

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_208090

UNIVERSAL
LIBRARY

பவணத்தி முனிவரியத்தியம்
ந ன் னு ல் மூ ல மு ம்
மயிலை நாதருரையும்

இவை
மகாமகோபாத்தியாய தாஷிணத்ய கலாநிதி
டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள்
பரிசோதித்து நூதன்மாக எழுதிய பலவகைக் குறிப்புக்களுடன்

அவர்கள் குமாரர்
S. கலியாண சுந்தரையரால்

சென்னை, கபீர் அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப் பெற்றன.

இரண்டாம் பதிப்பு

வ்யயஸ் கார்த்திகைமீ

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை

பக்கம்

1. நூற்பெயர்கள் முதலியவற்றின் முதற் குறிப்பகராதி	...	iii
2. குறிப்பு	...	iv
3. முகவுரை	...	v
4. நூலாசிரியர் வரலாறு	...	x
5. நூல்	...	xv
6. உரையாசிரியர் வரலாறு	...	xix
7. சீயகங்கன் வரலாறு	...	xxiv
8. நன்னூல் மூலமும் மயிலைநாத ரூரையும்	...	1—300
நன்னூற் சிறப்புப்பாயிரம்	...	1
பாயிரம்	...	2— 17
I. எழுத்ததிகாரம்	...	17—112
க. எழுத்தியல்	...	17— 43
உ. பதவியல்	...	44— 61
ங. உயிரீற்றுப் புணரியல்	...	61— 87
ச. மெய்யீற்றுப் புணரியல்	...	87—102
ரு. உருபு புணரியல்	...	102—112
II. சொல்லதிகாரம்	...	113—249
க. பெயரியல்	...	113—161
உ. வினையியல்	...	161—180
ங. பொதுவியல்	...	180—229
ச. இடைச் சொல்லியல்	...	229—239
ரு. உரிச்சொல்லியல்	...	240—249
9. நன்னூற் சூத்திர முதற்குறிப்பகராதி	...	250—253
10. விளங்கா மேற்கோளகராதி	...	253—257
11. அரும்பத முதலியவற்றினகராதி	...	257—299
12. பிழையும் திருத்தமும்	...	300

இப்புத்தகத்துள்ள நூற்பெயர் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்பகராதி.

அகநா - அகநானூறு
ஆசார - ஆசாரக்கோவை
இ. கொ - இலக்கணக்கொத்து
இ. வி - இலக்கணவிளக்கம்
இ. ன் - இதன்பொருள்
இள, இளம் - இளம்பூரணம்
இறை - இறையனாகப்பொருள்
இனியது - இனியது நூற்பது
எ - து - என்பது
எ - ம் - எனவும்
எ - று - என்றவாறு
எ - ன் - என்னுதலி எடுத்துக்கொள்
ளப்பட்ட தோவெனின்
ஐங்குறு - ஐங்குறுதாறு
ஐங். எழு - ஐந்தினையெழுபது
ஐங். ஐம் - ஐந்தினையம்பது
கலி - கலித்தொகை
கள, களவழி - களவழிநூற்பது
காரி - யாப்பருங்கலக்காரிகை
குறுங் - குறுந்தொகை
சிலப் - சிலப்பதிகாரம்
சிறப்பு - சிறப்புப்பாயிரம்
சிறுபஞ்ச - சிறுபஞ்ச மூலம்
சிறுபாண் - சிறுபாணற்றுப்படை
சீவக - சீவகசிந்தாமணி
சூ - சூத்திரம்
சூளா - சூளாமணி
சே - சேனாவரையம்
தண்டி - தண்டியலங்காரம்
திணை, திணைமா நூற், - திணைமாலே
நூற்றைம்பது
திரி - திரிகடுகம் [வையார்
திருச்சிற் - திருச்சிறம்பலக்கோ
திருநூற் - திருநூற்றந்தாதி
திருவிளை - திருவிளையாடற்புராணம்

தே - தேவாரம்
தொல் - தொல்காப்பியம்
ந - நச்சினர்க்கினியம்,
நச்சினர்க்கினியர்
நம் - நற்றிணை
நன் - நன்னூல்
நாலடி - நாலடியார்
நான்மணி - நான்மணிக்கடிகை
நே, நேமி - நேமிநாதம்
பக் - பக்கம்
பட், பட்டின - பட்டினப்பாலை
பதி - பதிகம்
பதிற் - பதிற்றுப்பத்து
பரி - பரிபாடல்
பிங் - பிங்கலந்தை
பி - ம் - பிரதிபேதம்
புறநா - புறநானூறு [மாலே
பு. வெ - புறப்பொருள்வெண்பா
பெருங் - பெருங்கதை
பெரும்பாண் - பெரும்பாணற்றுப்
படை
பெருமாள் - பெருமாள்திருமொழி
பொருந - பொருநராற்றுப்படை
மணி - மணிமேகலை
மலைபடு - மலைபடுகடாம்
முத் - முத்தொள்ளாயிரம்
முதுமொழி - முதுமொழிக்காஞ்சி
முருகு - திருமுருகாற்றுப்படை
மேருமந்தர - மேருமந்தரபுராணம்
மேற் - மேற்கோள்
யா. கா - யாப்பருங்கலக்காரிகை
யா. வி - யாப்பருங்கலவிருத்தி
வ - று - வரலாறு
வி - விருத்தி
வீர - வீரசோழியம்

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

வேத நாயகன் வேதியர் நாயகன்

மாதி னாயகன் மாதவர் நாயகன்

ஆதி நாயக னாதிரை நாயகன்

பூத நாயகன் புண்ணிய மூர்த்தியே.

குறிப்பு

இந்நூலின் முதற் பதிப்பு என் தந்தையாரவர்களால் 1918-ஆம் வருஷத்தில் வெளிவந்தது. இரண்டாம் பதிப்பை அவர்களே சில ஆண்டுகளுக்குமுன் வெளியிட எண்ணியும் வேறு பல வேலைகளால் அது நிறைவேறவில்லை.

இந்நூல், மயிலைநாதருரை முதலியவற்றின் அருமை பெருமைகள் அவர்களுடைய முகவுரையால் நன்கு விளங்கும்.

அவர்களுடைய கைப்புத்தகத்திலிருந்த குறிப்புக்களால், இப்பதிப்பில் ஆங்காங்கு சில திருத்தங்கள் அமைந்துள்ளன. விளங்கா மேற்கோள்களில் சில இப்போது விளங்கின. அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி விரிவடைந்துள்ளது.

முற்பதிப்பில் அடிக்குறிப்பாக இருந்த ஆகரங்கள் இதில் உரிய இடங்களில் அங்கங்கே சேர்க்கப்பெற்றுள்ளன.

112-ஆம் பக்கத்துள்ள “எழுபானிரண்டெழுத்து.....” என்னும் வெண்பாவால் பாயிரத்திலுள்ள 52 சூத்திரங்களும் பவணந்தி முனிவர் இயற்றியனவல்லவென்பது அறியப்படும். மயிலைநாதரே 51, 52-ஆம் சூத்திரங்களைப் பனம்பாரம் என்று கூறுவதாலும் இது வலியுறும்.

225-ம் பக்கத்தில் ‘கரையாட’ என்பது பிரதிபேதமாகக் காட்டப்பெற்றுள்ளது. அது பிரதிபேதமன்று. அதனை, 412-ஆம் சூத்திரத்தின் வரலாற்றின் “கரையாழ.....சுனை” என்னும் தொடர்மொழிக்கு அடுத்தாற்போல் (‘கரையாட’) என்று இருக்கவேண்டுமென்று இப்பால் தெரிந்தது. அவ்வாறு அமைத்துக்கொள்ளும்படி அன்பர்களை வேண்டுகிறேன்.

இப்பதிப்பு அச்சாகி வருகையில் ஒப்பு நோக்குதல் முதலிய உதவிகளபுரிந்த சென்னை, கிறிஸ்தியன் காலேஜ் ஹைஸ்கூல் முதல் தமிழாசிரியர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ வி. ரு. சுப்பிரமணிய ஐயர் B.O.L. அவர்களுக்கும், திருவல்லிக்கேணி ஹிந்து ஹைஸ்கூல் தமிழாசிரியர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ வித்துவான் கோ. அரங்கசாமி ஐயங்காரவர்களுக்கும், நன்றாக விரைவில் அச்சிட்டுக் கொடுத்த கபீர் அச்சுக்கூடத் தாருக்கும் என் மனமார்த்த நன்றியைச் செலுத்துகின்றேன்.

திருவேட்டிசுவரம்பேட்டை }

15—10—'46.

இங்ஙனம் :

S. சுலியாணசுந்தரம்

முகவுரை

“ஆதியிற் றமிழ்நூ லகத்தியற் குணர்த்திய
மாதொரு பாகனை வழத்துதும்
போதமெய்ஞ் ஞான நலம்பெறற் பொருட்டே.”
“சந்தனப் பொதியத் தடவரைச் செந்தமிழ்ப்
பரமா சாரியன் பதங்கள்
சிரமேற் கொள்ளுதுந் திகழ்தரற் பொருட்டே.”
இமிழ்திரை வரைப்பி னமிழ்தமீ தென்னும்
தமிழெனு மளப்பருஞ் சலதியி னுளவாய்ப்
புலக்கணக் கருவியா மிலக்கணந் தெரிக்கும்
பன்னா லுட்கிளர் நன்னா லென்பது
நாவல மிகுத்த பாவலர் யாரும்
அருத்தியிற் கூட்டுணும் விருத்தி யுரையுடன்
ஆரிய மொழியுஞ் சீரிய தமிழும்
சமையத் தொடுநன் கமையத் தழைப்புறு
மடந்தொறும் புலவ ரிடந்தொறு நிலைஇப்
பின்னரவ் வுரையொடும் பேணுகாண் டிகையொடும்
அளவறு புலவரா லச்சிடப் பெறீஇப்
பழக வினிக்குங் கழகந் தோறும்
பல்லாண் டாகப் பயின்றிலங் குறுமே.

ஆயினும், நன்னூலுக்கு முதன் முதலிற் செய்யப்பெற்றதும், இலக்கண விளக்கவுரை, மேற்கூறிய விருத்தியுரை முதலிய வற்றிற்கு ஆதாரமாகவுள்ளதுமான இந்த மயிலைநாதருரை சில நூற்றாண்டுகளாகப் படிப்பாரும் படிப்பிப்பாருமின்றிப் பெயர் வழக்கமுமற்றுக் கிடந்தமையாலும், சிலசில பகுதிகள் பிற்காலத் தவர்களால் மறுக்கப்பட்டிருப்பினும் தமிழ்நாட்டின் பழைய நிலைமையையும் அக்காலத்துப் புலவர்களுடைய கேரட்பாடுகளை யும் இவைபோன்ற அரிய பலவற்றையும் தெரிவித்தலாலும் இதனைப் பதிப்பிக்கத் துணிந்தேன்.

இவ்வுரையைப் பெரும்பாலும் உபயோகித்துக்கொண்டோர் இதன் பெருமையைத் தெரிவியாவிடினும் இதன் கருத்துக்களை மறுக்குமிடங்களுள் ஒன்றிலேனும் இவ்வுரையாசிரியர் பெயரை,

எழுதியிருப்பின், நன்னூலுக்கு மயிலைநாதருரையென ஒன்றுண் டென்பதாவது தெரிந்திருக்கும்; ஆயினும், 'நன்னூலுக்குச் சைனருரையென்று ஒன்றுண்டு; அது பயன்றது' என்ற ஒரு செய்தி மட்டும் கன்னபரம்பரையில் வழங்கிவந்தது; இவ்வுரை ஏட்டுப் பிரதிகளுள் மிகப்பழையவான சிலவற்றின் தலைப்பில், 'மயிலைநாதருரை' என்பது காணப்பட்டது; அங்ஙனம் காணப் படாதிருப்பின், இக்காலத்தில் இஃது இன்னருடைய உரை யென்று தெரிந்துகொள்ளுதற்கே இடமிராது.

சிவகங்கையைச் சார்ந்த மிதிலைப்பட்டி யென்னும் ஊரில் இருந்த ஸ்ரீ அழகியசிற்றம்பலக் கவிராயரவர்கள் வீட்டில் 1886-ஆம் வருஷத்தில் முதன்முறை இவ்வுரையைப் பெற்றுப் படித்துப் பார்த்தபொழுது, 'சனகை' என்பதற்கு, 'சனநாதபுரம்' (பக்கம், 16) என்று பொருளுெழுதியிருந்ததையும், "முன்னோர் மொழிபொருளே" (பக். 4) என்பது தனிச்சூத்திரமாகக் காட்டப்படாமல் மேற்கோளாகக் காட்டப்பெற்றிருந்ததையும், "தோன்ற தோற்றி" (பக். 14) என்பது முதலிய இரண்டு சூத்திரங்களும், பனம்பாரமென்று தெரிவித்திருந்ததையும், யாப்பருங் கலிநுத்தியுரை, காரிகையுரைகளில் விளங்காமற்கிடந்த "ஓங்கெழின் முதலாக், குன்று கூதிர" (பக். 124) என்பதை முதனினைப்பாகக் காட்டி அதிற் குறிப்பிட்ட செய்யுட்களை முறையாகப் பின்னர்த் தெரிவித்திருந்ததையும், "எப்பொருளெச்சொலின்" (387) என்னுஞ் சூத்திரவுரையில் மரபுப்பெயர்கள் பலவற்றை மிகச் செவ்வையாக விளங்கச் செய்திருந்ததையும், "விதந்த மொழி யினம் வேறுஞ்செப்பும்" (பக். 219) என்பது பரிமாணமென்றிருந்த தையும், "அறிவருளாசை" (கு. 451) என்பதில் அறிவு முதலிய ஒவ்வொன்றற்கும் மேற்கோள் காட்டி விளக்கியிருந்ததையும், இன்னும் இவைபோன்ற பிறவற்றையுங்கண்டு வியப்புற்று, இதனை வாங்கிவந்து படித்துப்பார்க்கையில் இடையிடையே சில சில ஏடுகள் தவறியிருந்தமை எனக்குத் தெரிந்தது; பின்பு முற்றும் படித்துப்பார்க்கக் கருதிப் பிரதிகளைத் தேடுகையில் திருவாவடுதுறையாதினம் முதலிய பழைய இடங்களிலிருந்து ஏட்டுப் பிரதிகள் பல கிடைத்தன. அவற்றால் முதற் பிரதியிலிருந்த குறைகளெல்லாம் ஒருவாறு தீர்ந்தன.

என் வேண்டுகோளுக்கு இரங்கித் தங்கள் புத்தகசாலை யிலுள்ள ஏட்டுப் பிரதிகளை வழக்கம்போலவே அன்புடன் உதவி யும், பிரதி தேடும்பொருட்டு அயலிடங்களுக்குச் செல்லுந் தோறும் அங்கங்கே எனக்கு வேண்டிய அனுகூலங்களைச் செய்

வித்தும், சில சமயங்களில் அயலிடங்களிலிருந்து வேண்டிய நூல்களை வருவித்தளித்தும் பலவருடங்களாக உபகரித்துவரும் திருவாவடுதுறையாதினகர்த்தரவர்களும் அருங்கலைநோதர்களுமான ஸ்ரீலக்ஷ்மி அம்பலவாண தேசிகரவர்களுடைய அருமை பெருமைகளும் பாஷாபிமானமும் எப்போதும் என் உள்ளத்தே குடி கொண்டிருக்கின்றன.

மூலம், உரை, மேற்கோள் முதலியவற்றிற் காணப்பட்ட பிரதிபேதங்களை உரிய இடங்களில் அமைத்தும் மேற்கோள்களுள் விளங்கியவற்றைப் புலப்படுத்தியும், பத்துப்பாட்டு, சீவக சிந்தாமணிபோன்ற உரைபெற்ற நூல்களிலிருந்து இவ்வுரையாசிரியர் எடுத்துக்காட்டிய மேற்கோள்களுட் சிலசில பகுதிகள் அவ்வுரைக்கருத்துக்கு வேறுபட்டிருந்தும் பண்டைக்காலத்து வழங்கிய பாடத்தைத் தெரிவித்தற்பொருட்டு உள்ளவாறே காட்டியும் பதிப்பிக்கலானேன்.

சில சூத்திரங்களின் பாடங்கள் இக்காலத்து வழங்குகிற பாடங்களுக்கு வேறுகத் தோற்றும்; அவை இவ்வுரைக்கு ஏற்பப் பழைய பிரதிகளிற் காணப்பட்டனவென்று கொள்க. அவற்றுட் சில மிகவும் நயமானவை.

உரையிற் சில வாக்கியங்களும் சில மேற்கோள்களும் சந்தேகத்திற்கு இடமாக இருந்தும் பிரதிகளின் சிதைவு, வேறுபாடு முதலியவற்றால் உரையாசிரியருடைய கருத்து விளங்காததுபற்றி அவற்றைத் திருத்திப் பதிப்பித்தற்கு என்மனம் துணியவில்லை; ஆனாலும் நாளடைவில் அவற்றின் உண்மை விளங்கலாம்.

சில சொற்கள் பிரதிகளிற் பலவாறாகக் காணப்பட்டமையாலும் பிழையென்று தோற்றாமையாலும் அவை இருந்தவாறே காட்டப்பெற்றன; அவற்றுட் சில வருமாறு:—

அவிநயம், அவினயம், அவினையம்; புறநடை, புறனடை; குருசில், குரிசில்; பருதி, பரிதி.

பழைய பிரதிகள் சிலவற்றில் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய ஈகார ஏகார ஐகாரங்களின்பின் யகரம் எழுதப்பெற்றும் இப்போது வழங்குகிற எகரம் மேல்விலங்கு பெற்றும் காணப்பட்டன. இந்நூலில், “எய்து மெகர மொகரமெய் புள்ளி” (கு. 97) என்றதற்கு ஏற்ப உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய எகர ஓகரங்கள் புள்ளியுடன் சில பிரதிகளில் வரையப்பெற்றிருந்தன; உயிர் எகர ஓகரங்கள் பண்டைக்காலத்துப் புள்ளிபெற்று

வழங்கியதை * “நேரிழையார் கூந்தலினோர் புள்ளிபெற நீண் மரமா, நீர்நிலையோர் புள்ளி பெறநெருப்பாம்”, “வாம மணிமே கலையார்” (பக். 125) என்னும் வெண்பாக்களும் உயிர்மெய் எகர ஓகரங்கள் புள்ளிபெற்று வழங்கியதை, “நெய்கொண்டெ னெட் கொண்டெ னெற்கொண்டென் கொட்கொண்டென், செய்கொண் டென், செம்பொன்கொண்டென்” (யா. வி. ஒழிபியலுரையிற் கண்ட மேற்கோள்) என்னும் பிந்துமதி உதாரணச் செய்யுளும் விளக்கும்.

சில அன்பர்கள் விரும்பியபடி இந்நூற் குத்திரங்கள் விளங்குதற்பொருட்டுச் சந்திபிரித்தே பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

சில மேற்கோள்களை வசனமென்றாவது செய்யுளென்றாவது இவ்வுரையில் நிச்சயிக்கக்கூடவில்லை; இக்காலத்து வழங்காத சில மொழிகளுக்கும் சில வாக்கியங்களுக்கும் பொருள் புலப்படவில்லை,

“உவர்க்கடலன்ன.....கொள்வோயே” (பக். 124) என்னும் பகுதி ஒரே பாடலாக வேறிடத்திற் காணப்பெற்றும் இதில் இடையிடையே பிரித்துப் பிரித்துக் குறிப்புரை எழுதப்பட்டிருந் தமையின்,† அவ்வாறே பதிப்பிக்க நேர்ந்தது; இது போல்வன சில.

இப்புத்தகத்தின் இறுதியிலுள்ள அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதியில் இந்நூல் மூலம், உரை, மேற்கோள் என்பவற்றிற் கண்ட அரிய மொழிகளும் விஷயங்களும் சிறிய வாக்கியங்களும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. விரிவஞ்சி எல்லாச் சொற்களுக்கும் பொருளெழுதவில்லை; இந்தப் புத்தகத்தைக்கொண்டு வேறு நூல் களையும் அவற்றைக் கொண்டு இதனையும் ஆராய்ந்து உண்மை காணுதற்குக் கருவியாகவே இவ்வகராதி எழுதப்பெற்றது.

இதனை ஆராய்ச்சி செய்யுங்காலத்தும் பதிப்பிக்குங்காலத்தும் உடனிருந்து ஒப்புநோக்குதல் முதலிய உதவிசெய்துவந்த அன்பர் களுள், மயிலாப்பூர் பி. எஸ். ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப் பண்டிதர் பிரஹ்மஸ்ரீ இ. வை. அநந்தராமையரவர்களும், சென்னை அரசாங்கத் துக் கையெழுத்துப் புத்தகசாலைத் தமிழ்ப் பண்டிதர் சிரஞ்சீவி ம வே. துரைசாமி ஸ்ரீராம தத்தமக்குக் கிடைத்த ஓய்வு நேரங்களி லெல்லாம் சிறிதும் சலிப்பின்றி அன்புடன் செய்த பேருதவிகள் ஒருபொழுதும் மறக்கற்பாலனவல்ல.

* தண்டியலங்காரம், மாத்திரைச்சுருக்க மேற்கோள்; கூந்தல் ஒதி, மரம் ஒதி; நீர்நிலை ஏரி, நெருப்பு ஏரி.

† இப்பதிப்பில் ஒரே பாடலாகப் பதிப்பிக்கப்பெற்றுள்ளது.

ஒரு நூலைப் பதிப்பிக்குங்காலத்தில் உளவாகும் காலப் போக்கு பொருட்செலவு உழைப்பு முதலியவற்றைக்காட்டிலும் அதனைத் தேடுதலிலும் பரிசீலாதித்தல் முதலியவற்றிலும் உளவாகும் காலப்போக்கு முதலியன எத்தனையோ மடங்கு அதிக மென்பது சொல்லாமலே விளங்கும்.

பழைய தமிழ் நூல்களின் பரிசோதனைக்கு உடனிருந்து உதவி செய்வோர்கள் விஷயத்தில் எனக்குச் சிறிதும் பொருட்கவலை யுண்டாகாதபடி ஸ்ரீஸேது ஸமஸ்தானாதிபதிகளும் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர்களும் சென்னைச் சட்ட நிருபண சபை அங்கத்தினர்களுமான கௌரவம் பொருந்திய ம-நா-ந-ஸ்ரீ பா. இராஜராஜேசுவர ஸேதுபதி மஹாராஜா அவர்கள் கைம்மாறு கருதாமற் சில வருடங்களாகப் பேரன்புடன் பொருளுதவிசெய்து ஆதரிக் கின்றார்கள். இவர்களுடைய பெருந்தகைமையும் வண்மையும் வித்தியாபிமானமும் மிகவும் மதிக்கற்பாலன.

இவ்வுரைப் பரிசோதனைக்குக் கருவியாக இருந்த பிரதிகள் 15; முற்றுமுள்ளவை 6; அபூர்த்தியானவை 9. அவை வருமாறு:—

திருவாவடுதறை யாதீனத்துப் புத்தகசாலைப்	...	பிரதி	3
சென்னை அரசாங்கத்துக் கையெழுத்துப் புத்தகசாலைப்	...	„	1
மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்துப்	...	„	3
மிதிலைப்பட்டி ஸ்ரீ அழகியசிறுமற்பலக் கவிராயரவர்கள்	...	„	1
ஆழ்வார்திருநகரி ஸ்ரீ தே. லக்ஷ்மண கவிராயரவர்கள்	...	„	1
திருநெல்வேலி ம-நா-ந-ஸ்ரீ கவிராஜ ஈசுவரமூர்த்தியா			
பிள்ளையவர்கள்	...	பிரதி	1
„ இந்து காலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதர்			
ம-நா-ந-ஸ்ரீ சொர்ணம் பிள்ளையவர்கள்	...	* „	1
சிதம்பரம் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைத் தருமபரிபாலகர்			
ம-நா-ந-ஸ்ரீ பொன்னம்பலம் பிள்ளையவர்கள்	...	„	1
சென்னைச் சைவ வித்தியானுபாலையந்திரசாலைத் தலைவர்			
ம-நா-ந-ஸ்ரீ சாமிநாத பண்டிதரவர்கள்	...	„	1
திரிசிரபுரம் நாஷனல் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப் பண்டிதர்			
வித்துவான் ஸ்ரீமத் உ. வே. A. M. அப்பு சடகோப			
ராமானுஜாசாரியரவர்கள்	...	„	1
காஞ்சிபுரம் ம-நா-ந-ஸ்ரீ ம. தெய்வசிகாமணி			
முதலியாரவர்கள்	...	„	1

* இஃது ஆழ்வார் திருநகரி, ஸ்ரீ அரங்கநாத கவிராயரவர்களால் எழுதப்பெற்றது; இதனை ஸேது சமஸ்தான வித்துவான் ஸ்ரீமத் உ. வே. ரா. இராவையங்கரவர்கள் வருவித்து உபகரித்தார்கள்.

மேற்கூறிய பலவகையான உதவிபுரிந்தவர்களை மறவாம லிருப்பதுடன் இவர்களுடைய கேஷமங்களைக் குறித்துத் திரு வருளைச் சிந்தித்தலன்றி என்னுற் செய்தற்குரிய கைம்மாறு யாதுளது?

இப்பதிப்பிற் காணப்படும் தவறுகள் என்னுடைய மறதி முதலியவற்றால் நேர்ந்தனவென்றெண்ணிப் பொறுத்துக்கொள் ளும்படி அன்பர்களை வேண்டிக்கொள்ளுகின்றேன்.

ஒன்றுக்கும்பற்றாத என்னையும் இதுபோன்ற காரியங்களிற் புகுத்தி இந்த அளவிலாவது நடத்தி நிறைவேற்றியருளும் தோன்றாத துணையின் பெருங்கருணையைச் சிந்தித்துத் துதித்து வந்திக்கின்றேன்.

“தியாகராஜ விராஸம்”
திருவேட்டிசுவரம்பேட்டை,
சென்னை, 6—5—18.

இங்ஙனம்
வே. சாமிநாதையன்.

உ

நூலாசிரியர் வரலாறு

“முன்னோ ரொழியப் பின்னோர் பலரினுள் நன்னூலார் தமக் கெந்நூலாரு மிணையோவென்னுந் துணிவே மன்னாக” (இ. கொ. சூ. 8, உரை) எனவும், “பலகலைக் குருசில் பவணந்தி யென்னும் புலவர் பெருமான்” (நன் வி. சூ. 136) எனவும் பாராட்டப்பெற்ற வரான இந்நூலாசிரியரை அறியாதார் யாவர்?

இவர் சைன மதத்தினர்; இந்நூலிலுள்ள கடவுள் வணக்கங் களிரண்டும், (சூ. 55, 257) மொழிக்கு முதற்காரணம்* அனுத்திர ளென்ற கோட்பாடும், உயிர்களை † ஓரறிவுயிர் முதல் ஐந்தறிவுயிர் இறுதியாக அமைத்திருக்குமுறையும், பவணந்தி யென்னும் பெய ரும் இதனைப் புலப்படுத்தும். பிரயோக விவேகவுரையில், “செயப்படு பொருளை ஆக்கல் அழித்தல் அடைதல் முதலாகச் சினைந்திரன் மதம் பற்றி நன்னூலார் பலவாகக் கூறுவர்”, “நன்னூலார் வாமனன் சினைந்திரன்

* நன். சூ. 57, 73; “ஆற்றலுடையுயிர்” (பக். 26) என்னும் சூத்திரமும் இதனை வலியுறுத்துகின்றது.

† நன். சூ. 444-48; “ஒன்றி ரண்டொரு மூன்று நாலேந்தாய், நின்ற வைம்பொறி நெறியின் வாழியி, ரொன்று நீமர நிலநெ ருப்புக்காற், நென்றிக் காயமைந் தெய்தி வாழுமே”, “நந்து சிப்பிசங் காதி நாவன, குந்தெ றம்புகோ பாதி மூன்றன, அந்து தும்பிவண் டாதி நாலவைந், திந்தி யம்பசு நரகர் தேநரர்” (மேருமந்தர. வச்சிராயுதனுத்தரம், 10, 11.)

செய்த சத்தநூல் பற்றிக் கூறுவர்” (கலித்துறை, 12, 49) என்று வந்துள்ள வாக்கியங்களும் இங்கே கருதற்பாலன.

இவர் துறவறத்தினர்; “பவணந்தி யென்னு நாமத் திருந்த வத் தோனே” (சிறப்பு. அடி, 22) என்பதும் நந்தி முனிவரென இவர் வழங்கப்படுதலும் இதனைப் புலப்படுத்துகின்றன; சைனருள் துறவிகள் நந்தியென்று வழங்கப்படுதலை அச்சணந்தி, வச்சணந்தியென்னும் பெயர் வழக்குக்களாலும், “கனக நந்தியும் புட்ப நந்தியும் பவண நந்தியுங் குமணமா சுனக நந்தியுந் திவண நந்தியும்” என்னும் தேவாரத்தாலும் அறியலாகும்.

திருவல்லத்திற்கு வடக்கேயுள்ள வள்ளிமலையின் குகையொன்றில் அமைத்திருக்கும் பழைய சைனபிம்பங்களுள் ஒன்றன்கீழே வரையப்பெற்றிருக்கும் அடியிற்காட்டிய சாஸனத்திற்கண்ட பவணந்தி பட்டாரரென்பவர் இந்நூலாசிரியராக இருத்தல் கூடுமென்று சிலர் கருதுகின்றனர்; சில காரணங்களால் இஃது அங்கீகரிக்கத்தக்கதாயினும் ஐ. சாஸனத்தின் காலம் விளங்காமையால் இதனை உறுதியாக எண்ணக்கூடவில்லை.

“ஸ்வஸ்தியீ பாணராயர் குருகளப்ப பவணந்தி பட்டாரர சிஷ்யரப்ப தேவஸேன பட்டாரர பிரதிமா” [Epigraphica Indica, Vol. IV. Page, 142.]

இவருடைய ஆசிரியர் சனகை யென்னுமூரிலிருந்த சன்மதி முனிவரென்பார்; இதனை, “பொன்மதிற் சனகைச் சன்மதி முனியருள், பன்னருஞ் சிறப்பிற் பவணந்தி” (சிறப்பு. அடி, 20-21) என்பதனாலும்,

“தன்னூர்ச் சனகையிற் சன்மதி மாமுனி தந்தமைந்தன்

நன்னு லுரைத்த பவணந்தி மாமுனி நற்பதியும்

சின்ன லுரைத்த குணவீர பண்டிதன் சேர்ப்பதியும்

மன்னுபுரத் திருவன்ன மின்னே தொண்டை மண்டலமே”

என்னும் தொண்டைமண்டலசதகச் செய்யுளாலும் அறிக.

மாணக்கரை ஞானபுத்திரரென்றும் ஆசிரியரை ஞானபிதாவென்றும் வழங்குதல் மரபு. சைனர்களால் தெரியவருகின்ற கன்னபரம்பரைச் செய்தியும் இதுவே. இங்கே கூறிய சனகையென்பது முற்காலத்திற் சனநாதபுரமென்று வழங்கி வந்ததாக மயிலைநாதருரையால் தெரிகின்றது; இதைப்பற்றி விசாரித்த பொழுது சனநாதபுரமென்னும் பெயரையுடைய ஊர்கள் தென்னாட்டில் நான்கிற்குக் குறையாமலுள்ளனவென்று திருவனந்தபுர

ஸமஸ்தானத்துச் சிலாசாஸன பரிசோதனைத் தலைவர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ
டி. ஏ. கோபிநாதராயரவர்கள், எம்.ஏ., அன்புடன் தெரிவித்தார்கள்.

இந்நூலாசிரியருடைய ஊரும் மேற்கூறிய சனகையென்றே
மேலே காட்டிய தொண்டைமண்டலசதகச் செய்யுளைக்கொண்டு சிலர்
ரிச்சயிக்கின்றனர். தொண்டை நாட்டிற் *சனகாபுரமென்று
இக்காலத்து வழங்கப்படுகின்ற ஊர் இச்சனகையாக இருக்கலா
மென்பது சிலர் கொள்கை; இந்நூலைச் செய்வித்த கீயகங்கன்
மனைவியாகிய அரியபிள்ளை யென்பவள், திருவல்லத்தில் திருவல்ல
முடைய நாயனாருக்கும் அம்பிகைக்கும் சந்தி விளக்கு ஒவ்வொன்று
வைத்ததைத் தெரிவிக்கும் †சாஸனமும் திருவேகம்பமுடை
யார்க்கு அவன் திருநந்தாவிளக்கு வைத்ததைத் தெரிவிக்கும்
காஞ்சேபுரசாஸனமும் இதற்கு அனுகூலமாக இருக்கின்றன.

கொங்குமண்டலத்திலுள்ள இருபத்துநான்கு நாடுகளுள்
ஒன்றாகிய † குறும்புநாட்டில், இக்காலத்திற் கீழபுரம் என்று வழங்
கப்படுவதும் முதல் தீர்த்தங்கரராகிய ஆதிநாதருடைய கோயில்
உள்ள துமான சனகாபுரம் இந்நூலாசிரியருடைய ஊரென்று பின்
னுள்ள செய்யுளைக்கொண்டு ரிச்சயிப்பாருமுள் :—

(கொங்குமண்டலசதகம்)

§ “ கங்கக் குருசி லுவக்கநன் லூலைக் களிந்துபுகல்
துங்கப் புலமைப் பவணந்தி மாமுனி தோன்றவளர்
கொங்கிற் குறும்பு தனிலாதி நாத குருவிளங்கு
மங்குற் பொழிந்தன காபுர முங்கொங்கு மண்டலமே.”

* இவ்வூர், வேலூர் ஜில்லா, அரக்கோணம் தாலுகாவில், சோளசிங்க
புரம் (Sholinghur) போஸ்டைச்சார்ந்த ஊர்களிலொன்றாகத் தெரிகின்றது.

† “ ஸ்வஸ்திஸ்ரீ குலோத்துங்கசோழதேவர்க்கு யாண்டு முப்பத்தி
நாலாவது அமராபரணசேயகங்கனம் பிராட்டியான அரியபிள்ளை திருவல்ல
முடைய நாயனார்க்குவைத்த சந்திவிளக்கு ஒன்றும் நாச்சியார்க்குவைத்த
சந்திவிளக்கு ஒன்றும் இவ்விளக்கு இரண்டுக்கும்.....” (South Indian
Inscriptions, Vol, III, Part I, Pages, 122 - 123.)

‡ “ கொங்கிற் குறும்பிற் குரக்குத் தளியாய் ” (நே. ஊர்த்தொகை.)

இவ்வூர் ஈரோடு தாலுகாவிலுள்ளது.

§ இதனையும் பின்னுள்ள “சொல்காப் பியத்தின் குணதோடம்” என்
னும் செய்யுளையும் திருச்செங்கோடு, உதயதிவாகரன் பத்திராதிபர்
ம-ா-ா-ஸ்ரீ தி. அ. முத்துசாமிக்கோரவர்கள் அன்புடன் எழுதியனுப்பி
னார்கள்.

இவ்வூர் சீயகங்கனுடைய கங்க நாட்டிற்கு அயலதும் அவனுட்கிக்கு உட்பட்டிருந்ததுமான கொங்குநாட்டில் இருத் தலாலும் சினுலயத்தைப் பெற்றிருத்தலாலும் இதுவும் அங்கீகரிக்கற்பாலதே.

அமராபரணனென்ற சிறப்புப்பெயர் வாய்ந்த சீயகங்கனென்னும் அரசன் தமிழிலக்கியங்களின் ஆராய்ச்சிக்கு இன்றியமையாததும், பரந்து கிடப்பதுமான தொல்காப்பியத்தைக் கற்று விதி விலக்குக்களை அறிந்துகொள்வது சில்வாழ்நாட்பல்பிணிச் சிற்றறிவினராகிய மனிதர்க்கு அரிதென்பதையறிந்து அந்நூலிற் கூறப்படும் எழுத்து முதலிய ஐந்திலக்கணங்களையும் யாவரும் வருத்தமின்றி அறிந்து கொள்ளும்படி ஒவ்வொரு பகுதியையுஞ் சுருக்கித் தொகைவகை விரியால் விளக்கி ஓர் இலக்கணநூலைச் செய்தருளுகவென்று வேண்டிக்கொண்டமையாலும், இயல்பாகவேயுள்ள இரக்க மிகுதியாலும் இவர் இந்நூலையியற்றி வெளிப்படுத்தினர் ; “அரும் பொருளைந்தையும்.....வகுத்தனன்” (சிறப்பு. அடி 10 - 19) என்பதனாலும்,

“ சொல்காப் பியத்தின் குணதோடந் தேர்ந்து சொலுவதற்குத் தொல்காப் பியங்கற்க நீண்ட ததனைச் சுருக்கியிசை ஒல்காப் பெரும்பல னாநீநீயென் றேதி யுபகரித்த வல்கா வலன் சீய கங்கனுந் தாள் கொங்கு மண்டலமே ”

என்னும் கொங்குமண்டலசதகச் செய்யுளாலும் இது விளங்கும்.

“ முன்னோர் நூலின் வழியே நன்னூற் பெயரின் வகுத்தனன்” (சிறப்பு. 18—19) என்பதனால், இவர் தொல்காப்பியத்தில் மட்டுமன்றி அக்காலத்து வழங்கிய அகத்திய சூத்திரங்களிலும் அவிநயம் முதலிய பழைய இலக்கண நூல்களிலும் சைனேந்திரம் முதலிய வடமொழி வியாகரணங்களிலும் இருவகை வழக்குக்களிலும் முன்பு வழங்கிப் பின்பு வீழ்ந்தொழிந்தவற்றை நீக்கி வழங்குவனவற்றைத் தழுவி, மரபுவழுவின்றி இந்நூலையியற்றினமை வெளியாகின்றது.

அகத்தியசூத்திரங்களைப் பின்பற்றினமை, இந்நூலிலுள்ள 130, 258, 259, 272, 290, 294, 299, 322, 326, 332, 339, 341, 354, 377, 381, 394-ஆம் சூத்திரவுரைகளாலும், தொல்காப்பியத்தைப் பின்பற்றினமை தானெடுத்துமொழிதலாக இவரெடுத்துக்கொண்ட “ குறியதன் முன்னர் ” என்பது முதலிய ஏழு சூத்திரங்களாலும், 105, 130, 319, 357, 371, 377, 388, 448-ஆம் சூத்திர உரைகளாலும், பிற அமைதிகளாலும், அவியத்தைப்

பின்பற்றினமை, 59, 73, 101. *124, 127, 130, 149, 263, 319, 359, 369-ஆம் சூத்திரவுரைகளாலும், அகத்தியத்தையும் அவநயத்தையும் பின்பற்றினமை நுண்பொருண்மாயுடையார் 571-ஆம் திருக்குறட் குறிப்பில், † “பரிபாட்டினுள், நிவந்தோங்குயர்கொடிக்கும் இவ்வாறுரைத்தாராதலால், ‘ஒருபொருட் பன்மொழி சிறப்பினின் வழாஅ’ என்னுஞ் சூத்திரம் நன்னூலில் வருதலால், அகத்தியமாதல், அவிநயமாதலாக வேண்டுமென்க” என்று எழுதியிருத்தலானும் ‡ ஆல், ஆன் என்பவற்றையும் மூன்றனுருபாகக் கூறியிருத்தலாலும் விளங்கும்.

திருவாரூரின் திருக்கூட்டத்திற் தமிழ்க்கிலக்காகிய வைத்தியநாதநாவலர் தாமியற்றிய இலக்கணவிளக்கத்தில் இந்நூலி லிருந்து ஏறக்குறைய இருநூற்றைம்பது சூத்திரங்களை யெடுத்து அமைத்திருத்தலை உற்றுநோக்கும்பொழுது, பழைய நூல்களிலிருந்து பொருள்களைத் தொகுத்தல் முதலியவற்றிலும் சிலவகை யெழுத்திற்பல்வகைப் பொருளைச் செவ்வனையிற் செறித்தினிது விளக்கித் திட்பநுட்பம் பொருந்தச் சூத்திரஞ் செய்தலிலும் இவர் வல்லுநரென்பது புலப்படும்.

கி. பி. 1178 முதல் 1216-ஆம் வருடம் வரையில் அரசு புரிந்த மூன்றாம் குலோத்துங்கசோழன் காலத்தவனான மேற்கூறிய சீயகங்கன்காலத்தில் இருந்தவராகத் தெரிதலால், இவருடைய காலமும் அதுவேயெனக் கொள்ளவேண்டும்; “பிங்கல முதலா, நல்லோ ருரிச்சொலி னயந்தனர் கொளலே” (459) என்பது இந்நூற் சூத்திரமாதலால், பிங்கல நூலாசிரியர்காலத்திற்கு இவர்காலம் பிற்பட்டதென்று தெரிகின்றது; ‘பைங்கண், பைந்தார், காரா, சேதா என்றூற்போலும் பண்புத்தொகையாகிய சொற்களைப் பசுமை, கருமை, செம்மையெனப் பண்புப்பெயராக நிறுத்தி, ஈற்றாயிர் மெய்யும் ஈற்றயலுயிருங்கெட்டு வருமொழிக்

* “அம்மு னிகர மாய்த மென்றிவை யெய்தின்” என்னும் பாடபேதம் இங்கே கொள்ளற்பாலது; “ஆய்தமும் யவ்வு மவ்வொடு வரினே, ஐயெ னெடுஞ்சினை மெய்பெறத் தோன்றும்” என்பது அவிநயம் (யா. வி. எழுத் தோத்து, சூ. 2 - உரை, மேற்.)

† செந்தமிழ், எ-ஆம் தொகுதி, பக். 526.

‡ இந்நூல், 296-ஆம் சூத்திரவுரையைப் பார்க்க; ஆல். ஆன் என்பன அகத்தியத்திலன்றி அவிநயத்திலும் மூன்றாம் வேற்றுமைபுருபுகளாகக் கூறப்பெற்றுள்ளன; “ஆலு மானு மூன்றனுருபே என்றாரவிநயஞ்” என்பது, வீரசோழியம், வேற்றுமைப்படலம், 6-ஆம் கலித்துறை உரையிலுள்ள மேற்கோள்.

கேற்ப ஒற்றுத்திரிந்தும் திரியாதும் ஆதிநின்ற அகரம் ஐகார மாயும் திரிந்தனவென்றும், ஈற்றுயிர்மெய்யும் ஈற்றயலுயிருங் கெட்டு ஆதி நீண்டதென்றும், ஈற்றுயிர்மெய்யும் இடையி லொற்றுங்கெட்டு ஆதி நீண்டதென்றும், பின்னுள்ளோர் சந்திமுடிக் கின்றது பொருந்தாது' (நோல். எச்ச. கு. 3-ந. உரை) என்னும் பகுதியை "ஈறுபோதல்" (135) என்னும் சூத்திரத்தின் மறுப் பாகக் கொள்ளின், நச்சிலுர்க்கினியர் காலத்திற்கு இந்நூலாசிரியர் காலம் முற்பட்டதென்று நினைத்தற்கு இடமுண்டு.

நூல்

இந்நூல், நூற்பா அகவல்களால் யாக்கப்பெற்றது; "முன் னோர் நூலின், வழியே நன்னூற் பெயரின் வகுத்தனன்" (சிறப்பு. அடி. 18-9) என்றதனால், இது முதனூலன்று; * எதிர்நூலு மன்று; தொல்காப்பிய முதலியவற்றை நோக்கும்போது வழி நூலாகவும் அகத்தியத்தை நோக்கும்போது † சார்புநூலாகவும் இது கருதப்படும்; இந்நூலுள் ஆங்காங்குச் சூத்திரங்களினின்றுதி களில் அமைத்திருக்கும் 'என்ப' என்னும் பகுதிகளும் இதற்குச் சான்றாகும்.

தொல்காப்பியத்தின் பின்பு இயற்றப்பெற்ற இலக்கண நூல் களுள் இதைப்போலச் சிறந்தது வேறென்றில்லையென்பது பெரி யோர்கருத்து; பவணந்தி முனிவருடைய நூலாராய்ச்சிப் பெருமை யையும் நூற்பாவியற்றும் வன்மையையும் நன்கு புலப்படுத்துவது; 48-ஆம் சூத்திரவுரையில் தன்மையாற் பெயர்பெற்ற நூலுக்கு இந்நூற்பெயர் உதாரணமாகக் காட்டப்பெற்றிருத்தலே இதன் பெருமையை நன்கு விளக்கும்.

இந்நூல் ஐந்ததிகாரங்களை யுடையதாகவே ஆதியிற் செய்யப் பெற்றதென்பதை, "பல்வகைத் தாதுவின்" என்னும் சூத்திரத் தின் விசேடவுரையிலுள்ள 'சொல் எழுத்தாற் பெறப்படுதலின், எழுத்துச் சொற் பொருள் அணியென்னும் நான்கினும் நடப்பது யாப்பென்பதாயிற்று; ஆகவே ஐந்ததிகாரங்களும் தம்முள் ஒன்றையொன்று இன்றியமையாவெனக் கொள்க' என்பதும், "பழையன கழிதலும்" என்னுஞ் சூத்திரத்தின் கருத்துரையி லுள்ள, 'இந்நூலிற் சொன்ன ஐந்ததிகாரத்திற்கும் சிங்கநோக்காய் நிற்பதொரு புறநடையுணர்த்துதல் நுதலிற்று' என்பதும்,

* இந்நூல் 62-ஆம் சூத்திரத்தின் விசேடவுரையையும் அதன் அடிக் குறிப்பையும் பார்க்க. † 90-ஆம் சூத்திரவுரையைப் பார்க்க.

இந்நூல் வீருத்தியுரையில், “இயற்றமிழை அரும்பொருளைந்தெனக் கூறினமையின், இந்நூலுட்கூறிய பொருள் யாப்பு அணிகளென்னும் மூன்றதிகாரங்களும் அக்காலத்துள்ளனபோலும்” (சிமப்பு. உரை) என எழுதப்பெற்றிருத்தலும், ‘தமிழநன் னூற்றுறைகளஞ்சக் கிலக்கியம்” (பெரிய திருமொழித் தனியன்) என்றதும், அதனுரையாசிரியரான ஸ்ரீபிள்ளைலோகாரியசீயர், ‘தமிழுக்கு எழுத்து முதலான அஞ்சலக்ஷணத்தையும் அறுதியிடுவதான நன்னூலென்று ஒரு சாஸ்திரம் உண்டு’ என்று அதற்கு ஒருவகையாகப் பொருள் செய்திருத்தலும் வலியுறுத்துகின்றன.

பவனந்தி முனிவர் எழுத்து முதலிய ஐந்திலக்கணங்களையும் தொல்காப்பியத்திற்போல எழுத்துச் சொற்பொருளென்னும் மூன்றதிகாரத்தினுளடக்கினரென்றும் அவற்றின்முதலில் படைப்பு முதலிய முத்தொழிற்குமுரிய நான்முகன் முதலிய மூன்று கடவுளராயுள்ளான் அருகதேவனேயென்னும் தமது சமயக்கொள்கைக்கு இயைய*நான்முகன் முதலிய மூவர்க்கும் முறையே பொருந்துமாறு சமற்காரமாக அருகக்கடவுள் வணக்கங் கூறினரென்றும், பின்னது இறந்துபோகவே முன்னவை இரண்டுமட்டும் வழங்கலாயின வென்றும் சைனரிற் சிலர் கூறுகின்றனர்.

இவ்விருவகைக் கொள்கைகளிலும் அதிகாரத் தொகையில் வேறுபாடுண்டேயன்றி இந்நூல் ஐந்திலக்கணத்தையுமுணர்த்துவதென்பதில் வேறுபாடில்லை.

வழங்கப்பெற்ற பகுதிகளைக்கண்டு இந்நூல் இரண்டதிகாரங்களையையுடையதென்று பிற்காலத்து ஆசிரியர் வழங்குவாராயினர்; இக்காரணம் பற்றியே இது சிற்றதிகாரமென்றும் கூறப்படுவதாயிற்று.

வீருத்தியுரை முதலியவற்றிற் பாயிரமுள்பட சூத்திரங்கள் 462-ஆகக் காணப்பட்டனும் “முன்னோர் மொழிபொருளே” என்னும் வெண்பா மயிலைநாதரால் மேற்கோளாகக் காட்டப்பட்டிருத்தலின், இவ்வுரையின்படி கொள்ளவேண்டுவன 461; அவற்றுள் நூற்பா அகவல் 458; வெண்பா 3.

* அருகதேவனை அம்புன்று பெயர்களால் அவர்கள் வழங்குதலை, “முனிமைமுகடாய” (சீவக. 1609) என்பது முதலிய மூன்று செய்யுட்களாலும், அவற்றின் இறுதியில் உள்ள ‘அயனும் அரியும் அரனும் இவனே யென்பது கருத்து’ என்னும் விசேடவுரையாலும், “திருமாலே திசைமுகனே சிவனே” (திருப்பருத்திக்ருன்றிப்பத்து, 9) என்பதனாலும்.

இந்நூற் சூத்திரங்களெல்லாம் பவணந்திமுனிவராலே செய்யப்பெற்றவையல்ல; தானேடுத்து மொழிதலாக இவரார் பழைய நூல்களிலிருந்து எடுத்தாளப் பெற்றவையுமுண்டு.

இதன் பாயிரப்பகுதிகளுட் சிலசில இறையனாகப் பொருட் பாயிரத்திலும் தொல்காப்பியப்பாயிரவுரைகள் முதலிய உரைகளிலும் வேறுபட்டும் வேறுபடாமலும் சூத்திரங்களாகவும் உரை நடையாகவும் காணப்படுகின்றன; அப்பகுதிகளுள், மூன்று சூத்திரங்கள் (6, 15, 16) தொல்காப்பியம்; ஐந்து (9 - 13) *பாடலனார் செய்தவை; இரண்டு (51 - 2) பனம்பாரம். “பூமலியசோகின்”, என்பது முதலியனவே பவணந்தி முனிவரார் செய்யப்பெற்றன வென்றும் அவற்றுள், ஏழுகூத்திரங்கள் (89, 251, 316, 395, 403, 407, 438) தொல்காப்பியமென்றும், திருக்குறள் நுண்பொருண் மாலையுடையார் கொள்கையின்படி “ஒருபொருட் பன்மொழி சிறப்பினின் வழாஅ” (கு. 397) என்பது இந்நூலாசிரியர் வாக்கன்றென்றும் இப்போது தெரியவருகின்றன. தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்களைப் போலவே மயிலைநாதரும், சிறப்புப்பாயிரத்துக்கும் அதன் உரைக்கும் இடையே பாயிரச் சூத்திரங்களை அமைத்திருத்தல் இக்கருத்தை வலியுறுத்துகின்றது,

இந்நூற் சிறப்புப்பாயிரமும், “அடையெண்பெயர்”, “எழுபானிரண்டெழுத்தின்”, “இருதிணைமூவிடம்”, “பேரறுபத்திரண்டு” என்னும் பாடல்களும் இன்னுரின்னரால் இயற்றப்பெற்றவையென்று தெரியவில்லை.

பிரயோகவிவேகத்தில், 2, 5, 6, 7, 8, 12, 16, 18, 19, 21, 24, 26, 33 - 7, 39, 42, 49-ஆம் கவித்துறைகளினுரைகளில் அந்நூலுரையாசிரியரும், இலக்கணக்கொத்தில், 6, 7, 8, 12, 43, 85, 86, 117, 129, 131-ஆம் சூத்திரங்களினுரைகளில் அந்நூலுரையாசிரியரும், †தொல்காப்பியப்பாயிரவிருத்தியில் ‘திரிபுடையவாயினும் மரபுநிலை திரியாதன யாவையெனின்’ என்பது முதலியவற்றிலும், இலக்கணவிளக்கச்சூருவளியில் எழுத்தியல், 6, 23, 27, 31, பதவியல் 1, உயிரீற்றுப்புணரியல், 2, 7, 9, 19, 35, பெயரியல், 37-ஆம் சூத்திரவுரைகளிலும் திருவாவடுதுறையாதீனத்து ஸ்ரீசிவஞானயோகிகளும் எழுதியிருக்கும் இனிய அரிய வாக்கியங்கள் இந்நூலின் அருமை பெருமைகளையும் ஆசிரியருடைய கல்விவன்மையையும் இவர்பால் அவர்களுக்குள்ள நன்மதிப்பையும் விளங்கத் தெரிவிக்கும்.

* இப்பெயர் மாடலனாரென்றும் வழங்கும்.

† பழையபதிப்பு, பக். 6; புதியபதிப்பு, பக். 7.

தொல்காப்பியத்திற் குற்றியலுகரப்புணரியலிலுள்ள விதிகளை இந்நூலில் 180-ஆம் சூத்திரம் முதலியவற்றிலும், அந்நூலில் வேற்றுமையியல் முதலிய மூன்றுறுப்புக்களிலடங்கியவற்றை இந்நூலில் 290-ஆம் சூத்திரம் முதலியவற்றிலும் அடக்கியிருப்பது முதலியனவும் அந்நூலிற் சுருங்கிக்கிடந்த கால இடைநிலை முதலியவற்றை இதில் விரித்துக் கூறியிருப்பது முதலியனவும் அந்நூலில் இல்லாத வடமொழி விதிகளைப்பெயர்த்து இதில் பதவியலில் அமைத்திருத்தலும் தொகுத்தல் விரித்தல் மொழி பெயர்ப்பு என்னும் நூல்யாப்புக்கள் இந்நூலில் அமைந்திருத்தலை முறையே காட்டுகின்றன. தொகை விரியென்னும் நூல்யாப்பு சூத்திரக்கிடக்கை முறையால் இந்நூலுள் ஆங்காங்கு உணரலாகும்.

இந்நூற் பொருளையும் இதன் பெயரையும் அமைத்து நலமுறப்பாராட்டிய தமிழ்நூல்களுமுண்டு; அவற்றுட் சில வருமாறு :—

(பிரபுவிங்கலீலை)

“குறில்வழி லகரந் தனிநிலை யாயுங் கூடிய தகரமுன் நெழுத்தென் றறிகுறி வடிவந் திரிதல்போ னந்தி யடல் விடை மெய்திரிந் துறினும் நறுமலர் விழியிற் கண்டவ ரெல்லா நந்தியே யென்றுள மகிழ்ந்தார்”

(திருவெங்கையுரை, 393 - 4)

“புன்றும்பு போன்றலைந்தார் போற்றுவழி கரீமுனஞ் சென்று வருசொற் றிரிதல்போன் - மென்றளிர்ராம் மேனிதிரிந்தார்.”

(திருத்தணிகையுலா, அரிவை).

“சிறிநதி கரங்களைலாந் தேவர் முதலாக உற்றவதி காரிகளுக் கோர்ந்தளித்தான் - முற்றலகாள் பேரதிகா ரந்தனைத்தான் பேணுந் திருத்தணிகை பூரதிகா ரன்றேர்வந் துற்றிடலும் - காரிகையு நன்னு லிடையைய நண்ணிப் பணிந்தெழுந்து முன்னு லுரையகல மோகித்தான் - பன்னாலும்”

(கோடச்சுரக்கோவை, 44.)

“செறிப்புறு வான்புகழ்க் கோடச்சு ரேசர் சிலம்பிடைநாம் உறுப்பமை நன்னு லிடைநீடு மைம்பா லுறுதொடர்பைச் சிறப்புறு கேள்வி பெறுபாங்க னுக்குத் தெளிவுபெறக் குறிம்பினு மோதும் வெளிப்படைச் சொல்லினுங் கூறுதுமே.”

உரையாசிரியர் வரலாறு.

இந்நூலின் உரையாசிரியராகிய மயிலைநாதர், தொல்காப்பியம் அவிநயம் முதலிய இலக்கண நூல்களிலும் அவற்றின் உரைகளிலும் அக்காலத்து வழங்கிய அகத்தியகுத்திரங்களிலும் எட்டுத் தொகை, பத்துப் பாட்டு, புதினெண் கீழ்க்கணக்கு முதலிய சங்க நூல்களிலும், ஐம்பெருங்காப்பியம் முதலிய இலக்கியங்களிலும் சைனசமய நூல்களிலும் பிறவற்றிலும் பயிற்சியுள்ளவர்.

மயிலைநாதர் என்னும் பெயரை உடைமையாலும் இவ்வுரையுள், சைனசமய வழக்குக்களையும் அச்சமய நூற்செய்யுட்களையும் ஆங்காங்கு எடுத்துக் காட்டியிருத்தலாலும், அருகதேவனைப் பல படப் பாராட்டியிருத்தலாலும் இவர் சைனமதத்தினராக எண்ணப்படுகிறார்.

இப்பொழுது மயிலாப்பூர் என வழங்கும் மயிலையில் முன்பு இருந்ததான * சிலையத்தில் எழுந்தருளியிருந்த 22-ஆம் தீர்த்தங்கரரான நேமிநாதருடைய திருநாமமாகிய மயிலைநாதரென்பதே அம்மதத்தினராகிய இவருக்கு இடப்பட்டதென்பர்.

“கருங்கழல் வெண்குடைக் கார்நிகர் வண்கைத், திருந்திய செங்கோற் சீய கங்கன்” (சிறப்பு. அடி, 15 - 6) என்பதனுரையில் சீயகங்கனை இவர் மிகவும் பாராட்டியிருத்தலையும், “பல்வகைத் தாதுவின்” என்பதனுரையில் “கங்க னகன்மார்பன்” என்னும் இனியவெண்பா ஒன்றை உதாரணமாகக் காட்டியிருத்தலையும், கங்கனென்னும் பெயரைக் குடிப்பெயருக்கு உதாரணமாகக் கொடுத்திருத்தலையும் நோக்கும்போது இந்நூலை ஆக்குவித்த சீயகங்கனாலோ அல்லது அவன் பரம்பரையில் விளங்கிய ஓர் உப

* மயிலையில் சிலையம் இருந்தமையும் பிறவும், “மறமே முனிந்து மயிலா புரிநின்று மன்னுயிர்கட், கறமே பொழியு மருட்கொண்டலே” (திருநாற். காப்பு), “தேனிமிர் பைம்பொழிற் திருமயிலாபுரி, நீனிமக் கடவு னேமி. நாதர்” (நே. பாயிரவுரை) என்பவற்றாலும், மயிலாப்பூர்ப்பத்து, திருமயிலாபுரிப்பத்து திருமயிலாபுரிநேமிநாதர்ப்பத்து என்னும் சைனப் பதிகங்களாலும் தெரியவருகின்றன. இவ்வாலயம் சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு கடல் கொள்ளப்பட்டதென்றும் கடல்கொள்ளுமென்பதை முன்னதாக அறிந்த சைனப் பெரியோர் இதிலிருந்த படிமை மூன்றையும் எடுத்துச் சென்று அவற்றுள் நேமிநாதருடைய சிலா விக்किரகத்தைச் சிறீரூமுரிலும், அவருடைய தாம்பிரவிக்किரகத்தையும் இயக்கவிக்किரகத்தையும் இளங்காட்டிலும் தாபித்தனரென்றுங் கூறுவர்; ஐ. இயக்கி வடிவைப் பெருமண்டு ரில் தாபித்ததாகச் சொல்வதுமுண்டு,

காரியினாலோ இவர் ஆதரிக்கப்பெற்று இந்நூலுக்கு உரை செய்யும்படி தூண்டப் பெற்றவரென்று தோற்றுகின்றது.

குத்திரங்களுள், பொருள் விளங்குவனவற்றிற்குச் சுருக்கமாகவும் ஏனையவற்றிற்கு விரிவாகவும் சிலவற்றிற்கு வினாவிடையாகவும் சிலவற்றிற்கு மோனை எதுகை முதலிய தொடை நயம் படவும் ஒவ்வொன்றைப் பிரித்துப் பிணித்துத் தனித்தனியாகவும் பலவற்றைத் தொகுத்து அவற்றின் இறுதியிற் பிண்டமாகவும் பொருளெழுதிச் செல்லுதல் இவர்க்கு இயல்பு.

இவ்வுரையிற் சிற்சில இடங்களில், 'உரைப்பாருமுளர்', 'கூறுவாருமுளர்' என்றுவந்துள்ள பகுதிகளைக்கொண்டு இவ்வுரைக்குமுன் நன்னூலுக்கு வேறு உரை இருந்திருக்க வேண்டுமென்று சிலர் ஊகித்தல் கூடும்; ஆயினும், அப்பகுதிகளிற்கண்டவை இப்போது வழங்கிவரும் பிற உரைகளிற் காணப்படாமையாலும், விருத்தியுரைகாரரால் மறுக்கப்பட்டவை இதற்காணப்படுவதாலும் நன்னூலுக்கு இப்போது வழங்கிவரும் உரைகளுள் இதுவே பழமையானதென்று தெரிகிறது.

"மிகத்தெளி கேள்வி யகத்தியனார்", "ஒல்காப் பெருமைத் தொல்காப்பியனார்", "அளவறு புலமை யவிநயனார்", "புவிபுகழ் பெருமை யவிநயனார்", ஆசிரியர் அகத்தியனார் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் ஆசிரியர் அவநயனாரென நூலாசிரியர்களுடும், "உளங் கூர் கேள்வி யினம்பூரணரெனு மேதமின் மாதவர்", "தண்டலங்கிழவன் றகைவரு நேமி யெண்டிசை நிறைபெய ரிராச பவித்திரப் பல்லவ தரையன்" (அவநயவுரையாசிரியர்) என உரையாசிரியர்களுடும் இவர் பாராட்டிக் கூறியிருத்தலால், முன்னோர்களிடத்து இவருக்குள்ள அன்பும் மதிப்பும் நன்கு விளங்கும்.

இளம்பூரணர், அவநயவுரையாசிரியர் இவர்களுடைய உரைகளை அங்கங்கே எடுத்தாண்டிருத்தலின் அவர்கள் காலத்திற்கும், 'அன்' என்பது, தன்மையொருமை வினைமுற்று விகுதியாக வருமென்பதற்குக் காரிகைக் கடவுள் வாழ்த்திலுள்ள "பாவினங் கூறுவன்" என்னும் பகுதியை மேற்கோள் காட்டியிருத்தலின் அருத சாகரர் காலத்திற்கும் இவ்வுரையாசிரியர் காலம் பிற்பட்டதென்று தெரிகின்றது.

பாயிரவுரை, இறையனாரகப் பொருட்பாயிரவுரைக் கருத்துக்களையும் ஏனைய பாகங்களினுரைகள் தொல்காப்பிய இளம்பூரணருரையையும் பெரும்பாலும் பின்பற்றிச் செல்லுகின்றன.

இவ்வுரையாசிரியர் தாமெடுத்துக்காட்டும் மேற்கோள்களுட் சிலவற்றை இன்னாரின்னார் வாக்கென்று புலப்படுத்தியிருத்தலும்,

சில இடங்களில் நூலாசிரியர் கொள்கைக்கும் தம்முடைய கொள்கைக்கும் ஆதாரங் காட்டியிருத்தலும், ஆசிரியர் பொருள்களைத் தொகை வகை விரியாகக் கூறியிருத்தலை அங்கங்கே விளக்கிச் செல்லுதலும் பாராட்டற்பாலன.

அக்கால வழக்கங்களும், சில நூலாசிரியர் உரையாசிரியர் பெயர்களும், சில நூற்பெயர்களும், இக்காலத்து வழங்காத சில செய்யுட்கள் சில வாக்கியங்கள் சில சொற்கள் சில சொன்முடிபுகள் சில சொற்களின் உண்மைப் பொருள்கள் சில மருஉப் பெயர்களின் பண்டை வடிவங்களும், சில தெய்வப் பெயர்கள் சில அரசர் பெயர்களும், சில ஆற்றின் பெயர்கள் சில தேயப்பெயர்கள் சில நகரப் பெயர்கள் சில ஊர்ப்பெயர்களும், சில சாதிப்பெயர்கள் சில பட்டப் பெயர்களும், சில மரபுப் பெயர்கள், சில தொகைப் பெயர்களும், சில மரங்கள் செடிகள் கொடிகளின் பெயர்களும் இவைபோல்வன பிறவும் இவ்வுரையால் தெரியவந்தன; இன்னும் சில மேற்கோள்களின் தொடக்கங்கள் இன்னவையென்றும், மேற்கோள்களுள் வேறுரைகளில் இரண்டாகக்காணப்பெற்றவை ஒன்றென்றும், சில உரை நடைக்கு ஆதாரமான சூத்திரங்களின் முழு வடிவங்கள் இன்னவையென்றும் விளங்கின.

இதுவரையில் விளங்காதிருந்தவற்றிற் பல இவ்வுரையால் விளங்கின; அவற்றுட் சில வருமாறு:—

1. அணுத்திரளை மொழிக்கு முதற்காரணமாகக் கோடலின், அவிநய நூலாசிரியர் சைனமதத்தினரென்பதும், “தன்னையுணர்த்தி நெழுத்தாம்” என்னும் வெண்பா அவிநயமென்று தெரிதலால், அதில் நூற்பாவன்றி வெண்பாவு முண்டென்பதும் (பக். 26, 44);

2. இதுவரையிற் கையெழுத்துப் பிரதியொன்றிலும் காணப்படாம லிருந்த பழமொழியின் முதற் செய்யுள் இன்ன தென்பது (பக். 228);

3. “தாதிவர் தாமரை” என்னுங் கடவுள் வாழ்த்தால், எண்ணூலெனப் பண்டைக்காலத்தில் ஒரு நூல் தமிழிலிருந்த தென்பது (பக். 168);

4. “விதந்த மொழியினம் வேறுஞ் செப்பும்” என்பது பரிமாணநூலிலுள்ளதென்பது (பக். 219);

5. அவிநய நூலுரையாசிரியர் இன்னாரென்பது (பக். 189);

6. இளம்பூரணர் துறவியென்பது (பக். 190);

7. உரைநடையாகவுள்ள இலக்கண வாக்கியங்களுக்குரிய பழைய சூத்திரங்கள் இன்னவையென்பது (பக். 44, 97);

இவர் காட்டும் வசனமாகிய மேற்கேள்களுள், சில பழைய செய்யுட்களின் உறுப்புக்களாகவும், சில அவற்றின் உரைநடைகளாகவும், சில மோனை எதுகைத் தொடைகளமைந்த கட்டுரைகளாகவும், சில ஒன்றன் பரியாயப் பெயர்களாகவும் காணப்படுகின்றன;

(பழைய செய்யுட்களின் உறுப்புக்கள்)

1. ஆடாவடகு (பக். 122)—“ஆடாவடகினுளுங்கானேன்” (திணைமாலை. 4.)
2. தீத்திண்டுகையார் (பக். 122)—“தீத்திண்டுகையார் தெரிவித்தல்காண்” (திணைமாலை 4.)
3. இதனை, இதனால் (பக். 70)—“இதனை யிதனாலிவன் முடிக்கும்” (குறள் - 517.)
4. அமரீர், அசுரீர் (பக். 156)—“அமரீரசுரீரழகரையீர்” (யா - வி. சூ. 53 - உரை, மேற்.)

(பழைய செய்யுட்களின் உரைநடை)

1. தச்சனால் இயற்றப்பட்டவையம் (பக். 147)—“தச்சன் செய்த சிறுமா வையம்” (குறுந்-61.)
2. குழைகொண்டு கோழியெறியும் வாழ்க்கையவர் (பக். 221)—“நேரிழை மகளி ருணங்குணக் கவருங், கோழி யெறிந்த கொடுங்காற் கணங்குழை” (பட். 22-3.)
3. குறுங்கானம்போப (பக். 181)—(சிறுபஞ்ச. 92, உரை.)
4. தைந்நீராடுப (பக். 181)—“தவத்தைந் நீராடுதல்”(பரி. 11.)
5. எறும்பு முட்டைகொண்டு திட்டை யேறின மழை பெய்தது (பக். 209)—“பொய்யா வெழிலி பெய்விடநோக்கி, முட்டை கொண்டு வற்புலஞ்சேருஞ், சிறுநுண்ணெறும்பின் சில்லொழுக்கு” (புறநா. 173.)

(மோனை எதுகைத் தொடைகளமைந்த கட்டுரை.)

1. அடை, ஆடை; நரை, நாரை; முனை, மூனை: (பக். 36)
 2. பைதல், பொய்தல் (பக். 36.)
- 121 - ஆம் சூத்திரத்தின் உதாரணங்கள் முதலியவற்றாலு முணர்க.

(ஒன்றன் பரியாயப் பெயர்கள்.)

கமலம், சரோருகம், தாமரை, பங்கயம் (பக். 71.)

இவருடைய கொள்கைகளுட் சில வருமாறு:—

1. ஆவி, உயிர், மெய், உடம்பு (எழுத்து) என்னும் பெயர்கள் இடுகுறியென்பது (பக். 21)

2. அவன் முதலியவற்றைப் பகாப்பதமென்றல் (பக். 46)

3. சாரியை இன்னொலியே பயனாக வருமென்றல் (பக். 47)

4. வாவென்பது வம்மென்றாகுமென்றல் (பக். 57)

5. தமிழில் வரும் வடமொழிப் பதங்களுட் பொதுவெழுத் தால் வருவன சிறப்புடையன, அல்லவை சிறப்பில்லாதன வென்றல் (பக். 58)

6. ஏகார வினா இடமுதலிய ஐந்தினும் யாவினா, கால முதலிய நான்கினும் வருதலரிதென்றல் (பக். 136)

7. 'அனைத்து' என்னும் சொல் பன்மையென்றல் (பக். 195)
பகுபதமுடிபில் இவர் கொள்கை வேறு; பிற்காலத்தவர் கொள்கை வேறு.

இவர் இவ்வுரையில் எடுத்துக் காட்டிய மேற்கோள்களுள்ள நூல்களுள் இதுவரையில் தெரிந்தவற்றின் பெயர்கள் வருமாறு:—

I. இலக்கியம்:

அகநானூறு, ஐங்குறுநூறு, ஐந்திணையெழுபது, ஐந்திணையம்பது, கலித்தொகை, களவழிநாற்பது, கார்நாற்பது, குறுந்தொகை, சிலப்பதிகாரம், சிறுபாணாற்றுப்படை, சீவகசிந்தாமணி, குளாமணி, திணைமாலைநூற்றைம்பது, திரிகடுகம், திருக்குறள், திருச்சிறந்தம்பலக்கோவையார், திருமுருகாற்றுப்படை, நற்றிணை, நாலடியார், நான்மணிக்கடிகை, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல், பழமொழி, புறநானூறு, பெரும்பாணாற்றுப்படை, பொருநராற்றுப்படை, மணிமேகலை, மலைபடுகடாம், முத்தொள்ளாயிரம், முதுமொழிக்காஞ்சி.

II. இலக்கணம்:

அகத்தியம், அவிரயம், தொல்காப்பியம், பனம்பாரம், புறப் பொருள் வெண்பாமாலை, யாப்பருங்கலக்காரிகை.

சில ஏட்டுப் பிரதிகளின் இறுதியில், "காண்டிகையுரை முற்றிற்று" என்னும் வாக்கியம் காணப்படுதலால் இவ்வுரை காண்டிகை யுரையென்று கொள்ளற்பாலது.

சீயகங்கன் வரலாறு *

இந்நூலை ஆக்குவித்தோனாகிய சீயகங்கனென்பவன் கங்கர் குடியிற் பிறந்தவன்; மூன்றாங் குலோத்துங்கனுடைய ஆட்சிக்கு அடங்கி யொழுகிய ஓரரசன்; வீரத்திற் சிறந்தவன்; இவன் குலத்தினர், “நன்ன னேற்றை நற்பு ணத்தி, துன்னருங் கடுந் திறற் கங்கன் கட்டி” (அகநா. 44), “பங்களர் கங்கர் பல்வேற் கட்டியர்” (சிலப். 25 : 157) எனப் பழைய நூல்களிலும் “கங்கரிவ ரையகரு நாடரிவ ரைய” (திருவிளை. மெய்க் காட்டிட்ட. 30) எனப் பிற்காலத்து நூலிலும் கூறப்படுதல் காண்க.

“துன்னருங் கடுந்திறற் கங்கன்” என இவன் முன்னோ டெருவனும், ‘அமராபரணன்’ என இவனும் விதந்து கூறப் பெற்றிருத்தலை நோக்குகையில், இக்குடியிற் பிறந்தாருடைய வீரச்சிறப்பு நன்கு புலனாகும்.

கங்கமென்பது நாட்டின் பெயராகவும் வழங்கும்.

கங்கராச்சியத்தைத் தாபித்தவர் சைனாசாரியர்களில் ஒருவ ரான ஷிஹ்மநந்தி யாசாரியரென்றும், கங்க பரம்பரையினரிற் பலர் சைன மதத்தைத் தழுவி யொழுகினரென்றுஞ் சொல்லுவ துண்டு.

அமராபரணன், ஸ்ரீமத் குவளாலபுரபரமேசுவரன், கங்க குலோற்பவனென்று சீயகங்கன் தன் மெய்க் கீர்த்திகளிற் பாராட் டப் பெறுவன். மூன்றாங் குலோத்துங்க சோழ தேவனுடைய ஆட்சியின் 27-ஆம் ஆண்டான கி. பி. 1205-ல் வெட்டப்பெற்ற சாசனமொன்றால் இவனுக்குத் திருவேடும்ப முடையானென்று ஒரு பெயருண்டென்றுத் தெரிகின்றது.

குவளாலபுர பரமேசுவரனென்று கூறப்படுதலால் இவனு டைய இராசதானி †குவளாலபுரமென்றுத் தெரிகின்றது. வடமொழி நூல்களில் இது கோலாகலபுரமென்று கூறப்படுகின்றதென்பர்.

இந்நூலாசிரியர் உரையாசிரியர் வரலாறுகளால் இவனுடைய பிறவரலாறுகள் சில புலப்படும்.

* இந்நூற் சிறப்புப்பாயிரத்தையும், ம-ள-ள-ஸ்ரீ டி. ஏ. கோபிநாத ராயரவர்கள் எம். ஏ. செந்தமிழ், நான்காந் தொகுதியில் எழுதிய ‘நன்னூல்’ என்னும் ஆராய்ச்சிக் குறிப்பு முதலியவற்றையும் கருவியாகக்கொண்டு இவ்வரலாறு எழுதப் பெற்றது.

† இவ்வூர், ஜோலார்பேட்டையிலிருந்து பங்களுருக்குப் போகும் வழியிலுள்ள கோலாரென்பது,

உ
கணபதி துணை

ந ன் னா ல்

மூலமும்,

ம யி லை நா த ரு ரை யும்

——
நன் னூ ற்சிறப்புப்பாயிரம்

——

மலர்தலை யுலகின் மல்கிரு ளகல
இலகொளி பரப்பி யாவையும் விளக்கும்

¹பருதியி னொருதா னாகி முதலீ

றொப்பள வாசை முனிவிகந் துயர்ந்த

௫ அற்புத மூர்த்திதன் னலர்தரு தன்மையின்
மனவிரு ளிரிய மாண்பொருண் முழுவதும்
முனிவற வருளிய மூவறு மொழியுளும்
குணகடல் குமரி குடகம் வேங்கடம்

எனுநான் கெல்லையி னிருந்தமிழ்க் கடலுள்

க0 அரும்பொரு ளைந்தையும் யாவரு முணரத்
தொகைவகை விரியிற் றருகெனத் துன்னார்
இகலற நூறி யிருநில ²முழுவதும்

தனதெனக் கோலித் தன்மத வாரணம்

திசைதொறு நிறுவிய திறலுறு தொல்சீர்க்

க௫ கருங்கழல் வெண்குடைக் கார்நிகர் வண்கைத்

திறந்திய செங்கோற் சீய கங்கன்

அருங்கலை விநோத னமரா பரணன்

மொழிந்தன னாக முன்னோர் நூலின்

வழியே நன்னூற் பெயரின் வகுத்தனன்

உஃ பொன்மதிற் சனகைச் சன்மதி முனியருள்
பன்னருஞ் சிறப்பிற் பவணந்தி
என்னு நாமத் திருந்தவத் தோனே.

என்பது சிறப்புப்பாயிரம். இதற்குப் பொருள் மேலே சொல்லுதும்.
(பிரதிபேதம்) ¹ பரிதி. ² முழுதும்

பாயிரம்

பாயிரத்தின் பெயர்கள்

(1) முகவுரை பதிக மணிந்துரை நூன்முகம்
புறவுரை தந்துரை புனைந்துரை பாயிரம்.

(இதன்பொருள்.) இவை ¹பாயிரத்திற்குக் காரணப் பெயர்களாம்
என்றவாறு.

(பி - ம்.) ¹ பாயிரத்திற்குக் காரணப்பெயராம் (க)

பாயிரத்தின் வகை

(2) பாயிரம் பொதுச்சிறப் பெனவிரு பாற்றே.

(இ - ள்.) மேற்சொன்னபாயிரம் பொதுப்பாயிரமும் சிறப்புப்பாயிர
முமென இருவகைப்படும் எ - று.

அவற்றுள், பொதுப்பாயிரமாவது எல்லா நூன்முகத்தும் உரைக்கப்
படுவதெனவும், சிறப்புப்பாயிரமாவது ஒரு நூன்முகத்து உரைக்கப்படுவ
தெனவும் கொள்க. (உ)

பொதுப்பாயிரம்

(3) நூலே நுவல்வோ னுவலுந் திறனே
கொள்வோன் கோடற் கூற்றா மைந்தும்
எல்லா நூற்கு ¹மியைபொதுப் பாயிரம்.

(இ - ள்.) இவ்வைந்தும் எல்லாநூன்முகத்தும் பொருந்தும் பொதுப்
பாயிரமாம் எ - று.

(பி - ம்.) ¹ மிவை (உ)

நூலின் இயல்பு

(4) நூலி னியல்பே நுவலி னோரிரு
பாயிரந் தோற்றி மும்மையி னென்றாய்

- நாற்பொருட் பயத்தோ டெழுமதந் தழுவி
ஐயிரு குற்றமு மகற்றியம் மாட்சியோ
(ந) டெண்ணான் குத்தியி னோத்துப் படலம்
என்னு முறுப்பினிற் குத்திரங் காண்டிகை
விருத்தி யாகும் விகற்பநடை பெறுமே.

(இ - ள்.) இவ்வியல்பினது ¹நூலாவது எ - று.

ஓரிருபாயிரத்தோற்றலாவது பொதுப்பாயிரமும் சிறப்புப்பாயிரமும்
முன்னுடைத்தாதல்.

எனைப்பகுதிகளைத் ¹ தத்தம் இலக்கணச்சூத்திரத்துட்காண்க.

(பி - டி.) ¹ நூலென்றவாறு ² தத்தம்சூத்திரத் (ச)

நூலின் வகை

- (5) *முதல்வழி ¹புடையென நூன்மூன் றாகும்.

(இ - ள்.) இம்மூன்றுகூற்றதாம் நூல். எ - று.

(பி - டி.) ¹ சார்பென (ச)

முதல்நூல்

- (6) அவற்றுள்,—

†வினையி னீங்கி விளங்கிய வறிவின்

முனைவன் கண்டது முதனூ லாகும்.

(இ - ள்.) இவ்வகையால்வருவது ¹முதனூலாவது எ - று.

(பி - டி.) ¹ முதனூலென்றவாறு (ச)

வழிநூல்

- (7) முன்னோர் நூலின் முடிபொருங் கொத்துப்

பின்னோன் வேண்டும் விகற்பங் கூறி

அழியா மரபினது வழிநூ லாகும்.

(இ - ள்.) இவ்வகையால்வருவது ¹வழிநூலாவது எ - று.

(பி - டி.) ¹ வழிநூல் (ச)

புடைநூல்

- (6) இருவர் நூற்கு மொருசிறை தொடங்கித்

திரிபுவே றுடையது புடைநூ லாகும்.

* இச்சூத்திரமுதலியநான்கும் இறையனார்சுப்பிரகாசம் முதற்சூத்திரவுரை,
யிலும், யாப்பருங்கலம் முதற்சூத்திரவுரையிலும் காணப்படுகின்றன.

† தொல்காப்பியம், மரபியல், 94.

(இ - ள்.) இப்பெற்றியான்வருவது சார்புதாலாவது எ - று.

இம்முன்றனுள் ஒன்றாய்வருவது தூலென்றறிக.

தொல்லாசிரியர் சூத்திரங்களை நுண்ணுணர்ந்துப் பயந்தது என்னையோ
வெனின், உண்டு பயந்தது; யாது?

* " முன்னோர் மொழிபொருளே யன்றி யவர்மொழியும்
பொன்னேபோற் போற்றுவ மென்பதற்கும் - முன்னோரின்
வேறுதால் செய்துமெனு மேற்கோளில் லென்பதற்கும்
கூறுபழஞ் சூத்திரத்தின் கோள் "

என்பதனாகொள்க.

(அ)

நாற்பொருட்பயன்

(9) † அறம்பொரு ளின்பம்வீ டடைதனூற் பயனே.

(இ - ள்.) இந்நாற்பொருளையும்பெறுதல் தூற்குப்பயனாவது எ - று.

(க)

எழுமதம்

(10) † எழுவகை மதமே ¹யுடம்படன் மறுத்தல்

பிறர்தம் மதமேற் கொண்டு களைவே

தாஅ னாட்டித் தனது நிறுப்பே

இருவர் மாறுகோ ளொருதலை துணியே

நு பிறர்நூற் குற்றங் காட்ட லேனைப்

பிறிதொடு படாஅன் றன்மதங் கொளலே.

(இ - ள்.) இவ்வெழுமதமும்படவருதல் தூற்கு இயல்பு எ - று

(நி - டி.) ¹யுடன்படல்

(க0)

பத்துக்குற்றம்

(11) குன்றக் கூறன் மிகைப்படக் கூறல்

கூறியது கூறன் மாறுகொளக் கூறல்

வழுஉச்சொற் புணர்த்தன் மயங்க வைத்தல்

வெற்றெனத் தொடுத்தன் மற்றொன்று விரித்தல்

* இம்மேற்கோளைப் பிற்காலத்தார் தனிச்சூத்திரமாக வழங்கினர்.

† இதுமுதலிய ஐந்துசூத்திரங்களிலுள்ள சொற்றொடர்களை எடுத்துக்
காட்டி, இவ்வாறுசொன்னார் பாடலிலுரென்னுமாசிரியரென்பர் குணசாகரர்
(காட்டிக், ஒழிபு அ, உரை.)

‡ இச்சூத்திரமுதலியமூன்று, யாப்பருங்கலம், முதற்சூத்திரவுரைமுதலிய
வற்றிலுமுள்ளன.

- (௫) சென்றுதேய்ந் திறுத னின்றுபய னின்மை
என்றிவை யீரைங் குற்ற நூற்கே.

(இ - ள்.) இப்பத்துக்குற்றமும் சாராமல்வருவது தாலாவது எ - று.
(கக)

பத்துஅழகு

- (12) சுருங்கச் சொல்லல் விளங்க வைத்தல்
நவின்னோர்க் கினிமை நன்மொழி புணர்த்தல்
ஓசை யுடைமை யாழமுடைத் தாதல்
முறையின் வைப்பே யுலகமலை யாமை
(௫) விழுமியது பயத்தல் விளங்குதா ரணத்த
தாகுத னூலிற் கழகெனும் பத்தே.

(இ - ள்.) இப்பத்து ¹ மாட்சியும் வேண்டும்தூற்கு எ - று.
(பி - டு.) ¹ மாட்சிமையுடைத்தாதல்வேண்டும்தூல் (கஉ)

முப்பத்திரண்டு உத்தி

- (13) நுதலிப் புகுத லோத்துமுறை வைப்பே
தொகுத்துச் சுட்டல் வகுத்துக் காட்டல்
முடித்துக் காட்டன் முடிவிடங் கூறல்
தானெடுத்து மொழிதல் பிறன்கோட் கூறல்
(௫) சொற்பொருள் விரித்த றோடர்ச்சொற் புணர்த்தல்
இரட்டுற மொழித லேதுவின் முடித்தல்
ஒப்பின் முடித்தன் ¹மாட்டெறிந் தொழுகல்
இறந்தது விலக்க லெதிரது போற்றல்
முன்மொழிந்து கோடல் பின்னது நிறுத்தல்
க0 விகற்பத்தின் முடித்தன் ²முடிந்தவை முடித்தல்
உரைத்து மென்ற ³லுரைத்தா மென்றல்
ஒருதலை துணித லெடுத்துக் காட்டல்
எடுத்த மொழியி் னெய்த வைத்தல்
இன்ன தல்ல திதுவென மொழிதல்
கரு எஞ்சிய சொல்லி் னெய்தக் கூறல்
பிறநான் முடிந்தது ⁴தானுடம் படுதல்
தன்குறி வழக்க மிகவெடுத் துரைத்தல்
சொல்லின் முடிவி னப்பொருண் முடித்தல்
⁵ஒன்றின முடித்த றன்னின முடித்தல்
உ0 உய்த்துணர வைப்பென வுத்தியெண் ணுன்கே.

(இ - ள்.) இவைமுப்பத்திரண்டும் தந்திரவுத்தியாவன எ - று.

இவை ஒருசாரார்வேண்டுவன. இவற்றுட் சிலவற்றை மாற்றிச் சொல்லுவாரும் முப்பத்திரண்டின்மேலும் பல வென்பாருமுளர் ; அவையும் அறிந்துகொள்க.

(பி - டி.) ¹ மாட்டெறிந்தொழிதல் ² முடிந்தது ³ லுரைப்பாமென்றல். ⁴ தானுடன்படுதல் ⁵ ஒன்றனமுடித்தல் (கக)

உத்தி இன்னதென்பது

(14) நூற்பொருள் வழக்கொடு வாய்ப்பக் காட்டி
ஏற்புழி யறிந்திதற் கிவ்வகை யாமெனத்
தகும்வகை செலுத்துத றந்திர வுத்தி.

(இ - ள்.) இவ்வாறுவழங்குதல் தந்திர¹வுத்தியாம் எ - று.

(பி - டி.) ¹ வுத்தியாவது. (கச)

ஓத்திலக்கணம்

(15) நேரின மணியை நிரல்பட வைத்தாங்
கோரினப் பொருளை யொருவழி வைப்ப
தோத்தென மொழிப வுயர்மொழிப் புலவர்.

(இ - ள்.) இவ்வகைத்தாவது ஓத்து எ - று. (கரு)

படலவிலக்கணம்

(16) ஒருநெறி ¹யின்றி விரவிய பொருளாற்
பொதுமொழி தொடரினது படல மாகும்.

(இ - ள்.) இப்படிநடப்பது ²படலமாம் எ - று.

(பி - டி.) ¹ யன்றி ² படலமாவது (கக)

சூத்திர இலக்கணம்

(17) சில்வகை யெழுத்திற் ¹பல்வகைப் பொருளைச்
செவ்வ னாடியிற் செறித்தினிது விளக்கித்
திட்ப நுட்பஞ் சிறந்தன சூத்திரம்.

(இ - ள்.) இப்பெற்றியான்வருவன ²சூத்திரங்கள் எ - று.

(பி - டி.) ¹ பல்பயப்பொருளைச் ² சூத்திரங்களாவன (கஎ)

சூத்திரநிலை

(18) ஆற்றொழுக்,—

¹கரிமா நோக்கந் தவளைப் பாய்த்துப்

²பருந்தின் விழுக்கா டன்னசூத் திரநிலை.

(இ - ள்.) இந்நான்குவகையால் நிற்பனவாம் சூத்திரங்கள் எ - று

*ஆற்றெழுக்கு என்பது, ஆற்றுநீர் தொடர்வருது ஒழுமது போலச் சூத்திரங்களும் தம்முள் இயைபுபட்டொழுகுவது. அரிமாநோக்கமென்பது சிங்கநோக்கம். சிங்கம் நோக்குமிடத்து முன்னையாரையும் பின்னையாரையும் நோக்குமதுபோல இறந்தசூத்திரத்தினையும் எதிர்த் சூத்திரத்தினையும் இயைபுபடக்கிடப்பது. தவண்பாய்த்தென்பது, தவண்பாய்கின்றவிடத்து இடையிடை நிலம்கிடப்பப்பாய்வதுபோலச் சூத்திரம் இடையிட்டுப்போய் இயைபுகொள்ளுவது. பருந்தின்விழுக்கோடென்பது பருந்து நடுவேவிழுந்து தான் கருதும்பொருளை எடுத்துக்கொண்டுபோவது போல இதுவும் முடிக்கப்படும்பொருளை முடித்துப்போய் இயையினது.

(பி - ம.) 'கரிமான்' பருந்தின்விழ்வன்ன

(கஅ)

சூத்திரவகை

(19) பிண்டந் தொகைவகை குறியே செய்கை
கொண்டியல் புறனடைக் கூற்றன சூத்திரம்.

(இ - ள்.) இக்கூற்றனவாம் சூத்திரங்கள் எ - று.

இவற்றுள்ளே † பொதுமுதலானவிகற்பமெல்லாம் அடங்குமெனக் கொள்க.

(கக)

உரையின் பொது இலக்கணம்

(20) பாடங் கருத்தே சொல்வகை சொற்பொருள்
தொகுத்துரை யுதாரணம் வினாவிடை விசேடம்
விரிவதி காரந் துணிவு பயனோ
டாசிரிய வசனமென் றீரே யுரையே.

(இ - ள்.) பாடம்சொல்லலும், கருத்துரைத்தலும், 'சொல்வருத்தலும்' சொற்பொருள் உரைத்தலும், பொழிப்புரைத்தலும், உதாரணங்காட்டலும், வினாத்தோற்றலும், விடைகொடுத்தலும், விசேடங்காட்டலும், விரிவு காட்டலும், அதிகாரவரவுகாட்டலும், துணிவுகூறலும், பயனொடுபடுத்தலும், ஆசிரியவசனங்காட்டலுமென்னும் இப்பதினான்குபகுதியானும் உரைக்கப்படும், சூத்திரப்பொருள் எ - று.

† தொகுத்துக் கண்ணழித்தல் 'விரித்துக் கொணர்ந்துரைத்தலென்னும்' இருகூறும், பொழிப்பு, அகலம், நுட்பமென்னு மூவகையும், எடுத்துக் கோடல், பதங்காட்டல், பதம்விரித்தல், பதப்பொருளுரைத்தல், விதைல், விடுத்தலென்னும் அறுகூறும், பொழிப்பு, அகலம், நுட்பம், நூலெச்சம்,

* 'ஆற்றெழுக்கு' என்பது முதலாக, 'முடித்துப்போமியையினது' என்பது இறுதியாகவுள்ள பகுதிகள் சிலபிரதிகளில் இல்லை.

† பொதுச்சூத்திரமுதலியவேறுபாடுகள்.

‡ இங்கேகாட்டிய உரைவிகற்பங்களாறும் யாப்பருங்கலம், முதற்குத் திரவுரையிலும் காணப்படுகின்றன.

பதப்பொருளுரைத்தல், ஏற்புழிக்காட்டல், எண்ணலென்னு மேழும்.
 “சொல்லே சொல்வகை சொற்பொருள்சோதனை, ⁴ மறைநிலை மிலைசெச்ச
 நோக்கே துணிவே, கருத்தே செலுத்தலென் றிரைந்து கிளவியு, நெறிப்பட
 வருவது பனுவலுரையே” என்னும் இப்பத்தும், ⁵ சூத்திரந்தோற்றல்,
 சொல்வகுத்தல், சொற்பொருளுரைத்தல், விதைல், விடுத்தல், விசேடங்
 காட்டல், உதாரணங்காட்டல், ஆசிரியவசனங்காட்டல், ⁶ அதிகாரவரவு
 காட்டல், தொகுத்துமுடித்தல், விரித்துக்காட்டல், துணிவுகூறல், பயனெடு
 புணர்த்தலென்னும் ¹ இப்பதினும்புபகுதியுமான இம்மத விகற்பமெல்லாம்
 இப்பதினுகினுள்ளே அடங்குமெனக்கொள்க.

(பி - டி.) ¹ சொல்வகுத்துரைத்தலும் ² சொற்பொருளுணர்த்தலும்;
 சொற்பொருள்விரித்தலும். ³ விரித்துத்தேர்ந்துரைத்தல் ⁴ மறைநிலையெச்ச
 நோக்கே ⁵ சூத்திரம்வகுத்தல் ஐயந்தோற்றல் ⁶ அதிகாரவடைவு (20)

காண்டிகையுரை

(21) கருத்துப் பதப்பொருள் காட்டு மூன்றினும்
 அவற்றொடு வினாவிடை யாக்க லானும்
 சூத்திரத் துட்பொரு டோற்றுவ காண்டிகை.

(இ - ள்.) ¹ இவ்விருவகையானும் வருவன காண்டிகைகள் எ - று.
 காட்டாவது உதாரணம்.

(பி - டி.) ¹ இவ்வகையான்வருவன (21)

விருத்தியுரை

(22) சூத்திரத் துட்பொரு ளன்றியு மாண்டைக்
 கின்றி ¹ யமையா யாவையும் விளங்கத்
 தன்னுரை யானும் பிறநூ லானும்
 ஐய மகலவைங் காண்டிகை யுறுப்பொடு
 ரு மெய்யினை யெஞ்சா திசைப்பது விருத்தி.

(இ - ள்.) இவ்விதி ² யனைத்துமுள்ளது விருத்தியாவது எ - று.

(பி - டி.) ¹ யமையாதியாவையும் ² யனைத்தும்விருத்தி (22)

நூலென்னும்பெயர்க்காரணம்

(23) † பஞ்சிதன் சொல்லாப் பனுவ விழையாகச்
 செஞ்சொற் புலவனே சேயிழையா—எஞ்சாத
 கையேவா யாகக் கதிரே மதியாக
 மையிலா நூன்முடியு மாறு.

* இவற்றோடு கருத்துரைத்தலென்பதொன்றைக்கூட்டி, உரை, கச -
 என்பர் (பீர. அலங். ௨௮, உரை.)

† நூலென்றசொல்லுக்கு இவ்வெண்பாக்களிற் கூறப்பெற்றபொருள்
 கள் இறையனாரகப்பொருளுரையிலுமுள்ளன; க - ளு.

- (24) உரத்தின் வளம்பெருக்கி யுள்ளிய தீமைப்
புரத்தின் வளமுருக்கிப் பொல்லா--மரத்தின்
கனக்கோட்டந் தீர்க்குநூ லலிதேபோன் ¹மாந்தர்
மனக்கோட்டந் தீர்க்குநூன் மாண்பு.

(இவற்றின்பொருள்.) இவ்வாறு தூற்கப்படுதலானும், தூலேபோலச்
செப்பஞ்செய்தலானும் தூலெனப்படும் எ - று.

தூலென்ற சொற்குக் காரணங் கூறினவெனக் கொள்க.

(பி - ற்.) ¹ மாக்கள்

(௨௩-௪)

2. ஆசிரியரியல்பு

நல்லாசிரியர்

- (25) குலனரு டெய்வங் கொள்கை மேன்மை
கலைபயி நெளிவு கட்டுரை வன்மை
நிலமலை நிறைகோன் மலர்நிகர் மாட்சியும்
உலகிய லறிவோ டுயர்குண மினையும்
ரு அமைபவ னூலுரை யாசிரி யன்னே.
- (26) தெரிவரும் பெருமையுந் திண்மையும் பொறையும்
பருவ முயற்சி யளவிற் பயத்தலும்
மருவிய நன்னில மாண்பா கும்மே.
- (27) அளக்க லாகா வளவும் பொருளும்
துளக்க லாகா நிலையுந் தோற்றமும்
வறப்பினும் வளந்தரும் வண்மையு மலைக்கே.
- (28) ஐயந் திரப் பொருளை யுணர்த்தலும்
மெய்ந்நடு நிலையு மிகுநிறைக் கோற்கே.
- (29) மங்கல மாகி யின்றி யமையா
தியாவரு மகிழ்ந்து மேற்கொள மெல்கிப்
பொழுதின் முகமலர் வுடையது பூவே.

(இ - ள்.) இவ்வியல்பினையுடையார் ¹கற்கப்படும் ஆசிரியர் எ - று.

(பி - ற்.) ¹கற்பிக்கப்படுமாசிரியர்.

(௨௪-௧)

ஆசிரியரல்லாதவர்

- (30) மொழிகுண மின்மையு மிழிகுண வியல்பும்
அழுக்கா றவாவஞ்ச மச்ச மாடலும்
கழற்குட மடற்பனை பருத்திக் குண்டிகை
முடத்தெங் ¹கொப்பென முரண்கொள் சிந்தையும்

- ரு உடையோ ரிலரா சிரியரா குதலே.
 (31) ²பெய்தமுறை யன்றிப் பிறழ்வுடன்றரும்
 செய்தி கழற்பெய் குடத்தின் சீரே.
 (32) தானே தரக்கொளி னன்றித் தன்பால்
 மேவிக் கொளக்கொடா விடத்தது மடற்பனை.
 (33) அரிதிற் பெயக்கொண் டப்பொரு டான்பிறர்க்
 கெளிதி வில்லது பருத்திக் குண்டிகை.
 (34) பல்வகை யுதவி வழிபடு ³பண்பின்
 நல்லோரொழித்,
 தல்லோர்க் களிக்கு மதுமுடத் தெங்கே.
 (இ - ள்.) இப்பெற்றிக் குற்றங்களையுடையோர் கற்கப்படாதோர்
 று.
 (பி - டு.) ¹ கொப்பன ² பெய்தல் ³ பண்பினல்லோர்க்கு (உ0-உச)

3. பாடஞ்சொல்வதன் இலக்கணம்

- (35) ஈத லியல்பே யியம்புங் காலைக்
 காலமு மிடனும் வாவிதி னோக்கிச்
 சிறந்துழி யிருந்துதன் றெய்வம் வாழ்த்தி
 உரைக்கப் ¹படுபொருள் னுள்ளத் தமைத்து
 ரு விரையான் வெகுளான் விரும்பி முகமலர்ந்து
 கொள்வோன் கொள்வகை யறிந்தவ னுளங்கொளக்
 கோட்டமின் மனத்தினூல் கொடுத்த லென்ப.
 (இ - ள்.) இவ்வாறளித்தல் ²ஈதலியல்பு எ - று.
 (பி - டு.) ¹ படுப்பொருள் ² இயல்பு (உரு)

4. மாணாக்கர்

- (36) தன்மக னுசான் மகனே மன்மகன்
 பொருணனி கொடுப்போன் வழிபடு வோனே
 உரைகோ ளாளற் குரைப்பது நூலே.
 (இ - ள்.) கற்பிக்கப்படுமாணாக்கராவாரிவர் எ - று. (உரு)

மாணாக்கர்வகை

- (37) அன்னமாலே மண்ணோடு கிளியே
 இல்லிக் குடமா டெருமை நெய்யரி
 அன்னர் தலையிடை சுடைமா ணாக்கர்.

(இ - ள்.) அன்னமும் பசுவும்போல்வார் தலைமானுக்கர் ; ¹ மண்ணும் கிணியும்போல்வார் இடைமானுக்கர் ; இல்லிக்குடம், ஆடு, எருமை, பன் னுடைபோல்வார் கடைமானுக்கர். எ - று.

இவரியல்பு விரித்துரைத்துக்கொள்க.

(பி - டி.) ¹ பசுமண்ணும்

(௩௭)

கற்பிக்கப்படாதோர்

(38) களிமடி மானி காமி கள்வன்
பிணிய நேழை பிணக்கன் சினத்தன்
துயில்வோன் மந்தன் றென்னூற் கஞ்சித்
தடுமா றுளத்தன் றறுகணன் பாவி

நு படிறனின் னோர்க்குப் பகரார் நூலே.

(இ - ள்.) ¹ இவர் கற்பிக்கப்படாமானுக்கர் எ - று.

(பி - டி.) ¹ இவர்கள்.

5. பாடங்கேட்கும்முறை

(௩௮)

(39) கோடன் மரபே கூறுங் காலைப்
பொழுதொடு சென்று ¹வழிபடன் முனியான்
குணத்தொடு பழகி யவன்குறிப் பிற்சார்ந்
திருவென விருந்து சொல்லெனச் சொல்லிப்
நு பருகுவ னன்ன வார்வத்த னாகிச்
சித்திரப் பாவையி னத்தக வடங்கிச்
செவிவா யாக நெஞ்சுகள னாகக்
கேட்டவை ²கேட்டவை விடாதுளத் தமைத்துப்
போவெனப் போத லென்மனார் புலவர்.

(இ - ள்.) இது நூல்கேட்குமியல்பு எ - று.

(பி - டி.) ¹ வழிபட ² கேட்பவை

(௩௯)

பயிற்சி

(40) நூல்பயி வியல்பே நுவலின் வழக்கறிதல்
பாடம் போற்றல் கேட்டவை நினைத்தல்
*ஆசாற் சார்ந்தவை ¹யமைவரக் கேட்டல்
அம்மாண் புடையோர் தம்மோடு பயிற்
நு வினாதல் வினாயவை விடுத்த லென்றிவை
கடனாக் கொளினே ²மடநனி யிகக்கும்.

(இ - ள்.) இவ்வகையொழுகல் தூல்பயிறலாவது எ - று.

(பி - டி.) ¹ யமைவுற. ² மடனனி.

(சு)

(41) ஒருகுறி கேட்போ னிருகாற் கேட்பிற்
பெருக நூலிற் பிழைபா டிலனே.

(42) முக்காற் கேட்பின் முறையறிந் துரைக்கும்.

(43) ஆசா னுரைத்த தமைவரக் கொளினும்
காற்கூ றல்லது ¹ பற்றல னாகும்.

(44) அவ்வினை யாளரொடு பயில்வகை ² யொருகாற்
செவ்விதி னுரைப்ப வவ்³ விரு காலும்
மையறு புலமை மாண்புடைத் தாகும்.

(இ - ள்.) ⁴ இவ்வாறெழுருவர் தூல்கற்பவர் எ - று.

(பி - டி.) ¹ பற்றிலாகும்; பற்றலவாகும் ² யொருபால் ³ விருபாலும்
⁴ இவ்வாறு தூல் கற்கப்படுவது; இவ்வாறெழுருவர் தூல்கியல்பு. (சு-ச)

வழிபாடு

(45) அழவி னீங்கா னனுநகா னஞ்சி
நிழலி ¹ னீங்கா னிறைந்த நெஞ்சமோ
டெத்திறத் தாசா னுவக்கு மத்திறம்
அறத்திற் றிரியாப் படர்ச்சி வழிபாடே.

(இ - ள்.) இவ்வாறெழுருவர் வழிபாடாவது எ - று.

(பி - டி.) ¹ னீங்கா னிறைந்த

(சுரு)

சிறப்புப்பாயிரம்

(46) ஆக்கியோன் பெயரே வழியே யெல்லை
நூற்பெயர் யாப்பே நுதலிய பொருளே
கேட்போர் பயனோ ¹ டாயவெண் பொருளும்
வாய்ப்பக் காட்டல் பாயிரத் தியல்பே.

(47) காலங் களனே காரண மென்றிம்
முவகை யேற்றி மொழிநரு முளரே.

(இ - ள்.) இப்பதினென்றும் சிறப்புப்பாயிரமாம் எ - று.

சிறப்பென்றது ஈண்டு ஒன்றற்கேயுரியதென்றவாறு.

(பி - டி.) ¹ டாயெண்

(சு-எ)

நூற்பெயர்வகை

- (48) முதலூல் கருத்த னளவு மிகுதி
பொருள்செய் வித்தோன் றன்மைமுத னிமித்தினும்
இடுகுறி யானுநூற் கெய்தும் பெயரே.

(இ - ள்.) இவ்வெட்டனுள் ஒன்றுபற்றிவரும் நூற்குப்பெயர் எ - று.

அவற்றுள், முதலூலாற்பெயர்பெற்றன ¹ஆரியப்படலம், பாரத முதலாயின. கருத்தனாற் பெயர்பெற்றன அகத்தியம், தொல்காப்பிய முதலாயின. அளவினாற் பெயர்பெற்றன பன்னிருபடலம், 'நாலடி நானூறு முதலாயின. மிகுதியாற்பெயர்பெற்றன † களவியல் முதலாயின. பொருளாற் பெயர்பெற்றன அகநானூறு, புறநானூறு முதலாயின. செய்வித்தோனாற் பெயர்பெற்றன சாதவாகனம், இளந்திரைய முதலாயின. தன்மையாற் பெயர்பெற்றன சித்தாமணி, துளாமணி, நன்னூல் முதலாயின. இடுகுறியாற்பெயர்பெற்றன ²நிகண்டு நூல், கலைக்கோட்டுத்தண்டு முதலாயின.†

(பி - டி.) ¹ ஆரியப்படலம். ² நிகண்டுநூலைக்கோட்டுத்தண்டு. (சஅ)

நூல்யாப்பு

- (49) தொகுத்தல் விரித்த ரெகைவிரி ¹மொழிபெயர்ப்
பெனத்தகு நூல்யாப் பீரிரண் டென்ப.

(இ - ள்.) நூலியாப்பு இந்நாற்கூற்றதாம் எ - று.

(பி - டி.) ¹ மொழிப்பெயர்ப்பு (சக)

சிறப்புப்பாயிரம் செய்தற்குரியோர்

- (50) தன்னு சிரியன் றன்னொடு கற்றோன்
தன்மா ணுக்கன் றகுமுரை காரனென்
றின்னோர் பாயிர மியம்புத ¹லியல்பே.

(இ - ள்.) இவருள் ஒருவர் பாயிரம் ²சொல்லுதலியல்பு எ - று.

(பி - டி.) ¹ கடனே ² செய்தல் (ரு0)

* நாலடியார்; நாலடி நானூறென்னும் பெயர், யாப்பருங்கலவிருத்தி முதலியவற்றிலும் காணப்படுகின்றது. † இறையனாகப்பொருள்.

† செய்தானாற்பெயர்பெற்றன: அகத்தியம். தொல்காப்பியமென இவை; செய்வித்தோனாற்பெயர்பெற்றன சாதவாகனம், இளந்திரையமென இவை; இடுகுறியாற்பெயர்பெற்றன நிகண்டு, கலைக்கோட்டுத்தண்டென இவை; அளவினாற்பெயர்பெற்றது பன்னிருபடலமென்பது; சிறப்பினாற்பெயர்பெற்றது களவியலென்பது (இஐ. க - சூ. உரை).

சிறப்புப்பாயிரம் பிறர்செய்தற்குக் காரணம்

(51) தோன்றோ தோற்றித் துறைபல முடிப்பினும்
தான்றற் புகழ்த் தகுதி யன்றே.

(இ - ள்.) தூல்செய்தோன் பாயிரஞ்செய்தல் இயல்பன்று எ - று.
(ருக)

(52) மன்னனுடை மன்றத் தோலைத் தூக்கினும்

¹தன்னுடை யாற்ற லுணரா ரிடையினும்

²மின்னிய வவையிடை வெல்லுறு பொழுதினும்

தன்னை மறுதலை பழித்த காலையும்

(ரு) தன்னைப் ³புகழ்தலுந் தகும்புல வோற்றே.

(இ - ள்.) ⁴தூல்செய்தோன் பாயிரஞ்செய்யிற் தன்னைப்புகழ்ந்
தானும்; ஆகவே தன்னைப்புகழ்தல் தகுதியன்றென்றார்; ஈண்டுச் சொன்ன
⁵இடங்களினினை, தன்னைப் புகழ்தலும் தகும் எ - று.

இவ்விரண்டு சூத்திரமும் *⁶ பனம் பாரம்.

(பி - ற்.) ¹தன்னிடை ²மின்னிய ³புகழ்வதும் ⁴மேல்தூல்செய்தவன்
⁵இடங்களின்றென்னை ⁶பனம்பாரனார்; பனம்பாரனம்; பன்னிபாரம். (ரு2)

பாயிரம் நூற்கு இன்றியமையாததென்பது

(53) ஆயிர முகத்தா னகன்ற தாயினும்
பாயிர மில்லது பனுவ லன்றே.

(இ - ள்.) அளவிறந்த இடத்ததாய்ப் பரந்ததாயினும் பாயிரமில்லாதது
தூலன்று எ - று.

ஈண்டுப் பாயிரமென்றது சிறப்புப்பாயிர மென்றுணர்க. (ரு3)

(54) மாடக்குச் சித்திரமு ¹மாநகர்க்குக் கோபுரமும்
ஆடமைத்தோ ணல்லார்க் கணியும்போல்--நாடிமுன்
ஐதுரையா நின்ற ²வணிந்துரையை யெந்நூற்கும்
பெய்துரையா வைத்தார் பெரிது.

எ - ன். இஃது அச்சிறப்புப்பாயிரத்தைச் சிறப்பித்ததெனக்
கொள்க.

அஃதேல் தூல்கேட்கப்புகுந்தார்க்குப் புறவுரைகேட்டுப் பயன் என்னை
யோவெனின், கொழுச்சென்றவழித் தன்னுசி இனிது செல்லுமாறுபோலப்
பருப்பொருட்டாகிய பாயிரங்கேட்டார்க்கு நுண்பொருட்டாகிய தூல்
இனிது வினங்குமென்பதனாலும், *³ சிலவெழுத்தினையின்ற நூற்கு இன்றி

* ஆசிரியர் பனம்பாரனாலியற்றப்பெற்ற தூல்.

யமையாத் பாயிரமறியாதாய் ! ¹ பலவெழுத்தினாகிய தூல் யாந்நனம் அறிதியோ? பேதாய் ² என்று இகழப்படுதலானும் இவ்விருவகைப்பாயிரமும் வேண்டும் என்க.

இப்பாயிரச்சூத்திரங்களை விரித்தெழுதிற் பரக்குமென்பதானும் பெரும்பாலும் தாமே பொருள்விளங்கிக்கிடத்தலானும் உரை விரித்தெழுதிற்றிலம் ; இவற்றை விளங்க விரித்துரைத்துக்கொள்க.

(பி - ம்.) ¹ மாணகர்க்கு ² வணிர்துரையே ³ சில்லெழுத்தினன் ⁴ பல்லெழுத்தினன் (ருச)

இனித் ¹ தமிழினதுதன்மையும் இந்நூற்குச் சிறப்புப்பாயிரமும் சொல்லுதும்.

*மலர்தலை யுலகின் * * * இருந்தவத் தோனே.

(பி - ம்.) ¹ தமிழது

என்பது, தமிழினது தன்மையும் இந்நூற்குச் சிறப்புப்பாயிரமும் உணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) மலர்தலை உலகின் - பரந்த இடத்தையுடைய பூமியின்கண், மல்கு இருள் அகல - செறிந்த இருள்நீங்க, இலகு ஒளி பரப்பி - விளங்கா நின்றகதிரைவிரித்து, யாவையும் விளக்கும் - நிலம் நீர் ¹முதலாகிய எல்லாப் பொருள்களையும் விளக்கக்காட்டும்,—பருதியின் - ஆதித்தனைப்போல, ஒரு தானாகி - ²உலகிற்கெல்லாம் தான் ஒருவனேயாகி, முதல் ஈறு ஒப்பு அளவு ஆசை முனிவு இகந்து உயர்ந்த - பிறப்பும் இறப்பும் உவமையும் அளவும் ³ஆர்வமும் செற்றமுமின்றி ஞானகுணங்களான மிக்க, அற்புதமூர்த்தி - ஆச்சரியத்தையுடைய இறைவனுனவன், தன் அலர்தரு தன்மையின் - தன்னுடைய பரவாநின்ற ஆற்றலானே (தன்னுடைய விரிந்த தன்மையாகிய கருணையெனினுமமையும்), மன இருள் இரிய - உலகத்துள்ள உயிர்களினுடைய மனங்களிலுண்டான அறியாமையாகிய இருள் நீங்க, மாண் பொருள் முழுவதும்-மாட்சிமைப்பட்ட ⁴அற முதற்பொருள் அனைத்தினையும், முனிவு அற அருளிய - (⁵பதினெண்ணிலத்திலுள்ளார் எல்லாரும்) விரும்ப அருளிச்செய்த, மூவறு மொழியுளும் - பதினெட்டு மொழிகளுள்ளும், குணகடல் குமரி குடகம் வேங்கடம் எனும் நான்கு எல்லையின் இரு தமிழ் கடலுள் - இச் சொன்ன நான்கு ⁶கரைக்கும் உட்பட்டு வழங்காநின்ற பெரிய ⁷தமிழாகிய கடலிலுள்ள, அரு பொருள் ஐந்தையும் - எழுத்துச் சொற்பொருள் யாப்பு அணியென்னும் ⁸அரிய பொருளைந்தையும், யாவரும் உணர - எல்லாரும் உணரும்படி, தொகை வகை விரியின் தருக என - இம்மும்மையானும் விளங்கச்சொல்லுக என, துன்னார் இகல் அற நூறி - பொருந்தாதாருடைய மாறுபாடெல்லாம் மாயும்படி கெடுத்து, இரு நிலம் முழுவதும் - பெரிதாகிய பூமிஅனைத்தினையும், தனதென கோலி - தன்

* இதன் முழுப்பாகத்தை இந்நூலின் முதற்பக்கத்திற் காண்க.

தென்றே பற்றிக்கொண்டு, தன் மத வாரணம் - தனக்கேயுரிய மத யானையை, திசைதொறும் நிறுவிய - எட்டுத்திசிலும் எல்லைக்குறியாக நிறுத்திய, திறல் உறு தொல் சீர் - வலியோடுபொருந்திய உலகுள்ளதான அன்று¹⁰தொடங்கி இடையறாது வாராரின்ற புகழினையும், கரு கழல் - *கூடா தாரைக் கொன்று கட்டின குரைகழலினையும், வெண்குடை - பற்றலர் பகரும் பழிமா சறுத்து ¹⁰மற்றுலகளிக்கும் மணிமுத்தக்குடையினையும், காரிகிர் வண்கை - ¹¹விழைபயன்கருதாது மேதினியவர்க்கு மழைபோலுதவும் மாமலர்க்கையினையும், திருந்திய செங்கோல் - குற்றமற்றுலகிற் கொடுங்கலிதூர்து செப்பம்வளர்க்கும் செய்யகோலினையுமுடையவனான, சீய கங்கன் - தங்கலர்குலமாம் ¹²வெங்கயமனுக்கும் சிங்கமாகிய கங்கனென்பான், அரு கலை வினோதன் - அரியநூல்களை ஆராய்தலே தனக்கு இன்பமாகவுடையான், அமராபரணன் - பொரும் போரினையே புனைகலகைவுடையானென்னும் அழகமை பெயரினையுடையான், மொழிந்தனகை - ¹³ஏவ, முன்னோர் நூலின் வழியே - பழையோர்சொன்ன நூல்களின் படியே, நன்னூற்பெயரின் - நன்னூலென்னும் ¹⁴பெயரினானே, வகுத்தனன் - செய்தனன் ; அவன் யாவனெனின், -பொன் மதில் சனகை - பொன் மதில் புடைசூழ்ந்த ¹⁵சுனநாதபுரத்து, சன்மதி முனியருள் - சன்மதியென்னும் நன்முனியளித்த, பன் அரு சிறப்பின் - சொல்லுதற்கரிய ¹⁶பெருந்தன்மையையும், பவணந்தி என்னும் நாமத்து - பவணந்தியென்னும் பெரிய பெயரினையும், இருதவத்தோன் - பெரிய தவத்தினையுமுடையோன் எ - று.

‘மலர்தலை * * * * மொழியுளும்’ எனவே இயம்பலுறும் தமிழ்தான், இடையே சிலரான் இயற்றப்பட்டதன்றி வரம்பிலெறிவனல் ஏனைப் பதினேழுநிலத்து மொழிகளோடு ஒருங்குவிளங்கச் செய்யப்பட்டதென்று இதன் உண்மைச்சிறப்பு உரைக்கப்பட்டது.

‘குணகடல் * * * * எல்லையின் :’ இஃது இவ்வெல்லையுள் நடக்குமென எல்லை போந்தது.

‘இருந்தமிழ் * * * * ஐந்தையும்’ என ¹⁷நுதலிய பொருள் போந்தது.

‘யாவரு முணர :’ எல்லாருமுணர்தல் பயனாகவெனப் பயன் போந்தது.

‘தொகைவகை விரி’ என யாப்புப் போந்தது.

‘தருகன * * * * மொழிந்தனகை :’ அருங்கலை வினோதனாகையாலே தமிழின் அருமைபெருமைகளையறிந்து எல்லாரும் இனிதறிய விளங்கச்செய்கவென்று இவன் ஏவுதலாலேயெனக் காரணம் போந்தது.

‘முன்னோர் நூலின் வழியே’ என வழி போந்தது.

‘நன்னூற் பெயரின் வகுத்தனன்’ என நூற்பெயர் போந்தது.

‘பொன்மதில் * * * * தவத்தோனே’ என ஆக்கியோன் பெயர் போந்தது.

* உரைகடை கட்டுரைச்சுவைபட அமைந்துநிற்பல் பாராட்டற்பாலது.

‘ துன்னூரிகலறநூறி : * * * மொழிந்தனனாக ’ எனவே இவன்காலைத் தெனவும் இவன் அவைக்களத்தெனவும் இவன் அவையிலுள்ளார் கேட்டாரெனவும் காலமும் களனும் கேட்டாரொடும் போந்தன.

இவ்வாற்றான் இதற்குப் பதினொருபாயிரமும் போந்தவாறு இதனகத்தே கண்டுகொள்க.

(பி - ௫.) ¹ முதலிய ² உலகெல்லாம் தான் ஒருவனுமேயாக ³ ஆர்வும் ; ஆசையும் ⁴ அறம்பொருளின்ப மனைத்தையும் ⁵ பதினெண்ணிலத் துள்ளாரும் ⁶ எல்லைக்கும் ⁷ தமிழென்னும் ⁸ பெரிய ⁹ துடங்கி ¹⁰ முற்றுலகு ¹¹ விளைபயன் ; விளைப்பயன் ¹² வெங்கயதுங்குஞ் ¹³ அவனேவ ¹⁴ பெரிய பெயரினானே ¹⁵ சனநாகபுரத்து ; சனகாபுரத்து ¹⁶ பெருந்தன்மையை யுடைய ¹⁷ தமிழ்ப்பொருள் நுதலிற்றென்பது.

நன்னூற்சிறப்புப்பாயிரமுற்றிற்று.*

முதலாவது

எழுத்ததிகாரம்

க.—எழுத்தியல்

கடவுள்வணக்கமும் அதிகாரமும்

(55) பூமலி யசோகின் புனைநிழ லமர்ந்த

நான்முகற் றொழுதுநன் கியம்புவ னெழுத்தே.

எ - து சூத்திரம். இவ்வதிகாரம் ¹ என்னுதலி எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டதோ வெனின், அதிகார நுதலியதுஉம் அதிகாரத்தினது பெயருரைப் பவே விளங்கும். ஆயின், இவ்வதிகாரம் என்ன பெயர்த்தோவெனின், எழுத்திலக்கண முணர்த்தினமையின் எழுத்ததிகாரமென்னும் பெயர்த்து. † எழுதப்படுதலின் எழுத்தெனக் கொள்க. அதிகாரமென்றது முறைமை. எ - று. இவ்வதிகாரத்துள் எணவகை யோத்தினுன் எழுத்திலக்கண முணர்த்தினானேவெனின், ஐவகை யோத்தினுன் உணர்த்தினனென்க. அவற்றுள், இம்முதலோத்து என்னுதலிற்றேவெனின், ஒத்துநுதலியதுஉம் ஒத்தினது பெயருரைப்பவே விளங்கும். ஆயின், இவ்வோத்து என்ன பெயர்த்தோவெனின், எண் பெயர் முதலான எழுத்திலக்கணம் பத்தும் உணர்த்திற்றுகலான், எழுத்தியலென்னும் பெயர்த்து. இவ்வோத்தினுள், இத்தலைச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றேவெனின், ஒரு சாரார் வேண்டும் சிறப்புப்

* இதன்பின், ‘ இருவகைப்பாயிரமும் ஒருவகையான் முடிந்தன ’ என்னும் தொடர்மொழியொன்று சிலபிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது.

† “ எழுதப் படுதலி னெழுத்தே ” (யா. வி. உரை)

பாயிரம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று. என்னை? “வணக்க மதிகார மென்றிதற்குச் சொல்லச், சிறப்பென்னும் பாயிர மாம்” (யா. வி. க, உரை என்றாராகலின். ‘பூமலி* ** *ரெழுது’ என வணக்கம் சொன்னவாறு ‘நந்தியம்புவனெழுத்து’ என அதிகாரம் சொன்னவாறு. அஃதேல், நால் நுவல்வான் புகுந்து ஈண்டு வணக்கம் வைக்கவேண்டியது என்னையோ வெனின், நன்று சொன்னாய்! “வழிபடு தெய்வ வணக்கஞ் செய்து, மங்கள மொழி முதலாக வகுத்தே, பெடுத்துக் கொண்ட விலக்கண விலக்கியம் இடுக்க ணின்றி யினிது முடியும்” (யா. வி. க, உரை) என்பவாகலின் ஈண்டு வணக்கம் செய்யப்பட்டது.

(இ - ன்.) பூ மலி அசோகின், எ - து பூக்களால் மிக்குள்ள அசோகினது எ - று. புனை நிழல் அமர்ந்த, எ - து அலங்கரியாநின்ற நிழலிலே எழுந்தருளியிருந்த எ - று. நான்முகன்தொழுது, எ - து நான்கு திருமுகக் களையுடையானை வணங்கி எ - று. நன்கு இயம்புவன், எ - து அழக்தாகச் சொல்லுவன் எ - று. எழுத்து, எ - து எழுத்திலக்கணத்தை எ - று

ஏகாரம் ஈற்றசை. பதப்பொருளுரைத்தவாறு. என்னை? “என்ன சொல்லினு மியன்ற மருங்கிற், பன்னி யுரைப்பது பதப்பொரு ளாகும்” என்றாராகலின்.

(பொழிப்புரை.) *நால்வகைப்பூக்களினால் மிக்குடைய அசோகினது²தன் எல்லையை இகவாதே எப்பொழுதும் அலங்கரியா நின்ற நிழலிலே எழுந்தருளியிருந்த நான்முகத் தொருவனை மனமொழி மெய்களின் மகிழ்ந்துடன் வணங்கி ஈரைங்குற்றமுமகற்றி ஈரைந்தழுகொடும் புணர்ந்த அரிதின்றி விளங்க எழுத்திலக்கணத்தை யான் சொல்லுவன் எ - று.

இது பொழிப்புரை; என்னை? “பொழிப்பெனப் படுவது பொருத்திபு பொருளைப், பிண்ட மாகக் கொண்டுரைப் பதுவே” (யா. கா. வி. உரை) என்றாராகலின்.

(பி - டி) ¹ என்னுதலிற்றேவெனின் ² எல்லையை (க)

எழுத்திலக்கணத்தின் பகுதி

(56) எண்பெயர் முறைபிறப் புருவ மாத்திரை

முதலீ றிடைநிலை போலியென்ற

பதம்¹புணர் பெனப்பன் னிருபாற் றதுவே.

எ - ன், மேல் எழுத்திலக்கணமியம்புவனென்றார்; அஃது இத்துணைப் பகுதியான் உணர்த்தப்படுமென்று அதுபடம்² பாகுபாடுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ன்.) எழுத்துக்களது தொகையும் பெயரும் முறையும் பிறப்பும் வடிவும் அளவும் மொழிக்கு முதலாவனவும் ஈருவனவும் இடையாவனவும் போலியுமென்னும் இவ்வெழுத்துக் கூறுபாடு பத்தும் இவ்வெழுத்தாலும்

* “பூநான்கும் பொதுளியெறி திசைநான்கும் போயுலவத், தேனூர்த்து ஈரும்பாடத் திகழ்பிண்டி” (நிருக்கண்பகம், க)

பத்மம் அப்பதம் தம்மோடும் உருபோடும் புணரும் புணர்ச்சியுமெனப் பன்னிரு பகுதியிணையுடைத்து, மேற்சொன்ன எழுத்திலக்கணம் எ - று.

என்றவென்பது எண்ணிடைச்சொல். ஏகாரம் ஈற்றைச்.

(பி - டி.) ¹ புணர்ப்பென ² பொருட்பாகுபாடு ³ பகுதித்து (உ)

க. எழுத்தின் எண்

(57) மொழிமுதற் காரண மாமணுத் திரளொலி
எழுத்தது முதல்சார் பெனவிரு வகைத்தே.

எ - ன், இயம்பப்பெறும் எழுத்தாவது இன்னதென்பதூஉம் அதன் பாகுபாடும் உணர்த்துதல்துதலிற்று.

(இ - ள்.) மொழிக்கு முதற்காரணமாகிய பரமானுக்களது இயைபி னான் ஆகுவதான ஒலி எழுத்தெனப்படும்; அது ¹முதலெழுத்தும் சார் பெழுத்துமென இரண்டுமே எ - று.

ஈண்டு ஒலியெழுத்துச் சிறப்புடைமையின் எடுத்தோதினார். என்னை? “சிறப்புடைப் பொருளைத் தானெடுத்து மொழிதல்” என்பது தந்திரவுத் தியாகலான். ஒருசாரார்வேண்டும் உணர்வெழுத்து முதலான விகற்ப மெல்லாம் இவ்வதிகாரப் புறநடை (சூ. 256, உரை) யுட் கண்டு கொள்க.

(பி - டி.) ¹ முதலெழுத்துச் சார்பெழுத்தென (உ)

முதலெழுத்து

(58) உயிரு முடம்புமா முப்பது முதலே.

எ - ன், முதலெழுத்தாவன உணர்த்துதல்துதலிற்று.

(இ - ள்.) உயிரென்றும் உடம்பென்றும் சொல்லப்பட்ட முப்ப தெழுத்தும் ¹முதலெனப்படும் எ - று.

எனவே முதலெழுத்தெனத் தொகையான் ஒன்றும், உயிரெழுத்து உடம்பெழுத்தென வகையான் இரண்டும், உயிர் பன்னிரண்டும் உடம்பு பதினெட்டுமென்று வகுத்துக்கூட்ட விரியான் முப்பதுமாம், முதலெழுத்து எ - று. (ச)

(பி - ம்.) ¹ முதலெழுத்தெனப்படும்

சார்பெழுத்து

(59) உயிர்மெய் யாய்த முயிரள பொற்றள
பஃகிய இ உ ஐ ஓள மஃகான்
தனிநிலை பத்துஞ் சார்பெழுத் தாகும்.

எ - ன், சார்பெழுத்தாவன உணர்த்துதல்துதலிற்று.

(இ - ள்.) உயிர்மெய்யும், ஆய்தமும், உயிரளபெடையும், ஒற்றள பெடையும், குற்றியலிகரமும், குற்றியலுகரமும், ஐகாரக்குறுக்கமும்,

ஒளகார்க்குறுக்கமும், மகரக்குறுக்கமும், ஆய்தக்குறுக்கமு மென்னும் இப்பத்தும் சார்பெழுத்தாம் எ - று.

என்னை? “எழுத்தெனப் படுப, அகரமுதனகர விறுவாய் முப்பஃ தென்ப சார்ந்துவரன் மரபின் மூன்றலக் கடையே” (தொட. நூன். க) என ஆசிரியர் தொடிகாப்பியனாரும் ¹இவ்வாறு முதல்சார்பென வகுத்துக் கொண்டாரென்க. “அஃதே, அவர் சார்பெழுத்தென மூன்றே கொண்டா ராலோவெனின், அஃதே, நன்று சொன்னாய்! ஒழிந்தவை எப்பாற்படு மென்றார்க்கு மூன்றாவதோர் பகுதி சொல்லலாவதின்மையானும் முதலெழுத் தாந்தன்மை அவற்றிற்கின்மையானும் சார்பிற்குன்றுதலானும் இப்பத்தும் சார்பாகவே கொள்ளவேண்டுமென்பது. அஃதே அமைக. ஒற்றளபெடை யும் ஐகார்க்குறுக்கமும் ஒளகார்க்குறுக்கமும் மகரக்குறுக்கமும் ஆய்தக் குறுக்கமும் யாண்டுப் பெற்றோமோவெனின், “வன்மையொடு ரஃகான் ழஃகா ²ஒழிந்தாங், ³கன்மெய் யாய்தமோ டளபெழு மொரோவழி,” “அளபெடை தனியிரண் டல்வழி ஐஒள, உளதா மொன்றரை தனிமையு மாகும்”, “பதினெண் மெய்யு மதுவே மவ்வோ, டாய்தமு மளபரை தேய்தலு முரித்தே” என்றார், ஆசிரியர் “அவிநயனுகுமெனக்கொள்க.

(பீ - ற்.) ¹ இவ்வாறு கொண்டாரென்க ² ஒழித்தாங்கு ³ அன்மை ⁴ அவினயனாகும்; அவினையினாகும் (ரு)

சார்பெழுத்தின் விரி

(60) உயிர்மெய் யிரட்டுநூற் றெட்டுய ராய்தம்
எட்டுயி ரளபெழு மூன்றெற் றளபெடை
ஆறே ழஃகு மிம்முப் பானேழ்
உகர மாறு றைகான் மூன்றே

ரு ஒளகா னென்றே மஃகான் மூன்றே
ஆய்த மிரண்டொடு சார்பெழுத் துறுவிரி
ஒன்றெழு மிமுநூற் றெழுபா னென்ப.

எ - ன், ¹சார்பெழுத்தின் விரித்தொகை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) உயிரும் மெய்யுங்கூட்டி உச்சரிக்கப்படாநின்ற எழுத்து இருதாற்றெருபத்தானும், விகாரப்படாதுநின்ற ஆய்தமெட்டும், உயிரள பெடை இருபத்தொன்றும், ஒற்றளபெடை நாற்பத்திரண்டும், குற்றிய லிகரம் முப்பத்தேழும், குற்றியலுகரம் முப்பத்தானும், ஐகார்க்குறுக்கம் மூன்றும், ஒளகார்க்குறுக்கம் ஒன்றும், மகரக்குறுக்கம் மூன்றும், ஆய்தக் குறுக்கம் இரண்டும் ஆகச் சார்பெழுத்தின் விரித்தொகை முந்தாற்றறுபத் தொன்பதாம் எ - று.

* அப்படியா? “அஃதே யடிகளும்முளரோ” (பீவடி. கனக. உ.உ.அ.)

இக்கூறுபாடுகள் தத்தம் இலக்கணச் 'சூத்திரத்துள்ளே கண்டுகொள்க. எனவே சார்பெழுத்தெனத் தொகையான் ஒன்றும், வகையாற் பத்தும், விரியான் முந்தாற்றறுபத்தொன்பதுமாம் சார்பெழுத்து எ - று.

எனவே இச்சூத்திரங்களாம் 'போந்த பொருள் எழுத்தெனத் தொகையான் ஒன்றும், 'முதலெழுத்துச் சார்பெழுத்தென வகையான் இரண்டும், இவ்விரண்டன் விரியும்கூட்ட விரியான் முந்தாற்றுத் தொண்ணூற்றென்பது உமாம் எழுத்தென்பதாயிற்று. இன்னும் இவற்றைக் குற்றாயிர், நெட்டுயிர், உயிர்மெய்க்குறில், உயிர்மெய் நெடில், வல்லினம், மெல்லினம், இடையினமென்பவற்றானும் பிறவற்றானும் பகுப்ப எனைத்தும் பலவாம். அவையும் வேண்டுமேல் அவ்வாறு விரித்துரைத்துக்கொள்க. அகரமெனத் தொகையானென்றும், உயிர் அகரமும் உயிர்மெய் அகரமுமென வகையா னிரண்டும், உயிர் அகரமொன்றும், உயிர்மெய் அகரம் பதினெட்டுமென விரியாற் பத்தொன்பதுமாம். அகரமொழிந்தனவும் இவ்வாறேகொள்க. இனி, தொகை வகைவிரியைத் தொகைவகைவிரியானுறந்து ஒன்பதாக்கி 'உரைப்பாருமுளர். இவர் ஈண்டை வழக்கிற்கு வேண்டுமாறே கொண்டா ரென்க. தாமே தமிழ்து நிற்கையின் 'முதலெழுத்தென்றாயின. அவையே தம்மொடு தாம் சார்ந்தும் இடஞ்சார்ந்தும் இடமும் பற்றுக்கோடும் சார்ந்தும் விகாரத்தால்வருதலிற் 'சார்பெழுத்தென்றாயினவெனக்கொள்க.

எண் முற்றும்.

(பி - டி.) ¹ சார்பெழுத்தினது ² சூத்திரங்களுள்ளே ³ முதலெழுத்தும் சார்பெழுத்துமென ⁴ உரைப்ப ⁵ முதலாயின ⁶ சார்பாயின (க)

பெயர்களின் பொதுவிலக்கணம்

(61) இடுகுறி காரணப் பெயர்பொதுச் சிறப்பின.

எ - ன், நிறுத்தமுறையானே பெயராமாறு உணர்த்துவானெடுத்துக் ¹ கொண்டார், அவறறுள், இத்தலைச்சூத்திரம் பெயர்க்கெல்லாம் பெற்று வாயதோரிலக்கணமுணர்த்துதலதுதலிற்று.

(இ - ன்.) இடுகுறியானும் காரணத்தினுமாகும் பெயர்கள், பொது வைப்பற்றியும் சிறப்பைப்பற்றியும் வருவனவாம் எ - று.

இஃது என்னை 'சொன்னவாமெனின், இடுகுறிப் பொதுப்பெயரும், இடுகுறிச்சிறப்புப்பெயரும் காரணப் பொதுப்பெயரும், காரணச் சிறப்புப்பெயருமென யாவகைப்பெயரும் நால்வகைப் படுவனவாம் எ - று. எனவே, உலகத்துப்பெயர்களெல்லாம் இவ்விருதிற்றதானுமன்றி வாராமை 'வழக்கிடத்தும் செய்யுளிடத்தும் யாண்டும் ஆராய்ந்துகொள்க. ஆயி, உயிர், மெய், உடம்பு என்பன இடுகுறிப் பொதுப்பெயர். அவற்றுள், அ, ஆ; க, ங என்றற்றொடக்கத்தன இடுகுறிச்சிறப்புப்பெயர். குறில், நெடில், வல்லினம், மெல்லினம், இடையினமென்றற் றொடக்கத்தன காரணப் பொதுப்பெயர். ¹ குற்றிகரம், குறறுகரம், மகரக்குறுக்கம், ஆய்தக்குறுக்கமென்றற் றொடக்கத்தன காரணச் சிறப்புப்பெயர். இவ்வாறே பிறவும் ஆராய்ந்தறிக.

(பி - டி.) ¹கொண்டார்இச்சூத்திரம் ²சொன்னவாறே ³செய்யு
ளிடத்தன்றியும் வழக்கிடத்தும் யாண்டும் ⁴குற்றுசரம், குற்றிகரம் (எ)

உ. எழுத்தின்பெயர்

(62) அம்முத லீரா ருவி கம்முதல்

மெய்ம்மு வாறென விளம்பினர் புலவர்.

எ - ன், ஒருசார் பொதுப்பெயராமாறுணர்த்துதல்துதலிற்று.

(இ - ள்.) அகரமுதலாகநின்ற பன்னிரண்டினையும் உயிரென்றும், ககரமுதலாகநின்ற பதினெட்டினையும் உடம்பென்றும் பெயரிட்டுவழங்கி
னார்கள், 'முற்காலத்துக் கற்றுவல்லோர் எ - று.

'விளம்பினர் புலவர்' என்ற விதப்பினானையும், பாயிரத்திற் பெறு
வதேயன்றி நூலுள்ளும் இஃது *எதிர்நூலல்லவென்பது பெற்றமெனக்
கொள்க.

(பி - ம்.) ¹மேற்காலத்து

(அ)

குறில்

(63) அவற்றுள்,

அஇ உஎ ஒக்குறி லைந்தே.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) ஆவியென்றும் மெய்யென்றும் மேற்கூறப்பட்டனவற்றுள்,
அ இ உ எ ஒ ¹என்னுமைந்தும் குற்றமுத்தென்னும் குறியவாம் எ - று.

அஇஉஎஒ என இவற்றை உச்சரித்து அன்னவாதல் கண்டுகொள்க.
'அவற்றுள்' என்பதனைப் பெயரதிகாரமுற்றுமளவும் வருவித்துக்கொள்க.

(பி - டி.) ¹என்று சொல்லப்படும் ஐந்தெழுத்தும் ²என்பதனை இவ்
வதிகாரமுற்றும் (ஆ)

நெடில்

(64) ஆஈ ஊஏ ஐஒ ஒளநெடில்.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) இச்சொல்லப்பட்ட ஏழும் நெட்டெழுத்தென்னும் பெயர
வாம் எ - று.

ஆ ஈ ஊ ஏ ஐ ஒ ஒள என உச்சரித்து அன்னவாதல் கண்டு
கொள்க. (க0)

* "எதிர்நூலென்பதும் ஒன்றுண்டு. அது யாதோவெனின், முதலாவின்
முடிந்தபொருளை ஓராசிரியன் யாதானும் ஒரு காரணத்தாற் பிறழவைத்தால்
அதனைக் கருவியால் திரிவுகாட்டி ஒருவாமைவைத்தற்கு ஒள்ளியான் ஒரு
புலவனால் உரைக்கப்படுவது; என்னை? 'தன்கோணிரீஇப் பிறன் கோண்
மறுப்ப, தெதிர்நூ லென்ப சொருசா ரோரே' (இஐற. க, சூ - உரை;
பாப்பருங்கலவிருத்தி.)

சுட்டெழுத்துக்கள்

(65) அஇ உம்முதற் றனிவரிற் சுட்டே.

எ - ன், அவ்வுயிர்க்கே இன்னும் ஒருவகையாற் பெயரிடுதல்துதலிற்று.

(இ - ள்.) அ இ உ என்னும் இம்மூன்றும் மொழிமுதற்கண்ணே தனித்துநிற்கிற் சுட்டென்னும் குறியவாம் எ - று.

¹வரலாறு : அக்கொற்றன், இக்கொற்றன், உக்கொற்றனெனக் கண்டு கொள்க.

(பி - டி.) ¹உதாரணம் (பின்னும் இப்படியே.) (கக)

வினாவெழுத்துக்கள்

(66) எயா முதலும் ஆஓ வீற்றும்

ஏயிரு வழியும் வினவா கும்மே.

¹இதுவுமது.

(இ - ள்.) எகரமும் யாவும் மொழிமுதற்கண்ணே நின்று ¹வினாவாம்; ஆகாரமும் ஓகாரமும் ஈற்றின்கண்ணேநின்று ¹வினாவாம்; ஏகாரம் இவ் விரண்டிடத்தும்நின்று ¹வினாவாம். எ - று.

உயிர்வினவுடனே யாவினவுரைத்தமை மயங்கக்கூறலென்னுங் குற்ற மாம் பிறவெனின், இது தொகைவகைவிரிபடச் செய்கின்றதூலாதலானும் முதல்வினாவென்னும் பொருளொப்புமையானும் குற்றமாகாதெனக்கொள்க.

வ - று. எவன், எவள், எவர், ஏது, எவை; யாவன், யாவள், யாவர், யாது, யாவை என எ யா முதற்கண் வினவாய் வந்தன. *உண்கா; †உண்கோ? கொற்றா! (சாத்தா, தேவா, பூதா) என ஆகாரமும். ஓகாரமும் ஈற்றின்கண் வினவாய்வந்தன. ஏவன், ஏவள், ஏவர், ஏது, ஏவை; ‡உண்கே? கொற்றா! என ஏகாரம் முதலினும் ஈற்றினும் நின்று வினவாயிற்று. §

(பி - டி.) ¹எ - ன், இதுவுமது ²முதல்வினாவென்னும் பெயரவாம் ³ஈற்றுவினாவென்னும் பெயரவாம் ⁴இருவழிவினாவென்னும் பெயர்த்தாம் (கஉ)

வல்லினம்

(67) வல்லினங் கசட தபறவென வாறே.

எ - ன், மேல் மெய்யென்று குறிப்பிடப்பட்டவற்றுள், ஒரு சாரனவற் றிற்கு இன்னும் ஒருவகையாற் பெயரிடுதல்துதலிற்று.

(இ - ள்.) கசடதபற வென்னும் ஆறெழுத்தும் வல்லினமென்னும் குறியவாம் எ - று. (கஃ)

உண்பேனா? † உண்பேனா? ‡ உண்பேனா? § இதன்பின், “ஐ ஓன இ உச்செறிய” என்னும் சூத்திரம் சில பிரதிகளில் வகிரம்பி பெற்றுள்ளது.

மெல்லினம்

(68) மெல்லினம் நுருண நமனவென வாறே.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) நுருண நமன வென்னும் ஆறெழுத்தும் மெல்லின மென்னும் குறியவாம் எ - று. (கச)

இடையினம்

(69) இடையினம் யரல வழளவென வாறே.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) ய ர ல வ ழ ள வென்னும் ஆறெழுத்தும் இடையினமென்னும் குறியவாம் எ - று.

இம்மூவினமும் அன்னவாமாறு உச்சரித்துச் செவிகருவியாக 'ஓர்ந்து கொள்க.

பெயர் முற்றும்.

(பி - ற்.) 'ஓர்ந்துணர்க

(கடு)

இனவெழுத்து

(70) ஐஒள இஉச் செறிய முதலெழுத் திவ்விரண் டோரின மாய்¹வரு முறையே.

எ - ன், நிறுத்தமுறையானே முறையாமாறு உணர்த்துவானெடுத்துக் கொண்டார்; அவற்றுள், இச்சூத்திரம் முதலெழுத்தை இனமடைத்தல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) ஐகாரத்தை இகரத்தோடும், ஒளகாரத்தை உகரத்தோடும் சேர்க்க, அகரமுதலான முதலெழுத்தெல்லாம் முறையே இவ்விரண் டெழுத்துத் தம்முள் இனமாம் எ - று.

வ - று. அஃ, ²இஈஐ, உஊஒள; எஏ, ஒஓ. கங, சஞ, டண, தந, பம, யர, லவ, முள, நன எனவரும்.

(பி - ற்.) ¹வரன்முறையே ²இஈ, உஊ, எஏ, இஐ, ஒஓ, உஒள. (கச)

இனமென்றதற்குக்காரணம்

(71) தான முயற்சி யளவு பொருள்வடி வானவொன் றுதியோர் புடையொப் பினமே.

எ - ன், மேல் இவ்வெழுத்து, 'இவ்விரண்டோரினமாய்வரும்' என் னுள், அவை அப்படி வருவதற்குக் காரணமாமாறு உணர்த்துதல்துதலிற்று.

(இ - ள்.) எழுத்துக்கள் தம் பிறப்பிடமே முயற்சியே ¹மாத்திரையே பொருளே வடிவே யென்றிவற்றுள் ஒன்றனும் பலவானும் ²ஒரு புடை யொப்பனவாயின், இனமாம் எ - று.

அஃக்கள் இடத்தானும் முயற்சியானும், அருயிரம், ஆருயிரமென்னும் பொருளானும், வடிவானும் ஒருபுடையொத்து இனமாயின. இஃக்கள் இடத்தானும் முயற்சியானும், இராயிரம், ஈராயிரமென்னும் பொருளானும் ஒருபுடையொத்து இனமாயின; ஐகாரம் இவற்றுள் இடத்தானும் முயற்சியானும் ஒத்து இகரத்தோடு கூடி இனமாயிற்று. உஃக்கள் இடத்தானும் முயற்சியானும், உங்கு, ஊங்கு என்னும் பொருளானும் வடிவானும் ஒருபுடையொத்து இனமாயின. ஒளகாரம் இவற்றுள் இடத்தானும் முயற்சியானும் உகரத்தோடுகூடி இனமாயிற்று. எஃக்கள் இடத்தானும் முயற்சியானும், எழாயிரம் ஏழாயிரமென்னும் பொருளானும், வடிவானும் ஒருபுடையொத்து இனமாயின. ஒஃக்கள், இடத்தானும் முயற்சியானும், ஓராயிரம், ஓராயிரமென்னும் பொருளானும், வடிவானும் ஒருபுடையொத்து இனமாயின. கஃக்கள், முயற்சியானும் மாத்திரையானும், குளக்கரை, குளங்கரையென்னும் பொருளானும் ஒருபுடையொத்து இனமாயின. சஃக்கள், முயற்சியானும் மாத்திரையானும், மச்சிகன், மஞ்சிகனென்னும் பொருளானும் ஒருபுடையொத்து இனமாயின. டஃக்கள், முயற்சியானும் மாத்திரையானும், மட்குடம், மண்குடமென்னும் பொருளானும் ஒருபுடையொத்து இனமாயின. தஃக்கள் முயற்சியானும் மாத்திரையானும், பாழ்த்துறு, பாழ்ந்துறு என்னும் பொருளானும் ஒருபுடையொத்து இனமாயின. பஃக்கள், முயற்சியானும் மாத்திரையானும், வேய்ப்புறம், வேய்ப்புறமென்னும் பொருளானும் ஒருபுடையொத்து இனமாயின. யஃக்கள் இடத்தானும் மாத்திரையானும், *வேயல், வேரென்னும் பொருளானும் ஒருபுடையொத்து இனமாயின. லஃக்கள் இடத்தானும் மாத்திரையானும், எல்லாவகை, எவ்வகையென்னும் பொருளானும் ஒருபுடையொத்து இனமாயின. முஃக்கள் இடத்தானும் மாத்திரையானும், †காழகவுடையான், காளகவுடையானென்னும் பொருளானும் ஒருபுடையொத்து இனமாயின. நஃக்கள், முயற்சியானும் மாத்திரையானும், ‡நற்கு நன்கு என்னும் பொருளானும் ஒருபுடையொத்து இனமாயின.

(பி - டி.) ¹ அளவே ² ஒருபுடையான்

(கௌ)

3. எழுத்தின்முறை

(72) சிறப்பினு மினத்தினுஞ் செறிந்தீண் டம்முதல்
நடத்த ருனே முறையா கும்மே.

எ - ன், நிறுத்தமுறையானே முறையாமாறுணர்த்துதலிற்று.

(இ - ள்.) சிறப்பைப்பற்றியும் இனத்தைப்பற்றியும் ஒன்றன்னை ஒன்றுசென்று தொன்றுதொட்டு அகரமுதலாக உலகத்து ¹நடக்கின்ற கிடக்கைமுறைதானே தாலுள்ளும் முறையாவது எ - று.

* சிறுமூங்கில் † கருமையையுடைய ஆடையினன் ‡ கன்மை

அகரம் தானேநடந்தும் நடவா உடம்பை நண்ணியும் நடத்தலானும், அரன் அரி அயன் அருகனென்னும் பரமர் திருநாமத்திற்கு ஒருமுதலாயும், அறம் பொருளின்பமென்னும் முப்பொருளின் முதற்பொருட்கும், அருள் அன்பு அணி அழகு முதலாயின நற்பொருட்கும் முதலாயும் வருதலானும் முன்வைக்கப்பட்டது. இடம் முயற்சி பொருள் வடிவுகள் ஒருபுடையொப்புமையின் அகரத்தின்மீன் ஆகாரம் வைக்கப்பட்டது. இடம் முயற்சி பொருள்கள் ஒருபுடையொப்புமையின் இகரத்தின்மீன் ஈகாரம் வைக்கப்பட்டது. இவ்வாறே ஒழிந்த எழுத்துக்கள் தம் கிடக்கை முறைக்காரணம் அறிந்துகொள்க.

முறை முற்றும்.

(பி - ம்) ¹ நடக்கின்றமுறைதானே

(க௮)

4. எழுத்தின் பிறப்பு

(73) நிறையுயிர் முயற்சியி னுள்வளி துரப்ப
எழுந்தனுத் திரளுரங் கண்ட முச்சி
மூக்குந் ¹றிதழநாப் பல்லணத் தொழிலின்
வெவ்வே றெழுத்தொலி யாய்வரல் பிறப்பே.

எ - ன், நிறுத்தமுறையானே எழுத்துக்களது ¹பிறப்பு வேறுபாடு உணர்த்துவானெடுத்துக்கொண்டார், அவற்றுள், இச்சூத்திரம் அதன் பொதுவிதியுணர்த்துதுதலிற்று.

(இ - ள்.) விகாரப்படாது தன்னியல்பினின்ற உயிர், மொழிவலென்னு முள்ளந்தோற்றி முயல் உண்ணின்ற வளி கடாவ ஆண்டு நின்ற ஒளியனு வீட்டம் விசைத்தெழுந்து நெஞ்சே மிடறே உச்சியே மூக்கேயென்றிந்நான் கிடத்தையும் முதலடைந்து இதழே நாவே பல்வே அண்ணமே என்றிந் நாலிடத்தையும் மின்பு அடைய இவற்றது முயற்சி விகற்பத்தாம் பல்வேறு வகைப்பட்ட எழுத்தொலியாய்ப் புலப்படல் எழுத்துக்களது பிறப்பாம் எ - று.

என்னை? “ஆற்ற வுடையுயிர் ¹முயற்சியி னனுவிையந், தேற்றன வொலியாய்த் தோற்றுதல் பிறப்பே” என்றார் ஆசிரியர் அநீநயனூருமெனக் கொள்க.

(பி - ம்.) ¹றிதண ²பிறவிவேறுபாடு ³முயற்சியான்

(க௯)

முதலெழுத்துக்களின் இடப்பிறப்பு

(74) அவ்வழி,

ஆவி யிடைமை யிடமிட ரூகும்

மேவு மென்மைமூக் குரம்பெறும் வன்மை.

எ - ன், முதலெழுத்துக்கட்கு இடமாமாறுணர்த்துதல்தலிற்று.

{இ - ள்.) மேற்கூறியநெறியாற் பிறக்குமிடத்துப் பன்னிருமிருக்கும் இடையினம் ஆறிற்கும் இடம் மிடறும்; மெல்லினமாவும் மூக்கை இடமாகப்பொருந்தும்; வல்லினமாவும் நெஞ்சை இடமாகப்பெறும் எ - று. (20)

முதலெழுத்துக்களின் முயற்சிப்பிறப்பு

(75) அவற்றுள்,

முயற்சியுள் அ ஆ வங்காப் புடைய.

எ - ன், அகர ஆகாரங்கட்கு முயற்சியாமாறுணர்த்துதலிற்று.

{இ - ள்.) மேல் இடம் வருக்கப்பட்ட முதலெழுத்துக்களுள், அகர மும் ஆகாரமும் அங்காந்துசொல்லுதலை முயற்சியாகவுடையவாம் எ - று. அ ஆ என உச்சரித்துக் கண்டுகொள்க. (21)

(76) இஈ எ ஏ ஐயங் காப்போ

டண்பன் முதனா விளிம்புற வருமே.

எ - ன், இவ் வைந்தெழுத்துக்கும் முயற்சியாமாறு உணர்த்துதல்துதலிற்று.

{இ - ள்.) இக்கூறப்பட்ட ஐந்தெழுத்தும் அங்காப்பினே அண்பல்லை முதனாவிளிம்பு உறும் முயற்சியாற்றிக்கும் எ - று.

இ ஈ எ ஏ ஐ என உச்சரித்துக் கண்டுகொள்க. (22)

(77) உ ஊ ஒ ஓ ஔ விதழ் குவிவே.

எ - ன், இவ்வவைந்துகிருக்கும் முயற்சியாமாறு உணர்த்துதல்துதலிற்று.

{இ - ள்.) ¹இக்கூறப்பட்ட ஐந்தெழுத்தும் இதழைக்குவித்துச் சொல்லு முயற்சியாற் பிறக்கும் எ - று.

உ ஊ ஒ ஓ ஔ என உச்சரித்துக் கண்டுகொள்க.

{இ - ள்.) ¹ இக்கூற்றைந்தெழுத்தும் (23)

(78) கஙவுஞ் சஞவும் டணவு முதலிடை

நுனிநா வண்ண முற முறை வருமே.

எ - ன், இவ்வாறெழுத்துக்கும் முயற்சியாமாறுணர்த்துதல்துதலிற்று.

{இ - ள்.) ¹ககரமும் ககரமும் முதல்நா முதலண்ணத்தை உரிஞ்சப் பிறக்கும்; சகரமும் சகரமும் இடைநா இடையண்ணத்தை உரிஞ்சப் பிறக்கும்; டகரமும் டகரமும் நுனிநா நுனியண்ணத்தை உரிஞ்சப் பிறக்கும் எ - று.

கங சஞ டண என உச்சரித்துக் கண்டுகொள்க.

{இ - ள்.) ¹ ககாரமும் ககாரமும். மின்னும் இப்படியே. (24)

(79) அண்ப லடிநா முடியுறத் தநவரும்.

எ - ன், இவ்விரண்டிற்கும் முயற்சியாமாறு உணர்த்துதல்துதலிற்று.

(இ - ள்.) அண்பலடியை நாதுனி ஒற்றத் தகரமும் நகரமும் பிறக்கும். எ - று.

த எ என உச்சரித்துக் கண்டுகொள்க.

(20)

(80) மீகே ழிதமுறப் பம்மப் பிறக்கும்.

எ - ன், இவ்விரண்டெழுத்திற்கும் முயற்சியாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மேலிதமும் கீழிதமுமேவப் பகரமும் மகரமும் பிறக்கும் எ - று.

ப ம என உச்சரித்துக் கண்டுகொள்க.

(2௧)

(81) அடிநா வடியண முறயத் தோன்றும்.

எ - ன், யகரத்திற்கு முயற்சியாமாறு உணர்த்துதல்துதலிற்று.

(இ - ள்.) அடிநா அடியண்ணத்தைச்சார யகரம் பிறக்கும் எ - று.

ய என உச்சரித்துக் கண்டுகொள்க.

(2௨)

(82) அண்ண நுனிநா வருட ரழவரும்.

எ - ன், இவ்விரண்டெழுத்திற்கும் முயற்சியாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அண்ணத்தை நுனிநாத் தடவ ரகரமும் ழகரமும் பிறக்கும் எ - று.

ர ழ என உச்சரித்துக் கண்டுகொள்க.

(2௩)

(83) அண்பன் முதலு மண்ணமு முறையின்
நாவிலிம்பு வீங்கி யொற்றவும் வருடவும்
லகார ளகாரமா பிரண்டும் பிறக்கும்.

எ - ன், இவ்விரண்டெழுத்திற்கும் முயற்சியாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அண்பல்முதலே நாவிலிம்பு புடைத்து ஒற்ற லகரம் பிறக்கும்; அண்ணத்தை நாவிலிம்பு வீங்கி மெல்ல உற ளகரம் பிறக்கும் எ - று.

ல ள என உச்சரித்துக் கண்டுகொள்க.

(2௪)

(84) மேற்பல் லிதமுற மேவிடும் வவ்வே.

எ - ன், வகரத்திற்கு முயற்சியாமாறு உணர்த்துதல்துதலிற்று.

(இ - ள்.) மேற்பல்லானது கீழிதழை உற வகரம் பிறக்கும் எ - று.

வ என உச்சரித்துக் கண்டுகொள்க.

(௨௦)

(85) அண்ண நுனிநா நனியுற றனவரும்.

எ - ன், இவ்விரண்டெழுத்திற்கும் முயற்சியாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அண்ணத்தை நாநுனி ²மிகவுற நகரமும் நகரமும்
பிறக்கும் எ - று.

நன என உச்சரித்துக் கண்டுகொள்க.

(பி - டி.) ¹நனியுநிற் ²மிகவுறில் (கக)

சார்பெழுத்தின் இடமும் முயற்சியும்

(86) ஆய்தக் கிடந்தலை யங்கா முயற்சி

சார்பெழுத் தேனவுந் தம்முத லனைய.

எ - ன், சார்பெழுத்திற்கு இடமும் முயற்சியும் உணர்த்துதல்
துதலிற்று.

(இ - ள்.) ஆய்தவெழுத்திற்கு இடம் தலையாம்; அங்காந்து சொல்லு
தல் முயற்சியாம். அல்லாத ¹சார்பெழுத்துக்களுக்கும் இட முயற்சிகள்
தத்தம் முதலெழுத்துக்களோடொப்பனவாம் எ - று.

வ - று. க கா, எஃகு, ஆஅ, மங்கலம், கேண்மியா, நாகு, மைப்
புறம், மௌவல், வரும்வணிகன், கஃறீது என முறையே உச்சரித்துக்
கண்டுகொள்க.

(பி - டி.) ¹சார்பெழுத்துக்களுக்கு இடங்காரணங்கள்; சார்பெழுத்துக்
கள் இடமுயற்சிக் காரணங்களில் (கஉ)

பிறப்பின்புறநடை

(87) எடுத்தல் படுத்த னவித லுழப்பில்

திரிபுந் தத்தமிற் சிறிதுள வாகும்.

எ - ன், மேலுரைத்தவற்றிற்கு ஒரு புறநடை புணர்த்துதல்துதலிற்று.

(இ - ள்.) பல்வெழுத்துக்களுக்கும் தானமுயற்சிகள் ஒன்றாகச் சொல்
லப்பட்டனவேனும், எடுத்தல் படுத்தல் நலிதல் முதலான ¹உழப்புவிதப்பங்
களினுனே ஒன்றுக்கொன்று சிறிது வேறுபாடுடையவாம் எ - று.

உதாரணம், முன்னர்க்காட்டினவற்றுட் கண்டுகொள்க.

(பி - ம்.) ¹அளவு விகற்பங்களினுனே (கக)

உயிர்மெய்

(88) புள்ளிவிட் டவ்வொடு ¹முன்னுரு பாகியும்

ஏனை யுயிரோ ²ருபு ³திரிந்தும்

மேவிய மேவிய வுயிரள பாயதன்

வடிவொழித் திருவயிற் பெயரொடும்

ஒற்று முன்னாய் வருமுயிர் மெய்யே.

எ - ன், சார்பெழுத்துக்களின் தோற்றம் இன்னும் ஒருவகையான்
உணர்த்துவானெடுத்துக்கொண்டார், அவற்றுள் இச்சூத்திரம் உயிர்
மெய்யாமாறு உணர்த்துதல்துதலிற்று.

(இ - ள்.) இச்சொன்னபெற்றியிற் றிரியாதவருவது உயிர்மெய் எ - று.

எனவே ஒருமெய் அகரத்தோடு முன்னருருவேயாகியும், ஒழிந்த உயிர்களோடு உருவுவேறுபட்டும் வருமென்பது போந்தது. போதவே பதினெட்டுமெய்யும் பன்னிரண்டுயிரோடுக்கூடிப் பன்னிரு பதினெட்டு இருதூற்றொருபத்தாராய் மேற்சொன்ன விரியான வந்தவாறு கண்டு கொள்க.

வ - று. க கா கி கீ கு கூ கெ கே கை கொ கோ கௌ என வரும். ஒழிந்தனவும் இவ்வாறே ஒட்டிக்கொள்க. உயிர்மெய் யென்பது உம்மைத் தொகை.

(பி - டி) ¹ முன்னுருவு ² ருவு ³ திரிந்துமுயிரளவாய் (கச)

முற்றாய்தம்

(89) குறியதன் முன்ன ராய்தப் புள்ளி

உயிரோடு புணர்ந்த வல்லாறன் மிசைத்தே.

எ - ன், நிறுத்தமுறையானே ஒருமொழி சிடத்துவரும் முற்றாய்தத் தோற்றமாமாறு உணர்த்துதல்துதலிற்று.

(இ - ள்.) குற்றெழுத்தின் முன்னர் உயிரோடு கூடிய வல்லெழுத்து ஆறன்மிசையே பெறப்படும், ஆய்தவொற்று எ - று.

ஆய்தமானபுள்ளி ஆய்தப்புள்ளி. 'ஆய்தப்புள்ளி' என்றார், இதனை யும் ஒற்றின்பார் சார்த்துதற்கென்க. ஒற்றேல் உயிரேறப் பெறல்வேண்டு மெனின், சார்பெழுத்தாதலின் உயிரேறப் பெறுதெனக்கொள்க.

வ - று. எஃகு, கஃச, கஃடு, கஃது, கஃபு, கஃறு எனவரும். *அஃகாமை, வெஃகாமை, அஃகி, வெஃகி, ¹அஃகோ என்பன பிறவுயிர்களோடும் வந்தன. ²"வில்லஃகி வீங்கிரு ளோட்டுமே மாதர், இல்லஃகு முத்தி னீனம்" என இவ்வாறு குறிவினைக்கீழும் ஆய்தம் வருமாலோவெனின், அன்ன இயல்பாகவே ஆய்தமாய் நிற்பனவல்ல. ஓசை நிறைத்தற்பொருட்டு ஒற்றில்வழி ஒற்றுக்குதலின், ஈண்டு ஆய்தமும் ஒற்றாய் வருமெனக்கொள்க. இருபஃது, அஃகடிய எனப் புணர்ச்சியிடத்து வரும் ஆய்தங்களை அவ்விதி யிற்காண்க.

(பி - டி) ¹ அஃகா, அஃகோ ² வில்லஃகு (கரு)

உயிரளபெடை

(90) இசைகெடின் மொழிமுத லிடைகடை நிலைநெடில்

அளபெழு மவற்றவற் றினக்குறில் குறியே.

எ - ன், வைத்தமுறையானே உயிரளபெடைத் தோற்றமாமாறு உணர்த்துதல்துதலிற்று.

(இ - ள்.) செய்யுட்கள் ஓசை சிதைய வந்தவிடத்து மொழிமுதலிடை கடையென்னும் மூன்றிடத்தும்நின்ற நெட்டெழுத்துக்கள்தாம் இரண்டு

* 'அஃகாமை' முதலிய ஐந்தும் சிலபிரதிகளில் இல்லை.

மாத்திரையின் நீண்டிசைக்கப்பெறும். ஆண்டு அவற்றிற்கு இனமாகிய குற்றெழுத்துக்கள் அவ்வளவிற்குக் குறியாய்வந்து நிற்கும் எ - று.

எனவே இரண்டுமாத்திரையானது மூன்றுமாத்திரையாய் நீடலஸ்து இரண்டெழுத்துக்கூடி மூன்றுமாத்திரையா மென்பாரை விலக்கினருமாம்.

வ - று. வாஅகை, ஈஇகை, ஊஉகம், பேஎகன், தைஇயல், ¹தோஒகை, மௌஉவல் எனவும்; படாஅகை, ²பரீஇகம், கழுஉமணி, பரேளம், வளைஇயம், புரோஒசை, ³மனௌஉகம் எனவும்; ⁴ரூராஅ, ருரீஇ, ⁵குழுஉ, ⁶விலேஎ, விரைஇ, உலோஒ, ⁷அனௌஉ எனவும் முறையே மூவிடத்தும் ஏழுநெட்டெழுத்தும் அளபெழுந்தன. தனிநிலை யளபெடை வேண்டாராயினர், அது நெட்டெழுத்தோரெழுத்தொருமொழி யாய் முதனிலை யளபெடையாய்த்தான் இறுதிநிலை யளபெடையாய்த்தான் அடங்குதலினென்க. அஃதே, “தனிநிலை யிடைநிலை யீறென, நால்வகைப் படுமௌ பாய்வகுமிடனே” என்னும் முன்னோர்மத்தோடு முரணும்பிற வெனின், “இருவர் நூற்கு மொருசிறை தொடங்கித், திரிபுவே றுடையது புடைநூ லாகும்” என்பதனாலும் மாறுபாடாகாதென்க. ‘ஐஒளஇஉச் செறிய’ என்பதனான், ஐகாரத்துக்கு இகரமும், ஒளகாரத்துக்கு உகரமும் இனக்குறிலாமெனக் கொள்க. “எழுத்துக் குறியிட மாத்திரை நான்கும், வழக்காது வைக்க வகுத்து” என்பவாகலின், ஈரெழுத்துக்கூடி அளபா மென்பார் குறி கூறிற்றிலருமாம்.

(பி - டி.) ¹தோஒரை ²வரீஇகம் ³மணிமௌஉலி ⁴கடாஅ, கராஅ ⁵கழுஉ ⁶மிலேஎ ⁷அனௌஉ (ஈக)

ஒற்றளபெடை.

(91) நகுண நமன வயலள வாய்தம்

அளபாங் குறிலிணை குறிற்சீழிடைகடை

மிகலே யவற்றின் குறியாம் வேறே.

எ - ன், ஒற்றளபெடைத்தோற்றம் உணர்த்துதலிற்று.

(இ - ள்.) இச்சொல்லப்பட்ட பத்தொற்றும் ஆய்தமும் குறிலிணைக் கீழும் குறிர்கீழும் மொழியிடையினும் ஈற்றினுமின்று அளபெடுக்கும்; அவை இரட்டித்துநின்றல் அவற்றிற்கு அளவு குறியாம் எ - று.

ஆய்தம் இடையிலன்றித் தோன்றாமையின், இரண்டிடத்தும் ஈற்றில் வந்து அளபெழாதெனக்கொள்க. இஃது, ‘உய்த்துணரவைப்பு’ என்னும் தந்திரவுத்தி.

வ - று. அரங்கம், முரஞ்சு, முரண்ணு, பருந்து, அரும்பு, முரன்னு, ரூவ்வவை, அரய்யார், ரூல்ல்கள், திரள்ள்கள், வரஃஃகு எ - ம்; மங்கலம், மஞ்சு, மண்ணு, பந்து, அம்பு, மின்னு, தெவ்வார், வெய்யார், செல்ல்க, கொள்ள்க, எஃஃகு எனவும் ஈரிடத்தும் இடைநிலையளபெழுந்தன. “அரண்ண்கொண்ட வடுதோளினர்”, “வலம்

பட்ட 'வாய்வாளர்' " "கலன்னகொண்ட 'கன்மார்பர்", "பகல்லன்ன பண்புரைஇ", "திரள்ள்சேனை செலநீக்கி" எனவும், கண்ணடண்ண ணெனக் கண்டுக்கேட்டும்" (மலைபடு. 352), "தம்ம்படையைத் தானோக்கி", "மின்னன்ன வேவ்விளக்கி", "இவ்வவுலகை யினிதாண்டு", "செய்ய தொழிலிற் செலநோக்கி", "கல்லன்ன வன்னெஞ்சின்", "கொள்ள னென்று கொடுக்கலராய்" எனவும் ஈரிடத்தும் இறுதிலை அளபெழுந்தன. ஈண்டுக் காட்டாதொழிந்தன அருகியன்றி வாராவெனக்கொள்க. "இசை கெடின்" என்று உயிரளபெடைக்கு உரைத்ததனை ஈண்டும் வருவித்துக் கொள்க. 'வேறு' என்றதனானே, குரவை, அரயர் என்புழி ஒற்றுக்களும், வரகு என்புழி ஆய்தமும், முன் இல்லையெயினும், இசைகெடின் அவற்றையுண்டாக்கியும், அவற்றானும் நிரம்பாவிடின் அவற்றை அளபெடுப் பித்தும் ஓசை நிறைக்கப்படும்; என்னை? "செய்யுட்க ளோசை 'சிறை யுஞ்கா லீரளபு, மையப்பா டின்றி யணையுமா - மைதீரொற், நின்றியுஞ் செய்யுட் கெடினொற்றை யுண்டாக்கு, குன்றுமே லொற்றளபுங் கொள்" என 'மாயுராணமுடையாரும் சொன்னாராகலின். "அம்பொ ரைந்துடைய யகாம னைய னென்ன வந்தண, னம்பு நீர ரல்லர் நன்கு ரங்கு நீர ராயினும், தங்கு ரவ்வர் தாங்கொ டிப்பி னெஞ்சு நேர்ந்து தாழ்வர்தாம், பொங்க ரவ்வ வல்கு லாரெ னப்பு கன்று சொல்லினன்" (ஈவக. 1997.) இதனுள் ஒற்றில் வழி ஒற்று வந்தவாறு கண்டுகொள்க. பிறவுமன்ன.

(பி - ற்.) ¹வாள்வயவர் ²கவின ³செய்யயதொழிற் செய்நோக்கி
'சிறையுமேல்' ⁵பூதபுராணமுடையாரும் (கௌ)

குற்றியனிகரம்

(92) யகரம் வரக்குற ஞத்திரி யிகரமும்

அசைச்சொன் மியாவி னிகரமுங் குறிய.

எ - ன், குற்றியலிகரத்தோற்றம் உணர்த்துதல்துதலிற்று.

(இ - ள்.) யகரம் மொழிக்கு முதலில் வந்தவிடத்துக் குற்றுகரம் திரிந்துவரும் இகரமும் மியாவென்னும் அசைநிலையிடைச்சொல் இகரமும் குற்றியலிகரமாம் எ - று.

வ - று. நாகியாது, எஃகியாது, வரகியாது, கொக்கியாது, குரங்கி யாது, ¹தொள்கியாது எனவும்; கேண்மியா, சென்மியா எனவும் வரும். பிறவும் இவ்வாறே ஒட்டிக்கொள்க.

(பி - ற்.) ¹தெள்கியாது

(கௌ)

குற்றியனுகரம்

(93) நெடினோ டாய்த முயிர்வலி மெலியிடை

தொடர்மொழி யிறுதி வன்மையு ருகரம்

அஃகும் பிறமேற் றொடரவும் பெறுமே.

எ - ன், குற்றியலுகரத்தோற்றம் உணர்த்துதல்நுதலிற்று.

(இ - ள்.) நெட்டெழுத்தினின்பின்னும், ஆய்தமே உயிரே வல்லெழுத்தே மெல்லெழுத்தே இடையெழுத்தே என்றிவைவதொடர்ந்த மொழியிற்றிலுமின்ற கசடதபறக்களை ¹ஊர்ந்துவந்தஉகரம் தன்மாத்திரையிற் சுருங்கிவரும். நெடில்முதலான இவ்வாறன்மேலும் ஒன்றும்பலவும் பிறவெழுத்துத் தொடரவும்பெறும் எ - று.

ஈரொற்றுத் தொடர்ந்தமொழிகள் வன்றொடரும் மென்றொடருமாய் அடங்குமெனக்கொள்க.

வ - று. நாகு, எஃகு, வரகு, கொக்கு, குரங்கு, ¹தொள்கு, எ - ம்; ஆகாது, பிண்ணுக்கு, சுண்ணம்பு, இருபஃது, ஆமணக்கு, ¹ஆர்க்கு, வாழ்த்து, மொய்ப்பு எனவும் வரும். பிறவுமன்ன. “நெடிலே குறிலினை குறினெடி லென்றிவை, ஒற்றொடு வருதலொடு குற்றொற் றிறுதியென், நேழ்கும் றுகரக் கிடனென மொழிப” என்னும் இவ்வேழிடத்துவருமென் பனவும் இவற்றுள்ளே யடங்குமென்ப. இவ்வாறு ஏழிடங்கொள்வார்க்குச் சுண்ணம்பு, ஆமணக்கு, பிண்ணுக்குமுதலானவும் ஆய்தந்தொடர்ந்தனவும் அடங்காவென்றறிக. ‘நெடிலோடு’ எனப் பிரித்தோதினார், மூவெழுத்துக் கூடிய தொடர்மொழி அன்மையின்.

(பி - டி.) ¹ஊர்ந்த ²தெள்கு ³அரக்கு, ஈர்க்கு (உக)

ஐகாரக்குறுக்கமும் ஔகாரக்குறுக்கமும்

(94) தற்சுட் டளபொழி யைம்மூ வழியும்

நையு மௌவு முதலற் றாகும்.

எ - ன், ஐகார ஔகாரக்குறுக்கங்களாமாறு உணர்த்துதல்நுதலிற்று.

(இ - ள்.) தன்னைச்சொல்லுதற்கண்ணும் அளபெடுத்தற்கண்ணுமல் லாதவழி வந்த ஐகாரம் மொழிமுதல் இடை கடையென்னும் மூன்றிடத்தும் குறுகும். இவ்வாறுவரும் ஔகாரமும் மொழிமுதற்கண் அவ்வாரும் எ - று.

வ - று. ஐப்பசி, மைப்புறம்; மடையன், உடைவாள்; குவளை, தவளை, தினை, பனை எ - ம், மௌவல் எ - ம் வரும். “கல்லென் கௌவை”, “ஒல்லென் பெளவம்” என்பன இடையே குறைந்தவை யென்பாருமுளர். அவை கௌவை, பெளவமென முதலிலே குறைந்த மொழிகள் நிலைமொழிகளோடு புணர்ந்தன வென மறுக்க. அந்தென, அத்தென என்பன கடையிலேகுறைந்தனவெனின், அவை ஒரு பொருட் சிறப்புடையவாய் நடப்பனவல்லவென மறுக்க. (சு0)

மகரக்குறுக்கம்

(95) ணனமுன்னும் வஃகான் மிசையுமக் குறுகும்.

எ - ன், மகரக்குறுக்கமாமாறு உணர்த்துதல்நுதலிற்று.

(இ - ள்.) எகர லகரந்திரிந்த ணகரனகரங்கண்முன்பும் வகரமிசை
யும் நின்ற மகரம் குறுகும் எ - று.

(வ - று.) “பசுப்போல்வார் முற்பட்டார் பாற்பட்ட சான்றோர், முசுப்
போல முன்கார் திருப்பார் - பசுத்தான், வெருளினுமெல்லாம் வெருளுமகி
தன்றி, மருளினு மெல்லா மருண்ம்”, “எம்மொடு தம்மைப் பொருஉங்கார்
பொன்னெடு, ¹கூவிளமொத்ததும் போம்”, வாழும்வளவன் எனவரும்.

(பி - டி.) ¹கூவிளம்பூத்ததும், கூவிளம்போர்த்ததும். (சக)

ஆய்தக்குறுக்கம்

(96) லளவீற் றியைபிணு மாய்த மஃகும்.

எ - ன். ஆய்தக்குறுக்கமாமாறு உணர்த்துதல்துதலிற்று.

(இ - ள்.) லகரளகரவீறு புணர்வுழிவரும் ஆய்தம் குறுகும் எ - று.

வ - று. கஃரீது, முஃடது எனவரும்.

(சஉ)

பிறப்புமுற்றும்.

5. எழுத்தின் உருவம்

(97) தொல்லை வடிவின வெல்லா வெழுத்துமாண்
டெய்து மெகர மொகரமெய் புள்ளி.

எ - ன், நிறுத்தமுறையானே வடிவாமாறு உணர்த்துதல்துதலிற்று.

(இ - ள்.) எல்லாவெழுத்தும் பழையவாகி வருகின்ற வரிவடிவினவே
யாம்; அவ்விடத்து எகரமும் ஒகரமும் மெய்களும் புள்ளிபெற்று நிற்பன
வாம் எ - று.

வ - று. எரி, எரி; ¹ஒளி, ஒளி; உல்கு, உலகு; மண்மகள்,
மணமகள்; கண்மணி, கணமணி எனக் கண்டுகொள்க. ‘ஆண்டு’
என்ற மிகையானே, தாது, ஏது என்றற்றெடக்கத்து ஆரியமொழிகளும்,
எட்டு, கொட்டு என்றற்றெடக்கத்துப் பொதுமொழிகளும், குன்றியாது,
²நாடியாது, எட்டியாண்டொது என்றற்றெடக்கத்துப் புணர்மொழிப்பொருள்
வேறுபாடுகளும் அறிதற்பொருட்டுக் ³குற்றுக்கரக் குற்றிகரங்களுக்கு மேற்
புள்ளிகொடுப்பாரும் உளரெனக் கொள்க.

உருவமுற்றும்.

(பி - டி.) ¹ஒதி, ஒதி ²மாடியாது ³குற்றிகரக்குற்றுகரங்கட்கு (சக)

6. எழுத்தின் மாத்திரை

(98) மூன்றுயி ரளபிரண் டாநெடி லொன்றே
குறிலோ டையெளக் குறுக்க மொற்றள
பரையொற் றிஉக் குறுக்க மாய்தம்
கால்குறண் மஃகா னுய்த மாத்திரை.

எ - ன், நிறுத்தமுறையானே எல்லாவெழுத்திற்கும் அளவாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) உயிரளபெடை மூன்றும், நெட்டெழுத்து இரண்டும் குற்றெழுத்தும் ஐகாரக்குறுக்கமும் ஒளகாரக்குறுக்கமும் ¹ஒற்றளபெடையு மென்னுநான்கும் ஒரொன்று ஒன்றும், மெய்களும் குற்றியலுகரங்களும் ஆய்தமும் ஒரொன்று அரையும் மகரக்குறுக்கமும் ஆய்தக்குறுக்கமும் ஒரொன்று ²காலும் மாத்திரைகளளவாகவுடையவாம் எ - று.

அன்னவாதல் அவற்றிற்கு மேற்காட்டிய உதாரணங்களுட் காண்க.

(பி - டி.) ¹ஒற்றளபெடையும் இவைநான்கும். ²காலும் அளபாக. (சச)

(99) இயல்பெழு மாந்த ரிமைநொடி மாத்திரை.

எ - ன், மேல் எழுத்திற்கு அளவு மாத்திரையென்றார், ஈண்டு அம்மாத்திரையாவது இஃதென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) விகாரப்படாதே இப்பலபாக எழாரின்ற மாந்தருடைய கண்ணிமையும் கைந்நொடியும் ஆண்டுச்சொன்ன மாத்திரைக்கு அளவாம் எ - று.

கட்புலனாகிய இமைக்காலமும் செவிப்புலனாகிய நொடிக்காலமும் கருதிக் ¹கோடற்கு இரண்டும் ஒதினொன்க.

(பி - டி.) ¹கொண்டற்கு

(சடு)

(100) ஆவியு மொற்று ¹மளவிறந் திசைத்தலும்

மேவு மிசைவிளி பண்டமாற் றுதியின்.

எ - ன், எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) உயிரும் ஒற்றுமென்னும் இருகூற்றெழுத்தும் தமக்குச் சொன்ன மாத்திரைகளின் மிக்கிசைக்கவும்பெறும், இசையும் விளியும் பண்டமாற்றும் முதலானவற்றின்கண் எ - று.

‘ஆதி’ என்றதலை, நாவலும் முறையீடும் புலம்பும் குறிப்பிசை முதலாயினவுங்கொள்க. ² “கஃறென்னுங் கல்லதரத்தம்” என்பது குறிப்பிசை. ஏனைய வந்துழிக்காண்க. உயிர் பன்னிரண்டுமாத்திரையும் ஒற்றுப் பதினொருமாத்திரையும் நீளுமென்றார் கந்தருவநூலுடையார். அவை வந்த வழிக்காண்க. நாவல்-போர்க்கழைத்தல்.

மாத்திரைமுற்றும்.

(பி - டி.) ¹ அளபிறந்து ² கல்லென்னும்

(சக)

7. முதல்நிலை

(101) பன்னீ ருயிருங் கசதந பமவய

ருங்வீ ரைந்துயிர் மெய்யு மொழிமுதல்.

எ - ன், நிறுத்தமுறையானே மொழிக்கு முதலாமெழுத்தாவன உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இச்சொல்லப்பட்ட இருபத்திரண்டெழுத்தும் பொதுவகையால் மொழிக்குமுதலாம் எ - று.

வ - று. அடை, ஆடை, இடை, ஈடு, உடை, ஊடல், எடை, ஏடு, ஐயம், ஒடு, ஓடு, ஒளவியம் எனவும்; களி, காளி, ¹கிரி, கீரி, குளி, கூளி, கெட்டல், கேடு, ²கைதை, கொவ்வை, கோவை, கௌவை எனவும்; சளி, சாரல், சிலை, சீலை, ³சுளை, சூளை, செறி, ⁴சேறி, சையம், ⁵சொரி, சோரி, செளரி எனவும்; தரை, தாரை, திரை, தீரை, துரை, தூரை, தெரி, தேரை, தையல், தொய்யில், ⁷தோயல் தெளவை எனவும்; நரை, நாரை, நிரை, நீர்மை, நுரை, நூறு, நெரி, நேர்மை, நைவு, ⁸நொவ்வு, நோவு, நௌவி எனவும்; படை, பாடி, பிடி, பீடு, புடை, பூடு, பெடை, பேடு, பைதல், ⁹பொய்தல், போதல், பொளவம் எனவும்; மலை, மாலை, ¹⁰மிசை, மீசை, முளை, மூளை, மெருள், மேடு, மையல், மொழி, மோழை, மௌவல் எனவும் வரும். இவை முழுதும் முதலாயின. ஒழிந்தவை தத்தம் சிறப்புவிதியிற் காட்டுதும். ¹¹வரிமுறையானவையாது இதனுள் மயங்கவைத்து வழக்குப் பன்மைபற்றியென்க. ஊகரம் மொழிக்கு முதலாமோவெனின், ¹²“கசதப வவ்வே யாதியு மிடையும், டற விடை ணனரழ லளஇடை கடையே, ஞமய வவ்வே மூன்றிடமென்ப” என ஊகரம் ஈரிடத்தும் நிற்கு மென்றார், ஆசிரி யர் அவிநயனுரு மெனக்கொள்க,

(பி - ற்.) ¹கிரி ²கைவை ³சுளி ⁴சேரி ⁵சொறி ⁶தூறு ⁷தோரை ⁸நொய்து ⁹பொய்கை, போர்வை ¹⁰மிகை, மீகை ¹¹வரிசை முறையான், வரன்முறையான் ¹²(க) கசதப வாதி யிடையிட லிடையுள, வயநம னஞமூன் றிடமென மொழிப. (உ) கசதப வாதி யிடையீ றவற்றுள, வயநம னுநமூன் றிடமென மொழிப. (ஈ) கசதப வாதி யிடையுள டறவுள, வயநம னுக்கஞ மூன்றிட மென்ப. (ச) கசதப வாதி யிடையுண டவற்றுள, வயந மனஞ மூன்றிடமென்ப. (சஎ)

(102) உஊஒஊ வலவொடு வம்முதல்.

எ - ன், பொதுவிதிமாற்றிச் சிறப்புவிதி உணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ன்.) இந்நான்குமொழிந்த உயிரோடுங்கூடி வகரம் மொழிக்கு முதலாம் எ - று.

வ - று. வளி, வாளி, ¹விளி, ²விளை, வெளி, வேளை, வைகல், வெளவுதல் எனவரும்.

(பி - ற்.) ¹விழி, விளை. ²விழி, விளை. (சஅ)

(103) அஆஉஊ ஒஊ யம்முதல்.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) இந்த ஆறுயிரோடுங்கூடி யகரம் மொழிக்குமுதலாம் எ - று.

வ - று. யவனர், யாளி, யுகம், ¹யூகம், ²யோகம். யௌவனம் என வரும். மேலில் ஒடுவை வருவித்துக்கொள்க.

(பி - ற்.) ¹யூகி ²யோகி (சக)

(104) அஆஎ ஒவ்வோ டாகு ஞம்முதல்

இதுவுமது.

- (இ - ள்.) இந்நாலுயிரோடுக்கடி னுகரம் மொழிக்குமுதலாம் எ - று.
 (வ - று.) ¹ஞமன், ²ஞாலம், ³ஞெகிழ்ந்தது, ஞொள்கிற்று என வரும்.
 (பி - டி.) ¹ ஞமலி ²ஞானம் ³ஞொளிந்தது (ரு0)

(105) ¹சுட்டியா வெகர வினாவழி யவ்வை

ஒட்டி நவ்வு முதலா கும்மே.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) மூன்றுசுட்டிற்கும் யாவும் எகரமுமாய வினாக்களுக்கும் வழியே ¹அகரத்தோடுக்கடி னுகரம் மொழிக்குமுதலாம். எ - று.

(வ - று.) அங்ஙனம், இங்ஙனம், உங்ஙனம், யாங்ஙனம், எங்ஙனம் எனவரும். உம்மை இறந்ததுதழீஇயஎச்சவும்மை. * “சரிசமழ்ப்புச் சட்டி சருகு சவடி, சளிசகடு சட்டை சவளி - சவிசரடு, சந்து சதங்கை சழக்காதி யிரிடத்தும், வந்தனவாற் சம்முதலும் வை.” “குற்றிய லுகர முறைப் பெயர் மருங்கி, ஞெற்றிய நகரமிசை நகரமொடு முதலும்” (மொழிமரபு, 34) என ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் இவ்வாறு குற்றியலுகரம் மொழிக்கு முதலாமென்றாலாவெனின், “நுந்தையுகரங் குறுகி மொழிமுதற்கண், வந்த தெனினுயிர்மெய் யாமனைத்தும் - சந்திக், ஞயிர்முதலா ³வந்தணையு மெய்ப்புணர்ச்சி யின்றி, மயலணையு மென்றதனை மாற்று.” இவற்றை விரித்துரைத்து விதியும் விலக்கும் அறிந்துகொள்க.

மொழிமுதல் முற்றும்.

(பி - டி.) ¹ சுட்டியா ² அகரத்தோடு னுகரம் ³ வந்தணைய (ருக)

8. ஈற்றுநிலை

(106) ஆவி ஞுணநம நயரல வழளமெய்

சாயு முகர நாலாறு மீறே.

எ - ன், நிறுத்தமுறையானே மொழிக்கு ஈற்றெழுத்தாவன உணர்த் துதல்தவற்று.

(இ - ள்.) இச்சொல்லப்பட்ட உயிரும் மெய்யும் குற்றுகரமுமாகிய இருபத்துநாலெழுத்தும் மொழிக்கு ஈறுவனவாம் எ - று.

வ - று. ஆ ஈ ஊ ஏ ஐ ஒ ஓன எனவும்; உரிஞ், மண், பொருந், மரம், பொன், வேய், வேர், வேல், தெய், வீழ், வேள் எனவும், ¹அஃகு எனவும் வரும். இவை பொதுவிதியாற் போந்தன. ஏனைய வறஞ்சுத்தி ரத்திற் பெறுதும். குற்றுகரமும் உயிராயடங்குமெனினும் புணர்ச்சி முதலான வேறுபாடுண்மைநோக்கி வேறெடுத்தோதினாரென்க.

(பி - டி.) ¹ அஃகு

(ரு2)

(107) குற்றியி ரளபி னீரூ மெகரம்

மெய்யொ டேலா தொந்நவ் வொடா¹மௌ

ககர வகரமொ டாகு மென்ப.

இது, “சக்ரக் கிளவியு மவறறேரற்றே” என்னும் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தை மறுத்துரைப்பார்கூற்றுப்போலும்.

எ - ன், குற்றுயிர்க்குப் பொதுவிதிமாற்றிச் சிறப்புவிதிலும், எல்லா யுயிர்க்கும் பொதுவிதியின்மேற் சிறப்புவிதிலும் உணர்த்துதல்தவலிற்று.

(இ - ன்.) குற்றுயிர் அளபின் ஈறும் எ - து, குற்றுயிரைந்தும் தாமே நின்று ஈறுகா, அளபெடுப்புழி ஈறும் எ - று.

வ - று. ஆஅ, ஈஇ, ஊஉ, ஏஎ, ஐஇ, ஒஒ, ஒளஉ என வரும்.

எகரம் மெய்யோடு ஏலாது எ - து, எகரம் மெய்களோடு கூடி நின்று ஈறுகாது எ - று.

ஒ நவ்வொடு ஆம் எ - து, ஒகரம் நகரமொன்றுடனே கூடி நின்று ஈறும் எ - று.

வ - று. நொ எனவரும்.

ஒள ககர வகரமொடு ஆகும் எ - து, ஒளகாரம் ககரத்தோடும் வகரத் தோடும் கூடிநின்று ஈறும் எ - று.

வ - று. கௌ, வெள எனவரும்.

என்ப எ - து, என்றுசொல்லுவார் புலவர் எ - று.

எனவே, உயிர்கள் தாமேநின்றும் அளபெடுப்புழி நின்றும் ஈறுதலே யன்றி, ஒகரம் நகரத்துடனும், ஒளகாரம் ககர வகரங்களுடனும், எகர மொழிந்த ஏனைய ஒன்பதுயிரும் தமக்கேற்ற மெய்களுடனும் கூடிநின்று ஈறும் எ - று.

எகர ஒகர ஒளகாரங்களை விதந்தோதினமையான், ஏனை உயிர்கள் தமக்கேற்ற மெய்களோடு ஈறுமென்பது தாமேபோதருமெனக்கொள்க.

வ - று. வாழ்க, ¹மூங்கா, ²பெருங்கி, ³பெருங்கி, ⁴பங்கு, ⁵கூ, எங்கே, எங்கை, எங்கோ எனவரும். இவ்வாறே ஏற்கும் பிறமெய்களோடும் ஒட்டிக்கொள்க. ஏற்குமென்பது ஏற்றற்பெறுதுமோவெனின், சூத்திரத்து எடுத்தோதாது ஞாபகவகையார் சொற்றமையார் பெறுதும்.

(பி - டி.) ¹ ஒளக்ககர ² பூங்கா ³ (க) பருங்கி (உ) பிருங்கி, ⁴ பெருகி ⁵ பெருகு 6 (க) பெருகூ (உ) பங்கூ. (ருக)

(108) நின்ற நெறியே யுயிர்மெய் முதலீறே.

எ - ன், உயிர்மெய் முதலும் ஈறுமாமாறு உணர்த்துதல்தவலிற்று.

(இ - ன்) ஒற்றுமுன்னும், உயிர் பின்னுமாய் நின்றவின் உயிர்மெய் யானது மெய்முதல் மொழியென்னும் உயிரீற்றுமொழியென்றுமாவ தன்றி உயிர்மெய்முதலென்னும் உயிர்மெய் ஈறென்றும் வழங்கப்படாது எ - று.

ஈறு முற்றும்.

(ருச)

9. இடைநிலை

(109) கசதப வொழித்தவீ ரேழன் கூட்டம்
மெய்ம்மயக் குடனிலை ரழவொழித் தீரெட்
டாகுமீவ் விருபான் மயக்கு மொழியிடை
மேவு முயிர்மெய் மயக்கள வின்றே.

எ - ன், நிறுத்தமுறையானே இடைநிலையாமாறு உணர்த்துவா
னெடுத்துக்கொண்டார், அவற்றுள் இச்சூத்திரம், பொதுவாகையால்
¹மெய்ம்மயக்கமும் உடனிலைமயக்கமும் ஆமாம் ²அவற்றதெண்ணும்
அவைநிற்குமிடமும் ஆமாம் உணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) மெய் பதினெட்டுள்ளும் கசதபவென்னும் நான்கும்
ஒழித்துநின்ற பதினாலுமெய்யும் ஒன்றன்பினோன்று மாறிவந்து ஒன்றுவது
மெய்ம்மயக்கமாம்; ரகர முகரமொழித்துநின்ற பதினாறு மெய்யும் தம்முன்
னர்த் தாம்வந்தொன்றுவது உடனிலைமயக்கமாம். இச்சொல்லப்பட்ட
இருகூற்று முப்பதுமயக்கும் மொழிபிடைபிலேயாம். உயிர்மெய்ம்மயக்கம்
இன்னதன்பின்னர் இன்னதாமென்னும் வரையறையிலே எ - று.

(பீ - ம்.) ¹மெய்நிலைமயக்கமும் ²அவற்றிற்கெண்ணும் (ருரு)

மெய்ம்மயக்கம்

(110) நம்முன் கவ்வாம் வம்முன் யவ்வே.

எ - ன், ஙகர வகர மெய்ம்மயக்கம் உணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஙகரமுன்னர்க் ககரமும், வகரமுன்னர் யகரமும் வந்து
மயங்கும் எ - று.

வ - று. கங்கன், தேவ்யாது எனவரும். (ருசு)

(111) ஞநமுன் றம்மினம் யகரமொ டாகும்.

எ - ன், ஞகர நகர மெய்ம்மயக்கம் உணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்விரண்டுமெய்ம்முன்னரும் தமக்கினமாகிய சகரத்கரங்
களும் யகரமும் வந்து மயங்கும் எ - று.

வ - று. கஞ்சன், உரிஞ்யாது, கந்தன், வெரிந்யாது எனவரும். (ருஎ)

(112) டறமுன் கசப மெய்யுடன் மயங்கும்.

எ - ன், டகர றகர மெய்ம்மயக்கம் உணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்விரண்டுமெய்ம்முன்னரும் கசபவென்னுமன்று மெய்
யும் மயங்கும் எ - று.

வ - று. கட்கம், ¹கட்சி, கட்ப எனவும், கற்க, ²கற்சிறை, கற்ப
எனவும் வரும்.

(பீ - ட்.) ¹கட்சிறுர் ²கற்சிறுர் (ருஅ)

(113) ணனமுன் னினங்கச ரூபமய வவ்வரும்.

எ - ன், ணகர னகர மெய்ம்மயக்கம் உணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்விரண்டின்முன்னர்த் தமக்கினமாகிய டறக்களும் க ச
ரூபமய வ என்னும் ஏழுமெய்யும் மயங்கும் எ - று.

வ - று. ¹வெண்டயிர், ²வெண்கலம், வெண்சோறு, வெண்ணூண்,
வெண்பல், வெண்மலர், மண்யாது, மண்வலிது எனவும், புன்றலை, புன்கண்,
புன்செய், புன்றூண், புன்பயிர், புன்மலர், பொன்யாது, பொன்வலிது
எனவும் வரும்.

(பீ - ட்.) ¹விண்டு ²வெண்கல் (ருக)

(114) மம்முன் பயவ மயங்கு மென்ப.

எ - ன், மகரமெய்ம்மயக்கம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மகரமெய்ம்முன்னர்ப் பகர யகர வகரங்கள் வந்து மயங்கும் எ - று.

வ - று. கம்பன், ¹கலம்பாது, ²கலம்வலிது எனவரும்.

(பி - டி.) ¹காலம் யாது ²காலம் வலிது (சு0)

(115) யரழ முன்னர் மொழிமுதன் மெய்வரும்.

எ - ன், யகர ரகர முகர மெய்ம்மயக்கம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இம்மூன்றன்முன்னரும் மொழிமுதலான பத்தினுள்ளும் ¹ஊகரமொழித்து ஒழிந்த ஒன்பதுமெய்யும் மயங்கும் எ - று.

ஊகரம் ஈண்டு விலக்கிற்றில்லையோவெனின், அது, ²தன் விதிக்குத்திரத்தினுள்ளே இன்னவிடத்துவருமென்று இடங்குறித்துச் சொன்னமையாற் ³பிறவழிவாராதெனக் கொள்க.

வ - று. (வேய், வேர், வீழ்) + (கடிது, சிறிது, தீது, பெரிது, ஞான்றது, நீண்டது, மாண்டது, யாது, வலிது) எனவரும்.

(பி - டி.) ¹ஊகரமொழிந்த ஒன்பதுமெய்யும் ²(க) அதன் தனி விதிக்குத்திரத்தினுள்ளே (உ) விதிக்குத்திரத்தினுள்ளே ³பிறவழி (சுக)

(116) லளமுன் கசப வயவொன் றும்மே.

எ - ன், லகர ளகர மெய்ம்மயக்கம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்விரண்டு மெய்ம்முன்னரும் கசப வய வென்னும் ஐந்துமெய்யும் மயங்கும் எ - று.

வ - று. (வேல், வாள்) + (கடிது, சிறிது, பெரிது, வலிது, யாது) எனவரும்.

மெய்ம்மயக்கம் முற்றும். (சு2)

உடனிலை மயக்கம்

(117) ரழவல் லனதம்முற் ருமுட னிலையும்.

எ - ன், உடனிலைமயக்கம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ரகரழகரமொழித்து ஒழிந்த பதினாறுமெய்யும் தம்முன்னர்த் தாம்வந்து ¹மயங்கும். எ - று.

வ - று. அருக்கன், அங்கனம், அச்சு, மஞ்ஞை, மட்டை, மண்ணை, வித்து, வெந்நெய், அப்பி, அம்மி, அய்யர், அல்லி, அவ்வை, கள்ளி, கற்றை, கன்னி எனவரும்.

(பி - டி.) ¹மயங்குவது உடனிலைமயக்கமாம் (சுக)

(118) யரழவொற் றின்முன் கசதப நுநுநம்

ஈரொற் றும்ரழத் தனிக்குறி லணையா.

எ - ன், ஈரொற்றுடனிலையாமாறும் ¹தனிக்குறிகீழ் ஒற்றுகாதனவும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) யாழுவென்னும் மூன்றுமெய்ம்முன்னும் கசதபகளும வென்னும் இவ்வெட்டொற்றும் வந்து ஈரொற்றுடனிலையாய் நிற்கும். எவ்விடத்தும் தனிக்குறின்முன்னர் ரகரழகரங்கள்வந்து ஒற்றாய் நில்லா எ - று.

வ - று. வேய்க்குறை, வேர்க்குறை, வீழ்க்குறை; சிறை, தலை, புறம் எனவும், வேய்க்குறை, வேர்க்குறை, வீழ்க்குறை; சிறை, தலை, புறம் எனவும் கசதப களுமக்கள் ஈரொற்றாய் வந்தவாறு காண்க. ஆகாதனவற் றிற்கு யாண்டும் காட்டாவன இல்லையெனக் கொள்க.

(பி - ற்.) ¹ரகர ழகரங்கள் தனிக்குறிநீழ் ஒற்றுகாதெனவும் (கச)
(119) லளமெய் திரிந்த னணமுன் மகாரம்
நைந்தி ரொற்றாஞ் செய்யு ளுள்ளே.

எ - ன், செய்யுட்குரிய ஈரொற்றுடனிலையக்கம் உணர்த்துதல் நுத லிற்று.

(இ - ள்.) லகரளகரங்கள் திரிந்த னகரணகரங்கண்முன் மகரம் கால்மாத்திரையாய் ஈரொற்றாய் நிற்கும், செய்யுட்கண் எ - று.

வ - று. “சிறையுங் கலத்தைப் பயிற்ற ¹நிருத்தித், திசையறி ²நீகானும் போனம்” (பரி. 10), “வெயிலியல் வெஞ்சுர மையநீ யேகின், மயிலியன் மாதர் மருண்ம்” எனவரும்.

(பி - ற்.) ¹நிருத்தர் ²நீகானும் (சுரு)

(120) தம்பெயர் மொழியின் முதலு மயக்கமும்
இம்முறை மாறியு மியலு மென்ப.

எ - ன், முதனிலை இடைநிலைக்கு உரியதோர் வழுவமைப்பு உணர்த் துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) எழுத்துக்கள் தம்பெயர்களை மொழியுமிடத்து ஈண்டுச் சொன்னமுறையன்றி முதலாகாதன முதலாகியும் மயங்காதன மயங்கியும் வரப்பெறும் எ - று.

வ - று. “அவற்றுள், லளஸ்கான் முன்னர் யவவுந் தோன்றும்” (தொல். நூன்மரபு, 2ச) என்பதனுள், ளகரமெய்ம்முன்னர் லகரம் மயங் கினவாறும், லகரம் மொழிக்கு முதலானவாறுங் காண்க. (சுசு)

(121) மகர விறுதி யஃறிணைப் பெயரின்
னகரமோ டுறழா நடப்பன வுளவே.

எ - ன், இதுவும் ஓர் மயக்கவகையுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மகரவிருன அஃறிணைப்பெயர்களுட்சில னகரத்தோடு உறழ்ந்துவருவன உள எ - று.

வ - று. நிலம், நிலன்; புலம், புலன்; கலம், கலன்; வலம், வலன்; முகம், முகன்; அகம், அகன் என்றற்றெடக்கத்தன உறழ்ந்தன; ‘உறழா நடப்பனவுள’ எனவே, உறழாதன பெரும்பான்மையவாமெனக் கொள்க. அவை: வட்டம், பட்டம், குட்டம், மாடம், கூடம், கடாம், படாம், கடிகழ், ‘சடகம், நுகம், மகம், ஆரம், பூரம், உத்தரம், ‘விக்கம், நோக்கம், ‘ஊக்கம்

என்றற்றொடக்கத்தன. இனி, இவ்விதி இவ்வாற்றி, “மகரத் தொடர் மொழி மயங்குதல் வரைந்த, நகரத் தொடர்மொழி யொன்பஃ தென்ப, புகரறக் கிளந்த வஃறிணமேன” (தொட. மொழிமரபு, 49) என்று எகின், செகின், எயின், வயின், ருயின், ⁴அழன், புழன், ⁵புலான், கடான் என வரும் ஒன்பதும் மயங்காதனவெனக் கொள்ளின், ⁶பலியன், ⁷வலியன், வயான், ⁸கயான், அல்வன், ⁹கலவன், கலுழன், மறையன், செகிலன் முதலாயினவும் மயங்கப்பெருவென மறுக்க.

(பி - டி.) ¹சகடம் ²கிசாகம் ³ஒக்கம் ⁴அழான், புழான் ⁵வயான் ⁶பயின் ⁷(க) வயின், (உ) வலியான் ⁸கழான் ⁹இகலன் (சுஎ)

(122) அஐ முதலிடை யொக்குஞ் சூயமுன்.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) மொழிக்குமுதலினும் இடையினுகின்ற அகர ஐகாரங்கள் தம்மில் வேறுபாடின்றி ஒக்கும், சகர ருகர யகரங்கள் முன்வரின் எ - று.

ஈண்டுமுன்னென்றது காலமுன் எனக்கொள்க.

வ - று. பசல், பைசல்; மஞ்சு, மைஞ்சு; ¹மயல், மையல்; எனவும், அரசு, அரைசு; முரஞ்சு, முரைஞ்சு; அரயர், அரையர் எனவும் வரும்.

(பி - டி.) ¹அயர், ஐயர் (சுஅ)

(123) ஐகான் யவ்வழி நவ்வொடு சில்வழி

ஞஃகா னுறமு மென்மரு முளரே.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) ஐகாரமே யகரமேயென்றிவற்றின் வழியேவரும் நகரத் துடன் ருகரம் சிலவிடங்களில் உறழ்ந்துவரப்பெறு மென்பாரும் உளர் எ - று.

உம்மையான் உறழாதென்பாரும் பெரும்பாலாரெனக் கொள்க.

வ - று. ஐஞ்ஞறு, மைஞ்ஞீலம், பைஞ்ஞன்று, கைஞ்ஞீட்சி எனவும், செய்ஞ்ஞன்று, மெய்ஞ்ஞன்று, பொய்ஞ்ஞன்றான், ¹செய்ஞ்ஞண்டது, காய் ஞ்ண்டது எனவும்வரும். உறழ்ச்சியான், ஐந்தூறு, மைந்நீலம், செய்ந்நன்று, மெய்ந்நன்று என்றற்றொடக்கத்தனவும் கொள்க.

இடைகிலேமுற்றும்.

(பி - டி.) ¹செய்ஞ்ஞன்றது (சுக)

10. போலி

(124)* அம்மு னிகரம் யகர மென்றிவை

எய்தி னையொத் திசைக்கு மவ்வோ

டுவ்வும் வவ்வு மௌவோ ரன்ன.

* ‘அம்மு னிகர மாய்த மென்றிவை, எய்தின்’ என மூலமும், ‘அகர முன் இகரமும் ஆய்தமும் வரின்’ என உரையும், ‘அ இ வனம் ஐவனம்; கஃசு கைசு’ என உதாரணமும் மீதிலப்பட்டி யூ அறுகிய சிறிறம்படுக் கிரைய ரவர்கள் லீட்டுப் பிரதியிலும் வேறுமுன்று பழைய பிரதிகளிலும் காணப் பட்டன.

எ - ன், நிறுத்தமுறையானே போலியெழுத்தாமாறு உணர்த்துதல்துதலிற்று.

(இ - ள்.) அகரமுன் இகரமும் யகரமும் வரின் ஐகரஓசைபோல இசைக்கும்; அகரத்தின்முன் உகரமும் வகரமும்வரின் ஒளகாரஓசைபோல இசைக்கும் எ - று.

போலவிசைக்குமெனவே அவை ஆகா; போலியாமெனக் கொள்க.

வ - று. அஇவனம், அய்வனம் - ஐவனம்; மஉவல், மவ்வல் - மௌவல் எனவரும். (எ0)

எழுத்தின் சாரியை

(125) மெய்க ளகரமு நெட்டுயிர் காரமும்

¹ஐஒள காணு மிருமைக் குறிலிவ்

விரண்டொடு கரமுமாஞ் சாரியை பெறும்பிற.

எ - ன், அதிகரித்தமுறையானே எழுத்தின்பகுதியான எண் முதற் பத்துமுணர்த்தி அவ்வெழுத்து வழங்குதற்குவரும் சாரியை உணர்த்துதல்துதலிற்று.

(இ - ள்.) மெய்பதினெட்டும் அகரத்தையும், நெட்டுயிரேழும் காரத்தையும், ஐகாரஒளகாரங்கள் காரத்துடனேகாணையும், உயிரும் உயிர்மெய்யுமான குற்றெழுத்தைந்தும் காரம் காண்களுடனே கரமென்பதையும் சாரியையாகச் சார்ந்துநடக்கும் எ - று.

வ - று. க வ ச ரு.....ற ன்; ஆகாரம் ஈகாரம் ஐகாரம் ஏகாரம் ஐகாரம் ஒகாரம் ஒளகாரம்; ஐகான் ஒளகான்; அகாரம் இகாரம் உகாரம் எகாரம் ஒகாரம் ககாரம் வகாரம்...றகாரம் னகாரம், அஃகான் னஃகான், அகரம் இகரம் உகரம் எகரம் ஒகரம் ககரம்...னகரம் எனவரும். 'பிற' என்றமிகையானே கான்வருங்காலே ஆய்தமும், ²ஆன ஏன முதலானவுங் கொள்க.

(பி - டி) ¹ஐ ஒளக்காணும் ²(க) ஆனும் ஏனும் ஒனும் அம்முதலானவும் (உ) ஆனும் ஏனும் அம்முதலானவும் (ஈ) ஆனும் ஏனவும் ஆனமுதலானவும் (எக)

புறநடை

(126) மொழியாய்த் தொடரினு முன்னனைத் தெழுத்தே.

எ - ன், எனைவகையெழுத்திற்கும் இயைவதோரிலக்கணமுணர்த்துதல்துதலிற்று.

(இ - ள்.) எழுத்துக்கள் பலவற்றையுங்கூட்டி நெருக்கி ஒரு தொடர் படக்கூறுமிடத்தும் தத்தம்வடிவும் அளவும் முதலாயின இயல்பிற்றிரியா; தனித்து நின்றற்போலும், யாண்டும் எ - று.

வ - று. மறு ¹மற்று; மறை ²மற்றை எனவும், "கற்க கசுடறக் கற்பவை கற்றபி, னிற்க வதற்குத் தக" (குறள். 391) எனவும் வரும். இவற்றுள் அவ்வாறுதல் காண்க.

(பி - டி) ¹மன்று ²மாறை

(எஉ)

முதலாவது எழுத்தியல் முற்றிற்று.

இரண்டாவது ப த வ ி ய ல்

(127) எழுத்தே தனித்துந் தொடர்ந்தும் பொருடரிற்
பதமா மதுபகாப் பதம்பகு பதமென
இருபா லாகி யியலு மென்ப.

என்பதுகுத்திரம். இவ்வோத்து என்னுதலியதோவெனின், ஒத்துதுதி
லியதும், ஒத்தினதுபெயருரைப்பவே விளங்கும். ஆயின், இவ்வோத்து
என்னபெயர்த்தோவெனின், பதங்களினது இயல்பு உணர்த்திற்றதலாற்
பதவியலென்னும் பெயர்த்து. மேலோத்தினோடு இதற்கு இயைபு என்னையோ
வெனின், மேல் எழுத்திலக்கணம் பன்னிருபகுதியான் உணர்த்தப்படுமென்
றவற்றுள் எழுத்திற்கேயுரிய பத்திலக்கணமும் போனவோத்தினுணர்த்தி,
அவற்றின் பின்னின்றது அவ்வெழுத்தினாகிய பதமாகலின், அதனை எண்
ணர்த்துதலின், இயைபுடைத்தென்க. இவ்வோத்தினுள் இத்தலைச் சூத்திரம்
என்னுதலிற்றோவெனின், பொதுவகையாற் பதமாமாறும் அதன் பகுதியும்
உணர்த்துதல்துதலிற்று.

(இ - ள்.) மேற்சொன்ன எழுத்துத்தானே தனியே நின்றுத் தொடர்ந்து
நின்றுத் பொருளை விளக்குமேயெனின் அது பதமென்பதாம்; அது பகாப்
பதமும் பகுபதமுமென இருபகுதியாய் நடக்குமென்று சொல்லுவர் புலவர்
எ - று.

எனவே எல்லாமொழியும் ஒரெழுத்துப்பதம் தொடரெழுத்துப்பதமென
வும் பகாப்பதம் பகுபதமெனவும் இவ்விரண்டாய் அடங்குமென்பதாம்.
இறிகி, மிறிகி முதலாயின தொடர்ந்தனவேனும் பொருள்தாராவாகலிற்
பதமாகாவென்பதாயிற்று. பதமெனினும் மொழியெனினும் சொல்லெனி
னும் ஒக்கும். “ தன்னை யுணர்த்தி நெழுத்தாம் பிறபொருளைச், சுட்டுதற்
கண்ணையாஞ் சொல் ” என்பது அவிநயப்பிறரை
(க)

(128) உயிர்மவி லாறுந் தபநவி லைந்தும்
கவசவி னாலும் யவ்வி லொன்றும்
ஆகு நெடினோது வாங்குறி லிரண்டோ
டோரெழுத் தியல்பத மாறேழ் சிறப்பின.

எ - ன், மேல் எழுத்துத் தனியே நின்றுத் பதமாமென்றார், அவை
இவையென்பதுஉம் இத்துணையவென்பதுஉம் உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) உயிரிலும் மகரத்திலும் அவ்வாறும், தவ்விலும் பவ்விலும்
கவ்விலும் ஐவைந்தும், கவ்விலும் வவ்விலும் சவ்விலும் நந்நான்கும், யவ்வில்
ஒன்றும் ஆகு நெட்டெழுத்தும், நொவ்வும் தவ்வமாம் குற்றெழுத்திரண்டு
மாக ஒரெழுத்தொருமொழி காற்பத்திரண்டும் சிறப்புளவாம் எ - று.

வ - று. ஆ, ஈ, ஏ, ஐ, ஒ, ஔ ; மா, மீ, மூ, மே, மை, மோ : தா, தி, தூ, தே, தை ; பா, பூ, பே, பை, போ ; நா, நீ, நே, நை, நோ ; கா, கூ, கை, கோ ; வா, வீ, வே, வை ; சா, சி, சே, சோ ; யா ; கொ, து எனவரும். இவை சிறப்புளவெனவே, சிறப்பில்லனவும் சிலவுளவாயின. அவை ஆறாமுமிரும், பகரவிகாரமும், சி, சூ, சை, கௌ, வெள என்பன போல் வனவுமெனக்கொள்க. ‘உயிர் மவிலாறும்’ என்றதனை, அவ்வவ்வருக்கங்கள் லெனக் கொள்க (2.)

(129) பகாப்பத மேழும் பகுபத மொன்பதும்

எழுத்தீ ருகத் தொடரு மென்ப.

எ - ன், மேல் நிறுத்தமுறையானே தொடரெழுத்துப்பதத்திற்கு வரையறையுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பகாப்பதம் இரண்டெழுத்துமுதல் ஏழெழுத்தீருகவும் பகுபதம் இரண்டெழுத்துமுதல் ஒன்பதெழுத்தீருகவும் தொடருமென்பர் புலவர் எ - று.

வ - று. அணி, அறம், அகலம், அருப்பம், தருப்பணம், உத்திரட்டாதி எனப் பகாப்பதம் தொடர்ந்தவாறு. கூனி, கூனன், குழையன், பொருப்பன், அம்பலவன், அரங்கத்தான், அத்திகோசத்தான், உத்திரட்டாதியான் எனப் பகுபதம் தொடர்ந்தவாறு. கங்கைகொண்ட சோழபுரம், இரதநாபுர சக்கரவாளம் (நூ. 11. இரதநாபுர. 12), பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதலுடைய பெருவழுதி என்றற்றெடக்கத்து ஒட்டுப்பெயர்க்கு வரையறையில்லையெனக்கொள்க (உ.)

(130) பகுப்பாற் பயனற் றிடுகுறி யாகி

முன்னே யொன்றாய் முடிந்தியல் கின்ற

பெயர்வினை யிடையுரி நான்கும் பகாப்பதம்.

எ - ன், நிறுத்தமுறையானே பகாப்பதமாயு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒன்றாய்நின்று ஒருபொருள் தருமொழியைப் பலவாகப்பிரித்தால் அதனால் வருவதோர்பயனற்று இடுகுறியாய்த் தொன்றுதொட்டு ஒரு பிண்டமாய் நடக்கின்ற பெயர்ச்சொல்லும் வினைச்சொல்லும் இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லுமென்று வழங்குகின்றவை பகாப்பதம் எ - று.

வ - று. நம்பி, நங்கை, சாத்தன், சாத்தி, கொற்றன், கொற்றி, தந்தை, தாய், யாளை, குதிரை, உயிர், உடம்பு, மலை, வெற்பு, தீ, நீர், ஒன்று, கழஞ்சு, கலம் எ - ம் ; வான், நிலம், அகம், புறம் எ - ம் ; யாண்டு, வேனில், பங்குனி, ஆதிரை, பகல், இரா, காலை, மாலை, ¹ நெருகல், இன்று எ - ம் ; கண், செவி, மூக்கு, கை, கால், கோடு, சினை, தளிர், பூ, காய், கனி எ - ம் ; செம்மை, வெண்மை, கருமை, நெடுமை, குறுமை, இன்மை, உண்மை எ - ம் ; உணல், தினல், செலவு, வரவு, கூத்து, பாட்டு எ - ம்

* யாளைமேலேற்றுமளவான நிதிக்குவையையுடையவன்.

வரும் இத்தொடக்கத்துப் பொருளாதி யறுவகைப்பொருட் பெயர்களெல்லாம் பெயர்ப்பகாப்பதம். உண், தின், நட, கிட, போ, வா, உரை, இரு, செல் என்றற்றொடக்கத்தன வினைப்பகாப்பதம். மன், மற்று, தில், அம்ம; கொல், மியா, இக, மோ, மதி என்றற்றொடக்கத்தன இடைப்பகாப்பதம். சால, உறு, தவ, நனி, கழி, கலி, ஒலி, முழுக்கு என்றற்றொடக்கத்தன உரிப்பகாப்பதம். பெயருள்ளும் சாத்தையுடையான் சாத்தன், கொற்றையுடையான் கொற்றன், கூத்தையுடையான் கூத்தனென்று இவ்வாறு பொருள்படின் அவை பகாப்பதமாகா; இடுகுறி மாத்திரையாய் நிற்கிலே பகாப்பதமாவதெனக்கொள்க. அவன், அவள், அவர் என்றற்றொடக்கத்தன ஈறு பகுக்க வேறுபால்காட்டலிற் பகுபதமாம் பிறவெனின், அவை ஒன்றாய் நின்று ஒருபொருளாவதல்லது ஈறுபிரித்தாற் பகுதி வேறு பொருள்படாமையின், அவற்றிற்குப் பகுதிவிருதித் தன்மையின்மையின் ஆகாவென்க. இனி, சொல் நான்காகவேண்டியது என்னையோவெனின், பெயர்ச்சொல் பொருளை விளக்குதலானும், வினைச்சொல் பொருளாதொழிலை விளக்குதலானும், இடைச்சொற்கள், இவ்விரண்டிற்கும் ²விருதியுருபுகளாகியும், வேற்றுமை உவமை சாரியையுருபுகளாகியும், சில பெயராகியும், சில வினையாகியும், தெரிநிலை, தேற்றம், ஐயம், முற்று, எண், சிறப்பு, எதிர்மறை, எச்சம், வினா, விழைவு, ஒழிபிசை, பிரிப்பு, கழிவு, ஆக்கம், இசைநிறை, அசைநிலை, குறிப்பு முதலான பொருண்மை விளக்குதலானும், உரிச்சொல், ³பெயராமெனினும் பொருளை விளக்கலும் பெரும்பான்மையும் உருபேற்றலுமின்றிப் பொருட்குணத்தையே விளக்குதலானும், சில வினைபோல் வருதலானும் சொல்லிற்கு இந்நாற்பகுதியும் இவட்கிடப்பும் வேண்டுமெனவேகொள்க. அன்றியும், “பெயரினும் வினையினு மொழிமுத லடங்கும்” என்ற மிகத்தெளிகேள்வி அகநீதியுறும், “சொல்லெனப்படுபு ⁴பெயரே வினையென், ருபிரண் டென்ப வறிந்திசி னேரே” (பெயரியல், 4) என்ற ஒல்காப்பெருமைத் தொட்காப்பியுறும், “அவைதாம், பெயர்ச்சொலென்ற தொழிற்சொ லென்ற, ⁵இரண்டன் பாலா யடங்குமன் பயின்றே” என்ற அளவறுபுலமை அநீநயுறும் பின்பும் இப்பகுதியும் இம்முறையும் வேண்டினாரெனக்கொள்க.

(பி - டி.) ¹ நெருநை ² விருதியுருபுதவலானும் ³ பெயரேயெனினும் ⁴ பேரே ⁵ இரண்டின் (ச)

(131) பொருளிடங் காலஞ் சினைகுணந் தொழிலின் வருபெயர் பொழுதுகொள் வினைபகு பதமே.

எ - ன், பகுபதமாவன உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பொருளே இடனே காலமே உறுப்பே பண்பே தொழிலே என்றிவ்வாறும் காரணமாகவரும் பெயர்ச்சொற்களும், காலம்பற்றிவரும் வினைச்சொற்களும் பகுபதங்களாம் எ - று.

பொருண்முதன்மூன்றும் முதலும், சினைமுதன்மூன்றும் சினைபுமாயடங்குமென்பதறிவித்தற்கு இம்முறை வைத்தாரென்க. ‘பொருளிடங்

காலஞ் சினைகுணங் தொழிலின், வருபெயர் பொழுதுகொள்வினை' எனவே, இவைதாமன்றி இவை காரணமாகப் பிறவற்றிற்காம் பெயர்வினைகளே பகுபதமாவனவெனக்கொள்க. பொருளாதி 'ஏழினையுந்தொடர்ந்து ஒன்றாய் நின்றமொழியைப் பகுதி விசுதி இடைநிலையெனப் பிரித்துக் காரணங் காட்டி மீட்டுங்கூட்டி ஒரு மொழியாகவே ஆக்கிக்கோடலிற் பகுபதமெனக் காரணப்பெயராமென்க; உதாரணம் மேற்காட்டுதும். பெயர்ப்பகுபதத்தோடும் ஆகுபெயர்ப்பதத்தோடும் தொகைப்பதத்தோடும் 'வினைப்பெயரோடும் முற்றுவினைப்பதத்தோடும் வேற்றுமையாதோவெனின், பெயர்ப்பகுபதம், பிரித்தால், பகுதி பகாப்பதமும் விசுதி வேறுபொருளில் இடைச் சொல்லுமாய்த் தொடர்ந்துநின்று பொருளை விளக்கும்; அவை:—உதாரன், வெற்பன், வில்லி, வாளியென்றற்றொடக்கத்தன. ஆகுபெயர்ப்பதமும் காரணத்தினான் ஆமேயெனினும் விசுதியின்றிப் பகுதியான பகாப்பதத்தானே பிறிதும் ஒருபொருளை விளக்கும். அவை: தெங்கு, கடு, புளி, குழிப்பாடி, சீனம், ஏறு, குத்து, நாழி என்றற்றொடக்கத்தன. தொகைப்பதம் இரண்டும் பலவும் பகாப்பதமும் பகுபதமும் நிலைமொழி வருமொழியாய்த் தொடர்ந்து இரண்டுமுதலாய பொருள் தோன்றநிற்கும்; அவை: யாணைக்கோடு, கொல்யாணை, கருங்குதிரை என்றற்றொடக்கத்தன. ஒரு தொழிற்சொல் எட்டுவேற்றுமையுருபுமேற்கின் 'வினைப்பெயராம்; அன்றித் தன்னெச்சமான பெயர்கொண்டுமுடியின் முற்றுவினைச் சொல்லாம். உதாரணம் உண்டான் என்பது; உண்டாணை உண்டானொடு எனவும், உண்டான்சாத்தன் உண்டான்தேவனெனவும் வரும். அன்றியும் எடுத்த லோசையாற்சொல்ல வினைப்பெயராம்; படுத்தலோசையாற் சொல்ல முற்றுவினைப்பதமாமெனக்கொள்க.

(பி - டி.) ¹ ஆறினையும் ² பொழுதுகொள்வினைப் பெயர் ³ தொழிற் பெயர் (ரு)

(132) பகுதி விசுதி யிடைநிலை சாரியை
சந்தி விகார மாறினு மேற்பவை
முன்னிப் புணர்ப்ப முடியுமெப் பதங்களும்.

எ - ன், பகுபதமுடித்தற்கு ஒருகருவியுணர்த்துதலிற்று.

(இ - ள்.) முதலிற்பதாவும் இறுதிற்பதாவும் இடைநிற்பதாவும் பொதுச்சாரியையும் சந்திவகையும விகாரக்கூறுமாகிய ஆறினும் ஈண்டைக்கு ஏற்பன இவையெனக்கருதி வருவித்துமுடிக்கப் பொருளாதி எல்லாப்பெயர்ப்பகுபதமும் எல்லா வினைப்பகுபதமும் முடியும் எ - று.

இவற்றுள் இடைநிலையாவன:—பெரும்பாலும் இனைய இத்துணைய வென்று அளத்தற்கரியவாய்ப் பதமுடிப்புழிக் காலமும் பொருண்மையும் காட்டி ஆண்டே காணப்படுவன. சாரியையாவன:—அன் ஆன்முதலாக 'எடுத்தோதப்பட்டு எல்லாப்புணர்ச்சிக்கும் பொதுவாய்ப் பெரும்பாலும் இன்னொலியே பயனாகவருவன. சந்தியாவன:—இன்னதுவந்தால் இன்னது இன்னதாமென வருவன, விகாரமாவன:—பதத்துள் அடிப்பாடும் செய்

யுட்டொடையும் ஒலியும் காரணமாக வலித்தல் மெலித்தல் முதலாயினவாக வருவன. இவை இடைநிலை முதலானவற்றால் முடியாதவழி வருவன வெனக் கொள்க. 'ஏற்பவை' எனவே ஒன்றற்கே இவையாறும் வரவேண்டுமென்னும் யாப்புறவு இல்லையெனக்கொள்க.

(பி - ன்.) ¹ எடுத்தோதவும்பட்டு

(ஈ)

(133) தத்தம், ¹பகாஅப் பதங்களே ²பகுதி யாகும்.

எ - ன், பகுபதங்க்குப் பகுதியாவன உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ன்.) பொருளாதியாறனையும்பற்றிவரும் பெயர்ப்பகுபதங்க்கு அப்பொருளாதியான பகாப்பதங்களே பகுதியாம் எ - று.

வ - று. குழையன், குழையன், குழையர், குழையது, குழையன, குழையேன், குழையேம், குழையாய், குழையீர் என இவ்வாறுவருவன இப்பொருளினையுடையாரென்னும் பொருண்மைப் பொருட்பெயர்ப்பகுபதம். வானான், வானான், வானார், வானது, வானன, வானேன், வானேம், வானாய், வானீர் என இவ்வாறு வருவன இவ்விடத்தினையுடையாரென்னும் பொருண்மை இடப்பெயர்ப்பகுபதம். காரான், காரான், காரார், காரது, காரன, காரேன், காரேம், காராய், காரீர் என இவ்வாறுவருவன இக் காலத்தையுடையாரென்னும் பொருண்மைக் காலப்பெயர்ப்பகுபதம். தாளான், தாளான், தாளார், தாளது, தாளன, தாளேன், தாளேம், தாளாய், தாளீர் என இவ்வாறுவருவன இவ்வுறுப்பினையுடையாரென்னும் பொருண்மைச் சினைப்பெயர்ப்பகுபதம். செய்யான், செய்யான், செய்யார், செய்யது, செய்யன, செய்யேன், செய்யேம், செய்யாய், செய்யீர் என இவ்வாறு வருவன இக்குணத்தை யுடையாரென்னும் பொருண்மைக் குணப்பெயர்ப்பகுபதம். ஊனான், ஊனான், ஊனார், ஊனது, ஊனன, ஊனேன், ஊனேம், ஊனாய், ஊனீர் என இவ்வாறுவருவன இத்தொழிலையுடையாரென்னும் பொருண்மைத் தொழிற்பெயர்ப்பகுபதம். ³பிறவும் இவ்வாறே ஒட்டிக்கொள்க. இவற்றுள், தத்தம்பகாப்பதங்களே பகுதியானவாறும் அன், ஆன், முதலாயின விசுவதியானவாறும் ஏற்ற சாரியை ⁴சந்திகளானவாறும் கண்டுகொள்க.

(பி - ம்.) ¹ பகாப்பதங்களே ² பகுதிபாம் ³ பிறவுமென்ன ⁴ சந்தி விகாரங்கள்

(எ)

(134) செம்மை சிறுமை சேய்மை தீமை

வெம்மை புதுமை மென்மை மேன்மை

திண்மை யுண்மை நுண்மை யிவற்றெதிர்

இன்னவும் பண்பிற் பகாநிலைப் பதமே.

எ - ன், ¹மேல், பெயர்ப்பகாப்பதம் ஆறுவகைப்படுமென்றவற்றுட் பண்புப்பகாப்பதம் விளங்கித் தோன்றாமையான் அவற்றை எடுத்து விரித்துணர்த்துதல்துதலிற்று.

(இ - ள்.) இச்சொன்னபதினொன்றும் இவற்றிற்குமாறான வெண்மை கருமை பொன்மை பசுமைகளும், பெருமையும் ¹அணிமையும் நன்மையும் தண்மையும் பழுமையும் வன்மையும் கீழ்மையும் நொய்ம்மையும் இன்னம் யும், பருமையும், இவைபோல்வன அறவும் பண்புப்பகாப்பதம் எ - று.

வ - று. செய்யான், செய்யாள், செய்யார், செய்யது, செய்யன், செய்யேன், செய்யேம், செய்யாய், செய்யீர் என இவ்வாறு வருவன இக்குணத்தாரென்னும் பொருண்மைப் பண்புப்பகுபதம். சிறுமை, சேய்மை, தீமை முதலாகவுள்ளனவற்றோடும் அறவற்றோடும் இவ்வாறே யொட்டிக்கொள்க.

(பி - டி.) ¹மேற்பகாப்பதங்களை பகுதியாகுமென்றார், அவற்றுட் பெயர்ப்பகாப்பதம் ஆறுவகைப்படுமென்றவற்றுட்பண்பு ²(க) அண்மையும், (உ) அணுமையும் (அ)

(135) ஈறு போத விடையுகர மிய்யாதல்

ஆதி நீட லடியகர மையாதல்

தன்னொற் றிரட்டன் முன்னின்ற மெய்திரிதல்

இனமிக வினையவும் பண்பிற் கியல்பே.

எ - ன், அப்பண்புப்பதத்திற்குரிய சிலவிதி உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பண்புப்பதத்தின் இறுதிக்கெடுத்தலும், இடையினின்ற உகரம் இகரமாதலும், முதலினின்ற உயிர்கள் நீடலும், முதலினின்ற அகரம் ஐகரமாதலும், இடையே தன்னொற்றுமிகுதலும். முன்பு நின்றமெய் திரிதலும், வருமொழிமுதலுக்கு இனவெழுத்துமிகுதலும், இவை போல்வன அறவும் முறைமை எ - று.

ஈற்றுச்செய்கையை முதலிற் கூறியவதனான், இக்கேடு ஒருதலை யென்பதூஉம், கெடுவழி ஈற்றுவிர் கெடுத்தலும், ஈற்றுயிர்மெய் கெடுத்தலும், ஈற்றுயிர்மெய்யொடும் ஈற்றயலுவிர் கெடுத்தலும், இனவெழுத்து வருமொழிக்கண்ணதென்பதூஉம், இவ்விதியெல்லாம் ஒன்றற்கல்ல வென்பதூஉம் கொள்க.

வ - று. கரியன், பெரியன், நெடியன், சிறியனென்பன ஈற்றுயிர் மெய்கெட்டும் இடைஉகரம் இகரமாகியும் வந்தன. கருங்குதிரை, செக்கோ லென்பன ஈற்றுயிரும் ஈற்றுயிர்மெய்யும் முறையே கெட்டு ஒற்றுத் திரிந்தன. காரா, பேரா, பாசினடி (சீவக. 586), பாசடை (குறுந். 9) என்பன ஈற்றுயிர் மெய்யும் ஈற்றயலுவிருங்கெட்டு ஆகிரீண்டன. பைங்கண், பைந்தார் என்பன ஈற்றுயிர்மெய்யும் ஈற்றயலுவிருங்கெட்டு ஆகிரின்ற அகரம் ஐகரமாய் ஒற்றுத்திரிந்தன. வெற்றிலை, ¹சிற்றூனை, குற்றடி, குற்றுயிர், நெட்டிலை, நெட்டெழுத்து என்பன ஈற்றுயிர் மெய்யும் ஈற்றயலுவிரும் கெட்டு இடையே தன்னொற்றுமிக்கன. சேதாம்பல் என்பது ஈற்றுயிர்மெய் கெட்டு முன்புளதாய்நின்ற மெய் திரிந்து ஆதி நீண்டது; சேங்கன்று (செம்மை + கன்று) என்பது வருமொழிக்கினமான மெல்லெழுத்து மிக்கது. கருங்குதிரை முதலாயின பகுபதமல்லவேனும் பண்பதிகாரப்பட்டமையாற்

புதப்புணர்ச்சிக்கும் ஈண்டே சொன்னாரெனக்கொள்க. 'இனையவும்' ஈன்றதனும் பண்டிற்குவருமுடிபு பிறவுமுளவேல் அவையும் ஈண்டே கொள்க.

(பி - ந்.) ¹ சிற்றடை

(க)

(136) நடவா மடிசீ விடுகூ ஏவை

¹ நொப்போ வெளவுரி னுண்பொருந் திரும்பின்

தேய்பார் செல்வவ் வாழ்கே² ளல்கென்

இருபான் மூன்று மீற்ற வாய

ருசெய்யெனேவல் வினைப்பகாப் பதமே.

எ - ன், வினைப்பகாப்பதம் விளங்கித்தோன்றாமையின், அவற்றை எடுத்துணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இச்சொல்லப்பட்ட இருபத்து மூன்று ஈற்றவாய ஏவல் வாய்பாட்டான் வருவனவெல்லாம் செய்யென்னும் ஏவல்வினைப் பகாப் பதமாம் எ - று.

வ - று. நடந்தான், வந்தான், மடிந்தான், ³ சேத்தான், விட்டான், கூவினான், ஏவினான், வைத்தான், நொந்தான், போயினான், வெளவினான், உரிவினான், உண்டான், பொருவினான், திருமினான், தின்றான், தேய்த்தான், பார்த்தான், சென்றான், வவ்வினான், வாழ்ந்தான், கேட்டான், அல்கினான் எனவரும்.

குற்றுகரத்தை வேறுபிரித்தோதியவதனால், போக்கு, பாய்ச்சு, ⁴ உருட்டு, நடத்து, எழுப்பு, தீற்று என்றற்றொடக்கத்து வாய்பாட்டால் வருவனவும் அல்லா ஈறுகளானவரும் வாய்பாடுகளுள்ளனவும் செய்யெனேவலில் அடங்குமெனக்கொள்க.

¹ நடந்தான், நடந்தாள், நடந்தார், நடந்தது, நடந்தன, நடந்தேன், நடந்தேம், நடந்தாய், நடந்தீர் எனவும்; நடக்கின்றான், நடக்கின்றாள், நடக்கின்றார், நடக்கின்றது, நடக்கின்றன, நடக்கின்றேன், நடக்கின்றேம், நடக்கின்றாய், நடக்கின்றீர் எனவும், நடப்பான், நடப்பாள், நடப்பார், நடப்பது, நடப்பன, நடப்பேன், நடப்பேம், நடப்பாய், நடப்பீர் எனவும் இவ்வாறே எல்லாத் திணைபாவிடம் காலங்கள்தோறும் ஒட்டிக்கொள்க.

(பி - ந்.) ¹ நொ போ ² (க) அல்கென் நெய்திய னிருபான் மூன்று மீற்றவும், (உ) அல்கெ னிருபான் மூன்று மீற்றவும் பிறவும், (க) அல்கெ னிருபான் மூன்று மீற்றவாய் ³ சேய்த்தான் ⁴ ஊட்டு (க0)

(137) செய்யென் வினைவழி விப்பி தனிவரிற்

செய்வியென் னேவ வினையினீ ரேவல்.

எ - ன், ¹ செய்வி செய்விப்பியென்னும் ஏவல்வினைப்பகாப்பதங்கள் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) செய்யென்னும் ஏவல்வினையின் பின்பு வி பி என்னும் இரண்டினுள் ஒன்றுவரிற் செய்வியென்னும்பொருளைப் பெறும். ² இவை

யிரண்டும் ¹ஒருங்குவரினும் ஒன்றே இணைந்துவரினும் ஏவன் மேலேவல் தோன்ற மூவராவானொரு கருத்தனைக் காட்டும் எ - று.

வ - று. நடப்பி, வருவி, மடிவி, ¹சீப்பி, விடுவி, கூவுவி, ஏவுவி, வைவி, நொவ்வுவி, போவுவி, வெளவுவி, உரிதுவி, உண்டி, பொருதுவி, திருமுவி, திண்டி, தேய்வி, தேய்ப்பி, பார்ப்பி, செல்வி, வவ்வுவி, வாழ்வி, கேட்பி, ¹அஃகுவி எனச் செய்வி யென்னும் ஏவல் வினைப்பகாப்பதம் வந்தவாறு. நடத்துவிப்பி, வருவிப்பி, மடிவிப்பி எனவும், நடப்பிப்பி, கற்பிப்பி எனவும் இரண்டும் இணைந்தும் ஒன்றேயிணைந்தும் செய்விப்பியென்னும் ஏவன்மேல் ஏவற்பகாப்பதம் வந்தவாறு. இவற்றைப் பகுபதம் வருமாறு:—நடத்து வித்தான், நடத்துவித்தான், நடத்துவித்தார் எனவும், நடப்பித்தான், நடப்பித்தான், நடப்பித்தார் எனவும் வரும். இவ்வாறே எல்லாத்திணைபால் இடம் காலங்கள்தோறு மொட்டிச் செய்விப்பென்னும் ஏவற்குப் பகுபதம் வந்தவாறு கண்டுகொள்க. நடத்துவிப்பித்தான், நடத்துவிப்பித்தான், நடத்துவிப்பித்தா ரெனவும், நடப்பிப்பித்தான், நடப்பிப்பித்தான், நடப்பிப்பித்தார் ; கற்பிப்பித் தான், கற்பிப்பித்தான், கற்பிப்பித்தார் எனவும் எல்லாத்திணைபாலிடங் காலங்கள்தோறுமொட்டிச் செய்விப்பியென்னும் இரும்பியேவற்குப் பகு பதம் வந்தவாறு காண்க. இவையெல்லாம் ஏற்றபெற்றி கொள்க.

(பி - ம்.) ¹செய்வி, செய்பி, செய்விப்பி ²இவ்விரண்டும் ³ஒருங்கு வரின் ஏவல்மேல் ஏவல்தோன்றி மூவராவார்க்கொருகருத்தனை ⁴சீப்பி ⁵அஃகுவி (கக)

(138) விளம்பிய பகுதிவே ருதலும் விதியே.

எ - ன், பகுதிக்குரியதோர்¹விதி யுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மேற்சொன்ன எனைவகைப் பகுதிகளுள்ளும் சில பொரு ளான் வேறுபட்டும் சில மிக்கும் சில திரிந்தும் சில ஈறுகெட்டும் நிற்கையும் குற்றமாகா எ - று.

நட வா மடி சீ என்றற்றெடக்கத்து வினைப்பகாப்பதங்கள் முன்னிலைப் பொருளவேனும் ஏனையிடங்களுக்கும் திரிந்தும் பொருளேற்கும்.

வ - று. வா என்பகுதி, வந்தான் வருகின்ற நென்புழி மகரம் மிக்கும் திரிந்தும் வரும். கொள்ளென்பகுதி, கொண்டான், கோடு, கோடும் என்புழி ளகாரம் ணகாரமாகியும் கெட்டும் ஆதி நீண்டும் வந்தது. கொல், செல், வெல் என்னும் பகுதிகள் கொன்றான், சென்றான், வென்றான் ; கோறு கோறும், சேறு சேறும், வேறு வேறும் என்புழி ளகாரம் ணகாரமாகியும் கெட்டும் ஆதி நீண்டும் வந்தன. வலைச்சி, புலைச்சி, ¹குயத்தி, கணவாட்டி என்றற்றெடக்கத்துப் பெயர்ப்பகுபதங்களெல்லாம், வலைமை, புலைமை முதலான பெயர்ப்பகாப்பதத்து ஈறுகெட்டு இ ஏற்று வந்தன. ஆசவி, சன்னாவி, ஏனாதி, சேமாறி, ¹கைவாசி, திருவிவி, பரிவிவி, அறிவிவி, பொறியிவி, நாளோதி, நூலோதி என்றற்றெடக்கத்தனவும் ஈறுகெட்டன. பிறவும் இதுவே நிலைகைப் பகுதிக்கு வருவனவெல்லாம் வருவித்துக் கொள்க.

(பி - ம்.) ¹இலக்கணம் ²குயத்தி ³கைமாறி

(கஉ)

(139) அன்ஆன் அள்ஆள் அர்ஆர் பம்மார்

அஆ குடுதுறு என்ஏன் அல்அன்

அம்ஆம் எம்ஏம் ஓமொ டும்மூர்

கடதற ஐஆய் இம்மின் இர்சர்

நுசயர் கயவு மென்பவும் பிறவும்

வினையின் விசுதி பெயரினுஞ் சிலவே.

எ - ன், பகுபதங்கட்கு விசுதியாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இச்சொன்ன முப்பத்தேழும் இவைபோல்வன பிறவும் வினைப்பகுபதத்தின்கண் விசுதியாம்; பெயர்ப்பகுபதத்தின் கண்ணும் சில விசுதியாம் எ - று.

வ - று. நடந்தனன், நடந்தான், நடந்தனள், நடந்தாள், நடந்தனர், நடந்தார், நடப்ப, நடமார், நடந்தன, நடவா, நடக்கு, உண்டு, குண்டுகட்டு, நடந்து, நடந்தது, வேறு, கூயிற்று, நடந்தனென், நடந்தேன், நடப்பல், நடப்பன், நடப்பம், நடப்பாம், நடப்பெம், நடப்பேம், நடப்போம், நடக்கும், உண்டும், ¹நடந்தும், ²சென்றும், நடந்தனை, நடந்தாய், நடத்தி, நடமின், நடந்தனிர், நடந்தீர், நிலையர், நடக்க, வாழிய, நடவும் என வினைக்கண் முப்பத்தேழும் ³வினைமுற்று விசுதியாயின. பிறவற்றெழும் இவ்வாறே ஏற்பிக்க. பிறவும் என்றதனால், பெயரெச்சவினையெச்ச ⁴விசுதிகள் வாய்பாடுகளும் அறிந்து பகுதி விசுதியாக்கி இடைநிலையும் வேண்டுமெனவந்தது முடிக்க. நடந்தவன் நடந்தான் எனத் தொழிற்பெயர்க்கும் இவ்வாறே ஏற்பனவறிந்து ஒட்டிக்கொள்க. வில்லன், வில்லான், வனையன், வனையான், ஊரர், ஊரார், வில்லி, வாளி, உருவிலி, திருவிலி, பொறியிலி, செவியிலி, அரசி, ⁵பார்ப்பனி, செட்டிச்சி, உழுத்தி, கிழுத்தி, கணவாட்டி, வண்ணத்தி, காதறை, செவியறை எனப் பெயர்க்கண் விசுதியாயின. பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. இவற்றுள் ஒன்றே ⁶பலவினை பெயர்கட்குவருவனவும் கொள்க. ஈண்டுப் பதமுடித்தற்குப் பகுதி விசுதி மாத்திரையே காட்டியது; ⁷திணைபாலிடம் காலங்கட்குரியவாமாறு சொல்லதிகாரத்துட் பெயர்வினை யோத்துக்களுட் சொல்லுதல்.

(பி - டி.) ¹நடத்தும் ²சேறும் ³மூன்றிடத்தும் வினைமுற்று ⁴விசுதி களான வாய்பாடுகளும் ⁵பார்ப்பினி ⁶வினைப்பெயர்கட்கும் ⁷திணைபா லிடங்கட்கு (கக)

(140) இலக்கியங் கண்டதற் கிலக்கண மிப்பம்பலிற்

பகுதி விசுதி பகுத்திடை நின்றதை

வினைப்பெய ரல்பெயர்க் கிடைநிலை யெனலே.

ஈ - ன், பெயர்ப்பகுபதங்கட்கு இடைநிலையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) முற்காலத்திறகண்ட இலக்கியங்கட்கே இலக்கணம் ¹இயம் புலின், ஈண்டு முடிக்கலுறும் பதத்தின் பகுதியையும் விசுதியையும்

அறிந்து, வேறு பிரித்தால் இடையிலேறிப்பதுயாது, அதனை வினைப்பெயரல்லாத 'பெயர்க்கு இடைநிலையெனக் கொள்ளவேண்டும்' எ - று.

வ - று. வானவன், மீனவன், வில்லவன், எல்லவன், பகலவன், கதிரவன், கரியவன், செய்யவன், வெய்யவன், குறியவன், நெடியவன், புதியவன், பழையவன், சிறியவன், பெரியவன் என்றற்றொடக்கத்தன், 'அ' என்னும் இடைநிலைபெற்றன. சேரமான், கட்டிமான் என்றற்றொடக்கத்தன் மகர இடைநிலைபெற்றன. வலைச்சி, புலைச்சி என்றற்றொடக்கத்தன் சகர இடைநிலை பெற்றன. 'புலைத்தி, வண்ணாத்தி என்றற்றொடக்கத்தன் தகர இடைநிலைபெற்றன. வெள்ளாட்டி, மலையாட்டி முதலாயின டகர இடைநிலைபெற்றன. கணக்கிச்சி, தச்சிச்சி முதலாயின இச்செனனும் இடைநிலை பெற்றன. பிறவும் இவ்வாறே 'அறிந்து கொள்க. சந்தி வகையானும் பொதுச்சாரியைவகையானும் முடியாவழி இவ்வாறுவருவன இடைநிலையெனக் கொள்க. வினைப்பெயர்க்கு வினைப்பதத்திற்குச் 'சொன்னவையே இடைநிலையெனக்கொள்க.

(பி - டி.) 'காட்டலின்' 'பெயர்க்கு' 'புலத்தி' 'அறிந்துவருவிக்க' 'சொன்னவையே'கொள்க (கசு)

(141) தடறவொற் றின்னே யைம்பான் மூவிடத்
திறந்த காலந் தருந்தொழி லிடைநிலை.

எ - ன், இறந்தகாலங்காட்டும் வினைப்பகுபத இடைநிலையுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) தகர டகர நகரமெய்களும் இன்னும், ஐம்பால் மூவிடத்தும் இறந்தகாலங்காட்டும் வினைப்பகுபத இடைநிலைகளாம் எ - று.

வ - று. நடந்தான், நடந்தாள், நடந்தார், நடந்தது, நடந்தன, நடந்தேன், நடந்தேம், நடந்தாய், நடந்தீர் எனவும்; விட்டான், விட்டாள், விட்டார், விட்டது, விட்டன, விட்டேன், விட்டேம், விட்டாய், விட்டீர், எனவும்; உற்றான், உற்றாள், உற்றார், உற்றது, உற்றன, உற்றேன், உற்றேம், உற்றாய், உற்றீர் எனவும்; உறங்கினான், உறங்கினாள், உறங்கினார், உறங்கிற்று, உறங்கின, உறங்கினேன், உறங்கினேம், உறங்கினாய், உறங்கினீர் எனவும் வரும்.

இன்னே ஈண்டும் எடுத்தோதினமையாற சாரியை இன்னென்னது இடைநிலை இன்னெனவேகொள்க. நடந்ததென்புழி அகரம் சாரியை அகரம். (கடி)

(142) ஆசின் று கின் று கிறுமூ விடத்தின்
ஐம்பா னிகழ்பொழு தறைவினை யிடைநிலை.

எ - ன், நிகழ்காலங்காட்டும் வினைப்பகுபத இடைநிலையுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஆகாரத்தோடு கூடிய நின்றென்பதாவும் கின்றென்பதாவும் கிறு என்பதாவும் மூவிடத்துவரும் ஐம்பாற்கண்ணும் நிகழ்காலங்காட்டும் வினையிடைநிலைகளாம் எ - று.

வ - று. உண்ணுநின்றான், உண்ணுநின்றான், உண்ணுநின்றான், உண்ணுநின்றது, உண்ணுநின்றன, உண்ணுநின்றேன், உண்ணுநின்றேம், உண்ணுநின்றாய், உண்ணுநின்றீர் எனவும்; உண்கின்றான், உண்கின்றான், உண்கின்றார், உண்கின்றது, உண்கின்றன, உண்கின்றேன், உண்கின்றேம், உண்கின்றாய், உண்கின்றீர் எனவும்; உண்கிறான், உண்கிறான், உண்கிறார், உண்கிறது, உண்கிறன, உண்கிறேன், உண்கிறேம், உண்கிறாய், உண்கிறீர் எனவும் வரும். 'கிறு' என்பது முற்றுசொல்லு; அதனை, 'முற்றுமற்றொருவழி' என்பதனாகக் கெடுக்க.

(பி - டி.) 'உண்கிறவை

(கக)

(143) பவ்வ மூவிடத் தைம்பா லெதிர் பொழு
திசைவினை யிடைநிலை யாமிவை சிலவில.

எ - ன், எதிர்காலமிசைக்கும் வினைப்பகுபதவிடைநிலையும் சில இடைநிலைகளேலாதனவுமாமாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) பகரவகரங்களான இரண்டொற்றும், மூவிடத்துவரும் ஐம்பாக்களிலும் எதிர்காலங்காட்டும் வினைப்பகுபத இடைநிலைகளாம். இம் முக்காலமுங்காட்டும் இடைநிலைகளைச் சில வினைமொழிகள் ஏலாவாம் எ - று.

வ - று. உண்பான், உண்பாள், உண்பார், உண்பது, உண்பன, உண்பேன், உண்பேம், உண்பாய், உண்பீர் எனவும்; உறங்குவான், உறங்குவாள், உறங்குவார், உறங்குவது, உறங்குவன, உறங்குவேன், உறங்குவேம், உறங்குவாய், உறங்குவீர் எனவும் வரும். (கஎ)

(144) நவ்வொ டுகர வும்மைநிகழ் பல்லவும்
தவ்வொ டிறப்பு மெதிர்வும் டவ்வொடு
கழிவுங் கவ்வொ டெதிர்வுமின் னேவல்
வியங்கோ ளிம்மா ரெதிர்வும் பாந்தம்
செலவொடு வரவுஞ் செய்யுநிகழ் வெதிர்வும்
எதிர்மறை மும்மையு மேற்கு மீங்கே.

எ - ன், மேல் வினைக்கட் காலங்காட்டுவன இடைநிலைகளென்றும் சிலவினைமொழிகள் அவ்விடைநிலைகளை ஏலாவென்றும் போதந்தார், அவ்வேலாதன இவையென்பதூஉம் அவற்றற்றபெறுங்காலமும் உணர்த்து தல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) நகரத்தொடுகூடிவந்த உகரவீறும் உம்மீறுமான வினைச் சொற்கள் கழிந்தகாலமும் வருங்காலமும், தகரத்தொடுகூடி நின்ற அவ் வீரண்டிறுவினையும் இறந்தகாலமும் எதிர்காலமும், டகரத்தொடுகூடி நின்ற அவ்விரண்டிறுவினையும் இறந்தகாலமும், ககரத்தொடுகூடிய அவ் வீரண்டிறுவினையும் எதிர்காலமும், மின்னீறும் ஏவற்பொருண்மைநின் வரும் அனைத்திற்குநாம் வியங்கோட்பொருளவும் இகரவீறும் மாரீறுமான வினைகள் எதிர்காலமும், பகரவீற்றுவினை இறந்தகாலமும் எதிர்காலமும்,

செய்யுமென்னும் வாய்ப்பாட்டுவினைகள் நிகழ்காலமும் எதிர்காலமும்; எதிர்மறைவினை முக்காலமும் காட்டுவனவாம் எ - று.

வ - று. சென்று சென்றும், சேறு சேறும், வந்து வந்தும், வருது வருதும், உண்டு உண்டும், உண்கு உண்கும், உண்மின், உண், உண்க, வாழிய, வாழியர், சேறி, உண்மார், உண்ப, உண்ணும், உண்ணான் என்பதையே காண்க.

‘ஈங்கு’ என்றமிகையான், ஈண்டோதியகாலத்திற் பிறழ்ந்து வருவன உளவாயின், அவையும், இடைநிலையேலாப் பெயரெச்ச வினையெச்சங்களும் அறிந்து முடியுமாற்றற் பகுதிவிருதிபண்ணிமுடிக்க.

இனி, இவ்வாற்றற் பகுபதமுடிப்புழி,

மலையனென்னும் பகுபதமுடியுமாறுவது :—மலையையுடையனென்னும் பொருண்மைதோன்ற, “தத்தம்.....பகுதியாகும்” என்பதனானே மலையென்னும் பொருட்பகுதியை முதலில்வைத்து அதன்மீதே, “அன் ஆன் அள் ஆள்” என்பதனானே அன்னென்னும் விருதியைநிறுவி, “இ ஈ யைவழி யவ்வும்” என்பதனானே இடையே யகரவுடம்படு மெய்யை வருவித்து, “உடன்மே லுயிர்வந் தொன்றுவதில்பே” என்பதனானே யகரத் தின்மேலே விருதி அகரத்தை யேற்றி முடிக்க. மலையதென்பதற்குத் துவ்வென்னும்விருதிமை நிறுவி, “அன்ன லின்ன லற்றிற்று” என்பதனானே அகரச்சாரியையை இடையே தந்து, முன்போல் உடம்படுமெய்யை வருவித்து ‘உயிரையேற்றி முடிக்க. ஏனைப்பாவிடங்களுக்கு இதன்மேலே விருதிவேறுபாடல்லது விசேடமில்லை யென்க. மலையான், மலையள், மலையாள், மலையர், மலையார், மலையேன், மலையேம், மலையாய், மலையீர் என ஏனையிடங்களிலும் ஒட்டிக்கண்டுகொள்க.

நிலத்தனென்னும் பகுபத முடியுமாறுவது :—இவ்வீடத்தனென்னும் பொருண்மைதோன்ற, ‘தத்தம்.....பகுதியாகும்’ என்பதனானே நிலமென்னும் இடப்பகுதியை முதலில்வைத்து, அதன்மீதே, ‘அன் ஆன் அள் ஆள்’ என்பதனானே அன்னென்னும் விருதியை நிறுவி, “இலக்கியங் கண்டதம் திலக்கணம்” என்பதனானே இடையே தகரஇடைநிலையைவருவித்து, “மவ்வீடுற்றழிந்து” என்பதனானே மகரவீற்றறைக்கெடுத்து, “இயல்பினும் வீதியினு நின்ற டுயிர்முன், கசதப மிகும்” என்பதனானே தகரத்தை மிகுத்து, “உடன்மேலுயிர் வந்து” என்பதனானே உயிரையேற்றி நிலத்தனெனமுடிக்க. நிலத்ததென்பதற்குத் துவ்விருதியைநிறுவி, அகரச்சாரியையை ‘வருவித்துத் தகரத்தைமிகுத்து முன்போல முடிக்க, ஒழிந்தன் முடிபு ஒக்கும்; விருதி வேறென்க : நிலத்தன், நிலத்தர், நிலத்த, நிலத்தேன், நிலத்தேம், நிலத்தாய், நிலத்தீரென எல்லாப்பாவிடங்களிலும் ஒட்டுக.

பாணியானென்னும் பகுபத முடியுமாறுவது :—பாணிகாளிற் பிறந்தானென்னும் பொருண்மைதோன்ற ‘முன்போலப் பகுதிவிருதி தந்து, ‘இ ஈ லுயி யவ்வும்’ என்பதனான் யகரவுடம்படுமெய்யை வருவித்து, ‘யிரேற்றி முடிக்க. பாணியது என்பதற்கு, முன்போலத் துவ்வென்னும்விருதியும்

அகரச்சாரியையும் உடம்படுமெய்யுங் கொடுத்து உயிரேற்றி முடிக்க. பரணியான், பரணியா என ஏனைப்பாவிடங்களிலும் ஒட்டிக்கொள்க.

மார்பானென்னும் பகுபதம் முடியுமாறுவது :—இவ்வுறுப்பையுடையானென்னும் பொருண்மைதோன்ற, “தத்தம்.....பகுதியாகும்” என்பதனானே மார்பென்னும் சினைப்பகுதியை முதலில்வைத்து, “அன் ஆன்” என்பதனால் ஆன்விசுவதியைநிறுவி, “உயிர்வரி னுக்குறண் மெய்விட்டோடும்” என்பதனானே குற்றுக்கரத்தைக்கெடுத்து, “உடன்மே லுயிர்வந்தொன்றுவ தியல்பே” என்பதனானே உயிரேற்றி மார்பானென முடிக்க. மார்பது என்பதற்குத் துவ்வென்னும் விசுவதியையும் அகரச்சாரியையும்தந்து உகரங்கெடுத்து உயிரேற்றிமுடிக்க. மார்பான், மார்பாரென ஏனைப்பாவிடங்களிலும் ஒட்டிக்கொள்க.

கரியானென்னும் பகுபதம் முடியுமாறுவது :—இந்நிறத்தைபுடையானென்னும் பொருண்மைதோன்ற, “செம்மை சிறுமை” என்னும் ரூத்திரத்தாற் கருமையென்னும் பண்புப்பகுதியை முதலில்வைத்து, “அன்னான்” என்பதனானே அன்னென்னும் விசுவதியை நிறுவி, “ஈறுபோத லிடையுக்கர மிய்யாதல்” என்பதனால் பகுதியது ஈற்றுயிர் மெய்யைக்கெடுத்து உகரத்தை இகரமாக்கி உடம்படுமெய்யை வருவித்து உடன்மேலுயிரேற்றி முடிக்க. கரியது என்பதற்கு, துவ்விசுவதியும் அகரச்சாரியையும் யகரவுடம்படுமெய்யும் கொடுத்து முடிக்க. கரியன், கரியர், கரியன், கரியேன், கரியேம், கரியாய், கரியீர் என ஏனைப்பாவிடங்களிலும் ஒட்டிக்கொள்க.

ஊணன்னென்னும் பகுபதம் முடியுமாறுவது :—இத்தொழிலையுடையானென்னும் பொருண்மை தோன்ற, “தத்தம்.....பகுதியாகும்” என்பதனானே, ஊணென்னும் தொழிற்பகுதியை முன்வைத்து, அதன்மீதே “அன்னான்” என்பதனானே அன்னென்னும் விசுவதியைநிறுவி, “உடன்மேல்இயல்பே” என்பதனால், உடன்மேலுயிரேற்றி முடிக்க. ஊணது என்பதற்கு, துவ்விசுவதியையும் அகரச்சாரியையும் தந்துமுடிக்க. ஊணன், ஊணர், ஊண என ஏனைப்பாவிடங்களிலும் ஒட்டிக்கொள்க.

நடந்தானென்னும் பொழுதுகொள் வினைப்பகுபதம் முடியுமாறுவது :—“நடவா மடிசி விடுக” என்பதனானே நடவென்னும்பகுதியை முன்வைத்து, அதன்மீதே, “அன்னான்ள்ளான்” என்பதனானே ஆனென்னும் விசுவதியை நிறுவி, “தடறவொற்றின்னே” என்பதனானே இடையே தகர இடைநிலையைவருவித்து, “இயல்பினும் விதியினும்” என்பதனானே தகரத்தை மிகுத்து, “வலித்தன் மெலித்த னீட்டல் குறுக்கல்” என்பதனானே தகரத்தை நகரமாக்கி உடன்மேலுயிரேற்றி நடந்தானெனமுடிக்க. நடந்தது என்பதற்குத் துவ்விசுவதியையும் அகரச்சாரியையும் கொடுத்துத் தகரவொற்றை வருவித்துத் தகரத்தைமிகுத்துத் தகரவொற்றை நகரமாக மெலித்து முடிக்க. நடந்தான், நடந்தார் என ஏனைப்பாவிடங்களிலும் ஒட்டிக்கொள்க.

நடத்தினென்பதற்கு, “விளம்பிய பகுதிவே ருதலும் விதியே” என்பதனானே, நடத்து என்னும் பகுதியையாக்கி ஆன் விசுவதியை நிறுவி

இன்னும் இடைநிலைகொடுத்து உகரங்கெடுத்து உயிரேற்றிமுடிக்க. நடத்துவித்தானென்பதற்கு, “செய்யென் வினைவழிவிப்பி தனிவரின்” என்பதனானே நடத்துவி என்னும் பகுதியை ஆக்கி, ஆன்விருதியை நிறுவித் தகரவிடைநிலையை வருவித்து, “இயல்பினும் விதியினும்” என்பதனானே தகரத்தை இரட்டித்து உயிரேற்றிமுடிக்க. வந்தானென்பதற்கு “நடவாமடி” என்பதனான், வா என் பகுதியை முதலில்வைத்து அதனை, “விளம்பிய..... விதியே” என்பதனான் வம்என்றாக்கி ஆன்விருதியைநிறுவி, “தடறவொற்றின்னே” என்பதனானே தகரவிடை நிலையைவருவித்து, “மவ்வி ரெற்றழிந்துயிரீ ரொப்பவும்” என்பதனானே மகரத்தை நகரமாக்கி வந்தானென முடிக்க. “வருவித்தானென்பதற்கு, “விளம்பியபகுதி” என்பதனான், வாவென்பதை வரு என்றாக்கி, “செய்யென்வினைவழி” என்பதனானே வருவி என்பது பகுதியாக்கி, ஆன்விருதியும் தகரவிடை நிலையும் தந்து, “இயல்பினும் விதியினும்.....மிகும்” என்பதனானே தகரத்தை இரட்டித்து உயிரேற்றி முடிக்க.

இவ்வினைப்பதமே வினைப்பெயராம். அவை எடுத்தல் படுத்தலோசைகளால் அறிந்துகொள்க. பிறவும் இங்ஙனமுடிக்க.

இனி, அரசுத்தொழிலையுடையான் அரசன், வாணிகமுடையான் வாணிகன், “உழவையுடையான் உழவன், வேளாண்மை செய்வான் வேளாளன், கணக்கால்முயன்றுண்பான் கணக்கன், குந்தத் தொழிலாலுண்பான் குந்தவன், வலையால்முயன்றுண்பான் வலையன், உவச்சத் தொழிலால் முயன்றுண்பான் உவச்சன், தச்சத்தொழிலால் முயன்றுண்பான் தச்சன், வண்ணாரத்தொழிலால் முயன்றுண்பான் வண்ணன், கணவாளத்தொழிலால் முயன்றுண்பான் கணவாளனென்று இவ்வாறே ஆண்பாற்பெயர்ப் பகுபதங்களெல்லாம் முடிக்க.

பெண்பாற்பெயர்ப் பகுபதம் முடிப்புழி, இன்னகுலத்தானென்னும் பொருண்மைதோன்ற முடிக்க. அரசியென்னும் பகுபத முடியுமாறுவது:— “தத்தம்,.....பகுதியாகும்” என்பதனானே அரசு என்னும் பகுதியைத் தந்து, “அன்னான்” என்பதனானே இகரவிருதியை நிறுவி, “உயிர்வரினுக்குறன்” என்பதனானே உகரத்தைக் கெடுத்துச் சகரவொற்றின்மேல் “உடன்மேலுயிர்வந்து” என்பதனானே இகரவுயிரையேற்றி முடிக்க.

பார்ப்பனியென்னும் பகுபதம் முடியுமாறுவது:— ‘தத்தம் பகாப்பதம்’ என்பதனானே பார்ப்பானென்னும் பகுதியை முதல்வைத்து, அதனை “விளம்பியபகுதி” என்பதனானே பார்ப்பனென அன்னீரூக்கி, “அன்னான்” என்பதனானே இகரவிருதியைக் கொணர்ந்து உயிரேற்றிமுடிக்க.

வாணீச்சியென்னும் பகுபதம் முடியுமாறுவது:—வாணிகன் என்னும் பகுதியை, “விளம்பியபகுதி” என்பதனானே கன்கெடுத்து நிறுவி இகரவிருதியைக் கொணர்ந்து, ச் என்னும் இடைநிலையை வருவித்து அதனை மிகுவித்து உயிரேற்றிமுடிக்க.

உழத்தியென்னும் பகுபதம் முடியுமாறுவது:—உழவன் என்னும் பகுதியை, “விளம்பிய பகுதி” என்பதனானே வன்கெடுத்துநிறுவி இகர

விசுதி கொணர்ந்து, “இலக்கியம் கண்டதற் கிலக்கண மியம்பலின்” என்பதனானே தகரவிடைநிலையை வருவித்து அதனைமிசுத்து உயிரேற்றி முடிக்க.

தச்சிச்சியென்னும் பகுபதம் முடியுமாறுவது:—தச்சன் என்னும் பகுதியை அன்கெடுத்துநிறுவி இகரவிசுதியைக் கொணர்ந்து, “இலக்கியம் கண்டதற்கு” என்பதனானே இச்சென்னுமிடைநிலையைவருவித்து உயிரேற்றி முடிக்க.

இவ்வாறே எல்லாப் பகுபதங்களையும் பகுதிமுதலான கருவிகள் தந்து ஏற்றவாறு முடிக்க.

(பி - டி.) ¹ பொருள் ² உயிரேற்றி ³ வருவித்துமுன்போல ⁴ முற்போற் ⁵ வருவித்தானென்பதனை ⁶ உழவைமுயல்வான் ⁷ வெள்ளாண்மை ⁸ குந்தன் ⁹ ஆன்கெடுத்து அன்றிறுவிப் பார்ப்பனென ஆக்கி (கஅ)

(145) இடையி னான்கு மீற்றி வீரண்டும்

அல்லா வச்சை வருக்க முதலீறு

யவ்வாதி நான்மை எவ்வாரு மையைம்

பொதுவெழுத் தொழிந்த நாலேழுந் திரியும்.

எ - ன், ¹ வடமொழிப்பதம் ² தமிழொடுவருங்கால் திரிவனவுந் திரியா தனவும் பொதுவகையான் உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) வடமொழியுள் அச்சென்றுவழங்கும் உயிர்பதினானுள்ளும் இடையினின்ற ஏழாமுயிர் முதனான்கும் ஈற்றினின்ற இரண்டொன ஆறும் ஒழிந்தினின்ற அஃது இஈ உஊ ஏ ஐ ஓ ஔ என்னும் பத்தும், அல்லென்று வழங்குமெய் முப்பத்தேழுனுள்ளும் கசடதப வென்னும் ஐந்தன்வருக்கத்துள் இடையில் உரப்பிடும் எடுத்தும் கனைத்தும் சொல்லப்பட்டுிற்கும் மூன்று மொழிந்த கஃ, சஃ, டஃ, தஃ, பஃ என்னும் பத்தும், யரலவ என்னும் நான்கும் எவ்வமான இருபத்தைந்தும் தமிழ்மொழிக்கும் வடமொழிக்கும் பொதுவாம்; இவையன்றி, மேல்உயிரிலொழிந்த ஆறும், ஐந்துவருக்கங் களிலும் இடைகளிலொழிந்த பதினைந்தும், முப்பதாமெய் முதலான எட்ட னுள் எகரமொழிந்த ஏழுமான இருபத்தெட்டும் வடமொழிக்கே உரியவாய்த் தமிழ்மொழிக்குவருங்கால் தமக்கேற்ற பொதுவெழுத்துக்களாகத் திரிந்து வரும் எ - று.

இருபத்தைந்தும் பொதுவெனவே மற்றுள்ளவை சிறப்பெழுத்தா மென்பது தானே போதருமெனக் கொள்க. இவ்வாறு பகுத்துரைத்தற்குப் பயன்:—பொதுவெழுத்துப்பதம் வருதலே ¹ சிறப்புடைத்து, அல்லனவருதல் சிறப்பன்றெனக் கொள்க. ² வடமொழி முடிபிலக்கணங்கூறுது திரிபு கூறியது என்னையோவெனின், தமிழுள் விரவிவருமாத்திரைக்குத் திரிபு கூறியதன்றி ³ அவைதம் இலக்கணங் கூறின் அஃதொழிந்த திசைச்சொற்க ழுக்கும இலக்கணங் கூறல்வேண்டும்; வேண்டவே, ⁴ தமிழ்கூறுவான் புகுந்துவைத்து ஈண்டு அவற்றின் இலக்கணங்கூறின் மற்றொன்று விரித்த

னென்னும் தூற்குற்றமேயாம். ஆதலால், அவை வழங்குமாறறிதற்கு வேண்டும் திரிபே சொன்னு ரென்க.

(பி - ம்.) ¹ ஆரியமொழிப்பதம் ² தமிழில் ³ சிறப்புடைய ⁴ வடவிலக் கணக்கூறுது ⁵ அதன் ⁶ ஆதிக்கண்ணே தமிழ்கூறுவான் (கக)

(146) அவற்றுள்,

ஏழாமுயி ரிய்யு மிருவுமை வருக்கத்

திடையின் மூன்று மவ்வம் முதலும்

எட்டே யவ்வு முப்பது சயவும்

ரு மேலொன்று சடவு மிரண்டு சதவும்

மூன்றே யகவு மைந்திரு கவ்வும்

ஆவீ றையு மீயீ ¹றிகரமும்.

எ - ன், மேற்பொதுவகையாற்சொன்ன திரிபுவிசாரத்தைப் பகுத் துணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) மேற்சொன்ன சிறப்பெழுத்துக்களுள் ஏழாமுயிர் இகரமும் இருவுமாம்; ஐந்துவருக்கங்களுள்ளும் இடையில்லின் மூன்றும் அவ்வவ் வருக்கங்களின் முதல்பகுத்தாம்; எட்டாமெய்யான சவ்வருக்கத்துள் எடுத்துச்சொல்லுமெய் ஒரோவிடத்து யகரமுமாம்; முப்பதாமெய் மொழி முதற்கட் சகரமும் இடைக்கண் யகரமுமாம்; முப்பத்தொன்றாமெய் மொழி முதற்கட் சவ்வம் இடைக்கண் டவ்வமாம்; முப்பத்திரண்டாமெய் மொழி முதற்கட் சகரமும் இடைக்கண் தகரமுமாம்; முப்பத்துமூன்றாமெய் மொழி முதற்கண் அகரமும் இடைக்கட் ககரமுமாம்; முப்பத்தைந்தாமெய்யான கூட்டெழுத்து இறுதிகெட்டு இரண்டு ககரமுமாம்; ஆகாரவீற்றுமொழியுட் சிலவற்றின் ஈற்றுஆகாரம் ஐகாரமாம்; ஈகாரவீற்றுமொழியுட் சிலவற்றின் ஈற்று ஈகாரம் இகரமாம் எ - று.

மேலென்றது, முப்பதின்மேலான ஒன்று இரண்டு மூன்று ஐந்து கோடற்கென்க.

வ - று. இடபம், விடபம், திட்டி எனவும்; இருடி, மிருகம், விருத்தி எனவும் ஏழாமுயிர் இகரமும் இருவுமாயிற்று. நகம், நாகம், மேகம்; *சலவாதி, விசயம், சருச்சுரை; பீடம், பீடை, திடம்; தலம், தினம், தரை; பலம், பந்தம், பாரமென ஐந்துவருக்கத்திலும் உரப்பியும் எடுத்தும் களைத்தும் சொல்லுமூன்றும் அவ்வம் முதலாயின. ²அயம், பங்கயமென எட்டாமெய் யகரமுமாயிற்று. சாலை, சூலை எனவும், மயானமெனவும் முப்பதாமெய் சகரமும் யகரமுமாயிற்று. ³சட்டி, இடபம் என முப்பத் தொன்றாமெய் சகரமும் டகரமு மாயிற்று. சித்தி, சூத்திரம், சேனை எனவும், சாதனம், வத்தராயன் (வத்ஸராஜன் - உதயணன்) எனவும் முப்பத்திரண்டாமெய் சகரமும் தகரமுமாயிற்று. அரன், அரி, ஆரம்

ஒரு கருத்துப்பற்றி ஒருவன் கூறியமொழிக்கு வேறுபொருள் கற்பித் துக்கொண்டு பழித்துக் கூறுபவன்.

எனவும், அருகன், சிங்கம், மோகம் எனவும் முப்பத்துமூன்றாமெய் அகரமும் ககரமு மாயிற்று. பக்கம், தக்கணம் (தெற்கு - பாகதச் சிதைவு) என முப்பத்தைந்தாம் கூட்டெழுத்து ஈறு கெட்டு இரண்டு ககரமாயிற்று.

வேலை, சாலை, மாலை, உவமை, வனிதை என ஆகாரவீறு ஐகார மாயிற்று. புரி, மேதினி, குமாரி, நீதினி என ஈகாரவீறு இகரமாயிற்று. இவை பொதுவெழுத்தாதல் தோற்றற்குச் சூத்திரத்தாற் பிரித்தோதின ரென்க.

(பி - டி) ¹ இய்யுமாம் ² அயன், பங்கயன் ³ சாட்டுவலம், விடம் (20)

(147) ரவ்விற் கம்முத லாமுக் குறிலும்
லவ்விற் கிம்முத வீரண்டும் யவ்விற்
கிய்யு மொழிமுத லாகிமுன் வருமே.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) ரகார லகார யகாரங்களை முதலாகவுடைய மொழிகளின் மேல் இம்முன்றுகூற்றுகிரும் சொன்னவாறுவரும் எ - று.

வ - று. ¹அரங்கம், இராமன், இராவணன், உரோமம் எனவும்; இலங்கை, இலாபம், உலோபம் எனவும்; இயக்கன், இயாத்திரை எனவும் முறையே காண்க.

(பி - டி.) ¹ அரங்கன் (2க)

(148) இணைந்தியல் காலை யரலக் கிகரமும்
மவ்வக் குகரமு நகரக் ககரமும்
மிசைவரும் ரவ்வழி யுவ்வு மாம்பிற.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) இஃது இரண்டெழுத்து ஒன்றாய் வருமிடத்து யரலக்களின் மீதே இகரமும், மகரவகரங்கண்மீதே உகரமும், நகரமீதே அகரமும், ரகரத்தின்பின்னே உகரமும் வரும் எ - று.

வ - று. வாக்கியம், வாச்சியம், நாட்டியம் எனவும்; வக்கிரம், வச்சிரம், சத்திரம், அப்பிரம் எனவும்; சுக்கிலம், ஆமிலம் எனவும்; பதமமெனவும்; பக்ருவம், தத்துவமெனவும்; அரதநமெனவும்; அருக்கன், அருத்தம், தருப்பணம், ¹சருப்பம், சருக்கம், தருமமெனவும் முறையே காண்க. பிறவென்றிறிகையானே சத்தி, கட்சி, காப்பியம், பருப்பத மென்றற்றொடத்துத் திரிபும், தூலம், அத்தம், ஆதித்தன், அநத்தம் என்றற் றொடக்கத்துக் கேடும், ²மற்றும் விகாரத்தால் வருவனவும் கொள்க.

(பி - டி.) ¹ கருப்பம், கருத்தன் ² மற்று (2உ)

(149) றனமுள ஒவ்வு முயிர்மெய்யு முயிரள
பல்லாச் சார்புந் தமிழ்பிற பொதுவே.

எ - ன், தமிழிற் சிறப்பெழுத்துப் பொதுவெழுத்துமுணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) முதலும்சார்புமான நாத்பதெழுத்துள்ளும், நகர னகார முகார எகார ஒகாரமான முதலெழுத்தைத்தும், உயிரீறெய்யும் உயிரள பெடையுமொழித்த சார்பெழுத்தெட்டும் ஆகப் பதின்மூன்றும் தமிழிற்கே உரியவாம்; ஒழிந்த இருபத்தேழும் தமிழிற்கும் ஆரியத்திற்கும் பொதுவாம் எ - று.

வ - று. ¹கறி, கனி, கழி, எண், ஒன்று, ²எஃகு, மங்க்கலம், நாகியாது, நாகு, மைப்புறம், மௌவல், வாழும்வளவன், கஃரீது எனச் சிறப்பெழுத்து வந்தவாறு. ஒழிந்த பொதுவெழுத்து வழக்கிடத்தும் செய்யு ளிடத்தும் இருமொழிக்கண்ணும் கண்டுகொள்க. மெய்யைமுற்கூறியவத னால், எகரஒகரம் பிராகிருத்தாக்கும் உரியவெனக் கொள்க. பதவியலில் எழுத்துவிதிகூறின், மயங்கக் கூறலாம்மிறவெனின், மேல் வடமொழிப்பதம் எழுத்துத்திரிந்தும் திரியாதும் வருவன உணர்த்துதற்கு வடவெழுத்துப் ³பொதுவும் சிறப்பும் வருத்தவழித் தமிழிற்கு இவ்வேறுபாடில்லே கொல்லோ வென்று ஐயுறுவார்க்கு ஐயமற ாண்டுச் சொன்னமையாற் குற்றமாகா தென்க. ⁴“மனமுள ஒவ்வந் தனியு மகாரமுந், தன்மைத் தமிழ்பொது மற்று” என்றார் ⁵ஆசிரியரவிநயனார்.

(பி - ற்.) ¹கற்றி, கன்னி ²கஃறு ³சிறப்பும்பொதுவும் ⁴மனை ஒவ்வந் தனியும் முகாரமும் ⁵ஆசிரியர் அவினையனார், அவினையனார் (2.க)

இரண்டாவது பதவியல் முற்றிற்று.

மு ள் று வ து

உ யிரீ ற் று ப் பு ண் றி ய ல்

(150) மெய்யுயிரீ முதலீ றுமிரு பதங்களும்
தன்னொடும் பிறிதொரு மல்வழி வேற்றுமைப்
பொருளிற் பொருந்துழி நிலைவரு மொழிகள்
இயல்பொடு விகாரத் தியைவது புணர்ப்பே.

என்பது சூத்திரம். இவ்வோத்து என்னுதலிற்றேவெனின், ஒத்து நுதலியதுஉம் ஒத்தினது பெயருரைப்பவே விளங்கும். ஆயின் இவ்வோத்து என்னபெயர்த்தோ வெனின், உயிரீற்றுப்பதம் புணருமாறுணர்த்திற்றுக லான், உயிரீற்றுப்புணரியலென்னும் பெயர்த்து. மேலோத்தினோடு இதற்கு இயைபு என்னையோவெனின், மேலோத்தினுட் பதங்களாமாறுணர்த்தி இதனுட் பதங்கள் தம்மிற்புணருமாறுணர்த்தினமையின் அதனோடு இயை புடைத்தென்க. இவ்வோத்தினுள் இத்தலைச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றே வெனின், புணர்ச்சியிலக்கண முணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ன்.) மெய்யுயிரீமுதலீறும் - மெய் முதலாயும் உயிரீமுதலாயும் மெய்ஈறாயும் உயிரீறாயுமுள்ள, இருபதங்களும் - பகாப்பதங்களும் பகுபதங்களும், தன்னெனும் அறிதொடும் - மெய்யீற்றின்முன் மெய்ம்முதல்வந்தும் மெய்யீற்றின்முன் உயிரீமுதல்வந்தும் உயிரீற்றின்முன் உயிரீமுதல்வந்தும் உயிரீற்றின்முன் மெய்ம்முதல்வந்தும் பகாப்பதமுன் பகாப்பதம்வந்தும் பகாப்பதமுன் பகுபதம்வந்தும் பகுபதமுன் பகுபதம்வந்தும் பகுபதமுன் பகாப்பதம்வந்தும், அல்வழி வேற்றுமைப் பொருளில் - அல்வழிப்பொருளினுதைல் வேற்றுமைப் பொருளினுதைல், பொருந்துழி - புணருமிடத்து, நிலை வருமொழிகள் - நிலைமொழியும் வருமொழியும், இப்பொரு ளிகாரத்து - இயல்பாகியும் விகாரமாகியும், இயைவது - பொருந்துவது, புணர்ப்பு - புணர்ச்சியாவது எ - று.

ஏகாரம் ஈற்றகை.

ஈண்டு மெய்யை முற்கூறினர், முதலினும் ஈற்றினும் விகாரப்படப் புணர்த்தம்சிறப்புநோக்கி யென்க.

வ - று. பொன்கழஞ்சு, பொன்னிருகழஞ்சு, மணியொன்று, மணி மூன்று என மெய்யும் உயிரும் தன்னெனும் அறிதொடும் வந்தன. பொன் முடி, பொன் கொள் எனவும்; வா போ, உண்சாத்தா எனவும்; “அது மற்றம்மதானே” (கீவக. 2790), “அதுகொ றுழி காமநோயே” (குறுந். 5) எனவும்; “கொம்மைக்குழகாடுங் கோகவரைமாப்பா”, “மல்லந் செல்வ மொடு” எனவும் பகாப்பதநான்கும் தன்னெனும் அறிதொடும் வந்தன. மலையன் மன்னவன், மலையன் மன் எனவும்; ‘வானவன் வாளவன், வானவன் வான் எனவும் ‘பரணியான்பாரவன், பரணியான்பாரெனவும்; இளையன்மடவாள், இளையன்பெண் எனவும்; கரியான்மலையன், கரியான் கால் எனவும்; ஊணன்நீனன், ஊணன்உரம் எனவும் பெயர்ப்பகுபதம் தன்னெனும் அறிதொடும் வந்தது; உண்டான்தின்ருன், உண்டான்சாத்தன் என வினைப்பகுபதம் தன்னெனும் அறிதொடும் வந்தது. ‘அறிவுமன்ன. சாத்தன்கடியன் எனவும், சாத்தன்கடுமை எனவும் அல்வழியும் வேற்றுமை யும் வந்தன. பொற்பூண், மணிப்பூண், இருப்பது என நிலைமொழியும் வருமொழியும் இருமொழியும் முறையே விகாரப்பட்டன. திருமகள், மணிப்பூண், பொற்கூடம், மணமுரசு என இயல்பும், மூன்றுவிகாரமும் வந்தன.

(பி - டி.) ¹ வானவன்வளவன் ² பரணியான் அரணியான் (க)

(151) வேற்றுமை ¹யைம்முத லாரு மல்வழி
தொழில்பண் புவமை யும்மை யன்மொழி
எழுவாய் விளியீ ரெச்சமுற் றிடையுரி
தழுவு தொடரடுக் கெனவீ ரேழே.

எ - ன், மேல் அல்வழிவேற்றுமையென்றார், அவை இவை பென்ப துணர்த்துதல்தலிற்று.

(இ - ள்.) இரண்டாம் வேற்றுமைமுதல் ஆறாம் விரியவும் தொகவும் வருந் தொடர்ச்சி வேற்றுமைப்புணர்ச்சி யெனப்படும் ; வினைத்தொகையும், பண்புமுதல் நான்காம் விரியவும் தொகவும் வருந்தொடர்ச்சியும், எழுவாய் முதல் ஈண்டுரைத்த எட்டாம் தமக்கேற்கும் பெயர் வினைகளோடு தொடருந் தொடர்ச்சியும், விரைவாதியின்வரும் அடுக்குமான இப்பதினான்காம் அல்வழிப்புணர்ச்சி யெனப்படும் எ - று.

வேற்றுமையல்லாதவழி அல்வழி யென்பது அறிவித்தற்கு, வேற்றுமையை ஈண்டு முன்வைத்தாரென்க. ஈரெச்சம், இருமுற்றென்று ஒதினமையின், தொழிலென்றது அத்தொகையை யெனக் கொள்க.

வ - று. பொன்னையுடையான் பொன்னுடையான், பொன்னாலயகுடம் பொற்குடம், பொன்னற்குமகன் பொன்னன்மகன், மலையின் வீழருவி, மலையினதுஉச்சி மலையுச்சி, மலைக் கண்முழை மலைமுழை என விரிந்தும் தொக்கும் வேற்றுமைப்புணர்ச்சியாறும் வந்தவாறு காண்க. ¹பொன்னனை, பொன்னனால், பொன்னற்கு, பொன்னனின், பொன்னனது, பொன்னன்கண் என்னும் உருபுபுணர்ச்சியும் அதுவேயெனக்கொள்க. கொல்யானை என வினைத்தொகையும், ²ஆயனாயசாத்தன் ஆயன் சாத்தன், வேயனையதோள் வேய்த்தோள், தீயுநீரும் தீநீர், பொற்றுவியூண்டாள் பொற்றுவி என விரிந்தும் தொக்கும் பண்புமுதல்நான்காம் வந்தன. கொற்றன் கொடுத்தான், கொற்றுகொள், உண்டசாத்தன், உண்டுவந்தான், உண்டான் ஓணன், குண்டுக்கட்டெருமை, “ அணங்குகொலாய்மயில் கொல்லோகனங்குழை ” (குறள். 1081), “ கொன்னூர்துஞ்சினும் ”, (குறள். 138), “ நனிபேதையே ” (புறநா. 227), “ படைபடையென்றஞ்சி ” என எழுவாய் முதலொன்பதாம் விரிந்து அல்வழிப் ³புணர்ச்சிவந்தவாறு காண்க.

(பி - ற்.) ¹ ஐமுதல் ² பொன்னை.....பொற்று.....பொற்கண் ³ ஆதனாகியசாத்தன் ஆதன்சாத்தன் ⁴ புணர்ச்சியானவாறுகாண்க (2)

(152) விகார மனைத்து மேவல தியல்பே.

எ - ன், மேல் இயல்பொடு விகாரத்தியைவதென்றார், அவற்றுள் இயல்பாவது இஃதென்பதுணர்த்துதலுற்று.

(இ - ள்.) மேல்வரும் விகாரவகைமூன்றாம் மேவாதது யாது, அஃது இயல்புப்புணர்ச்சி எ - று.

வ - று. பொன்மலை, புகழுகிது, ஒளிமணி என வரும் (க)

(153) தோன்ற றிரிதல் கெடுதல் விகாரம்

மூன்று மொழிமு வீடத்து மாகும்.

எ - ன், ¹விகாரவகையுணர்த்துதலுற்று.

(இ - ள்.) சாரியைபெறுதலும், உயிரே ஒற்றே உயிர்மெய்யே ²என்றிவை மிகுதலும் தோன்றலென்பதாம். இச்சொன்னபெற்றியே முன்னின்றவெழுத்து வேறுபடநிறல் திரிபென்பதாம். இவற்றுள் ஒன்றும் பலவும் தொகுதல் கேடென்பதாம். இம்மூன்று விகாரமும் இருமொழி மூவிடத்துமாம் எ - று.

இனமிகுதலை ஏற்புழிக்கோட லென்பதனான் ¹ ஏற்குமிடனறிந்து கொள்க.

வ - று. எளியங்காய் எனச் சாரியைமிக்கது. 'வானவில், மலைத்தலை, உரியபெய் எனவும்; அறுபது, மட்குடம், "திருத்தார் நன்றென்றேன்றி யேன்" (பன்மாடக்கூடல் என்னும் செய்யுள்) எனவும்; பல்சாத்து, மரவேர், அங்கை எனவும் முறையே உயிர், ஒற்று, உயிர்மெய்கள் மூன்றும் தோன்றியும் திரிந்தும் கெட்டும் விகாரம் ஏற்றவாறு காண்க. உயிர்மெய்க்கு இவ்வாறன்றித் திரிபுண்டாயினும் காண்க.

(பி - று.) ¹ விகாரமூன்றையும் ² என்றிவை வருமெழுத்துத்தானாதல் அதற்கினமாதல் ³ மிறிதொன்றாதல் மிகுதலும் ⁴ ஒற்றிற்கேகொள்க. 'வெளஉவினான் (ச)

(154) வலித்தன் மெலித்த னீட்டல் குறுக்கல்
விரித்த ரெகுத்தலும் வருஞ்செய்யுள் வேண்டுழி.

எ - ன், இதுவும்ஒருசார் விகாரவகை உணர்த்துதல்நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மெல்லெழுத்தை வல்லெழுத்தாக்குதல் முதலான இவ்வாறு விகாரமும் செய்யுளிடத்து வேண்டுழி ¹வரும் எ - று.

வ - று. "குறுத்தாட்டிதஞ் சுமந்த, அறக்கதி ராழியெம் மண்ணலைத் தொழினே." இது, குறுந்தா ¹னெனற்பாலதனைக் குறுத்தாளென வலித்த வாறு. "தண்டையி னினக்கிளி கடிவோள், பண்டைய ளல்லண் மாளேக் கினளே." இது, தட்டையெனற்பாலதனைத் தண்டையென்று மெலித்த வாறு. "தீத்தொழிலே கன்றித் திரிதந் தெருவையோற், போத்தரூர் புல்லறி விரார்." (நாலடி. கயமை, 1.) இது, பொத்தரூர்எனற் பாலதனைப் போத்தரு ரென நீட்டியவாறு. "யானை, எருத்தத் திருந்த விலங்கிலேவேற் றென்னன், திருத்தாரான் றென்றேன் றியேன்." இது, தீயேனெனற்பாலதனைத் தீயே னெனக் குறுக்கியவாறு. "தண்ணந் துறைவர் தகவிலரே தம்சேர்ந்தார், வண்ணங் கடைப்பிடியாதார்." இது, தண்ணுறைவ ரெனற்பாலதனைத் தண்ணந்துறைவரென விரித்தவாறு. "வேண்டார் வணக்கி விறன்மதி ருன்கோடல், வேண்டுமாம் ²வேண்டார் மகன்" இது, ³வேண்டாதா ரெனற்பாலதனை ⁴வேண்டாரெனத் தொகுத்தவாறு. மிறவுமன்ன.

(பி - று.) ¹ வரப்பெறும் ² எனற்பாலது; மின்னுமிப்படியே ³ வேண்டான்மகன் ⁴ வேண்டாதான் ⁵ வேண்டானென (ரு)

(155) ஒருமொழி மூவழிக் குறைதலு ¹மனைத்தே.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) புணர்மொழியல்லா ஒருமொழியின் முதலும் இடையும் கடைபும் குறைதலும் செய்யுள்வேண்டுமிடத்தேயாம் எ - று.

வ - று. "மரைமிதழ்புரையுமஞ்செஞ்சேறடி" எனவும், "வேதின வெரிநி னேதிமுது போத்து" (குறுந். 140) எனவும், "நீலுண் டுகிலிகை

கடுப்ப” எனவும், முறையே தாமரை ¹ஒந்தி நீலம் எனற்பால் ¹குறைந்த வாறு காண்க. இம்மூன்றும் தனிமொழிக்கண்ணுமெனவே, ஏனைய எல்லா மொழிக்கண்ணும் வருமெனக்கொள்க.

புணர்ச்சிவிகாரமன்றி யாப்டிற்கேயுரிய இவற்றை ஈண்டுவைத்தது என்னையோவெனின், விகாரம் அதிகாரப்பட்டமையானும், மேலிற் பருபத முடிபிற்கும் சிறுபான்மை வேண்டுகலானும், யாப்டிற்கேயுரியபிறவும் இவ்வதிகாரத்துள்ளே சொல்லப்படுதலானும், விரித்தல் தோன்றலாகவும், வலித்தலும் மெலித்தலும் நீட்டலும் குறுக்கலும் திரிபாகவும், தொகுத்தலும் மூவிடத்தும் குறைதலும் கெடுதலாகவும் அடக்கிச் செய்யுள்விகாரம் இம்மூன்றுமெனவும் அமையுமென்பது போதருதற்கும் ஈண்டேவைத்தா ரெனக்கொள்க.

(பி - ற்.) ¹உரித்தே ¹ஒந்தி ¹குறைத்தவாறு (க)

(156) ஒருபுணர்க் கிரண்டு மூன்று முறப்பெறும்

எ - ன், எய்தாததெய்துவித்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒருபுணர்ச்சியிடத்து ஒன்றேயன்றி இரண்டுமூன்று விகா ரம் ஒருங்கேவரவும் பெறும் எ - று.

வ - று. நிலப்பனை, பனங்காய் என முறையே காண்க (எ)

(157) எண்மூ வெழுத்தீற் றெவ்வகை மொழிக்கும்

முன்வரு ரூபமய வக்க ளியல்பும்

குறில்வழி யத்தனி யைந்நொது முன்மெலி

மிகலுமாம் ணளனல வழிநத் திரியும்.

எ - ன், எல்லாஈற்றின்முன்னும், மெல்லினமும் இடையினமும் வந்து புணருமாறு தொகுத்துணர்த்துதல்துதலிற்று.

(இ - ள்.) இருபத்துநாலெழுத்தையும் ஈருகவுடைய இயற்சொல் திரிசொல்லென்னும் இருவகையவான பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல், இடைச் சொல், உரிச்சொல், திசைச்சொல், வடசொல், உருபுகளாம் மொழிகளின் முன்வரும் ரூப நகர மகர யகர வகரங்கள் அல்வழிவேற்றுமையாம் இருவழியும் இயல்பாம்; குற்றெழுத்தோடு கூடிய யகாரமே ஒரெழுத்தொரு மொழியான ஐகாரமே நொவ்வே துவ்வே என்னும் இவற்றின்முன்னர் ரூப நகர மகரங்கள் மிகுவனவாம்; ணகர ளகர னகர லகரங்களின் பின்வரும் நகரம் திரியப்பெறும் எ - று.

வ - று. (*விள, பலா, புளி, தீ, கடு, தூ, ஏள, சே, பனை, ஒஹ, ¹கோ, ¹வெள, உரிஞ், மண், பொருந், மரம், பொன், வேய், வேர், வேல், தெவ், யாழ், தாள், எஃகு) + (ஞான்றது, நீண்டது, மாண்டது, யாது, வலிது) எனவும்; (ஞாற்சி, நீட்சி, மாட்சி, யாப்பு, வலிமை) எனவும் இருவழியும்

* விளஞான்றது, விளஞாற்சி.....என இயைக்க. ஏனையவற்றையும் இப்படியே இயைத்து இயல்பு முதலியவற்றை அறிந்துகொள்க.

ஞமயவக்கள் இயல்பாயின. (வேதா, விதி) + (ஞான்றன், நீண்டான், மாண்டான், யாவன், வலியன்) எனவும்; (ஞாற்சி, நீட்சி, மாட்சி, யாப்பு, வலிமை) எனவும் வடமொழிப் பெயர்கள்முன் இருவழியும் அவை இயல்பாயின. சாத்தற்குநல்கினான், சாத்தனதுமாட்சி என உருபுகளின்முன் அவை இயல்பாயின. (*மெய், பொய், கை) + (ஞான்றது, நீண்டது, மாண்டது) எனவும், (ஞாற்சி, நீட்சி, மாட்சி) எனவும் இருவழியும் மெலிமிக்கன. ஒழிந்த சொற்களின்முன்னும் இவ்வாறே ஒட்டுக. (|நொ, து) + (ஞெள்ளா, நாகா, மாடா) என இவை ஏவல்வினையாகலின், ³அல்வழியாய் மிக்கன; ⁴(மண், முள், பொன், கல்) + (நன்று, நன்மை) என நகாரம், நிலைமொழியிறில் நின்ற ணளனலக்களின்முன் இருவழியும் ணகாரமும் ணகாரமுமாகத் திரிந்தவாறுகாண்க.

புணரியலிடத்து எங்கும் இன்னதென்று விதத்துரையாவிடத்து அல்வழிவேற்றுமையாம் ஈரிடமும் கொள்க.

(பி - ம்.) ¹ (க) ஓ, (உ) சோ ² ஓன ³ அல்வழியான் ⁴ நகரத்திரிபு அவ்விறுகளுட்கண்டுதொள்க. (அ)

(158) பொதுப்பெய ருயர்திணைப் பெயர்க ளீற்றுமெய்
வலிவரி னியல்பா மாவி யரமுன்
வன்மை மிகாசில விகாரமா முயர்திணை.

எ - ன், இவ்விருபெயரும் வல்லினத்தொடு புணருமாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) இருதிணைக்கும் பொதுவான பெயர்க்கும் உயர்திணைப் பெயர்க்கும் ஈருளமெய்கள் வல்லினமுதன்மொழிவந்தால் இயல்பேயாம்; உயிரே யகரமே ரகரமே என்ற ஈற்று அவ்விருபெயர் முன்னரும் கசதபக்கள் மிகாவாம்; இவ்வாறன்றி, உயர்திணைப் பெயர்களுட்சில விகாரப்பட்டு வருவனவுளவாம் எ - று.

வ - று. (§சாத்தன், கொற்றன், மகன், ஆண்) + (குறிது, சிறிது, தீது, பெரிது) எ - ம்; (குறியன், சிறியன், தீயன், பெரியன்) எ - ம்; (கை, செவி, தலை, புறம்) எ - ம்; (பெண், மகன்) + (குறிது, சிறிது, தீது, பெரிது) எ - ம்; (குறியன், சிறியன், தீயன், பெரியன்) எ - ம்; (கை, செவி, தலை, புறம்) எ - ம் பொதுப்பெயரீற்று மெய்கள் வன்மைவர இருவழியும் இயல்பாயின. (ஊரன், அவன், தோன்றல், மாஅல்) + (குறியன், சிறியன், தீயன், பெரியன்) எ - ம்; (கை, செவி, தலை, புறம்) எ - ம் உயர்திணைப் பெயரீற்றுமெய்கள் வன்மைவர இருவழியும் இயல்பாயின.

* மெய்ஞ்ஞான்றது.....மெய்ஞ்ஞாற்சி.....என்க.

† நொஞ்ஞெள்ளா.....என இயைக்க.

‡ மண்ணன்று, முண்ணன்று, பொன்னன்று, கன்னன்று.....என்க.

§ சாத்தன்குறிது, சாத்தன்குறியன், சாத்தன்கை,.....எனக் கூட்டுக.

இவை வலிவரின் இயல்பாமெனவே, ஏனையிரண்டினமும்வந்தால் தமக்கேற்றவண்ணம் விகாரப்படுவனவாமென்றவாறு. அவை, மருத்தவ மாணிக்கர், இறைவனெடுவேட்டுவர் எ - ம்; மகண்ணீர்தான், தோன்ற னீண்டான், தோன்றன்மாண்டான், மகண்ணீர்தான் எ - ம் வரும். பிறவு மன்ன.

(சாத்தி, கொற்றி, தாய்) + (குறிது, சிறிது, தீது, பெரிது) எ - ம்; (குறியன், சிறியன், தீயன், பெரியன்) எ - ம்; (கை, செவி, தலை, புறம்) எ - ம் பொதுப்பெயர்கள்முன் கசதபக்கள் இருவழியும் இயல்பாயின. ரவீறு பொதுப்பெயர்கள் ஏலாவென்க. (நம்பி, விடலை, சேய்) + (குறியன், சிறியன், தீயன், பெரியன்) எ - ம்; (கை, செவி, தலை, புறம்) எ - ம்; (தோழி, நங்கை, ஆய்) + (குறியன், சிறியன், தீயன், பெரியன்) எ - ம்; (கை, செவி, தலை, புறம்) எ - ம்; (அவர், யாவர், ஒருவர்) + (குறியர், சிறியர், தீயர், பெரியர்) எ - ம்; (கை, செவி, தலை, புறம்) எ - ம் 'உயிரே யகரமே ரகரமே என இவ்விற்று உயர்திணைப்பெயர்முன்வந்த கசதபக்கள் இயல்பாயின.

'ஆவியரமுன் வன்மைமிகா' எனவே, பிறவீறுகள் முன்வரின், வல்லினம் சிலவிகாரமாமெனக்கொள்க. அவை கொற்றன்றியன், அவன் 'மண்ணியன் என்றற்றெடுக்கத்தன. பிறவுமன்ன.*

ஆடுஉக்குறியன், மகடுஉக்குறியன் எ - ம்; ஆடுஉக்கை, மகடுஉக்கை (ஆடுஉ, மகடுஉ) + (செவி, தலை, புறம்) எ - ம்; எட்டிப்பூ, எட்டிப்புரவு, காவிதிப்பூ, காவிதிப்புரவு, நம்பிப்பூ, நம்பிப்பேறு எனவும் உயர்திணைப் பெயர்முன் சில மிக்கன. மக்கட்குணம்; (மக்கள்) + (சுட்டு, தலை, புறம்) எனத் திரிந்தன. கபிலபரணர், பலசான்றார் என ஈறுகெட்டு இயல்பாயின. ஆசீவகப்பள்ளி, கணக்காயப்பள்ளி, ஈழவக்கத்தி, கோலிகப்புடைவை, 'வண்ணப்பெண்டிரென நிலைமொழியீறுகெட்டு வருமொழி மிக்கன. வாசு தேவகோட்டம் வாசுதேவக்கோட்டம், பிரமகோட்டம் பிரமக்கோட்டம் என நிலைமொழியீறுகெட்டு வருமொழி விகற்பமாயிற்று. பார்ப்பனக்கன்னி, (பார்ப்பான்) + (சேரி, தோட்டம், பிள்ளை, மரபு, வாழ்க்கை) என ஈற்றயல் குறுகி அகரம் மிக்கது. பிறவும் இவ்வாவருவனவெல்லாம் கண்டு கொள்க.

உயர்திணைப் பெயரைப் பின்வைத்தார், பின்பும் எடுத்துவித்தற் கென்க.

'ஈற்றுமெய்' என்றும் 'ஆவியரமுன்' என்றும் பகுத்தோதியது, யாண்டும் நிலைமொழி வருமொழி விகாரங்கள் தெரிந்து கோடற்கென்க.

மகன், மகள், மக்கள் என்பன, மக்கட்கதையிலுள்ளாரை யுணர்த்தி நிற்பின் உயர்திணைப்பெயர்களாம்; முறையையுணர்த்தி நிற்பின் பொதுப் பெயர்களாம். ஈண்டு உயர்திணையானகாலைக்குத் திரிபு காட்டினுமென்க.

* இதன்பின், 'சிலவிகாரமாமுயர்திணை' எனவே பிறவீறுகள்முன் உயர்திணையிடத்துச் சிலவிகாரமாமெனக்கொள்க. அவை—என்பது சில பிரதிகளிற் காணப்பெறுகின்றது.

சுண்டு இயற்பெயர்மாத்திரையே தொகுத்துணர்த்தியது ; இவற்றின் வினாவியுருமுதலாயினவெல்லாம் மேல் ஏற்றவிடங்களிற் காண்க.

(பி - டி.) ¹ உயிரும் யகரமும் ரகரமும் ² (க) தண்ணளியன், (உ) தண்ணியன் ³ (க) வண்ணாரப்பண்டி, (உ) வண்ணாரப்பட்டி, (ஈ) வண்ணப்பட்டி (க)

(159) ஈற்றியா வினாவளிப் பெயர்முன்வலி யியல்பே.

எ - ன், வினா விளிப்பெயர்கள் வல்லினத்தொடு புணருமாறு உணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஈற்றுவினமுன்னும் யாவினமுன்னும் விளிப்பெயர்கள் முன்னும் வரும்வல்லினம் இயல்பாய்ப்புணரும் எ - று.

வ - று. (*உண்கா, உண்கே, உண்கோ) + (கொற்ற, சாத்தா, தேவா, பூதா) எ - ம் ; யாகுறிய, யாசுறிய, யாதீய, யாபெரிய எ - ம் வினா முன் வல்லினம் இயல்பாயின. (†கொற்ற, சாத்தா, கொற்றீ, சாத்தீ ; நாகா, நம்பி, தோழீ, செவிலீ ; நாயே, நரியே, நீரே, நிலனே) + (கொள், செல், தா, போ) என முப்பெயர்விளிகள்முன்னும் வல்லினம் இயல்பாயின.

பொதுப்பெயருயர்திணைப்பெயர்களை முன்னே முடித்துவைத்தும் வினா விளியுருபேற்றுநிறற்றலின், ஈண்டும் விதந்தோதினா ரென்க.

(பி - டி.) ¹ து (க0)

(160) ஆவி யரழ விறுதிமுன் னிலைவினை

ஏவன்முன் வல்லின மியல்பொடு விகற்பே.

எ - ன், முன்னிலைவினையும் முன்னிலையேவலும் வல்லினத்தொடு புணருமாறு உணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) உயிரும் யரழுவென்னும் மூன்றுமெய்யும் ஈருகவரும் முன்னிலைவினையே முன்னிலையேவலேயென்றிவற்றின்முன் வல்லினம் இயல்பாயும் விகற்பாயும் புணரும் எ - று.

வ - று. (உண்டி, தின்றி, உண்டனை, தின்றனை, உண்டாய், தின்றாய்) + (கொற்ற, சாத்தா, தேவா, பூதா) எ - ம் ; (¹உண்டனீர், தின்றனீர்) + (கொற்றே, சாத்தே, தேவே, பூதே) எ - ம் முன்னிலைவினை முன் வல்லினம் இயல்பாயின. விகற்பம் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. (கொண, எறி, விடு, ஆய், சேர், தாழ்) + (கொற்ற, சாத்தா, தேவா, பூதா) என ஏவல்முன் வல்லினம் இயல்பாயின. நடகொற்ற நடக்கொற்ற, கிடகொற்ற கிடக்கொற்ற, ²பெய்கொற்ற பெய்க்கொற்ற, எய்கொற்ற எய்க்கொற்ற, ஈர்கொற்ற ஈர்க்கொற்ற, தாழ்கொற்ற தாழ்க்கொற்ற, (நட, கிட, பெய், எய், ஈர், தாழ்) + (சாத்தா, தேவா, பூதா) என ஏவல்முன் வல்லினம் விகற்பமாயின. பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

* உண்காகொற்ற, உண்காசாத்தா.....எனக் கூட்டுக.

† கொற்றுகொள்.....என இயைக்க.

முகாரவீறு முன்னிலைவினை ஏலாமையிற் காட்டிற்றிலம். ஏவல் மிரித் தோதியது, விளங்குதற்கெனக்கொள்க.

(பி - ற்.) ¹ உண்டர், தின்றீர் ² போகொற்று, போக்கொற்று (கக)

(161) இஈ ஐவழி யவ்வு மேனை
உயிர்வழி வவ்வு மேமுனிவ் விருமையும்
உயிர்வரி னுடம்படு மெய்பென் றாகும்.

எ - ன், உயிரீற்றுமொழிமுன் உயிர்முதன்மொழிவந்து புணருமாறு உணர்த்துதல்துதலிற்று.

(இ - ள்.) இகர ஈகார ஐகாரங்களின்வழியே யகரமும், அ ஆ உ ஊ ஒ ஓ ஔ என்னும் இவ்வேழுயிர்களின்வழியே வகரமும், ஏகாரத்தின் வழியே யகரமும் வகரமும் உயிர்முதலாகிய சொற்கள்வந்தால் உடம்படு மெய்பென்னும் பெயரவாய் வரும் எ - று.

வ - று. மணியழுகிது, தீயழுகிது, மலையழுகிது எ - ம் ; (*விள, பலா, கடு, பூ, நொ, சோ, வெள) + (அடைந்தது, ¹ஆறிற்று, ²இடைந்தது, ஈறிற்று, உடைந்தது, ³ஊறிற்று, எழுந்தது, ⁴ஏறிற்று, ஐது, ஒழிந்தது, ஒங்கிற்று) எ - ம் ; “ஏயே யிவனொருத்தி பேடியோ வென்றார்” (ஈவக. 652), சேவழுகிது எ - ம் வந்தவாறு காண்க. மணியழுகு, விளவழுகு என வேற்றுமைப்பொருட்குமொக்கும்.

ஒளகாரம் தானே மொழிக்குமுதலாதல் வழக்குப்பயிற்சிமின்மையின், இன்றோன்ன இடங்களில் வாராது. எகரமும் அளபெடையினல்லது தானாகின்றும் மெய்யோடுகூடின்றும் ஈறுகாமையால், ஈற்றுக்குவரும் விதிகளைப் பெரும்பாலும் ஏலாதென்க.

இதனை, இயல்பு புணர்ச்சியென்பாருமுளர்.

(பி - ற்.) ¹ ஆடிற்று ² இழைந்தது ³ ஊற்றிற்று ⁴ ஏற்றிற்று (கஉ)

(162) எகர வினாமுச் சுட்டின் முன்னர்
உயிரும் யகரமு மெய்தின் வவ்வும்
பிறவரி னவையுந் தூக்கிற் சுட்டு
நீளின் யகரமுந் தோன்றுத னெறியே.

எ - ன், வினவும் சுட்டும் நாய்கணத்தோடு புணருமாறு உணர்த்துதல்துதலிற்று.

(இ - ள்.) எகரவினமுன்னும் சுட்டுக்கண்முன்னும் உயிரும் யகரமும் வந்தால் வகரமும், ஏனை ஒன்பதுமெய்யும்வந்தால் வந்தவையும், செய்யுட்கட் சுட்டுநீண்டிசைத்தவழி யகரமும் மிகுதல் முறைமை எ - று.

வ - று. எவ்வணி, ¹எவ்யாளை; அவ்வணி, ²அவ்யாளை; இவ்வணி, ³இவ்யாளை; உவ்வணி, ⁴உவ்யாளை எ - ம்; எக்குதிரை, எச்சேனை, எத்தண்டு, எந்நாடு, எப்படை, எம்மனை, எவ்வளை, எஞ்ஞாலம், எவ்வனம்.

* விளவடைந்தது.....என இயைக்க.

எ - ம்; அக்குதிரை, இக்குதிரை, உக்குதிரை எ - ம் வரும். ஒழிந்த எட்டு மெய்களோடும் இவ்வாறே ஒட்டிக்கொள்க. ⁵ “ஆயிடைத் தமிழ்கூறு கல்லுலகத்து” (தொடர். பாயிரம்) எனவரும். ⁶

‘தாக்கிற்குட்டுளின்’ எனவே, நீடற்கும், நீடல் ஒருதலையல்ல வென்றற்கும் இதுவே விதியாகக்கொள்க. ‘நெறி’ என்ற மிகையானே, யாவிலுமுன்வரும் ¹ நகரம் மிகுமெனவும், இவ்வணி, ஆயிடை எனவரு மன்றி முன்னின்ற உடம்படுமெய் இவற்றிற்கு எய்தாதெனவும் கொள்க.

(பி - ற்.) ¹ எவ்வியாணை ² அவ்வியாணை ³ இவ்வியாணை ⁴ உவ்வியாணை ⁵ “ஆயிருதிணையினிசைக்குமனசொல்லே” (தொடர். கிளவி. 1.) ⁶ “யகரமும்” என்ற உம்மையால் யகரமெய்யும் கொள்க; “ஆவறு மூன்று முளப்படத் தொகைஇ” (தொடர். கிளவி. 57) எனவருதல் காண்க. ¹ யாவிலுமுன்வரும் நகரம் மிகுதெனவும் முன்னின்ற உடம்படுமெய் இவற்றிற்கு எய்தாதெனவுக்கொள்க. (கக)

(163) உயிர்வரி னுக்குறண் மெய்விட் டோடும்
யவ்வரி னிய்யா முற்றுமற் றெரோவழி.

எ - ன், குற்றுகர முற்றுகரவீறு உயிரும் யகரமும்வந்தாற் புணரு மாறு உணர்த்துதல்துதலிற்று.

(இ - ள்.) குற்றியலுகரம் உயிர்முதன்மொழிவந்தால் தனக்கு ஆதார மான மெய் நிற்கத் தான்கெடும்; யகரமுதன்மொழிவந்தால் இகரமாகத் திரியும்; ஓரோவிடத்து முற்றுகரமும் இவ்விருவிதியையும் எய்தும் எ - று.

வ - று. நாகழகிது, நாகியாது எ - ம்; நாகின்வளர்ச்சி, நாகியமன் கொள்ளான் எ - ம்; இதனை, இதனால் எ - ம், (*தரவு, தெருவு, கதவு, புதவு, இழவு, விழவு, வரவு, செலவு, புணர்வு, உணர்வு, நொவ்வு, நுகர்வு) + (அழகிது, யாது) எனவும் வரும். (கச)

(164) இயல்பினும் விதியினு நின்ற வுயிர்முன்
கசதப மிகும்வித வாதன மன்னே.

எ - ன், உயிரீற்றின்முன் வல்லினம்புணருமாறு உணர்த்துதல்துதலிற்று.

(இ - ள்.) இயல்பினும் ஆக்கப்பாட்டினும் நின்ற உயிரின்முன் கசதபக்களை முதலாகவுடைய மொழிகள் வந்தால் அவை மிக்கு முடியும்; பெரும்பாலும் விதந்துசொல்லாதன எ - று.

விதியினுமென்பது - அகரமுதலாக இடையே விதிக்கப்படுவனவும், ஒற்றீரெழிந்து உயிரீறாய் நிற்பனவுமாம். விதத்தலாவது, இன்னது இன்ன வீடத்து இன்னதாமென எடுத்து ¹ விதித்தல். உயிரொருமையாற் குற்றுகர மும் உருபுயிரும் ஈண்டே அடங்குமெனக் கொள்க. ஈண்டும் பொதுப்பட வைத்தமையான் இருவழியும்கொள்க.

* தரவழகிது, தரவியாதென்க.

வ - று. மகக்குறிது, விளக்குறிது, (மக, விள) + (சிறிது, தீது, பெரிது) எ - ம் ; (மக, விள) + (குறுமை, சிறுமை, தீமை, பெருமை) எ - ம் இயல்பகரவீற்றுப் பெயர்ப்பதமுன் இருவழியும் கசதபக்கள் மிக்கன. உணக்கொண்டான், தரக்கொண்டான், சாவக்கொண்டான், (உண, தர, சாவ) + (சென்றான், தந்தான், போயினான்) என இயல்பகரவீற்று வினைப் பதமுன் அல்வழியில் மிக்கன. கொள்ளெனக்கொண்டான், ஆங்கக்கொண்டான், புலிபோலக்கொண்டான், (கொள்ளென, ஆங்க, புலிபோல) + (சென்றான், தந்தான், போயினான்) என இயல்பகரவீற்று இடைப்பதமுன் மிக்கன. தடக்கை, வயக்களிது, குழக்கன்று என இயல்பகரவீற்று உரிப்பதமுன் மிக்கன. தாழக்கோல், தமிழ்ப்பல்லவதரையரென அகரச் சாரியைபெற்ற விதி அகரவீற்றுப் பெயராயவற்றின்முன் இருவழியும் மிக்கன. வட்டக்கடல், (வட்டம்) + (சுனை, தாழி, பாறை) என ஈற்று மகரம் கெட்டு விதி அகரவீற்றுப் பெயராயதன்முன் மிக்கன.

இயல்புயிரும் விதியுயிருமாகிய ஏனைய ஈற்றையும் இவ்வாறே அறிந்து முடிக்க.

(*தாரா, மூங்கா, யா, கா) + (கடிது, சிறிது, தீது, பெரிது) எ - ம் ; (கடுமை, சிறுமை, தீமை, பெருமை) எ - ம் இயல்பு ஆகாரவீற்றுப் பெயர்ப்பதமுன் இருவழியும் மிக்கன. (†உண்ணு, தின்னு) + (கொண்டான், சென்றான், தந்தான், போயினான்) எ - ம் ; உண்ணுக்கொற்றன், (உண்ணு) + (சாத்தன், தேவன், பூதன்) எ - ம் ஆகாரவீற்று வினைப்பதமுன் மிக்கன. “உயிருறுப் புயிர்மெய் தனிரிலை யென அக, குறினெடி லளபெடை மூவின் மென அ” (இ. வி. சூ. 82, உரை ; யா. வி. சூ. 1, உரை) என ஆகாரவீற்றிடைப்பதமுன் ககரம் மிக்கது. (உசா, உயா, வயா) + (கடிது, சிறிது, தீது, பெரிது) எ - ம் ; (கடுமை, சிறுமை, தீமை, பெருமை) எ - ம் ஆகாரவீற்று உரிப்பதமுன் இருவழியும் மிக்கன.

கிளிக்கால், (கிளி) + (சிறகு, தலை, புறம்) என இகரவீற்றுப் பெயர்ப்பதமுன் வேற்றுமைக்கண் மிக்கன. (ஒடி, ஆடி, பாடி) + (கொண்டான், சென்றான், தந்தான், போயினான்) என இகரவீற்று வினைப்பதமுன் மிக்கன. (இனி, அணி) + (கொண்டான், சென்றான், தக்கான் போயினான்) எனக்காலமும் இடமும் காட்டும் இகர வீற்று இடைப்பதமுன் மிக்கன. கடிக்கமலம், (கடி) + (சரோருகம், தாமரை, பங்கயம்) என இகரவீற்று உரிப்பதமுன் மிக்கன. ஊர்வழிக்கொண்டான், (ஊர்வழி) + (சென்றான், தந்தான், போயினான்) என இகரவீற்று உருப்புப்பதமுன் மிக்கன.

ஈக்குறிது, (ஈ) + (சிறிது, தீது, பெரிது) எ - ம் ; (கால், சிறை, தலை, புறம்) எ - ம் ஈகாரவீற்று ஓரெழுத்துப் பெயர்ப்பதமுன் இருவழியும் மிக்கன. (தழீஇ, நிரீஇ) + (கொண்டான், சென்றான், தந்தான், போயினான்) என ஈகாரவீற்று வினைப்பதமுன் மிக்கன. மீக்கொள், மீச்செல், மீத்தா, மீப்போ

*தாராக்கடிதென ஒட்டுக

† உண்ணுக்கொண்டான் என இயைக்க.

என ஈகாரவீற்று இடைப்பதமுன்மிக்கன. திக்கதி, (தி) + (சிறை, தொழில், புலன்) என ஈகார ஈற்று உரிப்பதமுன் மிக்கன.

கடுக்குறிது, (கடு) + (சிறிது, தீது, பெரிது) எ - ம்; (காய், 2 செதின், தோல், பூ) எ - ம், உகரவீற்றுப்பெயர்ப்பதமுன் இருவழியும் மிக்கன. (அடித்து, பிடித்து) + (கொண்டான், சென்றான், தந்தான், போயினான்) என உகரவீற்று வினைப்பதமுன் மிக்கன. (மற்று) + (கொள், செல், தா, போ) என உகரவீற்று இடைப்பதமுன் மிக்கன. (அதிர்ப்பு) + (கடிது, சிறிது, தீது, பெரிது) என உகரவீற்று உரிப்பதமுன் மிக்கன. (*ஊர்க்கு) + (கொண்டான், சென்றான், தந்தான், போயினான்) என உகரவீற்று உருபுப்பதமுன் மிக்கன.

கொண்மூக்கடிது; (கொண்மூ) + (சிறிது, தீது, பெரிது) எ - ம், (கடுமை, சிறுமை, தீமை, பெருமை) எ - ம் ஊகாரவீற்றுப் பெயர்ப்பதமுன் இருவழியும் மிக்கன. உண்ணாக்கொண்டான்; சென்றான், தந்தான், போயினான் என ஊகாரவீற்று வினைப்பதமுன் மிக்கன.

சேக்கடிது; (சே) + (சிறிது, தீது, பெரிது) எ - ம், (கடுமை, சிறுமை, தீமை, பெருமை) எ - ம் ஏகாரவீற்றுப் பெயர்ப்பதமுன் இருவழியும் மிக்கன.

யாணைக்கோடு; (யாணை) + (செவி, தலை, புறம்) என ஐகார வீற்றுப் பெயர்முன் வேற்றுமைக்கண் மிக்கன. ஒல்லைக்கொண்டான், வல்லைக்கொண்டான்; (ஒல்லை, வல்லை) + (சென்றான், தந்தான், போயினான்) என வினையெச்சவினைச்சொன்முன் மிக்கன. “தில்லைச் சொல்” (நெடில். இடை. 5), “கொண்ணைச்சொல்” (நெடில். இடை. 6) என இடைச்சொன்முன் மிக்கது. பனைத்தோளென உரிப்பதமுன் மிக்கது. யாணையைக்காதான்; சேர்த்தான், தடுத்தான், படித்தான் என உருபுப்பதமுன் மிக்கன. நொக்கொற்று; சாத்தா, தேவா, பூதா என ஓகரவீற்றுவினைப்பதமுன் மிக்கன.

கோக்கடிது; (கோ) + (சிறிது, தீது, பெரிது) எ - ம், (கடுமை, சிறுமை, தீமை, பெருமை) எ - ம் ஓகாரவீற்றுப்பெயர்ப்பதமுன் இருவழியும் மிக்கன.

ஓளக்கடிது; (ஓள) + (சிறிது, தீது, பெரிது) எ - ம், (கடுமை, சிறுமை, தீமை, பெருமை) எ - ம் ஓளகாரவீற்றுப் பெயர்ப்பதமுன் இருவழியும் மிக்கன.

கொக்குக்கடிது; (கொக்கு) + (சிறிது, தீது, பெரிது) எ - ம், (கடுமை, சிறுமை, தீமை, பெருமை) எ - ம் குற்றுகரவீற்றுப் பெயர்ப்பதமுன் இருவழியும் மிக்கன. ஈண்டுக் காட்டாதொழிந்தனவும் வந்தவழிக் கண்டு இதுவே நிலனாக முடித்துக்கொள்க.

இதனுள், ‘மன்னே’ என்றமிகையானே, விதவாதவற்றுள்ளும் சிறுபான்மை மிகாதனவும் உளவெனக்கொள்க. அவை: குணகடல்,

* ஊர்க்குக்கொண்டான்...போயினானென இயைக்க.

குடகடல், வடகடல், வடகலை, மழகளிறு, குழவிகை, ஏரிகரை, மீகண், “மலைகிழவோனே” (முருகு. 317), குழந்தைகை, ‘என்னைகாணுமாறு’ என்றற்றொடக்கத்தன. பிறவும் வருவனவெல்லாம் இதுவே விதியாக முடிக்க.

(பி - ற்.) ¹விரித்தல் ²செதுள்

(கரு)

(165) மரப்பெயர் முன்ன ரினமெல் லெழுத்து
வரப்பெறு நவுமுள வேற்றுமை வழியே.

எ - ன், உயிரீற்றுமரப்பெயர்கட்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்பு விதி உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) உயிரீற்றுமரப் பெயர்களின் முன்மேலைப்பொது விதியால் இருவழியும் வல்லெழுத்துமிக்குதலேயன்றி வரும் வல்லெழுத்துக்கு இனமான மெல்லெழுத்து ¹மிகப்பெறுவனவும் சிலவுள, வேற்றுமைக்கண் எ - று.

வ - று. விளங்கோடு, களங்கனி, ²யாங்கோடு, ³உதிங்கோடு, ⁴சேங்கோடு; (விள, கள, யா, உதி, சே) + (¹செதிள், தோல், பூ) எனவரும். விளக்கோடு, யாக்கோடு; விளக்குறிது, யாக்குறிது என இருவழியும் வல்லெழுத்துப்பேறும் கொள்க.

‘பெறுநவும்’ என்ற உம்மையால், அத்திக்காய், அகத்திக்காய், ⁵ஆத்திக்காய், ⁶இறலிக்காய், இலந்தைக்காய் முதலாயின மெல்லெழுத்துப் பெருவனக்கொள்க.

(பி - ற்.) ¹மிகவும்பெறுவன ²மாங்கோடு ³ஒதிங்கோடு ⁴செதுள் ⁵ஆரத்திக்காய் ⁶(க) பெருவனவாமென்க (உ) பெருவுமாமென்க. (கக)

(166) செய்யிய வென்னும் வினையெச்சம் பல்வகைப்
பெயரி நெச்சமுற் றுற னுருபே
அஃறிணைப் பன்மை யம்மமுன் னியல்பே.

எ - ன், எய்தியது விலக்குதல்நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இச்சொன்ன ஆறிடத்தும் அகரமுன் வல்லினம்வந்தால் இயல்பாய்முடியும் எ - று.

இதன் முதலீறுகளில் அகரவீற்றுமொழிகளை வைத்தமையால் இடையனவும் அகரவீறையாமெனக்கொள்க. ‘பல்வகைப் பெயரினெச்சம்’ என்றது, தொழிலும் ஒப்பும் பண்புமுதலானவும் எதிர்மறையில் வருவனவும் எல்லாம் தழுவாதற்கெனக்கொள்க.

வ - று. உண்ணியகொண்டான்; (உண்ணிய) + (சென்றான், தந்தான், போயினான்) என வினையெச்சமுன் இயல்பாயின. (உண்ட, உண்ணிற்) + (குதிரை, செந்நாய், தகர், பன்றி) எனத் தொழில் கொள்பெறு

* யா, உதி, சே என்பன மரவிசேடங்கள்; (தொட. எழுத்.)

† இறலி - இரத்திமரம் (பிங்.) இறளி, இரலியெனவும் வழங்கும்.

ரெச்சமுன் இயல்பாயின. (பொன்னன்ன, பொன்போன்ற, பொன்னைய, பொன்னிகர்த்த, பொன்னொத்த ¹) + (குதிரை, செந்நாய், தகர், பன்றி) என ²உவமப்பண்புகொள் பெயரெச்சமுன் இயல்பாயின. (பெரிய, சிறிய, செய்ய, இனிய, தண்ணிய) + (கமலம், சரோருகம், தாமரை, பங்கயம்) எனப் பல்வகைப் பண்புகொள் பெயரெச்சமுன் இயல்பாயின. (உண்ணாத, தின்னாத) + (குதிரை, செந்நாய், தகர், பன்றி) எனப் பெயரெச்ச எதிர்மறை முன் இயல்பாயின. (உண்டன, தின்றன, வாழ்க, செல்க) + (குதிரை, செந்நாய், தகர், பன்றி) என முற்றுவினைமுன் இயல்பாயின. சாத்தன குதிரைகள்; செந்நாய்கள், தகர்கள், பன்றிகள் என ஆறனுருபின்முன் இயல்பாயின. சிலகுதிரை, பலகுதிரை; செந்நாய், தகர், பன்றி என அஃறிணைப்பன்மைமுன் இயல்பாயின. அம்ம கொற்று; சாத்தா, தேவா, பூதா என உரையசைபிடைச்சொல் முன் இயல்பாயின.

உண்ணாக்குதிரை, ஓடாப்பூட்டகை (முருகு. 247; சிறுபாண். 83) எனவரும் பெயரெச்ச எதிர்மறை ஆகாரவீரகலின் விலக்கினவெனக் கொள்க.

(பி - டி) ¹(அன்ன, இன்ன, என்ன) + குதிரை ² உவமத்தொழில் கொள் பெயரெச்சம் இயல்பாயிற்று. (கஎ)

(167) வாழிய வென்பத னீற்றி னுயிர்மெய்

ஏகலு முரித்தஃ தேகினு மியல்பே.

எ - ன், எய்தாததெய்துவித்தலும், எய்தியது ¹இகந்துபடாமற் காத்த லும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) வாழியவென்னும் வியங்கோளின் ஈற்றுயிர்மெய் கெடலு முரித்து; அதுகெட்டு இகரவீரய் ²நின்றலும் ஆண்டும் இயல்பேயாம் எ - று.

³உம்மைகள் எதிர்மறைக்கண்ணவாகலான், கெடாமையுமுரித்தாகலும் இயல்பிகந்துபடாமையும் கொள்க. வருமொழி உரையாமையின் நாற்கண் மும் வரின் யகரம்கெடுதலும் ⁴கெடாமையும் கொள்க.

வ - று. வாழிய, வாழி, வாழிகொற்று, சாத்தா, தேவா, பூதா, ஞெள்ளா, நாகா, மன்னா, யவனா, வளவா, அபயா எனவரும்.

(பி - டி.) ¹ இறந்து ² நின்றலும் இயல்பேயாம் ³ உம்மை ⁴ கெடாமலும் (கஅ)

(168) சாவவென் மொழியீற் றுயிர்மெய்சா தலும்விதி.

எ - ன், எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) சாவவென்னும் மொழியிறுதியில்நின்ற உயிர்மெய் கெடுத லும் முறைமை எ - று.

வ - று. சாவ + குத்தினன் = சாக்குத்தினன் எனவரும்.

உம்மையால், ¹கெடாமையே வலியுடைத்தென்க.

(பி - டி.) ¹கெடாமலே

(கக)

(169) பலசில வெனுமிவை தம்முன் றும்வரின்
இயல்பு மிகலு மகர மேக
லகரம் றகர மாகலும் பிறவரின்
அகரம் விகற்ப மாகலு முளபிற.

எ - ன், எய்தாதது எய்துவித்தலும் எய்தியது இகந்துபடாமற் காத்த
லும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பலசிலவென்னும் இவ்விருசொல்லும் தம்முன்னர்த் தாம்
வரின் இயல்பாதலும், மிகுதலும், அகரங்கெட லகரம் றகரமாதலும், இவற்
றின்முன்னே பிறமொழியினைத்துமவரின் அகரம் நின்றலும் நீங்கலும்
உளவாம் எ - று.

வ - று. (பல்பல) + (கொண்டார், செய்தார், தந்தார், பற்றினார்) என
இயல்பாயின. பல்பலகொண்டார் என மிக்கது. பற்பல கொண்டார் என
அகரம் கெட லகரம் றகரமாகத்திரிந்தது. பலசான்றீரே (புறநா. 195),
'பல்சான்றீரே (புறநா. 246), பலகலை பல்கலை, பலசாலை பல்சாலை, பலதா
ழிசை பஃருழிசை, பலபடை பல்படை, பலஞாட்டி பன்ஞாட்டி, பலநாள்
பன்னாள், பலமணி பன்மணி, பலயாளை பல்யாளை, பலவளை பல்வளை,
பலஅணி பல்லணி, பலஆயம் பல்லாயம், பலஇழை பல்விழை என அகரம்
விகற்பித்தது. சிலவுக்கும் இவ்வாறே ஒட்டிக்கொள்க.

'பிற' என்றமிகையானே, பல்லபல, சில்லசில என்றமிகையும்,
"பலாஞ் சிலாம்" (தொல். உயிர். சூ. 11, ந. உரை) என அகரம் ஆகார
மாய் ஒற்றுமிகலும் பிறவல்லினம் வந்தவழி லகரம் திரியாமையும் கொள்க.

(பி - டி.) ¹ (க) பல்சான்றீரேயென அகரம் ஏகிற்று; (உ) பல்சான்
றீரேயென அகரம் கெட்டது. (20)

(170) அல்வழி யாமா மியாமுற்று முன்மிகா.

எ - ன், எய்தியது விலக்குதலுநுதலிற்று.

(இ - ள்.) அல்வழிக்கண் ஆவும் 'மாவுமாகிய இருபெயரும், மியா
வென்னும் உரையசையும், முற்றுவினையுமான இவ்வாகாரவீற்றின்முன்
வல்லினம் இயல்பாய்முடியும் எ - று.

வ - று. ஆகுறிய, மாகுறிய; சிறிய, தீய, பெரிய எனவும்; கேண்
மியாகொற்று; சாத்தா, தேவா, பூதா எனவும்; உண்ணு குதிரை, தின்னா
குதிரை; செந்நாய், தகர், பன்றி எனவும் முறையேகாண்க.

(பி - டி.) ¹ மாவுமென்னுமிவ்விரு (2க)

(171) குறியதன் கீழாக் குறுகலு மதனோ
டுகர மேற்றலு மியல்புமாந் தூக்கின்.

எ - ன், செய்யுட்கு ஆவதோர்முடிபு உணர்த்துதலுநுதலிற்று.

(இ - ள்.) குற்றெழுத்தின்கீழ்நின்ற ஆகாரம் குறுகலும் அக் குறுக
லுடனே இறுதி உகரம்வருதலும் அவ்விரண்டுமின்றி இயல்பாதலும் என்
னும் இம்முன்றுவிதியும் செய்யுளுள்ஆம் எ - று.

வ - நு. “சுறமறிவனதுறையெல்லாம்” (யா. வி. உரை), “நிலவிரி கானல்வாய்” எ - ம், “இறவுப்புறத்தன்ன” (நற். 19), “சுறவுக்கோட் டன்ன” (நற். 19) எ - ம், “நீலநீர்ச்சுருவினம்போல்” (சிவக. 2236), “நிலாவணங்கு நேர்மணன்மே னின்று” (‘குலாவணங்கு’ என்னும் செய்யுளிலுள்ளது; யா. வி. உரை) எ - ம் முறையே காண்க.

எண்டு இயல்பு ஐயமறுத்தற்குரைத்தாரென்க.

(பி - ற்) ¹ நிலாச்சுருவினம்பொனபொனறன

(உஉ)

(172) அன்றி யின்றியென் வினையெஞ் சிகரம்

தொடர்பினு ளுகர மாய்வரி னியல்பே.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) இவ்விருமொழியீற்று இகரமும் செய்யுளுள் உகரமா யும் வரப்பெறும்; அவ்வழி இயல்பாய்நிற்கும், மேல்வரும் வல்லினம் எ - நு.

‘வரின்’ எனவே உகரமாதல் ஒருதலையன்றெனவும் உகரம் ஆகாத வழி மிகுமெனவும் கொள்க.

வ - நு. “வாளன்று பிடியா வன்க ண்டவர்”, “நாளன்று போகிப் புள்ளிடை தட்ப” (புறநா. 124), “உட்பின்று, புற்கை யுண்கமா கொற்கை யோனே” எனவரும்

(உஉ)

(173) உரிவரி னுழியீ னீற்றுயிர் மெய்கெட

மருவும் டகர முரியின் வழியே

யகர வுயிர்மெய்யா மேற்பன வரினே.

எ - ன், முதலதற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியும் ஏனையதற்கு எய்தியதுவிதக்கிப் பிறிதுவிதியும் வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) உரியென்னும் அளவுச்சொல்வரின் நாழியென்னும் அளவுப்பெயரீற்று உயிர்மெய் கெட ¹ஆங்கே டகரவொற்றுவரும்; உரியென் னும் அளவுப்பெயரின்பின் ஏற்றமொழிகள் வரின் யகர வுயிர்மெய் மிகும் எ - நு.

வ - நு. நாழி+உரி=நாடுரி எ - ம்; உரி+உப்பு=உரியவுப்பு; கொள்ளு, சாமை, தினை, பயறு, மிளகு, வரகு எ - ம் வரும்.

‘ஏற்பனவரின்’ என்றதனான் உரியரிசி, உரியாழாக்கு, உரியெண் ணெய் முதலானவற்று மிகாதெனக்கொள்க.

வருமொழியை முற்கூறியவதனால் நாடுரியென்புழி டகாரம் மிகாமை யும் நாழியுரியென்னுமுடிபும் கொள்க.

(பி - ற்) ¹ ஆங்கட்டகர

(உச)

(174) சுவைப்புளி முன்னின மென்மையுந் தோன்றும்.

எ - ன், எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துதல்துதலிற்று.

(இ - ள்.) மரமல்லாத சுவைப்புளிமுன் வல்லெழுத்துக்கள் வந்தால் அவற்றிற்கு இனமான மெல்லெழுத்துக்களும் மிகப்பெறும் எ - று.

வ - று. புளிங்கறி (ஃவ. 928, உரை), புளிஞ்சோறு, புளிந்தயிர், புளிம்பாளிதம் எனவரும்.

உம்மையாற் பொதுவான வல்லெழுத்துப் பேறுங்கொள்க. (2௫)

(175) அல்வழி இஐ முன்ன ராயின்
இயல்பு மிகலும் விகற்பமு மாகும்.

எ - ன், எய்தாதது எய்துவித்தலும் எய்தியது இகந்துபடாமைக்காத் தலும் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அல்வழிக்கண் இகரமே ஐகாரமேயென்றிவற்றின் முன் வல்லினம் வருமாயின் இயல்பாயும் மிக்கும் ஒன்றற்கே ஒருகால் மிகாதும் ஒருகால்மிக்கும் வரும் எ - று.

வ - று. பருத்திருறிது, ஒதிருறிது; சிறிது, தீது, பெரிது எ - ம்; யானைகுறிது, குதிரைகுறிது; சிறிது, தீது, பெரிது எ - ம் இயல்பாயின. “ஆடித்திங்கள்” (ஃவ. கட்டுரை. 133), அலிக்கொற்றன் எ - ம்: “சித் திரைத்திங்கள்” (ஃவ. 5: 64), புலைக்கொற்றன் எ - ம் மிக்கன. கிளிருறிது கிளக்குறிது எ - ம், தினைகுறிது தினைக்குறிது எ - ம் விகற்பித் தன. பிறவுமன்ன.

¹மிகுதி இறந்துபடாமற்கு ²ஈண்டுக்கூறினாரென்க.

(பி - டு.) ¹மிகுதியும்விகற்பமும் ²ஈண்டுக் (2௬)

(176) ஆமுன் பகரவீ யனைத்தும்வரக் குறுகும்
மேலன வல்வழி யியல்பா கும்மே.

எ - ன், எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதிவகுத்தல்துதலிற்று.

(இ - ள்.) ஆவென்னும் பெயரீற்றினின்ற பகரவீகாரம் நாற்கணத் தோடும் புணருமிடத்து இருவழியும் குறுகும்; குறுகினின்ற அதன்மீதேவரும் வல்லினம் அல்வழிக்கண் இயல்பாம் எ - று.

வ - று. ஆப்பி(கோமயம்; புறநா. 249)யரிது; குளிரும், நன்று, வலிது எ - ம், ஆப்பியருமை; குளிர்ச்சி, நன்மை, வன்மை எ - ம் இரு வழியும் குறுகிற்று. ஆப்பிகுறிது; சிறிது, தீது, பெரிது என அல்வழிக்கண் வல்லெழுத்துக்கள் இயல்பாயின. ஆப்பிப்புழு என வேற்றுமைக்கண் வல்லெழுத்து மிக்கதெனக்கொள்க (2௭)

(177) பவ்வீ ரீமீ முன்ன ரல்வழி
இயல்பாம் வலிமெலி மிகலுமா மீக்கே.

எ - ன், எய்தியது விலக்கலும் பிறிதுவிதிவகுத்தலும் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பகரத்தோடுகூடினின்ற ஈகாரவீற்றுப்பெயரே ரீயென்னு முன்னிலைப்பெயரே மீயென்னும் இடப்பெயரே என்றிவற்றின்முன் வல்லி

னம் அல்வழிக்கண் இயல்பாம்; மீயென்பதன்முன் ஒரோவழி வல்
லெழுத்து மெல்லெழுத்து மிகவும்பெறும் எ - று.

வ - று. பிசுறிது; சிறிது, தீது, பெரிது எ - ம், நீருறியை; சிறியை,
தீயை, பெரியை எ - ம், மீகண் எ - ம் இயல்பாயின. மீக்கோள் (மேற்
போர்வை. ஆநா. 31), மீப்பாய் (கப்பலின் மேற்பாய். புறநா. 30, 12 - ம்)
எ - ம், மீக்குழி, மீந்தோல் (மேலுள்ள தோல்; அகநா. 3, 12 - ம்) எ - ம்
வல்மெலி மிக்கன. (2-அ)

(178) மூன்றா றுருபெண் வினைத்தொகை சுட்டி

றுகு முகர முன்ன ரியல்பாம்.

(179) அதுமுன் வருமன் றுன்றாந் தூக்கின்.

எ - ன், முற்றுகரத்துக்கு எய்தியதுவிலக்கலும் பிறிதுவிதி வருத்தலும்
துதலிற்று.

(இ - ள்.) மூன்றும் ஆறுமான உருபே எண்ணே வினைத்தொகையே
சுட்டேயென்றிவற்றின் ஈற்றுக்கரமுன் வல்லினம் இயல்பாம்; அதுவென்
னுஞ்சுட்டின்முன்வந்த அன்றென்னும் மறைமொழி செய்யுளுள்வந்தால்
முதல்நீளும் எ - று.

வ - று. சாத்தனெடுகொண்டான்; சென்றான், தந்தான், போயினான்
எ - ம்; சாத்தனதுகை; செவி, தலை, புறம் எ - ம்; ஒருகாசு; சின்னம்,
தலை, பகல்; இருகண், அறுசுவை, எழுகண், எழுகடல், எ - ம்; அடுகளிற்று;
சேனை, தாளை, படை எ - ம்; (அது, இது, உது) + (குறிது, சிறிது, தீது,
பெரிது) எ - ம் முறையே இயல்பாயின. “அதான்று” (முருகு. 77; அகநா.
98) என வருமொழிமுதல் நீண்டது.

மூன்றும் ஆறுமான உருபெண் விரித்துரைக்க. (2-க-10)

(180) வன்றொட ரல்லன முன்மிகா வல்வழி.

எ - ன், குற்றுகரவீற்றுள், வன்றொடரல்லாத ஐந்தற்கும் எய்தியது
ஒருவழி விலக்குதல்துதலிற்று.

(இ - ள்.) வன்றொடரொழிந்த ஐந்து குற்றுகரவீற்றுமூன்றும் வல்லி
னம் மிகா, வேற்றுமையல்லாவழி எ - று.

வ - று. (நாகு, எஃகு, வரகு, கோங்கு, ¹தொள்கு) + (கடிது, சிறிது,
தீது, பெரிது) என இயல்பாயின. உறங்குகின்றான், அஞ்சுகின்றான், உண்டு
போயினான், ²எறிந்துபோயினான் என்பனமுதலாயினவும் கொள்க. சுக்குக்
கடிது, பதக்குப்பெரிது என ³வன்றொடர்முன் மிக்கவாறு காண்க.

(பி - டி.) ¹ தொள்கு ² இறந்து ³ வன்றொடரின் மிக்கனவுக்கொள்க.

(1-க)

(181) இடைத்தொட ராய்தத் தொடரொற் றிடையின்
மிகாநெடி லுயிர்த்தொடர் முன்மிகா வேற்றுமை.

எ - ன், எய்தியது ஒருமருங்கு மறுத்தல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) ¹இடைத்தொடர் ஆய்தத்தொடர்க் குற்றுகரங்கள் முன்னும் இடையில் ஒற்றுமிகாத நெடிலுயிர்த்தொடர்க்குற்றுகரங்கள் முன்னும் வரும் வல்லெழுத்துக்கள் வேற்றுமைக்கண் இயல்பாம் எ - று.

வ - று. ²தெள்குகடுமை, எஃகுகடுமை; சிறுமை, தீமை, பெருமை என இடைத்தொடர்முன்னும் ஆய்தத்தொடர்முன்னும் வல்லெழுத்துக்கள் இயல்பாயின. நாகுகால்; செவி, தலை, புறம் எ - ட், வரகு கதீர்; சோறு, தாள், பதர் எ - ட் ஒற்றிடையின்மிகாத நெடிலுயிர்த்தொடர்முன் இயல்பாயின.

இவற்றின்முன் இயல்பாமெனவே ஒழிந்துநின்ற வன்றொடரும் மென்றொடரும் ஒற்றிடையேமிகும் நெடிறொடரும் உயிர்த்தொடரும் உயிரீற்றுப் பொதுவிதியானே மிக்குமுடியுமென்க. அவை: கொக்குக்கால், குரங்குக்கால், ஆட்டுக்கால், பாற்றுக்கால், முருட்டுக்கால், முயிற்றுக்கால்; செவி, தலை, புறம் எனவரும். பிறவுமன்ன.

(பி - டி) ¹இடையொற்றுத்தொடர் ²தொள்கு (௩௨)

(182) நெடிலோ டுயிர்த்தொடர்க் குற்றுக ரங்களுள் டறவொற் றிரட்டும் வேற்றுமை மிகவே.

எ - ன், எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துதல்துதலிற்று.

(இ - ள்.) நெட்டெழுத்தீற்றினும் உயிர்த்தொடரீற்றினும் ¹உகரப் பற்றுக்கோடாய்வரும் வல்லெழுத்து ஆறனுள் ²உகர நகரமான இரண் டொற்றும் பெரும்பாலும் வேற்றுமைக்கண்மிகும் எ - று.

எனவே வேற்றுமைக்கட் சில மிகாமையும் அல்வழிக்கட் சில மிகுத லும் ஏனைமெய்களுள்ளும் சில மிகுதலும் உளவாமெனக் கொள்க.

வ - று. ஆட்டுக்கால், பாற்றுக்கால், முருட்டுக்கால், முயிற்றுக்கால்; (ஆடு.....முயிறு) + செவி, தலை, ³புறம், கிறம், மயிர், யாப்பு, ⁴வலிமை, அடி, ஆய்வு என வேற்றுமைக்கண் நாற்கணத்துடனும் மிக்கன. “நாடுகிழ வோனே” (பொருந். 248) “காடகமிறந்தார்க்கே, ஓடுமென் மனனே காண்” (யா. வி. உரை), “கறைமிட றணியலு மணிந்தன் மக்கறை” (புறநா. கடவுள்) என வேற்றுமைக்கண் மிகாவாயின. காட்டரண், குருட்டுக் கோழி, முருட்டுப்புலையன், களிற்றியானை, ⁵“வெளிற்றுப் பனை” (புறநா. 35) ⁶“எயிற்றுப்பல்” என அல்வழிக்கண்மிக்கன. “வெருக்குக் கண்”, (நாடு. 210) எருத்துக்கால்; செவி, தலை, புறம் எனப் பிறமெய்கள் மிக்கன.

(பி - டி) ¹உகரப்பற்றுக்கோடாய் ²டறவொற்றிரண்டும் ³புறம் என வரும். ⁴வலுமை ⁵வெளிற்றுப்பன்றி ⁶களிற்றேனம் (௩௩)

(183) மென்றொடர் மொழியுட் சிலவேற் றுமையில் தம்மின வன்றொட ராகா மன்னே.

எ - ன், எய்தாததெய்துவித்தல்துதலிற்று.

(இ - ள்.) மெல்லொற்றுத்தொடர்மொழிக் குற்றுகரங்களுட் சில மொழிகளின் இடையில்நின்ற மெல்லெழுத்துத் தமக்கினமான வல்லெழுத்து தாகத் 'திரிவனவுமுள ; பல திரியாதனவாம் ; வேற்றுமைப்பொருட்புணர்ச்சிக்கண் எ - று.

வ - று. குரக்குக்கால், கழச்சுக்கோல், எட்டுக்குட்டி, மருத்துப்பை, பாப்புக்கால், 'எற்புச்சட்டகம் எனத்திரிந்தன ; நாற்கணத்தோடுமொட்டுக. ஞெண்டுக்கால், வண்டுக்கால், பந்துத்திரட்சி, கோங்கிலை, 'இசங்கிலை, 'புன்கக்காய், அடுப்பம்பூ, பொதும்பிற்றூவை, குறும்பிற்கொற்றன் என்றற் றெடுக்கத்தன திரியாவாயின.

இதனுள், 'மன்னே' என்றமிகையானே, ஒன்றுதானே ஓரிடத்துத் திரிந்தும் ஓரிடத்துத்திரியாதும் வருவதுமுண்டெனக்கொள்க.

வ - று. 'குரக்குக்கடி, குரங்கின்கடி ; வேப்பங்காய், வேம்பின்காய் ; பாப்புத்தோல், பாம்பின்றோல் என்றற்றெடுக்கத்தன வேற்றுமைக்கண் திரிந்தும் திரியாதும் வந்தன.

(பி - டி.) ' (க) திரியாதனவாம் வேற்றுமை (உ) திரிவனசில ; திரியாதனபல 'எற்புடம்பு 'சேங்கிலை, சேம்பிலை. 'புன்குக்காய் 'குரக்கடி, குரங்கடி. 'குரக்குக்கால் குரங்கின்கால் (ஈசு)

(184) ஐயீற்றுடைக்குற்றுகரமு முளவே.

எ - ன், எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஐகாரத்தைத் தம்மீற்றிலே 'பெற்றுவரும் குற்றுகரமுமுள எ - று.

வ - று. ஓராட்டையான், ஈராட்டையான், ஐயாட்டையான், 'அற்றைக்கூத்தன், 'பண்டைச்சான்றோர் எனவரும்.

(பி - டி.) 'பெற்றவரும் 'அன்றைக் கூத்தன் 'பண்டைச்சாத்தன் (ஈரு)

(185) திசையொடு திசையும் பிறவுஞ் சேரின்
நிலையீற்றுயிர்மெய் கவ்வொற்று நீங்கலும்
றகரம் னலவாத் திரிதலு மாம்பிற.

எ - ன், எய்தாததெய்துவித்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) குற்றுகரவீற்று நாற்பெருந்திசைகளும் தம்முள் தாம் மாறியும் பிறவற்றோடும் புணருமிடத்து 'நிலைமொழியீற்றுயிர் மெய்யும் அதன்மேல் நின்றகவ்வொற்றும் நீங்குதலும், றகரம் னகர 'லகரங்களாகத் திரிதலுமாம் எ - று.

வ - று. வடகிழக்கு, வடமேற்கு, "வடவேங்கடம்" (தொட. பர), "வடகடல்" (பெருங்.), வடபால், வடமலை ; தென்கிழக்கு, தென்மேற்கு, "தென்குமரி" (புறநா. 17), தென்கடல், தென்பால், 'தென்மலை ; மேல்கடல், 'மேல்சார், மேல்பால் ; குணகடல், குணபால் ; குடகடல், குடபால் எனவரும்.

பிறவென்ற ¹விதப்பினானே கிழவென்பதனைக் ²கிழெனநிறுவி, கீழ்பால், கீழ்சார், கீழ்கரை என வருவனவும், மேற்றிசையென்றத் ¹ரோடக்கங்களுள் திரியாமையும் வருமொழித் ²திரிபுகளும் கொள்க.

(பி - டி.) ¹நிலைமொழியீற்றினின்ற ²லகாரமாய் ³தென்றலை ⁴மேற்றலை ⁵மிகையானே ⁶கிழென்றாக்கி ⁷தொடக்கத்தனவுட்டிரியாமல் ⁸திரிபும் (க.க)

(186) தெங்குநீண் டெற்றுயிர் மெய்கெடுங் காய்வரின்.

இதுவுமது.

(இ - எ.) காயென்னுமொழிவரின், தெங்கென்னும் ¹மொழிமுதல் நீண்டு ஈற்றுயிர்மெய்கெடும் எ - று.

வ - று. தேங்காய் எனவரும்.

இவ்வாறு வழக்குண்மையின் இதுவும் எடுத்தோதினாரென்க.

(பி - டி.) ¹மொழியின் (க.எ)

(187) எண்ணிறை யளவும் பிறவு மெய்தின்

ஒன்று முதலெட் டெரு மெண்ணுள்

முதலீ ரெண்முத னீளு மூன்று

தேழ்குறு கும்மா தேழல் லவற்றின்

ஐ ஈற்றுயிர் மெய்யு மேழ னுயிரும்

ஏகு மேற்புழி யென்மனார் புலவர்.

எ - ன், எண்பெயருடனே எண்ணுதிப்பெயர் புணருமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - எ.) எண் நிறை அளவும் பிறவும் எய்தின் - இந்நால்வகைப் பெயரும் வருமொழியாய்வரின், ஒன்றுமுதல் எட்டெருமெண்ணுள் - ஒன்று முதலாகின்ற எண்வகையெண்களுள் வைத்துக்கொண்டு, முதலீரெண் முதனீளும் - முதற்கணின் ¹ஒன்றிரண்டென்னும் இவ்விரண்டின் முதலுயிரும் நீளும் எ - று.

வ - று. ஓரொன்று, ²ஓரெடை, ஒருமக்கு, ³ஓராண்டு; ஈரொன்று, ⁴ஈரெடை, ஈருமக்கு, ⁵ஈரிலைப்போந்து என வரும்.

மூன்று ஆறு ஏழ்குறாகும் எ - து இம்மூன்றெண்ணும் முதலுயிர்குறாகும் எ - று.

வ - று. முப்பது, முக்கழஞ்சு, ¹முக்கலம், முப்பழம்; அறுபது, அறுகழஞ்சு, அறுகலம், அறுமீன்; எழுபது, எழுகழஞ்சு, எழுகலம், எழுபிறப்பு எனவரும்.

ஆதேழல்லவற்றின் ஈற்றுயிர்மெய்யும் ஏழனுயிரும் ஏகும் எ - து ஆறும்ஏழும் ஒழிந்த எண்களின் ஈற்றில் நின்ற உயிர்மெய்யும் ஏழன் ஈற்று உயிரும் கெடும் எ - று.

வ - று. ஒன், இரண், மூன், நான், ஐந், ஏழ், எட் என வரும்.

ஏற்புழி எ - து இவ்விதிகள் யாண்டும் ஆகா; தமக்குப் பொருந்திய வழியே வருவனவாம் எ - று.

என்மனாபுலவர் எ - து என்றுசொல்லுவர் அறிவுடையோர் எ - று.

இதனுள் 'எண்ணிறையளவும் பிறவுமெய்தின்' என்பதனை மேல் வரும் ஐந்தருத்திரத்தோடு கூட்டியும், 'ஏற்புழி' என்பதனை இப் பொருண்மை அதிகாரம் முற்றுமளவு உய்த்தும் உரைக்க.

(பி - டி.) ¹ ஒன்றும் இரண்டும் முதனீளும் ² ஓரடை ³ ஓரியாண்டு ⁴ ஈரடை ⁵ ஈரிலைபோந்தன ⁶ முக்காலி (கூஅ)

(188) ஒன்றன் புள்ளி ரகர மாக

இரண்ட னொற்றுயி ரேகவுவ் வருமே.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) எண்முதல் நாற்பெயரும்வருமிடத்து ஒன்றென்னும் எண்ணிடைநின்ற ¹னகரம் ரகரமாக இரண்டென்னும் எண்ணிடைநின்ற ணகர வொற்றும் ²ரகரமிசைநின்ற அகரமும்போக அவ்விரண்டெண்ணின் ரகரத்தின்மேலும் உகரம்வரும் எ - று.

வ - று. ³ ஒருபது, இருபது; கழஞ்சு, கலம், கல் எனவரும்.

(பி - டி.) ¹னகரவொற்று ²அதனயல் ரகாரமிசை ³ஒருபணம், இரு பணம்; ஒரு, இரு எனவரும். (கூக)

(189) மூன்றனுறுப் பழிவுவ் வந்தது மாக்கும்.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) எண்ணுதிப்பெயர்வருமிடத்து மூன்றென்னும் எண்ணிடை நின்ற ஒற்று, கெடுதலும் வந்தஒற்றுகத் திரிதலுமாம் எ - று.

வ - று. மூவொன்று, மூவெடை, மூவுழக்கு, மூவுலகு எனவும்; முப்பது, முக்கழஞ்சு, முந்நாழி, மும்மொழி எனவும் வரும். (சூ0)

(190) நான்கன் மெய்யே லறவா கும்மே.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) எண்ணுதிப்பெயர் வருமிடத்து நான்கென்னும் எண்ணிடை நின்ற னகரம் லகரமும் நகரமுமாகத்திரியும் எ - று.

வ - று. நாலொன்று, நாலெடை, நாலுழக்கு, ¹நால்யாளை எனவும்; நாற்பது, நான்கழஞ்சு, நான்கலம், நான்கவி எனவும் வரும்.

(பி - டி.) ¹நாலியாளை (சூக)

(191) ஐந்தொற் றடைவது மினமுங் கேடும்.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) எண்ணுதிப்பெயர் வருமிடத்து ஐந்தென்னுமெண்ணிடை நின்ற ஒற்று வருமொற்றுகியும் அதற்கினமாகியும் ¹கெட்டும் முடியும் எ - று.

வ - று. ஐம்மூன்று, ஐம்மஞ்சாடி, ²ஐவ்வட்டி, ஐவ்வண்ணம் எ - ம், ஐம்பது, ஐங்கழஞ்சு, ஐங்கலம், ஐஞ்சந்தி எனவும், ஐயொன்று, ஐயெடை, ஐயாழாக்கு, ³ஐயோடை எனவும் வரும்.

(பி - டி) ¹கெட்டும் இம்மூன்றினாலு முடியும் ²ஐவ்வட்டம் ³ஐவிரல் எ - ம் அடைவதும் இனமும் கேடடைவதும் அடைவேகாண்க. (சஉ)

(192) எட்ட னுடம்பு ணவ்வாகு மென்ப.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) எண்ணுதிநாற்பெயரும் வருமிடத்து எட்டென்னும் எண்ணிடைநின்ற ஒற்று ணகாரமாகத்திரியுமென்று சொல்லுவர், புலவர் எ - று.

வ - று. என்பது, என்கழஞ்சு, என்கலம், எண்குணம் எனவரும்.

இவற்றுட் சில குற்றுகரங்கள் முற்றுகரமாகத்திரிந்து புணர்ச்சிக்கண் இயல்புச்சந்தியாக முடிவனவெல்லாம், “மூன்றறுருபு” என்னும் சூத்திர விதியுட் கண்டுகொள்க (சக)

(193) ஒன்பானொடு பத்து நூறு மொன்றின் முன்னதி னேனைய முரணி யொவ்வொடு தகர நிறீஇப் பஃதகற்றி னவ்வை நிரலே ணளவாத் திரிப்பது நெறியே.

எ - ன், தொண்ணூறும் தொள்ளாயிரமும் முடிக்குமாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒன்பதென்னும் ¹எண்முன்னர்ப் பத்தும் நூறுமான எண்கள்வரின், நிலைமொழியான ²ஒன்றானப்பத்தானே வருமொழிகளிரண்டையுமாறி அதன்மீன் அதன் ஓகாரத்துடனே ஒரு தகரவொற்றைச் சேர்த்துப் பஃதென்பதனை யொழித்து முறையே ³ணகாரமும் ளகரமுமாக னகரவொற்றைத்திரிப்பது முறைமை எ - று.

ஒன்றானமானபத்து - ஒன்பது; அஃது அக்காலச்சொல்.

வ - று. தொண்ணூறு, தொள்ளாயிரம் எனவரும்.

எட்டாற்பெருக்கிபத்து என்பதானுற்போலவே ஒன்றானப் பத்தாற்பெருக்கிப பத்தும் நூறும் தொண்ணூறும் தொள்ளாயிரமுமாமென்க. ‘நெறி’ என்றதனான் ஒற்று ⁴இரட்டாது தொள்ளாயிரமென்பதும் கொள்க.

(பி - டி.) ¹எண்ணின் ²ஒன்றானமான பத்தானே பத்தும் நூறுமான மொழிகள் ³ணகாரளகாரமாக ⁴இரட்டியாது (சச)

(194) முதலிரு நான்கா மெண்முனர்ப் பத்தின் இடையொற் றேக லாய்த மாகல் எனவரு விதியு மேற்கு மென்ப.

எ - ன், எண்ணோடு எண் புணருமாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒன்றுமுதலாகிய எட்டுஎண்முன்னும் வரும் பத்தென்னும் எண்ணிடைநின்ற தகரவொற்று ஒருகாற்கெடுதலும் ஒருகால் ஆய்தமாகலுமென்னும் இவ்விருவிதியுமாமென்று ¹சொல்லுவர் புலவர் எ - று.

வ - று. ஒருபது, இருபது, எண்பது எ - ம்; ஒருபஃது, இருபஃது, எண்பஃது எ - ம் வரும்.

(பீ - ி.) ¹ சொல்லுவர் எ - று.

(சுரு)

(195) ஒருபஃ தாதிமுன் னென்றுமுத லொன்பான்
எண்ணு மவைபூர் பிறவு மெய்தின்
ஆய்த மழியவாண் டாகுந் தவ்வே.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) ¹ஒருபஃதுமுதலாம் எட்டெண்ணின் முன்னும் ஒன்றாகி ஒன்பதென்னும் அவையூர்ந்த பிறவும்வந்தால், ²ஆய்தமழிய அந்தநிலையிலே தகரவொற்றுவரும் எ - று.

வ - று. ஒருபத்தொன்று, இருபத்தொன்று, எண்பத்தொன்று, ஒருபத்தொன்பது, இருபத்தொன்பது, எண்பத்தொன்பது எ - ம், ஒருபத்தொருகழஞ்சு, இருபத்தொருகழஞ்சு, முப்பத்தொருக்கலனே தூணி, எண்பத்து முக்கலனே தூணி, எண்பத்தொன்பதின் கலனே தூணி, எண்பத்தெண்காதம், எண்பத்தொன்பதின் காதம், எண்பத்தெட்டியாண்டு, எண்பத்தொன்பதாண்டு எ - ம் வரும்.

(பீ - ி.) ¹ ஒருபது முதலாகிய ² ஆய்தமழிந்து அவ்விடத்து வரும் தகரவொற்று.

(சுக)

(196) ஒன்றுமுத லீரைந் தாயிரங் கோடி
எண்ணிறை யளவும் பிறவரிற் பத்தின்
ஈற்றுயிர் மெய்கெடுத் தின்னு மிற்றும்
ஏற்ப தேற்கு மொன்பது மினைத்தே.

எ - ன், எண்பெயரோடு எண்ணுதிநாற்பெயரும் புணருமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒன்றாகி பத்தே ஆயிரமே கோடியே என்றிவ்வெண்களே நிறையே அளவே இவையல்லாப் பொருளேயென்றிவைவரின், பத்தென்பதின் ஈற்றுநின்ற உயிர்மெய்யைக்கெடுத்து இன்னதல் இற்றதல் ஆண்டைக்கு ¹ஏற்பதொன்றுவரும். ஒன்பதென்பதன் பின்பும் இவைவந்தால் இவ்விரண்டனாள் ஒன்றாகும் எ - று.

இரண்டும் ஒன்பதும்-மேலேவருமாயின், அவற்றிற்கு இன்னொழியக் கொள்க.

வ - று. பதினென்று, பதின்மூன்று, பதினென்று, பதினெட்டு, பதினாயிரம், பதின்கோடி; பதின்கழஞ்சு, பதின்றுலாம்; பதினாழி, பதின்கலம்; பதின்மர், பதின்மடங்கு என இன்பெற்றன. பதிற்றென்று, பதிற்றிரண்டு,

பதிற்குன்பது, பதிற்றுப்பத்து, பதிற்றுக்கோடி; பதிற்றுக்கழஞ்சு; பதிற்றுக்கு, பதிற்றுத்தாணி; பதிற்றடுக்கு, என்பதிற்கென்று, என்பதிற்றுக்கழஞ்சு, என்பதிற்றுத்தாணி; என்பதிற்றடுக்கு, என்பதிற்றுமடங்கு என எண்ணுகி இற்றுப்பெற்றன. ஒன்பதினாயிரம் ஒன்பதின் கோடி, ஒன்பதின்கழஞ்சு; ஒன்பதின்கலம், ஒன்பதின்மர்; ஒன்பதிற்கென்று ஒன்பதிற்றுக்கோடி, ஒன்பதிற்றுக்கழஞ்சு, ஒன்பதிற்றுத்தாணி, ஒன்பதிற்றடுக்கு என ஒன்பது இன்னும் இற்றும்பெற்றன.

‘ஏற்பதேற்கும்’ என்பதனாம் பத்தின்முன் இரண்டும் ஒன்பதும் பத்தும் வருவழி இன்னும், ஆயிரம்வருவழி இற்றும், ஒன்பதன்முன் ஒன்று முதற் பத்தெண்ணும்வருவழி இன்னும் வாராவெனக்கொள்க.

(பி - டி.) ¹ அடுப்பதொன்று

(சஎ)

(197) இரண்டு முன்வரிற் பத்தினீற்றுயிர்மெய்
கரந்திடவொற்று நவ்வாகு மென்ப.

எ - ன், என்பெயரோடு என்பெயர் புணருமாறு உணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) இரண்டென்பதுவரிற் பத்தென்னும் நிலைமொழியெண்ணிற்று உயிர்மெய்கெடத் தகரவொற்று நகரமாகத்திரியும் எ - று.

வ - று. பன்னிரண்டு எனவரும்.

(சஅ)

(198) ஒன்பதொழித்தவெண் ணென்பது மிரட்டின்
முன்னதின் முன்னலவோட வுயிர்வரின்
வவ்வு மெய்வரின் வந்தது மிகனெறி.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) ஒன்பதென்னும் எண் ஒன்றினையும் ஒழித்துநின்ற ஒன்றாகி பத்தீருள ஒன்பதென்னும் ²தம்முன் தாம்வரின் முதல்கின்ற எண்ணின் முதலெழுத்து ஒன்றும் நிற்க அல்லனவெல்லாம் கெட உயிர் முதலான எண்ணிற்கு வவ்வும் மெய்முதலானவெண்ணிற்கு ³வந்த அவ்வம்மெய்களும் ⁴இடையேமிகுகை வரலாற்றுமுறைமை எ - று.

வ - று. ஒவ்வொன்று, இவ்விரண்டு, மும்மூன்று, நந்நான்கு, ஐவ்வைந்து, அவ்வாறு, எவ்வேழு, எவ்வெட்டு, பப்பத்து எனவரும்.

‘நெறி’ என்ற மிகையானே, ⁵மூன்றும் நான்கும் ஆறும் ஏழும் என்பவற்றிற்குக் குறுக்கமும், பத்துப்பத்து பதிற்றுப்பத்தென்னும் விகற்பமும், ஐவைந்து என்புழி வகரம் இரட்டாமையும், ஒரோவொன்றென்பதும், கழக்கழஞ்சு, கலக்கலம் என்றற்றோடக்கத்தனவும், ஒன்று, இரண்டு, மூன்று, நான்கு, ஐந்து, ஆறு, ஏழு, எட்டு, ஒன்பது, பத்து என்பன, ஒன்று, கழஞ்சு, கலம், தலையெனும் எண்ணுகிநான்கொடும் இயையுங்கால் இயல்பாதலுங்கொள்க.

(பி - டி.) ¹ மிகைநெறி ² தன்முன்தான்வரின் ³ அவ்வந்தவையும் ⁴ உடனேமிகுகை ⁵ முன்றுநான்கு ஆறேழென்பவற்றிற்கு

(சக)

(199) பூப்பெயர் முன்னின ¹மென்மையுந் தோன்றும்.

எ - ன், எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதிபுணர்த்துதலிற்று.

(இ - ள்.) பூவென்பதன்முன் வல்லெழுத்துமிகலையென்றி வருவதன் இனமான மெல்லெழுத்துவரவும்பெறும் எ - று.

வ - று. பூக்கொடி; ²சோலை, தாமம், பந்து என வரும்.

உம்மையாற் பூக்கொடிமுதலானவும் கொள்க.

(பி - டி.) ¹மென்மையும்புணரும். ²சாலை (ரு0)

(200) இடைச்சொ லேயோ முன்வரி னியல்பே.

எ - ன், எய்தியதுவிலக்குதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இடைச் சொல்லாய்வரும் ஆறு ஏகாரமும் எட்டு ஓகாரமு மான இவற்றின்முன்வரும் வல்லினம் இயல்பாம் எ - று.

வ - று. அவனேகொண்டானென்பது பிரிநிலை; நீயேகொண்டா யென்பது வினா; காலே கையே செவியே தலையே என்பது எண்; “கழியே, ‘சிறுகருநெய்தல்.....’பாடோவாதே” (அகநா. 350) என்பது ஈற்றசை; அவனேகொண்டானென்பது தேற்றம்; “ஏதையெனநேரிருடிவினவ” என்பது இசைநிறை. கொளலோகொண்டானென்பது ஒழியிசை; அவனே அல்லனே சொன்னனென்பது வினா; ஒஓ பெரியனென்பது சிறப்பு; யானே கொண்டேனென்பது எதிர்மறை; நன்றே தீதோவன்மென்பது தெரிநிலை; அவனேபோனனென்பது கழிவு; “காணிய வம்மினே கங்குலது நிலையே” என்பது அசைநிலை; அவனேகொண்டானென்பது பிரிநிலை; இயல்பாயினவாறு காண்க.

(பி - டி.) ¹சொல்லென ²(க) சிறுகருநெய்தல் (உ) கருநெய்தல் ³பாடொவ் வாதே (ருக)

(201) வேற்றுமை யாயி னைகா னிறுமொழி
ஈற்றழி வோடுமம் மேற்பவு முளவே.

எ - ன், எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதிபுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) வேற்றுமையிடத்து ஐகாரவீற்றுச்சொற்களுள், பொது விதியான்வரும் வல்லெழுத்துப்பேரேயன்றி ஐகாரங்கெட்டு அம்முப்பெற்று முடிவனவும் சிலஉளவாம் எ - று.

வ - று. ஆவிரங்கோடு, வழுதுணங்காய், ¹தூதுளங்காய், தில்லங்காய், பாவட்டங்காய், (ஆவிரை, வழுதுணை, தூதுளை, தில்லை, பாவட்டை) + (²செதிள், தோல், பூ) எ - ம், ஓலம்போழ் எ - ம் வரும்.

‘ஈற்றழி வோடுமம் மேற்பவு முளவே’ ³என்றதனான் ஈற்றழிவின்றியே அம்மேற்பவும் உளவெனக்கொள்க: அவை, அரையங்காய், ‘பனையங் கோல் எனவரும். ‘ஏற்பவும்’ என்றது, பொதுவிதி வல்லெழுத்துவிலக் காமற் கோடற்கெனக்கொள்க.

(பி - டி.) ¹தூதுணங்காய் ²செதுள் என்பதனால் ³மனையங்கோல் (ருஉ)

(202) பனைமுன் கொடிவரின் மிகலும் வலிவரின்
ஐபோ யம்முந் திரள்வரி னுறழ்வும்
அட்டுறி னைகெட்டந் நீள்வுமாம் வேற்றுமை.

எ - ன், எய்தியதுவிலக்கிப் பிறிதுவிதிவகுத்தல்துதலிற்று.

(இ - ள்.) பனையென்னும்பெயர்முன் கொடியென்பதுவரின் வந்தது மிகலும், வல்லெழுத்துவரின் ஐகாரங்கெட்டு ¹அம்முப் பெறுதலும், திரளென்னுமொழிவரின் அம்முடன் உறழ்தலும், அட்டென்பதுவரின் ஐகாரங்கெட்டு ²வருமொழிமுதல்நீளுதலுமாம், வேற்றுமைக்கண் எ - று.

வ - று. பனைக்கொடி எனவும், பனங்காய், ³பனஞ்சேறும்பு, பனந் தூண், பனம்பழம் எனவும், பனைத்திரள் பனந்திரளெனவும், பனாட்டு எனவும் முறையே காண்க.

இதற்குவரும் அகலம் உரைத்துக்கொள்க; “அகல மென்பதாசறக் கிளப்பின், விகல மின்றி விரித்துரைப் பதுவே” (காரி - உரை.)

(பி - டி.) ¹அம்முறுதலும் ²வருமொழிக்கு ³பனஞ்சோறு, பனந் துண்டம் (ருஉ.)

முன்னுவது உயிரீற்றுப்புணரியல் முற்றிற்று.

நான்காவது

மெய்யீற்றுப்புணரியல்

(203) உடன்மே லுயிர்வந் தொன்றுவ தியல்பே.

இவ்வோத்து என்னுதலியதோவெனின், ஒத்து துதலியது உம் ஒத்தினது பெயருரைப்பவே விளங்கும். ஆயின், இவ்வோத்து என்னபெயர்த்தோ வெனின், மெய்யீற்றுப்பதம் புணருமாறு உணர்த்திற்றுகலான், மெய் யீற்றுப்புணரியலென்னும் பெயாத்து. மேலோத்தினோடு இதற்கு இயைபு என்ணையோவெனின், மேல் உயிரீற்றுப்பதம் புணருமாறு உணர்த்தினார்; இதனுள், மெய்யீற்றுப்பதம் புணருமாறு உணர்த்தினமையின், இயைபுடைத்தென்க.

இவ்வோத்தினுள் இத்தலைச்சுத்திரம் என்னுதலிற்றோவெனின், ஒற் றன்முன் உயிர்வந்துபுணருமாறு உணர்த்துதல்துதலிற்று.

(இ - ள்) நிலைமொழியீற்றினின்ற ஒற்றின்மேலே வருமொழி முதல் ின்ற உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பு புணர்ச்சியாம் எ - று.

உடல்மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுதல் உலகத்துமுறைமை என்றுமாம்.

வ - று. (*உரிஞ், நாண், வெரிந், மரம், பொன், வேய், வேர், வேல், தெவ், புகழ், நாள்) + (அழகித, ஆன்றது, இயன்றது, ஈண்டிற்று, உயர்ந்தது, ஊன்றிற்று, எழுந்தது, ஏறிற்று, ஐது, ஒழிந்தது, ஒங்கிற்று) என முறையே ஒட்டிக்கொள்க. ஒளவொடுவரும் வழியும் ஆராய்ந்துகொள்க. (உரிஞ்..... ...நாள்) + (அழகு, ஆட்டம், இயைபு) என வேற்றுமைக்கண்ணும் கொள்க. (க)

(204) தனிக்குறின் முன்னொற் றுயிர்வரி னிரட்டும்.

எ - ன், எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒருகுற்றெழுத்தின் முன்னே நின்ற ஒற்று உயிர்வரின் இரட்டித்துநிற்கும் எ - று.

வ - று. மண்ணழகிது, கம்மழகிது, பொன்னழகிது, நெய்யழகிது, கல்லழகிது, தெவ்வழகிது, புள்ளழகிது எனவரும்; ஆன்றது, இயைந்த தென ஏனை உயிர்களோடும் ஒட்டிக்கொள்க; அமைவு, ஆக்கம், இன்மை, ஈகையென வேற்றுமைக்கண்ணும் ஒட்டுக (உ)

(205) தன்னொழி மெய்ம்முன் யவ்வரி னிகரம்

துன்னு மென்று துணிநரு முளரே.

எ - ன், யகரமொழிந்த பத்துமெய்கள்முன்னும் யகரம்வந்து புணரு மாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) தன்னையொழிந்த பத்து ஒற்றின்முன்னும் யகரம்வரின் இடையே இகரம்வந்து பொருந்துமென்று தெளிந்துசொல்லுவாரும் சில ருளர் எ - று.

வ - று. உரிஞியாணை, மண்ணியாணை, வெரிநியாணை, நம்மியாணை, பொன்னியாணை, காரியாணை, கல்லியாணை, தெவ்வியாணை, தாழியாணை, வெள்ளியாணை எனவரும்.

உம்மையால் துணியாதார் பெரும்பாலரெனக்கொள்க; உரிஞ்யாது, மண்யாது எனவரும். (ஈ)

(206) ஞுணநம லவளன வொற்றிற்று தொழிற்பெயர்

ஏவல் வினைநனி யவ்வன் மெய்வரின்

உவ்வுறு ¹மேவற் குறுசில சில்வழி.

எ - ன், தொழிற்பெயர்க்கும் ஏவல்வினைக்கும் ஆவதோர்விதி உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்வெட்டொற்றும் ஈருகவரும் தொழிற்பெயரும் ஏவல் வினைச்சொல்லும் யகரமொழிந்த மெய்கள்வரின் இடையே உகரம்பெறும்; ஏவலிடத்துச் சில சிலவிடங்களிற் பெருதனவுமாம் எ - று.

பொதுப்பட வைத்தமையால், தொழிற்பெயர்க்கண் இருவழியும் கொள்க.

* உரிஞுழகிது,.....நாளோங்கிற்று என ஒட்டிக்கொள்க.

வ - று. (*உரிஞ், மண், பொருந், செம், புல், தெவ், துள், துன்) + (கடிது, சிறிது, தீது, பெரிது, ஞான்றது, நீண்டது, மாண்டது, வலிது) எ-ம், (கடுமை, சிறுமை, தீமை, பெருமை, ஞாற்சி, நீட்சி, மாட்சி, வலிமை) எ - ம் இருவழியும் தொழிற்பெயர்க்கண் உகரம் வந்தது.

இவற்றை எடுத்து உச்சரித்துப் பெயரைவருவித்து ஏவல்வினையாக்கி உகரம்பெறுமாறு காண்க.

அவை : உரினுகொற்று ; சாத்தா, தேவா, பூதா, ஞௌள்ளா, நாகா, மாடா, வளவா எனவரும். பிறவுமன்ன.

(*உண், தின், கொள்) + (கொற்று, சாத்தா, தேவா, பூதா) என இவை ஏவற்கண் உகரம்பெறுவாயின.

‘நனி’ என்றதனால், ‘மணலைவாரு, சருகைவாரு என ரகரம் ஏவற்கண் ‘உகரம் அரிதிற்பெறுமென்க.

இன்னும் இதனானே இவ்விருமொழிக்கும் வருவனவெல்லாம் அறிந்து முடிக்க.

(பி - டி.) ¹ ஏவலுறு ² வாரு, சாரு, தேரு என ³ உகரம்பெறும் (ச)

(207) நவ்விறு தொழிற்பெயர்க் கல்வுமாம் வேற்றுமை.

எ - ன், எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) நகாரவீற்றுத் தொழிற்பெயர்க்கு உகரமேயன்றி வேற்றுமைக்கண் அகரமும் மிகப்பெறும் எ - று.

வ - று. பொருநக்கடுமை ; சிறுமை, தீமை, பெருமை என வரும். (சு)

(208) ணனவல் லினம்¹வரட் டறவும் பிறவரின்

இயல்பு மாகும் வேற்றுமைக் கல்வழிக்

களைத்துமெய் வரினு மியல்பா கும்மே.

எ - ன், ணகாரனகாரவீறு புணருமாறுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) ணகாரனகாரங்கள் வேற்றுமைக்கண் வல்லினம் வந்தால் முறையே டகாரமும் நகாரமுமாகும் ; மெல்லினமும் இடையினமும்வந்தால் இயல்பாம் ; அல்வழிக்கண் மூவினமும்வந்தாலும் ²இயல்பேயாம் எ - று.

வ - று. மட்குடம், பொற்குடம் ; சாடி, தாழி, பாளை என வேற்றுமைக்கண் வல்லினம்வரத் திரிந்தன. மண்ஞாற்சி, பொன்ஞாற்சி ; நீட்சி, மாட்சி, யாப்பு, வலிமை என வேற்றுமைக்கண் மெல்லினமும் இடையினமும் வர இயல்பாயின. (மண், பொன்) + (கடிது, சிறிது, தீது, பெரிது, ஞான்றது, நீண்டது, மாண்டது, யாது, வலிது) என அல்வழிக்கண் மூவினமும்வர இயல்பாயின. பிறவுமன்ன.

(பி - டி.) ¹ வர டறவும் ² இயல்பாம் (சு)

¹ உரினுக்கடிது.....உரினுவலிமையென இயைக்க.

² உண்கொற்று.....கொள்பூதாவென இயைக்க.

(209) குறிலணை வில்லா ணனக்கள் வந்த

நகரந் திரிந்துழி நண்ணுங் கேடே.

எ - ன், எய்தியதுவிளக்கிப் பிறிதுவிதிவகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) தனியான குறிலொன்றையுமொழிந்த ஒருமொழி தொடர் மொழிகளைச்சார்ந்த ணகாரணகாரங்கள் ¹வந்த நகரம்திரிந்தபின் கெடுவன வாம் எ - று.

வ - று. (‘பாண், பரண், பசுமண், ²மணிப்பூண், பைங்கண்) + (நன்று) எ - ம், (நன்மை) எ - ம், (வான், வலன், வயான், வலியான், வாலன், ³பல்லன், அருமணவன்) + (நன்று) எ - ம், (நன்மை) எ - ம் இருவழியும் கெட்டன.

(பி - டி.) ¹வருமொழிமுதலாகிய நகரம்திரிந்தபின் ²பன்மணிப்பூண் ³வல்லன் (எ)

(210) சாதி குழுஉப்பரண் கவண்பெய ரிறுதி

இயல்பாம் வேற்றுமைக் குணவெண் சாண்பிற

டவ்வா கலுமா மல்வழி யும்மே.

எ - ன், ணகாரவீற்றிற்கு இருவழியும் எய்தியதுவிளக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) சாதிபற்றியும் ¹திரள்பற்றியும்வரும் பெயர்களும், பரண், கவணென்னும் பெயர்களு²மான இவற்றின் ஈற்றுக்கண் ணகாரம் வல்லி னம்³வந்தால் வேற்றுமைக்கண்ணும் இயல்பாம். எண்ணென்னும் உணவுப் பெயரும் சாணென்னும் நீட்டலளவுப்பெயரும் வல்லெழுத்துவரின் ‘திரிந்து டகாரமாகவும்பெறும், அல்வழிக்கண்ணும் எ - று.

வ - று. பாண்குடி, உமண்குடி; சேரி, தோட்டம், பாடி எனச் சாதிப் பெயரும், அமண்குடி; சேரி, தோட்டம், பாடி எனக் குழுஉப்பெயரும், பரண்கால், கவண்கால் எனவரும் தனிப்பெயரும் வேற்றுமைக்கண் இயல் பாயின. எட்டகடிது; சிறிது, தீது, பெரிது எனவும், ⁴சாட்கோலெனவும் அல்வழிக்கண் திரிந்தன.

உம்மையால் திரியாமையே வலியுடைத்தென்க.

‘பிற’ என்றமிகையானே, கண்கடுமை, அட்டுண்டுழனி என்பனவும், ணகாரவீற்றுப் ⁵பிறவருவன உளவேல் அலையும்அறிந்து முடிக்க.

(பி - டி.) ¹குழுஉப்பற்றியும் ²ஆனஈற்றுக்கண் ³வந்தாலும்வேற்று மைக்கண் ⁴ணகாரமடகாரமாகவும் ⁵(க) எட்டுகுப்பை; சுருணை, திரள், பொரி எனவும் இவை இருவழியும்திரிந்தன; ‘அல்வழியும்’ என்பதனால் வேற்றுமைக்கண்ணும் பெற்றன. (உ) சாட்கோலெனவும் காண்க. ⁶பிறவும் வருவனவேற்றுமையறிந்து. (அ)

(211) னஃகான் கிளைப்பெய ரியல்பு மஃகான்
அடைவு மாகும் வேற்றுமைப் பொருட்கே.

எ - ன், னகாரவீற்றுள் ஒன்றற்கு எய்தியது விலக்கலும் எய்தாதது எய்துவித்தலும் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) னகாரவீற்றுச்சாதிப்பெயர்கள் மூவினமும்வந்தால் இயல் பாவனவும் இறுதி அகரம்பெறுவனவுமாம், வேற்றுமைக்கண் எ - று.

வ - று. எயின்ருடி ; சேரி, தோட்டம், பாடி, ஞாற்சி, நீட்சி, மாட்சி, யாப்பு, வலிமை என இயல்பாயிற்று. எயினக்கண்ணி ; சிறுவன், தலைவன், பிள்ளை, மரபு, வரை என அகரம்பெற்றது.

சாதியும் குழுவும் அஃறிணையாகவின் வேறு எடுத்தோதினரென்க.
(க)

(212) மீன்றவ் வொடுபொருஉம் வேற்றுமை வழியே.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) மீனென்னுமொழியீறு வேற்றுமைக்கண் வல்லெழுத்து வரின் நகாரத்தோடு உறழ்ந்துவரும் எ - று.

வ - று. மீன்கண், மீன்கண் ; செவி, தலை, புறம் எனவரும் (க0)

(213) தேன்மொழி மெய்வரி னியல்பு மென்மை
மேவி னிறுதி யழிவும் வலிவரின்
ஈறுபோய் வலிமெலி மிகலுமா மிருவழி.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) தேன்மொழிமுன் மூவினமெய்களும்வர இயல்பாதலும் மெல்லினம்வரின் ஈற்றுமெய்கெடுத்தலும் வல்லினம்வரின் ஈற்றெழுத்துக் 'கெட வல்லெழுத்துமிருதலும் மெல்லெழுத்துமிருதலுமாகும், இருவழியும் எ - று.

வ - று. தேன்கடிது ; சிறிது, தீது, பெரிது, ஞான்றது, மாண்டது, யாது, வலிது எ - ம், கடுமை, சிறுமை, தீமை, பெருமை, ஞாற்சி, மாட்சி, யாப்பு, வலிமை எ - ம் இருவழியும் மூவினமெய்யும்வர இயல்பாயிற்று. தேஞான்றது, தேநீண்டது, தேமாண்டது எ - ம், தேஞெரி, தேநெரி, தேழுகி எ - ம் மென்மைவர இருவழியும் ஈறுகெட்டது. தேக்கடிது ; சிறிது, தீது, பெரிது எ - ம், தேக்குடம் ; சாடி, தாழி, பாளை எ - ம், தேங்கடிது ; சிறிது, தீது, பெரிது எ - ம் தேங்குடம் ; சாடி, தாழி, பாளை எ - ம், இருவழியும் வன்மைவர ஈறுகெட்டு வன்மைமென்மை மிக்கன. இதனை ஞாபகமாகச் 'சூத்திரித்தவதனானே, தேன்குடம், தேற்குடம் என உறழ்வாமென்பாரும் உள்ரெனக்கொள்க.

(பீ - டு.) ¹ கெட்டு ² சூத்திரத்தோதியவதனானே ³ ரென்க. (கக)

(214) மரமல் லெகின்மொழி யியல்பு மகர
மருவ வலிமெலி மிகலு மாகும்.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) மரமல்லாத எகினென்பது, இருவழியும் இயல்பாதலும் அகரம்பொருந்த வல்லெழுத்துமெல்லெழுத்து ¹மிகுதலும் ஆகும் எ - று.

வ - று. எகின்கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது எ - ம், எகின்கால்; சிறகு, தலை, புறம் எ - ம் இருவழியும் இயல்பாயிற்று. எகினக்கடிது, எகினங்கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது எ - ம், எகினக்கால், எகினங்கால்; சிறகு, தலை, புறம் எ - ம் இருவழியும் அகரம்பெற்று வல்லெழுத்து மெல்லெழுத்து மிக்கன.

வருமொழிவரையாமையின், எகினவழகு, எகினமாட்சி, எகினவலிமை என ஏனை முக்கணமும்வர அகரம்பெறுமெனவுங்கொள்க.

எகின் - அன்னம்.

(இ - ள்.) ¹ மிகலுமாகும்.

(கஉ)

(215) குயினூன் வேற்றுமைக் கண்ணு மியல்பே.

எ - ன், குயின் ஊனென்பவற்றிற்கு எய்தியது ஒருமருங்கு மறுத்தல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) குயினென்பதுவும் ஊனென்பதுவும் வேற்றுமைக் கண்ணும் இயல்பாம் எ - று.

வ - று. குயின்குழாம்; செறிவு, திரள், பெருமை, ஞாற்சி, மாட்சி, யாப்பு, வலிமை எ - ம், ஊன்கடுமை; சிறுமை, தீமை, பெருமை, ஞாற்சி, மாட்சி, யாப்பு, வலிமை எ - ம் வரும்.

உம்மையால், அல்வழிக்கண்ணும் இயல்பாமென்றவாறு.

வ - று. குயின்கடிது, ஊன்கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது, ஞான்றது, மாண்டது, யாது, வலிது எனவரும்.

குயின் - கொண்மூ.

(கக)

(216) மின்பின் பன்கன் றொழிற்பெய ர்ணைய
கன்னவ் வேற்று மென்மையோ டுறமும்.

எ - ன், மின்முதலியவற்றிற்கு எய்தியதுவிலக்கிப் பிறிதுவிதி வருத்தல்துதலிற்று.

(இ - ள்.) இந்நான்குசொல்லும் தொழிற்பெயரேபோல இருவழியும் உகரம்பெற்று வல்லெழுத்துமிகவும் பெறும்; இயல்புகணம்வரின் இயல்பு மாம். இவற்றுள் கன்னென்பது அகரச்சாரியைபெற்று வல்லெழுத்து மெல்லெழுத்து மிக்குமுடியும் எ - று.

வ - று. (*மின், பின், பன், கன்) + (கடிது, சிறிது, தீது, பெரிது, ஞான்றது, ணீண்டது, மாண்டது, வலிது) எ - ம், (கடுமை, சிறுமை, தீமை,

* மின்னுக்கடிது.....கன்னுவலிமையெனக்கூட்டுக.

பெருமை, ஞாற்சி, நீட்சி, மாட்சி, வலிமை) எ - ம் இருவழியும் உகரத் தோடு வன்மை ¹மிக்கன; ஏனைய இயல்பாயின. கன்னக்கடிது, கன்னக் கடிது; கன்னக்கடுமை, கன்னங்கடுமை எனக் கன் அகரம்பெற்று வன்மை மென்மை உறழ்ந்துவந்தது.

(பி - டி.) ¹ மிக்கும் இயல்புகணத்தோடு இயல்புமாயின (கச)

(217) தன்னென் னென்பவற் ¹நீற்றுனவ் வன்மையோ
டுறழு நின்னீ றியல்பா முறவே.

எ - ன், தன்முதலியவற்றிற்கு எய்தியதுவிடக்கிப் பிறிதுவிதிவகுத் தல்துதலிற்று.

(இ - ள்.) தான் யானென்பன உருப்புணர்ச்சிக்கண் தன் என்ன நிற்கும். அவை அதன் பொருட்புணர்ச்சிக்கண் ²அவற்³ற்றுதி னகாரம் றகாரத்துடன் உறழ்ந்துமுடியும். ஆண்டு நீயென்பது நின்னென் ⁴நிற்கும். அதுவும் அதன்பொருட்புணர்ச்சிக்கண் இயல்பாம் எ - று.

வ - று. ⁵தன்கை தற்கை, என்கை எற்கை; செவி, தலை, புறம் எ-ம், நின்கை; செவி, தலை, புறம் எ - ம் வரும்.

‘உறவே’ என்றமிகையானே னகாரவீற்றுப்பெயர்கள் வேற்றுமைக்கண் இயல்பாவனவும் வினையெச்சத்தில் திரிவனவும் உளவெனக் கொள்க.

⁶வ - று. (அல்வன், கலுழன், வலியான், ⁷வயான், மான்) + (கண், செவி, தலை, புறம்) காண்கரை, காண்கோழியென வேற்றுமைக்கண் இயல்பாயின. வரிற்கொள்ளும்; செல்லும், தரும், போம் என ⁸வினையெச்சத் தில் திரிந்தது.

பிறவும் னகாரவீற்றுள் ⁹முடியாதனவெல்லாம் இதனான் முடித்துக் கொள்க.

(பி - டி.) ¹நீற்றினவன்மையோடு ²அவ்வீற்றுனகரம் ³ற்றுதி றகாரத்துடன் உறழ்ந்துமுடியும் ⁴நிற்கும் அதன்பொருட் ⁵தன்பகை ⁶அவை ⁷வயான், மயான், மான் ⁸வினையெச்சத்திரிந்தது ⁹முடிந்தன முடியாதன வெல்லாம் (கரு)

(218) மவ்வீ றொற்றழிந் துயிரீ றொப்பவும்
வன்மைக் ¹கினமாத் திரிபவு மாசும்.

எ - ன், மகரவீற்றுபுணருமாறுணர்த்துதல்துதலிற்று.

(இ - ள்.) மகரவீற்றுப்பதம் மொழிமுதலனைத்தும்வர இயுதியொற்று அழிந்து உயிற்றுபோல உயிர்வந்தால் உடம்படுமெய்ப்பெற்றும், வன்மை வந்தால் அவைமிக்கும், மென்மை இடைமை ²வந்தால் அவை இயல்பாயு முடிவனவும், வன்மைவந்தால் ஈறுகெடாது, அவற்றிற்கு இனமான மென்மைகளாகத்திரிவனவும் உள, இருவழியும் எ - று.

பொதுப்படவைத்தமையான் நாகணமுங்கொள்க.

வ - று, வட்டவடி; ஆடி, இலை எ - ம், வட்டக்கல்; சுனை, தாழி, பாறை எ - ம், வட்டஞான்றது; நீண்டது, மாண்டது எ - ம், வட்டவாரி எ - ம் இவை ஈறழிந்து விதியுயிரீறும் உயிர்வரும்வழி உடம்படுமெய் பெற்றும் வன்மைவரும் வழிமிக்கும் ஏனைய வரும்வழி இயல்பாயும் அல்வழிக்கண்வந்தவாறு. மரங்குறிது; சிறிது, தீது எ - ம், கொல்லங் கொற்றன், உண்ணுஞ்சாத்தன், துள்ளுந்¹துடியன் எ - ம் அல்வழிக்கண் வன்மைவர இனமாய்த்திரிந்தது. மரவடி, மரவாட்டம், மரநிலை எ - ம், மரக்கோடு; 'செதிள், தோல், பூ எ - ம், மரஞாண், மரதூல், எ - ம், மரயாழ், மரவட்டு எ - ம் இவை²மகரங்கெட்டு விதிஅகரவீறும் வேற்றுமைக்கண் உடம்படுமெய் பெற்றும்³மிக்கும் இயல்புமாயின. தங்கை, எங்கை, உங்கை; செவி, தலை எ - ம், மரவங்கோடு, இலவங்கோடு, புளியங்கோடு, கோங்கக்கோடு; 'செதிள், தோல் எ - ம் வேற்றுமைக்கண் வல்லினம்வர இனமாய்த்திரிந்தது.

'திரிபவும்' என்ற உம்மையாற் பகரம்வரும்வழித் திரியாதெனக் கொள்க.

(பி - டி.) ¹கினமாய்த்திரிபவும் ²வந்தால் இயல்பாயும் ³தொடியன் 'செதுள்⁴மகரங்கெடுத்து⁵வன்மைவரமிக்கு ஏனையவர இயல்பாயின. (கக)

(219) வேற்றுமை மப்போய் வலிமெலி யுறழ்வும்
அல்வழி யுயிரிடை வரினியல் பும்முள.

எ - ன், எய்தியதுவிளக்கிப் பிறிதுவிதிவகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) வேற்றுமைக்கண் ஈறுகெட்டு வல்லெழுத்தும் மெல்லெழுத்தும் உறழ்வனவும், அல்வழிக்கண் உயிரும் இடையினமும்வரக் கெடாதே¹நிற்பனவுமாம் மகரவீற்றுமொழிகள் சில உளவாம் எ - று.

வ - று. குளக்கரை குளக்கரை என வேற்றுமைக்கண் உறழ்ந்தது. மரமழகிது, வடமற்றது, வடமேறிற்று எ - ம், மரம்வலிது, மரம் யாது, வெல்லும்வில்லி, ஓடும்யாளை, அருளும்யோகி எனவும் அல்வழியில் இயல்பாயிற்று.

(பி - டி.) ¹நிற்கும் மகர (கஎ)

(220) நுந்தம், எம்நம் மீற மல்வரு ஞநவே.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) இந்நான்கு மொழிகளின் ஈற்றுமகரம் மேல்வரும் ஞ நக்களாகத் திரியும் எ - று.

வ - று. (நும், தம், எம், நம்)+(ஞாண், தூல்) எனவரும் (கஅ)

(221) அகமுனர்ச் செவிகை வரினியை யனகெடும்.

எ - ன், எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துதல்நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அகமென்னுஞ் சொல்முன்னர்ச் செவிகை என்பனவரின் நிலைமொழியின் இடையில்கின்ற உயிரும் மெய்யும் கெடும் எ - று.

வ - று. “ அஞ்செவி நிறைய மந்திர மோதி ” (இ - னி. சூ, 132, உரை) எனவும், “ அங்கையு ணெல்லி யதன்பயன் ” (பு. வெ. 2: 13) எனவும் வரும்.

‘செவிகை’ என்ற ‘முறையல்கூற்றினுள் இயல்பும் கொள்க.

(பி - டி.) ¹ (க) முறையின்கூறியவதனான் (உ) சினைமல கூற்றாறு மதனால் (கக)

(222) ஈழம், கம்மு முருமுந் தொழிற்பெயர் மாணும்
முதலன வேற்றுமைக் கவ்வும் பெறுமே.

எ - ன், எய்தியதுவிலக்கிப் பிறிதுவிதிவகுத்தல்தலிற்று.

(இ - ள்.) இம்முன்றுசொல்லும் இருவழியும் தொழிற்பெயரேபோல உகரம்பெற்று வன்மைவரமிக்கும் மென்மையும் வகரமும்வர இயல்பாயும் முடியும். இதுவேயன்றி ஈழம் கம்மும் வேற்றுமைக்கண் அகரச்சாரியையும் பெற்றுவரும் எ - று.

வ - று. (*ஈழம், கம், உரும்) + (கடிது, சிறிது, தீது, பெரிது, ஞான்றது, நீண்டது, மாண்டது, வலிது) எ - ம், (கடுமை, சிறுமை, தீமை, பெருமை, ஞாற்சி, நீட்சி, மாட்சி, வலிமை) எ - ம் இருவழியும் தொழிற்பெயரேபோல உகரம்பெற்று வன்மைவரமிக்கு மென்மையும் வகரமும்வர இயல்பாயின வாறு. ஈழக்குடம், கம்மக்குடம்; சாடி, தாழி, பாளை, ஞாற்சி, நீட்சி, மாட்சி, வலிமை என வேற்றுமைக்கு ஈழம் கம்மும் அகரம்பெற்றவாறு.

(பி - டி) ¹ பெயர்போன்றவாறு (உ0)

(223) யரழ முன்னர்க் கசதப வல்வழி
இயல்பு மிகலு மாகும் வேற்றுமை
மிகலு மினத்தோ டுறழ்தலும் விதிமேல்.

எ - ன், யரழவீறு வல்லினத்தோடு புணருமாறுணர்த்தல்தலிற்று.

(இ - ள்.) இம்முன்றீற்று மொழிமுன்னும் கசதபவென்னும் நான்கும் வந்தால் அல்வழிக்கண் இயல்பாவனவும் மிகுவனவும் ஆம். வேற்றுமைக் கண் மிகுவனவும் தம்மினமான மெல்லெழுத்துக்களுடன் உறழ்வனவும் ஆம் எ - று.

வ - று. (நாய், தேர், பூழ்) + (கடிது, சிறிது, தீது, பெரிது) என இயல்பாயின. ¹மெய்க்கீர்த்தி, பொய்ச்சொல், மெய்த்தெய்வம், நோய்ப்பகை, வேய்த்தோள், போய்க்கொண்டான், தாய்ச்சென்றான் எ - ம், கார்ப்பருவம், நீர்ப்பொருள் எ - ம், பாழ்க்கொல்லை; சாலை, தலை, பயிர், எ - ம் அல்வழிக் கண் மிக்கன. (நாய், தேர், பூழ்) + (²கால், செவி, தலை, புறம்) என வேற்றுமைக்கண் மிக்கன. வேய்க்குறை வேயங்குறை, வேர்க்குறை வேர்ங்குறை, வீழ்க்குறை வீழங்குறை, (வேய், வேர், வீழ்) + (சிறை, தலை, புறம்) எ - ம், ஆர், வெதிர், பீர், துவர், சூதிர், அவிர், சார் என்பன ஆர்க்கோடு ஆர்ங்

¹ ஈழக்கடிது.....உருமுவிவலிமையெனக்கூட்டுக.

கோடு.....சார்க்கோடு சார்ங்கோடு ³எ - ம் வேற்றுமைக்கண் உழந்தன.

‘மேல்’ என்றதனால், வேற்றுமைக்கண், “வாய்ப்புருவதனினுங் கால் பெரிது கெடுக்கும்” (புறநா. 184), “தாங்குதோற்றுதிய ‘வள்ளுகிர்கது வலின்” (அகநா. 8) என்றற்றெடக்கத்து இயல்பும், பாழானகிணறு பாழ்க் கிணறு பாழங்கிணறு என்றற்றெடக்கத்து அல்வழியுறழ்வும் பிறவும் கொள்க.

(பி - ற்.) ¹மெய்க்கதி, மெய்ச்சொல் ²கடி, செய்கை ³ என முறையே உழந்தன ⁴ (க) வள்ளுகிர் தூவின, (உ) வள்ளுகிர் தாவின (உக)

(224) தமிழ்வ் வுறவும் பெறும்வேற் றுமைக்கே
தாழுங் கோல்வந் துறுமே லற்றே.

எ - ன், எய்தியதன்மேற சிறப்புவிதியுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) தமிழென்னுமொழி வேற்றுமைக்கண் அகரம் ¹பெறும். தாமென்னுமொழியும் கோலென்பதுவரின் அகரம் ²பெறும் எ - று.

வ - று. தமிழ்ப்பல்லவதரையர், தமிழ்க்கூத்து; சேரி, தோட்டம், பள்ளை எ - ம், தாழக்கோல் எ - ம் வரும்.

உம்மையால், தமிழ்க்கூத்து, தாழக்கோலெனவும் வருமென்க.

(பி - ற்.) ¹பெறவும் ²பெறவும் உரிய (உஉ)

(225) கீழின்முன் வன்மை விகற்பமு மாகும்.

எ - ன், எய்தியதுவிலக்கிப் பிறிதுவிதிவகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) கீழென்னுமொழியின்முன் வன்மை ஒருகால்மிக்கும் ஒருகால்மிகாதும் வரும் எ - று.

வ - று. கீழ்க்குளம், கீழ்குளம்; சேரி, துறை, பாடி எனவரும். அல்வழியினும் ஏற்பழிக் கொள்க. (உக)

(226) லளவேற் றுமையிற் றடவு மல்வழி
அவற்றோ டுறழ்வும் வலிவரி னுமெலி
மேவி னணவு மிடைவரி னியல்பும்
ஆகு மிருவழி யானு மென்ப.

எ - ன், லளவீறுபுணருமாறுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) லகாரளகாரமான ¹இரண்டறும் வல்லினம்வரின் வேற்றுமைக்கண் முறையே றகார டகாரங்களாம்; அல்வழியில் றகாரடகாரங்க ளுடனே உறழ்வனவாம்; இருவழியும் மெல்லினம்வரின் னகாரணகாரங்க ளாம்; இடையினம்வரின் இயல்புகளாமென்று சொல்லுவர்புலவர் எ - று.

வ - று. (*கல், தூல், விரல், வரால், ஆரல்) + (குறை, சிறை, தலை, புறம்) எ - ம் (முள், வாள், புரள்) + (குறை, சிறை, தலை, புறம்) எ - ம்

*கற்குறை.....புரட்புறமென இயைக்க.

வேற்றுமைக்கண் திரிந்தன. கல்குறிது கற்குறிது, தூல்குறிது தூற்குறிது, விரல்குறிது விரற்குறிது; சிறிது, பெரிது எ - ம், முள்குறிது முட்குறிது, வாஸ்குறிது வாட்குறிது, புரஸ்குறிது புரட்குறிது; சிறிது, பெரிது எ - ம் அல்வழிக்கண் ²உறழ்ந்தன. (கல், தூல், விரல், வரால், ஆரல்)+(ஞெரிந்தது, மாண்டது) எ - ம், (ஞெரி, முரி) எ - ம், (முள், வாள், புரள்)+(ஞெரிந்தது, மாண்டது) எ - ம், (ஞெரி, முரி) எ - ம் ³இருவழியும் லகாரளகாரங்கள் ⁴னகாரணகாரங்களாயின. (கல், விரல், தூல், வரால், ஆரல்)+(யாது, வலிது) எ - ம், (யாப்பு, வலிமை) எ - ம், (முள், வாள், புரள்)+(யாது, வலிது) எ - ம், (யாப்பு, வலிமை) எ - ம் இருவழியும் இயல்பாயின.

(பி - ம்.) ¹ இரண்டற்றினும் ² (க) உறழ்வுமாம் (உ) உறழ்வாம் ³னகாரணகாரங்களாயின ⁴ திரிந்தன (உச)

(227) குறில்வழி லளத்தவ் வணையி னாய்தம்
ஆகவும் பெறாஉ மல்வழி யானே.

எ - ன், எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துதல்துதலிற்று.

(இ - ள்.) தனிக்குறில்முன்னின்ற லகாரளகாரங்கள் தகாரம்வரின் ஆய்தமாகவும்பெறும், அல்வழிக்கண் எ - று.

வ - று. கஃறிது, முஃலது எனவரும்.

“திரிந்ததன் றிரிபு மதுவா மொரோவழி” என்பவாகலின், ஆய்தமானாலும் லகார ¹ளகாரமுன்னென்றே வருமொழித் தகாரம் திரிக்க. உம்மையான் ஆய்தமாகாது ²முன்னர்த்திரிபாதலே வலியுடைத்தெனக் கொள்க.

(பி - டி.) ¹ ளகாரத்தின்முன் வருமொழித் ²முன்னருறழ்ச்சியே (உரு)

(228) குறில்செறி யாலள வல்வழி வந்த
தகரந் திரிந்தபிற் கேடுமீ ரிடத்தும்
வருநத் திரிந்தபின் மாய்வும் வலிவரின்
இயல்புந் திரிபு மாவன வுளபிற.

எ - ன், எய்தியதுவிலக்கிப் பிறிதுவிதிவகுத்தல்துதலிற்று.

(இ - ள்.) தனிக்குறிலொன்றனையும் ஒழித்து ஒருமொழி தொடர் மொழிகளைச் சார்ந்த லகாரளகாரங்கள், அல்வழிக்கண் வருமொழிமுதற்கணின்ற தகாரத்திரிந்தபின் கெடுவனவும், ¹அல்வழி வேற்றுமைகளில் வருமொழி லகாரத்திரிந்தபின் கெடுவனவும், வல்லினம்வந்தால் அல்வழிக்கண் உறழாது இயல்பாயும் திரிபாயும் வருவனவும், வேற்றுமைக்கண் திரியாதவருவனவும் உளவாம் எ - று.

வ - று. (வேல், விரல், வரால், ஆரல், கருங்கோல், ¹என்கோல்,)+(தீது) எ - ம், (தோள், சுருள், நெஞ்சள்)+(தீது) எ - ம் அல்வழிக்கண் கெட்டன. (சூல், சூழல், கேழல், ²செங்கல், பைம்புல்)+(நன்று, நன்மை) எ - ம், (நாள், இருள், ³உருள்)+(நன்று, நன்மை) எ - ம் இருவழியும்

கெட்டன. (மரல், பரல், கால், மயல், எழால்) + (கடிது, சிறிது, பெரிது) எ - ம், உருள் கடிது; சிறிது, பெரிது எ - ம் அல்வழியில் உறழாது இயல்பாயின. புழுங்கற்கறி; சோறு துவரை மயறு; அழுங்கற்காய்; 'சோறு தோரை பாக்கு எ - ம், 'சழுங்கற்கூரை, ஆரம்சவர், "புழங்காலம்பல்" (புறநா. 266), புலிவிற் 'கெண்டை எ - ம் அல்வழியில் திரிந்தே நின்றன. "ஏனல்காவலிவனமல்லன்" (தொட. பொரு. சூ. 114, உரை.) "ஏனல்காவலிவ னாயின னெனவே" (நற். 102), "அணில்வரிக் கொடுங்காய் வாள்போழ்ந்திட" (புறநா. 246), "நீள்கழன் மறவர் செல்வுழிச் செல்கென, வாள்போழ்ந்தடக்கலு முய்ந்தனர் மாதோ" (புறநா. 93) எனவும் வேற்றுமைக்கண் இயல்பாயின.

'பிற' என்றமிகையானே நூற்கடல், நூல்கில, நூல்பல என ஒன்றே அல்வழிக்கண் உறழாது ஓரிடத்துத் திரிந்தும் ஓரிடத்துத் திரியாதும்வந்தது. கொல்களிறு, செல்சாத்து, கொள்பொருள் என வினைத்தொகை உறழாது இயல்பாயின. "வெஞ்சொற் 'நீதென்றே விடு", "பெயர்ச்சொற் றொரு மாறு பேசு" என இவை கெடாது திரிந்து வந்தன. பிறவும் இவ்விரண் உற்றினும் இருவழியும் முடியாதன உளவேல் அவையும் இதனை முடிக்க.

(பி - டி) ¹ இருவழியும் ² என்கோல் ³ செங்கோல் ⁴ சுருள் ⁵ சாறு ⁶ சழுங்கற்கூரை ⁷ கெண்டைநாண் எ - ம், 8 (க) "ஏனல்காவலாயினளிவளே. (உ) ஏனல்காவலாயினெனவே" எ - ம் 9 (க) தீதன்றேவிடும்; (உ) தீதன்றேவிடு (உசு)

(229) லளவிறு தொழிற்பெய ரீரிடத்து முவ்வுரு வலிவரி னல்வழி யியல்புமா வனவுள.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) ¹ லகார ளகாரவீற்றுத் தொழிற்பெயர்களுள்ளும் சில இருவழியும் மேல்விதித்த உகரம் ஏலா; வல்லினம்வந்தால் அல்வழிக்கண் மேற்சொன்ன உறழ்வு உறழாது இயல்பாவனவுமுள எ - று.

எனவே அல்வழிக்கண் ஏனைமெய்கள் வந்தாலும் வேற்றுமைக்கண் அனைத்துமெய்களும்வந்தாலும் இவற்றிற்கு மேற்சொன்ன பொதுவிதிகளே ஆமென்பதும் கொள்க.

வ - று. (முன்னல், பின்னல், உள்ளல், துள்ளல், ¹ அல்வல், ஆடல், பாடல், ஓதல், ஈதல்) + (கடிது, சிறிது, பெரிது) என லவ்விறு, அல்வழிக் கண் உகரம்பெறுது இயல்பாயிற்று; முன்னற்கடுமை என வேற்றுமைக் கண் உகரம்பெறுதுதிரிந்தது. கோள்கடிது; சிறிது, பெரிது எ - ம், கோட்கடுமை; சிறுமை, பெருமை எ - ம ளகாரவீறு, இருவழியும் உகரம் பெறுது அல்வழிக்கண் இயல்பாயும் வேற்றுமைக்கண் திரிந்தும் வந்தது. பிறவுமன்ன.

இவற்றை முன்னர்த் தொழிற்பெயரைச் சாரவையாது ஈண்டுப் போதத்துவைத்தது இவற்றின் வாய்பாட்டு வேற்றுமைதோன்றற்கெனக் கொள்க.

(பி - டி.) ¹ இவ்விரண்உற்று ² அல்லல்

(உஎ)

(230) வல்லே தொழிற்பெய ரற்றிரு வழியும்
பலகைநாய் வரினும் வேற்றுமைக் கவ்வுமாம்.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) வல்லென்னும்பெயர் தொழிற்பெயரேபோல இருவழியும் உகரம்பெறும். பலகையும் நாயும் வருமொழியாயின் வேற்றுமைக்கண் உகரமேயன்றி அகரமும்பெறும் எ - று.

வ - று. வல்லுக்கடிது; ஞான்றது, வலிது எ - ம், வல்லுக்கடுமை; ஞாற்சி, ¹வலிமை எ - ம், இருவழியும் மூவினமும்வர உகரம் பெற்றது. வல்லப்பலகை, வல்லநாய் என வேற்றுமைக்கண் அகரம் பெற்றது.

‘வரினும்’ என்ற உம்மையான், வல்லக்கடுமை ²யெனவுங் கொள்க. ‘அவ்வும்’ என்ற உம்மையான், உகரப்பேறே வலிபுடைத்தென்க.

(பி - டி.) ¹நீட்சி, மாட்சி, வலுமை ²யெனவும், வன்றோல், வன்மர மென உரிச்சொல் ஈறுதிரிவனவும் கொள்க (உஅ)

(231) நெல்லுஞ் செல்லுங் கொல்லுஞ் சொல்லும்
அவ்வழி யானும் றகர மாகும்.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) இந்நான்குசொல்லும் அவ்வழிக்கண்ணும் றகரமாகும் எ - று.

வ - று. நெற்கடிது, செற்கடிது, கொற்கடிது, சொற்கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது எனவரும் (உஆ)

(232) இல்லெ னின்மைச் சொற்கை யடைய
வன்மை விகற்பமு மாகா ரத்தொடு
வன்மை யாகலு மியல்பு மாகும்.

எ - ன், எய்தாததெய்துவித்தல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) ¹இல்லென்னும் இன்மைச்சொல்லிற்கு ஐகாரம் இறுதிவர வல்லொன்று ஒருகால்மிக்கும் ஒருகால்மிகாதும் வருதலும், ஆகாரம் இறுதிவர வல்லொன்றுமிருதலும் இயல்பேயாதலுமென்னும் ²இம்மூன்று மாம் எ - று.

வ - று. இல்லைப்பொருள், இல்லைப்பொருள்; இல்லாப்பொருள்; இல்பொருள் எனவரும்.

(பி - டி.) ¹இல்லென்னுஞ்சொல்லினுள் ஒருபொருளின்மையென்னுஞ் சொற்கு அவ்விறுதி ஐகாரம்வர ²இந்நான்குமாம் (உஈ)

(233) புள்ளும் வள்ளுந் தொழிற்¹பெயரு மானும்.

எ - ன், எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி யுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்விருசொற்களும் இருவழியும் மூவினமும்வரத் தொழிற் சொல்லேபோல் உகரம்பெறும் எ - று.

வ - று. புள்ளுக்கடிது, வள்ளுக்கடிது; ஞான்றது, வலிது எ - ம், கடுமை, ஞாற்சி, வலிமை எ - ம் இருவழியும். ¹மூவினமும் வர உகரம் பெற்றன.

உம்மையால், புள்கடிது புட்கடிது எ - ம், புட்கடுமை எ - ம், வள்கடிது வட்கடிது எ - ம், வட்கடுமை எ - ம் உகரம்பெறுது பொதுவிதிபெறுதலும் கொள்க.

(பி - டி.) ¹பெயர்மானும் ²மூவினத்தோடும் உகரம் (கக)

(234) சுட்டு வகர¹மூ வினமுற முறையே
ஆய்தமு மென்மையு மியல்பு மாகும்.

எ - ன், வகரவீறுபுணருமாறு உணர்த்துதல்துதலிற்று.

(இ - ள்.) சுட்டைமுதலாகவுடைய வகரம் வல்லினமும் மெல்லினமும் இடையினமும்வந்தால் முறையே ஆய்தமும் வந்தமெல்லெழுத்தும் இயல்பும் ஆகும் எ - று.

வ - று. ²அஃகடிய, அஃசிறிய, அஃதீய, அஃபெரிய, அஞ்ஞான்ன, அவ்வலிய என முறையே காண்க.

(பி - டி.) ¹மூவினம்வர ²அஃகடிய, அஞ்ஞானம், அவ்யானை (கஉ)

(235) தெவ்வென் மொழியே தொழிற்பெய ரற்றே
மவ்வரின் வஃகான் மவ்வு மாகும்.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) தெவ்வென்னுமொழி இருவழியும் தொழிற்பெயரேபோல உகரம்பெற்றுப்புணரும்; மகரமுதன்மொழிவரின் ஈற்று வகரம் மகரமு மாம் எ - று.

வ - று. தெவ்வுக்கடிது; ஞான்றது, வலிது எ - ம், தெவ்வுக்கடுமை; ஞாற்சி, வலிமை எ - ம், தெம்மன்னர், தெம்முனை (பு. வெ. 4 : 8) எ - ம் வரும். (கக)

(236) *னலமுன் றனவும் ணளமுன் டணவும்
ஆகுந் தநக்க ளாயுங் காலே.

எ - ன், வருமொழித்திரிபு உணர்த்துதல்துதலிற்று.

(இ - ள்.) நகாரலகாரங்களின்முன்னர்த் தகாரநகாரங்கள் வந்தால் நகாரனகாரங்களாம். ணகாரளகாரங்கள்முன்னர்த் தகாரநகாரங்கள் வந்தால் டகாரணகாரங்களாம் எ - று.

வ - று. பொன்றீது, பொன்னன்று; கற்றீது, கன்னன்று எ - ம், மண்டது, மண்ணன்று; முட்டது, முண்ணன்று எ - ம் அல்வழிக்கண் வந்தன. பொன்றீமை, பொன்னன்மை; கற்றீமை, கன்னன்மை எ - ம்,

* “லனமுன் றனவும் ணனமுன்டணவும்” எனப் பாடமும் அதற்கேற்ப உரையும் உதாரணங்களும் பழம்பிரதிகள் பலவற்றிற் காணப்படுகின்றன.

மண்டமை, மண்ணன்மை; முட்டமை, முண்ணன்மை எ - ம் வேற்றுமைக்கண் வந்தன.

¹ 'ஆயுங்கால்' என்றதனான், நிரனிறைகொள்ளாது நிலைமொழி ஒன்றுடனே வருமொழியிரண்டும் வருமெனக்கொள்க.

(பி - டி.) ¹ ஆயுங்காலை

(கச)

(237) உருபின் ¹ முடிப்பவை யொக்கு²மப் பொருளினும்.

எ - ன், பதப்புணர்ச்சிக்கு ஒரு ³கருவியுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மேல் உருப்புணர்ச்சிக்கட் சொல்லுமவை, 'அவ்வுருபின் பொருளான ஈண்டைவேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சிக்கண்ணும் ஒக்கும் எ - று.

வ - று. மேல் உருப்புணர்ச்சிக்கண் எல்லாமென்பது அஃறிணையான காலை அற்றுச்சாரியையும் உருபின்மேல் உம்மும், உயர்திணையானகாலை நம்மும் உருபின்மேல் ⁵உம்முமாமென்பார்; ஈண்டும் அவ்வாறே வேற்றுமைப்பொருட்புணர்ச்சிக்கும், எல்லாவற்றுக்கோடும், எல்லாநங்கையும் எனவும், தான், தாம், நாம் என்பன குறுகுமெனவும், யான், யாம், என்பன என், எம் எனவும், நீயென்பது நின் எனவும் நீரென்பது நும்மெனவும் ஆமென்பார்; ஈண்டும் அவ்வாறே தன்கை, தங்கை, நங்கை எனவும், என்கை, எங்கை எனவும், நின்கை எனவும், நுங்கை எனவும், ஆ மா கோ என்பன னகாரம் பெறுமென்பார்; ஈண்டும் அவ்வாறே ஆன்கோடு, மான் கோடு, கோன்குணம் எனவும், சுட்டுமுதல் வகரம் அற்றுச்சாரியைபெறுமென்பார்; ஈண்டும் அவ்வாறே அற்றுப்பெற்று அவற்றுக்கோடெனவும் வருமென்றாரெனவுணர்க.

பிறவும் இவ்வாறே வருவனவேல்லாம் அறிந்து கொணர்ந்து முடிக்க.

(பி - டி.) ¹ முடிப்பவை ² மிப்பொருளினும் ³ விதி ⁴ அவ்வுருபுப் பொருளான ஈண்டை ⁵ உம்முமென்றார்

(கரு)

(238) இடையுரி வடசொலி னியம்பிய கொளாதவும்

போலியு¹ மருவும் பொருந்திய வாற்றிற்

வியையப் புணர்த்தல் யாவர்க்கு நெறியே.

எ - ன், ²இவ் வைவகை மொழிகட்கும் ஆவதோர்விதியுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இடைச்சொல்லினும் உரிச்சொல்லினும் வடசொல்லினும் மேலை உயிரீறும் ஒற்றீறுமான புணரியலோத்துக்களில் தோன்றல் திரிதல் கெடுதல் இயல்பென ஓதிய புணர்ச்சியிலக்கணங்களில் மாறுபட்டுவருவனவும் இலக்கணப்போலிமொழிகளும் மருஉமொழிகளும் இருவகைவழக்கின்கண்ணும் நடக்கும்முறைமையையறிந்து அதற்குப் பொருந்துமாறு புணர்க்கை ³கற்றுவல்லோ ரெல்லார்க்கும் கடன் எ - று.

வ - று. ஆன்கன்று ⁴மான்மலை, கோன்குணம், வண்டின்கால், நாயின்கால், தேரின்கெலவு, யாழின்புறம் என வேற்றுமைக்கண் சாரியை

யிடைச்சொற்கள் இயல்பாயின. தடந்தோள் என அகரவீற்று உரிச்சொல் மெல்லெழுத்து மிக்கது. மழகளியு, உறுகாலொற்ற (நீ. 300) என உரிச்சொல் இயல்பாயின. அளிகுலம் (திருச்சிற். 123), வயிரகடகம், தாமகண்ணன், கனகசாதி, கமலபாதம், தனதடம் என வடசொல் இயல்பாயின. இல்முன் முன்றில், படைமுன் முன்படை, கண்மீ மீகண், பொதுவில் பொதியில், வேட்கைநீர் வேணீர் (கலி. 23), வேட்கை அவா வேணவா (மணி. பதி. 18), டின் டின்மை என்றம் றெடக்கத்துப் போலிமொழிகளும், அருமருந்தன்னன் அருமந்தான், கிழங்கன்ன பழஞ்சோறு கிழங்கம் பழஞ்சோறு, குணக்குள்ளது குணது, தெற்குள்ளது தெனது, குடபாலது குடாது, வடக்கண்ணது வடாது, சோழனாடு சோனாடு, பாண்டியனாடு பாண்டியநாடு, மலையமனாடு மலாடு, தஞ்சாவூர் தஞ்சை, பனையூர் பனையை, 'சேந்தமங்கலம் சேந்தை, ஆம்மூர் ஆமை, ஆதன்மந்தை ஆந்தை, பூதன்மந்தை பூந்தை, வருகன்மந்தை வருகந்தை என்றம் றெடக்கத்து மருஉமொழிகளும், 'கிலை மொழி வருமொழிகளில் ஏற்குஞ்செய்கையறிந்து முடிக்க.

இவற்றுள், அருமந்தான் முதலானவற்றை வலித்தல் முதலான விகாரங்களான் அமைக்கவென்பாரும், ஆந்தைமுதலானவற்றை இலக்கணமொழிகளாக 'வேறெடுத்து முடிப்பாரும் உளர்.

(பி - டி.) 'மருஉவும் 'எவ்வகை 'கற்றோர் 'மான்கன்று 'க) சேந்தைமங்கலம் சேந்தை ; (உ) செந்தமிழ்மங்கலம் செந்தை 'வருமொழி கிலைமொழிகளில் 'என்றெடுத்து முடிப்பாரும் (ஈசு)

நான்காவது மெய்யீற்றுப் புணரியல் முற்றிற்று.

ஐந்தாவது

உருபுபுணரியல்.

(239) ஒருவ னொருத்திபல ரொன்று பலவென வருபெய ரைந்தொடு பெயர்முத லிருநான் குருபு முறழ்தர நாற்பதா முருபே.

இவ்வோத்து என்னுதலியதோவெனின் ஒத்துதுதலியதூஉம் ஒத்தினது பெயர்உரைப்பவே விளங்கும். ஆயின், இவ்வோத்து என்னபெயர்த்தோவெனின், உருபுகள் பதத்தொடுபுணருமாறு உணர்த்திற்றுகலான் 'உருபு புணரியலென்னும் பெயர்த்து. மேலோத்தினோடு 'இதற்கு இயைபென்னை யோவெனின், மேல் பதத்தொடுபதம் புணருமாறு உணர்த்தினர் ; ஈண்டு அப்பதத்தொடு உருபுபுணருமாறு உணர்த்தலின் மேலோத்தினோடு இயைபுடைத்தென்க. 'இவ்வோத்தினுள் இத்தலைக்குத்திரம் என்னுதலிற்றோவெனின், வேற்றுமைபுருபுகள் ஆமிடமும் அவற்றதுதொகையும் உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்வைந்துபெயருடனும் எழுவாய் வேற்றுமையான் பெயர்முதலாக வினியீடுகின்ற எட்டிணையும் உறழ் வேற்றுமை யுருபுகள் நாற்பதாம் எ - று.

வ - று. நம்பி, ஈர்த்தி, மக்கள், 'மரம், மாடுகள். இவற்றுள், நம்பி, நம்பியை, நம்பியால், நம்பிக்கு, நம்பியின், நம்பியது, நம்பிகண், நம்பி என உயர்திணை ஆண்பாலொருமைப்பெயரோடு எட்டுருபும் வந்தவாறு.

ஏனை நான்குபெயரோடும் இவ்வாறே ஒட்டிக்கொள்க.

(பி - டி.) ¹ (க) உருபியலோத்தென்னும் (உ) உருபியலென்னும் ² இயைபுஇதற்கு ³ ஆயின், இத்தலைச் ⁴ மரம், மரங்கள் (க)

(240) பெயர்வழித் ¹ தன்பொரு டரவரு முருபே.

எ - ன், வேற்றுமையுருபு ² வருமிடம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பெயர்க்குப் பின்னாகத் தன்பொருளைத் தோற்றுவித்தற்கு வரும், ³ வேற்றுமையுருபு எ - று.

வ - று. மரம், மரத்தை, மரத்தால், மரமே எனவரும்.

(பி - டி.) ¹ தன்பொருள் ² புணருமிடம் ³ வேற்றுமையுருபுகள் (உ)

(241) ஒற்றுயிர் முதலீற் றுருபுகள் புணர்ச்சியின்

¹ ஒக்கும னப்பெயர் வேற்றுமைப் புணர்ப்பே.

எ - ன், உருபுகள் பதத்தொடு புணருமுறைமை மாட்டெறிந்துணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மெய்யையும் உயிரையும் முதலும் ஈறுமாகவுடைய உருபுகள் நிலைமொழியாயும் ² வருமொழியாயும் பதத்தொடுபுணருமிடத்து ஒற்றும் உயிரும் முதலும் ஈறுமாகவரும் பெயர்ப்பதங்கள் வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சிக்கண் தம்முட் புணரும் புணர்ச்சியோடு ஒப்பனவாம் பெரும்பாலும் எ - று.

வ - று. நம்பியையென்புழி, நம்பியென உயிரீற்று ஒருமைப் பெயரைநிறுவி, அதன்வழியே, 'பெயர்வழித் தன்பொருள் தரவரு முருபே' என்றதனால் ஐயுருபுதந்து, 'இஈ ஐவழி யவ்வும்' என்றதனால் யகரவுடம்படு மெய்யைவருவித்து, 'உடன்மே லுயிர்வந் தொன்றுவ தியல்பு' என்றதனால் உடன்மேலுயிரேற்றி நம்பியை என முடிக்க. இவ்வாறே உயிரீற்றுப்பெயர் மேல் உயிர்முதலுருபுகள்வந்தன முடிக்க. நம்பிக்கு என்புழி, நம்பியென நிறுவி, 'பெயர்வழித் தன்பொரு டரவரு முருபே' என்றதனால் குவ்வுருபு தந்து, 'பொதுப்பெய ருயர்திணைப்பெயர்கள்' என்றதனால் இயல்பாகவர, அதனை இதனுள் 'மன்' என்ற விதப்பானே மாற்றி, 'இயல்பினும் விதிபினு நின்ற வுயிர்முன்' என்பதனால் ககரவொற்றைமிகுத்து நம்பிக்கு என முடிக்க. நம்பிகண் என்புழி நம்பியெனநிறுவி, 'பெயர்வழி' என்றதனால் கண்ணுருபுதந்து, 'இயல்பினும் விதிபினும்' என்றதனானே, ககரவொற்று 'மிகுவான்வர இதனுட் பெரும்பாலுமொக்குமெனச் சொல்லியவதனானே சிறுபான்மை யொவ்வாதாகலின் ஈண்டுக் ககரத்தை 'மிகுக்காது நம்பிகண்

என முடிக்க. இவ்வாறே உயிரீற்றுப்பெயர்மேல்வரும் ஒற்றுமுதலுருபுகளெல்லாமுடிக்க. நம்பியென்னும் ¹ விளியுருபு சொல்லதிகாரத்து விளிவேற்றுமைப்படியே கொள்க. பொன்னையென்புழி பொன் என ஒற்றீற்று அஃறிணையொருமைப் பெயரைநிறுவி முன்போல ஐயுருபுதந்து, 'தனிக் குறின் முன்னெற் றுயிரீர்வரி னிரட்டும்' என்றதனால் நகரத்தையிரட்டித்து, 'உடன்மே லுயிரீர்வந் தொன்றுவது' என்றதனால் ஈற்று நகரத்தின்மேலே உருபுயிரையேற்றிப் பொன்னையெனமுடிக்க. இவ்வாறே மெய்யீற்றுப் பெயர்மேல்வரும் உயிரீற்றுமுதலுருபுகளெல்லாம் முடிக்க. பொற்கு ² என்புழிப் பொன் எனநிறுவிக்குவ்வுருபுதந்து, 'ண்ணவல்லினம்வரட்டறவும்' என்றதனால் நகரத்தை நகரமாக்கிப் பொற்கு எனமுடிக்க. இவ்வாறே மகவை மகவான், மகக்கு மகக்கண்; காவை காவான், காக்கு காக்கண்; கிளியை கிளியான், கிளிக்கு கிளிக்கண் எ - ம், மண்ணை மண்ணான், மட்கு மட்கண்; வேயை வேயான், வேய்க்கு வேய்க்கண்; ஊரை ஊரான், ஊர்க்கு ஊர்க்கண்; பாழை பாழான், பாழ்க்கு பாழ்க்கண் எ - ம் பெரும்பாலொப்பனவும், அவர்க்கு அவர்கண், அரசர்க்கு அரசர்கண், பார்ப்பார்க்கு பார்ப்பார்கண், சாத்தற்கு சாத்தன்கண் எ - ம், விளவிற்கு விளவின்கண், ஆவிற்கு ஆவின்கண், ஊரிற்கு ஊரின்கண் எ - ம் சிறுபான்மை புணர்ச்சியொவ்வாதனவும் கண்டுமுடிக்க.

இனி இவ்வாறு முடிந்துநின்ற உருபுப்பதங்களை நிலைமொழியாக நிறுவி, உயிரீற்றுமுதலாயும் மெய்யீற்றுமுதலாயும்வரும் மொழிகளோடு மேலைப் புணரியல்களிற் புணர்த்தவாறே புணர்க்க.

(பி - ற்.) ¹ ஒக்கும்ன்னப்பெயர் ² மேல்வருமொழியாயும் ³ மிக்குவர 'மிகாது' ⁴ விளிவேற்றுமை ⁵ என்பதற்கு (ஈ)

(242) பதமுன் விசுவதியும் பதமு முருபும்

புணர்வழி யொன்றும் பலவுஞ் சாரியை

வருதலுந் தவிர்தலும் விகற்பமு மாகும்.

எ - ன், சாரியைவருமிடமும் வருமியல்பும் உணர்த்துதல்துதலிற்று.

(இ - ள்.) ¹ நிலைப்பதத்தின்முன்னா விசுவதியும் பதமும் உருபும்வந்து தொடருமிடத்து அவ்விரண்டிற்கும் இடையே ஒன்றும் இரண்டும் சாரியை 'வந்துநின்றலும் வாராதொழிதலும் ஒன்றற்கே ஓரிடத்துவந்து ஓரிடத்து வாராது வழங்குதலுமாம் எ - று.

எனவே ² சாரியை எல்லாவற்றிற்கும் ஒருதலையன்றி ஒன்றற்கே வரவேண்டியும் வரவேண்டாதும் ஒன்றற்கே ஓரிடத்துவேண்டியும் ஓரிடத்து வேண்டாதும் வரப்பெறும்; அவ்விடங்களறிந்து வருவித்துப் புணர்க்க வேண்டுமென்றவாறு.

வ - று. விசுவதிபுணர்ச்சிக்கண் 'ஊரது, உண்டது என்றற்றெடுக்கத்தன சாரியைவேண்டியேநின்றன: வெற்பன், பொருப்பன், ஊரன், வீரன் என்றற்றெடுக்கத்தன சாரியைவேண்டாவாயின. உண்டனன் உண்டான், உண்டனன் உண்டான், உண்டனர் உண்டார் எ - ம்,

மொழிசுவன் மொழிவன், மொழிசுவன் மொழிவன், மொழிசுவர் மொழிவர்
எ - ம் ⁶ஒன்றற்கே ஓரிடத்துவேண்டியும் ஓரிடத்துவேண்டாதும் வந்தன.

இனிப் பதப்புணர்ச்சிக்கண் அரையேழுந்திரிகை, கலனே யிருநாழி
என இவை தம்மிற் கீழான எண் அளவுகளில் வரவேண்டியே நின்றன.
உருப்புப்பொருட்புணர்ச்சிக்கண், அத்திக்காய்; ஞாற்சி, வீறகு, ⁷அடி எ - ம்,
அல்வழிக்கண், அத்திகடிது; ஞான்றது, வலிந்தது, அசைந்தது எ - ம்
நாற்கணத்தோடும் சாரியையேண்டாது வந்தன. புளியங்காய்; ஞாற்சி,
வீறகு, அடி எ - ம், புளிகுறிது; ஞான்றது, வீழ்ந்தது, அழகிது எ - ம்
நாற்கணத்தோடும் வேற்றுமையில் வேண்டியும் அல்வழியில் வேண்டாதும்
வந்தன.⁷

⁸இனி உருப்புணர்ச்சிக்கண் ⁹அவற்றை, அவற்றால், அவற்றுக்கண்,
அவையிற்றை, அவையிற்றால், அவையிற்றுக்கண் எ - ம், மரத்தை,
மரத்தால், மரத்துக்கண் எ - ம் இவை வேண்டியேநின்றன; மரக்கு, மரக்
கண் என வேண்டாது வரவும்பெறும். வேயை, வேயால், வேய்க்கு,
வேய்க்கண் என இவை வேண்டாதுவந்தன. செருவை செருவிற்கு,
விளவை விளவிற்கு என இவை ஒன்றற்கே ஓரிடத்துவேண்டியும் ஓரிடத்து
வேண்டாதும் வந்தன. மரத்தினை, மரத்தினால், மரத்திற்கு, மரத்தின்கண்;
அவற்றினை, அவற்றினால், அவற்றிற்கு, அவற்றின்கண் எனப் பலவும்
வந்தன. உருப்புணர்ச்சி யல்லாதவிடத்து ஒருதலையாக வேண்டியே
¹⁰நிற்பனவல்ல சாரியையெனக் கொள்க.

(பி - ற்) ¹நிலைமொழிப்பதத்தின் ²(க) வருதலும் வராததும், (உ) வந்து
நிற்கலும் நில்லாவாதலும் வந்தும் வாராதநிற்கலுமாம் எ - று. ³சாரியை
யேற்றல் ⁴உள்ளது உண்டது ⁵ஒன்றற்கு வேண்டியும் வேண்டாதும்
⁶அடவி ⁷“நினைகுமினீவினரல்லாம்” (நினைபுமின்), “நினைமினீர் நீனில
வேந்தீர்” என ஒன்றற்கே ஓரிடத்துவேண்டியும் வேண்டாதும்வந்தது
⁸இன்னும் ⁹அரணினை அவற்றை ¹⁰நிற்பனவுரியவல்ல (ச)

(243) அன்ஆன் இன்அல் அற்றிற் ருத்தம்

தம்நம் நும்ஏ அஉ ஐகுன

¹இன்ன பிறவும் பொதுச்சா ரியையே.

எ - ன், மேற் சாரியையென்றார், அவைஇவையென்பது உணர்த்துதல்
துதலிற்று.

(இ - ள்.) அன்னும் ஆனும் இன்னும் அல்லும் அற்றும் இற்றும்
அத்தும் அம்மும் தம்மும் நம்மும் நுமும் ஏயும் அவ்வும் உவ்வும் ஐயும்
குவ்வும் னவ்வும் இவைபோல்வனபிறவும் விசுதி பதம் உருபு ஆனபுன்று
புணர்ச்சிக்கும் பொதுவான சாரியைகளாம் எ - று.

வ - று. ஒன்றன்கூட்டம், ஒருபாற்கு, வண்டின்கால், “பூநறுந்
தொடையல்குடி,” பலவற்றை, பதிற்றுப்பத்து, மரத்தினை, புளியங்காய்,
எல்லார்தம்மையும், எல்லாநம்மையும், எல்லீர்தம்மையும், கலனேதுணி,

'குன்றக்கூகை (குறுந். 153), சாத்தனுக்கு. " கேழ லட்ட 'பேழ்வாயேற்றை" (அகநா. 8), " தறுகன் 'மறையினு முய்குவை போலாய் " (புறநா. 300), ஆன்கன்று என முறையேகாண்க.

'மிற' என்றதனானே மற்று வருவனவும்கொள்க.

(பி - ற்.) ' அன்னமிறவும் 'வானமதி 'பேழைவாய் 'முழையி னும் (ரு)

(244) எல்லா மென்ப திழிதிணை யாயின்
அற்றோ நுருபின் மேலும் முறுமே
அன்றே நம்மிடை யடைந்தற் றாகும்.

எ - ன், ஒருசார் 'சாரியைபெறுமாறுணர்த்துதல்தலிற்று.

(இ - ள்.) எல்லாமென்னும்பெயர் அஃறிணையானகாலை அற்றுச் சாரியையும் உருபின்மேலே உம்மும் பெறும்; 'உயர்திணையானகாலை இடையே நம்முச்சாரியையும் உருபின்மேலே முன்போல் உம்மும் பெற்று முடியும் எ - று.

வ - று. எல்லாவற்றையும், எல்லாவற்றொடும் எ - ம், எல்லாவற்றுக் கோடும்; செவியும், தலையும், புறமும் எ - ம் அஃறிணைக்கண் உருபினும் பொருளினும் அற்றும் உம்மும் வந்தன. எல்லாநம்மையும் 'எல்லா நம்மொடும் எ - ம், எல்லாநங்கையும்; செவியும், தலையும், புறமும் எ - ம் உயர்திணைக்கண் உருபினும் பொருளினும் நம்மும் உம்மும் வந்தன.

(பி - ற்.) ' சாரியையாமாறு ' உயர்திணை விரவுத்திணைகளான காலை(சு)

(245) எல்லாரு மெல்லீரு மென்பவற் றும்மை
தள்ளி நிரலே'தம்நும் சாரப்
புல்லு முருபின் பின்ன ரும்மே.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) இவ்விருவகைச்சொல்லினும் ஈற்றில்கின்ற உம்மையை யழித்து முறையே தம்மும் தும்முச்சார உருபின்னினே உம்மைபுணரும் எ - று.

வ - று. எல்லார்தம்மையும், எல்லீர்தும்மையும் 'எ - ம், எல்லார் தங்கையும், எல்லீர் தங்கையும் 'எ - ம் உருபினும் பொருளினும் சாரியையும் உம்மும் வந்தன.

எல்லாரையும் எல்லீரையும், எல்லார்கையும் எல்லீர்கையும், 'எனச் சாரியையை இடையில் ஏலாதுமவரும்.

(பி - ற்.) ' என உயர்திணைக்கண்ணே தம்மும் தும்மும் உருபின் மேல் உம்மும்பெற்றன 'எனப் பொருளினும் பெற்றன 'என ஏலாது வந்தன (சு)

(246) தான்தாம் நாம்முதல் குறுகும் யான்யாம்
நீ நீர் என்எம் நின்று மாம்பிற
குவ்வி னவ்வரு நான்கா றிரட்டல.

எ - ன், இவ்வேழு ¹பெயரின் பின் ஆறுஉருபும் இன்னவாறு முடிக்க
வென்பதுணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) தானென்றும் தாமென்றும் நாமென்றும் வருஞ் ¹சொற்
களின் முதலுயிர்க்குறுகும்; யானென்றும் யாமென்றும் நீயென்றும்
நீரென்றும் வருஞ்சொற்கள் முறையே என்னென்றும் எம்மென்றும்
நின்னென்றும் நும்மென்றும்ஆகும்; இங்ஙனந்திரிந்து நின்றவழி நான்கா
முருபு ¹புணருமிடத்து இடையே அகரச்சாரியைவரும்; இவற்றுள்
நான்காமுருபும் ஆறுமுருபும் புணருமிடத்து ¹குற்றொற்றுக்கள் இரட்டா
வாம் எ - று.

வ - று. தன்னை தன்னால் தனக்கு தன்னின் தனது தன்கண் எ - ட்,
தம்மை தம்மால் தமக்கு தம்மின் தமது தன்கண் எ - ட், நம்மை நம்மால்
நமக்கு நம்மின் நமது நன்கண் எனவும்வரும். என்னை எம்மை நின்னை
நும்மை என இவையும் அவ்வாறேவரும்.

நான்காவதற்கு ⁵விதியகரவீறுநின்று ககரவொற்றுமிக்கது.

⁶‘மிற’ என்றதனானே வழக்கினுள் ⁶நீயென்பது உன்னென்றும்
¹நீரென்பது உம்மென்றும் வரவும்பெறுமெனக் கொள்க.

(பி - டி.) ¹பெயர்ப்பின் ஆறுருபும் முடிக்க ²சொற்கள் ³புணர்
விடத்து இவ்விடையே ⁴முற்கூறியகுற்றொற்று ⁵அகரம்வர நற்றுக்
ககரவொற்றுமிக்கது ⁶நீயென்பதற்கு ¹நீரென்பதற்கு (அ)

(247) ஆமா கோனவ் வணையவும் பெறுமே.

எ - ன், ஒருசாரன சாரியைபெறுமாறுணர்த்துதல்துதலிற்று.

(இ - ள்.) இம்மூன்றுபெயரும் நகரச்சாரியைபெறவுங்கூடும் எ - று.

ஆவுடனேஓதினமையான் ¹ஓரினம்பற்றி மாவென்றது விலங்குமாவை
யெனக்கொள்க.

வ - று. ஆனை, மானை, கோனை எனவரும்.

உம்மையால், ஆவை, மாவை, கோவை எ - ட் இன்சாரியைபெற்று,
ஆவினை மாவினை கோவினை எ - ட் வருமெனக்கொள்க.

(பி - டி.) ¹ஓரிடம்பற்றி

(ஆ)

(248) ஒன்று முத¹லெட் டுற மெண்ணூர்

பத்தின்முன் ஆன்வரிற் பவ்வொற் றொழியமேல்
எல்லா மோடு மொன்பது மிற்றே.

எ - ன், ஒருசார் எண்பெயர் சாரியைபெற்றுமுடியுமாறுணர்த்துதல்
துதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒன்றுமுதல் எட்டுளும் எண்களோடுவரும் பத்தென்னு
மெண்முன்னர் ஆனென்னுஞ்சாரியைவரிற் பத்தென்னுமொழியிற் பகர
வொற்றொழிய மேல்நின்ற எல்லாங்கெடும்; ¹ஒன்பதென்பதன்முன்னும்
ஆன்வரின் பகரவொற்றொழிய மேல்நின்ற எல்லாம் கெடும் எ - று.

வ - று. ஒருபாளை, இருபாளை, ஒன்பாளை எனவரும்.

(பி - டி.) ¹லெட்டளவாம் ²ஒன்பதன்முன்னும் (க0)

(249) வவ்விறு சுட்டிற் கற்றுறல் வழியே.

எ - ன், ஒருசாரன சாரியை பெறுமாறுணர்த்துதல்நுதலிற்று.

(இ - ள்.) வகரவீறியுள்ள மூவகைச் ¹சுட்டிற்கும் அற்றுச் சாரியை
வருதல் முறைமை எ - று.

வ - று. அவற்றை, இவற்றை, உவற்றை, அவற்றுக்கண் என¹
வரும்.

'வழி' என்றமிகையான், இவற்றிற்கு இச்சாரியை வந்தாலும்,
*முதன்முச்சுட்டின் முன்னும் எகரவினமுன்னும் ³இச்சாரியைவந்து வகர
மெய் பெற்றாலும் தனிக்குறின்முன் ஒற்று இரட்டாவாறுகொள்க.

(பி - டி.) ¹சுட்டிற்குமுன்னும் ²'பதமுன்விருதியும்...ஆகும்' என்பத
னாவரும் ³இச்சாரியைவந்தால் இடையில வகரவுடம்படுமெய் பெறுமென்
பார்க்கும் அவை தனிக்குறின்முன்ஒற்று உயிர்வர இரட்டாமற்கொள்க(கக)

(250) சுட்டின்முன் னாய்த மன்வரிற் கெடுமே.

எ - ன், எய்தாதது எய்துவித்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மூவகைச்சுட்டின்முன்னுமுள்ள ஆய்தம் அன்சாரியை
வரிற் கெடும் எ - று.

வ - று. அதனை, இதனை, உதனை எனவரும். (கஉ)

(251) அத்தி நகர மகரமுனை யில்லை.

எ - ன், அத்துச்சாரியைக்கு ஆவதோர் விதியுணர்த்துதல்நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இயல்பானும் விதியானும்நின்ற அகரத்தின்முன் வந்த
அத்துச்சாரியையின் அகரம் கெடும் எ - று.

வ - று. மகத்துக்கை, மரத்துக்குறை என இரண்டகரக் கண்ணும்
¹கெட்டது.

(பி - டி.) ¹முன்வந்த அத்துச்சாரியையின் அகரம் (கஃ)

(252) இதற்கிது சாரியை யெனி¹னள வின்மையின்

விருதியும் பதமு முருபும் பகுத்திடை

நின்ற வெழுத்தும் பதமு மியற்கையும்

ஒன்ற ²வுணர்த்த லுரவோர் நெறியே.

* தொல்காப்பியம், உருடியல், ஐந்தாங்குத்திரம், இளம்பூரணருரை
யைப்பார்க்க.

எ - ன், சாரியைக்கு ஆவதோர் புறநடை புணர்த்துத் தல்தலிற்று.

(இ - ள்.) இச்சொற்குச் ¹சாரியையிதுவென்று சொற்றொறும் சாரியை 'சொல்லுதலுறின், அளவின்றிப் ²பெருகலின், நிலைப்பதத்தையும் அதன்வழி ³வருமுறையவான விசுவதியே பதமே உருபே யென்றிவற்றையும் பிரித்து இரண்டற்கும் இடையிற் பொருத்தமுடைத்தாய்நின்ற எழுத்துச் சாரியையே, மொழிச்சாரியையே, இயல்பேயென்றவற்றுள் இன்னது நின்றதென்று பொருத்தம்படியறிந்து உணர்த்துத் தல் புலவரது முறைமை எ - று.

வ - று. உண்டதென்பதனை, உண் ட் அது எனப்பிரித்து அகரஎழுத்துச்சாரியைவந்ததெனவும், உண்கின்றனனென்பதனை உண்கின்று அன் அன் எனப்பிரித்து மொழிச்சாரியைவந்ததெனவும், உண்டானென்பதனை உண் ட் ஆன் எனப்பிரித்துச் சாரியைவாராது இயல்பாய்வந்ததெனவும் பகுதிவிசுவதியுக்கு இடையே இருசாரியையும் இயல்புமானவாறுகாண்க. "ஆனமணி யியம்புங் காணத் தான" என்பதனை, ஆன் அ மணி.....தான எ - ம், "ஆனநெய் ¹தெளித்து" என்பதனை, ஆன் அ நெய் ²தெளித்து எ - ம், ஒன்றேகால் என்பதனை ஒன்று ஏ கால் எ - ம், கலனேகுறுணி என்பதனை கலன் ஏ குறுணி எ - ம், கலனேதூணி என்பதனை கலன் ஞ தூணி எனவும் பிரித்து எழுத்துச்சாரியைவந்ததெனவும், புளியங்காயென்ப தனை, புளி அம் காய் எ - ம், வண்டின்காலென்பதனை, வண்டு இன் கால் எ - ம் பிரித்து மொழிச்சாரியை வந்ததெனவும், ஆமணிஎன்பதனை, ஆ மணி எனப்பிரித்துச் சாரியைவாராது இயல்பாய்வந்ததெனவும் இருபதங்கட்கு மிடையே இருசாரியைகளும் இயல்பும் ஆனவாறுகாண்க. ஆனையென்ப தனை, ஆன் ஐ எ - ம், அவற்றை யென்பதனை அவ் அற்று ஐ எ - ம். ³மலை என்பதனை மால் ஐ எ - ம் பிரித்துப் பதவுருபுக்கிடையே இருசாரியையும் இயல்புமானவாறு காண்க. இவ்வாறே எடுத்தோதாத சாரியைக ளெல்லாம் எடுத்து முடிக்க.

(பி - டி.) ¹அளபின்மையின் ²உணர்த்துத் தல் ³சாரியையாயிது. ⁴சொல்லுறின் ⁵பெருத்தலின் ⁶வருவனவான ⁷தெளிந்தது ⁸தெளிந்தது ⁹மாவை என்பதனை மா ஐ எனவும் (கச)

(253) விசுவதி பதஞ்சா ரியையுரு பனைத்தினும்

உரைத்த ¹விதியினோர் தொப்பன கொளலே.

எ - ன், ²எனைவகைப்புணர்ச்சிக்கும் ³ஏற்பதோர் கருவியுணர்த்துத் தல்தலிற்று.

(இ - ள்.) விசுவதியே பதமே சாரியையே உருபே யென் ⁴நிவ்வெல்லா வற்றின்கண்ணும் ஓரிடத்துச்சொன்ன விதியையோர்ந்து அவற்றிற்குப் பொருத்தமுடையன விசாரித்தறிந்து புணர்க்க எ - று.

இஃது ⁵என்னைசொல்லியவாறேயெனின், விசுவதிபுணர்ப்புழிச்சொன்ன பகுதியிற்றழிவுமுதலானவை பதப்புணர்ச்சி முதலானவற்றிற்கு வரவும், பதப்புணர்ச்சிக்குச்சொன்ன இயல்பே விகாரமே யென்றவை ஒழிந்த

மூவிடத்துவரவும், உருபுபுணர்ச்சிக்கட் சொன்ன சாரியை முதலானவை ஏனைமூன்றிடத்து வரவும்பெறும். அவை ஆங்காங்கு எடுத்துச்சொல்லு வான்புகிற் 'பெருகுதலிற் சுருங்குதற்பொருட்டுப் பொதுப்படக் கூறின ரெனக்கருதி அவ்விடங்கட்கு வேண்டுவன அறிந்து வருவித்துப்புணர்க்க வென்க.

வ - று. கரியானென்னும் பகுபதமுடிப்புழிப் பண்புப்பகுதி ஈறுகெடு மெனக்கூறினார்; அதனானே கருநீலமெனப் 'பதமுடிப்புழியும் கெடுக்க. புளியங்காயெனப் பதமுடிப்புழி, உருபுபுணர்ச்சிக்கட் சொன்ன சாரியை வருதலும், சாரியையிற்றுமகரம் மகரவீற்றுப் புணர்ச்சிபோலத் திரிதலும் கொள்க. உருபுபுணர்ச்சிக்கண் நீயென்பது நின்னெனநிற்குமென்றார்; அவ்வாறே பொருட்புணர்ச்சிக்கண்ணும் நின்கையெனப் புணர்க்க. இவ்வாறே பிறவும் வருவித்துக்கொள்க.

'ஓர்ந்து' என்பது ஏற்புழிக் கோடற்கென்க.

(பி - று.) 'விதியுளோர்ந்' 'எவ்வகை' (க) ஒப்பதோர் (உ) இயைவ தோர் 'இவையெல்லா' (க) என்ன; (உ) என் 'பெருத்தலிற்' 'பதம் புணர்ப்புழியும்' (கரு)

(254) இயல்பின் விகாரமும் விகாரத் தியல்பும்
உயர்திணை யிடத்து விரிந்துந் தொக்கும்
விரவுப் பெயரின் விரிந்து நின்றும்
அன்ன பிறவு மாகுமை யுருபே.

எ - ன், ஐகாரவேற்றுமைத்திரிபு தொகுத்துணர்த்துதல்துதலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்வாறு வரப்பெறும், ஐகாரவேற்றுமை; உருபினும் பொருளினும் எ - று.

வ - று. இயல்பின்விகாரமாவது, "வழிபடு தெய்வ நிற்புறங்காப்ப" (தொந். செய். 110) என்பது. விகாரத்தியல்பாவன, மண்கொணர்ந்தான் பொன் கொணர்ந்தானென்பன. உயர்திணையிடத்துவிரிந்துநின்றன, நம்பி யைக்கொணர்ந்தான் நங்கையைக்கொணர்ந்தானென்பன. உயர்திணை யிடத்துத் தொக்குவந்தன, மகம்பெற்றான் மகப்பெற்றனென்பன. விரிவுப் பெயரின்விரிந்துநின்றன, கொற்றனைக்கொணர்ந்தான் கொற்றியைக் கொணர்ந்தானென்பன.

'அன்னபிறவும்' என்றதனால், 'வில்லைக்கொள் வில்கொள் விற்கொள்' என்பனபோல்வனவுங் கொள்க.

(பி - ம்.) 'ஆடுஉவறிசொல்' (தொந். கிளவி. 2), 'மகடுஉவறிசொல், வில்லைக்கொள்' (கக)

(255) புள்ளியு முயிரு மாயீறு சொன்முன்
தம்மி னாகிய தொழின்மொழி வரினே
வல்லினம் விகற்பமு மியல்பு மாகும்.

எ - ன், மூன்றும் ¹வேற்றுமைத்தொகைக்கு ஆவதோர்விதியுணர்த்து
தல்துதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒற்றும் உயிரும் ஈருகியசொன்முன் தம்மினாகிய தொழிற்
சொல்வந்தால், வல்லெழுத்து விகற்பமாயும் இயல்பாயும்வரும் எ - று.

வ - று. நாய்கோட்பட்டான் நாய்க்கோட்பட்டான், புலிகோட்பட்
டான் புலிக்கோட்பட்டான், வளிகோட்பட்டான் வளிக்கோட்பட்டான் எ-ம்,
நாய்கெளவப்பட்டான், புலிகெளவப்பட்டான்; சாரப்பட்டான், தீண்டப்
பட்டான், பாயப்பட்டான் எ - ம் வரும்.

பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

(பி - டு.) ¹(க) வேற்றுமைதொகுத்துணர்த்துதல்; (உ) வேற்றுமைத்
தொகையுணர்த்துதல் (கௌ)

(256) இதற்கிது ¹முடிபென் நெஞ்சா தியாவும்
விதிப்பள வின்மையின் விதித்தவற் றியலான்
வகுத்துரை யாதவும் வகுத்தனர் கொளலே.

எ - ன், இவ்வதிகாரத்துட் சொன்னபொருட்கெல்லாம் ஏற்பதோர்
புறநடையுணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்வதிகாரத்துட் சொல்லாத எழுத்திலக்கணமாய் வருவன
வெல்லாம் இதுவே விதியாக ஈண்டே சொல்லிக்கொள்க எ - று.

வ - று. ¹“உருவே யுணர்வே யொலியே ²தன்மை, யெனவி
ரெழுத்து மீரிரு பகுதிய.” (க); “காணப் பட்ட வருவ மெல்லா, மாணக்
காட்டும் வகைமை நாடி, வருவி லோவியன் கைவினை போல, வெழுதப்
படுவ தருவெழுத் தாகும்” (உ); “கொண்டவோர் குறியாற் கொண்ட
வதனை, யுண்டென் றுணர்வ துணர்வெழுத் தாகும்.” (க); “இசைப்படு
புள்ளி னெழாஅல் போலச், செஹிப்புல னாவ தொலியெழுத் தாகும்” (ச);
“முதற்கா ரணமுந் துணைக்கா ரணமுந், துணைக்கா ரணத்தொடு தொடரிய
வுணர்வு, மவற்றொடு புணர்ந்த வகத்தெழு வளியின், மிடற்றுப் ⁵பிறந்
திசைப்பது தன்மை யெழுத்தே” (ரு) (யா - வி. உரை) என்னும் இப்பகுதி
யுள் ஒலியெழுத்தே செஹிப்புலனாய்ப் பொருள்தருஞ் சிறப்புநோக்கி, அதனை
எடுத்தோதினர்; ஒழிந்தனமூன்றும் ஈண்டே உரைத்துக்கொள்க. இவ்வா
றன்றி “வடிவுபெயர் தன்மை யுண்டுகடி நான்காய், நடைபெறு நாவலர்
நாடிய வெழுத்தே”; “கட் ⁶புல னல்லாக் கடவுளைக் காட்டுஞ், சட்டகம்
போலச் செஹிப்புல வொலியை, யுட்கொளற் கிடுமுரு பாம்புகுவெழுத்தே”;
“வடிவுமுதன் மும்மையின் வழங்கு மெழுத்திற், படிபல பகுதிக் கிடுபெயர்

பெயரே.”; “தான முயற்சி¹ தரக்கொளச் செஷிப்புல, னுயவொலி தன்மை யெழுத்தா ரும்மே”; “உருபு முதன் மும்மையோ டொன்றிய வியல்பை, மரு²வுளந் துணிவுற வருமுடி பெழுத்தே.” இவ்வாறு பகுத்துரைக்கப்படும் எழுத்துக் கூறுபாடும், போயினான் சொல்லினானென வருஞ்சொற்கள், இறந்தகாலந்தரும் இன்னிடை நிலைபெறுது, போனான் சொன்னான் எனவரு வனவும், புக்கான் நக்கான்முதலானவும், வாரியோள் வாருங்கோள் வந்தி யோள்³ வாருங்கிடர் என்றற்றொடக்கத்துக் காலவழக்காய் வருவனவுமான பதத்தின்கூறும், இந்தவனந்தல், குளாம்பல், மராடி,¹⁰ செங்கழநீர் என்றற் றொடக்கத்துப் புணர்ச்சிக்கூறும் இவைபோல்வனபிறவும் இதுவே நிலனாகத் தந்துமுடிக்க.

(பி - டி.)¹ முடிவென்று² உருபே³ தன்மையென, விருவகையெழுத்து ரீரிரண் டாகும்⁴ ஆமே⁵ பிறப்பது⁶ புலனில்லாக்⁷ (க) தரக்கொளல், (உ) தரக்கோள்⁸ உளத்துணிவருமுண்முடிபு⁹ (க) வருங்கெடர்; (உ) வாருங் கிடர்¹⁰ (க) செங்கழநீர்; (உ) செங்கழனி (கடி)

ஐந்தாவது உருபுபுணரியல் முற்றிற்று.

கட்டளைக் கலித்துறை

“அடையெண் பெயர்முறை தோற்றம் வடிவன வாதியந்தம்
இடைநிலை போலியென் றீரைந் தெழுத்து மிருபதமும்
படுபுணர்¹ மூன்றி வியல்பும் விகாரமுஞ் சாரியையும்
உட² னுணர் வாரை யெழுத்தறி வாரென்ப ருத்தமரே.”

(பி - டி.)¹ மூன்று மியல்பும்² னறிவாரை

வெண்பா

“எழுபா னிரண்டெழுத்தி னேற்றபதத் தைஞ்ஞான்
கொடுமூன் றுயிரீறைம் பான்மூன் - நருமெய்யீ
ருரு றுருபியன்மூ வாரு மெழுத்துரைநூற்
பாவிருதாற் றேரிரண்டாப் பார்.”

முதலாவது,

எழுத்ததிகாரம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது சொல்லதிகாரம்

முதலாவது

பெயரியல்

(257) முச்¹சக நிழற்று முழுமதி முக்குடை
அச்சுத னடிதொழு தறைகுவன் சொல்லே.

என்பது சூத்திரம்.

இவ்வதிகாரம் என்னுதலி எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டதோவெனின், அதிகாரம் நுதலியதூஉம் அதிகாரத்தினது பெயர் உரைப்பவே விளங்கும். ஆயின், இவ்வதிகாரம் என்ன பெயர்த்தோவெனின், சொல்லிலக்கண முணர்த்திற்றுதலாற் சொல்லதிகாரமென்னும் பெயர்த்து. சொல்லப்படுதலாற் சொல்லெனக்கொள்க. மேலதிகாரத்தோடு இதற்கு இயைபு என்னை யோவெனின், அது வருஞ்சூத்திரத்தானே விளங்கும்.

இவ்வதிகாரத்துள், எனைவகையோத்தினுற் சொல்லிலக்கணம் உணர்த்தினாலெவெனின், ஐவகை யோத்தினுன் உணர்த்தினுனென்க.

அவற்றுள், இம்முதலோத்து என்னுதலியதோவெனின், ஒத்துநுதலிய தூஉம் ஒத்தினது பெயருரைப்பவே விளங்கும். ஆயின், இவ்வோத்து என்னபெயர்த்தோவெனின், பெயர்ச்சொற்களது இயல்பு உணர்த்திற்றுதலாற் பெயரியலென்னும் பெயர்த்து.

இவ்வோத்தினுள், இத்தலைச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோவெனின், ஒரு சாரார்வேண்டும் சிறப்புப்பாயிரம் உணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) இம்மூன்றுலகத்தினுள்ள உயிர்கட்கெல்லாம் நிழலைப் பண்ணுநின்ற நிறைந்த மதியைப்போன்ற மூன்றுகுடையையுடையனான கேடிலலாதானுடைய அடிகளைவணங்கிச் சொல்லிலக்கணத்தை யான் சொல்லுவேன் எ - று.

அகலம் உரையிற்கொள்க.

அஃதேல், ஒருநாலுக்கு எடுத்துக்கோடற்கண்ணே வணக்கஞ் சொல்லுதலன்றி அதிகாரந்தோறும் சொல்லவேண்டியது யாதோவெனின், தாலொன்றையெனினும் அதிகாரங்கள் பொருளான் வேறுபடுதலானும்

முன்னை ஒருசாரார் ஒரோவதிகாரத்தை ஒருதூலாக்கிப் பாயிரமுழுதும் பகர்தலானும், “ஆகியு மந்தமு நடுவு மங்கலம், ஓதிய முறைமையி னுரைப்ப ராபிஷின், ஏதமி லிருநிலக் கிழத்தி யின்புற, நீதியம் பனுவல்க ணிலவு மென்பவே” என்பவாகலானும், ‘கற்றதனும்பயன், குற்றமற்று முற்றவுணர்ந்த ஒற்றைநற்றவன் பொற்றுளினைமலர்போற்றல்’ ‘என்ப வாகலானும் சொன்னாரெனக்கொள்க.

(பி - டி.) ¹செகம் ²யோத்தினுனென்க. ³என்னையோவெனின் ⁴என்பத னனும் சொன்னாரென்க. (க)

(258) ஒருமொழி தொடர்மொழி பொதுமொழி யென்று இருதிணை யைம்பாற் பொருளையுந் தன்னையும் மூவகை யிடத்தும் வழக்கொடு செய்யுளின் வெளிப்படை குறிப்பின் விரிப்பது சொல்லே.

எ - ன், சொல்லின்கூறுபாடும் அதனியல்பும் உணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒருமொழியும் தொடர்மொழியும் பொதுமொழியுமென்னும் இக்கூற்றினதாகி இருதிணையையும் அவற்றினது கூறுபாட்டான்வரும் ¹ஐம்பாற்பொருளையும் தன்னையும் மூன்றிடத்தினும் வழக்கின்கண்ணும் செய்யுளின்கண்ணும் வெளிப்படையானும் குறிப்பானும் விளக்குவது, சொல்லாவது எ - று.

எனவே உலகத்து உயிர்ப்பொருள், உயிரில்பொருள், இயங்கியற் பொருள், நிலையியற்பொருள், காட்சிப்பொருள், கருத்துப்பொருள், முதற் பொருள், சினைப்பொருள், இயற்கைப்பொருள், செயற்கைப்பொருள், வழக்குப்பொருள், ¹செய்யுட்பொருளென்று இவ்வாறு பகுத்துரைக்கப் படும் பொருள்களெல்லாம் இருதிணை ஐம்பாலாய் அடங்குமென்பதூஉம், இவற்றைச் சொல்லுஞ்சொல்லும், ஒருமொழி தொடர்மொழி பொதுமொழி யெனவும் உயர்திணைச்சொல் அஃறிணைச்சொல் ஆண்பாற்சொல் பெண் பாற்சொல் பலர்பாற்சொல் ஒன்றறிசொல் பலவறிசொல் தன்மைச்சொல் முன்னிலைச்சொல் படர்க்கைச்சொல் வழக்குச்சொல் செய்யுட்சொல் வெளிப்படைச்சொல் குறிப்புச்சொலெனவும் வருங்கூறுபாட்டதாமென்ப தூஉமாயிற்று. இன்னும் இதனானே, மேல் எழுத்ததிகாரத்துள் அணுத்திரள் முதற்காரணமாகப் பிறந்து மொழிக்கு முதற்காரணமாகிவந்த பலவொலி எழுத்தாமென்றும், அது தனியேநின்றும் தொடர்ந்துநின்றும் பொருளைத் ²தோற்றுவித்தலிற் பதமாமென்றும் போதந்தார்; ஈண்டும் அப்பதம்படு பகுதியும், அவை தோற்றுவிக்கும்பொருள் இவையென்பதூஉம் ³சொன்ன வாறுமாயிற்று. ஆகவே எழுத்தோடு சொற்றொடர்ச்சியும் அதிகாரத் தொடர்ச்சியும் தாமேவிளங்கினவெனக்கொள்க. அவ்வகையால் நோக்க ஆரியத்திற்போல வேறு எழுத்ததிகாரமென்று பிரிக்க வேண்டாமையும் போதரும். இது தொகைச்சூத்திரமாகலின், இதன் பொருள்வினைகமை யெல்லாம் தத்தம் வகைச்சூத்திரத்தான் அறிந்துகொள்க. “கடியென்

கிளவி” (தொடர். உரி. 85), “¹கழுமென்கிளவி” (தொடர். உரி. 53), “²புனி மென்கிளவி” (தொடர். உரி. 77) எனச் சொல் தன்னைத்தான் விளக்கின வாறு. உயிரணர்வுகள் தம்மையும் பொருளையும் உணர்த்துமாறுபோலச் சொல்லும் தன்னையும் பொருளையும் உணர்த்துமெனக்கொள்க; “வயிர ளுசியு மயன்வினை யிரும்பும், செயிரறு பொன்னைச் செம்மைசெய் யாணியும், தமக்கமை கருவியுந் தாமா மவைபோல், உரைத்திற முணர்த்தலு முரையது தொழிலே” என்றார், ஆசிரியர் அகத்தியனுருமெனக் கொள்க. சொல் பொருளையுணர்வார்க்குக் கருவியாவதன்றித் தானாக நின்று பொரு ளுணர்த்தாதென்க.

(பி - டி.) ¹ ஐம்பாலுமாகிய பொருளையும் ² மெய்ம்மைப்பொருள் ³ தோற்றலிற் ⁴ சொன்னவாரும் அற்றுகவே ⁵ துனியென்கிளவி (உ)

(259) ஒருமொழி யொருபொரு ளனவாந் தொடர்மொழி பலபொரு ளனபொது விருமையு மேற்பன.

எ - ன், மேற்கூத்திரத்தில் நிறுத்தமுறையானே சொற்கூறுமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ன்.) ஒருமொழிகளாவன பகுப்பிலவாய்நின்று ஒருபொருளை உணர்த்துவனவாம்; தொடர்மொழிகளாவன இரண்டும் பலவுமான மொழிகள் தொகைநிலைவகையானும் தொகாநிலைவகையானும் தொடர்ந்து நின்று பலபொருளையுணர்த்துவனவாம்; பொதுமொழிகளாவன ஒன்றாய் நின்று ஒருபொருளையுணர்த்தியும் அதுவே தொடர்மொழியுமாய்ப் பல பொருளையுணர்த்தியும் இவ்வாறு இருமைக்கும் பொதுவாய் நிற்பன வாம் எ - று.

வ - று. நம்பி நங்கை சாத்தன் சாத்தி நிலம் நீர் மணி பொன்; வந்தான் வந்தாள் வந்தார், போனான் போனாள் போனார், வந்தது வந்தன்; தில் மன்; தஞ்சம் தவ என்றற்றொடக்கத்தன ஒரு மொழிகள்.

இனி, தொடர்மொழியாவது தொடர்ந்தமொழி. தொடரலாவது மொழிகள் தம்முட் பொருள்நோக்குடையவாதல்; நோக்குடைமையாவது தொகைநிலைவகையானும் தொகாநிலைவகையானும் தம்முட் பொருள் கொண்டுமுற்றல். அவை யாங்ஙனம் பொருள்கொண்டு முற்றுமோவெனின், அடை, பொருள்கொண்டு முற்றும்; பொது, சிறப்புக்கொண்டுமுற்றும்; பெயர், வினையும்பெயரும் வினவுங்கொண்டு முற்றும்; தெரிநிலைமுற்றும் குறிப்புமுற்றும் பெயரெச்சமும், ¹பெயர்கொண்டுமுற்றும்; வினையெச்சம், முற்றுவினையும் பெயரெச்சவினையும் தொழிற்பெயரும் சிறுபான்மை வினையெச்சமுக்கொண்டு முற்றும்; இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லும் உருபுகளும், பெயரும் வினையுங்கொண்டுமுற்றும். அவற்றுள், அடை பொருள்கொண்டு முற்றுமாறு கருங்குவனையென்பது. பொதுச் சிறப்புக் கொண்டு முற்றுமாறு பார்ப்பான் பாராயனென்பது; இவ்வாறே ஒழிந் தனவும் தத்தம் விதிச்சூத்திரங்களுட்காண்க. இனி, குறிஞ்சிமலர், “குன்றக் கூகை” (குறுத். 153); கொல்யாணை, குளிர்மதி; கருங்குதிரை, பெருங்

குளிர் ; குயின்மொழி, மயிலியல் ; கலிலபரணர், கைகால் ; பெற்றொழி, புனைகோதை என்றற்றொடக்கத்தன தொகைநிலைத் தொடர்மொழிகள். கொற்றனை, கொற்றனல், கொற்றற்கு, கொற்றனில், கொற்றனது, கொற்றன்கண் ; ஒணனுண்டான், கொற்றுகொள், உண்டசாத்தன், உண்டு வந்தான், உண்டானூரன், பூணன்பொன்னன். “அதுகொ ருேழி காம நோயே” (குறூ. 5), “நனிபே தையே நயனில் கூற்றம்” (புறநா. 227), வந்தேன்வந்தேனென்றற்றொடக்கத்தன, தொகைநிலைத் தொடர்மொழிகள்.

ஒரு சொல்முன் ஒருசொல்² வருங்கால் தொகைநிலை தொகைநிலையாகிய இவ்விரண்டன் பகுதிகளுள்³ ஒன்றுபற்றியன்றி வாராதெனக்கொள்க.

எட்டு, கொட்டு, கொண்மூ, தாமரை, வேங்கை, குறுஞ்சூலி, ஆனை வணக்கி, முயன்மோவாய், முதியாள்கூந்தல், சிறியாணங்கை, எழுந்திருந்தான், வாராரின்றான், உரைத்திட்டானென்றற்றொடக்கத்தன, ‘பகாது நின்று ஒருபெயரும் வினையுமாய் ஒருபொருளை யுணர்த்தினவெனலுமாய், அவ்வாறன்றி, எள்ளைத்து, கொள்ளைத்து, கொள்ளைமூ, தாவுகின்றமரை, வேகின்றகை, ‘குறிதாகிய சூலினைபுடையவன், ஆனையை வணக்குவான், முயலினதுமோவாய், முதியாளது கூந்தல், சிறியாளாகிய நங்கை, எழுந்து பின்இருந்தான், வந்துபின் நின்றான், உரைத்துப் பின் இட்டானென இவ்வாறுபகுப்பப் பலபொருளை யுணர்த்தினவெனலுமாய் நிற்றலாற் பொதுமொழிகள். வெற்பன், பொருப்பன், குழையன், கரியனென்றற்றொடக்கத்தன பலபொருளுணர்த்தின வெனினும், அவை தொடர்மொழிகளாகா ; பகுபதாமென்க. பகுபதத்திற்கும் தொடர்மொழிக்கும் தம்முள் வேற்றுமை மேலையதிகாரத்துட் (சூ. 5, உரை) பதவியலுட்காண்க. சேனை, குழாம், தொறு, பல, பலர், சில, சிலர், வந்தார், வந்தனவென்பனவும் ‘பொருள்பலவேனும் பொருளியைபாகிய⁴ ஒருபொருளை உணர்த்தலான் ஒருமொழியையாமென்க ; “பலவி னியைந்தவு மொன்றெனப் படுமே, அடிசில்⁵ ‘பொத்தகஞ் சேனை யமைந்த, கதவ மாலை கம்பல மனைய” என்றார் ஆசிரியர் அகத்தியனூ⁶மெனக் கொள்க.

இதற்கு இவ்வாறன்றி, ஒருமொழியாக, தொடர்மொழியாக ஒருபொருளைத் தருவன ஒருமொழி ; பலபொருளைத் தருவன¹⁰தொடர்மொழி ; ஒரு பொருளதாகக்கொள்ளவும் பலபொருளதாகக் கொள்ளவும் வருவன பொதுமொழியென்றுமாம். அவன், சாத்தன், கொற்றன், நிலம், நீர் ; வந்தான், சென்றான், வந்தது, நின்றது ; தில், மன் ; தஞ்சம், தவ என்றற்றொடக்கத்தன தனியேநின்று ஒருபொருள்தந்த ஒருமொழிகள். அவர்கள், பலர், சிலர், அவை, பல, சில, சேனை, குழாம், தொறு, வந்தன, போயினவென்றற்றொடக்கத்தன தனியேநின்று பலபொருள்தந்த¹¹தொடர்மொழிகள். அவர், அரசர், வந்தார் என்றற்றொடக்கத்தன ஒருவரை உயர்த்துச்சொல்லியவழி ஒருமொழியெனலுமாய்ப் பலரை நுதலியவழித் தொடர்மொழியெனலுமாய் நிற்றலின், தனியேநின்ற பொதுமொழிகள். சேரன் நிரும்புக்குட்டுவன், சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தான், பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் என்றற்றொடக்கத்தன தொடர்மொழியாய் நின்று ஒருபொருள் தந்த ஒருமொழி.

கொற்றிமகன், “ குன்றக்கூகை ” (குறுந். 153), உவாப்பதினான்கு, பதினென்று என்றற்றெடக்கத்தன தொடர்மொழியாய்நின்று பலபொருள்தந்த தொடர் மொழித்தொடர்மொழிகள். எட்டு, கொட்டு, கொண்மூ, வேங்கை என்றற் றெடக்கத்தன தொடர்மொழியாய்நின்று பல பொருள்தந்த எனலுமாய், ஒரு மொழியாய்நின்று ஒருபொருள்தந்த எனலுமாய்நின்ற தொடர் மொழிப் பொதுமொழிகள். இவ்விருதிறமும் அறிந்துகொள்க.

இவ்வாறுநோக்கப் பொருளானே சொற்குக் குறியிட்டவாறும் ஆயிற் றென்க.

(பி - ம்.) ¹பெயரைக்கொண்டு ²வருங்காலத்து ³ஒன்றன்றிவாரா ⁴பகாதுபொதுநின்று ⁵குறிதாகச்சூலுவது ⁶பலபொருளினவேனும் ⁷ஒரு பொருண்மையுணர்த்தலான் ⁸புத்தகம் ⁹மென்க ; இவ்வாறன்றி ¹⁰பலமொழி ஒருபொருட்டாகக்கொள்ளவும் பலபொருட்டாகக்கொள்ளவும் ¹¹ஒரு மொழித் தொடர்மொழிகள் (உ)

(260) மக்க டேவர் நரக ருயர்திணை

மற்றையி ருள்ளவு மில்லவு மஃறிணை.

எ - ன், மேல் ‘ இருதிணை ’ என்றார், அவை இவையென்பது உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) மக்களும் தேவரும் நரகரும் ¹உயர்திணையாம் ; அவரை ஒழித்துநின்ற ஊர்வன தவழ்வன தத்துவன நடப்பன பறப்பன நிற்பன வான விலங்காதி உயிருள்ளனவும் ²நீர் வளி தீ என்றற்றெடக்கத்து உயிரில் லனவுமான காட்சிமுதற்பொருளும், அணு உயிர் ஆகாயமென்றற் றெடக் கத்துக் கருத்துமுதற்பொருளும், கோடு சினை தோல் பூ மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவி ³ஓசை நாற்றம் ஒளி சுவை ஊற்றுத்தொடக்கத்துக் காட்சிச் சினைப்பொருளும், உணர்தல் காண்டல் செய்தல் துய்த்தற் றெடக்கத்துக் கருத்துச் சினைப்பொருளுமாகிய எல்லாப்பொருளும் அஃறிணையாம் எ - று.

⁴உயரென்பது மிகுதி ; திணையென்பது பொருள் ; உயர்ந்த திணை உயர்திணையென வினைத்தொகை. உயர்திணையல்லாததிணை அஃறிணை ; இழிதிணையென்றவாறு. இது பண்புத்தொகை. ஆண்பாலும் பெண்பாலு மடங்குதற்கு மக்கள் தேவர் நரகரெனக் கதிமேல்வைத் தோதினாரென்க. தேவரை முன்வையாது இவ்வாறு வைத்தகாரணம் என்னையோவெனின், மக்களுட்பிறந்தே தானமும் தவமுமியற்றி வானமும் வீடும் எய்தற்சிறப்பி னான், முன்னே மக்களையும், அவ்வாறல்லது எய்தற்கு அருமைச்சிறப்பினான் அவர்பின்னே தேவரையும், தீவினையால்வருதலிழியினான் அவர்பின்னே நரகரையும் வைத்தாரென்க. இன்னும் மாலிடமென்பதும், ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன் வியாழம் வெள்ளி சனி கதிர் மதி திரு என்றற்றெடக்கத்து ⁵வாய்பாட்டான் வரும்பெயர்களும் அஃறிணைமுடிபினவாமென்றற்கும் அவ்வாறு வைத்தாரெனக்கொள்க.

வ - று. மகன்வந்தான், மகள்வந்தாள், மக்கள்வந்தார் ; தேவன் வந்தான், தேவிவந்தாள், தேவர்வந்தார் ; நரகன்வந்தான், நரகிவந்தாள்,

நரகர்வந்தாரென்பன உயர்திணை. யாணைவந்தது, யாணைகள்வந்தன ; மரம் வளர்ந்தது, மரங்கள்வளர்ந்தன ; நீர்வந்தது, நெருப்பெழுந்தது என்றற் றொடக்கத்தன அஃறிணை.

(பி - டி.) ¹ உயர்திணை ; உவரையொழிந்துநின்றன ² நிலம் நீர்த் ³ முத லாகியஔை ⁴ உயர்வென்பது ⁵ வாய்பாட்டாற்கொண்டு முடிபேற்றலின் (ச)

(261) ஆண்பெண் பலரென முப்பாற் றுயர்திணை.

எ - ன், மேல் 'ஐம்பால்' என்றுபோதந்தார், அவற்றுள் உயர்திணை இணைத்துப்பாலுடைத்தென்பது உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) ¹ ஆணே பெண்ணே பலரேயென்னும் இம்மூன்று கூற் றையுமுடைத்து, உயர்திணை எ - று.

எனவே இருகிணையுமொழிய ஐம்பாலென்று வேறுபொருள் இல்லை யென்பதாஉம் இவை உயர்திணைப்பாலென்பதாஉமாயிற்று. அஃதேல், ஆணொருமையும் பெண்ணொருமையும் ஆண்பன்மையும் பெண்பன்மையும் இவ்விருவரது பன்மையுமெனப் பால் ஐந்தாகற்பாற்றெனின், அம்மூவர் பன்மையும், வந்தார் சென்றாரென்னும் ஓர்ற்று வாய்பாடே கொண்டு முடிதலிற் பன்மையென ஒன்றாய் அடங்குமென்க. ஆண்பெண்ணென்பன அஃறிணைக்கும் ஒக்குமேயெனினும் அவ்விரண்டிற்கும் அஃறிணைக்கண், ² வந்ததென்பதல்லது வழக்கினுள் வேறு வாய்பாடின்மையின், ஆண்பால் பெண்பாலென்னும் வழக்கு உயர்திணைக்கேயாமென்க.

வ - று. அவன் வந்தான், அவள் வந்தாள், அவர் வந்தார் எனவரும்.

(பி - டி.) ¹ ஆண் பெண் பலரென இம்மூன்று ² வந்ததல்லது (ரு)

(262) ஒன்றே பலவென் றிருபாற் றஃறிணை.

எ - ன், ஐம்பாலுள் அஃறிணை ¹ இணைத்துப்பாலுடைத்தென்பது உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒன்றும் பலவுமென்னும் இருபகுதியையுடையது, அஃ றிணை எ - று.

இவையே அஃறிணைப்பாலென்பதாஉமாயிற்று.

வ - று. அதுவந்தது, அவைவந்தன எனவரும்.

(பி - டி.) ¹ இத்துணைப்பால் (க)

(263) பெண்மைவிட் ¹ டாணவா வுவபே டாண்பால்

ஆண்மைவிட் டல்ல தவாவுவ பெண்பால்

இருமையு மஃறிணை யன்னவு மாகும்.

எ - ன், ஐயமறுத்தல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) பெண்ணியல்பினைநீங்கி ஆண்மையினை ஆசைப்படும் பொருள் ஆண்பாலணையவாம் ; ² ஆணியல்பினைநீங்கிப் பெண்மையினை ஆசைப்படும்பொருள் பெண்பாலணையவாம். இருவரதுதன்மையும் அஃ றிணையைப்போலவுமாம், முடிபின்கண் எ - று.

இவையும் மக்கட்க்தியினவேனும் அத்தன்மை நிரம்பாமையின், இவ்வாறு ¹முடியுமென்க. ஆசைப்படுவனவெனவே அத்தன்மையிலே ²சிறிதுசார்த்தப்படுவனவாய் நிற்பனவென்பதாயிற்று.

வ - று. பேடன்வந்தான், பேடிவந்தான், பேடர்வந்தார், பேடியர் வந்தார், பேடுவந்தது, பேடுகள்வந்தன எனவரும்.

“அழிதூஉ வகையு மவற்றின் பாலே” என்றார், ஆசிரியர் அநீதயஜநு மெனக்கொள்க.

(பீ - ற்.) ¹டாணவாவுறுபேடு ²ஆண்மையினை ³முடித்தாரென்க (க) சிறிதுஞ்சாரப்படலாய், (உ) சார்த்தப்படலாய் (எ)

(264) படர்க்கை வினைமுற்று நாமங் குறிப்பிற்
பெறப்படுந் திணைபா லனைத்து மேனை
இடத்தவற் றெருமை பன்மைப் பாலே.

எ - ன், ¹திணையும் பாலும் தெரிதற்கு ஒருகருவி உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) படர்க்கை- ²முற்றுவினையானும் படர்க்கைப்பெயரானும் சொல்லுவான்குறிப்பானும் இருதிணையும் ஐம்பாலும் அறியப்படும்; தன்மை முன்னிலைவினைமுற்றுக்களாலும் பெயர்களாலும் ஒருமைப்பாலும் பன்மைப்பாலுமே அறியப்படுவன எ - று.

வ - று. உண்டான், உறங்கினன்; ஓடினான், பாடினான்; அயின்றார், துயின்றார் எ - ம், உண்டது, உறங்கிற்று; ஓடின, ஆடின எ - ம். படர்க்கை முற்றுவினையாற் பாலும் திணையும் விளங்கின. அவன், ஒருவன், நமன், மகன், சேர்ப்பன், பார்ப்பான், அம்பர்கிழான் எ - ம், அவள், ஒருத்தி, நமள், மகள், தோழி, நங்கை எ - ம், அவர், மாந்தர், ³மக்கள், பலர், சிலர் எ - ம், அது, யானை, குதிரை எ - ம், அவை, யானைகள், குதிரைகள் எ - ம், படர்க்கைப்பெயர்களால் திணைபால் விளங்கின. இனி, நீவந்தாய், நீவீர் வந்தீர்; யான்வந்தேன், யாம்வந்தேம் என்றக்கால் இருதிணைக்கும் ஆண்பால் பெண்பால்களுக்கும் பொதுவாய்நிற்கும். நீவருதலால் அறிவுபெற்றேன்; நீவருதலால் ஆசாரம்பெற்றேன் என்றக்கால், உயர்திணையென்பதும் ஆண்பாலென்பதும் குறிப்பால் விளங்கும். நீவருதலான் முல்லை அரும்பின; நீயிர்தொக்குநிற்றலான் உடம்பாயிற்று என்றக்கால், மழையும் ஐம்பூதமுமென்பன குறிப்பான் விளங்கும். ஒருவரென்பது இருபாற் கும்பொது. ஒருவரான் அரியதவம்பெற்றேனென்றக்கால், ஆண்பாலென்பதும், ஒருவரால் அரிய மடல்பெற்றேனென்றக்காற் பெண்பாலென்பதும் குறிப்பான் விளங்கும். அறிவும் தவழும் பெண்பாலாற் ⁴பெறலரியவோ வெனின், “நுண்ணறி வுடையோர் தூலொடு பழகினும், பெண்ணறி வென்பது பெரும்பேதை மைத்தே” எனச் சான்றோர் ⁵சொல்லுபவாகலான் அரியவென்க. உண்டேன், உண்டேம்; உண்டனை, உண்டனார் எ - ம், யான், யாம், நீ, நீர், நீயீர் எனவும் வரும் தன்மை முன்னிலைவினையும் பெயரும் ஒருமைபன்மை மாத்திரையே விளக்கினவாறுகாண்க.

வினையை முற்கூறினார், பெயரால் திணைபாலறிதல் சிறுபான்மைத் தென்பதாடும், சாந்தரைக்கும், பூத்தொடுக்கு மென்றற்றொடக்கத்து ஒருசார் வினைகள் ஆண்பால் பெண்பால் விளக்காவென்பதாடும் அறிவித்தற்கெனக் கொள்க. மேற் பெயர்வினையோத்துக்களிலே திணைபால் விளங்குமேனும் தொகைவகையான் அறிதற்கு ஈண்டு இவ்வாறு சொன்னாரெனக்கொள்க.

(பி - ம்.) ¹ (க) திணைபாலிரண்டும்தெரிவதற்கு, (2) திணைபாலையத் தெரிதற்கு ² வினைமுற்றாலும் ³ மைந்தர்மக்கள் ⁴ பெறலாகாவோவெனின் ⁵ சொல்லுவராதலானதிக. (அ)

(265) தன்மை முன்னிலை படர்க்கைமூ விடனே.

எ - ன், முன்னர் மூவிடமென்றார், அவை இவையென்பது உணர்த்து தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) தன்மையும் முன்னிலையும் படர்க்கையுமென்னும் இவை மூன்றிடமாவனவாம் எ - று.

வ - று. யான், யாம், நான், நாமெனவும், நீ, நீர், நீயிர், நீவிர், எல்லீ ரெனவும், அவன், அவள், அவர், அது, அவையெனவும் மூவிடப்பெயர் வந்தவாறு. உண்டேன், உண்டேமெனவும், உண்டீன, உண்டனிரென வும், உண்டான், உண்டனள், உண்டனர், உண்டது, உண்டனவெனவும் மூவிடவினை வந்தவாறு. (க)

(266) இலக்கண முடைய திலக்கணப் போலி
மருஉவென் றுகு மூவகை யியல்பும்
இடக்க ரடக்கன் மங்கலங் குழுஉக்குறி
எனுமுத் தகுதியோ டாரும் ¹வழக்கியல்.

எ - ன், மேல் வழக்கின்கண்ணு மென்றார், அஃது இஃதென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இலக்கணநெறியால் வருவதும் ² இலக்கண மன்றெனினும் இலக்கணமுடையதுபோல ³ அடிப்பட்ட சான்றோரால் வழங்கப்பட்டுவரு வதும் இலக்கணத்திற் சிதைந்துவருவதுமென இம்மூன்றுவகையானும் வரும் இயல்புவழக்கு, இடக்கரடக்கிச் சொல்லுவதும் மங்கலமரபினற் சொல்லுவதும் ஒவ்வொரு குழுவிலுள்ளார் தத்தம் குறியாக இட்டுச்சொல்லு வதுமென்னும் இம்மூவகைத் தகுதி ⁴ வழக்கினோடுங்கூட ஆறுவகைப்படும், வழக்குநெறி எ - று.

வ - று. நிலம், நீர், நீ, வளி, ஆகாயம், சோறு, கூழ், பால், பானிதம், தெங்கு, கமுகு, மா, பலா, ⁵ மாந்தர், மக்கள், மகன், மகள் என்றற்றொடக் கத்தன இலக்கணமுடையன. இல் முனைப்பதனை முன்றிலென்றும், கோவிலென்பதனைக் கோயிலென்றும், பொதுவிலென்பதனைப் பொதுயி லென்றும், கணமீயென்பதனை மீகணென்றும், யாவரென்பதனை யாரென் றும், ⁶ எவனென்பதனை என்னென்றும் இப்பெற்றியான்வருவன இலக் கணப்போலி. அருமருந்தன்னென்பதனை அருமந்தானென்றும், ⁷ நாட்டு

வியத்தானென்பதனை நாட்டியத்தானென்றும், மலையமானுடு என்பதனை⁸ மலாடென்றும், சோழநாடு என்பதனைச் சோணுடு என்றும் பாண்டியநாடு என்பதனைப் பாண்டிநாடென்றும், கிழங்கன்ன பழஞ்சோமென்பதனைக் கிழங்கம்பழஞ்சோமென்றும், மட்கட்டியென்பதனை மண்ணுங்கட்டியென்றும், பொற்கட்டியென்பதனைப் பொன்னுங்கட்டியென்றும் வருவனவும் இவ்வாற்றான் வருவனபிறவும் மருஉமொழி.

இவற்றுள் இலக்கணப்போலி அடிப்பாட்டிற்றிரிக்கப்⁹படா; தாமே யாய்நிற்கும்; முன்றிலெனவும், கோயிலெனவும்வரும். மருஉமொழி இலக்கணத்தானும் சிதைவானுஞ் சொல்லப்படுவன; அருமருந்தன்னுள் அருமந்தானென வரும். இவையே இரண்டற்கும் தம்முள்வேற்றுமையென்றற்கு.

கண்கழிஇவருதம், கான்மேல்நீர்பெய்துவருதம், வாய்ப்புசிவருதம், அந்திதொழுதுவருதம், கைகுறியராயிருந்தார், பொறையுயிர்த்தாரென்றற் றொடக்கத்தன இடக்கரடக்கல். இவை செய்யுளாகத்தும், “புலிநின்றிறந்த கீரல்லீர்த்து” எ - ம், “கருமுகமந்தி செம்பினேற்றை” எ - ம் வரும். செத்தாரைத் தஞ்சினாரென்றும், ஒலையைத் திருமுகமென்றும், காராட்டை வெள்ளாடென்றும், இடுகாட்டை நன்காடென்றும், பிறவும் இவ்வாற்றான் வருவன மங்கல மரபினுள்வருவன. பொற்கொல்லர் பொன்னைப்பறியென் றும், வண்ணக்கர்¹⁰சாணத்தை நீலமென்றும், யானைப்பாகர் ஆடையைக் காரையென்றும், ¹¹வேடியர் கள்ளைச் சொல்லிளம்பியென்றும், ¹²இழிசினர் சோற்றைச் சொன்றியென்றும், பிறவும் இவ்வாறு வருவனவெல்லாம் குழுவெக்குறி.

இவற்றுள், முதன்மூன்றும், ஒருகாரணமின்றியே இயல்பாய்வருத லின் இயல்புவழக்கென்றாயின. ஏனைமூன்றும், அவ்வாறன்றி உயர்ந் தோரும் இழிந்தோரும் இவ்வாறுமொழிவது தக்கதென்று கொண்டு வழங் குதலின், தகுதிவழக்கென்றாயின.

(பி - ற்.) ¹வழக்கே. ²இலக்கணமின்றேனும் ³உட்பட்டசான்ரோரால் ⁴வழக்கொடுக்கட்ட ⁵மரம் தாய் மக்கள் ⁶யானென்பதனை என்னென்றும் ⁷நாட்டுவித்தானென்பதனை நாட்டிவித்தானென்றும் ⁸மலைநாடென்றும் ⁹படாதமையாய் ¹⁰(க) காணத்தை; (உ) காரத்தை ¹¹வேடர் ¹²இழிசினர் (க0)

(267) பல்வகைத் தாதுவி னுயிர்க்குடல் போற்பல சொல்லாற் பொருட்கிட னாக வுணர்வினின் வல்லோ ரணிபெறச் செய்வன செய்யுள்.

எ - ன், மேற்செய்யுளென்றார், அஃது இஃதென்பது உணர்த்துதல் துத லிற்று.

(இ - ள்.) பல்வகைப்பட்ட தாதுகளினுள் உயிர்க்கிடனாக இயற்றப் பட்ட உடம்புபோலப் பல்வகைச்சொற்களானும் பொருளுக் கிடனாகத்

தங்களறிவினாற் கற்றுவல்லோர் அலங்காரந்தோன்றச் செய்வன, செய்யுளாம் எ - று.

பலசொல்லாவன : பொருளாதி அறுவகைப்பெயர்களுள், ஒரு பொருள்குறித்த பல சொல்லாகியும் பலபொருள்குறித்த ஒருசொல்லாகியும் வரும் பெயர்த்திரிசொற்களும், பவ்வீறும் மாரீரமான படர்க்கைமுற்றும், அல் அன் என் ஏன் குடுத்து அம் ஆம் எம் ஏம் கும் டும் தும் றும் என்னுமீற்றுத் தன்மைமுற்றும், ஐயும் இய்யும் மின்னுமாமீற்றுமுன்னிலைமுற்றும், ககார யகார ரகாரவீற்று வியங்கோண்முற்றும், செய்து, செய்யு, செய்யா, செய்யு, செய்தென, செய, செயின், செய்யிய, செய்யியர், வான், பான், பாக்கு என்னும் வினையெச்சமும், ஒழிந்த ஈறுகளான்வரும் ¹வினைத்திரிசொற்களும், இடைத்திரிசொற்களும், உரித்திரிசொற்களும், ஆனும் ஒழிவும் இன்னும் ஆதும் அவ்வும் பின் முன் இல்லென்னும் மூன்று மொழித்தொழிந்த கண்முதலான எல்லா ஏழனுருபுமான இவ்வுருபீற்று மொழிகளும், வலித்தன்முதலான விகாரமொழிகளும், ²தொகைநிலைமொழிகளும் “ஆடாவடகு” (நினைமா. 4), “தித்தீண்டுகையார்” (நினைமா. 5), என்பனமுதலான குறிப்புமொழிகளும், “பறவாக்குளவி” (காட்டுமல்லிகை), “பாயாவேங்கை” (வேங்கைமரம்) முதலான வெளிப்படைமொழிகளும், மூன்றிறந்த அடுக்குமொழிகளும், எழுத்தகிகாரத்துட் செய்யுட்கென்று வியந்தோகினவு முதலான செய்யுட்சொற்களும், இவையல்லா வழக்குச் சொற்களும், திசைச்சொற்களும், வடசொற்களுமெனக்கொள்க.

எனவே, சொல் எழுத்தாற் பெறப்படுதலின், எழுத்துச் சொற் பொருள் அணியென்னும் நான்கினும்நடப்பது யாப்பென்பதாயிற்று. ஆகவே, ஐந்தகிகாரங்களும் தம்முள் ஒன்றையொன்று இன்றியமையாவெனக் கொள்க.

வ - று. “கங்க னகன்மார்பன் கற்றோர்க் கினிதளிக்கும், ³செங்கனக வெள்ளைச் செழுமணிகள் - எங்கும், தெறித்தனவே போல்விளங்கு ⁴மீன்குழந்த திங்கள், எறிக்குறிலா வன்றோ வினி” எனவரும்.

(பி - டி) ¹ ஏனைவினைச்சொற்களும் ² தொகைநிலைத் தொடர்மொழிகளும் ³ செங்கனகம் ⁴ மீன்குழந்த (கக)

(268) ஒன்றொழி பொதுச்சொல் விகாரந் தகுதி
ஆகு பெயரன் மொழிவினைக் குறிப்பே
முதறொகை குறிப்போ டின்ன பிறவும்
குறிப்பிற் றருமொழி யல்லன வெளிப்படை.

எ - ன், மேல் ‘வெளிப்படைகுறிப்பு’ என்றார், அவை இவையென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இருநிணையிடத்தும் ஆண்பால் பெண்பால்களுள் ஒன்றனை யொழித்துநிற்கும் பொதுச்சொல்லும், தலைக்குறைத்தல் முதலான ஒன்பது விகாரச்சொற்களும், மூவகைத் தகுதிவழக்கு மொழிகளும், ஆகுபெயர்ச்

சொற்களும், அன்மொழித்தொகைச் சொற்களும், வினைக்குறிப்புமொழிகளும் முதலிற்கும் 'எழுத்து மாத்திரமும் மொழிமாத்திரமுகாட்டி நிற்குமொழிகளும், பொருட்டொகையைத் தோற்றிற்குமொழிகளும், குறிப்பாய் வருமொழிகளுடன் இவைபோல்வனபிறவும் குறிப்பினுற் பொருளைக்காட்டுமொழிகளாம். இவ்வாறன்றி வருவனவெல்லாம் விளங்கின்று பொருளைக் காட்டும் மொழிகளாம் எ - று.

வ - று. வருகரசர் ஆயிரமக்களையுடையார்; ஆயிரம் யானைகளையுடையார் எ - ம், 'பெருந்தேவி பொறையுயிர்த்த கட்டிற்கீழ் நால்வர் மக்களுள், நம்பி¹ தூறெருமையையுடையன் எ - ம் பெயர்கள் குறிப்பினுன் இருதினைப்பெண்ணையும் ஆணையும் ஒழித்தன. கருவூரார் நிரைகொண்டார், இன்று இவ்வூர்ப்பெற்றமெல்லாம் உழவொழிந்தன எ - ம், மருவூரார் 'தைநீராடினார், இன்று இவ்வூர்ப் பெற்றமெல்லாம் 'அறத்திற்குக்கறக்கும் எ - ம் வினைச்சொற்கள் குறிப்பினுன் இருதினைப்பெண்ணையும் ஆணையுமொழிந்தன. பிறவுமன்ன.

"மரைமலர் குலிகமொ டிகலிய வங்கை", "ஆடிப் பாவை போல, 'மேவின செய்யுந்தன் புதல்வன் ருய்க்கே" (குறூ. 8), "வறிதுநிலையு காயமும்" (புறநா. 30) என இவை முதற்குறைந்தும் தாமரைமலர், இங்கு விகம், கண்ணாடி, ஆகாயமெனக் குறிப்பினுன் அறியவந்தன. "வேனி 'லோதிப்பாடுநடை" (நீ. 92), "எல்லாவிஃதொத்தன்" (கலி. 61) என இவை இடைக்குறைந்தும் 'ஓத்தி ஒருத்தனென்று குறிப்பினுன் அறிய வந்தன. "நீனிறப் பெருங்கடல்" (அகநா. 40), "தாமரை, முனை 'நிவந் தவைபோலு முத்துக்கோ லவிர்தொடி" (கலி. 59) என இவை கடைக் குறைந்தும்¹ நீலம், கோலமெனக் குறிப்பினுன் அறியவந்தன. பிறவுமன்ன.

புவகைத்¹⁰ தகுதிவழக்கிற்கு மேற்காட்டினவே கொள்க.

கடுத்தின்றார், புளித்தின்றார், தெங்குதின்றார் என இவ்வாகுபெயர்கள் குறிப்பினுன் இவற்றின் காய்தின்றாரென அறியவந்தன.

"பொற்றொடி தந்த புனைமடல்" (இ - வி. சூ. 54, 170-உரை), "அறற் கூந்தற் கில்லை யருள்" (இ - வி. சூ. 170-உரை) என இவ்வன்மொழித் தொகை, பொற்றொடிமேலும் அறற்கூந்தன்மேலும் செல்லாது குறிப்பினுன் இவற்றையுடையாரை அறியவந்தன.

குழையன், பொன்னன், நிலத்தன், மூவாட்டையான், ¹¹மார்பன், கரியன், ஊணன், அல்லன், இல்லன், வல்லன், நல்லன், தீயன், அணியன், வடாதுவேங்கடம், "தெனது.....குமரி" (புறநா. 6) என்னும் குறிப்பு வினைச்சொற்கள் குறிப்பினுன்றி வினையறியலாகாமையின் வினைக் குறிப்புமொழிகள்.

"குன்று விளையு ளுயர்நிலந் துன்புற்றுத், தாவென் நிரப்பாடன் கை" என்னுமிதனுள், 'குன்று' என்புழிக் குரல் நரம்பும், 'விளையுள்' என்புழி விளரிநரம்பும், 'உயர்நிலம்' என்புழி உழைநரம்பும், 'துன்புற்று' என்புழித் துத்தநரம்பும், 'தாவென்று' என்புழித் தாரநரம்பும், 'இரப்பான்' என்புழி இளிநரம்பும், 'கை' என்புழிக் கைக்கிளைநரம்புமென்பன குறிப்

பான் முதனின்ற எழுத்தான் அறியவந்தன. “இல்லென்பான் கையிற் *¹²குடாஅ விரகிலிக், குள்ளதென்றுப்பதென்றன்”. இதுவுமது. “ஓங்கெழின் முதலாக், குன்று கூதிர் பண்பு தோழி, விளியிசை முத்துறழென்றவை யெல்லாம், தெளிய வந்த செந்துறைச் செந்துறை” என்னுமிதனுள், ‘ஓங்கெழில்’ என்புழி, “ஓங்கெழி லகல்கதிர் மிதிந்துணி மணிவிழ முந்நீர் விசும்பொடு ¹³பொருதலற” என்னும் பாட்டும், ‘குன்று’ என்புழி, “குன்று குடையாக் குளிர்மழை தாங்கினுள்” என்னும் பாட்டும், ‘கூதிர்’ என்புழி, “கூதிர்கொண்டிருநேக்கும்” என்னும் பாட்டும், ‘பண்பு’ என்புழி, “பண்பு கொள் செயன்மாலே” என்னும் பாட்டும், ‘தோழி’ என்புழி, “தோழி வாழி தோழி வாழி, வேழ மேறி வென்ற தன்றியும்” என்னும் பாட்டும், ‘விளியிசை’ என்புழி, “விளியிசைப்ப விண்ணகடுங்க” என்னும் பாட்டும், ‘முத்துறழ்’ என்புழி, “முத்துறழ் கலந்தேங்கி” என்னும் பாட்டும் குறிப்பினுள் ¹⁴முதனின்றமொழியான் அறியவந்தன. பிறவுமன்ன.

“ஒன்றி விரண்டாய்ந்து மூன்றடக்கி நான்கினால், வென்று களங்கொண்ட வேல்வேந்தே-சென்றுலா, மாழ்கடல்குழி வையகத்து னைந்துவென் ¹⁵றுறகற்றி, யேழ்க்கடிந் தின்புற்றிரு” (பு. வெ. 9: 37) [ஒன்று - ஞானம்; இரண்டு - தானும் தலைவனும்; மூன்று - காம வெகுளி மயக்கம்; நான்கு - சதுரங்கசேனை; ஐந்து - பஞ்சேந்திரியம்; ஆறு - காமக்குரோத லோப மோக மதமாற்சரியம்; ஏழ் - மிறப்பேழு], “அலங்குளைப் புரவியைவரொடு சினைஇ, நிலந்தலைக் கொண்ட” (புறநா. 2.) [ஐவர் - பாண்டவர்] என்னும் இவை குறிப்பினால் தொகைப்பொருள் அறியவந்தன.

“உவர்க்கட லன்ன செல்வரு முளரே (உலோபர்), கிணற்றுற் றன்ன நீயுமா ருளையே, ¹⁶ செல்வர்தாம் பெருந்திரு வுறுக பல்பகல், ¹⁷நீயாழியரோ நெடிதே ¹⁸ஈயாச், சிறுவிலைக் ¹⁹காலத் தானும், உறுபொரு டந்தெஞ் சொற்கொள் வோயே” (உதாரர்.) “பலசான் றீரே பலசான் றீரே, கயன்முள் ளன்ன நரைமுதிர் திரைகவுட், பயனின் மூப்பிற் பலசான் றீரே” (புறநா. 195), “அறனோ மற்றிது விறன்மாண் குடுமி, இன்ன வாசப் பிறர்மண்கொண், டினிய செய்திரின் ²⁰னாவலர் முகத்தே” (புறநா. 12), “நீயுந் தவறலை நின்னைப் புறங்கடைப், போதர விட்ட துமருந் தவறலர், நிறையழி கொல்யாளை நீர்க்குவிட் டாங்குப், பறையறைந் தல்லது செல்லற்க வென்ன, இறையே தவறுடை யான்” (கலி. 56), ²¹எனவும், ‘நீயிற் பெரிதுமறிதிர்’ எனவும், ²² ‘கற்கறித்து நன்கட்டாய்’ எனவும் வருமியை சொல்லுவான் குறிப்பினும் பொருளறியவந்தன.

இனி, இன்னபிறவும், என்றதனால், “கோடாப் புகழ்மாறன்கூட லையானே, ஆடா வடகினுளுங் காணேன்போர் - வாடாக், கருங்கொல் வேன் மன்னர் ²³கலம்புக்க கொல்லோ, மருங்குல்கொம் பன்னாண் மயிர்” (திணைமா. 4), “மையார் தடங்கண் மயிலெனாய் தித்திண்டு, கையார் பிரிவித்தல் காண்” (திணைமா. 5), “அற்ற மின்றி நின்றசே

* ‘குடா’ என்பதற்கு இங்கே கொடாவென்று பொருள்கொள்க; உகர ஓகரங்கள் சிலவிடத்து ஒத்துவருவதுண்டு.

*ரழற்பெயர்ப் புணர்ச்சியான், முற்றுமுன் சடிப்பெயர் மூன்றுலகு மான்றெழு” (தூளா. இரத. 19), “அன்ன மணையா டரயுகண்டன் றேவிமார்” (தூளா. அரசியம், 339) என இவ்வாறு வருவனவும், “சோலையை யோரெழுத்தா லென்சொல்லுந் தொக்கதன்மேல், நீலப்பே ரெவ்வெழுத்தி னுனிரம்பு - மாலைக், குடைவேந்தன் சென்னி குலநதி யின் பேரைக், கடைசேர்ந்த வோரெழுத்தாற் காண்” (கா, காவி, காவிரி) என இவ்வாறு எழுத்துப்பெருக்கமாய் வருவனவும், “ஆற்றின்பே ரீற்றி னெழுத்தொழிய விற்பஞ்சேர், நாற்கால தாமீற் றுயிர்நடப்ப - வேற் புடைய, உண்பயனா மாங்கதனி னீரெழுந்தா லோததாம், கிற்பஞ்சேர் செய்யுளா மின்று” (பாலாறு, பாலா, பால், பா) இவ்வாறு எழுத்துச் சுருக்கமாய் வருவனவும், “வாம மணிமே கலையார் மயிர்குறுகி, னுமவர் பெய்யு மணிகுழை - ஏம, மயிர்நிறுவி மற்றதற்கோர் புள்ளி கொடுப்பிற், செயிர்தீர் மரமாகுஞ் சென்று” (கூழை, குழை; ஒதி, ஒதி) இவ்வாறு மாத்திரைச்சுருக்கமாய் வருவனவும், “பூமேலா ளாரென்பார் பூம்போர்வை யென்செய்யும், தீமேற் படிர்கொடுத்தாற் கொள்வதெவ - னுமே, நலந் திகழுஞ் செங்கோ னயதீர னென்கோன், சிலம்பன் றிருவேங்”¹கடன்” இவ்வாறு வினாவுத்தரமாய் வருவனவும், “நீத்தொழிந்த வாறைந் தடக்கிசின் னிச்சயமே, வாய்த்தமைந்த வாயில்பெண்ணுனையும் - கூத்தற்கு, வாளேரே டோசை வினோலி மிவ்வல்லாற், கேளா யுடன் வருவதில்”²(நிலையாமை கடைப்பிடி; புண்ணியஞ்செய்), “எழுதுவரிக் கோலத்தா ரீவாற் குரியார், ³தொழுதிமையார் கண்ணமைந்த தோட்டார் - ⁴பழுதகல, நாணிற் செறிந் தார் நலங்கிள்ளி நாடோறும், பேணற் கமைந்தா பெரிது” (பொத்தகம்) [தொடர். சொல். 449. சே. உரை] இவ்வாறு யிரேளிகையாய் வருவனவும் ⁵பூகிற்பயிற்சொல்லாய் வருவனவும் இன்னமிறவும் குறிப்பாற் பொரு ளுணர்த்துவனவாமெனக்கொள்க.

இவ்வாறன்றி, உயிர் உணர்வு உடம்பு தலை கண் செவி வாய் மூக்கு கை கால் சோறு கூழ் பால் பாகு பாளிதம் ⁶பொன் மணி முத்து நிலம் நீர் மரம் கமுரு தெங்கு யாணை குதிரை ஒன்று இரண்டு கழஞ்சு துலாம் நாழி குறுணி கலமெனவும், “நல்லா நெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றும், கொல்லாமை குழு நெறி” (குறள். 324), “ஒருமைக்கட் டான்கற்ற கல்வி யொருவற், கெழுமைபு மேமாப் புடைத்து” (குறள். 398) எனவும் இப் பெற்றிச்செப்பத்தாற் பொருள்தருவனவெல்லாம் வெளிப்படையெனக் கொள்க.

(பி - டி.) ¹ எழுத்துமாத்திரங்காட்டிநிற்கு மொழிகளும், மொழிமாத்திரங்காட்டிநிற்கு மொழிகளும் ² அரசன் பெருந் ³ நூற்றெருமை, ⁴ (க) சித்திரைநீர், (உ) ஆதிரைநீர் ⁵ அறத்திற்கே ⁶ (க) மேவனசெய்யுந், (உ) ஏவினசெய்யுந் ⁷ ஒத்தி ⁸ ஒருத்தி ⁹ (க) நிமிர்ந்தவை, (உ) நிவந்தன ¹⁰ தகு திக்கு ¹¹ கண்ணன் ¹² கொடாஅ ¹³ பொருதெழு ¹⁴ முன்னின்ற ¹⁵ நியல்

*அழற்பெயர்ப் புணர்ச்சியான் முற்றுமுன்சடிப்பெயர் - ஜ்வலனஜடி யென்பது,† அயகண்டன். அச்சவக்கிரீவன்

¹⁸ செல்வர்தம் ¹¹ நீவாழியவே ¹⁸ அபாஅச் ¹⁹ காலத்தாயினும் ²⁰ நாவலர்
²¹ இதற்குத்துறை பாங்கி களிற்றிடை யுதவிக்கறத் தொடுகின்றலெனவும்
²² (க) கற்கறித்துக்கறிநன்கு (உ) கற்கறித்துக் கறி ²³ களம் ²⁴ கடம்
²⁵ தொழுதிமைக்கண்ணணைந்த ²⁶ முழுதகலா ²⁷ யூகிப்பயிர்ச்சொல் ²⁸ பொன்
 கமுகு (க2)

(269) அதுவே,

இயற்சொற் றிரிசொ லியல்பிற் பெயர்வினை
 எனவிரண் டாகு மிடையுரி யடுத்து
 நான்குமாந் திசைவட சொல்லணு காவழி.

எ - ன், மேல் அவ்வாற்றற்பகுத்தசொல் இவ்வாற்றன் இத்துணையா
 மென்பதுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மேற்கூறப்பட்ட சொல்லே, இயற்சொல் திரிசொல்லென்
 னும் கூறுபாட்டான் வருவனவான பெயர்ச்சொல்லும், வினைச்சொல்லு
 மென ¹ இரண்டாம்; இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லுமென்னும் இவ்
 விரண்டுக்கூட நான்கு கூறுபாட்டாம்; திசைச்சொல்லும் வடசொல்லும்
 கூடாதவிடத்து எ - று.

இதனாற்போந்தபொருள், ² பெயரியற்சொல், பெயர்த்திரிசொல், வினை
 யியற்சொல், வினைத்திரிசொல், இடையியற்சொல், இடைத்திரிசொல்,
 உரியியற்சொல், உரித்திரிசொல்லென எண்வகைத்தாம், தமிழ்நாட்டிற்
 குரிய சொல்லென்றவாறு.

‘நான்குமாம்’ என்ற உம்மையான், அவையும் இயற்சொற் றிரிசொல்
 லாகியும் அவற்றுட் சிலஇடைச்சொல் பெயர்வினைகளாகியும் உரிச்சொல்
 லுட்சில வினையாகியும் பெயராகியும் வருவன உளவெனக் கொள்க.
 அஃதேல், பெயர்வினையிடையுரி நான்காகுமென்று ஒன்றாக வோதலமையும்
 பிறவெனின், அவை பெயர்வினைபோல இலக்கணமுற்றும் ஒரு தலையாக
 வேற்றுத் திணைபாவிடங்களை விளக்கித் தனித்து நடவாவாகலின் வேறேதல்
 வேண்டுமென்க.

மற்று, மற்றை, பிற என் றற்றொடக்கத்தன பெயரிடைச்சொல்; போல,
 புரைய, ஒப்ப, உறழ என் றற்றொடக்கத்தன வினையிடைச் சொல்; சால்,
 உறு, தவ, நனி, கழி என் றற்றொடக்கத்தன உரிச்சொற்கள்.

‘திசைவடசொல்லணுகாவழி’ எனவே இப்பகுதிப்படுவது தமிழ்நாட்
 டிற்குரிய சொல்லென்பதாஉம், திசைச்சொல்லும் வடசொல்லும் ஈண்டுச்
 சேரவும் பெறுமென்பதாஉம், சேர்தல் ஒருதலையன்மையின் அவற்றிற்கு
 இலக்கணம் ஈண்டுக் ³ கூறாரென்பதாஉமாயிற்று.

⁴ இனி, இவ்வெட்டனுட் பெயர்ச்சொல்லிரண்டையும் ஒருமொழி,
 தொடர்மொழி, பொதுமொழியான மூன்றினனும் உறழ ஆறும்; அவற்றை
 இருதிணையும் பொதுவுமான மூன்றினனும் முரணப் பதினெட்டாம்;
 அவற்றை ஐம்பாலும் பொதுவுமான ஆறனுமாத நூற்றெட்டாம்; அவற்றை

மூன்றிடத்தானும்பெருக்க, முந்தாற்றிருபத்துநாலாம்; அவற்றை இருகுறி முதல் நான்கினனும் ⁵தாக்க ஆயிரத்திருநூற்றுத் தொண்ணூற்றாரும்; அவற்றைப் பொருளாதியாற்றினும்பொர ஏழாயிரத்தெழுநூற்றெழுபத்தாரும். வினைச்சொல்லையும் இவ்வாறே முந்தாற்றிருபத்துநான்களவும் பெருக்கி அவற்றை இருமுற்றீரச்சங்களான நான்கினனும்பெருக்க ஆயிரத்திருநூற்றுத் தொண்ணூற்றாரும். இடைச்சொல்லிரண்டையும் இடைச்சொல், பெயரிடைச்சொல், வினையிடைச்சொல்லான மூன்றனுமுழை ஆறும். உரிச்சொல்லிரண்டையும் வினைச்சொல், இயற்குணப்பெயர், தொழிற்குணப்பெயரென்னும் மூன்றினனுமுழை ஆறும். ஆக நாவ்வகைத் தமிழ்மொழிவிளி எண் ஒன்பதிலுயிரத்தெண்பத்துநாலாம். இவ்வாறன்றிப் பிறவாற்றினும்பெருக்கப் பெரிதும் பலவாம். இவ்வாறுபெருக்கினனும் ஏற்குமாறு அறிந்துகொள்க.

(பி - டி.) ¹ இரண்டாய்இடைச் ² பெயரியற்சொல்லும்.....உரித்திரி சொல்லுமென ³ கூறுமென்பதாஉம் ⁴ இவ்வெட்டனுள் ⁵ (க) பெருக்க; (உ) மாற (கக)

(270) செந்தமிழாகித் திரியா தியார்க்கும்
தம்பொருள் விளக்குந் தன்மைய வியற்சொல்.

எ - ன், மேல், “இயற்சொல்” என்றார், அஃது இஃதென்பதுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) செந்தமிழ்கில்த்து மொழியாய்ச் சொல்லானும்பொருளானும் திரியின்றிக் கற்றார்க்கும் கல்லாதார்க்குமொப்பத் தம்பொருள்விளக்கும் இயல்பினைபுடையன இயற்சொல்லாவன எ - று.

வ - று. அவன், அவள், மகன், மகள், மக்கள், மாந்தர், உடம்பு, உறுப்பு, பொன், மணி, முத்து, மாலை, மணல், நீர், நெருப்பு, காற்று, சோறு, புடைவை, யானை, குதிரை, மயில், குயில், மா, பலா, தெங்கு, கமுகு எ - ம், நிலம், மண், தறை, மேடு, பள்ளம், குளம், குழி, யாறு, கடல் எ - ம், யாண்டு, பருவம், திங்கள், இன்று, நாளை, இரா, பகல் எ - ம், தலை, முகம், கண், காது, கை, கால், கொம்பு, கொழுந்து, இலை, பூ, காய், பழம், வேர் எ - ம், உணர்வு, ஒளி, கறுப்பு, சிவப்பு, வட்டம், சதுரம், வெம்மை, தண்மை, கைப்பு, புளிப்பு, துவர்ப்பு, ¹உவர்ப்பு, உறைப்பு, ஒப்பு, பொலிவு எ - ம், நிற்பல், இருத்தல், கிடத்தல், நடத்தல், ஓடல், பாடல், கொள்ளல், கொடுத்தல் எ - ம் ²பொருளாதியாறு பொருளையும் பெயரியற்சொல் விளக்கினவாறு. உண்டான், உறங்கினான், நின்றான், நினைந்தான், எழுதினான், ஓகினான், பார்த்தான், பழித்தான், வந்தான், போனான் என வினையியற் சொல் வந்தவாறு. மற்று, மற்றை, பிற என இடையியற்சொல்வந்தவாறு. குழக்கன்று (நாடி. 101), உப்புக்கூர்த்தது, ³அலமந்து திரியாநின்றான், அதிர்ந்திருந்தான், நோய்தீர்ந்தது என உரியியற்சொல் வந்தவாறு. பிறவும் இவ்வாறேவழங்குமியற் சொற்களெல்லாம் ஆராய்ந்துகொள்க.

(பி - டி.) ¹ கூர்ப்பு, காழ்ப்பு, தித்திப்பு ² பொருளாதியாலும் பெயரியத்
சொல் ³ அலந்து (கச)

(271) ஒருபொருள் குறித்த பலசொல் லாகியும்
பலபொருள் குறித்த பொருசொல் லாகியும்
அரிதுணர் பொருளன திரிசொல் லாகும்.

எ - ன், மேல்நிறுத்தமுறையானே திரிசொல்லாவன உணர்த்துத்
துதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒருபொருளைக்கருதிய பலசொல்லாகியும், பலபொருளைக்
கருதிய ஒருசொல்லாகியும், கல்லாதார்க்கு அறியலாகாப் பொருளவாவன
¹திரிசொல் எ - று.

இச்சொல்லிற்கு வேறேர் இயற்சொற் கொடுவந்து திரித்துச் சொல்ல
வேண்டுதலால், திரிசொல்லெனக்கொள்க. இதற்குப் பிறவாறு சொல்லு
வாருமுளர்.

வ - று. வெற்பு, விலங்கல், விண்டு, அடுக்கல், பொற்றை, பொருப்பு,
பொறை, அறை, நவிரம், குன்று, குவடு, வரை, சிலம்பு, ஓங்கல் எ - ம்,
படி, பார், புடவீ, பொழில், இடம் எ - ம், எல்லி, கங்குல், அல்கல், அல்
எ - ம், கொங்கை, குருக்கண், குயம், வல்லு எ - ம், சுணங்கு, துத்தி,
உத்தி, திதலை, தொய்யில் எ - ம், துய்த்தல், மிசைதல், துகர்தல், அயிறல்
எ - ம் இவை முறையே பொருளாதியாறனுள், ஒருபொருள்கருதிய பல
பெயர்த்திரிசொல். இயங்கினன், ஏகினன் எனவிலை ஒருதொழில்குறித்த
பலவினைத்திரிசொல். சாத்தனே, வந்தாயே; கூத்தனே, வந்தாயோ எ - ம்,
“ஒடி”வுவம னுழ்வின்றி யொத்ததே” (களவழி. 36), “குறவரு மருளுங்
குன்றம்” (மலைபடு. 275), எ - ம் வருமிவை வினா ஒருமையினும் உயர்வு
ஐற்பொருமையினும் வந்த பலவிடைத்திரிசொல். உறு, தவ, நனி, கழி
எனுமிவை மிகுதியொருமையைத்தழுவின பல உரித்திரிசொல். பிறவு
மன்ன.

இனிப் பலபொருள்குறித்த ஒருபெயர்த்திரிசொல் வருமாறு: உந்தி,
ஓடை, நறவம், வாரணம் என்றற்றெடக்கத்தன. இவற்றுள், உந்தியென்
பது கொப்பூழினையும் ஆற்றிடைக்குறையினையும் தேர்த்தட்டினையும் யாழ்ப்
பத்தற்றுளையினையுமுணர்த்தும். ஓடையென்பது யாண்ப்பட்டத்தினையும்
ஒருமரத்தினையும் ஒருகொடியினையும் நீர்நிலையினையு முணர்த்தும். “நறவ
மென்பது கள்ளினையும் ஒருகொடியினையு முணர்த்தும். வாரணமென்பது
கோழியினையும், பன்றியினையும், யானையினையும், சங்கினையுமுணர்த்தும்.
துஞ்சினர், ஒதுங்கினர், மாண்டது என்றற்றெடக்கத்தன, பலதொழில்
குறித்த ஒரு தொழிற்றிரிசொல்; இவற்றுள், துஞ்சினரென்பது உறங்கின
ரென்பதனையும் இறந்தாரென்பதனையு முணர்த்தும். ஒதுங்கினரென்பது
நடந்தாரென்பதனையும் ஒடுங்கினரென்பதனையும் உணர்த்தும். மாண்டதென்
பது மாட்சிமைப்பட்ட தென்பதனையும் மாய்ந்ததென்பதனையும் உணர்த்தும்.
பிறவுமன்ன. தில், மன், மற்று, கொல் என்றற்றெடக்கத்தன பலபொருள்

செந்திய ஓரிடைத்திரிசொல். 'கடியென்கிளவி' முதலாயின பலகுணத் தழுவிய ஓருரித்திரிசொல். பிறவுமன்ன.

(பி - டி.) 'திரிசொல்லாவன' உவமை 'நறவென்பது' (கரு)

(272) செந்தமிழ் நிலஞ்சேர் பன்னிரு நிலத்தினும்
ஒன்பதிற் நிரண்டினிற் றமிழொழி நிலத்தினும்
தங்குறிப் பினவே திசைச்சொ லென்ப.

எ - ன், மேல் நிறுத்தமுறையானே, முன்னின்ற இயற்சொல்லும் திரிசொல்லுமுணர்த்தி, அவற்றின்பகுதியாய் இடையில நின்றவற்றைத் தத்தமோத்துக்களுள் உணர்த்தியநிறீஇ எஞ்சியவிரண்டினுள் திசைச் சொல்லாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) செந்தமிழ்நிலத்தைச் சேர்ந்த பன்னிருநிலத்தினும் இரு வகைத்தமிழாம் ஒருமொழிநிலத்தையொழிந்த பதினேழ்நிலத்தினும் தத்தங் குறிப்பினுள் வழங்குவனவற்றைத் திசைச்சொல்லென்று சொல்லுவர், ஆசிரியர் எ - று.

செந்தமிழ்நிலமும் அதனைச்சேர்ந்த பன்னிருநிலமும் மற்றைப் பதினேழ்நிலமுமாக நிலம் முப்பதாம் பிறவெனின், ஆகாது; பதினெண்ணூழி பதினெண்மொழியென்றே உலகத்து வழங்குவருதலின். அவற்றுள், ஈண்டொழித்த தமிழொன்றே இப்பதின்கூன்றுபாலும் பட்டதென்க. அவற்றுள்ளும் ஒன்று செந்தமிழென்றும் அல்லன கொடுந்தமிழென்றும் கூறப்படும். அவற்றுள், செந்தமிழ்நிலம், கருவூரின்சிகழ்க்கும் மருவூரின்மேற்கும் வையையாற்றின்வடக்கும் மருதயாற்றின் தெற்குமாம். கொடுந்தமிழ்நிலம், அதனைச்சூழ்ந்த, "தென்பாண்டி குட்டங் குடங்கற்கா வேள்பூழி, பன்றி யருவா எதன்வடக்கு - நன்றாய, சீத மலாடு புனனாடு செந்தமிழ்சேர், ஏதமில்சீர்ப் பன்னிருநாட் டெண்" என்னும் இப்பன்னிருநாடுமாம். அவற்றுள், தென்பாண்டிநாட்டார் ஆவினைப் பெற்றமென்றும் சோற்றினைச் சொன்றியென்றும், குட்டநாட்டார் தாயைத் தள்ளியென்றும், குடநாட்டார் தந்தையை அச்சென்றும், கற்காநாட்டார் வஞ்சரைக் கையரென்றும், வேணுட்டார் தோட்டத்தைக் கிழாரென்றும், பூழிநாட்டார் சிறுகுளத்தைப் பாழியென்றும், பன்றிநாட்டார் செறுவைச் செய்யென்றும், 'அருவாணுட்டார் சிறுகுளத்தைக் கேணியென்றும், 'அருவாள்வடதலையார் புளியை எகினமென்றும், சீதநாட்டார் தோழனை எலுவனென்றும், 'மலாட்டார் தோழியை இருளையென்றும், புனனுட்டார் தாயை ஆயென்றும் வழங்குவர். பிறவும் அறிந்துகொள்க.

தமிழொழி பதினேழ்நிலமாவன: "சிங்களஞ் சோனகஞ் சாவகஞ் சேனத் துளுக்குடகம், கொங்கணங் கன்னடங் கொல்லந்¹⁰தெலிங்கம் கலிங்கம் வங்கம், கங்க மகதங் கடாரங் கவுடங் கடுங்குசலம், தங்கும்¹¹புகழ்த் தமிழ் குழ்பதி நேழ்நிலந் தாமியவையே" என்பன. 'அருமணம்¹²காம் போசம் ஈழம் கூவிளம்¹³பல்லவமங்கம்' என்பன முதலானவை, இவற்றின்பரியாயமும்¹⁴ இவற்றின்பேதமுமாய் இவற்றுள்ளே அடங்குமென்க.

இவற்றின்மொழிகளும் வந்த வழி அறிந்துகொள்க; “கன்னித் தென்கரைக் கட்பழந் தீவம், சிங்களங் ¹⁴கொல்லங் கூவிள மென்னும், எல்லையின் புறத்தவு மீழும் பல்லவம், கன்னடம் வடுகு கலிங்கந் தெலிங்கம், கொங்கணந் துளுவங் குடகங் குன்றம், என்பன குடபா லிருபுறச் சையத், ¹⁵துடனுறைபு பழகுந் தமிழ்திரி நிலங்களும், முடியுடை மூவரு மிடுகில வாட்சி, ¹⁶அரசுமேம் பட்ட குறுநிலக் குடிகள், பதின்மரு முடனிருப் பிருவரும் படைத்த, பன்னிரு திசையிற் சொன்னய முடையவும்” என்றார் அகத்தியனார்.

(பி - டி.) ¹தென்றும் அவற்றுள்ளும் ²தெற்கும் ³வடக்கும் ⁴வேண் ⁵யருவாவதன் ⁶கிழவென்றும் ⁷அருவாநாட்டார் ⁸அருவாவதலையார் ⁹(க) மலாடர், (உ) மலாடுநாட்டார், (ஈ) மலையமாண்டார் ¹⁰தெலுங்குவங்கக்கலிங்கம் ¹¹தமிழ்ப்புவி சூழ் ¹²காம்போதியீழும் ¹³பல்லவம்வங்கம் ¹⁴கொல்லமென்னும் ¹⁵துடனுறைபுறமுபழகுந் ¹⁶ஆட்சியாகமெயப்பட்ட (கக)

(273) பொதுவெழுத் தானுஞ் சிறப்பெழுத் தானும்
ஈரெழுத் தானு மியைவன வடசொல்.

எ - ன், நிறுத்தமுறையானே வடமொழியாவன உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) தமிழிற்கும் ஆரியத்திற்கும் பொதுவான எழுத்தானும் ஆரியத்திற்கேயுரிய எழுத்தானும் ¹இவ்விரண்டெழுத்தானும் நடப்பனவாம், ஆரியச்சொற்கள் எ - று.

வ - று. அமலம், இராகம், உபமம், ஏகம், ஓது (பூனை); கமலம், கிர்த்தி, குங்குமம், ²கோபம்; சரணம், சிக்கணம், சஞ்சு (பறவையின்மூக்கு), செளளம்; ஞானம், ஞேயம்; ³இடங்கணம்; தமாலம், தாரம், திலகம், தீரம்; நாமம், நீலம், தூனம்; பானம், பினம், புராணம்; மனம், மானம், மீனம், மூலம், மௌனம்; யானம், யூபம், யோகினி, யௌவனம்; இராவணன், உரூபம், உரோமம்; இலிபி, உலூதம், இலேபம், உலோபம்; வாரம், வீரம், வேணு, வைரம் என்றற்றெடக்கத்தன பொதுவெழுத்தான வருவன. கந்தம், சேதம், சதம், ⁴இட்டம், திண்டிமம், தீர்க்கம், போதம், போகம், சத்தம், சட்டம், சுகம், சிங்கம், குதை என்றற்றெடக்கத்தன ஆரியத்திற்கேயுரிய எழுத்தான வருவன. அரன் அரி, அயன் ⁵அருகன்; கடினம், குரகம், கீதம், கனம்; சண்டம், சலம், சாதி, சச்சரை; துரங்கம், தூலம், தூரம், துரை; பாடம், பலம், பேரம், பூதம்; மோகம்; யாகம், இராகம்; வந்தனை; சூலம்; நடட்டம்; ஆரம்; சோமன், தாளி; பக்கம் என்றற்றெடக்கத்தன பொதுவும் சிறப்புமான ஈரெழுத்தானும் வருவன.

இஃது, ஒரு நிலத்திற்கேயுரியதன்றிப் பதினெண் பூமிக்கும் விண்ணிற்கும் புவனதிகட்டும் பொதுவாய்வருதலின், திசைச்சொல்லின் அடக்காது வேறேதிரென்க. ⁶அஃதென்னை? வடக்கண்மொழியென்றாராலோ வெனின், ஆண்டு வழக்குப்பயிற்சியை நோக்கி அவ்வாறு கூறினாரென்க.

(பி - டி) ¹ ஈரெழுத்தானுமான இம்மூன்று ² கோவலம், சாணம்
³ இடபங்கணம் ⁴ இடிட்டபம், தீர்க்கம் ⁵ அருகன், சிங்கம், மோகம்
⁶ அஃதேல் (கஎ)

(274) இடுகுறி காரண மரபோ டாக்கம்

தொடர்ந்து தொழிலல காலந் தோற்று

வேற்றுமைக் கிடனாய்த் திணைபா விடத்தொன்

றேற்பவும் பொதுவு மாவன பெயரே.

எ - ன், இவ்வதிகாரத்துட் சொல்லுணர்த்துவான் எடுத்துக்கொண்டு ஒருவகையான் அச்சொல்லாவது இன்னதென்பதும் அதன் பகுதியும் அதற்கு ஆதாரமானபொருளும் பொருட்கூறும் அவற்றை உணர்த்துமிடமும் உணர்த்தும் பகுதியு முரைத்துப் பின்னும் அதனையே பெயர்முதலாக வகுத்தும் விரித்தும் உணர்த்துவான்தொடங்கினார். அவற்றுள், இச்சூத்திரம் பெயர்க்குப்பொதுவிதியும் அதன் பகுதியுமுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ன்.) தனித்தும் தொகுத்தும் மறைத்தும் வழங்குதற் பொருட்டு இதற்கிதுபெயரென்று இட்ட இடுகுறியும், பொருளாதி ஆறும் கருத்தாவும் மிகவுமான ¹ காரணமும், வரலாறுனகாரணமும் ஒன்றன்பெயரை ஒன்றற்கு ஆக்கலும் ஆகும் இந்நான்குபகுதியையும்பற்றி, வினைநிமித்தமாக வரும் பெயரொன்றும் காலங்காட்ட அல்லன காலங்காட்டாவாய் எட்டு வேற்றுமையுஞ்சார்த்தற்கு இடனாய்த் திணைபாவிடங்களில் ஒன்றற்குரியவாயும் பலவற்றிற்குரியவாயும் வருவன, பெயர்களாம் எ - று.

மரபுப்பெயரும் ஆகுபெயரும் காரணப்பெயருள் அடங்குமேனும், முதலது இடுகுறியாயமரபு காரணமாகவும், ஆகுபெயர் பகுதி விசுதியாய்க் காரணம் விளக்காததாகவும் வருதலின், அவ்வேறுபாடறிதற்கு வேறேதிலு ரென்க.

வ - று. சாத்தன், கொற்றன், கூத்தன், கெத்தன், நாகன், தேவன், பூதன், தாழி, கோதை, முட்டை, பொன்னன் என்றற்றெடக்கத்தன தனித்துவழங்கிடுகுறி. சனம், படை, சேனை, நிரை, தொறு, உலகு, நாடு, ஊர் என்றற்றெடக்கத்தன தொகுத்துவழங்கிடுகுறி. இடக்கரடக்கல் முதலான மூன்றுவழக்கும் மறைத்துவழங்கிடுகுறி.

குழையன், கோலன், வில்லி, வாளி, பொன்னன், பூணன் எ - ம், வெற்பன், நாடன், ஊரன், சேர்ப்பன்; வானன், நிலத்தன், அகத்தன், புறத்தன் எ - ம், காரான், கூதிரான், ஐயாட்டையான், அறுதிங்களான், ஆதிரையான் எ - ம், நெடுமூக்கன், தாழ்காதன், குழலன், தோளன், கூனன், குருடன், கொம்பன், வாலன் எ - ம், அறிவன், புலவன், சிறியன், பெரியன், செய்யான், கரியான், கடியான், இனியான், சேயனான், ஏற னான் எ - ம், உழவன், வாணிகன், ஒற்றன், தூதன், உண்டான், உறங்கி னான், வருகின்றான், போகின்றான், காப்பான், கடிவான் எ - ம், வள்ளுவப் பயன், குயக்கலம், தொல்காப்பியம் எ - ம், கமுகந்தோட்டம், காரைக்காடு எ - ம் முறையே எண்வகைக் காரணப்பெயரும் வந்தவாறு.

தேவன், தேவி, மகன், மகள், மக்கள், மாந்தர், மைந்தர், ஆடுஉ, மகடுஉ, நாகன், நாகி, யானை, குதிரை, ஆமா, நாய், நரி, மயில், குயில், பொன், மணி, மரம், பனை, தெங்கு, நீர், வளி, நெருப்பு எ - ம், வான், நிலம், அகம், புறம், கீழ், மேல், குழி, அவல் எ - ம், ஊழி, யாண்டு, அயனம், இருது, மதி, பக்கம், நாள், இரா, பகல், யாமம், நாளிகை, மாத்திரை எ - ம், கை, கால், தலை, சினை, தளிர், பூ, காய் எ - ம், வட்டம், சதுரம், குறுமை, நெடுமை, கருமை, சிவப்பு, தண்மை, வெண்மை, கைப்பு, இனிப்பு, புளிப்பு, விரை, மணம், உண்மை, இன்மை, நன்மை, தீமை, வன்மை, மென்மை எ - ம், ¹ ஊண், தின், உணல், தினல், உணப்படல், தினப்படல், ஏவப்படல், ² உணப்பாடு, தினப்பாடு எ - ம் வரும் இத்தொடக்கத்தன பொருளாதி அறுபொருளிருநிறி மரபுகாரணப்பெயர். அவன், அவள், அவர்; அந்நிலம், அந்நாள், அக்கை, அக்குணம், அவ்வூண் எ - ம், எவன், எவள், எவர்; எந்நிலம், எந்நாள், எக்கை, எக்குணம், எவ்வூண் எ - ம் இவ்வாறு அவை சுட்டு வினாக்களாத்தும்வரும்; ஏனைச் சுட்டு வினாக்களோடும் இப்படியே ஒட்டுக.

தெங்கு கடு என்றற்றொடக்கத்தன ஆகுபெயர்; அவை முன்னர்க் காட்டும்.

இவற்றுள்ளும் சாத்தையுடையான் சாத்தன்; பொன்னையுடையான் பொன்னெனக்கொள்ளின் அவை காரணப்பெயராமென்க.

சங்கரன், அருகன், நான்முகன், நாராயணன், தேவன், தேவி என்னும் இத்தொடக்கத்தனவாகிய காரணப்பெயர், மக்கட்காயினும் விலங்குகட்காயினும்வரின், இடுகுறிப்பெயராமென்க. அகலம் உரையிற்கொள்க.

(பி - ற்.) ¹ காரணமும்ரபால்வருங்காரமும் ² உண், தின், உணல் ³ உண்பாடு, தின்பாடு (கஅ)

(275) அவற்றுள்,
கிளையெண் குழைமுதற் பலபொரு டிணைதேம்

ஊர்வா நகம்புற முதல நிலன்யான்

புருது மதிநா ளாதிக்க காலம்

நுதோள்குழன் மார்புகண் காது முதலுறுப்

பளவறி வெொப்பு வடிவு நிறங்கதி

சாதி குடிசிறப் பாதிப் பல்குணம்

ஓத லீத லாதிப் பல்வினை

இவையடை சுட்டு வினாப்பிற மற்றே

க0 டுற்ற னவ்வீறு நம்பி யாடுஉ

விடலை கோவேள் குருசி றேன்றல்

இன்னன வான்பெய ராகு மென்ப.

எ - ன், மேல், “ஒன்றேற்பவும்” என்றார், அவற்றுள் ஆண்பாற் குரிய பெயருணர்த்தல்தலிற்று.

(இ - ன்.) மேற் பொதுவகையார் சொல்லியபெயர்களுள், நான்கு கிளையும் எண்ணும் திரளும் முதலான பலபொருளையும், குறிஞ்சி பாலை முல்லை மருதம் கெய்தலென்னும் ஐந்திணையையும், தேசமும் ஊரும் வானும் அகமும் புறமும் முதலாகிய நிலத்தையும், யாண்டும் பருவமும் திங்களும் நாளுமுதலான காலத்தையும், தோளும் குழலும் மாற்பும் கண்ணும் காதும் முதலான உறுப்பையும், அளவும் அறிவும் ஒப்பும் வடிவும் நிறனும் கதியும் சாதியும் குடியும் சிறப்பும் முதலான பண்பையும், ஒதலும் ஈதலும் முதலான பலதொழிலையும் இவற்றைப்பொருந்திவரும் மூன்று சுட்டையும், மூன்று முதல்வீணாவையும், பிறவென்பதனையும், மற்ற்ென்பதனையும் பொருந்தி னகரத்தை ஈருகக்கொண்டு வரும் பெயர்களும், நம்பியென்பதும், ஆடெ வென்பதும், விடலையென்பதும், கோவென்பதும், வேளென்பதும், குருகி லென்பதும், தோன்றலென்பதும் இவைபோல்வன பிறவுமான பெயர்களும் ஆண்பாற்றுகரிய பெயர்களாமென்று சொல்லுவார் புலவர் எ - று.

ஆண்பாற்றுகெனவே உயர்திணையென்பதும் ஒருமையென்பதும் தானே விளங்கும். மேல்வருவனவற்றிற்கும் இவ்வுரை ஒக்கும்.

“தநது, எகர முதலா ¹மகர மிடையிட்டு, னளரவா மீற்றின சுற்றப் பெயரே” என்பதனும் கிளைப்பெயரறிக.

வ - று. தமன், நமன், நுமன், எமன் எ - ம், ஒருவன் எ - ம், அவையத்தான், அத்திகோசத்தான், சங்கத்தான் எ - ம், பொருளன், பொன்னன், முடியன் எ - ம் வருமிவை பொருள்தொடர்ந்தன. வெற்பன், பொருப்பன், சிலம்பன், நாடன், கானவன், குறவன் எ - ம், எயினன், மறவன், வேடன் எ - ம், புறவன், பொதுவன், அண்டன், ஆயன் எ - ம், மகிழ்நன், ஊரன், வினைஞன், களமன் எ - ம், கொண்கன், சேர்ப்பன், துறைவன், படவன், பரவன், பரதவன், நுனையன் எ - ம், அருவாளன், சோழியன், கொங்கன், கன்னடன், கலிங்கன், தெலிங்கன் எ - ம், கருவூரான், மதுரையான், கச்சியான், கோழியான், மருவூரான் எ - ம், வானான், அகத்தான், புறத்தான் எ - ம், நிலத்தான், பிலத்தான் எ - ம் வரும் இவை இடம் தொடர்ந்தன. ஈராட்டையான், மூவாட்டையான், எ - ம், காரான், கூதிரான் எ - ம், தையான், மாசியான் எ - ம், மூலத்தான், பூசத்தான், ஒணத்தான் எ - ம், நெருநலான், இற்றையான், முற்காலத்தான், இக்காலத் தான் எ - ம் வரும் இவை காலம் தொடர்ந்தன. திணிதோளன், சுரிமுழலன், வரைமார்பன், செங்கண்ணன், அலைகாதன், எ - ம், குருடன் எ - ம் வருமிவை சினைதொடர்ந்தன. பெரியான், சிறியான் எ - ம், அறிவன், புலவன் எ - ம், பொன்னொப்பான், மணியொப்பான் எ - ம், கூனன், குறளன் எ - ம், கரியான், செய்யான் எ - ம், மகன், மானிடவன், தேவன், நரகன் எ - ம், அரசன், அந்தணன், வணிகன், வீரனுக்கன், கைக் கோளன், கணவாளன் எ - ம், சேரன், சோழன், பாண்டியன், கங்கன், ²கட்டிமான், காடவன், கோனூர்கிழான், தேனூர்கிழான், அம்பர்கிழான், வல்லங்கிழான், ³அரகுருடையான், பழையனுருடையான் எ - ம், ஆசிரி யன், படைத்தலைவன், சேனாவரையன் எ - ம் வருமிவை பண்புதொடர்ந்

தன. ஒதுவான், ஈசுவான் எ - ம், உண்பான், உறங்குவான், கணக்கன், பிணக்கன், திருடன் எ - ம் வருமிவை தொழில் தொடர்ந்தன. அவன், அவ்வழியான், அந்நாளான், அக்குழலான், அக்கரியான், அக்கூத்தனென அகரச்சுட்டுடன் பொருளாதியாவும் தொடர்ந்தன. ஏனைச்சுட்டுவினாக்களினும் இவ்வாறே ஒட்டிக்கொள்க. பிறன், மற்றையான், பிறவிடத்தான், மற்றையிடத்தான் ; இவ்விரண்டோடும் ஏனைநான்கிடத்தும் இவ்வாறே ஒட்டிக்கொள்க. சுட்டுமுதலாயின எப்பொருளினும் அடுத்துவருதலின், வேறேதிரைன்க.

பொருளாதியாவகையினும், 'முதல்', 'ஆகி' என்று சொன்னமையான், அவற்றிற்கு வரும் பகுதிகளும் அவற்றின்பரியாயச் சொற்களும் கொள்க.

இறுதிக்கண், 'இன்னன' என்றதனால், வில்லி, வாளி, மீளி, குடுமி, சென்னி, கிள்ளி, செட்டி, கொற்றந்தை, சாத்தந்தை, வடுகந்தை, சேய், ஏந்தல் என்றற்றெடுக்கத்தனவும், சுட்டுநீண்டு ஆண்டையான், ஆங்கனான், ஆபிடையானென வருவனவும், ஏனைச் சுட்டுவினாக்களில் இவ்வாவாவருவனவும் பிறவும் கொள்க.

இப்படாம் பட்டணவன், இக்குதிரை சோனகன், இவ்வியானை பப்பரவன் என்பனவும், அருமணவன், சாத்தன், கொற்றன், வலியான், வயான், கலுழன், அலவன், கருடன், இகலனென்றற்றெடுக்கத்தனவும் உயர்திணையாக ஓதாமையான் உயர்திணை ஆனொருமைப்பால் ஆகாவென்க.

(பி - டி.) ¹மகரவிடைநிலையிட்டு, னளரவாலிற்றன சுற்றப் ²கட்டிமான், காட்டுவன், கோனுழான், தேனுழான் ³அரசுடையான் ⁴ஈகையன், ஊணன், தீணன், உறங்குவான் ⁵பட்டினவன் ⁶பப்பூவன் ⁷உயர்திணைப்பாலன்மையின் ஒதிற்றிலர் ⁸ஓதாதலால் (கக)

(276) கிளைமுதலாகக் கிளந்த பொருள்களுள் எவ்வொற்றிகரக் கேற்ற வீற்றவும் தோழி செவிலி ¹மகடுஉ நங்கை தையலோ டின்னன பெண்பாற் பெயரே.

எ - ன், பெண்பாற்றுகரியபெயர் இவையென்பது ஷுணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) மேற் கிளைமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட பொருட்பகுதிகளுள், ளகரவொற்றிற்கும் இகரத்திற்குமேற்ற ஈற்றுவருவனவும், தோழி செவிலி மகடுஉ நங்கை தையலென்பவற்றுடனே இவைபோல்வன பிறவும் பெண்பாற்றுகரிய பெயர்களாம் எ - று.

'ஏற்றவீற்றவும்' என்றது, இவற்றுள்ளும் எவ்வொற்றேற்பன சிலவும் இகரமேற்பனசிலவும் ஒன்றே இரண்டும் ஏற்பனசிலவும் இரண்டும் ஏலாதனசிலவுமாமென்றற்கெனக் கொள்க.

வ - று. தமள், நமள், நுமள், எமள், அவையத்தான், அத்திகோசத்தான், சங்கத்தான், பொருளான், பொன்னான், முடியாளென இவ்வாறே

ளகாரவீற்றிற்கு ஏற்பனவறிந்து ஒட்டுக. ஒருத்தி, குறத்தி, எயிற்றி, மறத்தி, உழத்தி, ஆய்ச்சி, பரத்தி, கிழத்தி, அருவாட்டி, சோழிச்சி, கொங்கிச்சி, கன்னடிச்சி, கலிங்கிச்சி, தெலிங்கிச்சி, மானிடத்தி, தேவி, நாகி, அரசி, வீரணுக்கிச்சி, கைக்கோளிச்சி, கணவாட்டி, 'கோனூர்கிழத்தி, தேனூர்கிழத்தி, அம்பர்கிழத்தி, வல்லங்கிழத்தி, அரகுருடைச்சி, பழையனாருடைச்சி, படைத்தலைவி, சேனாவரசி, கணக்கிச்சி, 'வெள்ளாட்டிச்சி, பிணக்கிச்சி, திருடி என்பன இகரமேற்றன. திணிதோளாள் திணிதோளி, சுரிமுலாள் சுரிமுலி, செங்கண்ணாள் செங்கண்ணி, அலையாதாள் அலையாதி, கூனாள் கூனி என்பன இரண்டிலும் ஏற்றன. வெற்பன் நாடன் சிலம்பன் சேர்ப்பனென்றற்றொடக்கத்தினசில் இரண்டிலும் ஏலாவாயின.

'இன்னன' என்றதனால், இகுளைமுதலாயின கொள்க. பருவப்பெயரான பேதைமுதலேழும் காலப்பெயருள் அடங்குமெனக் கொள்க.

கோள், தோள், தேள், நாளென்றற்றொடக்கத்தன உயர்திணையன்மை யின், ஈண்டைக்கு ஏலாவென்க.

(பி - டி) 'மகநெங்கை' (க) கோனுழத்தி, (உ) கோனுழைச்சி 'வெள்ளாடிச்சி' (உ)

(277) கிளந்த கிளைமுத லுற்றரவ் வீற்றவும்
கள்ளெ னீற்றி னேற்பவும் பிறவும்
பல்லோர் பெயரின் பகுதி யாகும்.

எ - ன், பலர்பாற்பெயராவன உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) கிளைமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட பொருளனைத்தினையும் பொருந்திவந்த ரகாரவொற்றை ஈறுகவுடைய மொழிகளும், அப்பொருளிற்குள்ளென்னும் விசுவசியை ஈறுகவுடைய மொழிகளுள் ஈண்டைக்குப் பொருந்துவனவும் இவைபோல்வன பிறவும் பல்லோர்பாற்றூரிய பெயர்களாம் எ - று.

இவற்றிற்கு உதாரணம் ஆண்பாற்பெயர்க்கு மேற்காட்டிய உதாரணங்களை ரகரவீறுகத்திரித்து, தமர் நமர் நுமர் எமரென இவ்வாறே ஒட்டிக் காண்க.

கள்ளீற்றுப்பெயர்கள் : அடிகள், முனிகள், மனுக்கள், கோக்கள், வேள்கள், விடலைகள், வில்லிகள், வாளிகள், பள்ளிகள், 'கணிகள், மயரிகள், மடந்தைகள், பரத்தைகள், உழத்திகள், மறத்திகள், குறத்திகள், வலைச்சிகள், புலைச்சிகளென்றற்றொடக்கத்தன. 'பிறவும்' என்றதனால், வேறு வருவன உளவேனும் கொள்க; அவர்கள், அரசர்கள், பார்ப்பார்கள், உண்டவர்கள், உறங்கினவர்களென்றற்றொடக்கத்தன 'ரகாரவொற்றும்' கள்ளென்னும் விசுவசியும் கூடிவந்தாலும் முதனின்ற ரகாரவொற்றே பால்விளக்கும்; ஏனையது 'வாய்பாடு' நிரம்பல்மாத்திரையேயாவதல்லது பாலுணர்த்தாதென்க;

இவ்வுரை : உண்டார்கள், உண்ணுநின்றார்கள், உண்பார்கள்; உண்ணார்கள்; உறங்கினார்கள், உறங்காநின்றார்கள், உறங்குவார்கள்;

உறங்கார்கள் எ - ம், வில்லினர்கள், ஆண்டையர்கள், நாளினர்கள், கையினர்கள், கரியர்கள், செலவினர்கள் எ - ம் வரும் வினைக்கும் வினைக்குறிப்பிற்கும் ஒக்கும்.

நாய்கள், நரிகளென்றற்றொடக்கத்தன உயர்திணையன்மையின், ஈண்டைக்கேலாவென்க.

(பி - டி.) ¹ கன்னிகள், வயிரிகள், மடந்தைகள். ² ரகரவொற்றின் மேல் அக்களென்வினையும் ³ வாய்பாடன்று நிரம்பல் (2க)

(278) வினாச்சுட்டுடனும் வேறு மாம்பொருள்
ஆதி யுறுதுச் சுட்டணை யாய்தம்
ஒன்றெனெ ணின்னன வொன்றன் பெயரே.

எ - ன், நிறுத்தமுறையானே அஃறிணை யொருமைப் பெயராவன உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) மூன்றுமுதல்வினாவையும் மூன்றுசுட்டையுமடுத்தும் அடா தும்வரும் பொருளாதியாறினையுமுற்ற துவ்வீற்றுமொழிகளும், மூன்று சுட்டையுமணந்த ஆய்தமடுத்தமொழிகளும், ஒன்றென்னுமெண்ணும், இவைபோல்வனபிறவும் அஃறிணையொருமைப்பாற் பெயர்களாம் எ - று.

வ - று. எது, எவ்விடத்தது, எந்நாளது, எக்கோட்டது, எந்நிறத்தது, எந்நடையது எனவரும். இவ்வாறே ஏனை ¹வினைக்களுடனும் மூன்று சுட்டுக்களுடனுமொட்டிப் பொருளாதியாறும் வினாச்சுட்டுக்களுடன் துவ்வீறுகிவந்தவாறு காண்க. ஏகரவின இடமுதல் ஐந்தினும், யாவினாக்காலமுதல் நான்கினும் வருதல் அரியதெனக்கொள்க. குழையது, நிலத்தது, மூலத்தது, வாலது, குறியது, ஆடலது எனப் பொருளாதியாறும் தனியே துவ்வீறுகி வந்தவாறு. அஃது இஃது உஃது எனச் சுட்டணையாய்தப்பெயர் வந்த வாறு. ஒன்று என எண் வந்தவாறு. 'இன்னன' என்றதனால், பிறிது மற்றையது என்றற்றொடக்கத்தனவும் கொள்க.

(பி - டி.) ¹ (க) வினாச்சுட்டுக்களுடனொட்டியும், (உ) வினாச்சுட்டுகளினு மொட்டி (உஉ)

(279) முன்ன ரவ்வொடு வருவை யவ்வும்
சுட்டிற்று வவ்வுங் கள்ளிற்று மொழியும்
ஒன்ற லெண்ணு முள்ள வில்ல
பல்ல சில்ல வுளவில பலசில
¹இன்னவும் பலவின் பெயரா சும்மே.

எ - ன், அஃறிணைப்பன்மைப் பெயராவன உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) மேல் அஃறிணையொருமைப்பாற்கு ²ஒதிய பெயர்களின் மேலேவரும் வையீற்றுமொழிகளும், அகரவீற்றுமொழிகளும், சுட்டோடு கூடிய வகரவீற்றுமொழிகளும், கள்ளென்னும்வினையை ஈருகக்கொண்டு வரும் பெயர்களும், ஒன்றென்பதினை யொழித்த எல்லாவெண்ணும், உள்ள

வென்பதுமுதலான எட்டும், இவைபோல்வன பிறவும் அஃறிணைப்பன்மைப் பாற்சூரிய பெயர்களாம் எ - று.

வ - று. எப்பொருளவை, எவ்விடத்தவை, எந்நாளவை, எக்கோட்டவை, எந்நிறத்தவை, எந்நடையவை எ - ம், எப்பொருள எப்பொருளான, எவ்விடத்த எவ்விடத்தன, எந்நாள எந்நாளன, எக்கோட்ட எக்கோட்டன, எந்நிறத்த எந்நிறத்தன, எந்நடைய எந்நடையன எ - ம் வரும். இவ்வாறே 'ஏனைவினாக்களுடனும் மூன்று சுட்டுக்களுடனும் ஒட்டிப் பொருளாதியாறும் வினாச்சுட்டுக்களுடன் வையிறும் அகரவீறுமாய் வந்தவாறுகாண்க. அவ், இவ், உவ் எ - ம், நிலங்கள், நீர்கள், மரங்கள், நாய்கள், நரிகள், மஞ்ஞைகள், கிள்ளைகள் எ - ம், இரண்டு, பத்து, நூறு, ஆயிரம் எ - ம், உள்ள, இல்ல, பல்ல, சில்ல, உள, இல, பல, சில எ - ம் வந்தவாறு காண்க. 'இன்னவும்' என்றதனால், உள்ளவை, இல்லவை, நல்லவை, தீயவை, மற்றையவை, மற்றையன, மற்றைய, பிற என்றற்றெடுக்கத்தனவும் கொள்க.

(பி - டி.) ¹ இன்னன ² எய்திய ³ ஏனைவினாச்சுட்டுக்களிலும் (உக)

(280) பால்பகா வஃறிணைப் பெயர்கள் பாற் பொதுமைய.

எ - ன், அஃறிணைப்பெயர்க்கு ஆவதோர் விதியுணர்த்துதல் முதலிற்று.

(இ - ள்.) அஃறிணைப்பெயர்களுள், மேற் பால் பகுத்துரைத்தவையொழித்து ஒழிந்த பெயர்களினைத்தும் ஒருமைபன்மைகட்குப் பொதுவாய் நிற்பனவாம் எ - று.

வ - று. மரம்வளர்ந்தது மரம்வளர்ந்தன, மாவந்தது மாவந்தன எனக் காண்க. (உச)

(281) முதற்பெயர் நான்குஞ் சினைப்பெயர் நான்கும் சினைமுதற் பெயரொரு நான்குமுறை யிரண்டும் தன்மை நான்கு முன்னிலை யைந்தும் எல்லாந் தாந்தா னின்னன பொதுப்பெயர்.

எ - ன், இருதினைக்குமுரிய பெயருணர்த்துதல் முதலிற்று.

(இ - ள்.) முதற்பெயர்முதலான ஒன்பது கூற்றுப்பெயர்களும் இருதினைக்கும் பொதுவான பெயர்களாம் எ - று.

'பெயர்' என்பதனை, 'முறையிரண்டும்' என்பதுமுதல் எல்லாவற்றோடும் கூட்டியுரைக்க. (உடு)

(282) ஆண்மை பெண்மை யொருமை பன்மையின் ஆமந் நான்மைக ளாண்பெண் முறைப்பெயர்.

எ - ன், மேல் தொகைப்படுத்துரைத்தபெயர்களை, ¹வகைப்படுத்த உணர்த்துதல் முதலிற்று.

(இ - ள்) ஆண்மைப்பெயர்முதலான நான்கினானே மேற்சொன்ன முதற்பெயர் முதலான மூன்றுள் ஒவ்வொன்றும் நந்நான்காம் ; ஆண்மை¹பெண்மையானே முறைப்பெயர் இரண்டாம் எ - று.

என்றது : ஆண்மைமுதற்பெயர், பெண்மைமுதற்பெயர், ஒருமை முதற்பெயர், பன்மைமுதற்பெயர் எ - ம், ஆண்மைச்சினைப் பெயர், பெண்மைச்சினைப்பெயர், ஒருமைச்சினைப்பெயர், பன்மைச்சினைப்பெயர் எ - ம், ஆண்மைச்சினைமுதற்பெயர், பெண்மைச்சினைமுதற்பெயர், ஒருமைச்சினைமுதற்பெயர், பன்மைச்சினைமுதற்பெயர் எ - ம், ஆண்மை முறைப்பெயர், பெண்மைமுறைப்பெயர் எ - ம் வருமென்றவாறு. ஏனைய போக்கிச்சொல்லுதும்.

வ - று. சாத்தன், சாத்தி, கோதை, யானை இவை முதற்பெயர் ; யானையென்பது எல்லாவற்றிற்குமுரித்து. முடவன், முடத்தி, செவியிலி, நெடுங்கழுத்தல் (ஒட்டகம்) இவை சினைப்பெயர். முடக்கொற்றன், முடக்கொற்றி, கொடும்புறமருதி, ¹பெருங்கால்யானை இவை சினைமுதற்பெயர். தந்தை, தாய் இவை முறைப்பெயர். பிறவும் இவ்வாற்றிந்துகொள்க.

(பி - டி.) ¹ வகுத்துணர்த்துதல் ² பெண்மையான ³ நெடுந்தாள்யானை (2சு)

(283) ¹ அவற்றுள்,

ஒன்றே யிருதிணைத் தன்பா லேற்கும்.

எ - ன், மேல் ¹ஆண்மை முதற்பெயர்முதலாக வகுத்தவற்றை இருதிணைப்பாலுள்ளும் இன்னது இன்னபாற்றுகரித்தென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஆண்மைமுதற்பெயர்முதலாகச் சொல்லப்பட்ட இப்பதினாலுள்ளும் ஒருபெயரே இருதிணையிடத்தும்வரும் தன்பாலணைத்தையும் விளக்கும் எ - று.

வ - று. அவை : சாத்தன், முடவன், முடக்கொற்றன், தந்தை யென்பன வந்தான், வந்தது எ - ம், சாத்தி, முடத்தி, முடக்கொற்றி, தாய் என்பன வந்தான், வந்தது எ - ம், கோதை, செவியிலி, கொடும்புறமருதி யென்பன வந்தான், வந்தான், வந்தது எ - ம், யானை, நெடுங்கழுத்தல், பெருங்கால்யானை யென்பன வந்தான், வந்தான், வந்தது, வந்தன எனவும் வரும்.

(பி - டி.) ¹ இவற்றுள் ² ஆண்மைபெண்மைமுதலாக (2சு)

(284) தன்மை யானான் யாநா முன்னிலை

எல்லீர் நீயிர் நீவிர் நீர்நீ

அல்லன படர்க்கை யெல்லா மெனல்பொது.

எ - ன், மேல், “தன்மை நான்கு முன்னிலை யைந்தும்” என்றார், அவை இவையென்பதும், ஏனைப்பெயர்கள் எவ்விடத்தவாங்கொலென்னும் ஐயமறுத்தலும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று. அன்றி, ¹எல்லாப்பெயர்க்கும் இடமடைத்தல் நுதலிறமெனினுமமையும்.

(இ - ள்.) தன்மைக்குரியபெயர்கள் யானென்றும், நானென்றும் யாமென்றும், நாமென்றும்வரும் நான்குமாம். முன்னிலைக்குரிய பெயர்கள் எல்லீரென்றும், நீயிரென்றும், நீவிரென்றும், நீரென்றும், நீயென்றும்வரும் ஐந்துமாம். இவையொழிந்த பெயர்களெல்லாம் படர்க்கையிடத் திற்குரியபெயர்களாம். அவற்றுள், எல்லாமென்னும்பெயர் மூவிடத்திற்கும் உரித்தாம் எ - று.

தன்மைக்கும் முன்னிலைக்குமுதாரணம் உரைக்கிடையிற்காண்க ; படர்க்கைக்கு உதாரணம் மேற்காட்டினவற்றுட்காண்க.

தன்மை ¹உயர்திணைக்கேயன்றி அஃறிணைக்கும் உரித்தாமோ வெனின், “பேய்பூத மந்தி கிளிபூவை பேசுதலா, லாகுமே தன்மை பொது” என்பதனால், ஆமென்க.

வ - று. “ நுமரெங்குந் தீதின்றி நும்மையான் காப்பேன், அமரெங்கு நாட்டி யரும்பிணந் தின்பேன், ²புணரங்கி யென்பதென் புல்லிய மெய்ப் பேர், நமரங்காள் பேணுமி னன்கென் ததுவே ” (இ. வி. சூ. 187, உரை), “ மூன்றைந்தின் மூன்றிட்ட மொய்கொள் கணங்களுட், டோன்றல பூதமென் றேற்றந் ³தெரியல் ” இ. வி. சூ. 187, உரை), ⁴“ ஈங்கினி யென்னை நோக்கி யென்செய்தி யெனக்கு வாழநாள், நீங்கிற்றுச் சிறிது நிற்பிற் காண்டியா னீயு ⁵மென்னத், தூங்கித்தான் றுளங்கி மந்தி தொழுத்தை ⁶யென் செய்த தென்று, தாங்குபு தழுவிக் கொண்டு தன்னைத் தான் பழித்த தன்றே ” (ஔக. 2723), “ பூவையுங் கிளியுங் கேட்டுப் புழை ⁷முகம் வைத்து நோக்கிக், காவலன் மடந்தை ⁸யுள்ளங் கற்கொலோ விரும்பு கொல்லோ, ⁹சாவம்யா முருகி யொன்றுந் தவறிலா ¹⁰னருளு நங்கை, பாவையென் றிரத்து மென்ற பறவைக டம்முட் டாமே ” (ஔக. 2510) எனவரும்.

(பி - ழ்.) ¹ எல்லாமென்னும்பெயர்க்கு ² உயர்திணைக்குரித்தாமன்றி ³ புணரங்கி ⁴ திரியிலென் ⁵ ஈங்குந் யெம்மைநோக்கி யென்செய்தா யெமக்கு வாழநா ணீங்கின ⁶ மென்று ⁷ (க) யென்செய்கேனென்று; (உ) யென் செய்வ தென்று ⁸ முகம்புதைத்துநோக்கிக் ⁹ நெஞ்சங்கற் ¹⁰ யாவதுமுருகாதென்றுந் ¹¹ னருளுஞ்செம்பொற் பாவையென்றரற்றுமென்ற (உஅ)

(285) வினையின் பெயரே படர்க்கை வினையா

லணையும் பெயரே யாண்டு மாகும்.

எ - ன், எய்தியதுவிலக்கிப் பிறிதுவிதிவகுத்தல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) தொழில்தன்னைச் சொல்லும்பெயர் படாக்கையாம் ; தொழிலாலாகும்பெயர்கள் ¹ மூவிடத்தும் ஆவனவாம் எ - று.

வ - று. உணல், தினல், வரவு, செலவு, கூத்து, பாட்டு, உறங்கல், போதல், வருதல், நிற்பல், இருத்தலென்றற்றொடக்கத்தன, நன்று, தீது என்றற்றொடக்கத்து முற்றுவினைக்குறிப்புக்கொண்டு முடிதலிற் படர்க்கைப் பெயராயின. வந்தான், வந்தாள், வந்தார், வந்தது, வந்தன எ - ம், வந்தேன், வந்தேம் எ - ம், வந்தாய், வந்தீர் எ-ம் வருமிவை வந்தாணை, வந்தான்

கண் என ¹உருபேற்றலின், வினைப்பெயராய் மூவிடத்திற்கும் உரியவா யின. பிறவுமன்ன.

இவை பெயராயினபொழுது ¹உருபேற்றுநிற்கும்; வினையாயின பொழுது பொருண்முற்றிப் பெயர்கொண்டுமுடியும். இது தம்முள் வேற் றுமையெனக்கொள்க.

(பி - டி.) ¹மூவிடத்திற்குமாவனவாம். ¹உருபேற்றுவினைப் ¹உரு பேற்கும் (உக)

(286) தான்யா னானீ யொருமை பன்மைதாம்
யாம்நா மெலாமெலீர் நீயிர்நீர் நீவிர்.

எ - ன், மேற்சொன்ன, 'எல்லாந தாந்தான்' என்பனவற்றிற்கும் தன்மைமுன்னிலைப் பெயர்கட்கும் பால்வகுத்தல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) தான் யான் நான் நீயென்பன ஒருமைப்பாலாவனவாம்; ஒழிந்தன பன்மைப்பாலாவனவாம் எ - று.

வ - று. தான்வந்தான், யான்வந்தேன், நான்வந்தேன், நீவந்தாய் எ - ம், தாம்வந்தார், ¹யாம்வந்தேம், நாம்வந்தேம், யாமெல்லாம் வந்தேம், எல்லீரும் வந்தீர், நீயிர்வந்தீர், நீர்வந்தீர், நீவிர்வந்தீர் எ - ம் வரும்.

(பி - டி.) ¹யாம்வந்தோம், நாம்வந்தோம், யாமெல்லாம் வந்தோம் (கஉ)

(287) ஒருவ னொருத்திப் பெயர்மே லெண்ணில.

எ - ன், இவ்விருபெயர்கட்கும் ஆவதோர்விதியுணர்த்துதல் துத லிற்று.

(இ - ள்.) இவ்விருபெயரும் இவ்வியம்பிய வாய்பாட்டால்நின்றலன்றி இருவன் மூவன் இருத்தி முத்தியென்பன ¹முதலாக மேல்வரும் எண்களைக் கொள்ளா எ - று.

(பி - டி.) ¹முதலானஎண்களை (கக)

(288) ஒருவ ரென்ப துயிரிடு பாற்றாய்ப்
பன்மை வினைகொளும் பாங்கிற் றென்ப.

எ - ன், இருபாற் பொதுச்சொன்முடிபுணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒருவரென்னும்பெயர், உயர்திணையாண்பால் பெண்பா விரண்டிற்கும் பொதுவாய் ஒருபொருளைத் தருமெனினும் பன்மை வினை கொண்டு முடியும் பகுதித்தென்று சொல்லுவர் புலவர் எ - று.

வ - று. பார்ப்பாரொருவர்வந்தார், பார்ப்பனியாரொருவர் வந்தார் எனவரும். (கஉ)

(289) பொருண்முத லாரோ டளவைசொற் ¹ருனீ
கருவி காரியங் கருத்த னுதியுள்
ஒன்றன் பெயரா னதற்கியை பிறிதைத்
தொன்முறை யுரைப்பன வாசு பெயரே.

எ - ன், ஆகுபெயராமாறுணர்த்துத் துதலிற்று.

(இ - ள்.) பொருளே இடனே காலமே சீனையே 'குணனே தொழிலே நாவ்வகை அளவையே சொல்லே 'தானியே கருவியே காரியமே கருத்தனே யென்னும் இவைமுதலானவற்றுள் ஒன்றன் பெயரானே அதற்கு இனய புடைய பிறிதொன்றினை வரலாற்று முறைமையோடும் சொல்லுவன ஆகு பெயர்களாம் எ - று.

எனவே, 'ஆக்கவாகும்பெயர் ஆகுபெயரென்பதாயிற்று; ஆகவே இயற்பெயரும் ஆகுபெயருமென எல்லாப்பெயரும் இருகூற்றவா மென்ப தூஉமாயிற்று.

வ - று. புளி, கடு, தெங்கு, தாமரை, ஆம்பலென்பன, அம்முதற் பொருள்களையுணர்த்தின் இயற்பெயராம்; புளித்தின்றான், கடுத்தின்றான், தெங்குத்தின்றான், "தாமரை புரையுங் காமர் சேவடி" (குறுந். கடவுள்), "ஆம்ப னாறுத் தேம்பொதி 'துவரவாய்'" (குறுந். 300) என அவற்றின் சீனைகளையுணர்த்தின், ஆகுபெயராம்.

குழிப்பாடி, சீனமென்பன, அவ்விடமுணர்த்தின் இயற்பெயராம்; இப்படாம் குழிப்பாடி, இப்பட்டுச் சீனமென அவ்விடத்திற் பொருளுணர்த்தின் ஆகுபெயராம்.

கார், கூதிர், கார்த்திகை, சித்திரையென்பன அக்காலமுணர்த்தின் இயற்பெயராம்; காரறுத்தது, கூதிர்வீசும், கார்த்திகைபூப்ப, சித்திரையாடு மென அக்காலத்துப்பயிரினையும், காற்றினையும், காந்தளாகுந்தோன்றியையும், ஆரூடலையுமுணர்த்தின் ஆகுபெயராம்.

கொழுந்து, இலை, பூ, வேரென்பன, அவ்வுறுப்பையுணர்த்தின் இயற்பெயராம்; அவற்றின் முதலையுணர்த்தின் ஆகுபெயராம்.

நீலம், வட்டமென்பன, அப்பண்பையுணர்த்தின் இயற்பெயராம்; 'நெறிநீ ரிருங்கழி நீலமுஞ் சூடான்" (இ. வி. சூ. 192, உரை), இச்செறு வட்டமென அப்பண்பையையுணர்த்தின் ஆகுபெயராம்.

ஊண், எழுத்து, செய், பாட்டு என்பன அத்தொழிலையுணர்த்தின் இயற்பெயராம்; ஊண்கொடுத்தார், "எழுத்தறியத் தீரு மிழிதகைமை" (குறந். 392, பரி. மேற்), "பெருஞ்செய் நெல்லின்" (புறநா. 395), "பாட்டின் பொருளைப் பரவிப் பலகால்", என அத்தொழிற்பொருள்களையுணர்த்தின் ஆகுபெயராம்.

ஒன்று, துலாம், நாழி, உழக்கு, ஆழாக்கு, கோலென்பன, அளவைகளையுணர்த்தின் இயற்பெயராம்; இப்பணம்ஒன்று, இப்பொன் துலாம், இப்பால்நாழி, இந்நெய் உழக்கு, இவ்வெண்ணெய் ஆழாக்கு, இம்மனை ஒருகோலென அவ்வளவைப்பொருள்களையுணர்த்தின் ஆகுபெயராம்.

எழுத்துச் சொற் பொருள் யாப்பணியென்பன, அச்சொல்லப்பட்ட பொருள்களையுணர்த்தின் இயற்பெயராம்; இவ்வதிகாரம் எழுத்து, இவ்வதிகாரம் சொல், இவ்வதிகாரம் பொருள், இவ்வதிகாரம் யாப்பு, இவ்வதிகாரம் அணியென அவற்றைச்சொல்லும் அதிகாரங்களையுணர்த்தின் ஆகுபெயராம்.

விளக்கு, நெஞ்சு, நிருதியென்பன, சுடரினையும் உணர்வினையும் தெய்வத்தினையுமுணர்த்தின் இயற்பெயராம்; விளக்குமுரிந்தது, நெஞ்சுநொந்தது, நிருதிமேலெழுந்ததென அவற்றிற்கிடமான பிழம்பினையும் உறுப்பினையும் திசையினையுமுணர்த்தின் ஆகுபெயராம்.

⁹அம்பு, வேல், பஞ்சு என்பன ¹⁰கருவிகளையுணர்த்தின், இயற்பெயராம்; இஃதோரம்பு, இஃதோர்வேல், இவ்வாடைபஞ்சு என அவற்றின் காரியமாகிய வடுக்களையும் ஆடையினையுமுணர்த்தின் ஆகுபெயராம்.

சோறு, அவல், கடகம், துலாமென்பன அக்காரியங்களையுணர்த்தின், இயற்பெயராம். இக்காணம் சோறு, “இந்நெல் அவல், இப்பொன் கடகம், இம்மரம் துலாமென அவற்றிற்குக்காரணமாகிய காணம் நெல் பொன் மரங்களையுணர்த்தின், ஆகுபெயராம்.

கோலிகள், சாலிகள், பட்டணவன், சேணிகனென்பன அச்சாதிகளையுணர்த்தின், இயற்பெயராம்; இவ்வாடை கோலிகள், இவ்வாடை சாலிகள், இவ்வாடை பட்டணவன், இவ்வாடை சேணிகனென அவ்வவரான் ஆக்கப்பட்ட ஆடைகளையுணர்த்தின், ஆகுபெயராம். பிறவுமன்ன.

பொற்றுவியென்பது ஆகுபெயரென்பாருமுளர். அது, தொகைமொழியாய்ப் புறத்துப்பொருள்தருதலின், ஆகுபெயராகாது; அன்மொழித் தொகையாமென்க.

(பி - ம்.) ¹ருனம் ²பண்பேதொழிலே ³தானமே ⁴தொன்றனை வரலாற்றோடு ⁵ஆக்கமாகும்பெயர் ஆகுபெயராயிற்று ⁶கிளவி ⁷நெருநலிருங்கழி நீலமுஞ்சூடார், செறுவட்டம் ⁸படுவிப்பசொல் ⁹யாழ்குழஞ்சென்பன அக்கருவியையுணர்த்தின் இயற்பெயராம்; யாழ்கேட்டன குழல்கேட்டன என்று அவற்றையுணர்த்தின் ஆகுபெயராம்; நெல்லாதல் காணமாதல்பெற்றான் சோறுபெற்றேனெனக் காரணப்பெயர் காரியத்தின் மேல் ஆகுபெயராய்வந்தன ¹⁰காரணங்களையுணர்த்தின் ¹¹இந்நெல்லு அவல் (க.க.)

(290) ஏற்கு மெவ்வகைப் பெயர்க்குமீ ரூய்ப்பொருள் வேற்றுமை செய்வன வெட்டே வேற்றுமை.

எ - ன், மேல் வேற்றுமைசார்த்தகிடனுமாய் வினைப்பெயரல்லாதன காலநீதோன்றாதனவுமாய் வருதல் பெயர்க்கிலக்கணமென்று தன்பகுதியெல்லாமுணர்த்தி, ஈண்டு அவ்வேற்றுமையுணர்த்துவா நெடுத்துக்கொண்டார், அவற்றுள், இச்சூத்திரம் வேற்றுமைகளினியல்பும் அவற்றின்பகுதியுமுணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ன்.) தம்மை ஏற்பனவான ஒருமொழிப்பெயர், தொடர்மொழிப்பெயர், பொதுமொழிப்பெயர், உயர்திணைப்பெயர், அஃறிணைப்பெயர், ஆண்பாற்பெயர், பெண்பாற்பெயர், ²பலர்பாற்பெயர், ஒன்றன்பாற்பெயர், பலவின்பாற்பெயர், தன்மைப்பெயர், முன்னிலைப் பெயர், படர்க்கைப் பெயர், பொருட்பெயர், இடப்பெயர், காலப்பெயர், சீனைப்பெயர், பண்புப் பெயர், தொழிற்பெயர், எண்ணுப்பெயர், நிறைப்பெயர், அளவுப்பெயர்,

ஆகுபெயர், சுட்டுப்பெயர், வினாப்பெயரென்னும் எல்லாப்பெயர்களுக்கும் ஈற்றிலேறின்று பொருள்களை வேற்றுமை செய்வனவான வேற்றுமைகள் எட்டாம் எ - று.

வேற்றுமை செய்தலான் வேற்றுமை; வேற்றுமைசெய்வன யாவை அவை வேற்றுமையெனவுமாம். ' எட்டே ' என்புழி ஏகாரம் தேற்றேகாரம்; 'விளியைப் பெயரதுவிகாரமென்று அப்பெயருளடக்கி ஏழென்பாருமுள் ; அது பெயரின்விகாரமேயாயினும் படர்க்கையை முன்னிலையாக வேறு படுத்தலுடைமையின், எட்டென்பார் மதங்கோடற்குவந்ததென்க ; " ஏழி யன் முறைய தெதிர்முக வேற்றுமை, வேறென விளம்பான் பெயரது விகாரமென், ரோதிய புலவனு முளறொரு வகையா, லிரந்திர னெட்டாம் வேற்றுமை யென்றனன் " என்றார், அகநீயனுரென்க.

வேற்றுமைசெய்தலாவது : முதலாவது சாத்தனென அப்பெயர்தான் தன்பொருண்மையிற்றிரியின்றி ஏனையவற்றின் வேறுபடுத்தது. இரண்டா வது சாத்தனையென அப்பெயர்ப் பொருண்மையைக் காரிடமாக்கிற்று. மூன்றாவது சாத்தனென அப்பெயர்ப்பொருண்மையைக் கருத்தாவாக் கிற்று. நான்காவது சாத்தற்கென ஏற்றுக்கொள்வ¹தாக்கிற்று. ஐந்தாவது சாத்தனினென நீக்குவ²தாக்கிற்று. ஆறாவது சாத்தனெனக் கிழமைத்³தாக்கிற்று. ஏழாவது சாத்தன் கண்ணென இட⁴மாக்கிற்று. எட்டாவது சாத்தா வென முன்னிலை⁵யாக்கிற்று. இவ்வகையவாதல் தத்தம் இலக்கணச்சூத்திரங்களுட் காண்க.

' ஏற்குமெவ்வகைப்பெயர்க்குநீராய் ' எனவே, ஏனைவினைச் சொற்க ளும் பெயர்ப்படா இடையுரிச்சொற்களும் வேற்றுமையேலாவென்பது தானேபோதருமெனக்கொள்க.

(பி - ம்.) ¹தோன்றவுமாய் ²பல்லோர்பெயர் ஒன்றன்பெயர் பலவின் பெயர் ³விளிபெயர்களது விகாரமென்றடக்கி ⁴- ⁵ஆயிற்று. (கச)

(291) பெயரே ஐஆல் குஇன் அதுகண்

விளியென் ருகு மவற்றின் பெயர்முறை.

எ - ன், மேல், "எட்டே" என்றவேற்றுமைகளின் பெயரும் முறையும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்) மேல், பெயர்கள் வேற்றுமையேற்குமென்றதற்கு ஈண்டு ஓதிய பெயரே பெயர் ; இம்முறையே முறை எ - று.

ஏகாரம் அசைநிலை.

(கரு)

(292) ஆற னுருபு மேற்குமல் வருபே.

எ - ன், எய்தாதது எய்துவித்தல்நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மேல், பெயர்கள் வேற்றுமையை ஏற்குமென்றார் ; அவை யேயன்றி ஆறனுருபும் ¹அவ்வுருபுகளையேற்கும் எ - று.

அஃதேல், பெயரோடு இதற்கு வேற்றுமை யாதோவெனின், உருபேற் புழியும் தன் இருகிழமைப்பொருளினும் திரியாதுநிறநலென்க.

¹உம்மை எண்ணும்மை.

வ - று. சாத்தனது, சாத்தனதை, சாத்தனதால், சாத்தனதற்கு, சாத்தனதனின், சாத்தனதனது, சாத்தனதன்கண்ணெனவரும்.

விளியேலாதெனினும் உருபேற்றலிற் குறைபட்டதாகாது; சில உறுப்பிற் குறைபட்டாரும் மக்களெனப்படுவர், அதுபோலவென்பது.

பெயர்வேற்றுமையும் ஏனையுருபுகளையும் ஏற்குமால், அஃது ஒழித்த தென்னையோ வெனின், பெயர் எழுவாயுருபாவது தன்பயனிலே தோன்ற நின்றகாலையன்றே; ஆண்டுப் பிறவுருபுகளையேலாது; ஏற்பின் தன் பொருண்மையும், ஏற்கும் உருபின்பொருண்மையும் ஒழுங்குடைத்தாதல் வேண்டும்; அதனாற் பயனிலைகொள்ளாது நின்ற பெயரே உருபுகளை ஏற்கு மெனக்கொள்க.

(பி - ற்.) ¹உருபுகளேற்கும் ²உம் எண்ணும்மை (கக)

(293) நீயிர் நீவிர்நா நெழுவா யலபெரு.

எ - ன், மேல், “ஏற்கு மெவ்வகைப் பெயர்க்குமீறும்” என்றார்; எனவே ஏலாப்பெயருமுளவென்பதுமாயிற்று; அவை இவையென்பது உணர்த்துதல்துதலிற்று.

(இ - ள்.) இம் ¹மூன்றுபெயரும் எழுவாயுருபினையொழிய ஏனையுருபுகளையேலா எ - று.

(பி - ற்.) ¹மூவகைப்பெயரும் (கஎ)

(294) அவற்றுள்,

எழுவா யுருபு திரிபில் பெயரே

வினைபெயர் வினாக்கொள லதன்பய னிலையே.

எ - ன், நிறுத்தமுறையானே பெயர்வேற்றுமையது இலக்கண முணர்த்துதல்துதலிற்று.

(இ - ள்.) மேற்சொன்ன எட்டனுள்ளும் முதல்வேற்றுமைக்கு உருபாவது திரிபு யாதும்இந்நிற்கும் பெயர்தானேயாம்; வினையையும் பெயரையும் வினாவையுங்கோடல் அதற்குப் பொருணிலையாம் எ - று.

வினைபெயரென்று பொதுப்பட வைத்தமையான், வினைமுற்றுக் குறிப்புமுற்றுப் பெயரெச்ச வினையெச்சங்களினும் ¹இருகிணையம்பால் மூவிடத்துப்பெயர்களினும் இவற்றின் பொதுப்பெயர்களினும் ஏற்பனவெல்லாம் கொள்க.

ஏகரஓகாரங்கள் இடைச்சொல்லாய் இவற்றுளடங்காமையின் வினாவென வேறெடுத்தோதினொன்க. மேலே உருபுசொல்லி ஈண்டுஞ் சொல்லுதல் கூறியதுகூறலென்னும் குற்றமாய்மிறவெனின், ஆண்டுப் பெயரும் முறையும் சொன்னார்; ஈண்டு வேற்றுமைக்குவரும் இலக்கணமெல்லாம் சொன்னாராதலின் ஆகாதென்க. இக்கடா விடை மேல்வருவனவற்றிற்கும் ஒக்கும்.

வ - று. அவன்வந்தான், அவள்வந்தாள், அவர்வந்தார், அதுவந்தது, அவைவந்தன எ - ம், யான்வந்தேன், யாம்வந்தேம் எ - ம், நீவந்தாய், நீயிர்வந்தீர் எ - ம், தான்வந்தான், தான்வந்தாள், தான்வந்தது, தாம்வந்தார், தாம்வந்தன, எல்லாம்வந்தார், எல்லாம்வந்தன, எல்லாம்வந்தேம், எல்லாம்வந்தீர் எ - ம், அவன்வாழ்க, ²யான்வாழிய, ³நீவாழியர் எ - ம் வினைமுற்று வந்தன. ⁴அவன்வேலினன், அவன்அகத்தான், அவன்ஆதிரையான், அவன் ⁵தாடியான், அவன்கரியான், அவன்செலவினன், அவனுண்டு, அவனில்லை, அவர் வேறு, அதுகரிது, அவையுளவென வினைக்குறிப்புமுற்று வந்தன. அவன்செய்த, ⁶அவன்செய்கின்ற, அவர்செய்யும், அதுசெய்த, அவை செய்யுமெனப் பெயரெச்சமேற்றன. அவன்செய்து, அவள்செய்பு, அவர்செய்யா, அதுசெய்யூ, அவைசெய்தெனவெனஇவை வினையெச்சம் கொண்டன.

அவன்அந்தணன், அவள்பேதை, ⁷அவர்சான்றோர், அவன்யான், அவன் நீ, அவன்யாவன், இவன் எவன், இவள் எவள், அவள்நீ, உவர் தந்தையார், அது பெடை, இது சேவல், உவை ஊர்கள் எ - ம், யான் அரசன், யாம் ஹிவியர், யான் நீ, யாம்நீங்கள், யாம்⁸மந்திரிகள் எ - ம், நீ புலவன், ⁹நீயிர் அவையிர், நீயின்னை, நீயிர் தாயர் எ - ம், சாத்தன் அவன், எல்லாம் மாந்தர், எல்லாம் மான்கள் எ - ம் பெயர்களேற்றன.

அவன்யாவன், ¹⁰இவள்யாவன் ; அவனே, இவளே, உவரே, அதுவோ, அவையோ எ - ம், யான்யாவன், யான்யாவன் ; யாமே, யாமோ எ - ம், ¹¹நீயிரெவரீர் ; நீரே, நீரோ எ - ம், சாத்தனே, மக்களோ எ - ம் வினா ஏற்றன.

¹²ஆயன் சாத்தனென்றற்றொடக்கத்தன பண்பொட்டுப் பெயராய் இம் மூன்றனுள் ஒன்றுகொள்ளுமென்க.

“பொருண்மை சுட்டல் வியங்கொள வருதல், வினைநிலையுரைத்தல், வினாவிற கேற்றல், பண்புகொள வருதல் பெயர்கொள வருத¹³லென், மன்றி யனைத்தும் பெயர்ப்பய நிலையே” (தொட. வேற்றுமையியல், 5) என்னுமிய்வாறும் இம்மூன்றனுளடங்குமெனக்கொள்க.

“வினைநிலை யுரைத்தலும் வினாவிற கேற்றலும், பெயர்கொள வருதலும் பெயர்ப்பய நிலையே” என்றார், அகத்தியனருமென்க.

(பி - டி.) ¹ இருதினை மூவிடத்தைம்பாற்பெயர்களினும் ² யான் வாழ்க ³ அவன்வேலன் ⁴ முடியான் ⁵ அவன்செய்கின்ற, அவன் செய்யும் ⁶ அவர்சான்றார் ⁷ வந்திகள் ⁸ நீயிர் அரிவையிர் ⁹ (க) இவளெவன், உவரோ, அதுவோ ; (உ) யானே, யாமோ எ - ம் ¹⁰ நீயிர்யாவர் ¹¹ ஆதன்சாத்தன் ¹² (க) லென்றிவ்வனைத்தும், (உ) லென்றிவையனைத்தும் (க.அ)

(295) இரண்டா வதனுரு பைபே யதன்பொருள்

ஆக்க வழித்த லடைத னீத்தல்

ஒத்த லுடைமை யாதி யாகும்.

எ - ன், நிறுத்த முறையானே இரண்டாம் வேற்றுமையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இரண்டாம் எண்ணுமுறைமைக்கணின்ற வேற்றுமைக்கு ஐயென்பது உருபாம்; அதனது பொருள் ஒன்றை ஆக்கலும் அழித்தலும் அடைதலும் நீத்தலும் ஒத்தலும் உடைமையுமுதலானவையாம் எ - று.

‘ஆதி’ என்றதனால், ஒவ்வாமைமுதலானவும் இவற்றின்பரியாயமொழி களும் கொள்க.

வ - று. அறத்தை ஆக்கினான், நூலைக்கற்றான், தேரைஊர்ந்தான், அணியை அணிந்தான், பொன்னை நிறுத்தான், நெல்லை அளந்தான், ‘நீரைக் கட்டினானென்றற்றொடக்கத்தன ஆக்கல். அறத்தை அழித்தான், மரத்தை அறுத்தான், காமனைவென்றான், பகையைக் கொன்றான், ஊரை எரித்தான், மரத்தைக் குறைத்தா னென்றற்றொடக்கத்தன அழித்தல். அறத்தை அடைந்தான், வீட்டை மேவினான், ஊரை ஒன்றினான், நாட்டை நண்ணினான், குன்றைக் குறுகினானென்றற்றொடக்கத்தன அடைதல். அறத்தைத் துறந்தான், மறத்தை நீத்தான், வீட்டைவிட்டான், பாட்டை ‘ஒழிந்தானென்றற்றொடக்கத்தன நீத்தல். மண்ணை ஒத்தான், பொன்னை ஒத்தான், புலியை ஒத்தான், சிங்கத்தைப்போன்றானென்றற்றொடக்கத்தன ஒத்தல். அருளையுடையான், ‘கொடையையுடையான், முடியையுடையானென்றற் றொடக்கத்தன உடைமை; வினைக்குறிப்பு.

அவனை ஒவ்வான், இவனைப்போலானென்றற்றொடக்கத்தன ஒவ்வாமை. அறத்தைக்காத்தான்; வளர்த்தான், பெருக்கினான், படைத்தா னென்றற்றொடக்கத்தன ஆக்கல் மொழிப்பரியாயம். ‘அறிவற்றிற்கும் இவ்வாறே வருவன கண்டுகொள்க.

(பி - ற்.) ¹ நிரையைக்கட்டினான் ² ஒழித்தான் ³ கொட்டையை (க.க)

(296) மூன்றா வதனுரு பாலா னோடொடு

கருவி கருத்தா வுடனிகழ் வதன்பொருள்.

எ - ன், நிறுத்தமுறையானே மூன்றும்வேற்றுமையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மூன்றும் வேற்றுமைக்கு உருபு ஆலும் ஆனும் ஓடும் ஓடுவாமாம்; அதற்குப் பொருள் கருவியாதலும் கருத்தாவாதலும் உடனிகழ்ச்சியுமாம் எ - று.

மேல், ஆலொன்றையும் இதற்கு உருபாகச்சொல்லி, ஈண்டு ¹ ஊலுருபு சொல்லுதல் மலைவாம் பிறவெனின், ஆண்டுப் பெயரும் முறையும் காட்டுதன் மாத்திரைக்கு வழக்கிடத்தும் செய்யுளிடத்தும் பயின்றுவருவதனைச்சொன்னார்; ² ஈண்டு இவ்வேற்றுமைக்குவரும் உருபெல்லாம் எடுத்தோதினாராகலான், மலைவாகாதென்க. ³ இக்கடாவிடை மேல்வருவனவற்றிற்கும் ஒக்கும்.

“ஆலு மானு மோடு மொடுவும், சாலு மூன்றும் வேற்றுமைத் தனுவே, செய்வோன் காரணஞ் செயத்தகு கருவி, யெய்திய தொழின்முத லியை யுடைத் ததன்பொருள்” என்றார் அகத்தியனுருமென்க. அஃதேல், அவர்

ஐந்துபொருளாகச் சொன்னாராலோவெனின், இவர், இவ்வாறு அறிதற்குக் கருவியான ஞாபகக்கருவியையும் இயற்றுதற்குக் கருவியான காரகக்கருவியையும் பொதுவே கருவியெனவும், ஏவுதற்கருத்தாவையும் இயற்றுதற்கருத்தாவையும் பொதுவே கருத்தாவெனவும் அடக்கி மூன்றகவோதினரென்க. கருவியெனினுங் காரணமெனினும் ஏதுவெனினும் நிமித்தமெனினும் மொக்கும். அவ்விருவகைக்கருவியும் முதற்காரணமும் துணைக்காரணமுமென இரண்டாம். அவற்றுள் முதற்காரணமாவது அவ்விருவழியுள்ளும் தன்னை இன்றியமையாச் சிறப்புடையது. துணைக்காரணமாவது அவ்விருவழியுள்ளும் முதற்காரணத்துக்குத் துணையாகவருவது.

வ - று. கடல்கண்டானென்றால், அக்காட்சிக்கு உணர்வு முதற்காரணம்; கண்ணும் ஒளியுமுதலானவை துணைக்காரணம்; இவை ஞாபகக்கருவி. குழைசெய்தானென்றால், அதற்குப் பொன் முதற்காரணம், 'கம்மக் கருவியும் தீயுமுதலானவை துணைக்காரணம். இவை காரகக் கருவி; பிறவுமன்ன. கருவியைப் பொருண்மைப்பன்மையான் முற்கூறினாரென்க. உணர்வினால் உணர்ந்தான், சுடரினாழ்கண்டான், புகையுண்மையால் எரியுள்ளது, அலகினால் எண்ணினான், நாழியால் அளந்தான்; இவை ஞாபகக் கருவி. பொன்னாலாயமணி, மண்ணாலாயகுடம், வாளாலெறிந்தான், கையால் வாங்கினான், தவத்தால் வீடெய்தினான், முயற்சியாலாயினான், காலாலேகினான், பொன்னுலணிந்தான்: இவை காரகக்கருவி; "முதல்வனும் பொருளுங் கருமமுங் கருவியும், ஏற்பது நீக்கமு மெனவிவை காரகம்."

* தச்சனுவியற்றப்பட்ட வையம், கடவுளாலாக்கப்பட்ட விமானம், புலியால் விழுங்கப்பட்டான், சுறவால் ஏறுண்டான்; இவை செய்யும்வினை முதல். அரசனுவியற்றப்பட்ட தேவகுலம், தேவராலாய திரு; இவை ஏவல் வினை முதல்.

"தூங்குகையா லோங்குநடைய, உறழ்மணியாலுயர்மருப்பின" (புறநா. 22), "பண்டறியென் கூற்றென் பதனை யினியறிந்தேன், பெண்டுகையாற் பேரமர்க் கட்டு" (குறநா. 1083): இவை உடலிகழ்ச்சி. ஆணுரு போடும் இவ்வாறே ஒட்டிக்கொள்க.

"உலகத்தோ டொட்ட வொழுகல் பலகற்றும், கல்லா ரறிவிலா தார்" (குறநா. 140), "நாவீற் றிருந்த கலைமாமக ளோடு நன்பொற், பூவீற் றிருந்த திருமாமகன் புல்ல நாளும்" (ஈவக. 30), "சுழியோ டெறிபுனற் பொன்னி நன்னாடன் சுரகுருவின் (சோழனின்) வழியோ னமலன் மயிலையன் னீர்மணி வாயினின்று, மொழியோ தெரிந்தில கொங்கையுஞ் செய்ய முகத்தினின்ற, விதியோ படுகொலை யோவிலங் கோவந்து மீண்டனவே", "மனத்தொடு வாய்மை மொழியிற் றவத்தோடு, தானஞ்செய் வாரிற் றலை" (குறநா. 395) என ஒடுவந்தவாறு.

அரசனால் இயற்றப்பட்ட தேவகுலமென்றற்றெடுக்கத்தனவற்றுள் உருபல்லாத பிறமொழிகள் ⁶ வருமாறென்னையெனின், அவை கனலொடு

புகையும் குடையொடு நிழலும்போல உருபுவரவந்து நீங்கநீங்கும், பொருளை விளக்க வேண்டுமியெனக்கொள்க.

(இ - ற்.) ¹ நாலுருபாகச் ² ஈண்டை ³ இக்கடாவும்விடையும் ⁴ கருமக் கருவியும் ⁵ விழுங்கப்பட்டானென்றற்றொடக்கத்தன இவை ⁶ துறை நகைத் துறை ⁷ என்னைவருமாறெனின் (சு0)

(297) நான்கா வதற்குரு பாகுங் குவ்வே
கொடை பகை நேர்ச்சி தகவது வாதல்
பொருட்டுமுறை யாதியி னிதற்கிதெனல் பொருளே.

எ - ன், நிறுத்த முறையானே நான்காம்வேற்றுமையாமாறு உணர்த்துதல்தலிற்று.

(இ - ள்.) நான்காம் வேற்றுமைக்குக் குவ்வென்பது உருபாம்; கொடையும் பகையும் நேர்ச்சியும் தகவும் அதுவாதலும் பொருட்டுமுறையு முதலான பொருண்மைக்கண் இதற்கிதுவென்பதுபட நிற்பல் அதற்குப் பொருளாம் எ - று.

வ - று. தேவர்க்குப்பூசை, சாத்தற்குச்சோறு, “இரப்பார்க்கொன், நீவார்மே னிற்கும் புகழ்” (குறள். 232), “இரந்தோர்க்குத் ¹தேர்வீசும் வண்கை யவன்” என்பன கொடை. மக்கட்குப்புகைவெகுளி, பாம்புக்குப்பகை கீரி, “அல்லவை செய்தார்க் கறங்கூற்றம்” (நான்மணி. 84; முதுரை, 27; கிரிப. 20. இறுதி வெண்பா), “பிணிக்கு மருந்து பிறமன் னணியிழை, தன்னேய்க்குத் தானே மருந்து.” (குறள். 1102) என்பன பகை. “கற்றேற்கு மகன்றேந்தான், அறத்திற்குப் பொருணேந்தான், இறைக் கதுநேரின் ²நினக்கிது நேருமென்பன நேர்ச்சி. அறத்திற்குத்தக்கது அருள், சாத்தற்குத்தக்காள் கொற்றி, “செல்வர்க்கே செல்வர் தகைத்து” (குறள். 125), “அருங்கல முலகின் மிக்க வரசர்க்கே யுரிய” (குறள். கல்யாண. 189) என்பன ‘தகுதி; ஆடைக்குதூல், ஆழிக்குப்பொன் என்பன அது வாதல் “³வரிசைக்குவருந்தும்” (புறநா. 47), கூழுக்குக்கும்றேவல்செய்யு மென்பன பொருட்டு; சாத்தற்குமகன், கொற்றற்குமகள் என்பன முறை.

‘ஆதி’ என்றதனால், கரும்பிற்குவேலி, மயிருக்கெண்ணெய், உயிருக் குண்டியென்னும் அதற்குவினையுடைமையும், சாத்தற்குப் பொருளென்னும் படுபொருளும், கைக்குயாப்புடையது கடகமென்னும் யாப்புடைமையும், நாய்க்கு நட்புடையனென்னும் நட்புடைமையும், தாய்க்குக் காதலென்னும் காதலும், ⁴வடுகரசர்க்குச் சிறந்தோர் சோழியவரசரென்னும் சிறப்புடை மையும் கொள்க.

இன்னும் இஃது, ஏனைவேற்றுமைகள்போல அளவுபட்டபொருண் மைத்தன்றிவரும்; அவையும் இதற்குஃதென்பதேபட உரைத்துக்கொள்க. அவை அரசர்க்கு அமைச்சன், அவர்க்குத்தமர், ⁵நமக்கு நல்லன், “நிலத்துக் கணியென்ப நெல்லுங் கரும்பும்” (நான்மணி. 9), “மனைக்குப்பாழ் வாணுத

லின்மை” (நாடமணி. 20), “போர்க்குப்புணைமன்” (பு. வெ. 4 : 20), “கன்வார்க்குத் தள்ளு முயிர்கிலை” (குறள். 290), “அந்தணர் தூற்கு மறத்திற்கு மாதியாய்” (குறள். 543), “உண்டி வெய்யோர்க் குறுபிணி யெளிது” (முதுமொழி. 77), “பல்லுக்குத் தோற்ற பணிமுல்லை”¹ யா. வி. 4. மேற்.), “ஊர்க்கு மணித்தே பொய்கை பொய்கைக்குச், சேய்த்து மன்றே சிறுகான் யாதே” (குறள். 113), “தனக்குச்சரியென்ப நல்லாடானவற்கின்ற மைந்தன்”, “மைந்தற்கு மடவாட்டு நிகழ்ந்தகேட் டஞ்சமின் கொலை²யஞ்சு மின்றியன” என்பன முதலாயினவெனக்கொள்க.

“சிறப்புடைப் பொருளைத் தானெடுத்து மொழிதல்” என்பதனால், இதற்குச்சிறந்தன எடுத்தோதி, இவை ‘ஆதி’ என்பதனால் தழுவவைத்தா ரென்க.

(பி - டி.)¹ தேரீயும்² சான்றோற்கு³ எனக்கிது⁴ தகவாம்⁵ வரிசைக் குழும்⁶ வருகராசர்க்கு⁷ (அ) நமர்க்கு; (உ) நமனுக்கு⁸ (க) தனக்குச் சரியென்ப நல்லமானவர்க்கின்ற (உ) தனகிரியென்ப⁹ அஞ்சன் மின்ன்றி யென (சக)

(298) ஐந்தா வதனுரு¹ பின்னு மில்லும்
நீங்கலொப் பெல்லை யேதுப் பொருளே.

எ - ன், நிறுத்தமுறையானே ஐந்தாம் வேற்றுமையாமாறு² உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஐந்தாம்வேற்றுமைக்கு இன்னென்பதூஉம் இல்லென்பதூஉம் உருபாம்; நீங்கிரிற்றலும், உவமையும், எல்லையும், கருவியும் பொருளாம் எ - று.

வ - று. ஊரின்னீங்கினுள், தமரிற்றீர்ந்தான், வரையின் வீழருவி, “தலையி னிழிந்த மயிரணையர் மாந்தர், நிலையி னிழிந்தக் கடை” (குறள். 964) எனவருமிவை நீக்கம். “திறல்வே னுதியிற் பூத்த கேணி” (சிறுபாண். 172), “நெய்த்தோர் மீமிசை நிணத்திற் பரக்கும்” (அகநா. 9), “பொன்னிற் பிதிர்ந்த பொறிச் சுணங் கிளமுலை.” இவை ஒப்பு; இதனினெடிது, இதனினி னிது, இதனினன்று, இதனிற்றண்ணிது, இதனின்மெல்லது என்பன நீக்கந் தழுவிரிற்கும் போலி; கருவரின் கிழக்கு, மருவரின் மேற்கு, வையையாற் றின் வடக்கு, ‘மருதயாற்றின் தெற்கு எனவருமிவை எல்லை. முயற்சியிற் பிறத்தலான் ஒலி நிலையாது, புகையுண்மையின் எரியுள்ளது, பொன்னினுய குடம், “கோட்டிற் செய்த கொடுஞ்சி நெடுந்தேர்” (பொருந. 163), ‘அறி விற்பெரியன்’ எனவருமிவை⁵ கருவி; இல்லொடும் ஒட்டுக.

(பி - டி.)¹ இல்லுமின்னும்² தொகுத்துணர்த்துதல்³ அதற்குப் பொரு ளாம்⁴ மருதையாற்றின்⁵ ஏது (சஉ)

(299) ஆற நொருமைக் கதுவு மாதுவும்
பன்மைக் கவ்வு முருபாம் பண்புறுப்
பொன்றன் கூட்டம் பலவி னீட்டம்
திரிபி னாக்க மாந்தற் கிழமையும்
பிறிதின் கிழமையும் பேணுதல் பொருளே.

எ - ன், நிறுத்தமுறையானே ஆறும்வேற்றுமையாமாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) ஆறும்வேற்றுமையின் 'ஒருமைப்பொருண்மைக்கு 'அதுவும் ஆதாவும், பன்மைப்பொருண்மைக்கு அவ்வும் உருபாம், பண்பும் உறுப்பும் ஒருபொருட்டிரட்சியும் பலபொருட்டிரட்சியும் ஒன்று திரிந்து ஒன்றாதலுமாகும் 'ஐந்துதற்கிழமையும் பிறிதின்கிழமையும் போற்றுதல் அதற்குப்பொருளாம் எ - று.

“ஆற னுருபே 'யதுவா தவ்வும், வேறென் றுரியதைத் தனக்குரியதையென, விருபாற் கிழமையின் 'மருவுற வருமே, ஐம்பாலுரிமையு மதன்றற் கிழமை” என்றார், அகநீதியுநர்.

வ - று. சாத்தனது இயல்பு; இளமை, வன்மை, குறுமை, உண்மை, நன்மை, நிறம், உணர்வு, கல்வி, கேள்வி என்பவை பண்புத்தற்கிழமை; சாத்தனதுசெலவு; நிலை, இருக்கை, உணவு, செய்கை 'என்றற்றொடக் கத்து வினைகளும் ஈண்டுத் தொழிற்பண்பாயடங்குமெனக்கொள்க. சாத்தனதுகை, யானையதுகோடு, வாழையதுபழம், 'தேரதுதட்டு, செய்யுள தடி என்பன உறுப்புத்தற்கிழமை; நெல்லது ருப்பை, எள்ளது ஈட்டம், கொள்ளதுகுழாம், ஆனையதுதொகை, மாந்தரதுதொகுதியென்பன ஒன் றன் கூட்டத்தற்கிழமை; படையது தொகை, விலங்கினது ஈட்டம், மரத் ததுகுழாமென்பவை 'பலவினீட்டத்தற்கிழமை; கொள்ளதுநாறு, எள்ளது சாந்து, நெல்லதுசோறு, பயற்றதற்கும்மாயமென்பவை திரிபுத்தற்கிழமை; சாத்தனதுஆடை, அரசனதுஆழி, ஆவினதுகன்று, கபிலரதுபாட்டு என் பவை பிறிதின்கிழமை. 'எனதுகை, தனதுதாள், நினதுநிறம் எ - ம், எனதெயில், நினதுநிலம், தனதுதரை எ - ம் இருகிழமைக்கண்ணும் அது வும் ஆதாவும் வந்தவாறு. எனகைகள், நினதோள்கள், தனதாள்கள் எ - ம், எனயானைகள், நினநிரைகள், தனதானைகள், “உய்த்துச், சொரியினும் போகா தம்” (குறள். 376) எ - ம் இருகிழமைக்கண்ணும் அகரவுருபுவந்த வாறு.

(பி - டி) 'ஒருமைக்கு 'அதுவென்பதாவும் ஆதென்பதாவும் 'இந்த ஐந்து 'அதாவும் ஆதாவும் வேறென்றுடையதை 'பொருளற்றுவருமே 'என்றற்றொடக்கத்தன 'தேரதுசெதிள், தட்டு, தடி 'க) பலகுழியு தற் கிழமை; (2) பலவியற்றற்கிழமை 'எனது, எனது..... (சுக)

(300) ஏழ னுருபு கண்ணுதி யாகும்
பொருண்முத லாறு மோரிரு கிழமையின்
இடனாய் நின்ற லீதன்பொரு ளென்ப.

எ - ன், நிறுத்தமுறையானே ஏழாம்வேற்றுமையாமாறு உணர்த்து தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஏழாம் வேற்றுமைக்கு உருபு கண்ணென்பது முதலானவை யாம். பொருளாதியாறும் தற்கிழமையானும் பிறிதின் கிழமையானும் ஒன் றற்கிடனாய்நிறல் இதன்பொருளென்று சொல்லுவர் புலவர் எ - று.

வ - று. மணியின்கணுளி, மலையின்கண் ஒக்கம் எ - ம், பனையின் கண் அன்றில், தினையின்கட்கிள்ளை எ - ம் இருகிழமையானும் பொருள் ¹இடனாயிற்று. ஊரின் கண் இல்லம், கடலின்கட்டிரை எ - ம், ஆகாயத்தின் கட்பறவை, குடக்கின்கட்குன்று எ - ம் இடம் இடனாயிற்று. யாண்டின் கண் இருது, நாளின்கணுழிகை எ - ம், வேனிற் கட்பாதிரி, காரின்கட் கொன்றை எ - ம் காலம் இடனாயிற்று. கையின்கண் விரல், மலரின் கணுற்றம் எ - ம், கையின்கட் கடகம், மலரின் கண் வண்டு எ - ம் சினை இடனாயிற்று. நிறத்தின்கணுழில், உணர்ச்சிக்கட்குர்மை எ - ம், இள மைக்கட்செல்வம், வளமைக்கண் விருந்து எ - ம் பண்பு இடனாயிற்று. ஆடற்கணுழகு, பாடற்கட்பணிவு எ - ம், ஆடற்கட்பாட்டு, பாடற்கண்யாழ் எ - ம் தொழிற்பெயர் இடனாயிற்று.

இதனுள், 'பொருண் முதலாறும்' என்றாராயினும் வினை வேற்றுமை யேலாமையின், ஈண்டுத் தொழிற்பெயரே கொள்க.

(பி - டி.) ¹ இடமாயிற்று

(சச)

(301) கண்கால் ¹கடையிடை தலைவாய் திசைவயின்
முன்சார் வலமிட மேல்கீழ் புடைமுதல்
பின்பா டனைதே முழைவழி யுழியுளி
உள்ளகம் புறமில் விடப்பொரு ளுருபே.

எ - ன், ஏழாம் வேற்றுமைக்குக் கண்முதலானவை உருபென்றர், அவை இவையென்பதுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) கண்முதலாக எண்ணப்பட்ட இருபத்தெட்டும் இடப்பொரு ளைக்காட்டும் உருபுகளாம் எ - று.

வ - று. “நல்லார்கட் பட்ட வறுமையி னின்னாதே” (குறள். 408), “ஊர்க்கா னிவந்த ²பொதும்பருள்” (கலி. 56), “சாத வியையாக்கடை” (குறள். 230), “நல்லாரிடைப்புக்கு” (நாஸிடி. 314), “நனந்தலை வந்த நல்லோர்”, “புன்னைநன்னீழற் புலவுத்திரைவாய்”, “தென்றிசை³யாஅய் குடியின் ருயின்” (புறநா. 132), “அவர் ‘வயினிடைச் செல்வாய்’”, “கற்றாழ்முற் றேன்று கழிவிரக்கம்”, (நாண்மணி. 8) “காட்டுச்சாரோடுங் குறுமுயால்”, “காழ்வரைநில்லாக் ⁴களிறவன் கைவலத்தியாழ்வரை நின்றது”, “இல்லிடப்பரத்தை”, “தன்மேற் கடுவரை நீரிற் கடுத்துவரக் கண்டும்” (பு. வெ. 1: 11), “பேரிணர்க்கொத்தினொர் டிண்டிழிற்கீழ்”, “கடைப்புடைக்கொள்ளிய நீர்”, “⁵சூரன் முதல்வந்த வுரன்மாய் மாலை” (நற். 3), “காதலியின்சென்றதம்ம” (நாஸிடி. 395), “நம்பா டனையாத

நாள்", "கல்லளைச்சுணைநீர் கையிலுண்டமையான்", "தோழிக்குரியவை கோடாய் தேளத்து" (இறை. 14), "அவனுழையிருந்த தண்டமிழ்ச்சாத் தன்" (சிறுப். பதி. 10), "நின்றதோர் நறவேங்கை கிழல்வழி யசைந் தனளே", "உறைப்புழி யோலை போல" (புறநா. 290), "குயில்சேர் குளிர்கா வுளிரேர் புறையும்", "மூலையம் குவட்டுள் வாழும்" (கீவக. 122), "பயன்சாராப் பண்டில்சொற் பல்லா ரகத்து" (குறநா. 194), "செல்லு மென் னுயிர்ப்புறத் திறுத்தந்த மருண்மலை" (கலி. 148), 'ஊரிலிருந்தார், நீரில்விழுந்தார்' எனவரும்.

(பி - டி) ¹தலையிடைகடை ²உயர்நிலைமாடம் ³ஆயுயர்குடி ⁴வயின் கட ⁵கடுக்களிறு கைவலத்து ⁶கான்முதல்வந்த ⁷அசைந்தனன் (சுரு)

(302) எட்ட னுருபே யெய்துபெய ரீற்றின்
றிரிபு குன்றன் மிகுத லியல்பயற்
¹றிரிபு மாம்பொருள் படர்க்கை யோரைத்
தன்முக மாகத் தானழைப் பதுவே.

எ - ன், எட்டாம் வேற்றுமையுருபும் பொருளுமுணர்த்துதல் நுத லிற்று.

(இ - ன்.) எட்டாமெண்ணுமுறைமைக்கணின்ற வேற்றுமைக்கு உரு பாவது விளியேற்கும் பெயரின் ஈற்றது திரிபும் கேடும் மிகுதலும் இயல்பும் ²ஈற்றயலினின்றதன் திரிபுமாம். அதற்குப்பொருள், படர்க்கையிடத்தாரை ஒருவன் தனக்கு எதிர்முகமாக அழைக்கையாம் எ - று.

'எய்துபெயர்' எனவே, எய்தாதபெயரும் ³உளவென்பதாம்; அவை போக்கிச்சொல்லுதும். 'படர்க்கையோரை' எனவே முன்னிலையோரும் தன்மையோரும் ஈண்டே விலக்கப்பட்டாராவர். படர்க்கையோரையென்ற ரேனும், "ஒருமொழி யொழிதன் னினங்கொளற்குரித்தே" என்பதனாற் படர்க்கையிடத்து ஐம்பாலுங் கொள்க.

பெயருருகிற்கும் இயல்பானவிளியுருகிற்கும் ⁴உருபான் வேற்றுமை யின்றேனும் பொருளான் உண்டெனக்கொள்க.

தானென்பது சந்தவின்பப் ⁵பொருட்டுவந்தது.

(பி - டி.) ¹திரிவு ²ஈற்றயலின்றிரிபுமாம் ³உளவாம் ⁴உருவான் ⁵(க) பொருட்டாய்; (உ) பொருள்தர (சுசு)

(303) இஊ ஊவோ டையோ னளரல
யவ்வீற் றுயர்திணை யோரவல் லிவற்றொடு
ணல்கா னாவீ ருகும் பொதுப்பெயர்
ருநவொழி யனைத்தீற் றலிறிணை விளிப்பன.

எ - ன், மேல் விளியேற்கும்பெயரென்றார், அவை இவையெனத் தொகுத்துணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இ உ ஊ ஐ ஒ ன ள ர ல ய எ ன் னு ம் ப த்திற் று உ யர் திணைப்பெயரும், இவற்றுள் ஓகாரமும் ரகாரமுமான இரண்டும் ஒழித்து நின்ற இவற்றுடனே ணகாரஆகாரங்களை ஈருகவுடைய ¹பத்துப் பொதுப் பெயரும், ஐகாரநகாரங்களும் மேலையதிகாரத்துள் அளபின்கண் அல்லது ஈருகாதென்று விலக்கின எகாரமுமொழித்து ஒழிந்த இருபத்தோரீற்று அஃறிணைப்பெயரும் விளியேற்பனவாம் எ - று.

ஏனையிற்றுப்பெயர்கள் விளியேலாவென்றவாறு. இதனுட் பெயரென்பதனை இருதிணையிடத்தும் வருவித்துக்கொள்க.

(பி - ற்.) ¹ பத்திற்றுப்பொதுப்பெயரும்

(சஎ)

(304) இம்முப் பெயர்க்க ணியல்பு மேயும்
இகர நீட்சியு முருபா மன்னே.

எ - ன், மூவகைப்பெயர்க்கும் பொதுவான விளியுருபு தொகுத்துணர்த்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) உயர்திணைப்பெயர் பொதுப்பெயர் அஃறிணைப்பெயரென்னும் மூவகைப்பெயர்க்கண்ணும் எல்லாஈறும் இயல்பாதலும் அவற்றின்கண் ஏகாரமிகுதலும் இகரவீறு ஈகாரவீறுய்த்திரிதலும் விளி ¹வேற்றுமைக்கு உருபுகளாம் எ - று.

வ - று. நம்பிகூறாய், ²மனைவிகூறாய், கணிகூறாய், தோழிகூறாய், தொழும்பிகூறாய், வேந்தகூறாய், பெண்டுகூறாய், பூண்டுகூறாய், ஆடுஉக்கூறாய், மகடுஉக்கூறாய், விடிலைகூறாய், மங்கைகூறாய், கோக்கூறாய் எ - ம், நம்பியே, முனியே, ³கணியே, வேந்தே, பெண்டே, பூண்டே, ஆடுஉவே, மகடுஉவே, கோவே எ - ம், நம்பி, மனைவி, தோழி, தொழும்பி எ - ம், ⁴கோமான்கூறாய், இறைவன் கூறாய், வெற்பன்கூறாய், அருவாளன்கூறாய், பார்ப்பான்கூறாய் எ - ம், “பார்ப்பன மகனே பார்ப்பன மகனே” (குறுந். 156), “எம்மானே தோன்றிலுயென்னை யொளித்தியோ” (கீவக. 1801) எ - ம், அடிகள்கூறீர், கோமான் கூறீர் எ - ம், “அகவன் மகனே யகவன் மகனே” (குறுந். 23) எ - ம், மாந்தர்கூறீர், சான்றோர் கூறீர் எ - ம், இறைவரே, ஈசரே, குழையரே, வெற்பரே எ - ம், குருசில்கூறாய், தோன்றல்கூறாய் எ - ம், “குருசிலே யெம்மையுள்ளாய்”, திருமாலே, தோன்றலே (பெருமாள். 4-9) எ - ம், ஆய்கூறாய், எ - ம், ஆயேசொல்லாய் எ - ம் உயர்திணைப்பெயர்க்கண் விளியுருபு வந்தவாறு.

பிதாவுரையாய், பிணாவுரையாய், தம்பிகூறாய், சாத்திகூறாய், ⁵கொற்றிகூறாய், அரசுகூறாய், அழிதூஉக்கூறாய், பேதைபேசாய், தந்தைதாராய், ⁶அம்மையருளாய், அன்னையருளாய், ஆண்கூறாய், பெண்கூறாய், சாத்தன்கூறாய், மகன்வாராய், மகள்வாராய், மக்கள்வாரீர், ஒதுங்கல்கூறாய், தூங்கல்கூறாய், தாய்கூறாய், சேய்க்கூறாய் எ - ம், பிதாவே, பிணாவே, அரசே, அழிதூஉவே, ஆணே, பெண்ணே, சாத்தனே, கொற்றனே, மகனே, மகளே, ஒதுங்கலே, தூங்கலே, தாயே, சேயே எ - ம், தம்பி, சாத்தி, கொற்றி எ - ம் பொதுப்பெயர்க்கண் விளியுருபுவந்தவாறு.

விளக்கொடியை, புறக்கொடியை, தும்பிகொடியை, வீக்கொடியை, முசுக்கொடியை, வண்டுகொடியை, பூக்கொடியை, சேக்கொடியை, மழைக்கொடியை, நொக்கொடியை, கோக்கொடியை, வெளக்கொடியை, இதண் உரையாய், புனம் கூறும், மான்கூறும், வேய்கொடியை, சூர்கொடியை, வேல்கொடியை, தெவ்வலியை, யாழ்கொடியை, புள்கொடியை எ - ம், விளவே, புறவே, தும்பியே, வீயே, முசுவே, வண்டே, பூவே, சேவே, மழையே, நொவ்வே, கோவே, வெளவே, இதணே, புனமே, மானே, வேயே, சூரே, வேலே, தெவ்வே, யாழே, புள்ளே எ - ம், மந்தி, தும்பி எ-ம் அஃறிணைப்பெயர்க்கண் விளியுருபுவந்தவாறு.

‘மன்’ என்ற ¹மிகையானே உயர்திணைப்பெயரிற்று ஐகாரம் ஏகார மேலாதெனவும் ஏனைய ஏற்புழி ஐகாரம் திரிந்தும் திரியாதும் ஏற்பனவா மெனவுங்கொள்க.

(பி - டி.) ¹ வேற்றுமையுருபுகளாம் ² தேவி ³ கன்னியே ⁴ கோன் ⁵ முடத்தி ⁶ அம்மே, அன்னே ⁷ விதப்பானே (சஅ)

(305) ஐயிறு பொதுப்பெயர்க் காயு மாவும்
உருபா மல்லவற் றாயு மாகும்.

எ - ன், ஐகாரவீற்றிற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஐகாரவீற்றுப் பொதுப்பெயர்க்கண் ஆயும் ஆவும் விளியுருபாம்; உயர்திணை அஃறிணைப்பெயர்க்கண்ணும் ஐகாரத்துக்கு ஆய் உருபாம் எ - று.

வ - று. அன்னாய், தந்தாய், ¹ “ஆவன்ன வன்ன வலந்தே நெழந் திராய்”, என விரவுப்பெயர்க்கண் இரண்டுருபும் வந்தவாறு. விடலாய், மடந்தாயென உயர்திணைக்கண்ணும், “சிறுமீன் கவுட்கொண்ட செந்துவி நாராய்” (ஐந். எழு. 68), “கொன்றாய் குருந்தே கொடிமுல்லாய் வாடினீர்” (நினை. நூற். 81) என அஃறிணைக்கண்ணும் ஆயுருபுவந்தவாறு.

உம்மைகள் இவையுமாமென எண்ணின்கண் வந்தன.

(பி - டி.) ¹ ஆத்தாய் (சக)

(306) ஒருசார் னவ்வீற் றுயர்திணைப் பெயர்க்கண்

¹ அளபீ றழிவய னீட்சி யதனோ

஁று போத லவற்றோ டோவுறல்

ஈறழித் தோவுற விறுதியல் வாதல்

ஐ அதனோ டயறிரிந் தேயுற லீறழிந்

தயலே யாதலும் விளியுரு பாகும்.

எ - ன், னகாரவீற்றிற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) என்காரவீற்றுயர்திணைப் பெயர்களுட்சில அளபெழுதலும், சில ஈறுகெடுதலும், சில ஈற்றயல் நீளலும், சில ஈற்றயல் நீண்டு ஈறுகெடுதலும், சில ஈற்றயல் நீண்டு ஈறுகெட்டு ஓகாரமிசுதலும், சில ஈறுகெட்டு ஓகாரமிசுதலும், சிலஇறுதி யவ்வொற்றுதலும், சிலஇறுதி யகாரமாய் அயலில் ஆகாரம் ஓகாரமாய் ஏகாரமேற்றலும், சில ஈறழிந்து அயலில் அகரம் ஏகாரமாதலும் விளியுருபாம் எ - று.

‘ஒருசார்’ என்பதனை விளியதிகாரமுடியுமளவும் ‘எல்லா ஈற்றுள் ளும் யாண்டும் வருவித்துக் கண்டுகொள்க.

வ - று. அம்பர்கிழாஅன், வல்லங்கிழாஅனெனச் சேய்மைக்கண் அளபாயின. இறைவனேன், ‘நாதகேள்’, “எலுவ சிறுஅ ரேமுறு நண்ப, புலவர் தோழ கேளா யத்தை” (குறந். 129), “பேரேமுற்றூர்போல முன் னின்று விலக்குவா யாரெல்லா” (கலி. 113) என அண்மைக்கண் ஈறழிந் தன. ‘நம்பானெம்பெருமானென அயல்நீண்டது. இறைவா, மன்னு, தேவாவென அயல்நீண்டு ஈறுகெட்டன. ஐயாவோ அன்பாவோவெனப் புலம்பின்கண் அயல்நீண்டு ஈறழிந்து ஓகாரமிக்கன. “திரையவோ”, ஐயவோ எனப் புலம்பின்கண் ஈறழிந்து ஓகாரமிக்கன. குழையாய், வாயி லாய், ஆதிரையாய், “எண்கையாய்” (கலி. 1) கரியாய், ஊனையென இறுதி யவ்வொற்றாயின. “வாயி லோயே வாயி லோயே” (புறநா. 206 ; சீர்ப். 20 : 24) என ஈற்றயல்திரிந்து இறுதியகரம் ஏகாரமேற்றது. “ஐயே யெமக்கீங் கருள்”, “மடவை மன்ற வாழிய முருகே” (நற். 34) என ஈறழிந்து அயலில் அகரம் ஏகாரமாயின. பிறவும் இவ்வாறேவருவன கண்டுகொள்க.

(பி - டி.) ¹ அளவீறு ² அவ்வவ்வீற்றுள்ளும் ³ நந்த ⁴ நம்பெருமான் (ரு)

(307) ளஃகா னுயர்பெயர்க் ¹ களபீ றழிவயல்
நீட்சி யிறுதி யவ்வொற் றுதல்
அயலி லகரமே யாதலும் விளித்தனு.

எ - ன், என்காரவீற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்பு விதி உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) என்காரவீற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கண் அளபெழுதலும் ஈறு கெடலும் அயல்நீடலும் இறுதியகரவொற்றும் த் திரிதலும் அயலில் அகரம் ஏகாரமாதலும் விளியுருபாம் எ - று.

வ - று. “மேவார்த் தொலைத்த விறன்மிகு வேள்” என அளபா யிற்று. “துனிகொள்ள லெல்லா நீ” (கலி. 35) என ஈறுகெட்டது. நமர் கான், எமர்காளென ஈற்றயல்நீண்டன. குழையாய், வாயிலாய், ஆதிரை யாய், எண்டோளாய், கரியாய், ² ஊனையென இறுதி யகரவொற்றாயின. “தலைமீது கொள்வெ மடிகேள்” என ஈற்றயல் அகரம் ஏகாரமாயிற்று. பிறவுமன்ன.

(பி - டி.) ¹ அளவீறழிவு ² உண்டாய்

(ரு)

(308) ரவ்வீற் றுயர்பெயர்க் களபெழ லீற்றயல்

அகரம் இஈ யாத லாண்டையா

ஈயாத லதனோ டேயுற லீற்றே

மிக்கயல் யாக்கெட் டதனய னீடல்

ரு ஈற்றி லீருற லிவையுமீண் டுருபே.

எ - ன், ரகாரவீற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கண் அளபெழலும் ஈற்றயலில் அகரம் இகரமாதலும் ஈகாரமாதலும் ஆகாரம் ஈகாரமாதலும் ஆகாரம் ஈகாரமாய் ஏகாரமேற்றலும், ஈற்றில் ஏகாரமிக்கு அயலில் யாக்கெட்டு அதனயலில் இகரம் ஈகாரமாதலும் ஈற்றின் ஈர் ஆதலுமென்றிவையும் விளியுருபாம் எ - று.

வ - று. “எலுவ சிறுஅ ரேமுறு நண்ப” (குறுந். 129) என அளபாயிற்று. “என்னைமுன் லில்லன்மின் றெவ்வீர்” (குறுந். 771) என அகரம் இகரமாயிற்று. வேந்தீர், “நாய்கீர்”, *அமரீர், அசரீர், நாகிரென அகரம் ஈகாரமாயிற்று. சான்ரீர், மடவீர், பார்ப்பீர், ஊரீரென ஈற்றயல் ஆகாரம் ஈகாரமாயிற்று. “பல்சான்ரீரே” (புறநா. 195), கணியிரே முனியிரே என ஈற்றயலில் ஆகாரம் ஈகாரமாய் ஏகாரமேற்றன. நம்பிரே, தம்பிரே, தோழிரே, தொழும்பிரேயென ஏகாரமிக்கு ஈற்றயலில் யாக்கெட்டு அதனயலில் இகரம் ஈகாரமாயின. எமரீர், அறரீர், தமரீரென ஈரேற்றன.

இதனுள், ‘ஈண்டு’ என்றமிகையானே, கடலார், கழியார், மயிலார், குயிலார், சாத்தியார், கொற்றியாரென்றற்றொடக்கத்து அஃறிணைப்பெயர் விரவுப்பெயர்களும் சிறப்பித்து உயர்திணைபோல வழங்கப்படுதலின், ஈண்டும் கடலிரே, கழியிரே, மயிலிரே, குயிலிரே, சாத்திரே, கொற்றிரேயென்றற்றொடக்கத்துமுடிபும் பிறவும் இவ்வாறு வருவனவெல்லாம் கண்டு கொள்க (ருஉ)

(309) லகாரவீற் றுயர்பெயர்க் களபய னீட்சியும்

யகார வீற்றிற் களபுமா முருபே.

எ - ன், லகார யகாரவீற்றுயர்திணைப்பெயர்க்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) லகாரவீற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கண் அளபெழலும் அயல்நீட்சியும், யகாரவீற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கண் அளபெழலும் விளியுருபாம் எ - று.

வ - று. “வலம்புரித் தடக்கை மாஅனின்னிற்ம்” எ - ட்ம், “தோன்றல்”, “தாழ்குழால்”, “மடவரால்” எ - ட்ம், “விளங்குமணிக் கொடும்பூணாய் நின்னாட், டிளம்பிடி” (புறநா. 130) எ - ட்ம்வரும் (ருக)

(310) னவ்வீற் றுயர்திணை யல்லிரு பெயர்க்கண்

இறுதி யழிவத னோடய னீட்சி.

எ - ன், னகாரவீற்றொற்றிணைப்பெயர் பொதுப்பெயர்க்கு எய்தியதன் மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) னகாரவீற்று அஃறிணைப்பெயர்க்கண்ணும் விரவுப்பெயர்க்கண்ணும் இறுதியழிவும் இறுதியழிவதனோடு அயல்நீட்சியும் விளியுருபாம் எ - று.

வ - று. “கொடுத்தா எலவ குறையா மிரப்பேம்” (ஐந். ஐம். 42), “இகலுபு குதிக்கு மிகல்”, “கண்டல் வேரனை சேரல வாரீ”, “கடும் பறைக் கருடா” எ - ம், சாத்தகேள் கொற்றகேள், சாத்தாகேள், கொற்றகேள் எ - ம் வரும்.

(பி - டி.) ¹ கடுஞ்சிறைக்

(ருச)

(311) லளவீற் றொற்றிணைப் பெயர்பொதுப் பெயர்க்கண் ஈற்றய லீட்சியு முருபா கும்மே.

எ - ன், இவ்விரண்டிற்றுப்பெயர்க்கும் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) லகார ளகாரவீற்று அஃறிணைப்பெயர்க்கண்ணும் பொதுப் பெயர்க்கண்ணும் ஈற்றயல் நீட்சியும் உருபாம் எ - று.

வ - று. “காட்டுச்சாரோடுக்குறுமுயால்”, கிளிகாள் எ - ம், தூங்கால், ¹ஒங்கால், மக்காள் எ - ம் வரும்; பிறவுமன்ன.

(பி - டி.) ¹ ஒதுங்கால்

(ருரு)

(312) அண்மையி னியல்புமீ றழிவுஞ் சேய்மையின் அளபும் புலம்பி னோவு மாகும்.

எ - ன், உரைத்தவளிக்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அணியாரை விளிக்குமிடத்து இயல்பும் ஈற்றினது அழிவும், சேயாரைவிளிக்குமிடத்து அளபெழுவும், புலம்பின்கண் ஓகாரமுமாம் எ - று.

உதாரணம் முன்னர்க்காட்டினவற்றிற் கண்டுகொள்க

(ருசு)

(313) நுவ்வொடு வினாச்சுட் டுற்ற னளர வைதுத் தாந்தா னின்னன விளியா.

எ - ன், மேல் விளியேற்குமென்ற ஈற்றுப்பெயர்களுள் இவை ஏலாவென எடுத்துணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) துவ்வையும் முதல்வினாக்களையும் சுட்டையுமுதலாகவுடைய னகாரமே ளகாரமே ரகாரமே வையே துவ்வையென்றீற்றுப் பெயர்களுள் தாமென்பதுதீ தானென்பதும் விளியேலா எ - று.

வ - று. நுமன், நுமள், நுமர்; எவன், எவள், எவர், எவை, எது; ஏவன், ஏவள், ஏவர், ஏவை, ஏது; யாவன், யாவள், யாவர், யாவை, யாது;

அவன், அவள், அவர், அவை, அது; இவன், இவள், இவர், இவை, இது; உவன், உவள், உவர், உவை, உது; தாம்; தான் என்பன.

‘இன்னன்’ என்றதனால், மற்றையான், மற்றையாள், மற்றையார், மற்றையவை, மற்றையதென்பனவும், எண்ணிறையளவுப்பெயர் முதலாயினவுக்கொள்க.

நுவ்வையும் செவ்வெண்ணுக் எண்ணுது ஒடுக்கொடுத்து வேரேத்யது, வையும் துவ்வும் அதனொடு சாராவென்பது அறிவித்தற்கெனக்கொள்க. (ருஎ)

(314) முதலை யையுறிற் சினையைக் கண்ணுறும்

அதுமுதற் ¹காயிற் சினைக்கை யாகும்.

எ - ன், இஃதோர் சொல்லுதல் ²வகைமையுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) சினைதொடர்ந்த முதற்பொருட்கு இரண்டாம் வேற்றுமை யுருபுவரிற் சினைக்கு ஏழனுருபுவரும்; முதற்குஆறமுருபுவரிற் சினைக்கு இரண்டனுருபுவரும் எ - று.

வ - று. ³யானையைக் கோட்டின்கட்குறைத்தான் எ - ம், யானையது கோட்டைக்குறைத்தான் எ - ம் வரும்.

‘ஐயுற’ என்னுது, ‘ஐயுறின்’ என்றதனால், யானையைக் கோட்டைக் குறைத்தானெனவும் வருமெனக்கொள்க.

(பி - டி.) ¹காகிற் ²வழுவமைப்புணர்த்துதல் ³ஆனையை (ருஅ)

(315) முதலிவை சினையிவை யெனவே றுளவில

உரைப்போர் குறிப்பின வற்றே பிண்டமும்.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) இவையேமுதல், இவையேசினையென வேறறியக் கிடப்பன வில்லை; சொல்லுவோர் குறிப்பினே முதலே சினையுமாம்; சினையே முதலுமாம்; பிண்டப்பொருளும் அவ்வாறேயாம் எ - று.

வ - று. கோட்டதுநுனியைக்குறைத்தான் எ - ம், கோட்டை நுனிக் கட்குறைத்தான் எ - ம் சினையேமுதலுமாம். நெற்குப்பை யென்றால், நெல்லதகுப்பை குப்பையதுநெல்லென வரும். இதில் இரண்டாவது வேறில்லாதவாறுகாண்க. (ருக)

(316) யாத னுருபிற் கூறிற் றுயினும்

பொருள்சென் மருங்கின் வேற்றுமை சாரும்.

எ - ன், உருபுகள் ஒருவழித் தம்பொருண்மேலன்றி ¹மயங்கி வருதலு முடையவென வழுவமைப்புணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) யாதானும் ஒருகுறின சொல்லப்பட்டதே ஒரு சொல்லெனினும் அச்சொற்கு அவ்வுருபின்பொருளே பொருளென்று கொள்ளற்க; அச்சொல்லின்பொருள் எவ்வுருபிற்கேற்கும்? அவ்வுருபாகக்கொள்வதே முறை எ - று.

வ - று. “கிளையரி னுணற் கிழங்குமணற் கின்ற, முனையோ ரன்ன முள்ளெயிற்றுத் துவர்வாய்” (அகநா. 211) என நான்காம்வேற்றுமைவந்த தாயினும், அதனை ஏழாம்வேற்றுமையாகக் கொள்க. “நாகு வேயொடு நக்கு வீங்குதோள்.” இதனுள், ஒடுவை ஐயாகக்கொள்க. “அறிவுடை யந்தண னவனைக்காட் டென்றானே” (கலி. 74) இதனுள், ஐயைக் குவ்வாகக் கொள்க. பிறவுமன்ன.

இஃது உருபுமயக்கம்; பொருண்மயக்கம் தொகை சொல்லுழிச் சொல்லுதம்.

(பி - ம்.) ¹ மருங்கின்வருதலும்

(க0)

(317) ஐயான்குச் செய்யுட் கவ்வு மாகும்

ஆகா வஃறிணைக் கானல் லாதன.

எ - ன், அவ்வுருபுகள் செய்யுளுட்டியியவும் பெறுமென்பது உணர்த்துதல்தவற்று.

(இ - ள்.) ஐயும் ஆனும் குவ்வுமென்னுமன்றுருபும் செய்யுட்கண் அகரமாகிநிற்கும் பெறும்; அஃறிணைக்கண் ஐயும் குவ்வும் திரியாவாம் எ - று.

‘ஆகா வஃறிணைக் கானல் லாதன’ எனவே மூன்றும் உயர்திணைக் கண் ஆமென்பது தானேபோதருமென்க.

வ - று. காவ லோனைக் களிறஞ் சும்மே எ - து, “காவலோனக் களிறஞ் சும்மே” எ - ம், புலவரான் எ - து, “புலவரான்” எ - ம், கடிநிலை யின்றே யாகிரி யற்கு எ - து, “கடிநிலை யின்றே யாகிரி யற்க” (தொந். புள்ளி. 94) எ - ம் மூன்றுருபும் உயர்திணைக்கண் அகரமாய்த்திரிந்தன. புள்ளினான் எ - து, “புள்ளினான்” என ஆன்று அஃறிணைக்கட் டிதிந்தது.

உம்மை எதிர்மறையாதலின், அவ்வாறுதிரிதல் சிறுபான்மையெனக் கொள்க. (கக)

(318) எல்லை யின்னு மதுவும் பெயர்கொளுந்

அல்ல வினைகொளு நான்கே ழிருமையும்

புல்லும் பெரும்பாலு மென்மனார் புலவர்.

எ - ன், வேற்றுமைக்கு ஆவதோர் விதியுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) எல்லைப்பொருண்மைக்கண்வரும் ஐந்தாம் வேற்றுமையும் அதுவென்னும் ஆறாம்வேற்றுமையும் பெயரையும், ஒழிந்தன வினையையும் வினைக்குறிப்பையும், நான்காம்வேற்றுமையும் ஏழாம்வேற்றுமையும் பெயரையும் வினையையும் கொண்டுமுடியும் பெரும்பாலுமென்று சொல்லுவர் புலவர் எ - று.

எழுவாய்வேற்றுமைக்கு ஆண்டே பயனிலைசொல்லுதலின், ஈண்டு இரண்டாவதுமுதல் ஏழுக்குமே இவ்விதிசொன்னாரெனக் கொள்க.

வ - று. கருவூரின் கிழக்கு, மருவூரின் மேற்கு எ - ம், சாத்தனது குணம், சாத்தனதுகை, நெல்லதுகுப்பை, படையது குழாம், எள்ளதுசாந்து, சாத்தனதாடை எ - ம் பெயர்கொண்டன. அறத்தை ஆக்கும், மறத்தை மாற்றும், 'குருவைச்சேரும், தாயை ஒக்கும், எ - ம், கொழுநனை இலன், எம்மையின்றிப் பொன்னையுடையன் எ - ம் இரண்டாவதுவினையும் வினைக்குறிப்பும் கொண்டது. சுடரினாற்கண்டான், அரசனாற்பெற்றான், சாத்தனெடுவந்தான் எ - ம், கல்வியால் நல்லன், அரசனாற்செவ்வியன் எ - ம் மூன்றாவது வினையும் வினைக்குறிப்புக்கொண்டது. மலையினிழிந்தான், பொன்னிறிகழும், வாளின்வணக்கினான் எ - ம், இதனின்வெளிது (நீங்கல்), காக்கையிற்கரியன் (ஒப்பு), அறிவிற்பெரியன் (ஏது) எ - ம் ஐந்தாவது வினையும் வினைக்குறிப்புக்கொண்டது. இறைவகூறும், மன்னவாராய், சாத்ததாராய்; கொற்றகொள்ளாய், நிலனேநில்லாய், புலனே போகாய் எ - ம், இறைவகொடியை, மன்ன வலியை, சாத்தநெடியை, கொற்றகொடியை, நீரே தண்ணியை, தீயேவெய்யை எ - ம் எட்டாவது வினையும் வினைக்குறிப்புக்கொண்டது. நாகர்க்குப்பலி, வளைக்குப்பொன், கரும்பிற்குவேலி எ - ம், இரவலர்க்கீந்தான், பொருட்குப்போயினான் எ - ம், மறுவூக்கு நன்று, அவர்க்கினிது எ - ம் நான்காவது முறையானே பெயரும் வினையும் வினைக்குறிப்புக்கொண்டது. மணியின்கண்ஒளி, மலரின்கண் வண்டு; மலையின்கண் ஒக்கம், பனையின்கண் அன்றில் எ - ம், அரங்கின்கண் அகழ்ந்தான், 'யாண்டின்கட் சென்றான் எ - ம், நாட்டின்கண் நன்று, கூதிர்க்கண் உள்ளது, விலங்கின்கட் கொடிது எ - ம் ஏழாவது முறையே பெயரும் வினையும் வினைக்குறிப்பும் கொண்டது.

‘பெரும்பாலும்’ என்றதனால், ஆறாவது வினையும் வினைக்குறிப்பும் கொண்டும், அல்லன வினையும் வினைக்குறிப்பும் பற்றிய பெயர்கொண்டும் முடியவும் பெறுமெனக்கொள்க.

வ - று. சாத்தனதுவந்தது, சாத்தன வந்தன எ - ம், சாத்தனது நன்று, சாத்தன நல்லன எ - ம் ஆறாவது வினையும் வினைக்குறிப்பும் கொண்டது. அறத்தை அடைந்தவன், மறத்தை மறந்தவன், திருவைச்சேர்ந்தவன் எ - ம், பொருளைஉடையவன், புதல்வனை இல்லவன், அறத்தைஆக்கல், மறத்தைமாற்றல் எ - ம், இரண்டாவது வினையும் வினைக்குறிப்பும்பற்றிய பெயர்கொண்டது. சுடரினாற் கண்டவன், அரசனாற்பெற்றவன், நெய்யானுகர்ந்தவன் எ - ம், குணத்தாற்பெரியவன், இனத்தாற்செவ்வியவன், அரசனாற்பெறுதல், வாளால்வணக்குதல் எ - ம் மூன்றாவது வினையும் வினைக்குறிப்பும் பற்றிய பெயர்கொண்டது. இரவலர்க்கீந்தவன், பொருட்குப்போனவன் எ - ம், எனக்கினியவன், அவர்க்கு நல்லவன், இரவலர்க்கீதல் எ - ம், நான்காவது வினையும் வினைக்குறிப்பும் பற்றிய பெயர்கொண்டது. மலையின் இழிபவன், மன்னரில் வாழ்ந்தவன், பொன்னிறிகழ்பவன், வாளியிற்செகுத்தவன் எ - ம், காக்கையிற்கரியவன், அறிவிற்பெரியவன், வாளியிற் செகுத்தல் எ - ம் ஐந்தாவது வினையும் வினைக்குறிப்பும்பற்றிய பெயர்கொண்டது. அரங்கின்கண் அகழ்ந்தவன், ஆகாயத்தின்கட்சென்ற

வன், ஆண்டுகட்போனவன், குணத்தின்கண் ஒழிந்தவன் எ - ம், நாட் டின்கண் நல்லது, கூதிர்க்கண் உள்ளது, வாளின்கண் உள்ளது, அரங்கின் கண் அகழ்தல், பரணிக்கட் பிறத்தல் எ - ம் ஏழாவது வினையும் வினைக் குறிப்பும்பற்றிய பெயர்கொண்டது.

நான்காவதற்கும் ஏழாவதற்கும் இவ்வினையினையே இருமையும் கொள்ளுமென்பது பெறலாகவும் எடுத்தோதியது, இலேசாற்பெறுவன இவ் வாறு அருகிவருவனவென்பது அறிவித்தற்கெனக்கொள்க.

தச்சனாற்செய்தமாடம், வாளாற்கொண்டகொடி என்பனவும் பெயர் கொண்டனவன்றோ வெனின், அவை செய்த கொண்டவென்னும் பெய ரெச்சவினை கொண்டனவெனக்கொள்க.

(பி - ம்) ¹ (க) திருவினைச், (உ) சீரினைச் ² ஆண்டுகட்க் (கஉ)

முதலாவது பெயரியல் முற்றிற்று.

இரண்டாவது

வினையியல்

(319) செய்பவன் கருவி நிலஞ்செயல் காலம்
செய்பொரு ளாறுந் தருவது வினையே.

என்பதுருத்திரம்.

இவ்வோத்து என்னுதலிற்றோவெனின், ஒத்துநுதலியதாஉம் ஒத்தினது பெயருரைப்பவே விளங்கும். ஆயின், இவ்வோத்து என்ன பெயர்த்தோ வெனின், வினைச்சொற்களது இயல்புணர்த்திற்றுதலான், வினையியலென் னும் பெயர்த்தது. மேலோத்தினோடு இதற்கு இயைபு என்னையோவெனின், மேற் பெயர் வினை இடை உரியெனச் சொல்லே நான்காக்கி, அவற்றுட் பெயர்க்கு இலக்கணம் முன்னருணர்த்தினார், அதன்பின்னர் வினைக்கு ஈண்டு உணர்த்துகின்றாராகலின், இதனோடு இயைபுடைத்தென்க.

இதனுள், இத்தலைச்சுருத்திரம் என்னுதலிற்றோவெனின், பொது வகையான் வினைச்சொல்லாவது இன்னதென்பது உணர்த்துதல் நுத லிற்று.

(இ - எ.) கருத்தாவும் கருவியும் நிலனும் தொழிலும் காலமும் செயப் படுபொருளுமென்னும் ஆறுபொருளையும் விளக்குவது, வினைச்சொல் லாவது எ - று.

‘செய்பவன்’ என்று ஒருபால்மேல் வைத்தாரேனும், “ஒரு மொழி யொழிதன் வினங்கொளம் குறித்தே” என்பதனால், ஐந்து பாற்கண்ணும்

கொள்க. செய்பவனென்றும், கருவியென்றும் பொதுப்படவைத்தமையான் ஏவற்கருத்தாவும் கருமக்கருத்தாவும், முதற்காரணமும் துணைக்காரணமும் கொள்க.

‘ஆறும்’ என்புழி உம்மை முற்றும்மை.

வ - ரு. வணைந்தானென்புழி, கருமக்கருத்தாவும், மண்ணென்னும் முதற்கருவியும், ‘திரிகையும் கோலுமுதலான துணைக்கருவியும், அகத்தானும் புறத்தானுமென்னும் இடமும், வணைதலென்னும் தொழிலும், வணைந்தானென்னும் இறந்தகாலமும், குடத்தொடக்கத்தன வென்னும் செயப்படு பொருளுமான ஆறும் முறையே விளங்கினவாறு காண்க.

“முற்றும்மை யொரோவழி யெச்சமு மாகும்” என்பதனானே எச்சமாகி, அதனானே இவற்றுட் சில குன்றிவரப்பெறுமென்பதும், ‘இன்னதற்கென்பதும் இதுபயனாகவென்பதுங்கூட்டி எட்டும் தருமென்பார்கருத்தம் அறிந்துகொள்க.

கொடியாடிற்று, கொடிதுஞ்சுமென்றற் ருடக்கத்தவற்றுட் சில குறைந்துவந்தவாறு காண்க.

இன்னதற்கென்பதும், இதுபயனாகவென்பதும் ‘வணைந்தான்’ என்ற தனுள் வந்தவாறு காண்க.

இவை அத்துணைச் சிறப்பிலவென்று, யாவரும் ஒப்ப வேண்டாமையின், ‘விதப்பினம் நழிஇயினரென்க.

வணைவித்தானென்பது ‘ஏவற்கருத்தாவெனக்கொள்க. பெயரெச்சு வினையெச்சங்களும் வினையேயாகலின், இவ்வாறும் தரல்வேண்டும் பிறவெனின், அவை செய்த செய்து என நிச்சமாய்நின்றே கருவிமுதலைந் தையுந்தோற்றிப் பின்னர்த் தம்மெச்சமான பெயர்வினைகளை ஏற்றவாறே கருத்தாவையும் காட்டுமென்பாருமுளர்; அற்றன்று; அவை மேலேவிதந் தோதுவாரென்க. அஃதேல், இவ்வாறனையும் தருவதனை வினைச்சொல்லென்னுமாறென்னை? வினையை விளம்புஞ்சொல் வினைச்சொலென்றன்றோ முடிவதெனின், அஃதே! நன்றுசொன்னாய்; ‘வினையும் கருத்தாவுமொழிந்த நான்கும் உளவழி வினையுளதாமென்னுரியதியில்லை; யாண்டு ஓர்வினையுண்டு? ஆண்டு அவ்வேனையைந்தும் உளவாதல் ஒருதலை; அதனால், அச் சிறப்பு நோக்கி வினைச்சொல்லெனவே படுமெனக்கொள்க. இதற்கு, “கால மறிதொழில் கருத்தனே டியையப், பால்வகை தோறும் படுமொழி வேறே” எ - ம், “வினையெனப் படுவது வேற்றுமை கொள்ளாது, நினையும் காலைக் காலமொடு தோன்றும்” (தொல். வினை. 1) எ - ம் சொன்ன அவிநயனுர் கருத்தும், தொல்காப்பியனுர் கருத்தும் அறிந்துகொள்க.

(பி - டி.) ¹ திருகையும் ² இன்னதற்குக் கொடுக்கவென்பதும் இது கொடுக்க இன்னதுபயக்குமென்னும் பயனும் இதனுள் வந்தவாறுகாண்க. ³ ஆதியிற்சொல்லாது விதப்பினம் ‘ஏவற்கருத்தாவாகக் ⁴ வினையும் செய்யப்படு பொருளுமொழிந்த

(320) பொருண்முத லாறினுந் தோற்றிமுன் னாறனுள்
வினைமுதன் மாத்திரை விளக்கல்வினைக் குறிப்பே.

எ - ன், வினைச்சொலென்பது வினையும் வினைக்குறிப்புமென இரண்டு;
அவற்றுள், வினையாவது உணர்த்தினார், இது வினைக்குறிப்பாவது உணர்த்
துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) பொருள் இடம் காலம் சினை குணம் தொழிலென்னுமாகும்
இடமாகத்தோன்றி மேற் கருத்தாமுதலாகச்சொன்ன ஆறனுட் கருத்தா
ஒருவினையுமே காட்டிநின்றல், வினைக்குறிப்பிற்கு இயல்பாவது எ - று,

வினையைக்குறிப்பாக உடைமையின், வினைக்குறிப்பு.

வ - று. குழையினன், குழையினன், குழையினர், குழையிற்று,
குழையின; குழையினேன், குழையினேம்; குழையினை, குழையினீர்
எ - ம், அகத்தினன், அகத்தினன், அகத்தினர், ¹அகத்தது, அகத்தன;
அகத்தினேன், அகத்தினேம்; அகத்தினை, அகத்தினீர் எ - ம், நாளினன்,
நாளினன், நாளினர், நாளிற்று, நாளின; நாளினேன், நாளினேம்; நாளினை,
நாளினீர் எ - ம், கண்ணினன், கண்ணினன், கண்ணினர், கண்ணிற்று,
கண்ணின; கண்ணினேன், கண்ணினேம்; கண்ணினை, கண்ணினீர்
எ - ம், கரியன், கரியன், கரியர், கரியது, கரியன; கரியேன், கரியேம்;
கரியை, கரியீர் எ - ம், செலவினன், செலவினன், செலவினர், செலவிற்று,
செலவின; செலவினேன், செலவினேம்; செலவினை, செலவினீர் எ - ம்
முறையே காண்க.

(பி - டி.) ¹ அகத்திற்று

(உ)

(321) அவைதாம்,
முற்றும் பெயர்வினை யெச்சமு மாகி
ஒன்றற் குரியவும் பொதுவு மாகும்.

எ - ன், மேற்சொன்ன வினை வினைக்குறிப்புக்கு எய்தியதோர் விதி
உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) மேல் வினையும் வினைக்குறிப்புமென்று சொல்லப்பட்ட
இரண்டும், முற்றென்றும் பெயரெச்சமென்றும் வினையெச்சமென்று
மாகி, ஒருகிணைக்கே உரியவும் ¹ஒருகிணைக்குமுரியவும் ஒருபாற்கே
உரியவும் பலபாற்குரியவும் ஓரிடத்திற்கேயுரியவும் பலவிடத்திற்குரியவு
மாம் எ - று.

உதாரணம் தத்தம் சிறப்புவிதிச்சூத்திரங்களுட்காண்க.

(பி - டி.) ¹ பலகிணைக்கும்

(ஈ)

(322) பொதுவியல் பாறையுந் தோற்றிப் பொருட்பெயர்
முதலறு பெயரல தேற்பில முற்றே.

எ - ன், நிறுத்தமுறையானே ¹இருமுற்றுக்கும் இலக்கணமுணர்த்து தல்துதலிற்று.

(இ - ன்.) மேல் வினைக்கெல்லாம் பொதுவாகச்சொன்ன கருத்தன் முதல் ஆறுபொருளையுங்காட்டிப் பொருட்பெயர் முதலான ஆறுபெயரையு மேற்றுப் பின்னர் வேறென்றையும் வேண்டாதுநிற்பன, முற்றுவினைச் சொல் எ - று.

வ - று. செய்தனனவன், செய்தனளவள், செய்தனரவர், செய்தது அது, செய்தன அவை; ²செய்தனன்யான், செய்தனம்யாம்; செய்தனைநீ, செய்தனிரீயிரீ எ - ம், செய்கின்றனனவன், செய்கின்றனளவள், செய்கின்றனரவர், செய்கின்றது அது, செய்கின்றன அவை; ³செய்கின்றனன் யான், செய்கின்றனம்யாம்; செய்கின்றனைநீ, செய்கின்றனிரீயிரீ எ - ம், செய்குவனவன், செய்குவளவள், செய்குவரவர், செய்குவதுஅது, செய்குவ அவை; செய்குவேன்யான், செய்குவேம்யாம்; செய்குவைநீ, செய்குவிரீ யிரீ எ - ம் வினைமுற்று மூவிடத்தும் முக்காலத்தும்வந்தவாறு. வினைக் குறிப்புமுற்று: குழையினனவன், குழையினளவள், குழையினரவர், குழையிற்று அது, குழையின அவை; குழையினேன்யான், குழையினேம் யாம்; குழையினீநீ, குழையினிரீயிரீ, செலவினிரீயிரீ என மேற்காட்ட டுனவே கொள்க.

செய்தனனெனவே திணையும் பாலும் இடமும் கருத்தன்முதலாறும் தோற்றி, அவனென்னும் பெயரேற்றவாறும், ⁴பெயர்ப்பின் வேறென்றையும் வேண்டாதவாறும் காண்க.

குளிர்த்ததுநிலம், வந்ததுகார், இற்றதுகை, பரந்ததுபசப்பு, வந்தது போக்கென இடமுதற்பெயரேற்றவாறு காண்க.

இதனுள் திணைபாலிடங்கள் தோன்றுமென்ற ⁵தில்லையாலோவெனின், அவை கருத்தாத்தோன்றவே தோன்றுமாதலின், அமையுமென்க. அஃதேல், தன்மைமுன்னிலைவினைமுற்றுக்களில் திணைபால்தோன்றாமையின், விதந் தோதல்வேண்டும்பிறவெனின், ⁶அஃதே! அதுவும், போனவோத்தினுள், “படர்க்கை வினைமுற்று நாமங் குறிப்பிற், பெறப்படுந் - திணைபா லனைத்து மேனை, இடத்தவற் றொருமை பன்மைப் பாலே” எனச் சொன்னாரென்க.

முற்றிநிற்றலான் முற்று; “மற்றுச்சொன் னோக்கா மரபினவனைத்து, முற்றி நிற்பன முற்றியன் மொழியே” என்றார், அகத்தியனார்.

(பி - ன்.) ¹முற்றுக்கு ²செய்தனென்யான், செய்தனம்யாம் ³செய்கின்றேன்யான், செய்கின்றேம்யாம் ⁴வேறென்றை ⁵தில்லை யாலெனின் ⁶அஃதேலதுவும்

(ச)

(323) ஒருவன் முத லைந்தையும் படர்க்கை யிடத்தும்
ஒருமை பன்மையைத் தன்மைமுன் னிலையினும்
முக்கா லத்தினு முரண முறையே
முவைந் திருமுன் றுறும் முற்று

௫ வினைப்பத மொன்றே மூவொன் பானும்.

எ - ன், முற்றுவினையின் வகையும் தொகையுமுணர்த்துதல் நுத
லிற்று.

(இ - ள்.) ஒருவன் ஒருத்தி பலர் ஒன்று பலவென்னும் ஐம்பாலையும்
படர்க்கையிடத்தும், ஒருமை பன்மைப்பால்களைத் தன்மையிடத்தும் முன்
னிலையிடத்தும் முக்காலங்களாலுமாற முறையே படர்க்கைவினைமுற்றுப்
பதினைந்தும் தன்மைவினைமுற்று ஆறும் முன்னிலைவினைமுற்று ஆறும் ஆக
வினைமுற்றென்றே இருபத்தேழ்கூறும் எ - று.

எனவே இதனனும் தன்மைமுன்னிலைகளில் ஒருமை பன்மைப்பால்க
ளல்லது ஏனைப்பால்கள் இல்லையென்பதுமாயிற்று. (௫)

(324) அன்னு னிறுமொழி யாண்பாற் படர்க்கை.

எ - ன், நிறுத்தமுறையானே முற்றைவிரித்துணர்த்துவான் தொடங்
கினார், இச்சூத்திரம் ஆண்பாற்படர்க்கைமுற்றுமாறு உணர்த்துதல் நுத
லிற்று.

(இ - ள்.) இவ்விருவிகுதியையும் ஈருகவுடையமொழிகள் ஆண்பாற்
படர்க்கை வினைமுற்றும் குறிப்புமுற்றுமாம் எ - று.

பொதுவாகவைத்தமையான், வினையும் குறிப்புக்கொள்க.

எச்சங்களை மேலே விதந்தோதலின், விதவாது வருவனவெல்லாம்
ஈண்டு முற்றென்றே கொள்க.

வ - று. வந்தனன், வந்தான்; வாராரின்னன், வாராரின்ருள்;
வருவன், வருவான் எ - ம், பூணினன், பூணிணன்; புறத்தன், புறத்தான்;
ஆதிரையன், “ஆதிரையான்” (ழுந். கட), கண்ணினன், கண்ணினுன்;
பொன்னன்னன், பொன்னன்னுன், வரவினன், வரவினுன் எ - ம் வினை
யும் குறிப்பும் வந்தன; அவனென்னும் பெயர்தந்து முடிக்க.

(பி - டி.) ¹ வருவானவன் ² வரவினுனவன் (க)

(325) அள்ளா ளிறுமொழி பெண்பாற் படர்க்கை.

எ - ன், பெண்பாற்படர்க்கைமுற்றுமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்விருவிகுதியையும் ஈருகவுடைய மொழிகள் பெண்பாற்
படர்க்கைவினைமுற்றும் குறிப்புமுற்றுமாம் எ - று.

வ - று. வந்தனன், வந்தாள்; வாராரின்னன், வாராரின்ருள்;
வருவன், வருவாளென வினைமுற்று வந்தவாறு. மேலனவற்றை ளகார

மாகத் திரித்துக் குறிப்புமுற்று வந்தவாறுங்காண்க ; அவளென்னும் பெயர் தந்துமுடிக்க. (எ)

(326) அர்ஆர் பவ்வூ ரகரமா ரீற்ற

பல்லோர் படர்க்கைமார் வினையொடு முடிமே.

எ - ன், பல்லோர்படர்க்கைமுற்றுமாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) இந்நான்கு ¹விருதிகளையும் ஈருகவுடையமொழிகள் பல்லோர்படர்க்கை வினைமுற்றும் குறிப்புமுற்றுமாம் ; மார் வினையொடு ²முடிவதாம் எ - று.

வ - று. வந்தனர், வந்தார் ; வாராரின்றனர், வாராரின்றர் ; வருவர், வருவாரென வந்தவாறு. மேற்காட்டின னகார ளகார வீற்றை ரகார மாகத்திரித்துக் குறிப்புமுற்று வந்தவாறு காண்க ; அவரென்னும் பெயர் கொணர்ந்து முடிக்க.

ஒப்ப, உரைப்ப, சொல்லுப, புல்லுப எ - ம், ³“ஆகொண்மார்வந்தார் ‘பூக்குழாய்’ எ - ம் பவ்வூர் அகரவீறும், மாரீறும் வந்தன. “விழுக்கோட் பலவின் ⁴பழுப்பயன் கொண்மார், குறவ ருன்றிய குரம்பை புதைய” (அந்நா. 12) என்பது குறவரென்னும் பெயர்கொள்ளாது ஊன்றியவென்னும் பெயரெச்சவினைகொண்டது.

‘வினையொடும்’ என்ற உம்மையான், “பெரிய வோதினுஞ் சிறிய வுணராப், பிடின்று பெருகிய திருவீற், பாடின் மன்னரைப் பாடன்மா ரெமரே” (புறநா. 375) எனப் பெயரொடுமுடிதலும் கொள்க.

ஒப்ப, உரைப்பமுதலானவை, ஒப்பவை, உரைப்பவையெனப் பெயர்ப் படின, அவை அஃறிணைப்பன்மைப் பெயராமென்க.

“காலமொடு கருத வரினு மாரை, மேலைக் கிளவியொடு வேறுபா டின்மே” என்பது அகத்தியம்.

(பி - ட்.) ¹மொழிகளையும் ²முடிவதாமாம் ³ஆர்த்தார்கொண்மார் ‘பூக்குழாய்’ ⁴பழுஉப்பயன் (அ)

(327) துறுடுக் குற்றிய லுகர வீற்ற

ஒன்றன் படர்க்கைடுக் குறிப்பி னாகும்.

எ - ன், அஃறிணையொருமைப்படர்க்கை முற்றுமாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) இம்மூன்று குற்றியலுகர வீற்றுமொழிகளும், அஃறிணையொருமைப்படர்க்கை வினைமுற்றும் குறிப்புமுற்றுமாம் ; அவற்றுள், ஒவ்வீறு வினைக்குறிப்பின்கண்ணே வரும் எ - று.

வ - று. வந்தது, வாராரின்றது, வருவது ; கூயிற்று, தாயிற்று எ-ம், பெயர்த்து, ஊர்த்து, கார்த்து, மயிர்த்து, கரிது, ¹நடைத்து ; பாய்ந்து, மேற்று, வேனிற்று, கோடிற்று, சுழியிற்று, செலவிற்து எ - ம் துறுக்கள் ஈரிடத்தும்

வந்தவாறு. பலபொருட்டு, ஆகிரைநாட்டு, குண்டுக்கட்டு என டக்குறிப்பு
முற்று வந்தது; 'அது' என்னும் பெயர்த்து முடிக்க.

(பி - டி) ¹ நடைத்துஅது, எ - ம், பாலிற்றுமேலிற்று. (க)

(328) அஆ வீற்ற பலவின் படர்க்கை
ஆவே யெதிர்மறைக் கண்ண தாகும்.

எ - ன், அஃறிணைப்பன்மைப் படர்க்கைமுற்றாமாறு உணர்த்துதல்
ததலிற்று.

(இ - ள்.) அகரஆகாரங்களை விசுவயாகவுடைய மொழிகள் அஃ
றிணைப்படர்க்கைப்பன்மை வினைமுற்றும் குறிப்புமுற்றுமாம்; அவற்றுள்,
ஆகாரவீறு எதிர்மறுத்துரைக்குமிடத்தே வரும் எ - று.

வ - று. வந்தன, வாராநின்றன, வருவன; ¹வாரா எ - ம், பொருள,
மேல, நாள், கண்ண, கடய, செயல் எ - ம் வரும்; அவையென்னும்பெயர்
தந்துமுடிக்க.

வவ்வீறு அகரவீறுயடங்குதலானும், கள்வீறு தானேநின்று ஒருவினைக்
கீறும் ¹வாராமையானும் ஈண்டுக்கொண்டிலரென்க. அஃதென்னை? உண்
டார்கள், உண்மின்கள், உண்டேங்கள், “கற்றனங்கள் யாழுமுடன்
கற்பனக் கெல்லாம்” (ஃவக. 1795) எ - ம், உண்ணுங்கள், உறங்குங்கள்,
“கழல்களார்க் குங்களை கலக்கிமே கக்குழாம், பொழில்கள் வெள்ளத்
திடைப் புரளநா றுங்களை” (தூள. சீய. 167), ²“பெயரீய்ந்தவண்கை
பெரியபழுக்குங்களை” எ - ம் இருதினைக்கண்ணும் கள்வீறு ஈரிடத்தும்
வருமாலோவெனின், உயர்தினைக்கண் முன்னின்ற அர் ஆர் முதலான
வையே பால்விளக்கும்; அஃறிணைக்கட் செய்யுமென்னு நிகழ்காலவினை
முற்று ஒருமைபன்மைகட்குப் பொதுவாதலான், அதனாலேவிளங்காத
ஒருமை பன்மை, “பொதுப்பெயர் வினைகளின் பொதுமை நீக்கு, மேல்
வருஞ் சிறப்புப் பெயர்வினை தாமே” என்பதனான் விளங்குமென்க.

(பி - டி.) ¹ வாராஅவை ² வாராமலானும் ³ (க) பெரிநதனவண்கை;
(உ) பெரிதீதவணமைபெரிய (க0)

(329) தன்மை முன்னிலை வியங்கோள் வேறிலை
உண்ட ரெச்ச மிருதினைப் பொதுவினை.

எ - ன், பொதுவினையைத் தொகுத்துணர்த்துதல்ததலிற்று.

(இ - ள்.) தன்மைமுன்னிலைவினைமுற்றும் வினைக்குறிப்புமுற்றும்,
வியங்கோளும், வேறு இல்லை உண்டு என்னும் மூன்று வினைக்குறிப்பு
முற்றும், பெயரும்வினையுமெஞ்சும் இரண்டெச்சமும் ஆகிய எட்டும்
இருதினைக்கும் பொதுவான வினைகலாம் எ - று-

வியங்கோளென்பது ஏவல்.

(கக)

(330) குடுதுறு வென்னுங் குன்றிய லுகரமோ
டல்ல நென்னே னுகு மீற்ற
இருதிணை முக்கூற் றெருமைத் தன்மை.

எ - ன், நிறுத்தமுறையானே ¹இருதிணைமுக்கூற்றெருமைத் தன்மை வினை வினைக்குறிப்புமுற்றுமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்வெட்டுவினாக்களையும் ஈறுகவுடைய மொழிகள் இரு திணையவான ஒருவன் ஒருத்தி ஒன்றென்னும் மூன்று ஒருமைத்தன்மையை யுணர்த்தும் வினைமுற்றும் வினைக்குறிப்புமுற்றும்மாம் எ - று.

வ - று. உண்கு, கோடு, வருது, சேறு; உண்பல்; உண்டனன், உண்ணுநின்றனன், உண்பன்; உண்டனென், உண்ணுநின்றனென், உண்குவென்; உண்டேன், உண்ணுநின்றேன், உண்பேன் எ - ம், தாரி னேன், ஈண்டையேன், பண்டையேன், காலினேன், சிறுமையினேன், ²செயலினேன் எ - ம் வினைமுற்றும் வினைக்குறிப்புமுற்றும் வந்தன; யானென்னும்பெயர் தந்துரைக்க.

தன்மைக்கண்ணும் அன்வினாதி கொள்ளாதொழியின், “எழுத்தசைசீர், பந்த மடிதொடை பாவின்ங் கூறுவன்” (யா. கா. கடவுள்), “தாதிவர் தாமரைத் தடமல ரொதுங்கிய, ஆதியை வணங்கி யறைகு வ நெண்ணே”, “கல்லாப்புன் மாக்கள் கவற்ற விடுவலே” (நாஸி. 45), “நின்னறநெறி தலைப்பட்டன ³நிந்நெறி யிருநிலம் பிறழினும் ⁴பிறழலன்” என வரும் இத்தொடக்கத்தன் ⁵முடியாவென்க.

(பி - டி.) ¹இருதிணைத்தன்மை யொருமை வினைமுற்றும் வினைக் குறிப்புமுற்றும் ²செய்கையினேன் ³நின்னெறி ⁴பிறழலன் ⁵கிடையா. (கஉ)

(331) அம்மா மென்பன முன்னிலை யாரையும்
எம்மே மோமிவை படர்க்கை யாரையும்
உம்பூர் கடதற விருபா லாரையும்
தன்னொடு படுக்குந் தன்மைப் பன்மை.

எ - ன், உளப்பாட்டுத் தன்மைப் பன்மைவினையும் வினைக்குறிப்பு முற்றும்மாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்வொன்பது வினாதிற்றுமொழிகளும் இவர்களைத் தன்னொடுபடுக்கும் தன்மைப்பன்மைவினையும் வினைக்குறிப்பு முற்றும்மாம் எ - று.

வ - று. உண்டனம், உண்ணுநின்றனம், ¹உண்குவம்; உண்டாம், உண்ணுநின்றும், உண்பாம்; உண்டனெம், உண்ணுநின்றனெம், உண்குவெம்; உண்டேம், உண்ணுநின்றேம், உண்பேம்; உண்டோம், உண்ணுநின்றோம், உண்போம்; உண்கும், உண்டும், வருதும், சேறும் எ - ம்,

தாரினம், ஊரினம், பண்டையம், காலினம், கரியம், செய்கையம் எ - ம் வினை வினைக்குறிப்பு முற்றுவந்தன ; யாமென்னும் பெயர் வருவித்து முடிக்க.

ஓம் விருதியையும் வழக்குண்மையிற் கொண்டாரென்க.

(பி - டி.) ¹ உண்பம் ² ஆண்டையம், நாளினம் (கக)

(332) செய்கெ னொருமையுஞ் செய்குமென் பன்மையும்
வினையொடு முடியினும் விளம்பிய முற்றே.

எ - ன், எய்தியது இகந்துபடாமற் காத்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) செய்கு, செய்குமென்னும் இவையிரண்டும் வினைகொண்டு முடியும் ; முடிந்தாலும் வினையெச்சமெனப்படா ; தன்மை முற்றே ஆம் எ - று.

வ - று. உண்குவந்தேன், உண்கும்வந்தேமெனவரும்.

உம்மை எண்ணின்கண்ணதாகக்கொள்க.

“முற்றுச் சொற்றும் வினையொடு முடியினு, முற்றுச்சொ லென்னு முறைமையிற் றிரியா” என்பது அகத்தியம். (கச)

(333) முன்னிலை கூடிய படர்க்கையு முன்னிலை.

எ - ன், தன்மையொடுகூடிய முன்னிலைபடர்க்கைகள் தன்மையான் முடிந்தன ; முன்னிலையொடுகூடிய படர்க்கை எம்முடிபிற்றொமென்று ஐயுறு வார்க்கு ஐயமறுத்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) முன்னிலைகூடிய படர்க்கையையும் முன்னிலையால் முடிக்க எ - று.

வ - று. அவனும் நீயும் போமின், அவரும் நீரும் வம்மின் எ - ம், “ஒன்றுவி நாராய்நின் சேவலு நீயுமாய், வண்டுது பூங்கானல் வைகலுஞ் சேறிரால்”, “நின்ன கண்ணியு மார்மிடைந் தன்றே, நின்னொடு, பொரு வோன் கண்ணியு மார்மிடைந் தன்றே, ஒருவீர் தோற்பினுந் தோற்பதுங் குடியே, இருவீர் வேற வியற்கையு மன்றே” (புறநா. 45) எ - ம் ஈரிடத்தும் வரும்.

(பி - டி.) ¹ பூங்கானம் (கக)

(334) ஐயா யிகர வீற்ற மூன்றும்
ஏவலின் வருஉ மெல்லா வீற்றவும்
முப்பா/லொருமை முன்னிலை மொழியே.

எ - ன், முன்னிலையொருமைவினையும் வினைக்குறிப்பும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இம்மூன்று விருதியிற்றனவானமுற்றும், ஏவலின்வரும் இருபத்துமூன்றிறவான மொழிகளும் ஒருமைமுப்பாலையும் உணர்த்தும் முன்னிலைவினை வினைக்குறிப்புமுற்றுக்களாம் எ - று.

இவற்றுள் முன்மூன்றும் முன்னின்றனது தொழிலையுணர்த்துவன் ; ஏனைய முன்னின்றனைத் தொழிற்படுத்துவனவாம்.

வ - று. உண்டனை, உண்ணுநின்றனை, உண்குவை ; உண்டாய், உண்ணுகின்றாய், உண்பாய் ; உண்டி எ - ம், நட வா மடி சீ விடு கூ ¹வே வை பொ போ வென உரிஞ் உண் பொருந் திரும் தின் தேப் பார் செல் வவ் வாழ் கேள் அல்கு எ - ம், தாரினை, தரையினை, காரினை, காலினை, வலி யினை, வரவினை எ - ம் வினை வினைக்குறிப்பு முற்றுவந்தன ; யாண்டும் நீயென்னும்பெயர் தந்துகொள்க.

(பி - ற்.) ¹ ஏ

(கசு)

(335) முன்னிலை முன்ன ரீயு மேயும்
அந்நிலை மரபின மெய்யூர்ந்தும் வருமே.

எ - ன், மேலதற்கு எய்தியதொரு சிறப்புவிதிபுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒருமை முன்னிலைமொழியிடத்து ஈகாரமும் ஏகாரமும் ¹தமக்கேற்ற மெய்யைஊர்ந்து ²வருவனவும் சிலவுளவாம் எ - று.

வ - று. “ சென்றி பெருமநிற் றகைக்குநர் யாரோ ” (அந்நா. 46), “ அட்டி லோலை தொட்டனை நின்மே ” (நற். 300) எனவரும்.

இது, ³புணர்ச்சிவிதியன்மையின் ஈண்டே வைத்தாரென்க.

(பி - ற்.) ¹ அதற்கேற்ற ² வருவனசில ³ வேறுகுத்திரமின்மையின்
(கௌ)

(336) இர்ஈ ரீற்ற விரண்டு மிருதினைப்
பன்மை முன்னிலை மின்னவற் றேவல்.

எ - ன், முன்னிலைப்பன்மை வினையும் வினைக்குறிப்புமுற்றும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்விருவிருதியிற்று மொழியிரண்டும் இருதினை முன்னிலைப்பன்மையை யுணர்த்தும் வினை வினைக்குறிப்புமுற்றும் ; மின்னென்பது அப்பன்மையேவற்கண் வரும் எ - று.

வ - று. உண்டனிர், உண்ணுகின்றனிர், உண்குவிர் ; உண்டிர், உண்ணுகின்றிர், உண்பிர் ; உண்மின் எ - ம், தாரினிர், தரையினிர், காரினிர், காலினிர், வலியினிர், வரவினிர் எ - ம், தாரினீர், தரையினீர், காரினீர், காலினீர், வலியினீர், வரவினீர் எ - ம் வினை வினைக்குறிப்பு முற்றுவந்தன ; நீயிரென்னும்பெயர் தந்துகொள்க.

(கஅ)

(337) கயவொடு ரவ்வொற் றீற்ற வியங்கோள்
இயலு மிடம்பா லெங்கு மென்ப.

எ - ன், வியங்கோண்முற்று உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ககார யகாரங்களையும் ரகாரவொற்றையும் ஈறுகவுடய்

மொழிகள் வியங்கோள்முற்றுவினையாம்; அது மூவிடத்து ஐம்பாற்கண் ணும் நடக்குமென்பர், ஆசிரியர் எ - று.

‘ரவ்வொற்று’ எனவே ஏனைய உயிர்மெய்யாம் என்க.

வ - று. “அமுத முண்கநம் ¹மயலி லாட்டி” (நற். 65; குறுந். 201), “அருளிலர் கொடாமை வல்ல ராகுக” (புறநா. 27), “பெறுகதி லம்ம யானே” (குறுந். 14), “மடவ மாக மடந்தை நாமே” (குறுந். 20), “கேட் டிது மறக்க நம்பி” (சீவக. 475), “²யாவிருங்கேட்க”, “வெல்க வாழியின் வென்றி வார்கழல், செல்க தீயன சிறக்க நின்புகழ்” (தூளா. சீய. 5) எ - ம், “யான்வாழ நாளும் ³பண்ணன் வாழிய” (புறநா. 173), “மன்னிய பெருமரீ நிலமிசை யானே” (புறநா. 6) எ - ம், “⁴நடுக்கின்றி நிலியரோ வத்தை” (புறநா. 2), “⁵நீவா ழியர்நின் றந்தை, தாய்வா ழியர்நிற் பயந்திசினரே” (புறநா. 137) எ - ம் ⁶இடம் பாலெங்கும் வந்தன.

வியங்கோள் மூவிடத்தும்வருதலின், ஏவலுள் அடங்காதென்க.

(பி - டி.) ¹மயிலியலாட்டி ²யாவருங்கேட்க ³பாணன் ⁴நடுக்கின்று கிலையரோ ⁵நீ வாழிய ⁶இருதிணைக்கண்ணும் (கக)

(338) ¹வேறில்லை யுண்டைம் பான்மு விடத்தன.

எ - ன், இம்மூன்றற்கும் ²பாவிடவுரிமையுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ³வேறு, இல்லை, உண்டு என்னும் மூன்றும், ஐம்பால்களினும் மூவிடங்களினும் ஒழியாதுவரும் வினைக்குறிப்புமுற்றுக்களாம் எ - று.

வ - று. வேறவன், வேறவள், வேறவர், வேறது, வேறவை; வேறியான், வேறியாம்; வேறுநீ, வேறுநீயிர் எ - ம், இல்லைஅவன், இல்லைஅவள், இல்லைஅவர், இல்லைஅது, இல்லைஅவை; இல்லையான், இல்லையாம்; இல்லைநீ, இல்லைநீயிர் எ - ம், அவனுண்டு, அவளுண்டு, அவருண்டு, அதுவுண்டு, அவையுண்டு; யானுண்டு, யாமுண்டு; நீயுண்டு, நீயிருண்டு எ - ம் வரும்.

‘உண்டு’ என்பதனையும் இவ்வாறே பொதுவினையாகக் கொள்ளாது ‘அஃறிணையொருமையாகக்கொண்டு, “தினைத்தா என்ன சிறுபசுங் கால, ஓழுகுநீ ராரல் பார்க்கும், குருகு முண்டொ மணந்த ஞானே” (குறுந். 25) என்றற்றெடுக்கத்தனவற்றைப் பன்மையொருமைப்பால் வழுவமைப்பாகக்கொள்ளின், “நாவுண்டு நீயுண்டு நாமந் தரித்தோதப், பாவுண்டு நெஞ்சே பயமுண்டோ - பூவுண்டு, வண்டுறங்குஞ் சோலை மதிலரங்கத் தேயுலகை, உண்டுறங்கு வானொருவ னுண்டு”, “பெண்டிரு முண்டுகொல் பெண்டிரு முண்டுகொல், கொண்ட கொழந் ருறுகுறை தாங்குறாஉம் பெண்டிரு முண்டுகொல், பெண்டிரு முண்டுகொல் சான்றோரு முண்டுகொல் சான்றோரு முண்டுகொல், ஈன்ற குழவி யெடுத்து வளர்க்குறாஉம், சான்றோரு முண்டுகொல் சான்றோரு முண்டுகொல்” (சிறிப். 19 : 51-6) என்றற்றெடுக்கத்தன முடியாவென்க.

(பி - டி.) ¹ வேறுண்டில்லையைம் ² பாலிடமுணர்த்துதல் ³ வேறுண்டில்லை ⁴ (க) அஃறிணையொருமைக்கேகொண்டு ; (உ) அஃறிணையொருமைக்குக்கொண்டு (உ௦)

(339) செய்த செய்கின்ற செய்யுமென் பாட்டிற்
¹ காலமுஞ் செயலுந் தோன்றிப் பாலொடு
² செய்வ தாதி யறுபொருட் பெயரும்
 எஞ்ச நிற்பது பெயரெச் சம்மே.

எ - ன், நிறுத்தமுறையானே பெயரெச்சமாமாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) செய்த செய்கின்ற செய்யுமென்னும் வாய்பாட்டால் முக்காலமும் தொழிலுந்தோன்றிப் ¹ பால்தோன்றாது, கருத்தா முதலாகிய பொருள்களாற்பெயரும் ஒழியநிற்பன, பெயரெச்சவினை வினைக்குறிப்புக்களாம் எ - று.

‘பாட்டிற்காலமும்’ என்றது, அம்முக்கால வாய்பாடு யாவையும் கோடற்கென்க.

வ - று. நின்றஒருவன், நிற்கின்றஒருவன், நிற்குமொருவன் ; எறிந்தவேல், எறியாநின்றவேல், எறியும்வேல் ; பொருதகளம், பொராநின்றகளம், பொருங்களம் ; செய்தசெயல், செய்யாநின்றசெயல், செய்யுஞ்செயல் ; வாழ்ந்தநாள், வாழாநின்றநாள், வாழும்நாள் ; ‘பண்ணிய மா, பண்ணுகின்ற மா, பண்ணு மா எனவரும்.

இவ்வாறே ஒழிந்தபாலிடங்களிலும் ஒட்டிப் பெயரெச்சவினை வந்தவாறு காண்க.

கரியகொற்றன், கரியகொற்றி, கரியகொற்றர், கரியகுதிரை, கரியகுதிரைகள் ; கரியயான், கரியயாம் ; கரியரீ, கரியரீயிர், “செய்ய கோலினாய் செப்ப லாவதன், றைய தாரினு னருளின் வண்ணமே” (தூளா. சீய. 26), “பெரிய, கேழ லட்ட பேழ்வா யேற்றை” (அகநா. 8) எனப் பெயரெச்ச வினைக்குறிப்புவந்தவாறு காண்க. ஓடாக்குதிரை, பாடாப்பாணனென்றற் றொடக்கத்தனவும், ஓடாமலைச்செய்த, பாடாமலைச்செய்தவென்னும் ⁵ வாய்பாடாகவேகொள்க.

“காலமும் வினையுந் தோன்றிப்பா றேன்றது,” ⁶ பெயர்கொள் ளும்மது பெயரெச் சம்மே ” என்றார், அகத்தியலூர்.

இதற்கு நிகழ்காலங்கொள்ளாதார் ⁷ கோளும் அறிந்துகொள்க.

(பி - டி.) ¹ காலஞ்செயலொடு ² செய்வதாதியும் ³ பாலும்கருத்தா முதலியனவும் பொருளாதியறுபொருட்பெயரும் ⁴ பண்ணியமரம், பண்ணுகின்றமரம், பண்ணுமரம் ⁵ வாய்பாட்டுட்கொள்க. ⁶ பெயர்கொளும்மதுவே பெயரெச்சம்மே ⁷ கொள்ளுதலும் (உக)

(340) செய்யுமெ னெச்சவீற் றுயிர்மெய் சேறலும்
செய்யுளு ளும்முந் தாகலு முற்றேல்
உயிரு முயிர்மெய்யு மேகலு முளவே.

எ - ன், பெயரெச்சத்திற்கும் முற்றிற்கும் ஆவதோர் விதியுணர்த்துத் துதலிற்று.

(இ - ள்.) செய்யுமென்னும் பெயரெச்சச்சொற்களுட் சில மொழி யிற்று உயிர்மெய் கெடுதலும், செய்யுளுட்சில உம்மை உந்தென்றதலும், செய்யுமென்னு முற்றுவினைச்சொல்லுட் சில ஈற்றுயிரேகளும், சில ஈற் றுயிர்மெய் ஏகலுமுள எ - று.

உம்மையான், இவை இவ்வாறாதல் ஒருதலையன்றெனக் கொள்க.

வ - று. “ஆம்பொருள்க ளாகுமவை யார்க்குமழிக் கொண்ணு” (ஈவக. 848), “போம்புழை”, “வாம்புரவி வழி” (யா. வி. சூ. 95, மேற்.), என இவை உயிர்மெய் கெட்டன; இவை மகரவொற்றுநின்ற லான், வினைத்தொகையாகாவென்க. “நெல்லரியு மிருந்தொழு வர், செஞ்ஞாயிற்று வெயின்முனையிற் றெண்கடற்றிரை மிசைப்பா யுந்து, திண்டியில் வன்பரதவர்” (புறநா. 24), “நீர்க்கோழி கூஉய்ப் பெயர்க் குந்து” (புறநா. 395) என இவை உம் உந்தென்றாயின. “சார லடவென் றேழியுக் கலுழ்மே”, “அம்ப லூரு மவனொடு மொழிமே” (குறுந். 51), “ஆஅ மெனக்கெளிதென் றன்றுலக மாண்டவன்” (பழ. 7) என முற்றுச்சொல் உயிரும் உயிர்மெய்யும் கெட்டன. பிறவுமன்ன.

(பி - டு.) ¹ ஆகும், போகும், வாவுமென்ற உயிர்மெய் (உஉ)

(341) தொழிலுங் காலமுந் தோன்றிப் ¹பால்வினை
ஒழிய நிற்பது வினையெச் சம்மே.

எ - ன், வினையெச்சமாமாறு உணர்த்துத் துதலிற்று.

(இ - ள்.) செயலையும் காலத்தையுங்காட்டிப் பால்தோன்றாது வினை யெஞ்சுநிற்பது, வினையெச்சமாம் எ - று.

வினையெஞ்சுநிறலான் வினையெச்சமென்றார். வினையாவன : வினை முற்றும், குறிப்புமுற்றும், பெயரெச்சமும், பெயரெச்சக்குறிப்பும், வினை யெச்சமும், வினையெச்சக்குறிப்புமாமென்க.

வ - று. ஒதிவந்தான், ஒதிநல்லன் எ - ம், ஒதிப் பெற்ற பொருள், ஒதிநல்லசாத்தன் எ - ம் “உழுதுபயன் ²கொண்டு” (பு. வெ. 8: 10), உழு தன்றி யுண்ணார் எ - ம் முறையேகாண்க.

“காலமும் வினையுந் தோன்றிப்பா ரேன்றாது, வினைகொள் ளும்மது வினையெச் சம்மே” என்றார், அகத்தியனார்.

(பி - டு.) ¹ பாலன்றுவினையொழிய ² கொண்டுவந்தான் (உஉ)

(342) செய்து செய்து செய்யாச் செய்யுச்
செய்தெனச் செயச்செயின் செய்யிய செய்யியர்
வான்பான் ¹பாக்கின வினையெச் சம்பிற
ஐந்தொன் றுறுமுக் காலமு முறைதரும்.

எ - ன், வினையெச்சப்பகுதி யுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) செய்தென்பதுமுதலான ஒன்பதுமொழிகளின் வாய்பாட் டான்வருவனவும், வான் பான் பாக்கென்னுமன்றும் இவைபோல்வன பிறவும் வினையெச்சப்பகுதிகளாம்; இவற்றில் முதலிலுந்தும் இறந்தகாலமும், இடையொன்றும் நிகழ்காலமும், ஒழிந்த ஆறும் எதிர்காலமும் காட்டுவன வாம் எ - று.

வான், பான், பாக்கை வேறெடுத்தோதியது, இவை செய்து முதலியன போலத் தாமே வினையாக நில்லாது ஒரு வினைச்சொல்லைக் கொண்டுவரும் பெயர்களாகையாலென்க.

இதனுள், 'பிற' என்றமிகையானே, செயவென்பது நிகழ்காலமே யன்றி எதிர்காலமும் காட்டுமெனக்கொள்க. 'இன்ன' என்றதனால், "கூறு மற் குறித்ததன்மேற் செல்லுங் கடுங்குளி" (கலி. கடவுள்) எ - ம், "கூறுமை நோக்கிக் குறிப்பறிவான்" (குறள். 701) எ - ம், இவற்றிற்கு எதிர் மறையாய் வருவனவும், "அற்ற லனவறிந் துண்க" (குறள். 943), "பெற் றுலுஞ் செல்வம் பிறர்க்கியார்", "நனவிற புணர்ச்சி நடக்கலு மாங்கே" (கலி. 39), "காண்டது மிதுவே சொல்லும்", "செவ்வன் றெரிகிற்பான்" (தொலி. பாயிரம், ந. மேற்.), "அவாவுண்டே லுண்டாம்" (குறள். 1075) என்றற்றெடுக்கத்தனவும் இவ் வாய்பாடுகளிலே அடக்கிக்கொள்க. செய்தற்கென்பதும், பின் முன்கால் கடை என்பனமுதலானவும் வினையெச்சமென்பாருமுளர். அவற்றுள், செய்தற்கென்பது தொழிற்பெயர்வழி வந்த நான்கனுருபாயும் ஏனைய செய்தவென்னும் காலம்பற்றிய இடப் பொருளுருபாயும் ²அடங்குமெனக்கொள்க.

(பி - ற்.) ¹பாக்குவினையெச்சம் ²அடங்குமென்பர். (உச)

(343) அவற்றுள்
முதலி னான்கு மீற்றின் மூன்றும்
வினைமுதல் கொள்ளும் பிறவுமேற் கும்பிற.

எ - ன், வினையெச்சத்திற்கு ஆவதோர்விதியுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மேற்சொன்ன பன்னிரண்டனுள்ளும் செய்து, செய்து, செய்யா, செய்யு என்னும் நான்கும் வான் பான் பாக்கென்னும் மூன்றும் வினைமுதல் வினைகொண்டுமுடியும்; ஒழிந்தன ஐந்தும் வினைமுதல் வினையை யும் பிறிதின்வினையையும் கொண்டுமுடியும் எ - று.

வ - று. "வாளொடு கணையிருள் வந்து தோன்றினான்" (சீவக. 320), "எண்ணித் துணிக கருமம்" (குறள். 467), "பரிஇ யுயிர்செகுக்கும்"

(நாடிக. 220), “ஐவரொடு சினை இ, நிலந்தலைக்கொண்ட” (புறநா. 2) ²எ-ம், “புலராப் பச்சிலை யிடையிடுபு தொடுத்த” (புறநா. 33), “தெரிபு தெரிபு குத்தின வேறு” (கலி. 103) எ - ம், “கல்லாக் கழிப்பர் தலையாயார்” (நாடிக. 366), “³காணுது கழிந்த வைகல் காணு, வழிநாட் கிரங்குமென் னெஞ்சம்” (புறநா. 176), “நிலங்கிளையா, நாணி நின்றே ணிலை” (அகநா. 16) எ - ம், “படுமகன் கிடக்கை காணுஉ, ஈன்ற ஞான்றினும் பெரிதுவந் தனளே” (புறநா. 278), “நிலம்புடையுஉ வெழுதரும் வலம்படு குஞ்சரம்” (பதிநி. ‘இலங்குதொடி’) எ - ம் முதலில் நான்கும் வினைமுதலும் இறந்தகால மும் தழுவின. “கொள்வான் கொடித்தாளை கொண்டெழுந்தான்” (பு. வெ. 6:5), ஓதுவான்போனான், உறங்குவான்வந்தான் எ - ம், “திருவிறுந் மாறிகற்பான் றுவலைநாட் செய்ததேபோல்” (சீவக. 2070), உண்பான்வந் தான் எ - ம், “புணர்தரு செல்வந் தருபாக்குச் சென்றா” (கார். 11), உண்பாக்குச்சென்றான், உண்பாக்குவந்தான் எ - ம் ஈற்றின்மூன்றும் வினைமுதலும் எதிர்காலமும் ஏற்றன. “காந்தளஞ் சிலம்பிற் சிறுகடி பசித் தெனக், கடுங்கண் யானைக் ⁴கோடுகொடுத் துண்ணும்” (குறுந் 100, 4 - ம்) எ - ம், “கோவா வாரம் வீழ்ந்தெனக் குளிர்கொண்டு, பேள நாறுந் தாழ் நீர்ப் பணிச்சுனை” [‘பையுண் மாலை’ தொலி. களவு, 23 ந. மேற்.] எ - ம் ⁵எனவெனீறு தன்றொழிலும் பிறிதின்றொழிலும் இறந்தகாலமு மேற்றது. “கொளக்கொளக் குறைபடாக் கூழுடை வியனகர்” (புறநா. 70) எ - ம், “மோப்பக் குழையு மணிச்ச முகந்திரிந்து, நோக்கக் குழையும் விருந்து” (குறுந் 90) எ - ம் செயவெனெச்சம் இருதொழிலும் நிகழ்காலமுமேற்றது. “தாம்வேண்டி னல்குவர் காதலர் யாம்வேண்டிற், கவ்வை யெடுக்குமிவ் வூர்” (குறுந். 1150) எனச் செயினென்னு ⁶மெச்சமும், “காணியவாநீ வாழிய தோழி” (கலி. 42) எ-ம், “மாணிழை யரிவை காணிய வொருநாய், பூண் காளரின் புரவி நெடுந்தேர்” (பதிநி. 81) எ - ம், செய்யியவென் னுமெச்சமும், “பசையுணியர் வேண்டும்” (குறுந். 27) எ - ம், “கொந் கைச் செழியர் கொங்கர்ப் பணீஇயர், வெண்கோட் டியானைப் போலார் கிழவோன், பழையன் வேல்வாய்த் தன்ன” (நந். 10) எ - ம் செய்யியு ரென்னுமெச்சமும் எதிர்காலமும் இருதொழிலும் கொண்டன.

‘பிற’ என்ற ⁷விதப்பிணை சிறுபான்மை தொழிற்பெயர் கொண்டு முடிவனவும் உளவெனக்கொள்க.

வ - று. உண்டுவருதல், உண்டுபுருதல், உண்ணுவருதல், உண் ணுஉவருதல், பசித்தெனஉண்டல், வாழக்கருதல், மழைபெயின் விளைதல், காணியசேறல், மழைபெய்யியரெழுதல், கொள்வான்போதல், உரைப்பான் ரொடங்கல், உண்பாக்கிருத்தல், “எரிபுரை யெழிலதாய விளந்தளி ரிரண்டு நாளின், மரகத வுருவ மெய்தி மற்றது பசலை கொண்டு, ⁸சருகிலை யாகி வீழ்ந்து சரிந்துமண் னாதல் கண்டும், வெருளில் வாழ்துமென்பார் வெளிற் றினை விலக்க லாமோ” (குளா. துறவு. 7) எனத் தொழிற்பெயரேற்ற வாறு.¹⁰

தேடிய வான்பொருள், ஏறிய யானை, ஓடியபுரவி என இவ்வாறு¹பெயர் கொண்டு முடியிற் பெயரெச்சமாவனவும் காண்க.

“விருந்தின்றி யுண்டபகலும்” (திரு. 45), “துயிலின்றி²யானீந்த” (கவி. 30),³ “நாளன்று போகிப் புள்ளிடை தட்பப், பதனன்று புக்குத் திற னன்று மொழியினும்” (புறநா. 124) என வினையெச்சக்குறிப்பு வந்தவாறு காண்க. ⁴பிறவும் இவ்வாறுவருவனவும் ஆராய்ந்துகொள்க.

(பி - டி.) ¹ நான்கும் செய்தென்னு மிறந்தகாலங்கொண்டும், வான்மூன்றும் எதிர்காலங்கொண்டும் முடிபுமிடத்து வினைமுதல் வினையேற்றுமுடியும்; ஒழிந்தவைவந்தும் ² எனச் செய்தென்னும் வாய்பாட்டுக்கு வந்து, எண்ணி, பருகி என இறந்தகாலம் முறையே வந்தது. ‘புலராப் பசிலையிடையெழுஉ’³காணக்கழிந்தநாட்கிரங்கும்⁴இவற்றுள் இடையெழுபு என்றது இடையிலெழுந்ததென்றும், கல்லா என்றது கற்றென்றும் காணு என்றது கண்டென்றும் காணாஉ என்றது கண்டென்றும் செய்யு செய்யாச் செய்யூஉ என்னும் வாய்பாடுகள் செய்தென்னும் இறந்தகாலத்திலடங்கின வாறுகாண்க. இனி, தோன்றினென்றும் துணிகசாத்தனென்றும் பருகி யுயிர்செகுக்குமாவென்றும் பசிலையெழுந்ததென்றும் தெரிந்து ருத்தின ஏறென்றும் கற்றுக்கழிப்பொன்றும் இரங்குமென்னெஞ்சமென்றும் நாணி நின்றவனென்றும் பெரிதுவந்தனளென்றும் குஞ்சரமென்றும் வினைமுதலை இருதிணையுமேற்றன, கொள்வான்⁵ (க) கோடுநொடித்துண்ணும்; (உ) கோடு கொடுத்துண்ணும்⁶ செய்தெனநின்றதுதன்றெழிலும்⁷ மெச்சமிருதொழிலு மெதிர்காலமுமேற்றன⁸ மிகையானே⁹ கருகிலையாகிவிழ்ந்துகரிந்து¹⁰இவற் றில் மண்ணுதல் தொழிற்பெயர், கல்விகொண்டுதேடிய¹¹ பொருள்கொண்டு முடிவனவுங்காண்க¹² யான்றுயர¹³, ¹⁴ “நாளின்று” ¹⁵ “நாளின்றி” என் றது நாளின்றென்றயது வினையெச்சக்குறிப்பு; அன்றி இன்றி என்பன வல்லாது வாராவெனவறிக.

(20)

(344) சினைவினை சினையொடு¹முதலொடுஞ் செறியும்.

எ - ன், ²மேலதற்கு எய்தியதோர் புறநடையுணர்ந்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) சினைவினை என்னுமோவெனின், சினைதன்னுடனும் முடியும் முதலுடனும் முடியும் எ - று.

வ - று. கையிற்றுவிழ்ந்தது, கையிற்றுவிழ்ந்தான்; கையிறுபு வீழ்ந்தது, கையிறுபுவிழ்ந்தான்; கையிறுவிழ்ந்தது, கையிறுவிழ்ந்தான்; கையிறாஉ வீழ்ந்தது, கையிறாஉ வீழ்ந்தான் என³வரும். பிறவும் வந்த வழிக்காண்க.

(பி - டி.) ¹முதலொடுசெறியும் ²முன்சொன்னவினைகளுக்கோர் புறநடை ³முதலினுக்கும் வினைமுதல்கொண்டு முடிந்தன (21)

(345) சொற்றிரி யினும்பொரு டிரியா வினைக்குறை.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) தத்தம் உருபு ஒன்று ஒன்றாய்த் திரிந்துவருவன உளவே னும் தம்பொருளிற்பிரியாவாம், வினையெச்சங்கள் எ - று.

உம்மையால், திரிபு சிறுபான்மையவெனக்கொள்க.

வ - று. நாயிறுபட்டுவந்தான், கோழிகூவிப்பொழுது ¹புலர்ந்தது, “உரங்கா வியாணை யொடித்துண் டெஞ்சிய, யாஅ வரிநிழற் றுஞ்சும்” (குறுந். 232), “செந்நா யேற்றை கேழு ருக்கி, இரியற் றிணவ நீண்டலிற் பரீஇச், செங்கா யுதிர்ந்த பைங்குலை யீந்தின்” (அகநா. 21) என்பன ²செய வெனெச்சந்திரிந்து செய்தெனெச்சமாய் வந்தனவேனும் செயவெனெச்சப் பொருளே ஆயினவாறு காண்க. பிறவுமன்ன.

(பி - டி.) ¹புகுந்தது ²நாயிறுபட, கோழிகூவ, யாணையொடித்துண்ண, கேழுருக்க, எனச் செயவெனெச்சந்திரிந்து செய்தெனெச்சமாய் வந்தன வேனுஞ் செயவெனெச்சப்பொருளையாகித் தன்ருழிலும் பிறிதின் வினையு மேற்றவாறு காண்க. பிறவுமன்ன. (உஎ)

(346) ஆக்க வினைக்குறிப் பாக்கியின் றியலா.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) ஆக்கப் பொருண்மைக்கண் வரும் வினையெச்சக் குறிப்பு ஆக்கச்சொல்லினையொழிய வாரா எ - று.

வ - று. அறங்கேட்டு அருளுடையனாயினான், மருந்துண்டு நல்லனாயின னெனவரும். ஆயினனென்பது ஆக்கம். “வேங்கையுங் காந்தளு நாறி, ஆம்பன் மலரினுந் தான்றண் ணியளே” (குறுந். 84), “குருதி படிந்துண்ட காக முருவிறந்து, குக்கிற் புறத்த சிரல்வாய செங்கண்மால், ¹தப்பியா ரட்ட களத்து” (கூ. 5) என்பன செய்யுளாகலான், தொகுக்கப்பட்டன வெனக்கொள்க.

(பி - டி.) ¹“பற்றுரை யட்ட களத்து” என்பன.....தொக்கு நின் றன. இவையிலாக்கவினைக்குறிப்புக்கண்டுகொள்க. (உஅ)

(347) பல்லோர் படர்க்கை முன்னிலை தன்மையிற் செல்லா தாகுஞ் செய்யுமென் முற்றே.

எ - ன், இஃது இவ்வாற்றற் பொது ¹வினையாமென்பது உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) உயர்திணைப் பன்மைப்படர்க்கையிடத்தும் முன்னிலை யிடத்தும் தன்மையிடத்தும் செய்யுமென்னும் நிகழ்காலமுற்றுவினை ஆகாது எ - று.

எனவே ²உயர்திணை ஆண்பாலொருமையினும் பெண்பாலொருமையினும் அஃறிணையொருமையினும் பன்மையினுமாமென்றவாறு.

உ - ம். அவனுன்னும், அவளுன்னும், அதுவுன்னும், அவையுன்னுமெனவரும்.

(பி - ற்.) ¹ வினையென்பதுணாத்துதல் நுதலிற்று ² உயர்திணைப்படர்க்கையாண்பால் (உக)

(348) யாரென் வினாவினைக் குறிப்புயர் முப்பால்.

எ - ன், மேல், இருகிணைக்கும் பொதுவான வினை வினைக்குறிப்பு உணர்த்தினர்; இதனால், உயர்திணைமுப்பாற்கும் பொதுவான வினைக் குறிப்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) வினாப்பொருண்மையின்வரும் யாரென்னும் வினைக்குறிப்பு மொழி உயர்திணைமூன்றுபாற்கும் பொதுவாம் எ - று.

வ - று. யாரவன், யாரவள், யாரவரென வரும்.

யாரென்றது எத்தன்மையுடையாரென, வினைக்குறிப்பானது காண்க.

(உ௦)

(349) எவனென் வினாவினைக் குறிப்பிழி யிருபால்.

எ - ன், அஃறிணை¹ இருபாற்றும் பொதுவான வினைக்குறிப்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) எவனென்னும் வினாப்பொருண்மை வினைக்குறிப்புச்சொல் அஃறிணை இருபாற்றும்பொதுவாம் எ - று.

வ - று. எவனது, எவனவை எனவரும்.

எவனென்றது எத்தன்மையுடையதென வினைக்குறிப்பானது காண்க.²

(பி - ற்.) ¹ இருபாற்றுகுமுரியபொது ² இனி, எவன் அவனென உயர்திணைக்கண்ணுமாமென்க. (உக)

(350) வினைமுற் றே¹வினை யெச்ச மாகலும் குறிப்புமுற் றீரெச்ச மாகலு முளவே.

எ - ன், முற்றுச்சொற்கட்கு எய்தாதது எய்துவித்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) முற்றுவினைச்சொல் வினையெச்சமாகி வருதலும் வினைக் குறிப்புமுற்றுச்சொல் வினையெச்சமாகியும் பெயரெச்சமாகியும் வருதலும் உளவாம் எ - று.

‘ஆகலும்’ என்றவும்மையான், அவ்வாறாதல் சிறுபான்மையெனக் கொள்க.

வ - று. “காணன் கழிதலு முண்டென் றெருநாள்”, “மோயின னுயிர்த்த காலே” (அகநா. 5), “முகந்தனர்²கொடுப்ப வுகந்தனர் பெயரும்” (புறநா. 33), “விளிப்பது பயிலுங் குறும்பர்துந் துமியொடு” “எருவினுண் டாது குடைவன வாடி” (குறுந். 46) ³எ - ம், “பெயர்த்தனென் ‘முயங்க யான்’” (குறுந். 84), “மக்களு ளிரட்டையாய் மாறினம் பிறந்தியாம்” ⁴எ - ம், “சேர்த்தனை சென்மோ பூந்தார் மார்ப்” (‘எம்மு ரல்ல தூர்நனி’

* “இளிப்பயி ரிமிருங் குறும்பரந் தாம்பொடி” (மலைபடு. 7.) என்று பத்துப்பாட்டிலுள்ளது.

என்னும் செய்யுள்) “கருங்கோட் டின்னிய மியக்கினிர் கழிமின்” (பெரும்பாண். 392) “எ - ம் மூவிடத்து ஐம்பாலினும் வினைமுற்று வினையெச்சமாயின.

“வரிபுனை வில்ல நெருகனை தெரிந்துகொண்டு” (அகநா. 48), “அளி நிலை” பெரு அ தமரிய முகத்தள், விளிநிலை கேளான்” (அகநா. 5), “உச்சிக் கூப்பிய கையினர் தற்புகழ்ந்து” (முருகு. 185), “விழுமியது கழிவ தாயினும்”, “நிலமிசைப் புரளுங் கைய வெய்துயிர்த்து” (புறநா. 44) எ - ம், “துணையி னெஞ்சினேன் றுயருழந் தினைவேன்”, “நீர்வார் கண்ணைத் தொழுதுநிற் பழிச்சி” (புறநா. 113) எ - ம், “நீர்வார் கண்ணை நீயிவ னெழிய” (குறுந். 22), “வெள்வேல் வலத்திர் பொருடரல் வேட்கையி, னுள்ளினிர்” (கவி. 4) எ - ம் ஐம்பால் ¹மூவிடத்தும் வினைக்குறிப்பு முற்று வினையெச்சக் குறிப்பாயின.

“வெந்துப்பினன் விறல்வழுதி யொடு”, “அஞ்சாயல ளாயிழைமுன்”, “கடற்றுணையர் கழல்வேந்தரை”, “பெருவரை மிசையது நெடுவெள் ளாருவி” (குறுந். 78) “புன்ற ளோமைய சுரணிந் தோரே” (குறுந். 260) எ - ம், “பெருவேட்கைய நெம்பிரிந்து”, “கண்புரை காதலே ¹மெம்மு முள்ளான்” எ - ம், “உலங்கொ டோளினை யொருகின்னால்”, “வினை வேட்கையிர் வீரர் வம்மின்” எ - ம் வினைக்குறிப்பு முற்றுக்கள் ஐம்பான் ¹மூவிடத்தும் பெயரெச்சவினைக்குறிப்பாயின. இவை இவ்வாறு பெயர் படாதனவெனக்கொள்க.

அஃதேல், முற்று எச்சமாமென்றது என்னை? எச்சந்தானே பாலும் திணையும் இடமும் விளக்கித்¹தென்ன அமையாதோவெனின், எச்சமாக வோதிய வாய்பாட்டுமொழிகள் வழக்கிடத்தும் செய்யுளிடத்தும் பாலும் திணையும் இடமும் விளக்காது பொதுவாய்நிற்றலானும், இவற்றுட்கில வினையெச்சத்தன்னையேற்று நிற்பனவும் உளவாகலானும் அமையாதென்க.

இவற்றுள், வினையெச்சமாய் வினையேற்றனவும் தம் தொழிலேற்றனவும் ஈண்டுக்காட்டினவற்றுள்ளே காண்க.

இனிப் ¹பிறதொழில் கொண்டன வருமாறு: “விண்ணிற் றூவியிட டான்வந்து வீழ்ந்தன” (சீவக. 894), “கலைத்தொழில் படவெழீஇப் பாடி னாக்கினிர், திலைப்பொழில் குரங்கின வின்ற தூண்டளிர்” (சீவக. 657), “பாயு மாரிபோற் பகழி ¹சிந்தினை, ராயர் மத்தெறி தயிரி னயினார்” (சீவக. 421), “கானவ ரிரிய வில்வாய்க் கடுக்கனை தொடுத்த லோடு, மானிரை ¹பெயர்ந்த தாய ரார்த்தன ரணிந்த திண்டோள், தானென்று முடங்கிற் றென்று நிமிர்ந்தது சரம்பெய் மாரி, போனின்ற தென்ப மற்றப் பொரு வருஞ் சிலையி னாற்கே” (சீவக. 452), “செய்யோன் செழும்பொற் சரஞ் சென்றன சென்ற தாவி” (சீவக. 2322) எனக்காண்க. பிறவுமன்ன.

(பி - டி.) ¹வினையெச்சமாதலும் ²கொடுப்ப” என உயர்திணை முப் பாலும், “விளிப்பதும் பயிரும் ³என அஃறிணையிருபாலும் பெயர் ⁴முயங் குகையான்” ⁵எனத் தன்மையிடத்து ஒருமைபன்மையும், “நீ சேர்ந்தனை என முன்னிலையொருமைபன்மையுமாகிய மூவிடத்தைம்பால் வினைமுற்று

‘காணது, மோய், [வருந்தி] முகந்து, விளித்து, குடைந்து, பெயர்த்து, மாறி, சேர்ந்து, இயக்கி’ என முறையே செய்தென்னும் வினையெச்சமாகி மூவிடத்தைப்பாலுமேற்றன. இனி, விளிப்பதும் என்றவும்மை எண்ணும்மை; பயிரும் என்றது பயிலுந்தொழில் ⁷ பொருஅதமரிய ⁸ எ - ம் விழுமிது கழியாதாயினும் ⁹ நெஞ்சினன் றுயருழந்தனன் ¹⁰ மூவிடத்தும் வினைக்குறிப்புமுற்று வில்லனாகி, முகத்தளாகி கையினராகி, விழுமியதாகி, கையவாகி, நெஞ்சினேனாகி, கண்ணேமாகி, கண்ணினையாகி, வலத்திலுடையவராகி’ என ஆகியென்னும் வினையெச்சந்தருங்குறிப்பாய் மூவிடத்தைப்பாலு முறையேயாயின. ¹¹ எம்முள்ளான் எ - ம் ¹² மூவிடத்தும் வெந்துபின்வந்த, அஞ்சாயல்பெற்ற, கடறருளைபெற்ற, பெருவரைமிசைகின்ற, புன்ற ளோமைகின்ற, வேட்கைபெற்ற, காதல்பெற்ற, தோள்பெற்ற வினை வேட்கைபெற்ற’ எனச் செய்தவென்னும் பெயரெச்சக்குறிப்பாயின. இவை இவ்வாறு பெயர்தொடர்ந்தனவெனக்கொள்க. ¹³ என்ற தொல்காப்பியனார் கருத்தாகவுரைத்தலமையாதோவெனின் ¹⁴ மிறிதுதொழில் ¹⁵ சிந்தின ராயர் ¹⁶ பெயர்ந்தவாயர்

(ஈ.உ)

இரண்டாவது வினையியல் முற்றிற்று.

முந்ருவது

பொதுவியல்.

(351) இருதிணை யாண்பெணு ளொன்றனை யொழிக்கும் பெயரும் வினையுங் குறிப்பி னானே.

என்பதுகுத்திரம்.

இவ்வோத்து ¹ என்னுதலியதோவெனின், ஒத்து நுதலியதுஉம் ஒத்தி னது பெயருரைப்பவே விளங்கும். ஆயின், இவ்வோத்து என்ன பெயர்த் தோவெனின், பெயர் வினை இடை யுரி யென்னும் நான்கு சொல்லின் இயல்பும் உணர்த்திற்றுதலாற் பொதுவிய லென்னும் பெயர்த்து; மேலோத் தினேடு இகற்கு இயையு என்னையோவெனின், கீழ்ப்போன பெயரையும் வினையையும் மேல்வரும் இடையையும் உரியையும் நோக்கிநின்றலிற் சிங்க நோக்கெனக்கொள்க.

இவ்வோத்தினுள், இத்தலைச்சுத்திரம் என்னுதலிற்றோவெனின், பெயர்க்கும் வினைக்கும் உரியதோரிலக்கணம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இருதிணையிடத்தும் ஆண்மைப்பொருளினும் பெண்மைப் பொருளினும் ஒன்றையொழிக்கும், அவ்விருபாற்றும் பொதுவான பெயர்ச் சொல்லும் வினைச்சொல்லும் குறிப்பினுள் எ - று.

வ - று. வடுகரசர் ¹ஆயிரவர் மக்களையுடையார், “மம்மர்கொண்
மாந்தர்க்கணக்காகுந் தன்கைக்கோல், அம்மனைக்கோ லாகிய ஞான்று”
(நாநி. 14) எ - ம், பெருந்தேவி ²பொறையுயிர்த்த கட்டிற்சீழ் நால்வர்
மக்களுள், இது, பத்து மானிடத்தின் முலைப்பால் எ - ம் உயர்திணைப்பெண்
னெழிபெயரும் ஆனெழிபெயரும் வந்தவாறு. அரசர் ஆயிரவர்க்கொரு
தாவடிபோயினர், இன்று இச்சேரியாரும் அச்சேரியாரும் பொருப எ - ம்,
இன்று இவ்வூராரெல்லாம் தைநீராடுப, குறுங்கானம்போப எ - ம் உயர்
திணைப்பெண்ணெழி வினையும் ஆனெழி வினையும் வந்தவாறு. நம்மரசன்
ஆயிரமாயினையுடையன் எ - ம், நம்பி நூறு எருமையுடையன் எ - ம்
அஃறிணைப் பெண்ணெழிபெயரும் ஆனெழிபெயரும் வந்தவாறு. இன்று
இவ்வூர்ப்பெற்றமெல்லாம் உழவொழிந்தன எ - ம், இன்று இவ்வூர்ப்பெற்ற
மெல்லாம் அறத்திற்கேகறக்கும் எ - ம் அஃறிணைப் பெண்ணெழி வினையும்
ஆனெழி வினையும் வந்தவாறு.

(பி - று.) ¹என்னுதலிமெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டதோவெனின் ²ஆயிர
மக்களையுடையர் இவண்மாட்டுங்காழிலா மம்மர் ³புறையுயிர்த்த (க)

(352) பெயர்வினை யிடத்து னளரய வீற்றயல்

ஆவோ ¹வாகலுஞ் செய்யுளு ஞ்ரித்தே.

எ - ன், செய்யுட்காவதோர் ²முறைமையுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பெயர்வினைகளின் ஈற்றில் நின்ற னளரயக்களின் அயலி
லுள்ள ஆகாரம் ஓகாரமாகவும்பெறும், செய்யுளுள் எ - று.

உம்மையால், ஆகாமலும் உரித்தென்றவாறு.

வ - று. “வில்லோன் காலன கழலே தொடியோன், மெல்லடி
மேலவுஞ் சிலம்பே நல்லோர், யார்கொ ளளியர் தாமே” (குறுந். 7), “பெருஞ்
சோற்று மிகுபதம் வரையாது கொடுத்தோய்” (புறநா. 2) எ - ம்; “படைத்
தோன் மன்றவப் பண்டி லாளன்” (புறநா. 194), “நல்லை மன்னென
நகப்பெயர்ந்தோளே” (அகநா. 248), “சென்றோ ரன்டிலர் தோழி”
(அகநா. 331), “வந்தோய் மன்ற தண்கடற் சேர்ப்ப” (அகநா. 80) எ - ம்
பெயர்க்கண்ணும் வினைக்கண்ணும் வந்தவாறு.

(பி - று.) ¹வாதலும் ²இலக்கணம் உணர்த்துதல், நுதலிற்று. ³(க) நல்
லண்மன்றக்கூய்ப்பெயர்ந்தோளே; (2) நல்லோண்மன்ற (2)

(353) உருபும் வினையு மெதிர்மறுத் துரைப்பினும்,

திரியா தத்த ¹மீற்றுருபி னென்ப.

து அகநா...

எ - ன், வேற்றுமையுருபுக்கும் வினைச்சொற்கட்குப்

யுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

பற்பன.

(இ - ள்.) எண்வகைவேற்றுமையுருபுகளும் மூவ
ளும் எதிர்மறுத்துச் சொல்லுமிடத்தும் தத்தம் ஈற்றுருட.

எ - று.

புரெச்ச வினையெச்சங்

வ - று. ஆவாராது, மரத்தைக்குறையான், சாத்தனெடுசேரான், தேவர்க்குச்சிறப்பெடான், மலையின் இழியான், சாத்தனது அன்று, ஊர்க்கணிரான், சாத்தாசாயல் (சாயாதே) என எட்டு வேற்றுமையுறையும் திரியாதுவந்தன. உண்ணான்சாத்தன், ¹(கொடான், கொடாள், கொடார், கொடாது; ²கொடா, கொடேன், கொடேம், கொடுக்கிலை, கொடுக்கிலீர்) + (சாத்தற்கு) என முற்றுவினை திரியாதுவந்தன. (உண்ணாத, தின்னாத) + (அவன், அவள், அவர், அது, அவை, யான், யாம், நீ, நீயிர்) எனப் பெயரெச்சம் திரியாது வந்தன.

இவை, உண்ண, தின்னவெனத் திரிவ வன்றோவெனின், அவை, உண்ணாத, தின்னாதவென்பனவற்றைக் குறைத்துவழங்குகின்றாரென்க. இதற்கு முக்காலத்திற்கும் ஒன்றே எதிர்மறையென்க.

(செய்யாது) + (வந்தான், வந்தாள், வந்தார், வந்தது, வந்தன, வந்தேன், வந்தேம், வந்தாய், வந்தீர்) என வினையெச்சம் திரியாது வந்தது,

(பி - று.) ¹மீற்றுரு பென்ப ²முற்றுவினைதிரியாதுவந்தன ³கொடாதவை ⁴ஏனைவினையெச்சங்களுக்கும் எதிர்மறையுரியவுளவேற் காண்க.

(354) உருபுபல வடுக்கினும் வினைவேறடுக்கினும்

ஒருதம் மெச்ச மீற்று முடியும்.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) உருபொன்றே அடுக்கியும் பல மயங்கியடுக்கியும் வினைச் சொற்கள் மூன்றும் தம்முள் விரவாது வேறுவேறடுக்கியும் வந்தாலும், தத்தமெச்சம் ¹இறுதியிலே யொன்றுவர அதனோடு அனைத்தும் முடிவனவாம் எ - று.

‘வினைவேறடுக்கினும்’ எனவே உருபுகள் தம்முள் மயங்கியடுக்குமென்க.

வ - று. “கட்கினியாள் காதலன் காதல் வகைபுனைவாள், உட்குடையா ¹நூராணியல்பினாள் - உட்கி, இடனறிந் தாடியினிதி னுணரு, மடமொழி மாதரான் பெண்” (நூலடி. 384), “காலார் கழலார் கடுஞ்சிலையார் கைக்கொண்ட, வேலார் ²வெருவந்த தோற்றத்தார் - காலன், கிளர்ந்தாலும் போல்வார் கிணைப்பூசல் கேட்டே, உளர்ந்தார் நிரைப்பெயர்வு முண்டு” (பு. வெ. 2:2) என ‘இவை ஒருருபு அடுக்கித் தமக்கேற்ற ஒருபெயரும் ஒருவினையும் இறுதிவர முடிந்தன. ³யானையது கோட்டை நுனிக்கிட்பொருட்கு வாளாற் குறாட்டும் னே இது ⁴பலவும் மயங்கியடுக்கி இறுதி ஒருவினைகொண்டு அநாக்கெனக்கொடும்னன்.

இவ்வோத்தினுதின்ருன் ஓடினான் பாடினான்) + (சாத்தன்), “வருதிகும் வினைக்கும் உரியவஞ்சாய், பொருதி புலம்புதி நீயுங்-கருதுங்காற், ¹பண்

(இ - ள்.) இருதிழித்தோட் கோதையைக், கண்டனையோ வாழி கடல்” பொருளினும் ஒன்றனை ‘மல்லியன் மடந்தை, அரிய சேய பெருங்கான் யாதே’ சொல்லும் வினைச்சொன்னும் செய்யுள்) ²எ - ம் வினை வினைக்குறிப்புமுற்று

வீரவாது அடுக்கி ஒரு பெயரொடுமுடிந்தன. “மெல்லரியு மிருந்தொழுவர், செஞ்ஞாயிற்று வெயின்முனையிற், மெண்கடற்றிரை மிசைப்பாயுந்து, திண்டிமில் வன்பரதவர், வெப்புடைய மட்டுண்டு, தண்ஞரவைச் சீர் தூங்குந்து, தூவர் கலித்த தேம்பாய் புன்னை, மெல்லணர்க்கண்ணி மிலைந்த மைந்தர், எல்வனை மகளிர் தலைக்கை தருஉந்து, வண்டுபட மலர்ந்த தண்ணறுங் கானல், முண்டகக் கோதை யொண்டொடி மகளிர், இரும்பனை யின் குரும்பைநீரும், பூங்கரும்பின் நீஞ்சாறும், ஒங்குமணற் குவவுத் தாழைத், தீநீரோ டுன்விராய், முந்நீருண்டு முந்நீர்ப் பாயும், தாங்கா வினையு ணல்லூர் கெழீஇய” (புறநா. 24) எ - ம், “சிறிய பெரிய நிகர்மலர்க் கோதைதன்” (சேறடிப்பேரகல்) 9 எ - ம் பெயரெச்சவினையும் குறிப்பும் அடுக்கிவந்து ஒருபெயர்கொண்டன. “சொல்லருஞ் சூற்பசும் பாம்பின் நேற்றம்போல், மெல்லவே கருவிருந் தீன்று மேலலார், செல்வமே போற்றலை நிறுவித் தேர்ந்ததூம், கல்விசேர் மாந்தரி னிறைஞ்சிக் காய்த்தவே” (கீவக. 53), “நாளன்று போகிப் புள்ளிடைதட்பப், பதனன்று புக்குத் திறனன்று மொழியினும், வறிது¹⁰பெயர் குவ ரல்லர்” (புறநா. 124) எ - ம் வினையெச்சவினையும் குறிப்புமடுக்கி ஒருவினை கொண்டன. “எனைத்துமுற் றடுக்கினு மனைத்துமொரு பெயர்மேல், நினைத்துக்கொள நிகழு நிகழ்த்திய முற்றே, வினையெஞ்ச கிளவியும் பெயரெஞ்ச கிளவியும், பலபல வடுக்கினு முற்று¹¹மொழிப்படிய ” என்பது அகத்தியம்.

(பி - டி.) ¹ இறுதியிலேவரின் அதனோடாதினெடுக்கினவருபுகளும் வினைகளுந் தமக்கு ஏற்றபெயரும் வினையும்கொண்டு முடிவனவாமென்ற வாறு ² (க) ஞாந் காணியல்பு, (உ) ஞாந் காணியல்பு ³ வெருவருதோற்றத்தார் ⁴ இவை மாதரான் பெண்ணென்றும், வெருவருதோற்றத்தார் உளர்ந்தா ரென்றும் எழுவாயுருபுபலவடுக்கித் ⁵ கிணைப்பூசல் - பறைமுழக்கம். யானை யது ⁶ பலமயங்கி ⁷ (க) பண்டையை, (உ) பண்டின்னை ⁸ எ - ம் படர்க்கை வினைமுற்றும் முன்னிலை வினைமுற்றும் வினைக்குறிப்பு முற்றும் விரவா தடுக்கி, ‘சாத்தன், கடல், மடந்தை’ எனத் தமக்கேற்ற பெயர்கொண்டு முடிந்தன. ⁹ எ - ம் ‘பாயுந்து.....பாயுந்து’ செய்யுமென்ற பெயரெச் சும் வினையுளென்றபெயர்கொண்டும், சிறிய பெரிய என்ற பெயரெச்ச வினைக்குறிப்பு ¹⁰ போகுவரல்லர் எ - ம் ‘மெல்லவேகருவிருந்து’ என்னும் செய்தென்ற வினையெச்சமும், நாளன்றென்ற நாளன்றி என்ற வினையெச் சக்குறிப்பும் அடுக்கிவந்து ஒருவினைகொண்டன. வினையாவது ‘காய்த்த’ என்றதும் ‘போகுவரல்லர்’ என்றதுமாம். சொல் - நெல். தட்ப - தடுப்ப. ¹¹ “எனை முற்றடுக்கினும்.....¹² மொழிப்படியே ” என்பது அகத்தியம் (ச)

‘355) உருபு முற்றீ ரெச்சங் கொள்ளும்

பெயர்வினை யிடைப்பிற வரலுமா மேற்பன.

உருபு முற்றீ
பெயர்வினை
யிடைப்பிற
வரலுமா
மேற்பன

எனும் முற்றுவினைகளும் பெயரெச்ச வினையெச்சங்

களும் தாம்தாம்கொள்ளும் பெயர்க்கும் வினைக்கும் நடுவே ஆண்டைக்கு ஏற்பனவான அிறசொற்கள் வரவும்பெறும் எ - று.

உம்மையான் ¹வரப்பெறுதல் ஒருதலையல்லவென்க.

வ - று. சாத்தன் பகல் வயிறுரவுண்டான், அறத்தை அழகு ¹பெருகச் செய்தான், வானானே மருவாரை மாய வெட்டினான், தேவர்க்குச் செல்வம் வேண்டிச் சிறப்பெடுத்தான், மலையினின்று உருண்டு வீழ்ந்தான், சாத்தனது இத்தடக்கையானே, ஊர்க்கணுயர்ந்த வொளிமாடம், சாத்தா கூத்தற்குக் கூறைகொடு எ - ம், “பாடினான் தேவகீதம் பண்ணினுக் கரசன்” (ஃவக. 2052), “அழுதா டடமாக வணங்கிழையே” (ஃவக. 1523) எ - ம், “கொன்றுருத்த கூர்வேலவர்க் குறுகி”, “ஒட்டார், செவியுதைக்குந் தீய கடுஞ்சொம் ²கவியுடைத்தாய்” (³பல்யானை மன்னர் என்னும் செய்யுள்) எ - ம், “அளமரு குயிலின மழுங்கிப் பூம்பொழில், உளமெலி மகளிரி னெடுங்கு மென்பவே” (ஃவக. 49), “முரிந்துபோ தவிழ்ந்துகொங் குயிர்க்கு முல்லையின்” (ஃவக. 48) எ - ம், முறையே ஏற்பன இடைவந்தன. “உப்பின்று, புற்கை யுண்கமா கொற்கை யோனே” என வினையெச்சக் குறிப்பினும் இடைவந்தது. அறவு மன்ன.

‘ஏற்பன’ எனவே ஏலாதன வரப்பெறுவென்பதாம். அவை வல்ல மெறிந்த நல்லிளங்கோசர்தந்தை மல்லல்யானைப் பெருவழுதி ⁴என்பதனுள், வல்லமெறிதல் பெருவழுதிமேற்றேயெனின், நல்லிளங்கோசர்தந்தையென்ப தனை இடைநிறுவின, ஏலாதாம்; வல்லமெறிந்த மல்லல்யானைப் பெருவழுதி நல்லிளங்கோசரது தந்தையெனின், ஏற்பதாம். அறவுமன்ன.

(பி - டி.) ¹(1) வருதலொருதலை; (2) வரவு ஒருதலை ²பெருக்கச்செய்தான் ³அவியுடைத்தாய்க் கற்றொனெச் செய்த செய்யுமென்னும் பெய ரெச்சமும் ⁴என, அழுங்கி, போதவிழ்ந்தென்ற வினையெச்சங்களும். உண்டான் பண்ணினுக்கரசன் அழங்கிழை, வேலவர், சொற்கவி, ஒடுங்கும், உயிர்க்கு மென முறையே பெயரும் வினையுமேற்றவிடத்திடை ⁵‘என்ற’ல் வல்ல மெறிதல். (சு)

(356) எச்சப் பெயர்வினை யெய்து மீற்றினும்.

இதுவுமது.

(இ - ன்.) உருபு முற்று ¹பெயரெச்ச வினையெச்சங்களென்பனவற் றிற்கு எச்சமாய்வரும் பெயரும் வினையும் அவற்றின் ஈற்றின் கண்ணேயும் வந்து நிற்கும் எ - று.

²உம்மையால், முதற்கணிர்கவும்பெறுமென்க.

வ - று. சாத்தன்வந்தான், மரத்தைக்குறைத்தான், சாத்தனெடுவந் தான், சாத்தற்குக்கொடுத்தான், சாத்தனினீங்கினான், சாத்தனதுஆடை, சாத்தன்குட்சென்றான், சாத்தாவா என ஈற்றின்கண்வந்தன; வந்தான் சாத்தன், குறைத்தான்மரத்தை, வந்தான் சாத்தனெடு என (ஏனையவற் றோடும்) முதலின்கண்ணே வருவித்துக் காண்க. உண்டான்சாத்தன்,

உண்டாள்சாத்தி, உண்டார்சாத்தர், உண்டதுஅது, உண்டனஅவை, உண்டேயான், உண்டேம்யாம், உண்டாய்நீ, உண்டர்நீயிரென ஈற்றின்கண் வந்தன; சாத்தனுண்டான், சாத்தியுண்டான், சாத்தருண்டாரென (ஏனைய வற்றோடும்) முதலிலே வருவித்துக்காண்க. ³உண்டுவந்தான், உண்டுவந்தாள், உண்டுவந்தார் எ - ம், வந்தானுண்டு, வந்தாளுண்டு, வந்தாருண்டு எ - ம் (இவ்வாறு ஏனைப் பாலிடங்கடோறுமொட்டி) வினையெச்சம் இருவழியும் வந்தவாறுகாண்க. ⁴உண்டசாத்தன், உண்டசாத்தி, உண்டசாத்தரென (இவ்வாறு ஏனைப்பாலிடங்கடோறுமொட்டிப்) பெயரெச்சத்திடுதிவந்தவாறு காண்க. பெயரெச்சத்தின் முதற்கட் பெயர் வாராது; ஏனெனின், அது, சாத்தனுண்டவென ஆற்றினை வாய்பாடாக முடியுமாதலாலெனக் கடா விடை காட்டிமறுக்க.

(பி - டி.) ¹பெயரெச்சம் வினையெச்சமென்பனவற்றிற்கு ²உம்மை யான் முதற்கணிவ்வாறு பெயரும்வினையு நிற்குமென்பதற்கு இச்சூத்திரஞ் செய்தாரெனக் ³உண்டசாத்தன், உண்கின்றசாத்தன், உண்ணுஞ்சாத்தன் எனப் பெயரெச்சத்திடுதி வந்தவாறுகாண்க. உண்டுவந்தான் (ஈ)

(357) ஒருமொழி யொழிதன் னினங்கொளற் குரித்தே.

எ - ன், பெயர்ச்சொல் வினைச்சொற்கட்கு எய்தியதோர் விதியுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பெயர்ச்சொல்லும் வினைச்சொல்லும் ¹ஒன்றேயின்று ஒழிந்த தன்னினங்களையும் தழுவுதற்கு உரித்தாம் எ - று.

“தக்கோலந் தின்று தலைநிறையப் பூச்சுடி” (நாடிக. 43) எ - ம், நஞ்சுண்டான்சாம், பார்ப்பான்கள்ளுண்ணான் எ - ம் நின்ற ஒருமொழிகள் தமக்கு இனமான தீம்பூ இலவங்கம் சாதி முதலானவுந்தின்று எ - ம், நஞ்சுண்டான்சாம், நஞ்சுண்டார்சாவர், நஞ்சுண்டதுசாம், நஞ்சுண்டவைசாம் எ - ம், பார்ப்பனியும் கள்ளுண்ணாள், பார்ப்பாரும் கள்ளுண்ணார் ³எ - ம் தமக்கினமானவற்றையும் தழுவின்றவாறுகாண்க. பிறவுமன்ன.

“ஒருபாற் கிளவி யெனைப்பாற் கண்ணும், வருவகை தானே வழக்கென மொழிப” (பொருளியல், சூ. 28) என்றார், மெய்ந்தூலார் தொல்காப்பியஞர்.

(பி - டி.) ¹ஒன்றெனினும்ஒழிந்த ²எ - ம், பெயராரும் தக்கோலமும் வினையாரும் உண்டானென்பதும் பார்ப்பானென்பதும் முதலினின்று ஒழிந்தவையெல்லாம் தழுவின்றவைகாண்க. “ஒருபாற்கிளவி யெனைப்பாற் கண்ணும் வருவனதாமே வழக்கெனப்படுமே” என்றார் முன்னூலார் தொல்காப்பியனரு மென்க (எ)

(358) பொதுப்பெயர் வினைகளின் பொதுமை நீக்கும் மேல்வருஞ் சிறப்புப் பெயர்வினை தாமே.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) திணைபாவிடங்கட்குப் பொதுவாய்நின்ற பெயர்வினைகளுடைய பொதுமையைநீக்கி ஒன்றற்கு உரித்தாக்கும், அவற்றின் மேல் வரும் பொதுவல்லாப் பெயரும் வினையும் எ - று.

எனவே பொதுவான ¹பெயர்வினைகள்வந்தால், விளங்காவென்றவாறு.

வ - று. சாத்தன், முடவன், முடக்கொற்றன், தந்தை என்பன ²இரு திணைக்கும் பொதுவானபெயர்; இவற்றைச் சாத்தன் இவன்மகன், சாத்தன் இதன்மகன்; முடவன் இவன்மகன், முடவன் இதன்மகன்; முடக்கொற்றன் இவன்மகன், முடக்கொற்றன் இதன்மகன்; சாத்தன் தந்தை இவன், சாத்தன் தந்தை இது எனச் சிறப்புப்பெயர் ஒருதிணைக்கு உரிமை செய்தன. (சாத்தன்) + (வந்தான், வந்தது) (முடவன்) + (வந்தான், வந்தது) (முடக்கொற்றன்) + (வந்தான், வந்தது) (தந்தை) + (வந்தான், வந்தது) ³எனச் சிறப்புவினை ஒருதிணைக்கு உரிமைசெய்தன. சாத்திமுதற்⁴பெயர் முதலானவற்றிற்கும் இவ்வாறேகொள்க. யான், யாம் எ - ம், நீ, நீயிர் எ - ம் வரும் தன்மைமுன்னிலைப்பெயர்கள் சிறப்புப்பெயராலன்றி வினை யால் திணையும் பாலும் விளங்கா; அவை: யான்பாணன், யான்பாடினி; யான் கடுவன், யான் பேடை; (யாம்) + (அரசர் அரிவையர், சேவல்கள், பேடைகள்) எ - ம், (நீ) + (நம்மி, நங்கை, சேவல், பேடை); (நீயிர்) + (புலவீர், ஷிறலியிர், சேவலிர், பேடையிர்) எனச் சிறப்புப்பெயரால் திணை பால் விளங்கின. உண்ணும், வாழ்க, வேறு, இல்லை, உண்டு என்பன திணைபாற் குப் பொதுவான முற்றுவினை. இவற்றை, (உண்ணும்) + (நம்மி, நங்கை, போத்து, நாகு, நாடு, நல்லன்) எ - ம், (வாழ்க) + (நம்மி, நங்கை, நல்லோர், போத்து, நாகு, நாடு, நல்லன், யான், யாம், நீ, நீயிர்) எ - ம், (வேறு) + (நம்மி, நங்கை, நல்லோர், போத்து, நாகு, நாடு, நல்லன், யான், யாம், நீ, நீயிர்) எ - ம், (இல்லை) + (நம்மி, நங்கை, நல்லோர், போத்து, நாகு, நாடு, நல்லன், யான், யாம், நீ, நீயிர்) எ - ம், (உண்டு) + (நம்மி,.....நீயிர்) எ - ம் பெயர் ஒன்றற்கு உரிமைசெய்தன. பெயரெச்சவினை: உண்ட, உண்ணுநின்ற, உண்ணுமென்பன. இவற்றை, (உண்ட) + (நம்மி, நங்கை, நல்லோர், போத்து, நாகு, நாடு, நல்லன், யான், யாம், நீ, நீயிர்) எனப் பெயர், ஒன்றற்கு உரிமைசெய்தன. ஒழிந்தனவிரண்டும் இன்ன. உண்டென்பது வினையெச்சப்பொது. இதனை (உண்டு) + (வந்தான், வந்தாள், வந்தார், வந்தது, வந்தன, வந்தேன், வந்தேம், வந்தாய், வந்தீர்) என வினை ஒன்றற்குரிமை செய்தன. பிறவுமன்ன.

இனி, வருவன்யான், வருதும்யாம்; வருநீ, வருநீர் நீயிர் எ - ம், யான்வந்தேன், யாம்வந்தேம், நீ வந்தாய், நீயிர்வந்தீர் எ - ம் இவ்வாறு வரும் பெயர்வினைகளான் விளங்காதவாறுகாண்க.

(பி - டு.) ¹பெயரும்வினையும்வந்துபுணர்ந்தால் சிறப்புப்பெயர் விளங்காவெனக்கொள்க. ²பொதுவாகியமுதற்பெயரும் சினைப்பெயரும் சினைமுதற்பெயரும் முறைப்பெயரும் ஆம்; இவற்றைச் சாத்தனின் ³என வினை ⁴முதற்பெயர்க்கும் இன்னன ஒட்டிக்கொள்க. இனியான். (அ)

(359) பெயர்வினை யும்மைசொற் பிரிப்பென பொழியிசை எதிர்மறை யிசையெனுஞ்¹ சொல்லொழி பொன்பதும் குறிப்புந் தத்த மெச்சங் கொள்ளும்.

எ - ன், எச்சங்களின் வகையும் முடியும் உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) சொல்லெச்சமும் குறிப்பெச்சமுமென எச்சம் இரண்டாம்; அவற்றுட் பெயர்முதலாக இசையிறுகச் சொல்லப்பட்ட சொல்லெச்சமொன் பதாம்; குறிப்பெச்சமொன்றும்; இப் பத்தெச்சமும் தத்தம் எச்சங்களைக் கொண்டு முடியும் எ - று.

இன்னதற்கு இன்னது எச்சமென்று மொழிந்திலாதார் தத்தமெச்ச மென்று குறித்துரைத்தவாறு என்னையோ வெனின், அஃதே! நன்று சொன்னாய்; அவற்றைப் பண்புத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித் தொகையாகக்கொள்ளத் தாமே விளங்குதலின், அவ்வாறே சொன்ன ரென்க. அஃதாவது, பெயராகிய எச்சத்தைபுடையது யாது அது பெய ரெச்சமென்பது. பிறவுமன்ன.

பெயரெச்சமும் வினையெச்சமும் மேலே சொல்லப்பட்டன; ஏனைய இடையியலிற்² சொல்லப்படும்; ஈண்டு அவற்றையே வேறெடுத்தோதுவது என்னையோவெனின், அக்குறியான் ஒத்தனவேனும் இலக்கணத்தான் வேறுபாடுடையன வென்க. அவ்வேறுபாடு அவ்வவற்றிற்குக்காட்டும் இலக் கியங்களுட்காண்க.

வ - று. “இணரெரி தோய்வன்ன வின்னா செயினும், புணரின் வெகுளாமை நன்று” (குறங். 308), “எண்ணென்ப வேளை யெழுத்தென்ப விவ்விரண்டும், கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு” (குறங். 392), “யாதனின் யாதனி னிங்கியா னேதல், அதனி னதனி னிலன்” (குறங். 341) எனவரும் இவை முறையானே பிறர் இன்னாசெயினும் தான் வெகுளாமை நன்றென வும், எண்ணென்ப ஏனை எழுத்தென்ப உலகத்துவாழும் உயிர்க்கெல்லாம் கண்ணென்ப கற்றரெனவும், யாதனின் யாதனின் நீங்கியான் ஒருவன் நோதல் அதனின் அதனின் இலனெனவும் இவ்வாறு எஞ்சிய பெயர் கொண்டு முடிதலிற் பெயரெச்சமாயின.

“காலங் கருதி யிருப்பர் கலங்காது, ஞாலங் கருது பவர்” (குறங். 485), “வேண்டினுண் டாகத் துறக்க துறந்தபின், ஈண்டியற் பால பல” (குறங். 342), “நுண்மா ணுழைபுல மில்லா னெழினல், மண்மாண் புனைபாவை யற்று” (குறங். 407) எனவரும் இவை முறையானே கொள்ளுங்காலம் குறித்துக் கலங்காதிருப்பர் ஞாலங்கருதுபவரெனவும், உய்யவேண்டிற் காலமுண்டாகத்துறக்க, துறந்தபின் இப்பிறப்பில் உய்யற்பாலன பலவென வும், நுண்ணிலில்லாதான் எழில் நலம் மண்புனை மாண்பாவை எழில் நலம் எற்று அற்றெனவும் வினையும் வினையுளடங்கும் வினைக்குறிப்புந் கொண்டு முடிதலின், வினையெச்சமாயின. அஃதே, “எள்ளாமை வேண்டுவா னென்பா னெனைத்தொன்றும், கள்ளாமை காக்கதன் னெஞ்சு”

(குறங். 281) எ - ம், “சிறுவரையே யாயினுஞ் செய்தநன் றல்லால், உறுபயனே வில்லை யுயிர்க்கு” (நாநிடி. 130) எ - ம் வரும் இவை தன்னை என்னாமையேண்டுவானென்பான் கள்ளாமை காக்க தன் நெஞ்செனவும், தன்னாற்செய்யப்பட்ட நன்றல்லது உயிர்க்கு உறுபயனில்லை யெனவும் உறுபுச்சொற்கள் எஞ்சவந்தன, எப்பாற்படுமோ வெனின், உறுபுச்சொற்களும் வினை வினைக்குறிப்பாயடங்குதலின், வினையெச்சத்தின்பாற்படுமென்க.

‘தன்னை’ என்றது, தானடக்கும் ஒழுங்கையெனவும், ‘தன்னால்’ என்றது, தன் தொழிலினுலெனவும் வினை வினைக்குறிப்பினால் விளங்குதலால், எட்டுருபுமேற்ற சொற்களும் வினை வினைக்குறிப்பென்றறிக.

“இலங்குவா ளிரண்டினு லிருகைவீ சிப்பெயர்ந், தலங்கன்மாலையிவ்விழ்ந் தாடவா டும்மிவள்”, “கடுவன் முதமகன் கல்லா மூலற்கு, வதுவை வந்த வன்பறழ்க் குமரி, இருதோ டோழர் பற்ற” எனவரும் இவை, இருகையும் வீசியெனவும் இருதோளும் பற்றவெனவும் உம்மைகொண்டு முடிதலின், உம்மையெச்சமாயின.

“பூண்ட, மிடியென்னுங் காரணத்தின் மேன்முறைக் கண்ணே, கடியென்றார் கற்றறிந் தார்” (நாநிடி. 56), “செய்யீரோ வென்னுனு மென்னுஞ்சொற் கின்னாதே, பையத்தாஞ் செல்லுநெறி” (நாநிடி. 309), “கைம் மாலையிட்டுக் கலுழந்தா டுணையில்லார்க், கிம்மலை யென் செய்வ தென்று” (நாநிடி. 393), “இசையா வொருபொரு ளில்லென்றல் யார்க்கும், வசையன்று” (நாநிடி. 111) எனவரும் இவை, கடியென்று சொன்னாரெனவும், செய்யீரோவென்னு மென்றுசொல்லும் சொற்கெனவும், இம்மலை என்செய்வதென்று சொல்லியெனவும், இசையா வொருபொருளில் லென்று சொல்லுதலெனவும் சொல்லென்பது கொண்டுமுடிதலின், சொல் லெச்சமாயின.

“அறிமி னறநெறி யஞ்சுமின் கூற்றம், பொறுமின் பிறர்கடுஞ்சொற் போற்றுமின் வஞ்சம், வெறுமின் வினைதீயார் கேண்மையெஞ் ஞான்றும், பெறுமின் பெரியோர்வாய்ச் சொல்” (நாநிடி. 172) என்னும் இதனுள், ஒருவழிநின்ற எஞ்ஞான்றுமென்றதனைப்பிரித்துப் பிறவழியும் கூட்டி முடிக்கவேண்டுதலிற் பிரிநிலை எச்சமாயிற்று; இதனை “விளக்குமென்ப.

“எடுத்தலும் படுத்தலு மாயிரண் டல்லது, நலித லில்லை யென்மரு முளரே”, “வீடுணர்ந் தோர்க்கும் வியப்பாமா லிநின்ற, வாடன் முதியான் வயிற்றிடங்-கூடார், பெரும்படை வெளள நெரிதரவும் பேரா, இரும்புலி சேர்ந்த விடம்” (பு. வெ. 3:19) எனவரும் இவை, எடுத்தலும் படுத்தலு மென அவ்விரண்டல்லதெனவும், இரும்புலி சேர்ந்த இடமென வியப்பாமா லெனவும் எனவென்பது கொண்டுமுடிதலின், எனவெனெச்சமாயின.

“செறுகரைக் காணிற் சுமக்க விறுவரை, காணிற் கிழக்காந் தலை” (குறங். 488), “இன்னு செயினு மினிய வொழிகென்று, தன்னையே தானேவி னல்லது - துன்னிக், கலந்தாரைக் கைவிடுதல் கானக நாட, விலங்

கிற்கும் விள்ள லரிது” (நாஸிடி. 76) எனவரும் இவை கிழக்காந்தலையென்ப தன் துணிபுதோன்றுதற்கு ஒழிக்கப்பட்ட அவர்கெடுவரென்பதையும், கலந்தாரைக்கைவிடுதல் அருமைதோன்றுதற்கு ஒழிக்கப்பட்ட மக்கட்கெளிதோ வென்பதையும் கொண்டுமுடிதலின், ஒழியிசை யெச்சமாயின. இசையென்பது சொல்.

“பிறவிப் பெருங்கட னீந்துவர் நீந்தார், இறைவ னடிசேரா தார்” (குறள். 10), “கூத்தாட் டவைக்குழாத் தம்மே பெருஞ்செல்வம், போக்கு மதுவிளிந் தற்று” (குறள். 332), “நேரல்லார் நீரல்ல சொல்லியக்கான் மற்றது, தாரித் திருத்த மருகிம்—நேரும், புகழ்மையாக் கொள்ளாது பொங்குநீர் ஞாலம், சமழ்லமையாக் கொண்டு விடும்” (நாஸிடி. 72) என வரும் இவை, சேர்ந்தார் நீந்துவரெனவும், கூத்தாட்டவைக் குழாத்து வரவு எற்று அற்று அவர்பெற்ற பெருஞ்செல்வத்து வரவெனவும், தாரித்திராது வெகுடல் புகழ்மையாகக் கொள்ளாதெனவும் இவற்று எதிர்மறை கொண்டு முடிதலின், எதிர்மறை யெச்சமாயின.

இனி இசையெச்சமாவது, ஒன்றுசொல்ல அச்சொல்லானே வேறொரு பொருளிசைத்தல். அஃதாவது இரட்டிற் மொழிதலென்றவாறு; “உஞ்சையரச னொருமகன் நேழன்றன், நெஞ்சிற் கினியா நெறித்துணை யாக் கொண்டு, பந்தெறி பாணிய பாய்பரி மாவொடு, வந்தன னடிவலஞ் செய்வ தற் கென்றான்”, “வந்தவர வெண்ணையென வாட்கண்மட வாய்கேள், சிந்தைநலி கின்றதிரு நீர்க்குமரியாட, வந்திலதி னுயபய நெண்ணைமொழி கென்றான், முந்தைநலி கின்றமுது மூப்பொழியு மென்றான்” (சீவக. 2020) எனவருமிவை, இச்சொன்ன பொருளொழிய வேறு இசைந்தபொருள் கொண்டு முடிதலின், இசையெச்சமாயின. இதைச் சிலைடையுமென்ப.

“பிலிபெய் சாகாடு மச்சிறு மப்பண்டம், சால மிகுத்துப் பெயின்” (குறள். 475), “கடலோடா கால்வ நெடுந்தேர் கடலோடு, காவாயு மோடா நிலத்து” (குறள். 496), “மாவென மடலு மூர்ப பூவெனக், குவிமுகி ப்ழெருக்கங் கண்ணியுஞ் சூடுப, மறுகி னுர்க்கவும் படுப, பிறிது மாகுப காமங் காழ் கொளினே” (குறுந். 17) எனுமிவை முறையே, மெலியரும் பலர் தொகின், வலியராகுப; இவ்விடம் இவர்க்குச்செல்லும், இவ்விடம் இவர்க்குச்செல்லாதென அவ்வவர்க்கேற்ற இடனறிந்து கருமம் கொள்க; யானும் அவ்வண்ணம் செய்வேனெனக் குறித்த பொருள்கொண்டு முடிதலிற் குறிப் பெச்சமாயின. இதனை நுவலாநுவற்சியுமென்ப. பிறவுமன்ன.

இந்தப் பத்தெச்சமும், புனிபுகழ் புமை யவியை னூலுட் டண்டலங் கிறுவன் நகவரு நேமி யெண்டிசை நிறைபெய ரிராச பவித்திரப் பல்லவ தரையங் பகர்ச்சி யென் றறிக.

இனி, இவற்றை இவ்வாறன்றி வினையியலுள்ளும் இடைச்சொல்லிய லுள்ளுமொழிந்தனவாக்கி, உண்டசாத்தன், உண்ணுஞ்சாத்தன்; உண்ட லுண், உண்ணுமுணென்பன பெயரெச்சம்; தம்பெயர் கொண்டன. உழுதுவந்தான், மருந்துண்டுநல்லனாயின, உழுது வருதலென்பன வினை

யெச்சம்; வினையும் குறிப்பும் வினைப்பெயரும் கொண்டன. சாத்தனும் வந்தானென்பது உம்மையெச்சம்; கொற்றனும் வந்தானெனத் தன்னெச்சம் கொண்டது. “பசித்தேன் பழுஞ்சோறு தாவென்று நின்றான், நுசுப்போவுலகம் பெறும்” என்பது சொல்லெச்சம்; இது தாவென்று சொல்லிநின்றானெனச் சொல்லி யென்பதனைக் கொண்டது. அவனோ கொண்டான்; அவனே கொண்டானென்பன பிரிநிலையெச்சம்; இவை ஒரு குழுவிற்குப் பிரிக்கப்பட்டானையே கொண்டன. கொள்ளெனக் கொண்டானென்பது எனவெனெச்சம்; இது கொண்டானென்னும் வினை கொண்டது. கொள்ளென்பது முற்று; அது முற்றேலாமையின், இறுதி எனவென்பது முற்றுக்கொண்டது. ஒழியிசை யெச்சமாவது, மன்னும் தில்லும் ஓவுமெனுமன்றும்; அவை: பண்டு கூரியதோர் வாண்மனென்பது இப்போது கோடிற்று, இற்றதென்பவற்றையும், “வருகதில் லம்ம” (பா. 276) என்பது வந்தால் இன்னதொன்று செய்வலென்பதனையும், இளவோ கொண்டானென்பது கொண்டுய்யப் போயினுனல்ல நென்பதனையும் கொண்டு முடிந்தன. எதிர்மறை யெச்சம் இரண்டு; ஓகார வெதிர்மறை, உம்மை யெதிர்மறை யென. யானோகொண்டேனென்பது யான் கொண்டில நென்பதையும், வரலுமுரியனென்பது வராமைக்குமுரியனென்பதையும் கொண்டு முடிதலின் எதிர்மறை யெச்சம். ஒல்லென வொலித்ததென்பது ஒல்லென்ற அநுகரண ஓசையே இசைத்ததென்று முடிதலின், இசை யெச்சம். விண்ணென விசைத்ததென்பது விண்ணென்றதே விசைத்ததென்று முடிதலின் குறிப்பெச்சம்; “சலங்கொண்டநோயின் நோவு விண்ணெனத் தெறித்தல்செய்யும்” என்னும் குறிப்பினுன், விண்ணென்றது குறிப்பெச்சமாயிற்றென்று இவ்வாறு சொல்லுவர்.

இஃது ஒல்காப் புலமைத் தொல்காப்பியத்துள் உள்கூர்க்கேள்வி ¹இளம்பூரண ரெனு மேதமின் மாதவ ரோதிய வுரையென் றுணர்க.

(பி - ம்.) ¹ சொல்லொழியொன்பதும் ² பெறப்பாடுஞ் சொல்லப்பட்டன ³ செயாதென்று ⁴ இசையாதொருபொருள் ⁵ இசையாதொருபொருள் ⁶ நடுநிலைத்திபமுமென்ப ⁷ (க) சமண்மையா, (உ) சகண்மையா ⁸ பாணியாய்பாய்பரி ⁹ பல்லவதரைசர் ¹⁰ இளம்பூரண ருரையெனத் தேறிய கவிஞர் கூறுபட வறியின். (க)

(360) பெயரொடு பெயரும் வினையும் வேற்றுமை
முதலிய பொருளி னவற்றி னுருபிடை
ஒழிய விரண்டு முதலாத் தொடர்ந்தொரு
மொழிபோ ¹னடப்பன தொகைநிலைத் தொடர்மொழி.

எ - ன், மேல் தொடர்மொழி யென்றார், அது தொகைநிலைத் தொடரும் தொகைநிலைத் தொடருமென இரண்டாம்; அவற்றுள், தொகைநிலைத் தொடர்மொழியாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பெயருடனே பெயரும் பெயருடனே வினையும் தம்முட் புணருமிடத்து, வேற்றுமை முதலானவற்றின் பொருளிலே அவற்றின் உருபுகளை இடையிடையேயொழித்து, இரண்டுசொல் முதலாகத்தொடர்ந்து ஒரு பெயர்ச்சொற்போலவும் ஒரு வினைச்சொற்போலவும் வழங்குவன தொகைநிலைத் தொடர்மொழிகளாம் எ - று.

ஒருமொழிபோலாவது பலசொல்லையெனினும் தொடர்ந்து ஒற்றுமைப் பட்டு ஒருபெயராய் எட்டுவேற்றுமைகளையும் வினைகளையும் ஏற்றலும், நிலைமொழிவருமொழிகளாய்ப் புணர்ச்சிவகையேற்றலும், ஒருவினைச் சொல்லையாய்ப் பெயரேற்றல் முதலான வினையிலக்கண மெல்லாமேற்றலு மென மூவகையாகக்கொள்க.

(பி - ற்.) ¹ நடப்ப தொகைநிலைத் தொடர்ச்சொல் (௧௦)

(361) வேற்றுமை வினைபண் புவனாயும்மை
அன்மொழி யெனவத் தொகையா ருகும்.

எ - ன், தொகைநிலைத்தொடர்மொழியது பெயரும் முறையும் தொகையும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) வேற்றுமைமுதலான இவ்வாறுகூற்றதாம், மேற்சொன்ன தொகைநிலைத் தொடர்மொழியாவது எ - று (௧௧)

(362) இரண்டு ¹முதலா மிடையா றுருபும்
வெளிப்பட லில்லது வேற்றுமைத் தொகையே.

எ - ன், நிறுத்த முறையானே வேற்றுமைத் தொகையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஐ முதலாகக் கண் ஈருகின்ற ஆறுருபும் இடையே தோன்றாதுநிப்பது வேற்றுமைத்தொகையாவது எ - று.

வ - று. நிலங்கடந்தான், பொற்குடம், கருப்புவேலி, வரைவீழருவி, சாத்தன்கை, குன்றக்கூகையென இடையே தொக்கவாறு காண்க.

இடையிலே தொகுமென்றதென்னை? கடந்தானிலம், இருந்தான்குன்றத்து, “தண்வரல் வாடையும் மிரிந்திசினோக் கழலே” (குறுந். 35), “புள்ளினிர் மன்ற வெற்றுக் குறுதலின்” (மலைபடு. 66) என்பன, நிலத்தை, குன்றத்தின்கண், அழலான், எற்றுக்குதலினாலென்று வேற்றுமையுருபுகள் ஈற்றினும் தொகுமாலோவெனின், அவை ஒருபெயரணியவாய் உருபு முதலாயின ஏலாமையின், தொகைவிதியாற்றெக்கனவாகா; செய்யுள் விகாரவகையால் தொகுக்கப்பட்டனவென்க.

இனி இவை விரியுமாறு: நிலத்தைக்கடந்தான், பொன்னுறையகுடம், கரும்பிற்கு வேலி, வரையின்வீழருவி, சாத்தனதுகை, குன்றத்துக்கட்கூகையெனவிரியும்.¹

((பி - டி.) ¹ முதலாவிடை ² “ஐயுங் கண்ணு மல்லாப் பொருள்வயின், மெய்யுருபு தொகாஅ விறுதியான” என்பது தொல்காப்பியம். இந்தவிதி கொண்டு இறுதி வேற்றுமையுருபு தொகாதென்றறி. (கஉ)

(363) காலங் கரந்த பெயரெச்சம் வினைத்தொகை.

எ - ன், வினைத்தொகையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) காலங்கள் தோன்றுது தன்னெச்சமான பெயர்கொண்டு நிற்கும்பெயரெச்சம் வினைத்தொகையாம் எ - று.

வ - று. பொருகளிற்று, பொருவேல், பொருகளம், பொருபகை, பொரு பொழுது, பொருபோரெனவரும்.

இவற்றுள், காலமாவது முக்காலத்தையும் தோற்றுவிக்கும் இடை நிலைகள்; அவை ஆகுபெயராய்நின்றன. இவை விரிவுழி பொருதகளிற்று, பொராரின்மகளிற்று, பொருங்களிமெனவிரியும்; பிறவுமன்ன. (கக)

(364) பண்பை விளக்கு மொழிதொக் கனவும்

ஒருபொருட் கிருபெயர் வந்தவுங் குணத்தொகை.

எ - ன், பண்புத்தொகையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பொருளின்கட் கிடந்த குணத்தைக்காட்டுதற்கு ஆண்டு வருமொழி தொக்கனவும், ஒருபொருட்கு உரிய இருபெயர் ஒருங்குவந்தவும் பண்புத்தொகையாம் எ - று.

வருமொழி, ஐகாரமுதலியன.

வ - று. கருஞ்சாத்தன், தண்ணீர், நறுமலர், தீம்பால், குறுங்கொற்றன்; வட்டக்கடல், உள்பொருள், இல்லுணம் எ - ம், “கேழற்பன்றி” (புறநா. 152), “வேழக்கரும்பு”, அளகைநகர், ஆனித்திங்கள், “அகரமுதல்” (குறநா. 1), “சகரக்கிளவி” (தொல்கா. மொழி. 29) எ - ம் வரும். இவை விரிவுழி, கருஞ்சாத்தனென்பது, கரியசாத்தனென இருதிணையம் பாற்கும் பொதுவாகிய பெயரெச்சக்குறிப்பு வாய்பாட்டான் விரியும். இவ்வாறன்றிக் கரியதெனின், அஃறிணையொருமைக்கேயுரிய முற்றாய்த் தொகாநிலையாமென்க. இனி, பண்பாவது, பொருட்குணமாதலின், அப் பொருட்கு உரிமைதோன்றக் கருமையையுடைய சாத்தனென்பாருமுளர். அவையும் அறிந்துகொள்க. இனி, ஏனையவற்றை விரிக்குமிடத்து, தண்ணிய நீர், நறியமலர், தீவியபால், குறியகொற்றன்; வட்டமாயகடல், உள்ள பொருள், இல்லாக் குணம் எ - ம், கேழலான பன்றி, வேழமான கரும்பு, அளகையானநகர், ஆனியானதிங்கள், அகரமானமுதல், சகரமானகிளவி எ - ம் விரியும். கேழற்பன்றிமுதலானவும் சாத்தொக்கப்பண்புடைமையின், ஈண்டுவேண்டினரென்க. ஒத்த பண்புபற்றி ஒற்றுமைகுறித்துவரும் கைத்தாமரை, கண்வேல், புருவச்சிலை என்றித்தொடக்கத்தனவும் ஈண்டே கொள்க.

பண்புக்குத்தொக்குறின்மது கருமையென்ற ஐகாரம்.

இனி, தொல்காப்பியனுக்குக் கரியனென்ற அன்னீறு தொக்கு நிற்ப தென்றறிக. (கச)

(365) உவம வருபில துவமத் தொகையே.

எ - ன், உவமத் தொகையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ன்.) பண்பு, பயன், வினை, மெய் என்பனபற்றிவரும் உவம வருபு தோன்றாதது உவமத்தொகையாம் எ - று.

வ - று. பான்மொழி, மாரிவண்கை, புலிப்பாய்த்துள், துடியிடை எனவரும்.

இவைவிரிவுழி, பால்போலுமொழி, மாரிபோலும்வண்கை, புலிபோலும் பாய்த்துள், துடிபோலுமிடையெனவிரியும்; இவ்வாறன்றி, பாலிப்போலு மொழி பான்மொழி யெனின், உருபுத்தொகையாகக் கொள்க; அஃதென் னையோவெனின், ஈண்டு உவமையான பாலோடு பொருளான மொழியைப் புணர்த்தலே கருத்தாகலின், பாலிப்போலு மொழியென்றவழிப் பால் கரும மாக அவ்வுருபிற்குப் போலுமென்பது பயனிலையாக அது மொழியென்னும் பெயர்கொள்ள உவமையோடு பொருட்டுப் புணர்ச்சியின்றி மாகலினென்க. அறவுமன்ன.

(பி - ன்.) ¹ யென உருபுத் தொகையாகக் கொள்ளற்க. (கரு)

(366) போலப் புரைய வொப்ப வழற
மானக் கடுப்ப வியைய வேய்ப்ப
நேர நிகர வன்ன வின்ன
என்பவும் பிறவு முவமத் துருபே.

எ - ன், மேல் உவமவுருபென்றார், அவை இவையென்பது உணர்த்து தல் நுதலிற்று.

(இ - ன்.) இச்சொன்ன பன்னிரண்டும் இவைபோல்வன அறவும் உவமவுருபுகளாம் எ - று.

வ - று. “வேந்தன், மனம்போல வந்த மகன்” (பு. வெ. 2: 5), “உயிர் புரைய யூகியோ டெண்ணி”, “என்னெப்பா ¹ரிவ்வுலகி வில்”, “பகலுரு வழற நிலவுக்கான்று” (அகநா. 122), “வரைபுகுபுள்ளினமான”, “அவிரைநல் கடுக்கு மம்மென் கூந்தல்”, “காரியையுள் காவலன்றன் கை”, “செம்பவழ மேய்ப்பத் திகழ்ந்திலங்கும்”, “பொன்னேர்மேனி” (குறந். 119), “நேர்த்து நிகரல்லார் நீரல்ல சொல்லியக்கால்” (நாஸி. 64), “அரிமா னிடித்தன்ன வஞ்சிலை” (கவி. 15), “இன்னவிறலு முளகொல்” (புறநா. 19) எனவரும்.

அறவென்றதனால் வேறு வருவனவுங் கொள்க.

(பி - ன்.) ¹ ரிவ்வுலகில் (கக)

(367) எண்ண லெடுத்தன் முகத்த னீட்டல்
எனுநான் களவையு ளும்மில தத்தொகை.

எ - ன், உம்மைத்தொகையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) எண்ணியும் எடுத்தும் முகந்தும் நீட்டியும் அளக்கப்படும் நால்வகை அளவையின்கண்ணும் உம்மை தொக்கு நிற்பது, உம்மைத் தொகையாவது எ - று.

வ - று. உவாப்பதினொன்று, கழிபரணர், கல்லாடமாமூலர், பதினொன்று, பதினைந்து, ஆயிரத்தொருநூற்றைம்பத்தொன்று எ - ம், கழஞ்சேகால், கழஞ்சரையேயரைமாவரைக்காணி முந்திரிகை எ - ம், நாழியாழாக்கு, கலனேழுக்குறுணி நானாழியாழாக்கே முச்செவிடு எ - ம், சாணரை எ - ம் வரும். இவை விரியுங்கால் உவாவும் பதினொன்றும், கழிலும் பரணனும், கல்லாடனும் மாமூலனுமென விரியும். பிறவுமன்ன.

உவாவையும் பதினொன்றையுமென விரியுமேல் ஆண்டு வேற்றுமைத்தொகையாம் பிறவெனின், ¹வேங்கைமலரென்னும் வேற்றுமைத்தொகை வேங்கையது மலரெனவிரியும்; உம்மை வேறில்லை, உவாவும் பதினொன்று மென்புழி உம்மை ஒருதலையாகவே வேண்டலின், சிறப்பினால் உம்மைத் தொகையாகவே படுமென்பது.

(பி - டி.) ¹வேங்கைமலரென்பது வேற்றுமைத்தொகைக்கு வேங்கையது (கௌ)

(368) ஐந்தொகை மொழிமேற் பிறதொக லன்மொழி.

எ - ன், அன்மொழித்தொகையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

-(இ - ள்.) வேற்றுமை முதலான ஐவகையுருபுகளும் தொக்குகின்ற மொழிகளின் மேலே அவற்றின் பொருள்களைத்தழுவிய வேற்றுப்பொருள்களும் அவற்றின் சொற்களும் தொகுவது அன்மொழித் தொகையாவது எ - று.

வ - று. பூங்குழல், பொற்றொடி, கவியிலக்கணம், பொற்றூவி, கிள்ளி குடி, கீழ்வயிற்றுக்கழலை எ - ம், தாழ்குழல், கருங்குழல், தடியிடை, தகர ஞாழல் எ - ம் காண்க. இவை விரிவுழி, பூவையுடைய குழலையுடையாள், பொன்னைய தொடியினை யுடையாள், கவிக்கு இலக்கணம் சொன்னதால், பொன்னியை தாலியினை யுடையாள், கிள்ளியது குடிமக்களிருக்குபவர், கீழ்வயிற்றின்கண் எழுந்த கழலையைப்போல்வான் எ - ம், தாழ்ந்த குழலினை யுடையாள், கரிய குழலினை யுடையாள், தடியன்ன இடையினை யுடையான். தகரமும் ஞாழலும் உறுப்பாகவுடைய சாந்து எ - ம் விரியும். ¹

(பி - டி.) ¹ஆதலால் இரண்டுசொற்புணராத ஒருமொழிப்பெயராகித் கமலம் கரும்பு எனவந்தவை ஆகுபெயரும் முற்றுமையுமாகுமல்லாது அன்மொழித் தொகையாகா வென்றறிக. (கௌ)

(369) முன்மொழி பின்மொழி பன்மொழி புறமொழி
எனுநான் கிடத்துஞ் சிறக்குந் தொகைப்பொருள்.

எ - ன், தொகைச்சொற்பொருள் நிற்குமிடம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) தொகைச் சொற்களில் முதலில் நிற்கு மொழியிடத்துத்தான் பின்மொழிக்கட்டான் அனைத்துமொழிக்கண்ணுந்தான் அனைத்து மொழிக்கும் புறத்துத்தான் சிறந்துநிற்கும், தொகைச்சொற் பொருள்கள் எ - று.

ஈண்டு இடம் என்றதனும் காலமுன்கொள்ளாது இடமுன்கொள்க.

வ - று. கால்வாய், அடைகடலென்பன வாயையுடையகால், கடலினது அடையென முன்மொழிப் பொருள்குறித்தன. வேங்கைப்பூ, கருங்குதிரை என்பன பின்மொழிப்பொருள் கருதின. இவை ஈரிடத்திற்கும் 'அவியத்தீர் காட்டினவை. இனி, இளம்பூரணவாரீரியர் வேங்கைப்பூவென்பதனை முன்னிடத்திற்கும், அடைகடலென்பதனைப் பின்னிடத்திற்கும் காட்டுவர்; இருவர்மதமுறிந்துகொள்க. இராப்பகல், தாய்தந்தை, அந்தணரரசர் வணிகர்வினைஞரென்பன அனைத்துமொழிப்பொருளும் கருதவந்தன பொற்றொடி, தடியிடை, தருசுரடி, பெய்ம்முகில் என்பன அவற்றையுடையாரையும் ஒப்பாரையும் குறித்தமையின், புறமொழிமேலின்மன. பிறவுமன்ன.

(பி - டி.) 'அவியதனார்

(கக)

(370) வல்லொற்று வரினே யிடத்தொகை யாகும்
மெல்லொற்று வரினே பெயர்த்தொகை யாகும்.

எ - ன், அத்தொகைக்கு 'ஏற்பதோர் விதியுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) வல்லொற்று இடையேவந்துழிப் பெயரோடு இடம்தொக்கதாம்; மெல்லொற்று இடையேவந்துழிப் பெயரோடு பெயர்தொக்கதாம் எ - று.

வ - று. வடுகக்கண்ணனென்றால், வடுகநாட்டிற்றிறந்த கண்ணனென்றும், வடுகங்கண்ணனென்றால் வடுகற்குமகனாகிய கண்ணனென்றும். இஃது எழுத்துமுடிபேனும் தொகையதிகாரப்பட்டமையான் ஈண்டுவைத்தாரென்க

(பி - டி.) 'ஒப்பதோர்

(20)

(371) உயர்திணை யும்மைத் தொகைபல ரீதே.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) உயர்திணையிடத்துவந்த உம்மைத்தொகை பல்லோரைக் காட்டும் ரகரவொற்றாய் நிற்கும் எ - று.

வ - று. கபிலபரணர்வந்தா 'ரெனவும், சாத்தன் கொற்றன் வந்தா. ரெனவும் வரும். இவைவிரியின், கபிலனும் பரணனும் வந்தார், சாத்தனும்

கொற்றனும் வந்தாரென்று ஆம். "என்னை ? " உயர்திணை மருங்கி னும்மைத் தொகையே, பலர்சொன் னடைத்தென மொழிமனார் புலவர் " (எச்ச. 25) என்றார் தொல்காப்பியஞர்.

(பி - ம்.) ¹ ரெனவரும். ² என்னை, "உயர்திணை (உக)

(372) தொக்குழி மயங்கு விரண்டு முதலேழ்
எல்லைப் பொருளின் மயங்கு மென்ப.

எ - ன், தொகைச் சொற்பொருள் மயங்குமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) சொற்கள் தொக்குநின்றவிடத்து, மயங்கும் இயல்பினை யுடைய சொற்கள் (வேற்றுமைமுதலாக அன்மொழியிறுக்கச் சொன்ன ஆறுவகைப் பொருட்சொற்களும்), இரண்டுமுதலாக ஏழிற்குகின்ற 'பொருண்மேல் மயங்குமென்று சொல்லுவர் புலவர்' எ - று.

'தொக்குழிமயங்குந்' எனவே தொகாவிடத்து மயங்காவெனவும், 'மயங்குநமயங்கும்' எனவே மயங்கும் இயல்பில்லன மயங்காவெனவும் கொள்க.

வ - று. தெய்வவணக்கம், தற்சேர்ந்தார் (நாடிக. 93, 170) எ - ம், பொற்குடம், திரையனார் எ - ம், நாகர் பலி, போர்நேர்ந்தார் எ - ம்; வையைவடக்கு, நோய்நீங்கினான் எ - ம், யானைக்கூடம், கடற்றிறை எ - ம், ஊர்ப்புக்கான், ஊர்மனை எ - ம், அலர்முல்லை, தாழ்குழல் எ - ம், கோண் டலாம், முந்நான்கு எ - ம், தளிரடி, தளவநகை எ - ம், பதினைந்து, தகர ஞாழல் எ - ம் வரும் இவை இரண்டு தொடர்ச்சிப் பொருள்மயங்கிய ஒரு தொடர்த் தொகைமொழி; இவை தெய்வத்தை வணங்கும் வணக்கம், தெய்வத்துக்கு வணக்கம்; தன்னைச் சேர்ந்தார், தன்பாற் சேர்ந்தார் எ - ம், பொன்னாற்செய்தகுடம், பொன்னினாயகுடம்; திரையனாற்செய்யப்பட்ட லூர், திரையனதூர் எ - ம், நாகர்க்குப்பலி, நாகரதுபலி; போர்க்கு நேர்ந்தார், போரைநேர்ந்தார் எ - ம், வையையின்வடக்கு, வையைக்குவடக்கு; நோயினீங்கினான், நோயைநீங்கினான் எ - ம், யானையது கூடம், யானைக்குக் கூடம்; கடலினதுதிரை, கடலின்கட்டிறை எ - ம், ஊரின்கட்டிபுக்கான், ஊரைப்புக்கான்; ஊரின்கண்மனை, ஊரினுடையமனை எ - ம் வேற்றுமை யுருபுகள் முறையே மயங்கினவாறு.

இனி அலர்ந்தமுல்லை, அலரையுடைய முல்லை; தாழ்ந்தகுழல், தாழ்ந்த குழலினையுடையானென வினையுருபு மயங்கியவாறு.

கோனுகியதுலாம், கோணையுடைய துலாம்; மூன்றுகியநான்கு, மூன்ற னாற் பெருக்கப்பட்ட நான்கு எ - ம், தளிரன்னஅடி, தளிரை யொக்குமடி; தளவமன்னநகை, 'தளவத்தை யொக்கு நகை எ - ம், பத்துமைந்தம், பத்தின்மேலிந்து; தகரமுஞாழலும், தகரமுஞாழ்வுமுடையசாந்து எ - ம் 'வரும்.

நெறிசெய்தான், பொற்றொடி, கடிப்பகை, வரையிழிந்தான், சான்றோரிலக்கணம், ஊர்க்குளம் எ - ம், ஒலிவளை, ஆனேறு, துடியிடை, ஏழேகால் எ - ம் வரும் இவை மூன்றுதொடர்ச்சிப்பொருள் மயங்கிய ஒருதொடர்த் தொகைமொழி; இவை நெறியைச்செய்தான், நெறியினாற்செய்தான், நெறியினிற்செய்தான்; பொன்னொய்தொடி, பொன்னினொய்தொடி, பொன்னிற்செய்த தொடியையுடையாள்; கடிக்குப்பகை, கடியினதுபகை, கடியாகிய பகை; வரையிழிந்தான், வரையையிழிந்தான், வரைக்கணியிழிந்தான்; சான்றோரிலக்கணம், 'சான்றோராம் செய்யப்பட்ட இலக்கணம், சான்றோர்க்கிலக்கணம்; ஊரின்கட்டுளம், ஊரினது குளம், ஊர்க்குக்குளம் 'எ - ம், ஒலிக்கும்வளை, ஒலியையுடையவளை, ஒலிக்கும் வளையையுடையாள்; 'ஆனுகிய ஏறு, ஆனின்கணேறு, ஆனேறையான்; 'துடியன்ன இடை, துடியையொக்குமிடை, துடியன்ன இடையினையுடையாள்; 'ஏழும் காலும், ஏழின்மேற்கால், ஏழேகால் நிலமானஊர் எ - ம்⁹ வரும்.

சொல்லிலக்கணம், பொன்மணி எனவரும் இவை நான்குதொடர்ச்சிப் பொருள்மயங்கிய ஒரு தொடர்த்தொகைமொழி; இவை சொற்கிலக்கணம், சொல்லது இலக்கணம், சொல்லும் இலக்கணமும், சொல்லிலக்கணஞ் சொன்னதால் எ - ம், பொன்னொய்யமணி, பொன்னினொய்யமணி, பொன்னின் கண்மணி, பொன்னுமணியும் எ - ம்¹⁰வரும்.

கருப்புவேலி, இயலிசை எனவரும் இவை ஐந்துதொடர்ச்சிப்பொருண் மயங்கிய ஒருதொடர்த் தொகைமொழி; இவை, கரும்பாற்செய்தவேலி, கரும்புக்குவேலி, கரும்பினிற் செய்தவேலி, கரும்பினதுவேலி, கரும்பின் கண்வேலி எ - ம், இயலையுடையவிசை, ¹¹இயலினிசை, இயற்கணிசை, இயலாகியஇசை, இயலுமிசையும் எ - ம் வரும்.¹²

நாலுரை, உரைவிரி எனும் இவை, ஆறுதொடர்ச்சிப்பொருள் மயங்கிய ஒருதொடர்த் தொகைமொழி. இவை தூலையொக்குமுரை, தூற்குரை, ¹³தூலதுரை, தூற்கணுரை, தூலன்னஉரை, தூலுமுரையும் எ - ம், உரையவிரி, உரைக்குவிரி, உரையதுவிரி, உரைக்கண்விரி, உரைக்கும் விரி, உரைவிரியுடையது எ - ம் வரும்.¹⁴

கருத்துப்பொருள், சொற்பொருள் எனவரும் இவை ஏழுதொடர்ச்சிப் பொருள் மயங்கிய ஒருதொடர்த் தொகைமொழி; இவை கருத்தையுடைய பொருள், கருத்தினாலறியும்பொருள், கருத்திற்குப்பொருள், கருத்தினறியும் பொருள், கருத்தினதுபொருள், கருத்தின்கட்பொருள், கருத்துப்பொருளும் எ - ம், சொல்லான் அறியப்படும்பொருள், சொற்குப்பொருள், சொல்லின் அறியப்படும் பொருள், சொல்லதுபொருள், சொல்லின்கட்பொருள், சொல்லாகிய பொருள், சொல்லும் பொருளும் எ - ம் வரும். பிறவுமன்ன.

“வாளமீ னுள்ள தலைப்படல்” (திரு. 8) என்பது இரண்டொடர்ச்சிப்பொருண்மயங்கிய பலதொடர்த் தொகைமொழி; இது வாளமீனை உள்ளல் தலைப்படல், வாளமீன் உள்ளலைத் தலைப்படலெனவரும்.

“புலி கொல்யாணை” என்பது மூன்று தொடர்ச்சிப்பொருள் மயங்கிய பலதொடர்த்தொகைமொழி; இது புலியைக் கொன்ற யாணை, புலியாற் கொல்லப்பட்ட யாணை, புலியினிற் கொல்லப்பட்ட யாணை எனவரும்.

“குரங்கெறிவிளங்காய்” (தொந். பாயிரம், மேற்) என்பது நான்கு தொடர்ச்சிப் பொருள்மயங்கிய பலதொடர்த்தொகைமொழி; இது குரங்கை யெறிந்த விளங்காய், குரங்கால் எறியப்பட்ட விளங்காய், குரங்கிற்கு¹ எறிந்த விளங்காய், குரங்கினெறியப்பட்ட விளங்கா யெனவரும். இவ்வாறு பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

(பி - டி.)¹ பொருளால்² தளவை யெள்ளுநகை³ அன்மொழித்தொகை வந்தவாறு, இரண்டுபொருண்மயக்கம்முற்றும்⁴ சான்றோர்செய்த இலக்கணம்⁵ எ - ம் வேற்றுமைத்தொகை விரிந்தன. ⁶ எ - ம் வினைத்தொகை விரிந்தன. ⁷ எ - ம் பண்புத்தொகைவிரிந்தன. ⁸ எ - ம் உவமத்தொகைவிரிந்தன ⁹ உம்மைத்தொகைவிரிந்தன. மூன்று பொருண் முற்றும்¹⁰ விரிந்துவரும். நான்குபொருண்முற்றும்¹¹ இயலுமிசை. இயலுவதைச் செய்யுமிசை¹² ஐந்துபொருண்முற்றும்¹³ தாலினுரை ¹⁴ ஆறு பொருண்முற்றும்¹⁵ எறியப்பட்ட விளங்காய் (222)

(373) முற்றீ ரெச்ச மெழுவாய் விளிப்பொருள்
ஆறுரு பிடையுரி யடுக்கிவை தொகாநிலை.

எ - ன், தொகாநிலைத் தொடர்மொழி இவையென்பது உணர்த்துதல் ங்கலிற்று.

(இ - ள்.) வினைமுற்று, வினைக்குறிப்பு முற்று, பெயரெச்சம், வினை யெச்சம், எழுவாய்வேற்றுமை, விளிவேற்றுமைகள் தம்பொருளான பெயர் வினைகளோடு புணரும் புணர்ச்சியும், ஆறுருபும், இடைச்சொல்லும், உரிச் சொல்லும் புணரும் புணர்ச்சியும், இரண்டுமுதலான அடுக்குமொழிகளும் தொகாநிலைத்தொடர் மொழிகளாம் எ - று.

வ - று. உண்டான் சாத்தன், குழையன்கொற்றன், உண்டசாத்தன், உழுதுவந்தான், சாத்தன் உண்டான், சாத்தாகொள், சாத்தனை, சாத்தனால், சாத்தற்கு, சாத்தனின், சாத்தனது, சாத்தன் கண், “அதுகொ ரேழி காம நோயே” (குறுந். 5), “நனிபே தையே நயனில் கூற்றம்” (புறநா. 227), பாம்புபாம்பு என முறையே காண்க.

“காலங்கரந்த பெயரெச்சம் வினைத்தொகை” என்றமையால், காலந் தோன்றும் பெயரெச்சம் தொகாநிலையாமென்க (223)

(374) திணையே பாலிடம் பொழுது வினாவிறை
மரபா மேழு மயங்கினும் வழுவே.

எ - ன், வழுநிலையும் வழாநிலையும் உணர்த்துதல் றுதலிற்று.

(இ - ள்.) திணைமுதலான ஏழும் தத்தம் இயல்பன்றி மயங்கிவரின் அவை வழுக்களாம் எ - று.

மயங்கின் வழுவாமெனவே, மயங்காதுவருதல் வழாநிலையாமென்க. இவ்வாற்றினும் ¹சொற்பகுத்து ஆராய்ந்தா²ராம். அஃதாவது, ஒன்று இந் தின்மேற்சேறலும் இற்திணைக்கொண்டு முடிதலுமாமென்க.

அவற்றுள், திணைவழு நான்காம்; தனித்திணைவழுவும், பாற்றிணை வழுவும், இடத்திணைவழுவும், பாலிடத்திணைவழுவாமென.

அவற்றுள், தனித்திணைவழுவாவது :—பாலும் இடனுமின்றித் திணை தனியே மயங்குவது. அது : வந்தான் அது, வந்தாள் அது, வந்தார் அவை எ - ம், வந்தது அவன், வந்தது அவள், வந்தன அவர் எ - ம் இருதிணை வினை மேலும் இருதிணைப் பெயர்வந்து மயங்கிய ஆறும்; அவன் வந்தது, அவள் வந்தது, அவர்வந்தன எ - ம், அதுவந்தான், அதுவந்தாள், அவைவந்தார் எ - ம் இருதிணைப்பெயர் மேலும் இருதிணைவினைவந்து மயங்கிய ஆறும் ஆகத் தனித்திணைவழுப் பன்னிரண்டாம்.

இனி, பாற்றிணை வழுவாவது :—இடமயக்கமின்றிப் பாலும் திணையும் மயங்குவது. அது : வந்தான் அவை, வந்தாள் அவை, வந்தார் அது எ - ம், வந்தது அவர், வந்தன அவன், வந்தன அவள் எ - ம் இருதிணைவினைப்பான் மேல் இருதிணைப்பெயர்ப்பால் மயக்கம் ஆறும்; அவன்வந்தன, அவள் வந்தன, அவர்வந்தது எ - ம், அதுவந்தார், அவைவந்தான், அவைவந்தாள் எ - ம் இருதிணைப் பெயர்ப்பால்மேல் இருதிணைவினைப்பால்மயக்கம் ஆறும் ஆகப் பாற்றிணைவழுப் பன்னிரண்டாம்.

இடத்திணைவழுவாவது :—பான்மயக்கமின்றி இடமும் திணையு மயங்கு வது. அது : வந்தான் சேவலேன், வந்தாள் பேடையேன், வந்தார் மான்க ளோம் எ - ம், வந்தது பாணனேன், வந்தது விறலியேன், வந்தனவயவரேம் எ - ம் படர்க்கை இருதிணைவினைமேல் தன்மையிருதிணைப்பெயர்மயக்கம் ஆறும்; வந்தான் கடுவனை, வந்தாள் பேடையை, வந்தார் ³மான்களீர் எ - ம், வந்தது தலைவனை, வந்தது தலைவியை, வந்தனமாந்தரீர் எ - ம் படர்க்கை யிருதிணைவினைமேல் முன்னிலை யிருதிணைப் பெயர்மயக்கம் ஆறும்; சேவலேன் வந்தான், பேடையேன் வந்தாள், மான்களோம் வந்தார் எ - ம், பாணனேன் வந்தது, விறலியேன் வந்தது, ⁴மல்லரேம் வந்தன எ - ம் தன்மை யிருதிணைப்பெயர்மேற் படர்க்கையிருதிணைவினைமயக்கம் ஆறும்; கடுவனைவந்தான், பேடையைவந்தாள், மறிகளீர்வந்தார் எ - ம், தலைவனைவந்தது, தலைவியைவந்தது, மாந்தரீர்வந்தன எ - ம் முன்னிலை இருதிணைப்பெயர்மேற் படர்க்கை இருதிணைவினை மயக்கம் ஆறும் ஆகப் படர்க்கைவினையோடு தன்மை முன்னிலைப்பெயரும் அவற்றின்மேற் படர்க் கைவினையும் மயங்கின இடத்திணைவழு இருபத்துநான்காம்.

தன்மை முன்னிலைவினைகள் இருதிணைக்கும் பொதுவாகலான், அவற் றால் திணைமயக்கவழு வாராதெனக்கொள்க.

பாலிடத்திணைவழுவாவது :—அம்மும்மையும் மயங்கிவருவது; ¹அது : வந்தான் பேடையேம், வந்தாள் சேவலேம், வந்தார் கடுவனேன் எ - ம், வந்தது ²மாந்தரேம், வந்தது ³மாந்தரேம், வந்தன ⁴பாணனேன் எ - ம் படர்க்கை

இருதிணை யொருமைப் பன்மை வினைமேல் தன்மையிருதிணை யொருமைப் பன்மைப் பெயர் மயங்கிய மயக்கமாறும்; வந்தான்பேடையிர், வந்தான் சேவலீர், வந்தார்மன்னுயை எ - ம், வந்தது ஊரீர், வந்ததுகிழத்தியிர், வந்தனபாணனை எ - ம் படர்க்கையிருதிணை யொருமைப்பன்மை வினை மேல் இருதிணை முன்னிலை யொருமைப் பன்மைப் பெயர் மயங்கிய மயக்க மாறும்; பேடையேம் வந்தான், சேவலேம் வந்தான், கடுவனேன் வந்தார் எ - ம், ஊரேம் வந்தது, கிழத்தியேம் வந்தது, மல்லனேன் வந்தன எ - ம் இருதிணைத் தன்மை யொருமைப் பன்மைப் பெயர்மேல் இருதிணைப் படர்க்கை யொருமைப் பன்மைவினை மயங்கிய மயக்கமாறும்; பேடையிர் வந்தான், சேவலீர்வந்தான், கடுவனைவந்தார் எ - ம், ஊரீர்வந்தது, கிழத்தி யீர்வந்தது, மல்லனைவந்தான் எ - ம் இருதிணை முன்னிலை யொருமைப் பன்மைப் பெயர்மேற் படர்க்கையிருதிணையொருமைப் பன்மைவினை மயங் கிய மயக்கமாறும் ஆகப் பாலிடத்தினைவழு இருபத்துநான்கு

ஆகத் தனித்திணைவழுப் பன்னிரண்டும், பாற்றிணை வழுப் பன்னி ரண்டும், இடத்திணைவழு இருபத்துநான்கும், பாலிடத்திணை வழு இருபத்து நான்கும் ஆகத் திணைவழு எழுபத்திரண்டாம்.

அதுமல்லன், மல்லன் அது; அதுவிறவி, விறவியது; அவையாடவர், ஆடவரவை; அவைஅரிவையர், அரிவையர்அவை என இவ்வாறு பெயரும் பெயரும் மயங்கிய திணைவழுவுக்கொள்க.

இனிப் பால்வழுவாது :—திணையிடமயக்கமின்றிப் பாலே மயங்குவது ; அது : உண்டான் அவன், உண்டான் அவன், உண்டார் அவன் எ - ம், அவன் உண்டான், அவன் உண்டான், அவர் உண்டான் எ - ம் வினைமேற் பெயரும் பெயர்மேல் வினையும் வந்து, ஆண்பால் பெண்பால் ஒருமைப்பால் பன்மைப்பால் மயங்கின உயர்திணைப் பால்வழு ஆறும்; உண்டதுஅவை, உண்டனஅது எ - ம், அவைஉண்டது, அது உண்டன எ - ம் வினைமேற் பெயரும் பெயர்மேல்வினையும்வந்து, ஒருமை பன்மை மயங்கிய அஃறிணைப் பால்வழு நான்கும் ஆகப் பால்வழுப் பத்து.

அவன்முனிகள், அவள்அரிவையர், அவர்நம்பி, அவர் நங்கை, அவன் 'அரசிகள், அவள் சாத்தரெனப் பெயரும் பெயரும் மயங்கின பால்வழுவும் கொள்க.

இனி இடவழு, தனியிடவழுவும் பாலிடவழுவுமென இரண்டாம் :—

அவற்றுள், தனியிடவழுவாவது திணையும் பாலுமின்றி இடமே மயங்குவது; அது : வந்தான்யான், 'வந்தார்யாம் எ - ம், வந்தான்நீ, வந்தார் நீயிர் எ - ம், வந்தாய் யான், வந்தீர்யாம் எ - ம், வந்தாய் அவன், வந்தீர் அவர் எ - ம், வந்தேன்நீ, வந்தேம்நீயிர் எ - ம், வந்தேன்அவன், வந்தேம் அவர் எ - ம் மூவிடவினைமேலும் மூவிடப்பெயர் மயங்கிய மயக்கம் பன்னி ரண்டும்; யான்வந்தான், யாம்வந்தார் எ - ம், நீவந்தான், நீயிர்வந்தார் எ-ம், யான்வந்தாய், யாம்வந்தீர் எ - ம், அவன்வந்தாய், அவர்வந்தீர் எ - ம், நீவந்தேன், நீயிர்வந்தேம் எ - ம், அவன்வந்தேன், அவர்வந்தேம் எ - ம்

மூவிடப்பெயர் மேலும் மூவிடவினை மயங்கிய மயக்கம் பன்னிரண்டும் ஆகத் தனியிடவழு இருபத்துநான்கு.

இனிப் பாலிடவழுவாவது:—திணையின்றிப் பாலும் இடமும் மயங்கி வருவது; அது: வந்தான்யாம், வந்தார்யான் எ - ம், வந்தான்நீயிர், வந்தார்நீ எ - ம், வந்தாய் யாம், வந்தீர் யான் எ - ம், வந்தாய்அவர், வந்தீர் அவன் எ - ம், வந்தேன் நீயிர், வந்தேம்நீ எ - ம், வந்தேனவர், வந்தேமவன் எ - ம் மூவிடவினைமேலும் மூவிடப்பெயரும் பாலுமான மயக்கம் பன்னிரண்டும்; யான் வந்தார், யாம்வந்தான் எ - ம், நீவந்தார், நீயிர்வந்தான் எ - ம், யாம்வந்தாய், யான்வந்தீர் எ - ம், அவர்வந்தாய், அவன்வந்தீர் எ - ம், நீயிர்வந்தேன், நீவந்தேம் எ - ம், அவர்வந்தேன், அவன்வந்தேம் எ - ம் மூவிடப்பெயர்மேலும் மூவிடவினையும்பாலுமான மயக்கம் பன்னிரண்டும் ஆகப் பாலிடவழு இருபத்துநான்கு; ஆகஇடவழு காற்பத்தெட்டு.

அவன்யான், சாத்தன்யானென்றற்றெடுக்கத்துப் பெயரொடு பெயர் மயங்கின இடவழுவும் கண்டுகொள்க.

இனிக் காலவழுவாவது:—பண்டு, அன்று, நெருநல் எ - ம், இன்று, இப்பொழுது எ - ம், நாளை, இனி, மேல், எதிர் எ - ம் வரும் இத்தொடக்கத்து இறப்பு நிகழ்பு எதிர்பென்னும் முக்காலப் பெயரோடும் முக்காலவினையும் மயங்குவது. அது: வந்தான்நாளை, வாராரின்றான்நெருநல், வாராரின்றான்நாளை, வரும்நெருநல் எ - ம், நாளைவந்தான், நெருநல்வாராரின்றான், நாளைவாராரின்றான், நெருநல்வரும் எ - ம் வினைமேற் பெயரும் பெயர்மேல்வினையும் வந்துமயங்கின காலவழு எட்டெனக்கொள்க. அஃதெல், இன்றென்னுநிகழ்காலப் பெயருடன், இன்றுவந்தான், இன்று வருமென வழங்குதலும் வழுவாம்பிறவெனின், இன்றென்பது இன்றைநாளையன்றே! அதனகத்து நிகழ்சமயநோக்க ஏனைக்காலங்களுமுளவாகலின், வழுவன்றென்க. பிறவுமன்ன.

இனி வினாவழுவாவது:—கறக்கின்ற எருமை பாலோ? சிணையோ? எனவும், ஒருவிரல்காட்டி, இது சிறிதோ? பெரிதோ? எனவும் வரும் இத்தொடக்கத்தனவெனக்கொள்க.

இனிச் செப்புவழுவாவது:—கடம்பூர்க்குவழியாதெனின், இடம்பூணி என்னாவின்கன்றெனவும், கருவூர்க்குவழியாதென்றால், பருநூல் பன்னிரு தொடியெனவும் வரும் இத்தொடக்கத்தனவெனக் கொள்க.

இனி மரபுவழுவாவது:—வரலாற்றுமுறைமை மயங்கச்சொல்லுவது; அது: யாண்மேய்ப்பாண ஆயனென்றும், பசுமேய்ப்பாணப் பாகனென்றும், எருமையிலத்தி, குதிரைச்சாணுகமென்றும் வரும் இத்தொடக்கத்தனவெனக்கொள்க.

(பி - ன்.) ¹ சொற்பகுத்தார் அஃதாவது ² ராப ³ (க) மான்மாக்களீர் (உ) மான்மகளீர் ⁴ மடையரேய்வந்தன் ⁵ ஊரரேய் ⁶ நீர், வந்தது குளத்தியிர் ⁷ சாத்தர் ⁸ வந்தான்யான், வந்தார் (உ.சு)

(375) ஐயந் திண்பா லவ்வப் பொதுவினும்
மெய்தெரி பொருண்மே லன்மையும் விளம்புப.

எ - ன், திண்பால் ஐயுற்றவழியும் துணிந்தவழியும் இவ்வாறே சொல் லுகவெனத் திண்பால் வழக்காதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) திணமேல் ஐயந்தோன்றியவழி அவ்விருதிணைக்கும் பொது வினனும், பால்மேல் ஐயந்தோன்றியவழி அவ்வப்பால்களுக்குப் பொதுவின னும், இன்னதென்று உண்மைதெரிந்த பொருளின்மேல் அல்லாத தன் மையவைத்தும் சொல்லுவர் ஆசிரியர் எ - று.

வ - று. தெற்றெனவுணர்தலாகாத இடமானும் காலமானும்பற்றி நான்குமுடி அளவின் ஒருருவகண்டு, குற்றிகொல்லோ? மகன்கொல்லோ? என்று, ஐயுற்றவழிக் குற்றிகொல்லோ மகன்கொல்லோ தோன்றுவதென் றலுமாகாது; தோன்றுவானென்றலுமாகாது; அவ்விருதிணைக்கும் ஏற்ப இஃதோ தோன்றுகின்ற உருவென்க; அஃதேல், உருவென்பது பொதுச் சொல்லாயினன்றே அவ்வாறமைவதெனின், மகனுருவுகொல்லோவென்னும் குறிப்பினையுச் சொல்லுதலின் அமையுமென்க.

உயர்திணையுள், பெண்மகள் கொல்லோ? ஆண்மகன்கொல்லோ? எனப் பாலையம்தோன்றியவழி, இஃதோ தோன்றுவானெனலும் ஆகாது, தோன்றுவானெனலும் ஆகாது; அவ்விருபாற்கும் பொதுவாகத் தோன் றுவாரென்க.

இனி, அஃறிணைக்கண் செய்யகத்துப் பல அடிச்சுவடுகண்டால் ஒன்றே பல அடிச்சுவடுபடவுந்திரியும்; பலவும் பலவடிச்சுவடுபடவுந் திரியுமாகலின், ஒன்றுகொல்லோ? பலகொல்லோ? என்று ஐயுற்றவழி, ஒன்றுகொல்லோ பலகொல்லோ இச்செய்யுக்கதெனலுமாகாது, புக்கனவெனலுமாகாது; அவ்விருபாற்கும் ஏற்ப ஒன்று கொல்லோ பலகொல்லோ இச்செய்யுக்க பெற்றமென்க.

இனித் துணிவுதோன்றியவழி, குற்றிகொல்லோ? மகன்கொல்லோ? என நின்ற திணையயத்துக்கண் மகனாதல் துணிந்தாற் குற்றியல்லன் மகனென்க; குற்றியாதல் துணிந்தால் மகனன்று குற்றியென்க.

இனிப் பாலையத்துப் பெண்மகளாதல் துணிந்தானேல், ஆண்மகனால் லன் பெண்மகனென்க; ஆண்மகனாதல் துணிந்தானேற் பெண்மகளல்லன், ஆண்மகனென்க.

இனி, அஃறிணைக்கண் ஒன்றுதல துணிந்தானேல், பலவன்று ஒன் றென்க; பலவாதல் துணிந்தானேல், ஒன்றல்ல பலவென்க. அஃதேற் குற்றியல்லன் மகனென்றவழி, அல்லனென்னும் உயிர்கிணை வினைக்குறிப்பு முற்று மகனென்னும் பெயர்கொண்டு முடியக் குற்றியென்னும் பெயர்க்கு ஒரு பயனிலையின்மையின் அது நின்றவற்றுமெனின், நீக்கப்பொருண் மைக்கண் வரும் ஐந்தனுருபு குற்றியினல்லனென விரிய நின்ற வற்றுதா மென்க. அல்லனவற்றிற்கும் இவ்வாறே கொள்க.

(உரு)

(376) உயர்திணை தொடர்ந்த பொருண்முத லாறும்
அதனோடு சார்த்தி னத்திணை முடிபின.

எ - ன், உயர்திணைவழுவமைப்பு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) உயர்திணையைச் சார்ந்துவரும் பொருளாதியாறும், அவ்
வுயர்திணையோடு சார்த்தி முடிப்பின், உயர்திணைமுடிபினவாம் எ - று.

எனவே, தம்வினையோடு சார்த்தின், தம் அஃறிணையானே முடியு
மென்பதாமாயிற்று.

வ - று. நம்பி பொன்பெரியன் ; மகஅழகியன், குழவி அழகியன்,
விருந்தழகியன், அடிமையழகியன் எ - ம், 'நாடுபெரியன், ஊர்பெரியன்,
இல்லம்பெரியன் எ - ம், வாழ்நாள் பெரியன் எ - ம், கண்பெரியன், தோள்
பெரியன், மூக்குக் கூரியன், மார்பகலியன் எ - ம், குடிமைநல்லன்,
ஆண்மைநல்லன், இளமைநல்லன், மூப்புநல்லன், அலியல்லன், கூனல்
லன், குருடல்லன் எ - ம், செலவுநல்லன், வரவுநல்லன், உணவுநல்லன்
எ - ம் வருமிவை உயர்திணையான் முடிந்தன.

இனித் தம்வினையான் முடியுமாறு : நம்பிக்குப் பொன்பெரிது ; மகவழ
கிது, குழவியழகிது, விருந்தழகிது, அடிமையழகிது எ - ம், நாடுபெரிது,
ஊர்பெரிது, இல்லம்பெரிது எ - ம், வாழ்நாள்பெரிது எ - ம், கண்பெரிது,
தோள்பெரிது, மூக்குக்கூரிது, மார்பகலிது எ - ம், குடிமையழகிது, ஆண்
மையழகிது, இளமையழகிது, மூப்பழகிது, அலிபோயிற்று, கூன்
போயிற்று, குருடபோயிற்று எ - ம், செலவழகிது, வரவழகிது, உணவழ
கிது எ - ம் வரும். பிறவுமன்ன.

(பி - டி) 'நாடுஅழகியன், ஊர்அழகியன், இல்லம் அழகியன் எ - ம்,
வாழ்நாளழகியன். (உக)

(377) திணைபால் பொருள்பல விரவின சிறப்பினும்
மிகவினு¹ மிழிபினு மொருமுடி பினவே.

எ - ன், திணை² பால் மரபு வழுவமைப்பு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) திணையும் பாலும் பலபொருளும் தம்முள்விரவி நின்றவழிச்
சிறப்பினும் மிகுதியினும் இழிப்பினும் ஒன்றனைக் கொண்டுமுடியும்
எ - று.

வ - று. “ அங்கண் விசும்பி னகனிலாப் பாரிக்கும், திங்களுஞ்
சான்றோரு மொப்பர்மற் - நிற்கண், மறுவாற்றுஞ் சான்றோரஃ தாற்றார் தெரு
மந்து, தேய்வ ரொருமா சுறின் ” (நாடிக. 151), “ பழியஞ்சான் வாழும்
பசவு மழிவினற், கொண்ட வருந்தவம் விட்டானுங் கொண்டிருந், தில்லஞ்சி
வாழு மெருது மிவர்முவர், நெல்லுண்ட நெஞ்சிற்கோர் நோய் ” (திரு. 80)
எ - ம் வருமிவை சிறப்பினுன் உயர்திணை முடிபுபெற்றன.

“ வேந்தன் பெரும்பதி மண்ணுண் மாந்தர், ஈங்கிம் பூவ ரிதற்குரி
யோரே ”, “ தன்பான் மனையா எயலான். நலைக்கண்டு பின்னும், இன்பா

லக்சிற் கிவர்கின்றகைப் பேடி போலா, நன்பால் பசுவே துறந்தார் பெண்டிர் பால் பார்ப்பார், என்பாரை யோம்பே நெனின்யானவ னை வென்றான் ” (ஃவக. 443), “ பார்ப்பா ரறவோர் பசுப்பத் தினிப்பெண்டிர், மூத்தோர் குழி யெனுமிவரைக் கைவிட்டுத், தீத்திறத்தார் பக்கமே சேர்கென்று ” (சிறப். 21:53) எனவருமியை (பன்மை) மிகவினால் உயர்தினை முடிபெற்றன.

“ நசைதர வந்தோர் நசைபிறக் கொழிய, வசைபட வாழ்ந்தோர் பலர் கொல் புரையி, னற்பனுவ னால்வேதத், தருஞ்சீர்த்திப் பெருங்கணுறை, நெய்ம்மலி யாவுதி பொங்கப் பன்மாண், வியாச் சிறப்பின் வேள்வி முற்றி, பூபு நட்ட வியன்களம் பலகொல், யாபல கொல்லோ பெரும ” (புறநா. 15), “ தொல்லை நால்வகைத் தோழருந் தூமணி நெடுந்தேர், மல்லந் தம்மியு மாமனு மதுவிரி கமழ்தார்ச், செல்வன் றுதையுந் செழுநக ரொடுவள நாகும், வல்லைத் தொக்கன வளங்கெழு கோயிலு ளொருங்கே ” (ஃவக. 2360.) இவை சிறப்பினுள் அஃறிணை முடிபெற்றன.

“ கோலஞ்சி வாழும் குடியுங் குடிதழீஇ, ஆலம்வீழ் போலு மமைச்ச னும்—வேலின், கடைமணிபோற் நிண்ணியான் காப்புமீம் மூன்றும், படை வேந்தன் பற்று விடல் ” (திரி. 34), “ எச்சிலார் தீண்டார் பசுப்பார்ப்பார் தீத்தெய்வம், உச்சந் தலையோ டிவைபென்ப யாவரும், திட்பத்தாற் றீண்டாப் பொருள் ” (ஆசிர. 6.) இவை பன்மைமிகவினால் அஃறிணை முடிபெற்றன.

“ வடுக ரருவாளர் வான்கரு நாடர், சுடுகாடு பேயெருமை பென்றிவை யாவும், குறுகா ரறிவுடை யார் ”, “ மூர்க்கனு முதலையுங் கொண்டது விடா ” எனுமிவை இழிப்பினுள் அஃறிணை முடிபெற்றன.

ஒருவன்கொல்லோ பலர்கொல்லோ இச்செய்யுக்கார்? ஒருத்தி கொல்லோ பலர்கொல்லோ ஈண்டுப் புக்குற்றார்? எனுமிவை ஒருமை பன்மை விரவிவந்து பன்மைமிகவினாற் பன்மைமுடிபெற்றன.

“ கண்டபான் மயங்கு மையக் கிளவி, நின்றோர் வருவோரென்று சொன் னிகழக், காண வையமும் பல்லோர் படர்க்கை ” என்றார், அகத்திய ழர். இச்சூத்திரத்தினால், ஒருவர் கொல்லோ பலர்கொல்லோ என்ற இலக் கணவழுவுக்கு அமைதிகண்டுகொள்க.

“ பலவயி னனு மெண்ணுத்தினை விரவுப்பெயர், அஃறிணை முடிபினை செய்யு ளுள்ளே ” (கிளவி. 51) என்றார், தொல்காப்பியழர்.

இவற்றால் இவைமுடியுமாறு ஆராய்ந்துகொள்க.

இனிப் பலபொருள்விரவின் : “ ஊன்றுவை, கறிசோ றுண்டு வருந்து தொழி லல்லது, அறிதுதொழி லறியா வாகலின் ” (புறநா. 14.) இது சிறப்பினுள் ஒன்றற்கேற்றவினைகொண்டது.

அரசன் எடுத்துவிட்டான், நாடகி ஆடவந்தரன் ; இவை பலவிரவிச் சிறப்பினுள் ஒருபாலால் முடிந்தன.

எயின்நாடு, மறநாடு, பார்ப்பனச்சேரி, அரசர்பெருந்தெரு, வாணிகநகர மெனுமிவை, உயர்திணைக்கட் பலவிரளிப் பன்மையான் ஒருபெயரேற்றன.

ஆதிண்டுக்குறி, வயிரகடகம், மாந்தோட்டம், கமுகந்தோட்டம் எ - ம், ஒடுவன்காடு, காணக்காடு எ - ம் வருமிவை அஃறிணைக்கட் டலைமையும் பன்மையும்பற்றி ஒருபெயரேற்றன. பிறவுமன்ன.

“பாணன் பறையன் கடம்பன் றுடியன், எனுநான் கல்லது குடியு மில்லை” (புறநா. 335) என்பது உயர்திணை அஃறிணையான்முடிந்தது; இவ்வழு யாண்டு அமைக்கப் படுமோவெனின், அது வழுவாயினன்றே அமைக்கவேண்டுவது; குடியென்பதனை எல்லாவற்றோடுங் கூட்டியுரைக்கப்படுதலின், வழாநிலையாமென்க.

(பி - டி.) ¹ மிழிப்பினும் ² பால்வழுவமைப்பு ³ தொக்கது ⁴ வியன் களம், தொக்கதென ஒருமை அஃறிணை ⁵ தீய்த்தேவர் ⁶ மூன்று, இவையென்ப என்ற பன்மைமிகுதியான் ¹ நின்றோன் வருவோர் (௨௭)

(378) உவப்பினு முயர்வினுஞ் சிறப்பினுஞ் செறவினும்
இழிப்பினும் பாறிணை யிழுக்கினு மியல்பே.

திணைபால் வழுவமைப்பு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்வைந்திடத்தும் பாலும் திணையும் மயங்கிவழங்கினும் அது முறைமையாம் எ - று.

வ - று. “தேமல ரங்கட் டிருவே புகுதக, மாமலர்க் கோதை மனுளன் புகுதக, காமன் புகுதக காளை புகுதக, நாம வெழில்விஞ்சை நம்பி புகுதக” (சீவக. 2121.) இஃது உவப்பினால் ஆண்பால் பெண்பாலாய் மயங்கி வழங்கினவாறு.

ஒருத்தியை, என்பாவை வந்தது, போயிற்று எ - ம், ஒருவனை, என் ஆனைவந்தது, போயிற்று எ - ம், ஓராவனை, என் அன்னைவந்தாள், போயினாள் எ - ம், ஓரெருத்தினை, என்தந்தை வந்தான், போயினான் எ - ம் வழங்குதல் உவப்பினால் இருத்தினையும் மயங்கியவாறு.

ஒருவனையும் ஒருத்தியையும் ஒன்றனையும், அவர்வந்தார், போயினார் என்றல் உயர்த்துச்சொல்லுதல்.

“செந்தார்ப் பசுங்கிளியார் சென்றார்க்கோ ரின்னுரைதான், தந்தாரேற் றந்தாரென் னின்னுயிர்” (சீவக. 1036), “மையார் தடங்கண் மயிலன்னாய் தீத்திண்டு, கையார் பிரிவித்தல் காண்” (திணைமா. 5.) இவை உயர்த்துச் சொல்லுதற்கண் அஃறிணை உயர்திணையாயின.

“இரவின் வருவானைப் புல்லலுறு மென்மனனே தோழா” எ - ம், “மகிழ்வார்க்கு மல்லார்க்குந் தாயாகித் தலையளிக்குந் தன்னுறை யூரகேள்” (யா. கா. செய். 11, உரை; “விளங்குமணி”) எ - ம் வருமிவை சிறப்பின்கட் பெண்பால் ஆண்பாலாகவும், ஆண்பால் பெண்பாலாகவும் வழங்கின. “மன்னனுயிர்த்தே மலர்தலை யுலகம்” (புறநா. 186), “உற்றவன் றீர்ப்பான்

மருந்துழைச் செல்வானென், தப்பானுற் கூற்றே மருந்து ” (குறள். 950), “தம்பொருளென்பதம் மக்க ளவர்பொருள், தந்தம் வினையான் வரும் ” (குறள். 63.) இவை சிறப்பினால் அஃறிணையாயின.

“எனைத்துணைய ராயினு மென்னும் தினைத்துணையும், தேரான் பிறனில் புகல் ” (குறள். 144), “அவர்நமக், கண்ணையு மத்தனு மல்லரோ தோழி, புலனிய தெவனே வன்பிலக் கடையே” (குறள். 93.) இவை செற வின்கட் பால்மயங்கின.

“ஏவவுஞ் செய்கலான் ருன்றேரா னவ்வுயிர், போஒ மளவுமோர் நோய் ” (குறள். 848), “இரவெதிர் கொள்ளா விருகாற் பகவே, அரிய விரத மடங்குத லில்லா.” இவை இழிப்பின்கண் அஃறிணையாயின. பிறவு மன்ன.

இவை முடியுமாறு தொட்காப்பியத்துள் அறிந்துகொள்க. (2-அ)

(379) ஒருமையிற் பன்மையும் பன்மையி னொருமையும்
ஒரிடம் பிறவிடந் தழுவலு முளவே.

எ - ன், பாவிட வழுவமைப்பு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒருமைச்சொல் பன்மைதழுவலும், பன்மைச்சொல் ஒருமைதழுவலும் ஒரிடத்துக்கு உரியசொல் பிறவிடங்கள் தழுவலும் உளவாம் எ - று.

இப்பான்மயக்கம் முன்னுரைத்த உவப்புமுதலாயின அல்லாதவழி வருவதெனக்கொள்க.

வ - று. நீரிருந்தன, பாலிருந்தன எ - ம், நாடெல்லாம் வாழ்ந்தது, ஊரெல்லாம் உவந்தது, சோறுமாண்டது, படைவந்தது, சாத்துவந்தது, கண்சிவந்தது, முலைவீங்கிற்று, “இருநோக் கிவளுண்க ணுள்ளது ” (குறள். 1091), “உள்ளிய தெல்லா முடனெய்தும்” (குறள். 309) எ - ம் இவை அஃறிணையொருமையுடன் பன்மையும், பன்மையுடன் ஒருமையும்மயங்கின. “அருதை தந்தை, யண்ணல் யானை யடுபோர்ச் சோழர்” (அகநா. 96) “வழிபடு தெய்வ நிற்புறங் காப்ப.....பொலிமினென்னும் புறநிலை வாழ்த்தே ” (தொடர். செய். 110), “கலம்பெறு கண்ணுள ரொக்கம்றலைவ,பொழுதெதிர்ந்த, புள்ளினிர் மன்ற வென்றக் குறுதலின்,.....பதமிகப் பெறுகுவிர்,.....ஒருவி ரொருவி ரோம்பினிர் கழிமின் ” (மலைபடு. 50, 65 - 6, 157, 218), யான் எம்மூர்புகுவல் எ - ம், “புலைய நெறிந்த பூசற் றண்ணுமை, ஏவலினையர் தாய்வயிறு கரிப்ப ” எ - ம் உயர்திணையொரு மையிற் பன்மையும், பன்மையின் ஒருமையும் மயங்கின.

இனி இடமயக்கம் :—சாத்தன்றாய் இவை செய்வலோ, “கல்வி யென்னும் வல்லாண் சிறுஅன், ஒல்வே னல்ல னதுவா யாகுதல்” (புறநா. 346), “ஆவெந்தை வசுவித்தா வழாரின்ற விவனைபு, மாவென்ற நோக்கியையு மாதரம் புதல்வனையும், விய்வின்று துணையாய்நின் விறலிழை யொடுநோக்காய், வேய்நின்ற விபுன்காட்டுள் விட்டெறிந் திறத்தியோ ”

“நில்லாது பெயர்ந்த பல்லோ ருள்ளும், என்னே குறித்த நோக்கமொடு (அகநா. 110) எனவருமிவை தன்மை படர்க்கை தழீஇயின.

“திண்பொரு ளெய்த லாகுந் தெவ்வரைச் செருக்க லாகு, நண்பொடு பெண்டிர் மக்கள் யாவையு நண்ண லாகும், ஒண்பொரு ளாவ தையா டுடன்மிறப் பாக்க லாகா, எம்பிய யிங்குப் பெற்றே நென்னெனக் கரிய தென்றன்” (சீவக. 1760) என்பது முன்னிலை படர்க்கை தழீஇயிற்று.

நீயோ அவனோ யாரிதுசெய்தார்? யானோஅவனோ யாரிதுசெய்தார்? அவனோ நீயோ யானோ யாரிதுசெய்தாரென்ன விர்வியும் ஓரிடம் தழீஇயின; மிறவுமன்ன. (௨௬)

(380) தரல்வரல் கொடைசெலல் சாரும் படர்க்கை எழுவா யிரண்டு மெஞ்சிய வேற்கும்.

எ - ன், இடம் வழுவற்கவென வழக்காத்தலுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இந்நான்குசொல்லும் படர்க்கைக்குஆம்; தரல் வரலென்னு மிரண்டும் தன்மைக்கும் முன்னிலைக்கும் ஆம் எ - று.

வ - று. அவர்க்கு ஆடைதந்தார் (தருதல்), அவர்க்கு ஆடைவந்தது (வருதல்), அவர்க்கு ஆடைகொடுத்தார் (கொடுத்தல்), அவர்க்கு ஆடை சென்றது (செல்லல்), “புனறகு பசங்காய்கின்றதன் மப்பற்கு” (குறுந். 292), “குப்பை நெல்லின் முத்தாறு தந்த” (புறநா. 24), “தூண்டில் வேட்டுவன் வாங்கவா ராது” (அகநா. 36), “ஊடிய மடந்தை போல வுறுசிலை வாங்க வாராது” (சீவக. 2185) எ - ம், எனக்குஆடை தந்தார், எனக்குஆடை வந்தது எ - ம், நினக்கு ஆடைதந்தார், நினக்கு ஆடைவந்தது எ - ம் முறையேகாண்க.

எனக்கு ஆடைகொடுத்தார், எனக்கு ஆடைசென்றது; நினக்கு ஆடை கொடுத்தார், நினக்கு ஆடைசென்றதெனவும் வருமாலோவெனின், அவை ¹பராமுகமாகக் கருதியவிடத்து வருமென்க.

(பி - டி.) ¹பராமுகனாகக்கருதி வருமென்க. (௩0)

(381) இறப் ¹பெதிர்வு நிகழ்வெனக் கால மூன்றே.

எ - ன், காலவழுவமைப்பான் எடுத்துக்கொண்டார், இது காலக் கூறுபாடு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) போனதுவும் வருவதுவும் நிகழ்வதுவுமென்று காலம் மூன்றுவகைப்படும் எ - று.

இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வென முறையிற்கூறாயது, காலமென ஒரு பொருளில்லையென்பாரும், நிகழ்காலமொன்றுமே என்பாரும், இறந்த தூஉம் எதிர்வதுஉமென இரண்டென்பாரும், இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வென மூன்றென்பாருமான இப்பகுதியார், ஆசிரியர். அவருள், காலம் இல்லையென்பார், ஒருபொருள் நிகழ்விடத்துப் பொருண்மைப் பேரல்லக

காலமென்று வேற்றுணர்வும் பிறவும் படுவதில்லையென்ப. இனி, காலம் ஒன்றென்பார், யாறெழுகும், மலைநிற்குமென உள்பொருள் ஒரு காலத் தானே சொல்லப்படும், பிறிதில்லையென்ப. இறப்பும் எதிர்வுமென இரண்டென்பார், கோலோடுங் காற் சென்றதூஉம் செல்வதூஉமன்றே? அதனால், நிகழ்வில்லையென்ப. மூன்றென்பார், நெருகல், இன்று, நாளை எ - ம், வந்தான், வாராநின்றான், வருவான் எ - ம் இவ்வாறு சொற்கள் மூன்று காலமும் காட்டுதலின் மூன்றென்ப. இவ்விதம்பெயல்லாம் அறிவித்தற்கு இவ்வாறு சூத்திரஞ்செய்தாரெனக்கொள்க.

ஏகாரத்தான் மூன்றென்பதே ஈண்டுப் பொருளெனக்கொள்க.

“ உலக வழக்கமு மொருமுக காலமு, நிலைபெற வுணர்தரு முது ¹மறை நெறியான் ” என்றார், அகத்தியனார்.

(பி - டி.) ¹ (க) எதிர்நிகழ்பென, (உ) எதிர்புகழ்பென ¹ முறை (கக)

(382) முக்கா லத்தினு மொத்தியல் பொருளைச்
செப்புவர் நிகழுங் காலத் தானே.

எ - ன், காலவழுவமைப்பு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) முக்காலத்தினும் ஒருதன்மையவாய் நிகழும்பொருள்களை நிகழ்காலச்சொல்லானே சொல்லுவர், தொல்லாகிரியர் எ - று.

வ - று. யாறெழுகும், மலைநிற்கும், நிலம் கிடக்கும், ¹நீர்குளிரும், ¹தீச்சுடும், வளியுளரும் எனவரும். பண்டும், இன்றும், மேலுமென முக் காலப் பொதுவாக்குக. பிறவுமன்ன.

(பி - டி.) ¹ நீர்தண்ணிது ¹ தீய்வெய்து (கஉ)

(383) விரைவினு மிகவினுந் தெளிவினு மியல்பினும்
பிறழவும் பெறாஉ முக்காலமுமேற்புழி.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) இந்நான்கு பொருண்மைக்கண்ணும் முக்காலமும் தம்முள் மயங்கிவரவும்பெறும், ஏற்குமிடத்து எ - று.

உம்மையான், மயக்கம் ஒருதலையன்றென்க.

வ - று. விரைவு; சோறுவேவாநிற்க அதை உண்டு போதற் பொருட் டாக இருந்தானொருவனைப் புறத்துநின்றொருவன் தாம் இருவரும் போக வேண்டும்குறையுடைமையால், இன்னும் உண்டிலையோ? போதுகவென் றால், உண்டேனுண்டேன், போந்தேன் போந்தேனென்னும்; உண்ணுநின்ற னைச்சொல்லினும், உண்டேனுண்டேன், போந்தேன் போந்தேனென்னும். இவை விரைவு.

மிகுதி: அறஞ்செய்தான் சுவர்க்கம்புக்கான், சுவர்க்கம்புகும்; தாயைக்கொன்றான் நிரயம்புக்கான், நிரயம்புகுமென்னுமிவை உலகின் மிக்கவாதலின், (இப்பயன்கள் தப்பாமையின்) மிகுதிக்கண்வந்தன.

தெளிவு; எறும்பு முட்டைகொண்டு திட்டையேறின், மழைபெய்தது, மழைபெய்யுமென்பது; எறும்பு அவ்வாறு செய்ய அதுவாதல், கேள்வியானும் காட்சியானும் பிறழ்வின்றித் தெளிந்தமையின், இவ்வாறு கூறுதல் தெளிவென்க.

இயல்பு: இக்காட்டிற் போகிற கூறைகோட்பட்டான்; இக்காட்டிற் புக்கால், தன் கூறைகோட்படுமெனவரும். அக்காட்டினியல்பு அதுவாதலறிந்து சொன்னமையின், இவை இயல்பின் வந்தன.

இனி, யாம் பண்டுவிளையாவது இக்கா, யாம்பண்டு விளையாடுங்கா இது எ - ம், சாத்தன் உழுதுவருவான்போனான் எ - ம் வருமிவையும் இயல்பாம். பிறவுமன்ன. 'மிகவு' என்றது, உலகத்திலுள்ள பெரும்பான்மைச் சொல்லென்றறிக. (கக)

(384) அறிவறி யாமை யையுறல் கொளல்கொடை
ஏவ றரும்வினா வாறு மிழக்கார்.

எ - ன், வினாவழுவற்கவென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அறிவும் அறியாமையும் ஐயப்பாடும் கொளலும் கொடுத்தலும் ஏவலும் காரணமாகவரும் ஆறுவினாவிடத்தும் தப்பவழங்கார் கற்றோர் எ - று.

வ - று. அறிவினில்வரும் வினா எதிர்வாதியாலும் ஆசிரியனாலும் வரும்; எதிர்வாதி எதிரியை அளத்தற்கும் அறியாமைகாட்டுதற்கும், 'இச்சூத்திரத்திற்குப் பொருள்யாது? இப்பதம் முடிந்தவாறென்னை?' என வினாவும். ஆசிரியன் ஒருவனை அளத்தற்கும் கொடுத்தற்கும் அவனை விளக்குதற்கும் அவ்வாறுவினாவும். அறியாமையானவரும் வினா தான் அறிதற்கு 'இச்சூத்திரத்திற்குப் பொருள்யாது? நெறியாது? வஞ்சியூர்க்கு வழியாது?' என வினாவும். ஐயத்தால் வரும்வினா உண்மையுணர்த்தற்கும் கோடற்கும் வரும்; மஞ்சோ புகையோ மலைமேற்பரக்கின்றது? என்பது உண்மையுணர்த்தற்கண் வந்தது. 'நீரோ பேய்த்தேரோ தோன்றுகின்றது?' என்பது கோடற்கண் வந்தது; மணியுளவோ? வயிரமுளவோ? என்பதும் கோடற்கண்வரும் வினா. சாத்தனுக்கு ஆடையில்கையோ? என்பது கொடுத்தற்கண்வரும் வினா. சாத்தா உண்டாயோ? என்பது, ஏவற்பொருட்டாய் வரும் வினா. இவ்வாறுவருவனபிறவும், "அறியான் வினாத லறிவொப்புத் தான்" 1காண்டல், ஐய மறுத்த லவனறிவு தான்காண்டல், மெய்யவற்குக் காட்டலோ டைந்தும் வினாவே" என்பனவும் இவ்வாறனுள்ளே அடங்குமென்க.

இவற்றின்வழு மேலே சொல்லிப்போந்தாம்.

(பி - டி.) 1 கோட

(கச)

(385) சுட்டு மறைநே ரேவல் வினாதல்
உற்ற துரைத்த லுறுவது கூறல்
547—14

இனமொழி யெனுமெண் ணிறையு ளீறுதி
நிலவிய வைந்துமப் பொருண்மையி னோர்ப்.

எ - ன், செப்பு வழுவுமைப்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்வெட்டினுள்ளும் முதன்மூன்றும் செவ்வன் இறையாம்; ஏவல்முதலீந்தும் செப்பின்பொருண்மையாய் வருதலின் அவற்றையும் செப்பெனக்கொள்வர் புலவர் எ - று.

வ - று. அறிவானொருவனை ஒருவன் 'இச்சொற்குப் பொருள் யாது? மதுரைக்கு வழி யாது?' என்றவழி, இஃதென்பது சுட்டு. சாத்தா உண்ணையோ? என்றால், உண்ணேனென்பது மறை; உண்பேனென்பது நேர்தல்; நீ உண் என்பது ஏவல்; உண்ணேனோ? என்பது வினாவெதிர் வினாதல்; வயிறுகுத்திறென்பது உற்றது உரைத்தல்; வயிறுகுத்து மென்பது உறுவதுகூறல். 'மணியுளவோ? பயறுளவோ?' என்றால், வயிரமுள உழுந்துளவென்பது இனஞ்செப்பல்.

இனி, 'நிலவிய' என்றமிகையானே, வினாவின்றியும் செப்பு வருவனவுமுள வென்க; அறிவானொருவன், இன்னநாட் காற்றடிக்கும்; இன்னநாள் மழைபெய்யும்; இன்னநாள் வாழ்வுவருமென்பனவும், ஆறுசெல்வானொருவன், 'கங்கையாடிப்போந்தேன், ஒருபிடி சோறு தம்மின்; ஓராடை தம்மின்' என்பனவுமாம். பிறவுமன்ன. இவற்றின்வழு மேலேகாட்டினும். (உரு)

(386) வினாவினுஞ் செப்பினும் விரவா சினைமுதல்.

எ - ன், இவ்விரண்டும் வருவற்கவென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) வினாவிடத்தும் எதிர்மொழி செப்புமிடத்தும் சினையும் முதலும் தம்முள் மயங்கப்பெறு எ - று.

வ - று. சாத்தனல்லனோ? கொற்றனல்லனோ? என வினாயவிடத்துச் சாத்தனிற்கொற்றனல்லன்; கொற்றனிற்கொத்தனல்லனென்க. சாத்தன் மயிர் நல்லவோ? கொற்றன் மயிர் நல்லவோ? என வினாயவழி, சாத்தன் மயிரிற்கொற்றன்மயிர் நல்ல; கொற்றன் மயிரிற்கொத்தன்மயிர் நல்ல வென்க. பிறவுமன்ன. (உசு)

(387) எப்பொரு ளெச்சொலி னெவ்வா றுயர்ந்தோர்
செப்பின ரப்படிச் செப்புதன் மரபே.

எ - ன், மரபாவது இன்னதென்று அதனிலக்கணம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) யாதொருபொருளை யாதொருசொல்லான் யாதொரு படியானே முன்னாட் கற்றுவல்லோர்கள் சொன்னார்கள்? அதனை அப்படியே சொல்லுதல் மரபாவது எ - று.

அஃதாவது பொருளாகி யாறனுள்ளும் ஒன்றைப் பலசொல்லானும், பலவற்றை ஒருசொல்லானும் வழங்குதலாம்; அவற்றுட்சிலவருமாறு;

வ - று. மக, குழவி, பிள்ளை, பார்ப்பு, பறழ், குருளை, மறி, கன்று, குட்டி, பொரி, 'குழ, களபமென்றற்றெடுக்கத்தன இளமைப்பண்பறிசொல். இவற்றுள், மகவென்பது மக்கள், முசு, குரங்குகட்குரித்து. குழவியென்பது மக்கள், யானை, பசு, எருமை, மான், மரை, கரடி, சீயம், வருடை, பருவம், மீன், நீர், கதிர், மதிகட்குரித்து. பிள்ளையென்பது மக்கள், பூசை, தத்துவன, ஒருசார்தவழ்வன, பறப்பன, கோடுவாழ்விலங்கு, ஓரறிவுயிர்கட்குரித்து. பார்ப்பென்பது பறவைக்கும் தவழ்வனவற்றிற்கும், கோடுவாழ்விலங்கிற்கு முரித்து. பறழென்பது பன்றிக்கும், புலிக்கும், முயற்கும், நீர்நாய்க்கும், கோடுவாழ்விலங்கிற்கு முரித்து. குருளையென்பது ஆளி, புலி, பன்றி, நாய், மான், முசு, பாம்புகட்குரித்து. மறி யென்பது ஆடு, மான், குதிரை, கழுதை கட்குரித்து. கன்றென்பது பசு, எருமை, ஆமா, மரைமா, கவரிமா, மான், ஒட்டகம், யானை, ஒருசார் ஓரறிவுயிர்கட் குரித்து. குட்டியென்பது சிங்கம், புலி, கரடி, யானை, குதிரை, ஒட்டகம், மான், ஆடு, நாய், பன்றி, முயல், நரி, குரங்கு, முசு, கீரி, நாகி, வெருகு, பாம்பு, அணில், எலி என்பனவற்றிற்கு முரித்து. *பொரியென்பது எருமைக்குரித்து. 'குழவென்பது ஆவிளங்கன்றுக்கும் எருமைக்கன்றிற்கு முரித்து. களபமென்பது யானைக்குரித்து.

இனி, இவற்றை இவ்வாறன்றி, மடப்பிடிமக, மான்பிணைமக ; யாமைக் குழவி, நாரைக்குழவி ; ஆவின்பிள்ளை, மேதிப்பிள்ளை ; யானைப்பார்ப்பு, குதிரைப்பார்ப்பு ; அன்னப்பறழ், ஆமாப்பறழ் ; கொக்கிள்குருளை, குரங்கிள்குருளை ; யானைமறி, எருமைமறி ; முசுவின்கன்று, மூங்காக் கன்று ; பசுவின்குட்டி, எருமைக்குட்டி என இவ்வாறு வழங்கின் மரபு வழுவாமென்க.

இனி, கை, விரல், முலை, கண், நுதல், கூந்தல், ஏடு, தோடு, இதழ், ஓலை, ஈர்க்கு, மடல், பாளை, குரும்பை, குலை, தாறு, சுளை, வீழ், துகும்பு, இலை, அடை, 'பொகுட்டு, குரல், நெல் என்றற்றெடுக்கத்தன சிணையறி சொற்களாம் ; இவற்றுள், ஐடியென்பது மக்கள், யானை, புலி, கரடி, கோடு வாழ்விலங்குகட்குரித்து. வீரலென்பது மக்கள், கரடி, கோடுவாழ்விலங்கு, நாய்கட்குரித்து. முலை என்பது மக்கள், ஆ, எருமை, ஆடு, நாய், பன்றிகட் குரித்து. 'கண்ணென்பது (கட்பொறி) ஓரறிவுயிர்களுள், கழுகு, கரும்பு, மூங்கில் ; பிலி, தோற்கருவி, தேங்காய்கட்குரித்து. நுதலென்பது மக்கள், யானை, ஒருசார் புட்கட்குரித்து. கூந்தலென்பது பெண்டிர், பிடி, குதிரை, பனை, கழுகுகட்குரித்து. ஏடென்பது பனை, பூவிதழ்கட்குரித்து. தோடென்பது பனை, தெங்கு, தாழை, பூவிதழ்கட்குரித்து. இதழென்பது கண்ணிமை, உதடு, பூவிதழ், பனைகட்குரித்து. ஓலையென்பது பனை, தெங்கு, தாழைகட் குரித்து. ஈர்க்கென்பது தெங்கு, பனை, மா, வேம்பு, பறப்பனவற்றிற்குரித்து. மடலென்பது பனை, தெங்கு, கழுகு, வாழை, தாழை, கார்தள், ஈந்திற் குரித்து. பாளையென்பது தெங்கு, கழுகு, மூங்கில், ஈந்துகட்குரித்து. குரும்பை

* பொரி, குழ, களபமென்றவற்றிற்கு ஒருபிரதியிலும் உதாரணம் கிடைத்திலது.

யென்பது தெங்கு, பனைகட்குரித்து. குளியென்பது தெங்கு, கழுகு, வாழை, ஈந்து, பனை, காந்தக்டுரித்து. தாமென்பது கழுகு, வாழை, ஈந்துகட்குரித்து. குளியென்பது பலா, பருத்தி, பாகம்பழங்கட்குரித்து. விழென்பது ஆல், இறவி, தாழை, சீந்தில்கட்குரித்து. நுகும்பென்பது பனை, வாழை, மரல், புல் என்பவற்றிற்குரித்து. இலை என்பது பனை, ஈந்து, தெங்குகட்குரித்து. அடை யென்பது தாமரை, ஆம்பல், நெய்தற்றெடக்கத்து நீர்நிலை ஓரறிவுயிர்கட்கும் தாம்பூலத்திற்கு முரித்து. பொருட்டென்பது தாமரைக்கும் கோங்கிற்குமுரித்து. குரலென்பது பெண்டிர்மயிர்க்கும் ஐயறிவுயிரின்மிடற்றிற்கும், தினை, வரகு, பூளை, நொச்சி, பதவம், மற்றப்புற்கட்குமுரித்து. நெல்லென்பது சாலிமுதற்பைக்கூழிற்கும் மூங்கிற்கும் ஐவனத்திற்கு முரித்து. பிறவு மன்ன.

இனி, இவை இவ்வாறன்றி, எருமைக்கை, அரிமாவிரல், கோழிமுலை, தெங்கின்கண், குதிரைதுதல், மஞ்ஞைக்கூந்தல், தாழையேடு, வேப்பந்தோடு, ஈந்திழை, கழுகோலை, தாழையிர்க்கு, பலாமடல், தாழைப்பாளை, மாங் குரும்பை, பலாக்குலை, மாந்தாறு, வாழைச்சளை, அத்திவிழை, புளிய துகும்பு, புல்லிலை, தாழையடை, குவளைப்பொகுட்டு, நெற்குரல், இறுக்கநெல்லென வரின், மரபுவழுவாமென்க.

இனி, இவ்வாறே ஆண்பாற்பொருட்பெயரும் பெண்பாற்பொருட்பெய ரும் ஏனைப்பாற்பொருட்பெயரும், இடப்பெயரும், காலப்பெயரும், சினைப் பெயரும், பண்புப்பெயரும், தொழிற்பெயரும், மரபுப்பெயரும் வழுவாமல், ஐம்பெருங்காப்பியம், எண்பெருந்தொகை, பத்துப்பாட்டு, பதினெண்கீழ்க்கணக் கென்னும் இவ்விலக்கியங்களுள்ளும், விரிந்த உரிச்சொற்புதுவர்களுள்ளு முரைத்தவாறு அறிந்து வழங்குக.

(பி - ழ.) 'குழும்' 'குழமென்பது' 'பொருடு' 'கண்ணென்பது, கட் பொறியில்லா ஓரறிவுயிர்' 'பொருடென்பது' 'ஐயறிவுயிர் யானைமிடற்றிற் கும்' 'புதவத்திற்கும்' 'தாழையடகு, வாழைப்பொருடு. (௧௭)

(388) வேறுவினைப் பல்பொருட்முடிய பொதுச்சொலும்
வேறவற் றெண்ணுமோர் பொதுவினை வேண்டும்.

எ - ன், மரபுவழுவற்கவென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) வேறுபட்ட வினைக்குரிய பொருள் பலவற்றையும் ஒருங்கு தழுவிநிற்கும் பொதுச்சொற்களும், வேறுவினையையுடையவாய் எண்ணி வினைகொடுக்கும் பலசொற்களும் ஒன்றற்குரியவினையன்றி அவற்றிற்கெல் லாம் பொதுவான வினைகொடுத்துச் சொல்லவேண்டுவனவாம் எ - று.

வ - று. அடிசிலென்பது உண்பன தின்பன நக்குவன பருகுவன வற்றிற்கெல்லாம் பொதுவாகலான், அதனை அயின்றார், மிசைந்தார், கைதொட்டாரென்க. அணியென்பது கவிப்பன கட்டுவன இடுவன தொடுவன பூண்பனவற்றிற்கெல்லாம் பொதுவாதலால், அதனை அணிந்தார், மெய்ப்படுத்தார், தாங்கினாரென்க. 'இயமென்பது கொட்டுவன ஊதுவன

முதலானவற்றிற்கெல்லாம் பொதுவாகலான், அதனை இயம்பினார், படுத்தா ரென்க. படையென்பது எய்வன எறிவன வெட்டுவன குத்துவனவற்றிற் கெல்லாம் பொதுவாதலான், அதனை, தொட்டார், வழங்கினார், பயிற்றினா ரென்க.

இனி, எண்ணியவழியும், குழையும் தோடும் நானுமணிந்தார், யாமும் குழலும் பறையுமியம்பினார் எனவரும். *பிறவுமன்ன.

சோறும் கறியும் தின்றார்; யாமும் குழலும் ஊதினாரெனின், வழுவாம்; “எண்ணுங் காலு மதுவதன் மரபே” (கிளவி. 47) என்பது தொட்காப்பியம்.

(பி - டி.) ¹ வாச்சியமென்பது

(க.அ)

(389) வினைசார் பினமிட மேவி விளங்காப்

பலபொரு ளொருசொற் பணிப்பர் சிறப்பெடுத்தே.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) வினையானும் சார்பானும் இனத்தானும் இடத்தானும் பொதுமைநீங்காப் பலபொருளொருசொற்களை அவற்றிற்கேற்ற சிறப் பொடுங்கூட்டிச் சொல்லுவர் புலவர் எ - று.

வ - று. மா எ - து மாமரத்திற்கும், வண்டிற்கும், விலங்கிற்கும், திருவிற்கும் பொதுவான பலபொருளொருசொல். அவற்றுள், மா பூத்தது, காய்த்தது என்றவழி, மரமென்பது வினையால் விளங்கிற்று. “மாவீழ் நொச்சி மணிக்குர லாழ்த்தது” என்றவழி, வண்டென்பது சார்பினால் விளங்கிற்று. மாவும் நாயும் வளர்ந்தனவென்றவழி, விலங்குமாவென்பது இனத்தால் விளங்கிற்று. “மாமறுத்த மலர்மார்பின்” (புறநா. 7) என்ற வழி, திருவென்பது இடத்தான் விளங்கிற்று.

இனி, பலகன்றும் ஒருங்குவழி, கன்றுவளர்ந்தது, கன்றுக்கு நீருட் டுகவென்றால், இன்னகன்றென்று அறியலாகாது; அவை மாங்கன்று வளர்ந்தது, மருதங்கன்று வளர்ந்தது; ஆன்கன்றுக்கு நீருட்டுக, மான்கன் றுக்கு நீருட்டுக என்றற்றெடுக்கத்தன சிறப்பான் விளங்கின. பிறவுமன்ன.

(க.க)

(390) எழுத்திய றிரியாப் பொருடிரி புணர்மொழி

இசைத்திரி பாற்றெளி வெய்து மென்ப.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) எழுத்து ஒருதன்மையவாயும் பொருள்வேறுபட்டும் வரும் புணர்ச்சிமொழிகள் இசையை எடுத்தும் படுத்தும் வேறுபடுத்தியுச்சரித்தாற் பொருள்வேறுபாடு விளங்குமென்று விளம்புவர் மேலோர் எ - று.

வ - று. செம்பொன்பதின்னெழுடி, குறும்பரம்பு, ஆற்றுக்கரை, செம் பருத்தி, நாகன்றேவன்போத்து, ¹தாமரைக்கண்ணியார், குன்றேறாமர் என்பவை. இவற்றை வேறுபட உச்சரித்துக் கண்டுகொள்க. பிறவுமன்ன.

(பி - டி.) ¹ (க) தாமரைக்கண்ணியார், (உ) தாமாக்கண்ணியார் (சு)

(391) ஒருபொருண் மேற்பல பெயர்வரி னிறுதி
ஒருவினை கொடுப்ப தனியு மொரோவழி.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) ஒரு பொருளின்மேற் பலபெயர்கள் அடுக்கி வரின், அவற்றிற்கெல்லாம் ஈற்றிலே ஒருவினையைக் கொடுப்பர்; அவையன்றிச் சிறுபான்மை பெயர்தோறும் ஒருவினையைக் கொடுத்தும் வழங்குவர் பெரியோர் எ - று.

வ - று. ஆசிரியன் பேரூர்கிழான் செயிற்றியன் இளங்கண்ணன் சாத்தன்வந்தான், பாண்டியன்பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதி வந்தானென்றும் பெயர்களினையும் அவர்மேல் நிற்கும்; இனி, ஆசிரியன்வந்தான், பேரூர்கிழான்வந்தான், செயிற்றியன்வந்தான், இளங்கண்ணன்வந்தான், சாத்தன் வந்தானென்றால், அனைத்தும் அவன் மேற் செல்லாவாம்; இனி, ஒரோவழி: “எந்தை வருகவெம் பெருமான் வருக, மைந்தன் வருக மதலை வருக” எ - ம், “மின்றேய் வரைகொன்ற வேலோன் புகுதக, இன்றேன் கமழ்தா ரியக்கன் புகுதக, வென்றேன் புகுதக வீரன் புகுதக, என்றே நகர மெதிர்கொண் டதுவே” (கீவக. 2122) எ - ம் பெயர்தோறும் ஒருவினைவந்தன.

இனி, எந்தைவருக; எம்பெருமான் போக; மைந்தன்நிற்க; மதலை யிருக்க என்றால் ஒருவினையன்மையின் ஏலாவென்க. பிறவுமன்ன. ஒரோவழி - சிறுபான்மை. (சக)

(392) திணைநிலஞ் சாதி குடியே யுடைமை
குணந்தொழில் கல்வி சிறப்பாம் பெயரோ
டியற்பெய ரேற்றிடிற் பின்வரல் சிறப்பே.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) திணைப்பெயர்முதலான இப்பெயர்களுடனே 'இயற்பெயர்' அடுத்துச் சொல்லுங்கால், அவ்வியற்பெயரை ஏனைப்பெயர்களுக்குப் பின்னே சொல்லுதல் சிறப்புடைத்து எ - று.

“இயன்று வரும் பெயரியற்பெய ராகும்.”

வ - று. குன்றவன்குறவன், அருவாளனழகன், பார்ப்பான் பாராயணன், சேரமான் சேரலாதன், ஊர்கிழானோணன், மெய்யன் மேற்றிசைநின்றன், நாடகிரம்பி, ஆசிரியன் அமிழ்தன், ஏனாதி ஏறனெனக்காண்க.

‘பின்வருக’ என்று விதியாது, ‘பின்வரல்சிறப்பு’ என்றதனால், சிறுபான்மை, வெண்கொற்றப் படைத்தலைவன், வெள்ளேறக்காவிதியென வரப்பெறுமாயினும் அவை சிறப்பிலவெனக்கொள்க.

பசுநங்கை வந்தது, எருதேறன்வந்ததென அஃறிணைக்குங் கொள்க.

(பி - டி.) ¹ இயற்பெயரெடுத்துச் சொல்லுங்கால்,

(ச2)

(393) படர்க்கைமும் பெயரோ டணையிற் சுட்டுப்
பெயர்பின் வரும்வினை யெனிற்பெயர்க் கெங்கும்
மருவும் வழக்கிடைச் செய்யுட் கேற்புழி.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) படர்க்கையிடத்தவான உயர்திணை அஃறிணை விரவுத்
திணைப் பெயர்களுடனே சுட்டுப்பெயர் வினைக்கண்வருமாயின், அஃது
அவற்றின்பின்னேவரும்; பெயர்க்கண்ணுயிற் பின்னும் முன்னும் வரும்
வழக்கினுள்; செய்யுட்கண்ணே வெனின், இன்னவிடத்தென்னும் நியதி
யின்றி அப்பெயர்களுடனே வேண்டியவிடத்து வரப்பெறும் எ - று.

வ - று. வழக்கு: நம்பிவந்தான், அவற்குச் சோறுகொடுக்க; எருது
வந்தது, அதற்குப் புல்லிடுக; சாத்தன்வந்தான், அவற்குச் சோறுகொடுக்க;
சாத்தன்வந்தது, அதற்குப் புல்லிடுகவென வினைக்கட்சுட்டுப்பெயர் பின்னே
வந்தது; சாத்தனவன், அவன் சாத்தனெனப் பெயர்க்கண் அஃது ஈரிடத்
தும்வந்தது. அவன் வந்தான், நம்பிக்குச் சோறுகொடுக்க என்றற்றொடக்
கத்தன ஆகாவென்க.

இனி, செய்யுள்: “அவனணங்கு நோய்செய்தா னாழியாய் வேலன்,
விறன்மிகுதாரச் சேந்தன்பேர் வாழ்த்தி—முகனமர்ந், தன்ன யலர்கடப்பந்
தாரணியி லென்னைகொல், பின்னை யதன்கண் விழைவு.” சேந்தன் இயற்
பெயர். பிறவுமன்ன, (சுஉ)

(394) அசைநிலை பொருணிலை யிசைநிறைக் கொருசொல்
இரண்டு மூன்றுநான் கெல்லேமுறை யடுக்கும்.

எ - ன், மரபு வழுவுமைப்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அசைநிலைக்கண்ணும், விரைவு வெகுளி உவகை அச்சம்
அவலமுதலிய பொருணிலைக்கண்ணும், இசைநிறைத்தற் பொருட்டும்
ஒருசொல் இரண்டும் மூன்றும் நான்கும் எல்லையாக அடுக்கிவரப்பெறும்
எ - று.

அசைநிலைக்கு இரண்டு அடுக்கும்: பொருளநிலைக்கு இரண்டும் மூன்
றும் அடுக்கும்; இசைநிறைக்கு இரண்டும் மூன்றும் நான்கும் அடுக்கும்.

வ - று. ஒக்கும் ஒக்கும், மற்றேமற்றே, அன்றேஅன்றே என்பன
அசைநிலை. கள்ளர்களளர், பாம்புபாம்பு; தீத்தீத்தி, போபோபோ என்பன்
விரைவு. எய்யெய்; எறிஎறிஎறி என்பன வெகுளி. வருகவருக; பொலிக
பொலிகபொலிக (நீவ்ய). என்பன உவகை. படைபடை; எங்கே எங்கே
எங்கே என்பன அச்சம். உய்யேன்உய்யேன்; வாழேன் வாழேன்
வாழேன், மயிலே மயிலே மயிலே, மடவாய் மடவாய் மடவாய்; “புயலே
ரொலிகூந்த வினியா யினியாய், குயிலேர் கிளவீர் யுரையா யுரையாய்,
அயிலவே லடுகண் ணுழிகிழ யழிகிழ”, “ஐயாவென் னையாவென் னையா
வகன்றையே” (ஃவு. 1802) என்பன அவலம்; இவை பொருணிலை

¹ “ஏ ஏ அம்பன் மொழிந்தனள் யாயே” ; ² “நல்குமே நல்குமே நல்குமே நாமகள்” ; “ பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ.” இவை இசைநிறை. பிறவுமன்ன.

“ அசைநிலை யிரண்டினும் பொருண்மொழி மூன்றினும், இசைநிறை நான்கினு மொருமொழி தொடரும் ” என்றார், அகத்தியனார்.

(பி - ம்.) ¹ (க) ஏயேயம்பல் (உ) ஏ ஏ ஏ யம்பல் ² நல்குமோ.....
நல்குமோ (சச)

(395) இரட்டைக் கிளவி ¹யிரட்டிற் பிரிந்திசையா.

எ - ன், மரபுவழுவற்கவென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ² இரட்டித்து நிற்குஞ்சொற்கள் அவ்விரட்டிப்பிற் பிரிக்கப் பெறு எ - று.

வ - று. செழுசெழுத்தார், மொடுமொடுத்தார் எ - ம், “ கொறு கொறுத்தா ரென்றெருவர் கூறுங்கா லுள்ளம், துடிதுடித்துத் ³ துள்ளி விடும் ”, “ சலசல மும்மதஞ் சொரியத் தத்தழுட், கொலைமருப் பிரட்டைகள் குளிப்ப ” (சீவக. 82), “ கலகல, கூஉந் துணையல்லாற் கொண்டு தடுமாற்றம், போஒந் துணையறிவா ரில் ” (நாடிக. 140), “ வற்றிய வோலை கலகலக்கு மெஞ்ஞான்றும், பச்சோலைக் கில்லை யொலி ” (நாடிக. 256), “ குறுகுறு நடந்து சிறுகை நீட்டி, இட்டுந் தொட்டுங் கவ்வியுந் துழந்தும் ” (புறநா. 188) எ - ம் வரும். இரட்டைக்கிளவியென்றமையான், இவை இரண்டின் இறவாவெனக்கொள்க ; இறந்துநின்று ஒருசொற்பொருள்படின, இவை யாகாவென்க.

(பி - ம்.) ¹ யிரட்டுப் ² இரட்டையாக நிற்குஞ் சொற்கள் ³ துள்ளிவரும்
(சரு)

(396) ஒருபொருட் பலபெயர் பிரிவில ¹வரையா.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) ஒருபொருள் கருதிவரும் பலபெயர் பொருளின்நீங்கா வாயின், ஒருபொருட்குப் பலபெயர் வந்தனவென்று கடியப்படா எ - று.

‘ பிரிவில வரையா ’ எனவே, பிரிவனகடியப்படுமெனக்கொள்க.

வ - று. “ வையைக் கிழவன் வயங்குதார் மாணகலம், தையலா யின்றுநீ நல்கினை நல்காயேற், கூடலார் கோவொடு நீயும் படுதியே, நாடறியக் கவ்வை யொருங்கு.” இது பிரிவின்றி இருபெயர் வந்தது. “ கொய்தளிர் தண்டபடலைக் கூத்தப் பெருஞ்சேந்தன், வைகலு மேறும் வயக்களிறே - கைதொழுவல், காலேக வண்ணனைக் கண்ணாரக் காணவெம், சாலேகஞ் சார நட.” இது, காலேகவண்ணம் இவனுக்கே உரிமைத்தன்மையிற் பிரிக்கப்படுதலின், ஆகாதென்க. பிறவுமன்ன. வடமொழிக்கு இரண்டல்லாத வெல்லாம் பலவென்றும் தமிழுக்கு ஒன்றல்லாதவெல்லாம் பலவென்றும் அறிக.

(பி - ம்.) ¹ வரையார்

(சசு)

(397) ஒருபொருட் பன்மொழி சிறப்பி னின்வழா.

எ - ன், மரபுவழுவமைப்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பொருள்வேறின் றி ஒருபொருளைக்குறித்து வரும் பலசொற்கள் அப்பொருளைச் சிறப்பித்தலின், வழுவென்று நீக்கப்படா எ - று.

வ - று. அவன்றான், அதுதான் எ - ம், “மீமிசைஞாயிறு கடற்பாய்ந் தாங்கு”, “விலங்ககன்ற வியன்மார்ப” (புறநா. 3), “ஆடுபசியுழந்தநின் னிரும்பே ரொக்கலொடு” (பொருந. 61), “உயர்ந்தோங்கு பெருவரை யூறின்றேறலின்” (மலைபடு. 41), “மழவிளமரையான்பாறேன ளாய் மாந்துகென்பார்”, “குழிந்தாழ்ந்த கண்ணவாய்த் தோன்றி” (நாஸி. 49), “கறைமிட நணியலு மணிந்தன் றக்கறை” (புறநா. கடவுள்), “உண்ணலுமுண்ணென் வாழலும்வாழேன்” (கலி. 23), “நனிபெரிதும், வேற்கண்ண ளென்றிவளை வெஃகன்மீன்” (நாஸி. 17) எ - ம் வரும்.

அஃதேல், “பூமலர்” “பூம்போது”, (புறநா. 25), “களிற்றெருத்தல்” (கலி 2), “கேழ்ப்பன்றி” (புறநா. 152) என்றற்றெடுக்கத்தனவோவெனின், அவை : பூவென்பது பொலிவினையுணர்த்தலானும், களிற்றென்பது எருமையி றெருத்தல் முதலாயினவற்றை நீக்குதலானும், கேழலென்பது எய்ப்பன்றி முதலானவற்றை நீக்குதலானும் பொருள்வேறுபாடுடைமையின், ஒரு பொருட் பன்மொழி யாகா ; பண்புத்தொகையுள் அடங்குமென்க. (சஎ)

(398) இளைத்தென் றறிபொரு ளுலகி னிலாப்பொருள் வினைப்படுத்த துரைப்பி னும்மை வேண்டும்.

எ - ன், மரபுவழுவற்கவென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இத்துணைத்தென்று வரையறுத்து உணர்த்தப்படும் பொரு ளாதி எப்பொருள்களும் உலகின்கண் இல்லாதபொருள்களும் வினையொடு கூட்டிச்சொல்லுங்காலே உம்மைகொடுத்துச் சொல்லுக எ - று.

வ - று. தமிழ்நாட்டு மூவேந்தரும்வந்தார், தேவர்முப்பத்து மூவரும் வந்தார், நமர்நால்வரும்வந்தார், உலகமூன்றும் ஒருங்குணர்ந்தான், காலமூன்றும் கண்டான், கண்ணிரண்டும் சிவந்தான், குணமூன்றும்கூறினான், தொழிலாறும்தோற்றினான் எ - ம், பவளக்கோட்டு நீலயாளை பண்டுமில்லை, ஸூயற்கோடும் ஆமைமயிரும் ஆம்மிப்பித்தும், துன்னுசிக்குடரும் ஈங்கு மில்லை, என் ¹ அகங்கைக்கும் மயிரில்லை, இக்கழுதைக்கும் கோடில்லை (நேமி. சொல். சூ. 11, உரை) எ - ம் வரும். “கடுவன் முதமகன் கல்லா ²மூலற்கு, வதுவை வந்தவன்பறழ்க்குமரி, இருதோடோழர்”, “எருமை நற்கால் நீர்க்கி ழுவே”, ³ “கண்களியாச் சென்றமர்ப்பக் கைநாஞ்சின் மேலசைஇ, ஒண்குழை யொன்றெல்கி யெருத்தலைப்ப” என்றற் றெடுக்கத்தன செய்யுள் விகாரத்தால் வந்த உம்மை தொக்கனவெனக் கொள்க.

இனி, தமிழ்நாட்டு மூவேந்தர்வந்தார், பவழக்கோட்டு நீலயாளை பண் டில்லையெனின், ‘வேறும் அரசுருளரெனவும், இன்று இவ்வியாளை உண் டெனவும் வரும்.

‘வினைப்படுத் துரைப்பி னும்மை வேண்டும்’ எனவே, வினைப்படாத விடத்து உம்மைவேண்டுவனவும், வேண்டாதனவும் உளவெனக்கொள்க.

இவையிரண்டும் சே, இவைவிரண்டும் பசு எ - ம், வீடொன்று, அறமிரண்டு, குற்றமூன்று, பொருள்நான்கு, பொறியைந்து எ - ம் வரும். பிறவுமன்ன.

(பி - ம்.) ¹ அங்கைக்கும் ² மூவற்குவதுவையமைந்த ³ கண்களியாற்
⁴ வேறரசர் (சஅ)

(399) செயப்படு பொருளைச் செய்தது போலத்
தொழிற்படக் கிளத்தலும் வழக்கினு ஞ்ரித்தே.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) தற்செய்கையின்றிப் பிறரார் செய்யப்படும் பொருளைத் தன்செய்கைத்துப்போலத் தொழிற்படக்கிளத்தலும் வழக்கடிப்பாட்டிற்கு உரித்து எ - று.

எனவே, இலக்கணமன்றேனும் கருமத்தையும் கருவியையும் கருத்தா வாகச்சொல்லினும் ¹ அமைகவென்பதாயிற்று.

வ - று. இல்லம் மெழுகிற்று, சோறுஅடாநின்றது, பொன் வரும் எ - ம், சரிகை குத்தும், எழுத்தாணி எழுதாநின்றது, வாள் எறியும் எ - ம் காண்க.

(பி - ம்.) ¹ வழுவமைதியின் அமைக்க. (சக)

(400) பொருண்முத லாற மடைசேர் மொழியினம்
உள்ளவு மில்லவு மாமிரு வழக்கினும்.

எ - ன், மரபியலுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பொருளாதியாறனையும் அடையாக அடுத்துவருமொழிகள் இனத்தைக்காட்டுவனவும் காட்டாதனவுமாம்; வழக்கிடத்தும் செய்யு ளிடத்தும் எ - று.

வ - று. ¹ நெய்க்குடம், குளநெல், கார்த்திகைவிளக்கு, பூந்தோடு, செந்தாமரை, குறுங்கூலி எ - ம், உப்பளம், ஊர்மன்று, கிழ்நோக்கிய கிணறு, மேல்நோக்கியமரம் (சிலாசாஸனத் தொடர்மொழிகள்), சிறுகாலை, ² கான்மாடு, செம்போத்து, தோய்தயிர் எ - ம் வழக்கிடத்து இனமுள்ளனவும் இல்லனவும் வந்தவாறு.

“பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்கம்” (குறங். 913), “கானியாற் றடைகரை யூரினிது” (இளியது. 5), “முந்நாட் பிறையின் முனியாது வளர்ந்தது”, “கலவ மாமயி லெருத்திற் கடிமல ரவிற்தன காயா” (சீவக. 1558), “சிறுகோட்டுப் பெரும்பழற் தூங்கி யாங்கிவள்” (குறங். 18), “ஆடுபாம் பெனப்புடை யகன்ற வல்குன்மேல்” (சீவக. 1007) எ - ட, “பொற்கோட் டிமயமும் பொதியிலும் போன்றே” (புறநா. 2), “தென்குமரி வடபெருங்கல்” (புறநா. 17), “வேலிற் கோங்கின் பூம்பொகுட் டன்ன” (புறநா. 321), “சிறகர் வண்டு செவ்வழி பாட மாடத் துடெலாம், இறை

கொள் வானின் மீனென வரம்பை முலையி னிருந்தவே” (சீவக. 74), “செஞ்ஞாயிற்று நிலவு வேண்டினும், வெண்டிங்குள் வெயில்வேண்டினும்” (புறநா. 38), “முன்னைத் தஞ்சிற்றின் முழங்கு கடலோத மூழ்கிப் போக” (தொட. செய். 64, உரை) எ - ம் செய்யுளில் இனமுள்ளனவும் இல்லனவும் வந்தவாறு.

“இனச்சுட் டில்லாப் பண்புகொள் பெயர்க்கொடை, வழக்கா றல்ல செய்யு ளாதே” (தொட. கிளவி. 18) என்பதனால் இவை முடியுமாறு அறிந்து கொள்க.

(பி - ம்) ¹ கொய்க்குடம் ² காலிமாடு

(ரு0)

(401) அடைமொழி யினமல் லதுந்தரு மாண்டுறின்.

எ - ன், மேலதற்கு எய்தாதது எய்துவித்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அடையடுத்தமொழி அதற்கு இனமல்லதனையும் காட்டும், அவ்விடத்திற்குப் பொருத்தமுடைத்தாயின் எ - று.

வ - று. சுமந்தான் விழுந்தான், புதுப்புனல் வந்தது, இருள் புலர்ந்தது என்பன சுமக்கப்பட்டது வீழ்ந்தது, மழைபெய்தது, சுடர்தோன்றிற்றென்பனவற்றை முறையே விளக்கினவாறுகாண்க. பிறவுமன்ன.

மேலைச்சேரிக்கோழி ¹அலைத்ததென்றும் கிழைச்சேரிக்கோழி அலைப் புண்டதென்பதும், “ஆவாழ்கவந்தணர்வாழ்க” என்றும் பிறர் கெடுக வென்னுமையும் மேலிற் சூத்திரத்தானேமுடிதலின், இன்ன இதற்குப் பொருளாகாவென்றற்கு ‘ஆண்டுறின்’ என்றாரென்க.

“விதந்த மொழியினம் வேறுஞ் செப்பும்” என்றார், பரிமாணஞர்.

(பி-ம்.) ¹அழைத்ததென்றும் கிழைச்சேரிக்கோழி யழைப்புண்டது. (ருக)

(402) அடைசினை முதன்முறை யடைதலு மீரடை

முதலோ டாதலும் வழக்கிய லீரடை

சினையொடு செறிதலு மயங்கலுஞ் செய்யுட்கே.

எ - ன், மரபுவழுவற்கவென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒன்றைச் சொல்லுங்கால், அடை சினை முதலெனக் கிடந்த முறையே சொல்லுதலும், இரண்டு அடையை முதலுடனே, சேர்த்துச் சொல்லுதலும் வழக்கினுள் இயல்பாம்; இரண்டடையைச் சினையொடு சேர்த்துச்சொல்லுதலும் வேண்டியவாறு மயங்கச்சொல்லுதலும் செய்யுட்கண் இயல்பாம் எ - று.

வ - று. பெருந்தலைச்சாத்தன், ¹செங்கால்நாரை, நெட்டிலைத் தெங்கு எ - ம், இளம்பெருங்குடத்தன், சிறுகருங்காகை (ஐங்குறு. 391) எ - ம் வழக்கினுள் வந்தவாறு. “சிறுபைந் தூவியிற் செயிரறச் செய்த”, “கருநெடுங் கண்டருங் காமநோயே” எ - ம், “பெருந்தோட் சிறுமருங்குற் பேரமர்க்கட் பேதை” எ - ம் செய்யுளுள் மயங்கிவந்தன. பிறவுமன்ன.

(பி - ம்.) ¹செங்கணரை

(ருஉ)

(403) இயற்கைப் பொருளை யிற்றெனக் கிளத்தல்.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) உலகத்துப் பொருள்களெல்லாம் இயற்கைப்பொருளும் செயற்கைப்பொருளுமென இருவகையவாம். அவற்றுள், இயல்பாகவாரா நின்றபொருளைச் சொல்லுமிடத்து இத்தன்மையதென்று சொல்லல்வேண்டும் எ - று.

இவ்வாற்றானும் சொல்லும் பொருளும் வரையறுத்தாராப.

வ - று. நிலம்வலிது, நீர்தண்ணிது, தீவெய்யது, வளி உளரும், உயிருணருமெனவரும். (ருக.)

(404) காரண முதலா வாக்கம் பெற்றும்

காரண மின்றி யாக்கம் பெற்றும்

ஆக்க மின்றிக் காரண மடுத்தும்

இருமையு மின்றியு மியலுஞ் செய்யும்பொருள்.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) காரணச்சொல்லை முன்கொண்டு ஆக்கச்சொல்லொடு வருவனவும், காரணச்சொல்லின்றி ஆக்கச்சொல்லொடுவருவனவும் ஆக்கச் சொல்லின்றிக் காரணச்சொல்லொடு வருவனவும் ஆக்கமும் காரணமு மின்றி வருவனவுமென்னும் இந்நான்மையின் நடக்கும், செயற்கையை யுடைய பொருள்கள் எ - று.

வ - று. கடுவும் கைழியெண்ணெயும் பெற்றமையால் மயிர் நல்ல வாயின, எருப்பெய்து இளங்களைகட்டு நீர் காலியாத்தமையாற் பைங்கூழ் நல்லவாயின எ - ம், மயிர் நல்லவாயின, பைங்கூழ் நல்லவாயின எ - ம், கடுவும் கைழியெண்ணெயும் பெற்றமையான் மயிர் நல்ல, எருப்பெய்து இளங்களைகட்டு நீர்காலியாத்தமையாற் பைங்கூழ் நல்ல எ - ம், மயிர்நல்ல, பைங்கூழ்நல்ல எ - ம் முறையே நான்மையும் வந்தவாறு காண்க.

“பல்லார்தோ டோய்ந்து வருதலாற் ¹பாய்புன, னல்வய லூரநின் றுர்புலால் - புல்லெருக்க, மாசின் மணிப்பூணெம் மைந்தன் மலைந்தமையாற், காதற்றாய் நாறு மெமக்கு” (தொட. கிளவி. 56, ௩) என்றற்றெடக்கத்தனவும் அதன்பாற்படுத்திக. இது, பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த கிழவனோடு புலந்தரைக்கின்றளாதலின், ²தார் புலால்நாறுதற்குக் காரணம் பரத்தையரொடு கூடலென்பதாஉம், எருக்கங்கண்ணி நறிதாதற்குக்காரணம் தலைவன்செய்த தீங்கு தன் புதல்வன் இனியமுகத்தால் தணிக்குமன்பென்பதாஉம் பெறப்படுகின்றன. “தார்” என்ற சொல் ஆக்கமின்றிக் காரணமடுத்தது.

(பி - டி.) ¹பூம்பொய்கை ²குவளைபுலால்

(ருச)

(405) தம்பா லில்ல தில்லெனி ¹னினை

யுள்ளது கூறி மாற்றியு முள்ளது

சுட்டியு முரைப்பர் சொற்சுருங்கு தற்கே.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) ஒருவன் ஒன்றை வினாவினால் அது தம்பக்கலில்லையென்று உரைக்கவேண்டின், அவன் வினாயதற்கு இனமாய்த் தன் பக்கலுள்ள தனைச்சொல்லி வினாய்தனை இல்லையென்றும், உளதாயின் அதனை இத்துணையுண்டென்று சுட்டியும் சொல்லுவார் தொல்லோர், உரை பல்காமற்கு ஈ - று.

வ - று. பயறுளவோ வணிகரேயென்றற்கு உழுந்தல்லதில்லை; இத்துணைப்பயறுளவென்க. நூறுவிற்கும் பட்டாடையுளவோ என்றற்கு ஐம்பதுவிற்கும் கோசிகமல்லதில்லை; இத்துணைப்பட்டாடையுளவென்க. பிறவுமன்ன.

(பி - டி.) ¹ இன்னாவுள்ளது ² பல்காமைக்கு (௧௫)

(406) ஈதா கொடுவெனு மூன்று முறையே
இழிந்தோ நெப்போன் மிக்கோ னிரப்புகரை.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) ஈயென்னுஞ்சொல் ஈவானின் இழிந்த இரப்போன் சொல்லுவதாம்; தாவென்னுஞ்சொல் ஈவானொடு ஒக்கும் இரப்போன் சொல்லுவதாம்; கொடுவென்னுஞ்சொல் ஈவானின் மிக்க இரப்போன் சொல்லுவதாம் ஈ - று (௧௬)

(407) முன்னத்தி னுணருங் கிளவியு முளவே.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) சொற்கிடந்தவாறன்றிச் சொல்லுவான் குறிப்பினுளே வேறுபொருள்பட வருஞ்சொற்களும் சிலவுளவாம் ஈ - று.

வ - று. “செஞ்செவியர் வெள்ளொக்கலர்” என்றவழி, செவ்வுவென்று உதிரஞ்சொரியுஞ்செவியர், வெள்ளிய சுற்றத்தாரென்பதன்று; செவியெல்லாம் சாலச் செம்பொண்ணிந்தார், முட்டில் செவ்வத்துக்கிளையினையுடையா ரென்றவாறு; ‘வெள்ளொக்கலர்’ என்பது மாசுற்ற சுற்றத்தினையுடையாரென்றுமாம். “குழைகொண்டு கோழியெறியும் வாழ்க்கையவர்” என்றவழி, கோழியெறிவா ரென்றுணரற்பாலதன்று; ஒன்றனும் முட்டில் செவ்வத்தாரென்றவாறு. பிறவுமன்ன. (௧௭)

(408) கேட்குந் போலவுங் கிளக்குந் போலவும்
இயங்குந் போலவு மியற்றுந் போலவும்
அஃறிணை மருங்கினு மறையப் படுமே.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) இத்தொழில்களில்லனவும் உள்ளனபோல அஃறிணையிடத்தும் சொல்லப்பெறும் ஈ - று.

வ - று. “நன்னீரை வாழி யனிச்சமே நின்னினு, மென்னீரள யாம்வீழ் பவள்” (குறள். 1111), “கரவலமென் றோரைக் கண்ட திலையோ,

இரவெலா நின்றயா லீர்க்கதிர்த் திங்கான்” [“அரவளைமென்றேன்” — தொல். கள. 42, ந] எ - ம், “பகையு முவகையுங் கண்ணுரைக்கும்” (பகைமையுங் கேண்மையுங் கண்ணுரைக்கும்; குற. 709), “மாய்த லும் பிறத்தலும் வளர்ந்து வீங்கலும், தேய்தலு முடைமையைத் திங்கள் செப்புமால்” (வே. 2932), நிலம் வல்லென்றது, நீர் தண்ணென்றது எ - ம், இந்நெறி இன்னவார்க்குச்செல்லும், இம்மலை இன்னுழிவந்துகிடக்கும், கடல் இத்தனை ஆழ்ந்துகிடக்கும், நிலம் இத்தனை அகன்றுகிடக்கும் எ - ம், “தன்னெஞ் சறிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின், தன்னெஞ்சே தன்னைச் சுடும்” (குற. 293), “வண்சிறைப் பவளச் செவ்வாய்ப் பெடையன மடமை கூரத், தண்கய நீருட் கண்ட தன்னிழல் பிறிதென் றெண்ணிக், கண்டனங் கள்வ மற்றுன் காதலி தன்னை நீர்க்கீழ்ப், பண்டைய மல்லம் வேண்டா படுக்கவென் றாடிற் றன்றே” (வே. 1623), “கருவிற செம்முக வெண்பற்குன் மந்தி, பருவிரலாற் பைஞ்சுனைநீர் துடையப் - பெருவரை மேற், ¹மேன்றேவர்க் கோக்கு மலைநாட வாரலோ, வான்மேவர் கொட்கும் வழி” (திணைமா. 10) எ - ம் முறையே காண்க. பிறவுமன்ன.

(பி - ம்.) ¹மேன்றேவர்க் கீயும்

(ருஅ)

(409) உருவக வுவமையிற் றிணைசினே முதல்கள்

மசு. ¹பிறத்தலும் பிறவும் பேணினர் கொளலே.

மின்றி வருவல் மரபுவழுவமைப்பும் இவ்வோத்திற்குப் புறநடையும் உணர்த் புடைய பொருள்க.

வ - று. கடுவுநருவகமும் உவமையுமென்னும் இவ்வலங்காரங்கட்கு வாயின, எருப்பெய்து ஐய்முன் மயங்கலும் சினையுமுதலும் தம்முன் மயங்க நல்லவாயின எ - ம், மயிர் ிசல்லாதொழிந்தனவும் போற்றி யறிந்துகொள்க கடுவும் கைபிழியெண்ணையும்

இளங்களைகட்டு நீர்காலியாத்தண்ணளி யாற்றன திகையால், வருணன் கூற் பைங்கூழ்நல்ல எ - ம் முறை அருமை யாலழ கிற்களை யைந்துடைத், திரும

“பல்லார்தோ டோய்ச்” (வே. 160.) இஃது உயர்திணையும் முதலும் றுர்புலால் - புல்லெருச்சுவகம். “முகந்தா மரைமுறுவன் முல்லைகண் ணீலம், காதற்றாய் நாறு பெகாந்த ளென்றென்-றுகந்தியைந்த, மாழைமா வண்டிற்கா அதன்பாற்படுந்தே, ஏழைதா னேகு மினிது” (திணைமா. 72.) இஃது அஃறிணை துரைக்கின்றும் மயங்காது வந்த உருவகம். “மதிபவள முத்த முகம்வாய் கூடெவல்.” இது திணைமயங்காது முதலும் சினையும் மயங்கி வந்த உருவகம். திங். மன்னர் மடங்கன் மறையவர் சொன்மலை, அன்ன நடையினுர்க் காரமு

தம் - துன்னும், பரிசிலர்க்கு வானம் பனிமலர்ப்பூம் பைந்தார், எரிசினவேற் றுனையெங்கோ” (பு. வெ. 9 : 1), “தாழிருந் தடக்கையு மருப்புந் தம்பியர், தோழந்தன் றுள்களாச் சொரியு மும்மதம், ஆழ்கடற் சுற்றமா வழன்று சேவக, ஏழுயர் போதக மினத்தொ டேற்றதே” (வே. 775.) இவை உயர்திணை அஃறிணையாக மயங்கி வந்த உருவகம். “பட்டவர்த் தப்பலிற் பரவையேந் தல்குல், அட்டொளி யரத்தவாய்க் கணிகை யல்லது, மட்டெட மணமகண்

மலர்ந்த போதினம், கட்டுடைக் காவலிற் காமர் கன்னியே” (வேக. 99)
 “அகழ்கிடங் கந்துகி லார்ந்த பாம்புரி, புகழ்தகு மேகலை நாஞ்சில் பூண்முடி”
 திகழ்மணிக் கோபுரந் திங்கள் வாண்முகம், சிகழிகை நெடுங்கொடி செல்.
 கென்பவே” (வேக. 1444.) இவை அஃறிணை உயர்திணையாக மயங்கி வட
 உருவகம். பிறவுமன்ன.

“கொங்கலர் கோதைக் குமரி மடநல்லாள், மங்கலங் கூற மலிபெய்
 திக் - கங்கையாள், பூம்புன லாகங் கெழீஇயினான் போரடுதோள், வேம்பார்
 தெரியலெம் வேந்து” (பு. வெ. 9 : 36), “இலமென் றசைஇ யிருப்பாரைக்
 காணி, னிலமென்னு நல்லா ணகும்” (குற. 1040), “வருந்தி யின்றான்
 மறந்தொழிந்தாள் வளர்த்தாள் சொற்கேட்டில்கடிந்தாள், முருந்தின் காறுங்
 கூழையைய முனிவார் நின்னை யென்முனிவார், பொருந்திற் மன்ற லிதுவென்
 னாய் பொன்று மளித்திவ் வுயிரென்னாய், திருந்து சோலைக் கருங்குயிலே
 சிலம்ப விருந்து கூவுதிபால்” (வேக. 1661) என்றற்றெடுக்கத்தன உருவக
 விலக்கணம் விளங்க நின்றிலவேனும் அதனிடத்து மயங்கி நின்றனவெனக்
 கொள்க.

“மணியணி வரைநிகர் மாட வாயிலோன்” எ - ம், “திருமக ளிவ
 ளெனச் செல்வி செல்லுமே”, “இந்திர குமரன் போல விறைமக னிருந்து
 காண” (வேக. 1253) எ - ம் வருமிவை திணையும் முதலும் மயங்காதுவந்த
 உவமை. “செம்பவழ மேய்ப்பத் திகழ்ந்திலங்கு சேறடியின், வம்பழகு
 நோக்கி வழிபடுவ தேசாலும்” (சூளா. கல். 293), “மதிதுதன் மாதர் மதலை
 யின் சென்றான்”, “கயற்கண் ணையுங் காமனன் னையுங்” (வேக.
 1346) எனவருமிவை திணைமயங்காது முதலும் சிணையும் மயங்கின உவமை.
 “மல்லன் மலையினைய மாதவரை வைதுரைக்கும்” (வேக. 2789), “ஆளிய
 மொய்ம்பர்க் களித்தணி சண்பக, நாள்செய் மாலே நகைமுடிப் பெய்பவே”
 (வேக. 132) எ - ம், “தேர்ந்ததூம், கல்விசேர் மாந்தரி னிறைஞ்சிக் காய்த்
 தவே” (வேக. 53), “ஏலங் கமழ்குழு லேழை யவரன்ன, வாலிக் கரும்பி
 னகரா டணைந்தான்” (வேக. 1613) எ - ம் வருமிவை திணை மயங்கி வந்த
 உவமை.

இவை பட்டாங்குரைத்தலின், உவப்பினுள் அடங்காவெனக் கொள்க.

‘பிறவும்’ என்றதனால்; * “அடிவண்ண மல்லா லலங்குதார்க் கோதை,
 முடிவண்ணங் கண்டறியா வேந்து”, “நெஞ்சநடுங் கவலம் பாயத், துஞ்சாக்
 கண்ண வடபுலத் தரசே” (புறநா. 3.) இவை, வேத்தியல் அரசியலென்னும்
 தன்மையையுணர்த்தற்பாலான அத்தன்மையையுடைய மக்களையுணர்த்தி
 உயர்திணையாய் ஈண்டு அஃறிணையான் முடிதலின், வருவாயின. இவ்வாறு
 வருவனவும் பிறவும் அமைத்துக்கொள்க.

(பி - ம.) ¹ பிறழ்வும்

(ருக)

* இக்கருத்து ‘எருத்து மேனோக்குறின்’ (தொல், மெய். சூ. 8, மேற்.)
 ான்பதிலும் அமைந்துள்ளது.

(410) யாற்றுநீர் மொழிமாற்று நிரனிறை ¹விற்ப்புண்
 (பு) தாப்பிசை யனைமறி பாப்புக் கொண்டுசூட்
 உ டறிமறி மாற்றெனப் பொருள்கோ ளெட்டே.
 எ - ன், பொருள்கோட்பகுதி யுணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) யாற்றுநீர்ப்பொருள்கோள் முதலாக எட்டாம் பொருள் கொள்ளுமுறைமை எ - று.

இவற்றை, “நிரனிறை சுண்ண மடிமறி மொழிமாற், மவைநான் கென்ப மொழியுண் ரியல்பே” (தொல். எச்ச. 8) என நான்காகவும், * “பூட்டுவில் விதலை யாப்புக் கொண்டுசூட், பொருளிறை நிலையே பாசி ²நீக்கமென், ருக்கிய வைந்தும் பொருள்கோ ளாகும்” என ஐந்தாகவும், இவ்வெட்டுடனே அடிமொழிமாற்றென்ப தொன்றுகூட்டி ஒன்பதாகவும் உரைப்பாருமுள். அவையும் இவற்றுள்ளே அடங்குமெனக்கொள்க. இம் முறைவைத்த காரணமும் காண்க.

(பி - ம்.) ¹விற்ப்புட்டு ²நீக்குமென் ருக்கிய வைந்தும் (சு0)

(411) மற்றைய நோக்கா தடிதொறும் வான்பொருள்
 அற்றற் றெழுமும் தியாற்றுப் புனலே.

எ - ன், யாற்றுநீர்ப்பொருள்கோளாமாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) ஏனை அடிகளைநோக்காது அடிதொறும் பொருள் அற்றுவரு வது யாற்றுநீர்ப் பொருள்கோளாம் எ - று.

வ - று. “அலைப்பான் பிறிதுயிரை யாக்கலுங் குற்றம், விலைப்பாலிற் கொண்தன் மிசைவது உங் குற்றம், சொல்ற்பால வல்லாத சொல்லுதலுங் குற்றம், கொலைப்பாலுங் குற்றமே யாம்” (நான்மணி. 26) என வரும். (சுக)

(412) ஏற்ற பொருளுக் கியையு மொழிகளை
 மாற்றியோ ரடியுள் வழங்கன்மொழி மாற்றே.

எ - ன், மொழிமாற்றுப் பொருள்கோளாமாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) கருதியபொருளுக்குப் பொருந்தியமொழிகளை ஓரடியுள்ளே மாற்றிச்சொல்லுவது மொழிமாற்றும் எ - று.

வ - று. “சுரையாழ வம்மி மிதப்ப வரையனைய, யானைக்கு நீத்து முயற்கு நிலையென்ப, கானக நாடன் சுனை” எனவருமிதனுள், சுரைமிதப்ப, அம்மி ஆழ எனவும், யானைக்குநிலை முயற்குநீத்தெனவும் ஓரடியுள்ளே மாற்றினவாகாண்க; இதனைச் சுண்ணமொழி மாற்றென்று ஈரடி

* இந்த ஐந்து பொருள்கோளையும் இவற்றின் உதாரணங்களையும் இறையனாரகப்பொருள், ௫௬ - ஆம் சூத்திரவுரையிற் காண்க. † பொருள்கோள் ஒன்பதென்பவர் நேமிநாதமுடையார்; எச். சூ. ௬; யாப்பருங்கலவிருத்தி முதலியவற்றிலும் பரக்கக்காணலாம்.

மிடத்தேகொள்ளின், ஏனையடிகளுள்ளும் ஏனைப் பாக்களுள்ளும் வரப் பெறுதாமெனமறுக்க.

(சுஉ)

(பி - ம்.) 1 கரையாட

(413) பெயரும் வினையுமாஞ் சொல்லையும் பொருளையும் வேறு நிரனிநீஇ முறையினு மெதிரினும் நேரும் பொருள்கோ 'ணிரனிறை நெறியே.

எ - ன், நிரனிறைப்பொருள்கோளாமாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) பெயர்ச்சொல்லும் வினைச்சொல்லுமாகிய இவற்றையும் இவற்றிற்குப் பொருளாய் வருவனவற்றையும் வெவ்வேறே அடைவே தொகையொப்பவைத்து வைத்தமுறையேயாதல் எதிரேறேயாதல் பொருளேற்குமாறு சொல்லைக்கூட்டிப் பொருள்கோடல் 'நிரனிறைப்பொருள் கோளாம்' எ - று.

எனவே, பெயர்ச்சொல்லும் பொருளும் வேறுநீஇயது பெயர் நிரனிறை; வினைச்சொல்லும் பொருளும் வேறுநீஇயது வினைநிரனிறை; நீஇய முறையே பொருள்கொள்வன: முறைப்பெயர் நிரனிறை, முறை வினைநிரனிறை யென்பனவாம்: எதிர்ந்தொடங்கிப் பொருள்கொள்வன: எதிர்ப்பெயர்நிரனிறை, எதிர்வினைநிரனிறை யென்பனவாம். இவ்வாற்றான் நிரனிறை நான்காம்.

வ - று. “கொடிசுவளை கொட்டை நுசுப்புண்கண் மேனி, மதிபவள முத்த முகம்வாய் முறுவல், பிடிபிணை மஞ்ஞை நடைநோக்குச் சாயல், வடிவினளே வஞ்சி மகள்” (யா. வி.), “காமவிதி கண்முக மென்மருங்குல் செய்யவாய், தோமி நுகடனி சொல்லமிழ்தந்-தேமலர்க், காந்தள் குரும்பை கனக மடவாள்கை, யேந்திளங் கொங்கை யெழில்” (யா. வி.), “முறிமேனி 'மூல்லை முறுவல் வெறிநாற்றம், வேலுண்கண் வேய்த்தோ ளவட்கு” (குறள், 1113) எனவருமிவை முறைப்பெயர்நிரனிறை.

“காதுசேர் தாழ்குழையாய் கன்னித் துறைச்சேர்ப்ப, போதுசேர் தார்மார்ப் போர்ச்செழிய - நீதியான், மண்ணமிர்த மங்கையர்தோண் மாற்றாரை யேற்றார்க்கு, துண்ணிய வாய் பொருள்” (யா. வி.) இது முறை வினைநிரனிறை.

“குன்ற வெண்மண லேறி நின்றியா, மின்னுங் காண்கும் வம்மோ தோழி, களிறுங் கந்தும் போல நளிகடற், கூம்புங் கலனுந் தோன்றும், தோன்றன் மறந்தோர் துறைகெழு நாட்டே” (தொல். அகத். கு. 11. ந; யா. வி.), “ஆடவர்க் ளெவ்வா நகன்றெழிவார் வெல்காவும், பாடகமு மூரகமும் பஞ்சரமா-நீடியமால், நின்ற னிருந்தான் கிடந்தா னிதுவன்றே, மன்றார் கலிக்கச்சி மாண்பு” (கணிகண்ணர் பாட்டு; குடுபரம்பரை), “கழாஅக்கால் பள்ளியுள் வைத்தற்றும், சான்றோர், குழாஅத்துப் பேதை புகல்” (குறள். 840), “விலங்கொடு மக்க ளனைய ரிலங்குதால், கற்றரோ டேனை யவர்” (குறள். 410) எனவருமிவை எதிர்ப்பெயர்நிரனிறை.

எதிர்வினைநிரனிறை வந்தவழிக்காண்க.

இதனுள், 'நெறி' என்றமிகையான், ஒருசாரார் மயக்கநிரலிறை, ஒருமுதனிரனிறை, இருமுதனிரனிறை, உய்த்துணர்நிரனிறையெனவும் வேண்டுவரென்க.

அவற்றுள், "அம்ம் பவள்ள் வரிநெடுங்க ணய்வஞ்சிக், கொம்ம் பவள்ள் கொடிமருங்குல் கோங்கி, னரும்ம் பவண்முலை யொக்குமே யொக்கும், கரும்ம் பவள்வாயிற் சொல்" (யா. வி.), "கண்ண் கருவிளை கார்முல்லை கூரெயிறு, பொன்ன் பொறிசுணங்கு போழ்வா யிலவம்பூ, மின்ன் னுழை மருங்குன் மேதகு சாயலா, ளென்ன் குறமகளா மாறு" (யா. வி.), "இரங்கு குயின்முழுவா ளின்னிசையாழ் தேனா, வரங்க மணிபொழிலா வாடும்போலு மிளவேனி, லரங்க மணிபொழிலா வாடுமாயின், மரங்கொன் மணந்தகன்றூர் நெஞ்ச மென்செய்த திளவேனில்" (யா. வி.) இவை மயக்கநிரனிறை யென்று யாப்பருங்கல முடையார் காட்டினர். பிறவும் வந்தவழிக் கண்டு சொள்க.

"மீனாடு தண்டேறு வேதிய ராதியா, வானாது வைந்தொன்பா னாயின வும் - தேனூர், விரைக்கமல் வாண்முகத்தாய் வெள்ளை முதலா, உரைத்தனவு மிவ்வாறே யொட்டு" (யா. வி.) இது முதல் நிறுத்த முறையானே யின்னும் முற்று நிறுவாது ஒருதிறம் முதலாகவென்று சொன்னமையான் ஒருமுத லிரனிறை. "வெண்பா முதலாக வேதிய ராதியா, மண்பால் வருத்த வருணமா - மொண்பா, வினங்கட்கு மவ்வாறே யென்றுரைப்பர் தொன் னான், மனந்திப்பக் கற்றோர் மகிழ்ந்து" (யா. வி.) இஃது இருதிறம் முதலா வென்று சொன்னமையான் இருமுதனிரனிறை. "ஆரன் மகமே யனுட மவிட்டமென், றீரிரண்டு மாதியா வெண்ணியநாள் - சீரிய, வெண்பா வகவல் 'கலிவஞ்சி யென்றுரைத்தா, ரெண்பா லறிவோ ரெடுத்து" (யா. வி.) இது முதற் சிலபொருளையோதி இன்னதற்கு இன்னதென்றனும் இன்னது முதலென்றனும் ஒதாது பா நான்கென்று பொதுப்பட வைத்தமையான் உய்த்துணர் நிரனிறை.

(பி - டி.) ¹, ² நிரைநிறைநெறியே (முற்றுமிப்படியேகொள்க.) ³ முத்த முறுவல் 'கலிப்பாவஞ் சிக்குரைத்தார் (சுக.)

(414) எழுவா யிறுதி நிலைமொழி தம்முட்

பொருளுணைக் குடையது பூட்டுவில் லாகும்.

எ - ன், பூட்டுவிற்பொருள்கோளாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பாவினமுதலினும் ஈற்றினுநின்ற மொழிகள் தம்மிற் பொருள்கோக்கிற்பது பூட்டுவிற்பொருள்கோளாம் எ - று.

வ - று. "திறந்திடுமின் றீயவை பிற்காண்டு மாத, ரிறந்து படிற் பெரிதா மேதம்-உறந்தையர்கோன், மண்ணூர மார்பீற் றமிழநர் பெருமா னைக், கண்ணூரக் காணக் கதவு" (முத். புறத். கா.ம.) எனவரும் (சு.)

(415) இடைநிலை மொழியே யேனையீ ரிடத்தும்
நடந்து பொருளை நண்ணுத ருப்பிசை.

எ - ன், தாப்பிசைப்பொருள்கோளாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பாவின் இடைநின்றமொழி முதலினும் ஈற்றினும் சென்று
பொருள்கொள்வது தாப்பிசைப்பொருள்கோளாம் எ - று.

வ - று. “ உண்ணமை யுள்ள துயிர்நிலை யுணுண்ண, வண்ணத்தல்
செய்யா தளறு” (குறள். 255.) இதனுள், ஊனென இடைநின்றமொழி ஏனை
ஈரிடத்தும் சென்றவாறு காண்க. (சுரு)

(416) செய்யு ளிறுதி மொழியிடை முதலினும்
எய்திய பொருள்கோ ளனைமறி பாப்பே.

எ - ன், அனைமறிப்பாப் பொருள்கோளாமாறு உணர்த்துதல் நுத
லிற்று.

(இ - ள்.) செய்யுளீற்றுநின்றமொழி இடையிலும் முதலினும் சென்று
பொருள்கொள்வது அனைமறிப்பாப் பொருள்கோளாம்.

வ - று. “ தாழ்ந்த வுணர்வினராய்த் தாளுடைந்து தண்டுன்றித்
தளர்வார் தாமும், சூழ்ந்த வினையாக்கை சுடவிளிந்து நாற்கதியிற் சுழல்வார்
தாமு, ‘மூழ்ந்த பிணிநலிய முன்செய்த வினையென்றே முனிவார் தாமும்,
வாழ்ந்த பொழுதினே வானெய்து நெறிமுன்னி முயலா தாரே” (யா. வி.)
எனவரும். (மூழ்ந்த - வளைந்த.)

(பி - டி.) ‘மூழ்ந்த (சுரு)

(417) யாப்படி பலவினுங் கோப்புடை மொழிகளை
ஏற்புழி யிசைப்பது கொண்டு கூட்டே.

எ - ன், கொண்டுக்கூட்டுப் பொருள்கோளாமாறு உணர்த்துதல் நுத
லிற்று.

(இ - ள்.) செய்யுளது பலஅடிகளுள்ளும் நின்றமொழிகளைப் பொரு
ளேற்குமிடத்தே ஏற்ப வருவித்துப் பொருள்கொள்வது கொண்டுக்கூட்டுப்
பொருள்கோளாவது எ - று.

வ - று. “ ஆலத்து மேல குவளை குளத்துள, வாலி னெடிய குரங்கு”
(யா. வி.) இஃது, ஆலத்துமேல குரங்கு, குளத்துள குவளையென ஈரடியுட்
பெயரையும் வினையையும் வேண்டுழிக் கூட்டிக்கொண்டமையான் ஈரடிக்
கொண்டுக்கூட்டு; இதனை மொழிமாற்றென்பாரும், ஈரடிமொழிமாற்றென்
பாருமுளர். அவ்வாறுகொள்ளின், ஏனைப்பல வடிகளுள்வரினும் பலபெயர்
கொடுக்கவேண்டுமென்க. “தெங்கக்காய் போலத் திரண்டுருண்ட பைங்
கூந்தல், வெண்கோழி முட்டை யுடைத்தன்ன மாமேனி, அஞ்சனத் தன்ன
பசலை தணிவாமே, வங்கத்துச் சென்றார் வரின்” (யா. வி.) இஃது,
அஞ்சனத்தன்ன பைங்கூந்தல் எ - ம், தெங்கக்காய் போலத் திரண்டுருண்ட

வெண் கோழி முட்டையுடைத்தன்னபசிலை எ - ம் பலவடியிற் சொற்
கலையும் கூட்டிக் கொண்டமையால், பலவடிக்கொண்டுகூட்டு. (சுஎ)

(418) ஏற்புழி யெடுத்துடன் கூட்டுறு மடியவும்
யாப்பீ றிடைமுத லாக்கினும் பொருளிரை
மாட்சியு மாறா வடியவு மடிமறி.

எ - ன், அடிமறிமாற்றுப்பொருள்கோளாமாறு உணர்த்துதல் துத
லிற்று.

(இ - ள்.) பொருளுக்கு ஏற்புடையவிடத்திலே எடுத்துக்கொண்டு
வந்து கூட்டியுரைத்தற்குப் பொருந்தும் அடியவும், வேண்டினவடியைப்
பாவிற்மு முதல் இடை ஈறாகத் தொடுத்துரைத்தாலும் தம் ஓசையும் பொரு
ளும் தப்பாஅழகையுடைய அடியவும் அடிமறிமாற்றுப்பொருள்கோளாவது
எ - று.

வ - று. “நடுக்குற்றுத் தற்சேர்ந்தார் துன்பந் துடையார், கொடுத்துத்
தான் றுய்ப்பினு மீண்டுங்கா லீண்டு, மிடுக்குற்றுப் பற்றினு நில்லாது
செல்வம், விடுக்கும் வினையுலந்தக் கால்” (நாஸி. 93), “¹அரிதவித் தாசின்
றுணர்ந்தவன் பாதம், விரிகடல் சூழ்ந்த வியன்கண்மாறாலத், துரியதனிற்
கண்ணெய்ந்தா ரோக்கமே போலப், பெரியத னாவி பெரிது” (பழ. 1) என
வரும். அடியாகவெடுத்துக்கூட்டிப் பொருள்கோடலின், இவை கொண்டு
கூட்டுப்பொருள்கோளில் அடங்காவென்க.

“மாறுக் காதலர் மலைமறந் தனரே, யாறுக் கட்பனி வரலா னாவே,
யேநுட்மென்றோள் வளைநெகி மும்மே, கூறாய் தோழி யான்வாழ மாறே”
(யா. வி.) இதனுள், வேண்டியதோரடியை முதல் இடை ஈறாக உச்சரித்து
அடிமறியாதல் காண்க. இஃது ஏனைப்பாக்களினும் வருமாதலால், அடிமறி
மண்டிலவாசிரியத்துள் அடங்காதென்க.

அஃதேல், பாட்டிற்குரிய பொருள்கோள்களை ஈண்டுச் சொல்லவேண்
டிய தென்னையோவெனின், அஃதே! நன்றுசொன்னாய், மேல், ஒருமொழி,
தொடர்மொழி, பொதுமொழியென்று சொற்கூறு செய்து அவையாமாறு
சொன்னாரன்றே; அவற்றுள், தொடர்மொழி அடிமறிமாற்றொழித்த ஏனை
ஏழுபொருள்கோளும்படத் தொடர்வனவுளவாகலின், ஈண்டுவைத்தா
ரென்க. அஃதேற் பெரும்பாலும் யாப்பிற்கே உரிமையுடைமையின்
ஆண்டேவைக்கற்பாலவெனின், முன்னம் சொல்லறிந்து யாப்பறியவேண்டு
தளிற் சொல் அறிவுழிவைக்க வேண்டுமென்க.

அவைவருமாறு : பாவஞ்செய்தான் நரகம்புகும், புண்ணியஞ்செய்
தான் ‘சுவர்க்கம் புகும், தவஞ்செய்தான் வீடெய்தும்;—இவை யாற்றுநீர்ப்
பொருள்கோள் படத் தொடர்ந்த தொடர்மொழி. அவர் தந்த சோறும்
கூறையும் உண்டு உடுத்திருந்தோம்; இவளும் இவனும் உமையும் உருத்திர
னும்;—இவை நிரனிறைப்பொருள்கோள் படத்தொடர்ந்த தொடர்மொழி.
தந்தையைக் கண்டு தலையின் வணங்கினுன்;—இது பூட்டுவிற்பொருள்

கோள் படத்தொடர்ந்த தொடர்மொழி. நன்மக்களுள்ளும் வீடு பேற்றாலு கத்துள்ளஞ் சென்று இன்பமெய்துவர் அறத்தாற் பாவத்தாற் றீய மானிட ருள்ளும் விலங்கினுள்ளும் நரகத்துள்ளும் சென்று துன்பமெய்துவர் ;— இது தாப்பிசைப்பொருள்கோள்படத் தொடர்ந்த தொடர்மொழி. செல்வ மும் சிறப்பும் ²கல்வியும் மீக்கூற்றமும் வலியும் வனப்பும் ஆற்றலும் புண்ணியத்தா னும் ;—இஃது அனாமறிபாப்புப் பொருள்கோள் படத் தொடர்ந்த தொடர்மொழி.

மொழிமாற்றுப் பொருள்கோளும் கொண்டுக்கூட்டுப்பொருள்கோளும் படத் தொடர்ந்த தொடர்மொழி வந்த வழிக்கண்டுகொள்க. பிறவுமன்ன.

(பி - ம.) ¹ அரிமவிர்த்து ² கல்வியுந் தேற்றமும்

(சுஅ)

முன்ருவது பொதுவியல் முற்றிற்று.

நான்காவது

இடைச்சொல்லியல்

(419) வேற்றுமை வினைசா ரியையொப் புருபுகள்
தத்தம் பொருள விசைநிறை யசைநிலை
குறிப்பெனெண் பகுதியிற் ¹றனித்திய லின்றிப்
பெயரினும் வினையினும் பின்முன் னோரிடத்
நு தொன்றும் பலவும்வந் தொன்றுவ திடைச்சொல்
என்பது சூத்திரம்.

இவ்வோத்து என்னுதலிற்றோவெனின், ஒத்துநுதலியதூஉம் ஒத்தினது பெயருரைப்பவே விளங்கும் ; ஆயின், இவ்வோத்து என்ன பெயர்த்தோ வெனின், இடைச்சொற்களது இயல்பு உணர்த்திற்றுதலான், இடைச்சொல் வியலென்னும் பெயர்த்து. மேலோத்தினோடு இதற்கு இயைபு என்னையோ வெனின், ஆதியில் நால்வகைச்சொற்களும் உணர்த்துவானெடுத்துக்கொண் டார், அவற்றுள், இரண்டு உணர்த்தி அவற்றின் பின் நான்கிற்கும் பொது வான அதனைச் சிங்கநோக்காக மேல் வருவனவற்றையும் தழுவ வைத்தார் ; அதனால், மேலதனோடு இயைபுடைத்தென்க.

இவ்வோத்தினுள், இத்தலைச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோவெனின், இடைச்சொல்லினது இயல்பும் அதனது பாசுபாடும் உணர்த்துதல் நுத லிற்று.

(இ - எ.) வேற்றுமையுருபு வினையுருபு சாரியையுருபு உவமவுருபு இவைகளாகியும் தத்தம்பொருள்காட்டுவனவும் இசைநிறைப்பனவும் ¹அசை நிலையனவும் குறிப்பின்வருவனவுமென்னும் எட்டுப் பகுதியவாய்த் தாமாகத் தனித்து நடத்தலின்றிப் பெயர்வினைகளாம் இரண்டின் பின்னானும் முன்னு

னும் ஓரிடத்து ஒன்றானும் பலவானும் வந்துநிற்பது இடைச்சொல்லாவது
எ - று.

பிரிதினிடத்தைச்சார்ந்து நடத்தலான் இடைச்சொல்லென்க.

அவற்றுள் வேற்றுமையுருபாவன : ஐ ஆல் முதலாயின ; வினையுருபாவன : அன் ஆன் அள் ஆள் முதலாயின ; சாரியையுருபாவன : அன் ஆன் இன் அல் முதலாயின ; உவமவுருபாவன : போல புரைய முதலாயின ; தத்தம் பொருள ஆவன : ஏ ஒ முதலாய்ப் பிரிநிலைமுதலாகிய 'பொருளைத் தோற்றிநிற்பன ; இசைநிறையாவன : ஏ ஒ முதலாயின் ; அசைநிலையாவன : மியா இக மோ மதி முதலாயின ; குறிப்பாவன : விண்ணென, ஒல்லென, கல்லென முதலாயின.

“அதுமன்” (புறநா. 147), “அதுமற் றம்ம”, “அதுமற் றம்ம தானே” எ - ம், “கொன்னார்” (குறுந். 138), “ஒஓ வுவுவ னுறழ்வின்றி” (கன. 36) எ - ம் பெயர்ப் பின்னும் முன்னும் ஒன்றும் பலவும் வந்தன. “வருககில்”, “வருககி லம்ம” (அகநா. 276), “வருககி லம்ம தானே” (புறநா. 147) எ - ம், “ஒஓ தந்தார்”, “ஏஏ அம்பன் மொழிந்தனள் யாயே” எ - ம் வினைப் பின்னும் முன்னும் ஒன்றும் பலவும் வந்தன. தனித்தும் வருங்கொல்லென்னும் ஐயமறுத்தற்கு, ‘தனித்தியலின்றி’ என்றொன்க.

‘வருவது’ என்னது, ‘வந்தொன்றுவது’ என்றதனால், இவற்றில், தம்மீறுதிரிந்து நிற்கப்பெறுவனவும் சிலவுளவெனக்கொள்க ; அவை : மன் மன்னை, கொன் கொன்னை எனவரும்.

(பி - டி.) ¹தனித்தியல்பின்றி ²அசைநிறைப்பனவும் ³பொருள் தோன்றி நிற்பன (க)

(420) தெரிநிலை தேற்ற மையமுற் றெண்சிறப்
பெதிர்மறை யெச்சம் வினாவிழை வொழியிசை
பிரிப்புக் கழிவாக்க மின்னன விடைப்பொருள்.

எ - ன், மேல், “தத்தம்பொருள்” என்றார், அவற்றின்பொருளாவன இவையென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) தெரிநிலைமுதலான பதினாலும் இவைபோல்வன பிறவும் இடைச்சொற்குப்பொருளாம் எ - று.

இவற்றிற்கு உதாரணம் மேல்வருஞ்சூத்திரங்களுட் காண்க.

‘இன்னன’ என்றதனற் சிலவருமாறு:—தொறு தோறு னெரோர் அந்தோ அன்னோ கொல்லோ ஆ ஆவா அ.ஆ இனி என் ஏன் ஏதில் ந கல் ஒல் கொல் துடும் துண் பொள் கம் கொம் என்பன. இவற்றுள், தொறு தோறு என்பன தாம் புணர்ந்தமொழிப் பொருண்மையினைப் பலவாக்கி ஆக்காக் கென்பதுபட நிற்கும். அது, “குன்றுதொ ருடலும் நின்றதன் பண்பே” (முருகு. 217), “சேரி தோறிது செல்வத் தியற்கையே” (ஃவக. 129), “அறிதோ றறியாமை கண்டற்றற் காமம், செறிதோறுஞ் சேயிழை மாட்டு” (குறந். 1110) என வரும்.

¹ஞெரேரென்னது ² “ஞெரேரெனத், தலைக்கோள் வேட்டங் களிற் றட டா அங்கு ” (பொருந். 141-2) என வெருவுதம்பொருளில் வரும்.

அந்தோ அன்னே கொல்லோ ஆ ஆவா அஆ என்பன இரக் கங்குறித்துவரும்; “அந்தோ விசையை பட்டன” (ஃவக. 312), “அரக்காம்ப னாறுமவா யம்மருங்குற் கன்னே, பரற்கான மாற்றின கொல்லோ”, (நாடிக. 396), “ஆசா கெந்தை யாண்டுளன் கொல்லோ” (புறநா. 235 ; குறுந். 176, 325), “ஆஅ வளிய வலவன்மன் பார்ப்பினேடு” (யா. வி.), “ஆவா வென்றே யஞ்சின ராழ்ந்தார்” (யா. வி.), “அஆ, விழந்தானென் றெண்ணப் படும்” (நாடிக. 9) எனக் காண்க.

‘இனி’ என்றது காலத்தின் மேலும் இடத்தின்மேலும் ‘முன்’ என்பது படவரும்; “அளிதோ தானே நானே நம்மொடு, நனிரீ ழிழந்தன்று மன்னே யினியே” (குறுந். 149), “இனியெம் மெல்லே” என வரும்.

‘என்’ என்பது சொல்லுதலென்னும் தொழில்குறித்துப் பெயர்வினை கட்டுரிய விசுவகருடனாவரும்; “எண்ணென்ப வேளை யெழுத்தென்ப விவ்விரண்டும், கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு” (குறுந். 392), “மிடியென் னுங் காரணத்தின் மேன்முறைக் கண்ணே, கடியென்றார் கற்றறிந் தார்” (நாடிக. 56), “செல்வா ரல்லரென் றியானிகழ்ந் தனனே, விடுவா ளல்ல னென் றவரிகழ்ந் தனரே” (குறுந். 43) எனக் காண்க.

‘ஏன்’ என்பது, ஒழிதம்பொருள்குறித்துவரும்; ஏனோன், ஏனோள், ஏனோர், ஏனது, ஏனவை, ஏனைய, ஏனுழி எனக் காண்க.

‘ஏதில்’ என்பது, அயலென்னும் பொருள் குறித்துவரும்; ஏதிலான், ஏதிலாள், ஏதிலார், ஏதிலது, ஏதில், “ஏதிலான் செய்த திறப்பவே” (நாடிக. 228), “ஏதி லாட்டி யிவனெனப், போயின்று கொல்லோ” (நற். 56), “ஏதிலார் குற்றம்போற் றங்குற்றங் காண்கிற்பின்” (குறுந். 190) எனக்காண்க.

‘நு’ என்பது சிறப்புப்பொருட்டு; பெயர்முன் அடுத்துவரும்; நக்கீரர், நச்செள்ளையார், நப்பாலத்தனார், நப்பிஞ்சை, நந்நாகனார், நக்கடகமெனக் காண்க.

‘கல்’ என்பது முதல் நான்கும் ஓசைப்பொருண்மேல் வரும்; “கல் லெனக் கவின்பெற்ற விழவாற்றுப் படுத்தபின்” (கலி. 5), “ஒல்லென் றெலிக்கு மொலிபுன லூரற்கு” (ஐந். ஐம். 28), “புள்ளங் கொல்லென வெலிசெய்யும்”, “நெடுநீர்க் குட்டத்துத் துடுமெனப் பாய்ந்து” (புறநா. 243) எனக் காண்க.

‘துண்’ என்றதுமுதல் நான்கும் குறிப்புப்பொருண்மேல் வரும்; “துண்ணென்னு நெஞ்சமொடு”, “போர்த்ததன் னகலமெல்லாம் பொள் ளென வியர்த்துப் பொங்கி” (ஃவக. 256), “பொள்ளென வாங்கே புறம் வேரார்” (குறுந். 487), “கம்மென, வம்பு விரித்தன்ன பொங்குமணற் கான்யாற்று” (அகநா. 11), “கொட்டிது நெஞ்சிற் கொம்மென வுராய்” எனக் காண்க. பிறவுமன்ன.

(பி - ம்.) ¹ஞெரோவென்பது ²ஞெரோவென ³நப்பின்னை, நந்நாகர், நக்குடகம் ⁴கொள்ளெனச்செய்யும் (உ)

(421) பிரிநிலை வினாவெண் ணீற்றசை தேற்றம்

இசைநிறை யெனவா நேகா ரம்மே.

எ - ன், வேற்றுமையுருபுமுதலாயின நான்கும் மேலே சொல்லப் பட்டன; தத்தம்பொருளானவும் இசைநிறைப்பனவும் அசைநிலையும் குறிப்புமாவனவுணர்த்துவான் ரெடங்கினர் அவற்றுள், இஃது ஏகார விடைச்சொல்லின் இயல்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒருகுழுவின் ஒன்றைப்பிரித்தற்கண்ணும் வினாதற்கண்ணும் பலவற்றை அடுக்கி எண்ணற்கண்ணும் ஈற்றிலே பொருள வேண்டா விடத்தம் ஒருபொருளைத் துணியுமிடத்தம் இசைநிறைக்க வேண்டுமிடத் தும் நின்றலின், அவ்வப்பெயரான் ஆறு கூற்றதாம் ஏகாரம் எ - று.

வ - று. அவனேகொண்டானென்பது பிரிநிலை; நீயேகொண்டா யென்பது வினா; நிலனே நீரே தீயே வளியே என்பது எண்; “கடல் போற் றேன்றல காடிற் தோரே” (அகநா. 1) என்பது ஈற்றசை; அவனே கொண்டான், “உண்டேமறுமை” என்பன தேற்றம்; “ஏயே யிவ னொருத்தி பேடியோ வென்றார்” (கீவக. 652) என்பது இசைநிறை.

(பி - ம்.) ¹ஏஏ

(உ)

(422) ஒழியிசை வினாச்சிறப் பெதிர்மறை தெரிநிலை

கழிவசை நிலைபிரிப் பெனவேட் டோவே.

எ - ன், ஓகார இடைச்சொல்லின் இயல்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒரு சொல்லொழியவரும் ஒழியிசையும் வினாவும் ஒன்றைச் சிறப்பிப்பதும் அறிந்தபொருளை எதிர்மறுப்பதும் ¹தெரிநிலையும் ஒரு பொருட்கழிவும் அசைநிலையும் பிரிநிலையுமென்னும் எட்டுப்பொருட்கூற்ற தாம் ஓகாரம் எ - று.

வ - று. கொளலோ கொண்டானென்பது ஒழியிசை; கோடற்குத் தகுமாயினும் கொண்டுய்யப் போயினுனல்லனென ஒரு சொல் ஒழிவுபட வந்தமையின். அவனே அல்லனேவென்பது வினா. “ஒஓ பெரியன்” என்பது சிறப்பு. யானேகொண்டேனென்பது எதிர்மறை. நன்றே அன்று, தீதோஅன்றென்பது தெரிநிலை; இடை நிகர்த்ததென்பது தெரித்தமையின். “நைதலொன்றி நல்லறஞ்²செய்கின்றிலா, ரோஓ தமக்கோ ருறுதி யுண ராரோ” என்பது கழிவு. “சார னாட நடுநாள், வாரல் வாழியோ வருந்துதும் யாமே” (குறுந். 69), “காணிய வம்மினே³கங்குலது நிலையே” என்பன அசைநிலை; “முதைப்புனங் கொன்ற வாக்லி யுழுவர், விதைக்குறு வட்டி போதொடு பொதுளப், பொழுதோ⁴தான்வந் தன்றே” (குறுந். 155) என்பது பிரிநிலை.

(பி - டி.) ¹ (க) தெரிவு, (உ) தெரிபும் ² செய்கென்ற லோஒதமக்கோ
ருறுதி யுணராரே ³ மாலையதுநிலையே ⁴ கான்வந்தன்றே (ச)

(423) வினைபெயர் குறிப்பிசை யெண்பண் பாறினும்
எனவெனு மொழிவரு மென்று மற்றே.

எ - ன், எனவெனவும் என்றெனவும் வரும் இடைச்சொற்களின்
இயல்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இந்த ஆறு பொருளிலும் எனவென்னும் இடைச்சொல்
வரும்; என்றென்னு மிடைச்சொல்லும் இவ்வாறு பொருளிலும் வரும்
எ - று.

வ - று. கொள்ளெனக்கொண்டான் எ - து வினை. “ஊரெனப்படுவ
துறையூர்” எ - து பெயர்; “விண்ணென விசைத்தது” எ - து குறிப்பு;
“ஒல்லென வொலித்தது” எ - து இசை; “கடலெனக் காற்றெனக்
கடுங்கட் கூற்றென, உடல்சின வருமென ஆழித்தீயென” (பீவக. 973),
“ஒன்றென இரண்டென மூன்றென நான்கென ஐந்தென ஆறென ஏழென
எட்டெனத் தொண்டென (பரியாடநி, 3) எ - து எண்; “வெள்ளென விளர்த்
தது” எ - து பண்பு.

இனி என்றென்பது வருமாறு: கொள்ளென்று கொண்டான் எ - து
வினை; ஊரென்று சொல்லப்படுவது உறையூர் எ - து பெயர்; விண்
னென்று விசைத்தது எ - து குறிப்பு; ஒல்லென்றெலித்தது. எ - து இசை;
கடலென்று காற்றென்று கடுங்கட்கூற்றென்று எ-து எண்; வெள்ளென்று
விளர்த்தது எ - து பண்பு. (வெள் - வெண்மையென்றறி.) (ந)

(424) எதிர்மறை சிறப்பைய மெச்சமுற் றளவை
தெரிநிலை யாக்கமோ டும்மை யெட்டே.

எ - ன், உம்மை இடைச்சொல்லினது இயல்பு உணர்த்துதல் நுத
லிற்று.

(இ - ள்.) இவ்வெட்டுப் பொருளிலும் வரும் உம்மென்னு மிடைச்
சொல் எ - று.

வ - று. கொற்றன் வருதற்குமுரியன் எ - து எதிர்மறை; வாரா
னென்பதற்கு முரித்தாகலின், “குறவரு மருளுங் குன்றம்” (மலைபடு. 275)
எ - து சிறப்பு. பத்தானும் எட்டானுங்கொடு எ - து ஐயம்; ஒன்று துணியா
மையின். சாத்தனும் வந்தான் எ - து எச்சம்; அவனையேயன்றிப் பிறரை
யும் வரவுவிளக்கலின். தமிழ்நாட்டு மூவேந்தரும் வந்தார் எ - து முற்று.
ஒன்று மிரண்டும், ஒருகழஞ்சும் இருகழஞ்சும், உழக்கும் ஆழாக்கும், ஒரு
கோலும் அரைக்கோலுமென்பன அளவை. சாத்தனும் கொற்றனுமென்பது
எண். நன்றுமன்று தீதுமன்று எ - து தெரிநிலை; இடைநிகர்த்ததென்ப
தைத் தெரித்தமையின். நெடியனுமாயினான் எ - து ஆக்கம். (சு)

(425) முற்றும்மை யொரோவழி யெச்சமு மாகும்.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) முற்றும்மை ஒரோவிடத்து எச்சவும்மைப்பொருட்டுமாம் எ - று.

வ - று. 'பத்துங்கொடால்' என்றால், 'அனைத்தும் கொடால்' என்று மாம்; 'அவற்றுட் சிலகொடு' என்றுமாம். 'எல்லாரும் 'வந்திலர்' என்றால், 'அனைவரும் வந்திலர்' என்றுமாம்; 'சிலர் வந்தார்' என்றுமாம்.

(பி - டு.) 'வாராரென்றால் அனைவரும் வாராரென்றுமாம் சிலர் வருவாரென்றுமாம். (எ)

(426) செவ்வெ ணீற்றதா மெச்ச வும்மை.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) செவ்வெணின்கண் எச்சவும்மை கொடுக்கின் ஈற்றிலே கொடுக்க எ - று.

வ - று. "அடகு புலால்பாகு பாளிதமு முண்ணன், கடலீபோலும் கல்லியவன்" (தொட. இடை. சூ. 36, இஃங். சே. 5) எனவரும்; அடகும் புலாலும் பாகும் பாளிதமுமுண்ணனென்றாக. (அ)

(427) பெயர்ச்செவ் வெண்ணே யென்ற வெனுவெண்
நான்குந் தொகைபெறு மும்மையென் ¹தெனவொ
டிந்நான் கெண்ணுமஃ தின்றியு மியலும்.

எ - ன், ¹பெயரும் இடைச்சொல்லும் விராவுழி நிகழ்வதோர் விதி புணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) பெயரிடத்துவருஞ் செவ்வெண்ணும் ஏகாவெண்ணும் என்றவெண்ணும் எனுவெண்ணும் ஆகியநான்கும் இறுதித் தொகைபெற்று நடக்கும்; உம்மையெண்ணும் என்றெனெண்ணும் எனவெனெண்ணும் ஒடுவெனெண்ணும் ஆகிய நான்கும் தொகைபெறுது நடக்கும் எ - று.

வ - று. சாத்தன் கொற்றன் இருவரும்வந்தார், சாத்தனே கொற்றனே தேவனே மூவரும் வந்தார், சாத்தனென்று கொற்றனென்று இருவரும் வந்தார், சாத்தனொக் கொற்றனொ இருவரும் வந்தாரென முறையே நான்கெண்ணும் தொகை பெற்றவாறு காண்க.

இனி, நிலனும் நீரும் தீயும் நல்ல, சாத்தனென்று கொற்றனென்று தேவனென்று சொன்னவர் வந்திலர், 'நிலனென நீரெனத் தீயென வளியென, 'வளவில் காய மெனவறி பூதம்', 'பொன்னெடுந் தேரொடுந் தாணியிற் பொலிந்தே' என முறையே நான்கும் தொகையின்றி வந்தவாறு காண்க.

உம்மையால், நிலனும் நீருமிரண்டும் வேண்டுமெனத் தொகை பெறலுமாமென்க.

(பி - டு.) ¹ எனவொடு கிந்நான்கு ² எண்பெயரும் ³ அளவிலா காய மென வறிபூதம் (ஆ)

(428) என்று மெனவு மொடுவு மொரோவழி
நின்றும் பிரிந்தெண் பொருடொறு நேரும்.

எ - ன், இம்மூன்றெண்ணிற்கும் ஆவதோர் விதியுணர்த்துதல் துத
லிற்று.

(இ - ள்.) இம்மூன்றிடைச்சொல்லும் எண்ணின்கண் ஒரிடத்தே
நின்றனவேனும் எண்ணும் பொருள்தொறும் பிரிந்துசெல்லும் எ - று.

வ - று. “வினைபகை யென்றிரண்டி. நெச்சம்” (குறள். 674) என்ற
வழி, என்றென்பது ஏனை வினையிடத்தும் செல்லும். “பகைபாவ மச்சம்
பழியென நான்கும்” (குறள். 146) என்றவழி எனவென்பது ஏனை மூன்
றிடத்துஞ்செல்லும். “பொருள்கருவி காலம் வினையிடஞ் டைந்தும்”
(குறள். 675) என்றவழி ஒருவென்பது ஏனைநாலிடத்தும் செல்லும். (க0)

(429) வினையொடு வரினுமெண் ணினைய வேற்பன.

எ - ன், எண்வகையெண்கட்கும் ஆவதோர் விதியுணர்த்துதல் துத
லிற்று.

(இ - ள்.) வினையொடு கூடிவருமிடத்தும் எண்கள் மேற்சொன்ன
வாறே தொகைபெற்றும் பெருதும் வருவனவாம் எ - று.

‘ஏற்பன’ எனவே என்றும் எனவும் ஒடுவும் அருகியல்லது வாரா
வெனக்கொள்க.

வ - று. அறுத்தும் குறைத்தும் சுகிர்த்தும் வகிர்த்துமிட்டாரென
உம்மையெண் வினையொடுவந்தது. அறுத்தெனக் குறைத்தெனச் சுகிர்த்தென
வகிர்த்தெனத் தந்தாரென எனவெண் வினையொடுவந்தது. “மண்டில
மழுங்க மலைநிறம் கிளர, வண்டின ¹மலர்ப்பரந் தூத மிசையே, கண்டந்
²கானற் குருகின மொலிப்ப” (அகநா. 260) என வினைச்செவ்வெண் வந்த
வாறு. சாத்தன்வந்தான், கொற்றன் வந்தான்; இருவரும் வந்தமையாற்
கலியாணம் பொலிந்ததென அது தொகைபெற்று வந்தவாறு காண்க.
பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

(பி - டி.) ¹மலர்ப்பைந்தாதுதமிழைய ²கானங் (கக)

(430) விழைவே கால மொழியிசை தில்லே.

எ - ன், தில்லென்னும் இடைச்சொல்லின் இயல்பு உணர்த்துதல்
துதலிற்று.

(இ - ள்.) இம்மூன்று பொருட்கண்ணும் வரும், தில்லென்னு மிடைச்
சொல் எ - று.

வ - று. “வாரந்திலங்கு வையெயிற்றுச் சின்மொழி யரிவையைப்,
பெறுகதி லம்ம யானே” (குறள். 14); பெறுவேனாகவென இது விழைவின்
கண் வந்தது. “பெற்றங் கறிகதி லம்மவிவ லுரே” (குறள். 14.) இது
பெற்றபின் அறிவதாக எனக் காலத்தின்கண் வந்தது. “வருகதி லம்ம
வெஞ் சேரி சேர” (அகநா. 276); இது வந்தால், இன்னதொன்று செய்வே
னென்னும் சொல்லொழிய வந்தமையின், ஒழியிசைக்கண் வந்தது. (கஉ)

(431) மன்னே யசைநிலை யொழியிசை யாக்கம்
கழிவு மிகுதி நிலைபே ருகும்.

எ - ன், மன்னென்னும் இடைச்சொல்லின் இயல்பு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்வாறு பொருட்கண்ணும் வரும், மன்னென்னு மிடைச் சொல் எ - று.

வ - று. “மாலை யென்மனார் மயங்கி போரே” (குறுந். 234; கலி. 119.) இஃது அசைநிலைக்கண் வந்தது. “பண்டு கூரியதோர் வாண்மன்.” இப் போது கோடிற்றென்றனும், வாய் போயிற்றென்றனும், ‘இளநீர்த்ததாயிற் றென்றனும் ஒருசொல்லொழியவந்தமையின், இஃது ஒழியிசை. “பண்டு காடுமன்” என்பது இப்பொழுது கயல்திறமும் வயலாயிற்றென ஆக்கப் பொருட்கண் வந்தது. “சிறியகட் பெறினே யெமக்கீழ் மன்னே” (புறநா. 235) எ - து அஃது இப்பொழுது கழிந்ததெனக் கழிவின்கண்வந்தது. “மன்னு மாதர் பெருங்கற்பென் றறிந்தேன் வாழி காவேரி” (நிலம். 7 : 3.) இது மிகுதிக்கண்வந்தது. “மன்னு வுலகத்து மன்னியது புரைமே” (கலி. 54), “பூமன்னும் பொழில்” எ - து நிலைபேற்றின்கண்வந்தது.

(பி - டு.) ¹(க) இந்நீர்த்தாய்த்தென்றனும் ; (உ) இன்னீர்த்தாயிற்றென் றனும் (கக)

(432) வினைமாற் றசைநிலை பிறிதெனு மற்றே.

எ - ன், மற்றென்னும் இடைச்சொல்லின் இயல்பு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) இம்மூன்று பொருட்கண்ணும் வரும் மற்றென்னு மிடைச் சொல் எ - று.

வ - று. “மற்றறிவா நல்வினை யாமினைய மென்னுது” (நாடிக. 19.) இது வினைமாற்று. “மற்றடிகள் கண்டருளிச் செய்க மலரடிக்கீழ்” (வேக. 1873.) இஃது அசைநிலை. “ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றென்று, சூழினுந் தான்முந் துறும்” (குறந். 380.) இது பிறிதென்பதன் மேல் வந்தது. (கச)

(433) மற்றைய தென்பது சுட்டிய தற்கினம்.

எ - ன், மற்றையதென்னும் இடைச்சொல்லின் இயல்பு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) மற்றையதென்னு மிடைச்சொல் சுட்டியதனையொழிய, அதற்கு இனமான பிறிதொன் றினைக் காட்டும் எ - று.

வ - று. பலபொத்தகங் ¹கிடந்துழி, ஒருவன் ஏவுவான் ஏவலாளனை, ‘பொத்தகங்கொடுவா’ என்றால், அவன் ஒரு பொத்தகங்கொடு வந்தவிடத் துத் தான்கருதியது அன்றெனின், அவன், ‘மற்றையது கொணு’ என் னும் ; என்றால், கொணர்த்ததன் இனமாயதனை அச்சொற் சுட்டிற்றுகலான், கொணர்த்தனையொழித்து அதற்கினமான பொத்தகம் கொணருமென்பது.

(பி - டு.) ¹கிடப்புழி

(கடு)

(434) கொல்லே யைய மசைநிலைக் கூற்றே.

எ - ன், கொல்லென்னுமிடைச்சொல்லின் இயல்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) கொல்லென்னுமிடைச்சொல் ஒருபொருட்கண் ஐயப்பாடும் அசைநிலையுமான கூறுபாட்டதாம் எ - று.

வ - று. குற்றிகொல்லோ? மகன் கொல்லோ என்பது ஐயம். “¹மரி வெண்ணிப் பொருள்வழிற் சென்றநங் காதலர், வருவர்கொல் வயங்கிழாஅய் வலிப்பல்யான் ²கேளினி” (கூவி. 11) என்பது அசைநிலை.

(பி - டி.) ¹ மரிவெள்ளி ² கேளினி (கக)

(435) ஓடுவுந் தெய்யவு மிசைநிறை மொழியே.

எ - ன், இவ்விரண்டிடைச்சொல்லின் இயல்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்விரண்டிடைச்சொல்லும் இசைநிறைத்தற்கண் வரும் எ - று.

வ - று. “முதைப்புனங் கொன்ற வார்கலி யுழுவர், விதைக்குறு வட்டி போதொடு பொதுள” (குறுந். 155) எ - ம், “சொல்லேன் மெய்ய நின்னொடு பெயர்த்தே” எ - ம் வரும். (கங)

(436) அந்திலாங் கசைநிலை யிடப்பொரு ளவ்வே.

எ - ன், இவ்விரண்டிடைச்சொல்லின் இயல்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்விரண்டிடைச்சொல்லும் அசைநிலையாயும் இடப் பொருளவாயும் வரும் எ - று.

வ - று. “அந்திற் கச்சினன் கழலினன்” (அகநா. 76) எ - து அசைநிலை; “வருமோ சேபிழை யந்திற் கொழுநற் காணிய” (குறுந். 293) எ - து அவ்விடத்தென இடப்பொருட்டாய் வந்தவாறு. “ஆங்கத், திறனல்ல யாங்கழற யாரை நருமும், மகனல்லான் பெற்ற மகன்” (கூவி. 86) எ - து அசைநிலை; “ஆங்காங் காயினு மாகக் காண்டக” (முருகு. 250, பி. டி.) என்பது இடம். (கச)

(437) அம்ம வுரையசை கேண்மினென் றுகும்.

எ - ன், அம்மவென்னுமிடைச்சொல்லின் இயல்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அம்மவென்னுமிடைச்சொல், உரையசையாயும் கேண்மினென்னுமுன்னிலை ஏவற்பொருட்கண்ணதாயும் வரும் எ - று.

வ - று. “செயனின்ற பண்ணினுட் செவிச்சுவைக் கொள்ளாடை, நயனின்ற பொருள்கெடப் புரியறு நரம்பிழும், பயனின்ற மன்றம்ம காமம்” (கூவி. 142) என்பது உரையசை. “அம்ம வாழி தோழி” (நற். 158; குறுந். 104; ஐங்குறு. 31 - 40) என்பது கேளாயென்னும் பொருட்கண் வந்தது. (கக)

(438) மாவென் கிளவி வியங்கோ ளைசச்சொல்.

எ - ன், மாவென்பது இப்பொருட்கண் வருமென்பது உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) மாவென்னுமிடைச்சொல் வியங்கோட்கண் அசைச்சொல் லாய்வரும் எ - று.

வ - று. “மாயக் கடவுட் குயர்கமா வலனே”, “உப்தின்று, புற்கை யுண்கமா கொற்கை யானே” (நெடூ. இடை. 25, இள. சே. ந. நேழ்.) என வியங்கோட்கண் அசைச்சொல்லாய் வந்தவாறு.

(பி - டி.) ¹ காலக் கடவுட்கு (உ0)

(439) மியாயிக மோமதி யத்தை யித்தை
வாழிய மாளவீ யாழமுன் னிலையசை.

எ - ன், மியாமுதலிய இடைச்சொற்களின் இயல்பு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) மியாவும் இகவும் மோவும் மதியும் அத்தையும் இத்தையும் வாழியவும் மாளவும் ஈயும் யாழவுமென்னும் இப்பத்திடைச்சொல்லும் முன் னிலைக்கண் அசைநிலையாவரும் எ - று.

வ - று. “சிலையன் செழுந்தழையன் சென்மியா வென்று, மலையக லான் வாடி வரும்” (யா. வி.) எ - ம், “தண்ணெற ¹பூரயாக் காண்டிக வெனவே” எ - ம், “காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமோ” (குறுந். 2) எ - ம், “சென்மதி பெரும” எ - ம், “மெல்லியற் குறுமக னுள்ளிச், செல்வ லத்தை” (புறநா. 196) எ - ம், “வேய்நரல் விடரக நீயொன்று பாடித்தை” (கவி. 40) எ - ம், “காணியவா வாழிய மலைச்சாரல்” (இ. வி. சூ. 276, உரை) எ - ம், “சிறிது தவிர்ந்தீக மாளநின் ²பரிசில ருய்ம்மா” (இ. வி. சூ. 276, உரை) எ - ம், “சென்றீ பெருமநிற் றகைக்குநர் யாரோ” (அகநா. 46) எ - ம், “நீயே, செய்வினை மருங்கிற் செல்வயர்ந் தியாழநின், கைபுனை வல்வின் ஞானுளர் நீயே” (கவி. 7) எ - ம் முறையே காண்க.

(பி - டி.) ¹ ஊரன்காண்டிக ² பரிசில ருயிர்மா” (உக)

(440) யாகா பிறபிறக் கரோபோ மாதிகும்
சின்குரை யோரும் போலு மிருந்திட்
டன்றூந் ¹தாந்தான் கின்றுநின் றசைமொழி.

எ - ன், யாமுதலிய அசைநிலை யிடைச்சொற்களின் இயல்பு உணர்த்து தல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்விருபதிடைச்சொல்லும் அசைநிலைமொழிகளாம் எ-று.

வ - று. “வாழ்கநின் கழலடி மைந்த வென்னவே, தோழியா சுவா கதம் போது கீக்கென” (ஃவந் 1021) எ - ம், “அறநிழ லெனக்கொண்டா

யாய்குடை மக்குடைப், புறநிழற்கீழ்ப் பட்டாளோ விவளிவட் காண்டிகா” (கலி. 99) எ - ம், “மேயு நிரைமுன்னர்க் கோலுன்றி நின்றயோ, ராயனை யல்லே பிறவோ வமரநுள், ஞாயிற்றுப் புத்தேண் மகன்” (கலி. 108) எ - ம், “பிறத்தல் பிணிப்படன் மூத்த லிறத்தல், திறப்பட்ட நான்குணர் தீர்விதற் கென்னென, இறத்தலு மாங்கொ லெனக்குமென் மெண்ணிப், பிறக்கதனுட் செல்லான் பெருந்தவப் பட்டான்” எ - ம், “தூதவர் விடாராய்த் துறப் பார்கொ ளேதக, இருங்குயி லாலுமரோ” (கலி. 33) எ - ம், “எரியி னன்ன செந்தலை யன்றில், பிரியின் வாழா தென்போ மன்ற” எ - ம், “விளிந்தன்று மாதவர்த் தெளிந்தவெங் கண்ணே” (நற். 178) எ - ம், “கண்டிகு மல்லமோ கொண்ககின் கேளே” (ஐங்குறு. 121 - 8) எ - ம், “சாந்த னெகிழி காட்டி, ஈங்கா கியவா லென்றுசின்” (நற். 55) எ - ம், “அளிதோ தானேயது பெறலருங் குரைத்தே” (புறநா. 5) எ - ம், “அஞ்சவ தோரு மறனே யொருவனை, வஞ்சிப்ப தோரு மவா” (குறள். 366) எ - ம், “வடுவென்ற கண்ணுய் வருந்தினை போலும்” எ - ம், “ஓராற்ற லென் கண் ணிமைபொருந்த வந்நிலையே, கூரார்வேன் மாறனென் கைப்பற்ற - வோரா, நனவென் மெழுந்திருந்தே னல்வினையொன் றில்லேன், கனவு மிழந்தொழிந்த வாறு” (முத்.), “அஞ்சி ரசையியல் கூடந்தற்கை நீட்டியா, னெஞ்சம் பிளந்திட்டு நேரார் நடுவட்டன், வஞ்சினம் வாய்த்தானும் போன்ம்” (கலி. 101), “தேவாதி தேவ னவன்சேவடி சேர்து மன்றே” (சீவக. 1) எ - ம், “பணியுமா மென்றும் பெருமை சிறுமை, அணியுமாந் தன்னை வியந்து” (குறள். 978) எ - ம், “தகைமிகு ‘குழைதருந்தார் தாவில் சீர்த் தம்மடிக்கண், முகைமிகு மலர்க்கண்ணி” எ - ம், “சாந்துய ரெவ்வ முழந்துறு தண்புனல், நீந்தியோர் மாண்பினை தோன்றலி னீதான்” எ - ம், “யான்பிற னளியன் வாழ்வா னாசைப்பட்ட டிருக்கின் றேனே” (சீவக. 1487) எ - ம், “அமுலடைந்த மன்றத் தலந்தயரா நின்றார், நிழலடைந்தே நின்னை யென் னேத்திக் - கழலடைய” (பு. வெ. 3 : 7), ஊரினின்று வந்தார் எ - ம் முறையே வந்தவாறு காண்க.

(பி - டி.) ¹ தந்தான் ² செழுந்தலை ³ தெய்ய ⁴ குழைதந்தார் தாவில்சீர்த் தம்மடிக்கண் ⁵ அரந்தையராய் (உஉ)

நான்காவது இடைச்சொல்லியல் முற்றிற்று.

ஐந்தாவது உரிச்சொல்லியல்

(441) பலவகைப் பண்பும் பகர்பெய ராகி
ஒருகுணம் பலகுணந் தழுவிப் பெயர்வினை
ஒருவா செய்யுட் குரியன வுரிச்சொல்

என்பது சூத்திரம். இவ்வோத்து என்னுதலியதோவெனின், ஒத்து நுதலியதூஉம் ஒத்தினது பெயருரைப்பவே விளங்கும்; ஆயின், இவ்வோத்து என்னபெயர்த்தோவெனின், உரிச்சொற்களது இயல்பு உணர்த்திற்றுதலான், 'உரிச்சொல்லியலென்னும் பெயர்த்து; மேலோத்திலேனு இதற்கு இயைபு என்னையோவெனின், நால்வகைச் சொல்லிற் பின்னின் நது உரிச்சொல்லாதலின், அதனோடு இயைபுடைத்தென்க.

இவ்வோத்தினுள் இத்தலைச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோவெனின், உரிச்சொற்களது பொதுவியல் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பலவேறுவகைப்பட்ட பண்புகளையும் அறிவிப்பனவான பெயர்ச்சொல்லாகி, ஒருகுணத்திற்கே உரியவாயும் பலகுணத்திற்கே உரியவாயும் ஏனைப் பெயர்ச்சொல்லையும் வினைச்சொல்லையுந் தழுவிச் செய்யுட்கே நீங்காதுவரும் கிழமைமையுடையன உரிச்சொல்லாவன எ - று.

உரியசொல் யாது அஃது உரிச்சொல். பல்வகைப் பண்பென்றது, தொழிற்பண்பும் தழுவுதற்கென்க. ஆயின், 'இருவகைப் பண்பும் பகர்பெய ராகி' என்று 'சூத்திரஞ்செய்யாதுவைத்து, ஞாபகமாகக் கூறவேண்டுமெனையோவெனின், தொழிற்பெயரெல்லாம் உரிச்சொல்லென்படா வாதலிற் செய்யுட்கே ஏற்றுவருவன சில கோடற்கும் தொழில் கருவியாற் பெறப்படுதலால் ஏனைப் பண்புகள்போல் ஒருதலையான ஒற்றுமைச் சிறப் பினவல்லவென்பது அறிவித்தற்குமெனக் கொள்க.

வ - று. "உறுபுகழ்", "தவச்சேய் நாட்டா ராயினும்" (நற். 115), "நனிபேதையே" (புறநா. 227), "புண்கூர்யானை" (நற். 65) எ - ம், சாலக்கொண்டான், தவச்சென்றான், 'நனிசொன்னான், 'நோய்கூர்ந்தது எ - ம் பெயரொடும் வினையொடும் வந்தவாறுகாண்க. பெயர்வினைகட்டு முன்பின்வருமென்னுமையின், ஏற்புழிவருமெனக்கொள்க.

(பி - டி.) ¹ உரிச்சொலோத்தென்னும்பெயர்த்து ² பொதுவியல்பு ³ (க) சூத்திரஞ்செய்யலாகாதுவைத்து; (உ) சூத்திரஞ்செய்யாராகவைத்து ⁴ பெறப் பாட்டினால் ⁵ நோய்கூர்த்தது (க)

(442) ¹ உயிருயி ரில்லதாம் பொருட்குணம் பண்பே.

எ - ன், மேல், "பண்பு" என்றார், அஃது இஃதென்பது உணர்த்து தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) உலகத்து உயிருள்ளதும் உயிரில்லாததுமாயடங்கும் இரு வகைப்பொருள்களினுடைய குணம் பண்பாவது எ - று.

(பி - டி) ¹ உயிருபிரல்லதாம் (2)

(443) மெய்நா மூக்கு நாட்டஞ் செவிகளின்
ஒன்றுமுத லாக்கீழ்க் கொண்டுமே லுணர் தலின்
ஓரறி வாதியா வுயிரைந் தாகும்.

எ - ன், மேல், “ உயிர் ” என்றார், அவ்வுயிர்க்குறுபாடு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மெய்முதலான ஐந்தனுள்ளும் ஒன்றுமுதலாகக் கீழ் நின்று தனையுங்கொண்டு மேல்நின்றதுஅறிதலான், ஓரறிவுயிர்முதலாக உயிர் ஐந்து கூறும் எ - று (க)

(444) புன்மர முதலவுற் றறியுமோ ரறிவுயிர்.

எ - ன், ஓரறிவுயிராவன உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மேற்சொன்ன ஓரறிவாதியான உயிர்களுட் புல்லும் மரமுமுதலானவை ஊற்றினறியும் ஓரறிவினையுடைய உயிர்களாம் எ - று. (ச)

(445) ¹முரணந் தாதிநா வறிவொட ரறிவுயிர்.

எ - ன், ஈரறிவுயிராவன உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இப்பியும் நந்துமுதலானவை மெய்யுடனே நாவானுமறியும் அறிவுடன் ஈரறிவினையுடைய உயிர்களாம் எ - று.

(பி - டி) ¹ (க) முறணந்தாதி; (2) உறணந்தாதி (டு)

(446) சிதலெறும் பாதிமூக் கறிவின்மூ வறிவுயிர்.

எ - ன், மூவறிவுயிராவன உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) கறையானையும் எறும்பையும் முதலாகவுடையன, கீழ் விரண்டொடு மூக்கானுமறியும் அறிவுடன் மூவறிவுடைய உயிர்களாம் எ - று.

இன்னை ஒடுப்பொருளிற் கொள்க. (சு)

(447) ¹ தும்பிஞெண் டாதிசுண் ணறிவினா லறிவுயிர்.

எ - ன், நான்கறிவுயிராவன உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) தும்பியும் ²ஞெண்டுமுதலான உயிர்கள் மேலனவற்றோடு சுண்ணானுமறியும் அறிவுடன் நான்கறிவுயிர்களாம் எ - று.

(பி - டி) ¹ தும்பிவண்டாதி ² வண்டுமுதலான (ஏ)

(448) வானவர் மக்க ணரகர் விலங்குபுள்
ஆதி செவியறிவோ டையறி வுயிரே.

எ - ன், ஐயறிவுயிராவன உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இவை மேலன்வற்றோடு செவியானும் அறியும் அறிவுடன் ஐந்தறிவினையுடைய உயிர்களாம் எ - று.

“ஒன்றறி வதுவே யுற்றறி வதுவே, இரண்டறி வதுவே யதனோடு நாவே, மூன்றறி வதுவே யவற்றோடு மூக்கே, நான்கறி வதுவே யவற்றோடு கண்ணே, ஐந்தறி வதுவே யவற்றோடு செவியே”, “புல்லு மரனு மோரறி வினவே, அறிவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே”, “¹நத்து முரனு மீரறி வினவே, அறிவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே”, “²சிதலு மெறும்பு மூவறி வினவே, அறிவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே”, “³ஞெண்டுந் தும்பியு நான்கறி வினவே, அறிவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே”, “⁴மாவு மாக்களு மையறி வினவே, அறிவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே” (மரபியல், 27-32) என்றார், ஆசிரியர் தொல்காப்பியனுமென்க.

அஃதேல், அவர் ஆறறிவுயிரும் ஒன்றுண்டென்றாலோவெனின், அவர் மனத்தையும் ஒருபொறியாக்கி, அதனை உணருமக்களையும் விலங்கினுள் ஒருசாரனவற்றையும் ஆறறிவுயிரென்றார்; இவர் அம்மனக்காரிய மிகுதி குறைவாவுள்ள வாசியல்லது அஃது எல்லாவுயிர்க்கும் உண்டென்பார்மதம்பற்றி இவ்வாறுசொன்னாரென்க.

(பி - டி.) ¹ நத்துமுறனும் ² மக்களுமாவும் (அ)

(449) உணர்விய லாமுயி ரொன்று மொழித்த
உடன்முத லனைத்து முயிரில் பொருளே.

எ - ன், உயிரில்பொருளாவன உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அறிவுமயமாயுள்ள உயிரொன்றையு மொழிந்து நின்று உடம்புமுதலான உலகத்துப் பொருள்களெல்லாம் உயிரில்பொருள்களாம் எ - று.

(பி - டி.) ¹ உயிரல் பொருளே (க)

(450) ஒற்றுமை நயத்தி னொன்றெனத் தோன்றினும்
வேற்றுமை நயத்தின் வேறே யுடலுயிர்.

எ - ன், மேலதற்கு ஒருபுறநடையுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒன்றுபட்டதன்மையான் ஒன்றுபோலத் தோன்றுவன வாயினும் வேறுபட்டதன்மையான் உடலும் உயிரும் தம்முள் வேறும் எ - று.

இஃது என்னைசொன்னவாறோவெனின், மேல், புல்மர முதல உற்றறியும் ஓரறிவுயிரென்றற்றொடக்கத்தனவானவற்றையே உயிராக ஒற்றுமை

பற்றிச் சொன்னொன்றினும் அவ்வுடல்களும் வேறே; உயிர்களும் வேறே
யென்றவாறென்க.

ஏகாரம் தேற்றேகாரம்.

(க0)

(451) அறிவரு ளாசை யச்ச மானம்
நிறைபொறை யோர்ப்புக் கடைப்பிடி மையல்
நினைவு வெறுப்புவர்ப் பிரக்கநாண் வெகுளி
துணிவமூக் காறன் ¹பெளிமை யெய்த்தல்
துன்ப மின்ப மிளமை மூப்பிகல்
வென்றி பொச்சாப் பூக்க மறமதம்
மறவி யிளைய வுடல்கொ ஞ்றயிர்க்குணம்.

எ - ன், உயிர்ப்பண்பு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) அறிவுமுதலான இம்முப்பத்திரண்டும் இவைபோல்வன
பிறவும் உடம்பொடுகூடிய உயிர்க்குணமாம் எ - று.

உடம்பொடுகூடிய உயிர்க்குணமெனவே கூடாவுயிரும் உளவென்
பதூஉம் அவை இளையவல்லவென்பதூஉங் கொள்க.

வ - று. “அறிவுடையா ராவ தறிவா ரறிவிலார், அஃதறி கல்லா தவர்”
(குறள். 427), “அருளிலார்க் கவ்வுலக மில்லை” (குறள். 247), “ஆசை
மாக்களோ டந்தணர்க் காகென” (ஃவக. 911), “கல்லாமை யச்சம் கயவர்
தொழிலச்சம்” (நாஸிடி. 145), “மான முடையார் மனம்” (நாஸிடி. 291),
“நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டிற் பொறையுடைமை, போற்றி
யொழுகப் படும்” (குறள். 154), “ஓர்த்துள்ள முள்ள துணரி னொருதலை
யாப், பேர்த்துள்ள வேண்டா பிறப்பு” (குறள். 357), “அற்ற தறிந்து கடைப்
பிடித்து” (குறள். 944), “மையல் யாணையின் மும்மத மார்த்த” (ஃவக. 37),
“நினைத்துத்தன் கைகுறைத்தான் மென்னவனும்” (பழ. 102), “வெறுப்ப
வெறுப்பச் செயினும்” (நாஸிடி. 222), “உறுவர்ப் பேண லுவர்ப்பின்மை”
(ஃவக. 2816), “இரக்கமி லுள்ளத் தவர்”, “நாணமை நாடாமை
நாரின்மை” (குறள். 833), “வெல்வது, வேண்டின் வெகுளி விடல்”
(நாண்மணி. 17), “சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்த்தல்” (குறள். 671), “அழுக்கா
மெனவொரு பாவி” (குறள். 168), “அன்பகத் தில்லா வுயிர்வாழ்க்கை”
(குறள். 78), “எளியளென் மெள்ளி யுரைப்பின்” (பு. வெ. 4:24),
“எய்த்த மெய்யே நெய்யே னுகி” (பொருந. 68), “துன்ப முற்ற வர்க்
கலால், இன்ப மில்லை யாகவி, னன்ப மற்றி யானுனைத், துன்பத் தாற்றொ
டக்கி னேன்” (ஃவக. 579), “இளமை நிலைதளர மூப்போ டுறைஞ்சி”
(பு. வெ. 272), “இகலே துணையா வெரிதவழிச் சீறி” (பு. வெ. 1:8),
“வென்றி விளையா விழுமதிலோர்” (பு. வெ. 6:31), “பொச்சாப்புக் கொல்
லும் புகழை” (குறள். 532), “ஊக்க முடையா னெடுக்கம்” (குறள். 486),
“மறங்கந் தாக வாளமர்” (புறநா. 93), “மாதர் வாண்முக மதைஇய

கோக்கே ” (அகநா. 130), “ நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்ல, தன்றே மறப்பது நன்று ” (குறள். 108) எனவும் முறையேகாண்க. அறிவுமன்ன. (பி - டி.) ¹ எனுமை (கக)

(452) துய்த்த றுஞ்ச ரெழுத லணிதல்
உய்த்த லாதி யுடலுயிர்த் தொழிற்குணம்.

எ - ன், உயிர்த்தொழிற்பண்புணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) மெய் வாய் மூக்குக் கண் செவியென்னும் ஐம்பொறிகளா னும் ஊறு சுவை நாற்றம் ஒளி ஒலியென்னும் ஐம்புலன்களையும் துகர்தலும் உறங்குதலும் அறரைத்தொழுதலும் வேண்டினவற்றை அணிதலும் மடைத் தொழில் உழவு வாணிகம் கல்வி எழுத்துச் சிற்பமென்னும் ஆறுதொழில் (ஆறுதொழில் : திவாகரம்) களையுமுயறலும் இவைபோல்வன அறிவும் உடம்பொடுகூடிய உயிர்த்தொழிற்பண்பாம் எ - று.

வ - று. “ தீண்டியுங் கண்டும் பயிற்றியுந் தன்செவியால், வேண்டியுங் கங்குல் விடிவளவும் - ஈண்டிய, மங்கல மாய நுகர்ந்தான் மறமன்னர், வெங் களத்து வேலுயர்த்த வேந்து ” (பு. வெ. 9 : 11), “ துஞ்சுபுலி யிடறிய சிதடன் போல ” (புறநா. 73), “ கையிற்றெழு தார்கழிய மூப்பிற்செவி கேளார், மையலவர் போலமனம் அறந்தவகை சொன்னார், பையநடக் கென்றுபசிக் கிரங்கியவர் விடுத்தார், தொய்யின்முலை யவர்கள்கடை தோன் றனனி புக்கான் ” (கீவக. 2013), “ பரியக தூபரம் பாடகஞ் சதங்கை, அரியகங் காலுக் கணிபெற வணிந்து ” (சிலிப். 6 : 84 - 5), “ உழுது பயன் கொண் டொலிநிரை யோம்பிப், பழுதிலாப் பண்டம் பகர்ந்து - முழுதுணர், ஒதி யழல்வழிபட் டோம்பாத வீகையான், ஆதி வணிகர்க் கரசு ” (பு. வெ. 8 : 10), “ வில்லே ருழவர் பகைகொளினுங் கொள்ளற்க, சொல்லே ருழவர் பகை ” (குறள். 872) எனவரும். அறிவுமன்ன. (கஉ)

(453) பல்வகை வடிவிரு நாற்றமை வண்ணம்
அறுசுவை யூறெட் டுயிரில் பொருட்குணம்.

எ - ன், உயிரில் பொருட்பண்புணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) சதுரம் ஆயதம் வட்டம் முக்கோணம் சிலை துடி ¹தோரை முழா என்றும்பு கூன் குறள்முதலான வடிவுகளும், நன்றும் தீதுமான இருவகைநாற்றமும், வெண்மை செம்மை கருமை பொன்மை பசுமையான ஐந்துவண்ணங்களும், கைப்பு புளிப்பு துவர்ப்பு உவர்ப்பு காழ்ப்பு ²தித்திப் பென்னும் ஆறுசுவைகளும், வெம்மை தண்மை மென்மை வன்மை திண்மை நொய்ம்மை இழுமெனல் சருச்சரையென்னும் எட்டுவகையும் உயிரில்லாத பொருட்பண்பாம் எ - று.

வ - று. “ சதுரம் வட்ட மாயத முக்கோண.....”, “ கயற்புலால், புள்ளை கடியும் பொருகடற் றண்டேர்ப்ப ” (நாடிக. 97), “ அறிவிக் குருட

னுக் கைவண்ணம் காட்டி", "அறுசுவையுண்டி" (நாஷி. 1), "நரின் மண்மையுந் திமின் வெம்மையும்" (யா. வி.) எனவரும். பிறவுமன்ன.

(பி - டி.) ¹ குடி முழா வெறுப்புக்கூன் ² இனிப்பு (கக)

(454) தோன்றன் மறைதல் வளர்தல் சுருங்கல்

¹ நீங்க லடைத னடுங்க லிசைத்தல்

ஈத ² லீன்னவல் விருபொருட் டொழிற்குணம்.

எ - ன், அவ்விரு பகுதிப்பொருட்கும் பொதுவான தொழிற்பண்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) தோன்றல்முதலான ஒன்பதும் இவைபோல்வன பிறவும் மேற்கூறிய உயிர்ப்பொருட்கும் உயிரில்பொருட்குமுரிய தொழிற்பண்பாம் எ - று.

வ - று. (பிள்ளை) + (பிறந்தான், தோன்றினான்); ³ (பிறை) + (பிறந்தது, தோன்றிற்று) எ - ம், (சாத்தன்) + (செத்தான், மாய்ந்தான்); சுதிர் மறைந்தது, பொருள்மாய்ந்தது எ - ம், சாத்தன்வளர்ந்தான், மரம்பெருத்தது; பிறை வளர்ந்தது, நத்தம் உயர்ந்தது, நிலாப்பரந்தது எ - ம் (வீரன்) + (மெலிந்தான், ஓய்ந்தான்); பிறை தேய்ந்தது, ஒளி மழுங்கிற்று, நூல் நொள்கிற்று எ - ம், ஊரின் நீங்கினான், தமரிற் றீர்ந்தான், கிழத்தியிற் பிரிந்தான்; ஆ ஓடிற்று, இருள் நீங்கிற்று, நோய்தீர்ந்தது, நீர் ஓடிற்று எ - ம், அரசை அடைந்தான், ஊரைச்சேர்ந்தான்; நீர்வந்தது, காற்றறைந்தது எ - ம், (நம்பி) + (நடுங்கினான், அதிர்ந்தான், தடுமாறினான், சுழன்றான், கூத்தாடினான்) பூமி கம்பித்தது, கொடி ஆடிற்று, சுடர் நடுங்கிற்று எ - ம், (நம்பி) + (சொன்னான், ஆர்த்தான், கூவினான், அழைத்தான், பாடினான்); கடல் ஒலித்தது, மழை முழங்கிற்று, இடி இடித்தது, பறை பட்டது எ - ம், (ஏந்தல்) + (ஈந்தான், பயந்தான், கொடுத்தான்); (மழை) + (உதவிற்று, பயந்தது, விளைந்தது) எ - ம் முறையேகாண்க.

இவ்வுதாரணங்களினாலே அத்தொழில் வேறுபாடுகளெல்லாமறிக.

(பி - டி.) ¹ நீங்க னடுங்க லடைதல் ² இன்னனவிரு ³ பிள்ளைபிறந்தது (கச)

(455) சால வுறுதவ நனிகூர் கழிமிகல்.

எ - ன், ஒருபண்டிற்குரிய பல சொல்லுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்வாறுசொல்லும் மிகுதியென்னும் ஒருபண்பை விளக்கும் பெயர்களாம் எ - று.

வ - று. "பருவந்து சாலப் பலர்கொலென் றெண்ணி", "உறுவளி தாக்கு முயர்சினை மாவின்" (கவி. 84), "தவச்சேய் நாட்டா ராயினும்" (நற். 115), "நனிபே தையே நயனில் கூற்றம்" (புறநா. 227), "பொறை கில்லா நோய்கூரப் புல்லென்ற நுதலிவன்" (கவி. 3), "சினனே காமம் கழிகண் ணோட்டம்" (பதிநி. 22) என முறையே காண்க. (கடு)

(456) கடியென் கிளவி காப்பே கூர்மை
விரையே விளக்க மச்சஞ் சிறப்பே
விரைவே மிகுதி புதுமை ¹யாப்பு
வரைவே மன்றல் கரிப்பி னாகும்.

எ - ன், பலபண்டிற்குரிய ஒருசொல் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) கடியென்னுஞ்சொல் இப்பதின்மூன்று பொருட்கண்ணும் வரும் எ - று.

வ - று. “ஒண்சுடர் நல்லி லருங்கடி நீவி” (அகநா. 7) எ - து காப்பு. “கடிதுனைப்பகழி” எ - து கூர்மை. “கடிமாலேகுடி” (ஃவக. 1574) எ - து நாற்றம். “கண்ணாடி யன்ன கடிமார்பன்” (ஃவக. 2327) எ - து விளக்கம். “¹கடியாமங்காக்குங் கைவிளக்காகி” எ - து அச்சம். “கடிமலர் மிசை பூத்துக் கம்புளோ டன்ன மார்க்கும்” எ - து சிறப்பு. “எம்மம்பு கடிவிடுது தும்மாண் சேர்மின்” (புறநா. 9) எ - து விரைவு. “கடுங்கா லொற்றலிற் சுடர்சிறந் தருத்து” (பதிற். 25:6) எ - து மிகுதி. “கடியுனை கடவுட்கிட்ட செழுங்குரல்” (குறுந். 105), “அளந்தறியாப் பலபண்டம், வரம்பறியாமல் வந்தீண்டி, அருங்கடிப் பெருங்காப்பின்” (பட்டின. 131-3) எ - து யாப் புடைய காப்பு. “கடித்துக் கரும்பினை” (நாலடி. 156) எ - ம், ‘ஊர்கடிந்தார்’ எ - ம் வரும் இவை வரைதற்கண் வந்தன. “கடிவினை முடிகென நொடியினு ளெணினி” எ - து மணத்தின்கண்வந்தது; “கடிமிளகு தின் கல்லா மந்தி” எ - து காழ்க்குமிளகென்றவாறு.

(பி - ற்.) ¹யாத்தல் ²கடியர மகளிர்க்குக் கைவிளக்காகி (கசு)

(457) மாற்ற நுவற்சிசெப் புரைகரை நொடியிசை
கூற்றுப் புகறன்மொழி கிளவி விளம்பறை
பாட்டுப் பகர்ச்சி யியம்பல் சொல்லே.

எ - ன், சொற்றொழிற் பண்பாவன உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இப்பதினானும் சொல்லுதற் றொழிற்பண்டின்மேல் வரும் எ - று.

வ - று. “கோவலர்வாய் மாற்ற முணர்ந்து” (ஃவக. 432), “இரு டிறப்பாளர் பொழுதறிந்து துவல” (முருகு. 182), “மீனே றுயர்த்த கொடி வேந்தனை வென்ற பொற்றிற், றுனே றனையா னுளன்சீவக சாமியென் பான், வானேற நீண்ட புகழான்சரி தம்மிதனைத், தேனுற நின்று தெருண்டா ரவை செப்ப லுற்றேன்” (ஃவக. 6), “உரைப்பா ருரைப்பவை யெல்லா மிரப்பார்க்கொன், நீவார்மே னிற்கும் புகழ்” (குறிந். 232), “அறங்கரை நாவி னான்மறை முற்றிய” (தொலி. பாயிரம்), “அஞ்சொற் பெரும்பிணத்தோ ளாயிழையார் தானொடியும்” (பு. வெ. 335), “நசையுநர்க் கடையா நன்பெரு வாயி, லிசையேன் புக்கு” (பொருந். 66-7), “உற்றது டிறர்கள் கூற வுணர்ந்தனை”, “புகன்ற வன்றியும் புறமிக வருமே”,

“காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமோ” (குறுந். 2), “கிளக்கும் கிளவி பாண கேளினி”, “மெய்மூ வாறென விளம்பினர் புலவர்” (நக. 62), “அறல்வாரும் வையையென் றறையுந ருளராயின்.” (கவி. 30), “ஒருவன், செய்தி கொன்றோற் குய்தி யில்லென, அறம்பா டின்றே யாயிழை கணவ” (புறநா. 34), “பழனக் கழனி நீர்நாடன் பாவை வார்த்தை பகர்குற்றேன்”, “ஏற்றை யரிமா னிடிபோல் வியம்பி னானே” (சீவக. 432) என முறையே காண்க. (கஎ)

(458) முழக்கிரட் டொலிகவி யிசைதுவை பிளிறிரை
இரக்கமூங் கியம்ப விமிழ்குளி றதிற்குரை
கனைசிலை சும்மை கவ்வை கம்பலை
அரவ மார்ப்போ டின்னன வோசை.

எ - ன், ஒலித்தற்றெழிற்பண்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்விருபத்திரண்டும் இவைபோல்வன பிறவும் ஒலித்தற் றெழிற்பண்பின்கண் வரும் எ - று.

வ - று. “முழங்கு முந்நீர் முழுவதும் வளைஇ” (புறநா. 18), “குடினஞ் சிரட்டுங் கோடுயர் நெடுவரை”, “ஒல்லென் றெலிக்கு மொலிபுன லூரற்கு” (ஐந். ஐம். 28), “கலிகெழு கடவுள் கந்தங்கைவிட” (புறநா. 52), “பறையிசை யருவி முள்ளூர்” (புறம். 126), “தோல், துவைத்தம்பிற் றுளைதோன்றுவ” (புறநா. 4), “பிளிறுவார் முரசம்” (சீவக. 450), “இரைக்கு மஞ்சிறைப் பறவைகள்” (துளா. கல்யாண. 51), “இரங்கு முரசி னினஞ்சால் யானை” (புறநா. 137), “இரும்பிழி மாரி யழுங்கன் முதூர்” (அகநா. 122), “காலை முரசங் கனைஞர வியம்பும்” (கிரிப். ஆய்ச்சி யர்), “இமிழ்கடல் வளைஇய வீண்டகன் கிடக்கை” (புறநா. 19), “குளிறு முரசங் குணில்பாய” (பு. வெ. 3:13), “களிறுங் களித்ததிருங் கார்” (பு. வெ. 138), “குரைபுனற் கன்னி” (சீவக. 39), “கனைகடற் றண் சேர்ப்ப” (நாடிக. 138), “சிலைத்தார் முரசங் கறங்க” (புறநா. 36), “தள்ளாத சும்மை மிருதக்கண நாடு நண்ணி” (சீவக. 20), “கவ்வைநீர் வேலிக் கடிதேகாண்” (பு. வெ. 23), “வினைக்கம்பலை மனைச்சிலம்பவும்” (யா. வி. பூந்தாமரை), “அறைகட லரவத் தானை யச்சவக்கிரீவன்” (துளா. சீயவதை, 108), “ஆர்த்தபல் வியக்குழாம்” (துளா. தூது. 45) என முறையே காண்க.

இவ்விருவகைப்பண்பும் பெயரையும் வினையையும்விட்டு நிகழாமை காட்டிய உதாரணங்களிலே கண்டுகொள்க.

“பலவகைப் பண்பும் பகர்பெய ராகி” என்றமையான், இவ்விரு வகைப் பண்புப் பெயர்களுள்ளும் சில உருபேற்றலும் தனியே வருதலும் உளவெனக்கொள்க. (கஅ)

(459) இன்ன தின்னுழி யின்னண மியலும்
என்றிசை நூலுட் குணிகுணப் பெயர்கள்

சொல்லாம் பரத்தலிற் ¹பிங்கல முதலா
நல்லோ ²ருரிச்சொலி நயந்தனர் கொளலே.

எ - ன், இவ்வோத்திற்கு உரியதோர் புறநடையுணர்த்துதல் நுதலிற்று.
(இ - ள்.) இவ்வெழுத்து இவ்விடத்து இவ்வாறாகும், இப்பதம் இவ்
விடத்து இவ்வாறாகும், இச்சொல் இவ்விடத்து இவ்வாறாகுமென்று இலக்
கணஞ்சொல்லுநூலுள் உலகிலுள்ள பொருள்கட்கும் குணங்கட்கும் இன்ன
தற்கு இன்னதுபெயரென்று தனித்தனியே சொல்லுநூல் எனைத்தும்
பெருகுதலின், ஈண்டுச் சொல்லாதொழிந்தாம்; அவை பிங்கலமுதலான
புலவர்களாற் சொல்லப்பட்ட உரிச்சொற்பணுவல்களுள் விரும்பி அறிந்து
கொள்க எ - று.

அஃதேல், இச்சொல் இவ்வொருபொருட்குரித்து, இச்சொற் பல
பொருட்குரித்தென்று சொல்லல் சொல்லிலக்கணமாகவின், ஈண்டுச்
சொல்லாதொழிதல் குன்றக்கூறலென்னுங் குற்றமாம் பிறவெனின், ஆகாது;
ஏன்னை? பொருளாவன இவை, குணமாவன இவையென்றும் இவற்
றைப்பற்றி இவ்வாறு வரும் சொற்களென்றும் பெயரோத்தினுள்ளும்
ஈண்டும் இவற்றின் இலக்கணமெல்லாம் சொல்லுதலானும் முடிவிடங்
கூறலானும் அவற்றையும் வேறே ஒரு நூலாகவே முன்னோர் சொல்லுத
லானும், வடமொழி முதலான பிற கலைக்கடல்களுள்ளும் வேறே சொல்
லுதலானு மென்க.

இது முடிவிடங்கூறல் என்னும் தந்திரவுத்தியாம்.

(பி - டி.) ¹ பிங்கலமுதலா ² உரிச்சொலுள் (கக)

(460) சொற்றொறு மிற்றிதன் பெற்றியென் றனைத்தும்
முற்ற மொழிகுறின் முடிவில வாதலிற்
சொற்றவற் றியலான் மற்றைய பிறவும்
தெற்றென வுணர்த ¹நெள்ளியோர் திறனே.

எ - ன், இவ்வதிகாரத்துட்சொன்ன பொருட்பகுதிகட்கெல்லாம் ஆவ
தோர் புறநடையுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) சொற்களையெல்லாம் தனித்தனியே எடுத்து இஃது இன்ன
சொல் இவ்வாரும், இச்சொல் இப்பொருட்டென்று ²சொல்லப்புகின் வரம்
பின்மையாமாதலின், ஈண்டுச் சொன்னவற்றுடனே சொல்லாதவற்றையும்
ஒப்பித்துக்கொண்டு விளங்கஅறிதல் உணர்வுடையோர்க்கு வழக்காவது
எ - று.

இஃது என்சொன்னவாறேவெனின், இவ்வதிகாரத்துட்சொன்ன ஒரு
மொழியே தொடர்மொழியே பொதுமொழியே திணையே பாலே இடனே
வழக்கே செய்யுளே வெளிப்படைநிலையே குறிப்புநிலையே பெயரே வேற்
றுமையே வினையே தொகைநிலையே பொருண்மயக்கே தொகைநிலையே
வழுவே வழுவமைப்பே காலமே வினாவே செப்பே மரபே இயற்கையே
செயற்கையே பொருள்கோனே இடைச்சொல்லே உயிர்ப்பொருளே உயி

ரில்பொருளே அவற்றின்பண்பே உரிச்சொல்லேயென்றிவற்றுட் சொல்லா தொழிந்தன உளவாகிலும் அவற்றிற்கெல்லாம் இதுவே ஒத்தாகக் கொண்டு செலுத்துகவென்று குற்றம்வாராமல் தூலைப் பாதுகாத்தவாறெனக்கொள்க.

(பி - டி.) ¹ மெளிவோர் திறனே ² சொல்லின்

(20)

(461) பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்
வழுவல கால வகையி னானே.

எ - ன், இந்நூலிற்சொன்ன ஐந்ததிகாரத்திற்கும் சிங்கநோக்காய் நிற்பதொரு புறநடையுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) முற்காலத்துள்ளன சில விடுதலும் இக்காலத்துச் சில வருதலும் காலக்கூறுபாட்டினானே குன்றக்கூறல் மிகைபடக் கூறலென் னும் குற்றமாகா எ - று.

அவை ...அழன், புழன், “கேட்டையென்று நின்றையென்று,..... கண்டை யென்று” (தொட. எச்ச. 30) என்றற்றெடக்கத்தன அக்காலத் துள; இக்காலத்து வழங்கா. அங்ஙனம் இங்ஙனம் உங்ஙனம் எங்ஙனம் என்புழி ஈவ்வும், சம்பு சளி சரடு சரி சமழ்ப்பு சள்ளை என்புழிச் சகரமும் இக்காலத்து ஈண்டு மொழிக்கு முதலாயினவென்க. அறவுமன்ன.

இவ்வாறே மேல்வரும் அதிகாரங்களிலும் கண்டுகொள்க.

(25)

ஐந்தாவது உரிச்சொல்லியல் முற்றிற்று.

கட்டளைக்கலித்துறை

இருதிணை மூவிட நான்மொழி யைம்பா லறுதொகையேழ்
அருவழு வெட்டுரு பொன்பான் றெகாநிலை யாய்ந்தவெச்சம்
ஒருபது கோளெட்டு முப்பொழு திரிட மோரியல்பாய்
வருமொழி மூன்று முணரச்சொல் வண்மை வருந்திருவே.

வெண்பா

பேரறு பத்திரண்டு பின்வினையெண் ணன்குபொது
ஓரறுபத் ¹தெட்டிடை மூவேழின் - மேலொன்
றுரியிருபத் தொன்றாகச் சொற்குத் திரத்தின்
விநியிருதாற் றேரைந்தா வேண்டு.

(பி - டி.) ¹ தெட்டிடையின் ² யிருதாற்றிரண்டா

இரண்டாவது சொல்லதிகாரம் முற்றிற்று.

சொல்லும் பொருளுமெனத் தோன்றித்தோன் ருத்துணையை
அல்லும் பகலு மடை.

சூத்திர முதற்குறிப்பகராதி

(எண் - சூத்திர எண்)

அஆசுநம்	328	அள்ளாளிறு	325	இதற்கிது முடி	256
அஆஉண	103	அளக்கலாகா	27	இம்முப்பெயர்க்	304
அஆஎஓ	104	அறம்பொரு	9	இயல்பின்விகா	254
அஇஉம்முதற்	65	அறிவருளாசை	451	இயல்பினும்விதி	164
அஐ முதலிடை	122	அறிவறியாமை	384	இயல்பெழு	99
அகமுனர்ச்	221	அன் ஆன் அள்	139	இயற்கைப்பொ	403
அசைநிலை	394	அன் ஆலிறு	324	இர் ஈர் ஈற்ற	336
அடிநா	81	அன் ஆலின்	243	இரட்டைக்கிளவி	395
அடைசினை	402	அன்றி யின்றி	172	இரண்டாவதன்	295
அடைமொழி	401	அன்னமாவே	37	இரண்டுமுதலா	362
அண்ண நுனிநாநனி	85	ஆ ஈண ஏ	64	இரண்டுமுன்	197
அண்ண நுனிநாவரு	82	ஆக்கவினைக்	346	இருதிணையாண்	351
அண்பலடிநா	79	ஆக்கியோன்	46	இருவர் துற்கு	8
அண்பன் முதலு	83	ஆசானுரைத்த	43	இல்லெனின்மை	232
அண்மையி	312	ஆண் பெண்	261	இலக்கணமுடை	266
அத்தினகா	251	ஆண்மை பெண்	282	இலக்கியங்கண்	140
அதுமுன்	179	ஆநின்றுகின்று	142	இறப்பெதிர்வு	381
அதுவே, இயற்	269	ஆமாகோனவ்	247	இன்னதின்னுழி	459
அந்கிலாங்	436	ஆமுன்பகரவீ	176	இனைத்தென்	398
அம் ஆம் என்	331	ஆய்தக்கிடந்தலை	86	ஈதலியல்	35
அம்மவுரை	437	ஆயிரமுகத்தா	53	ஈதா கொடு	406
அம்முதலீரா	62	ஆவிஞ்ஞனநமன	106	ஈமுங்கம்மு	222
அம்முனிகரம்	124	ஆவியரமு	160	ஈற்றியா	159
அர் ஆர் பவ்வூர்	326	ஆவியுமொற்று	100	ஈறுபோதல்	135
அரிதிற்பெயக்	33	ஆற்றெழுக்	18	உணஒஓஒள	77
அல்வழி இஐ	175	ஆறனுருபு	292	உணஒஓவல்	102
அல்வழி யாமா	176	ஆறனெருமை	299	உடன்மேலுயிர்	203
அவ்வழி, ஆலி	74	இஈஎஏ	76	உணர்வியலா	449
அவ்வினையாள	44	இஈஐவழி	161	உயர்திணைதொட	376
அவற்றுள், அஇஉ	63	இஉஊவோ	303	உயாதிணையும்	371
அவற்றுள்,		இசைகெடின்	90	உயிர்மவிலா	128
எழுவாய்	294	இடுகுறி காரணப்	61	உயிர்மெய்யாய்த	59
அவற்றுள், ஏழா	146	இடுகுறி காரணம்	274	உயிர்மெய்யிரட்டு	60
அவற்றுள், ஒன்றே	283	இடைச்சொல்	200	உயிர்வரினுக்	163
அவற்றுள், கிளை	275	இடைத்தொட	181	உயிருமுடம்புமா	58
அவற்றுள் முதலி		இடைநிலை	415	உயிருயிரில்லதாம்	442
அன்கும்	343	இடையின்ம்	69	உரத்தின்வளம்	24
அவற்றுள், முயற்சி	75	இடையினுக்கு	145	உரிவரினுழியி	173
அவற்றுள், வினையி	6	இடையுரி	238	உருயின்முடி	237
அவைதாம், முற்	321	இணைந்தியல்	148	உருபுபல	354
அழுவின்ன்கா	46	இதற்கிதுசாரி	252	உருபும்வினையு	353

உருபுமுற்றீ	355	ஒருபொருண்மே	391	கம்முன்கவ்	110
உருவகவுவமையி	409	ஒருபொருள்குறி	271	சாதிசூழூஉப்	210
உவப்பினு	378	ஒருமையிற்பன்	379	சாலவுறுதவ	455
உவமவுருபில	365	ஒருமொழிதொட	258	சாவவென்மொழி	168
ஓகரவிழுமுச்	162	ஒருமொழிமூவழி	155	சிதலெறும்பாதி	446
எச்சப்பெயர்வினை	356	ஒருமொழியொரு	259	சில்வகையெழு	17
எட்டனுடம்பு	192	ஒருமொழியொழி	357	சிறப்பினுமினத்	72
எட்டனுருபே	302	ஒருவரென்பது	288	சினைவினை	344
எடுத்தல்படுத்தல்	87	ஒருவன்முதலைந்	323	சுட்டியாவெகர	105
எண்ணலெடுத்தல்	367	ஒருவனொருத்திப்	287	சுட்டின்முன்	250
எண்ணிறையளவு	187	ஒருவனொருத்திபல	239	சுட்டுமறைநே	385
எண்பெயர்	56	ஒழியிசைவினாச்	422	சுட்டுவகரமூ	234
எண்முவெழுத்தீர்	157	ஒற்றுமை	450	சுருக்கச்சொல்	12
எதிர்மறைசிற	424	ஒற்றுயிர்	241	சுவைப்புளி	174
எப்பொருள்	387	ஒன்பதொழித்த	198	சூத்திரத்துட்	22
எயாமுதலு	66	ஒன்பாறொடு	193	செந்தமிழ்நிலஞ்	272
எல்லாமென்ப	244	ஒன்றன்புள்ளி	188	செந்தமிழாகி	270
எல்லாருமெல்	245	ஒன்றுமுதலீ	196	செம்மைசிறுமை	134
எல்லையின்னு	318	ஒன்றுமுதலெட்	248	செய்கெனொரு	332
எவனென்	349	ஒன்றேபலவென்	262	செய்த செய்கின்ற	339
எழுத்தியறிரி	390	ஒன்றொழிபொது	268	செய்து செய்பு செய்	
எழுத்தே	127	ஐவயுஞ்	78	யாச்	342
எழுவகை	10	கசுதபவொழி	109	செய்பவன் கருவி	319
எழுவாயிறுதி	414	கடியென்கினிவி	456	செய்யியவென்	166
என்றுமெனவு	428	கண்கால்கடை	301	செய்யுமெனெச்ச	340
ஏழனுருபுகண்	300	கயவொடு	337	செய்யுளிறுதி	416
ஏற்குமெவ்வகைப்	290	கருத்துப்பதப்	21	செய்யென்வினை	137
ஏற்புழியெடு	418	களிமடிமானி	38	செய்ப்படுபொரு	399
ஏற்பொருளுக்	412	காரணமுதலா	404	செவ்வெணீர்	426
ஐஆயிகர	334	காலங்கரந்த	363	சொற்றிரியினு	345
ஐ ஒள இ உச்	70	காலவகளனே	47	சொற்றொறுமிற்	460
ஐகான்யவ்வழி	123	கிளந்தகிளைமுத	277	சூணநமலவளன	206
ஐந்தனொம்	191	கிளைமுதலாக	276	சூநமுன்மம்மினங்	111
ஐந்தாவதனுரு	298	கீழின்முன்	225	டறமுன் கசப	112
ஐந்தொனுகை	368	குதியுனவென்	330	ணன முன்னினங்	113
ஐயந்திண்பா	375	குயினுன்வேற்	215	ணன் முன்னும	95
ஐயந்திரப்	28	குலனருடெ	25	ணனவல்லினம்	208
ஐயான் குச்செய்	317	குற்றுயிரளபி	107	தடறவொற்றின்	141
ஐயிறுபொதுப்பெ	305	குறியதன்கிழா	171	தத்தம், பகாப்ப	133
ஐயீற்றுடைக்கும்	184	குறியதன்முன்	89	தம்பாவில்ல	405
ஓடுவந்தெய்ய	435	குறில்செறியாலள	228	தம்பெயர்மொழி	120
ஒருகுறிகேட்போ	41	குறில்வழிலள	227	தமிழ்வுறுவும்	224
ஒருசார்னவ்விற்	306	குறில்லைவல்லா	209	தரவரல்	380
ஒருநெறியின்றி	16	குன்றக்கூறல்	11	தன்சுட்டளபொழி	94
ஒருபஃதாதி	195	கேட்குறபோ	408	தன்மகனாசான்	36
ஒருபுணர்க்கிரண்	156	கொல்லேயை	434	தன்மைமு—பட	265
ஒருபொருட்பல	396	கோடன்மரபே	39	தன்மைமு—விய	329
ஒருபொருட்பன்	397	கூணநமன	91	தன்மையானு	284

தன்னுசிரியன்	50	பஞ்சிதன்சொல்	23	மங்கலமாகி	29
தன்னென்	217	படர்க்கைமுப்	393	மம்முன்பயவ	114
தன்னொழி	205	படர்க்கைவினை	264	மரப்பெயர்முன்	165
தனிக்குறில்	204	பண்பைவிளக்கு	364	மரமல்லெகின்	214
நான்தாம்நாம்	246	பதமுன்விசுதி	242	மலர்தலையுலகின்	சிறப்
தான்யானா	286	பல்லோர்படர்க்	347	மவ்வீறெற்றழிந்து	218
தான்முயற்சி	71	பல்வகைத்தாது	267	மற்றையதென்ப	433
தானேதரக்	32	பல்வகைப்பண்பு	441	மற்றையநோக்	411
திசையொடுதிசை	185	பல்வகையுதவி	34	மன்னுடை	52
திணைநிலஞ்சாதி	392	பல்வகைவடிவிறு	453	மன்னையசை	431
திணைபாற்பொரு	377	பல்கிலவெனு	169	மாடக்குச்சித்திர	54
திணையேபாலிட	374	பவ்வழுவிடத்	143	மாவென்கினவி	438
சூம்பிடுஞண்டாதி	447	பவ்வீரீயீ	177	மாற்றநுவற்சி	457
துய்த்துஞ்ச	452	பழையனகழித	461	நியாமிகமோ	439
துறுக்குறறிய	327	பன்னீருயிருங்	101	மின்பின்பன்கன்	216
தெங்குநீண்டம்	186	பனைமுன்கொடி	202	நீகிழிதழறப்	80
தெரிகிலேதேற்ற	420	பாடங்கருத்தே	20	மீன்றவ்வொடு	212
தெரிவருட்பெரு	26	பாயிரம்பொதுச்	2	முக்காலத்தினு	382
தெவ்வென்மொழி	235	பால்பகாவஃறிணை	280	முக்காற்கேட்டின்	42
தேன்மொழி	213	பிண்டந்தொகை	19	முகவுரை	1
தொக்குழிமயங்	372	பிரிகிலைவினுவெ	421	முச்சகரிழற்று	257
தொகுத்தல்விரி	49	புள்ளிபுழுயிரு	255	முதல்வழி	7
தொல்லைவடிவி	97	புள்ளிவிட்டவ்	88	முதலிருநான்கா	194
தொழிலுங்கால	341	புள்ளும்வள்ளந்	233	முதலிவைசினை	315
தோன்றறிதல்	153	புன்மரமுதலவுற்	444	முதலையுயிற்	314
தோன்றன்மறை	454	பூப்பெயர்முன்	199	முதற்பெயர்நான்	281
தோன்றாதோற்றி	51	பூமலியசோகின்	55	முதனால்கருத்த	48
நடவாமடிசீ	136	பெண்மைவிட்	263	முரணந்தாநிநா	445
நவ்வினுவதொழிற்	207	பெய்தமுறை	31	முழக்கிரட்டு	458
நான்கன்மெய்யே	190	பெயர்ச்செவ்	427	முற்றிரெச்ச	373
நான்காவதற்குரு	297	பெயர்வழித்தன்	240	முற்றுமை	425
நிறையுயிரி	73	பெயர்வினையிடத்	352	முன்மொழி	369
நின்றநெறி	108	பெயர்வினையும்மை	353	முன்னரவ்வொடு	279
நீயிர்நீவிர்நா	293	பெயரும்வினையு		முன்னத்தினுண	407
நூதலிப்புருத	13	மாஞ்	413	முன்னிலைகூடிய	333
நூத்தம் எம் நம்	220	பெயரே ஐ ஆல்	291	முன்னிலைமுன்	335
நுவ்வொடுவினு	313	பெயரொடுபெய	360	முன்னோர்நூலின்	7
நூல்பாசிலியல்பே	40	பொதுப்பெயர்வினை	358	முன்னோர்மொழி	8(a)
நூலினியல்பே	4	பொதுப்பெயருய	158	முன்னுறுபு	189
நூலேநுவல்வோ	3	பொதுவியல்பா	322	முன்றாவதனுரு	296
நூற்பொருள்வழ	14	பொதுவெழுத்	273	முன்றறுருபெண்	178
நெடிலோடாய்த	93	பொருண்முரு	400	முன்றுயிரள	98
நெடிலோடுமிர்த்	182	பொருண்முரு	320	மெய்களகரமு	125
நெல்லுஞ்செல்லு	231	பொருண்முரு	289	மெய்க்நாமுக்கு	443
நேரினமணியை	15	பொருளிடங்கால	131	மெய்யுயிர்முதலீ	150
பகாப்பதமேழும்	129	போலப்புரைய	366	மெல்லினம்	68
பகுதிவிசுதி	132	மக்கடேவர்	260	மென்றொடர்	183
பகுப்பாற்	130	மகரவிருதி	121	மேற்பல்விதமுற	84

மொழிகுணமின்	30	லளவீற்றியைபிண	96	வினைபெயர்	423
மொழிமுதற்கார	57	லளவேற்றுமை	226	வினைமாற்றசை	432
மொழியாய்த்தோ	126	வல்லினங்கசடதப	67	வினைமுற்றே	350
யுகரம்வரக்குற	92	வல்லெதொழிற்	230	வினையின்பெய	285
யரமுன்னர்க்க	223	வல்லொற்றுவரி	370	வினையொடுவரி	429
யரமுன்னர் மொ	115	வலித்தன் மெலித்		வேற்றுமைப்	219
யரமு பொற்றின்	118	தல்	154	வேற்றுமையாயி	201
யாகாபிறழிக்	440	வவ்விறுசுட்டிற்	249	வேற்றுமையைம்	151
யாதனுருபிற்	316	வன்றொடரல்லன	180	வேற்றுமைவினைசா	419
யாப்படிபலவினு	417	வாழியவென்பத	167	வேற்றுமைவினை	
யாரென்வினாவி	348	வானவர் மக்கள்	448	பண்	361
யாற்றுநீர்மொழி	410	விசாரமனைத்து	152	வேறில்லையுண்	338
ரவ்விற்குமுதலா	147	விசுதிபதஞ்சா	253	வேறுவினைப்பல்	388
ரமுதல்லனதம்மு	117	விசைவினாமிகவி	383	ளக்காணுயர்	307
ரவ்வீற்றுயர்	308	விழைவேகால	430	றவ்வொடுகர	144
லகாரவீற்றுயர்	309	விளம்பியபகுதி	188	றனமுளவு	149
லளமுன்கசப	116	வினாச்சுட்டுட	278	ளக்கான் கிளைப்	211
லளமெய்திரிந்த	119	வினாவினுஞ்செப்	386	னலமுன் றனவும்	236
லளவிறுதொ	229	வினைசார்பின	389	னவ்வீற்றுயர்	310
லளவீற்றல்	311				

விளங்காமேற்கோள் முதற்குறிப்பகராதி

(எண் - சூத்திர எண்)

அகல மென்பது, 202
 அசைநிலை யிரண்டினும் (அகத்தியம்), 394 [350]
 அஞ்சாயலளாயிழை, (இ. வி. சூ. 250)
 அஞ்செனிகிறைய, 221
 அட்டுண்டுமுனி, 210
 அடகுபுலால் பாகு, 426
 அடிவண்ணமல்லால், 409
 அடையெண், 256
 அதுமற்றம்மதானே, 150, 419
 அம்ம்பவள்ளவரிநெடுங்கண், 413
 அரசர்பெருந்தெரு, 377
 அரண்ணகொண்ட, 91
 அருமணங்காம்போசம், 272
 அவர்வயிரிடைச்செல்லாய், 301
 அவண்ணக்கு, 393
 அவிரறல்கடுக்கும், 366
 அவைதாம், பெயர்ச்சொலென்ற
 (அவிநயம்), 130
 அழிதூஉவகையும் (அவிநயம்), 263

அளபெடைதனியிரண் (அவிநயம்), 59
 அறத்திற்குத்தக்கதருள், 297
 அறக்கூந்தற்கு, 268
 அறியான்வினாதல் (நே. சொல். வெண். 5. மேற்.), 384
 ஆ அவளிய, 420
 ஆகொண்மார், 326
 ஆடேவறிசொல், 254
 ஆகியும்ந்தமும், 257
 ஆர்த்தாரகொண்மார், 326
 ஆரன்மகமே, 413
 ஆலத்துமேல், 417 [(அகத்தியம்), 296
 ஆலுமானுமோடுமொடுவும்,
 ஆவன்னவன்னு, 305
 ஆவாவென்றே, 420
 ஆவாழ்கவந்தனர், 401
 ஆவெந்தைவசமித்தா, 379
 ஆற்றலுடையுயிர், 73
 ஆற்றின்பேரீற்றின், 268
 ஆறனுருபே (அகத்தியம்), 299

ஆனநெய்தெளித்து, 252
 ஆனமணியியம்பும், 252
 இகலுபு குதிக் குமிகல, 310
 இசைப்படுபுள்ளின், 256
 இயன்றுவரும்பெய, 392
 இரக்கமிலுள்ளத்தவர், 452
 இரங்கு குயின்முழவா, 413
 இரந்தோர்க்குத் தேர்வீசும், 297
 இரவின்வருவாணைப், 378
 இரவெதிர்கொள்ளா, 378
 இரவெலாநின்றயால், 408
 இருதோடோழர்ப்பற்ற, 359
 இல்லிடப்பரத்தை, 301
 இல்லென்பாண்கையிற, 268
 இலங்குவாளிரண்டினால், 359
 இவ்வவுலகையினிது, 91
 இலையன்மெல்லியள் ("எம்மூரல்
 லது"), 354
 இறைக்கதுநேரின், 297
 இனியெய்மெல்லை, 420
 உஞ்சையரசன், 359
 உண்டேமறுமை, 421
 உபயின்றுபுற்கை (நே. சொல்.
 வெண். 8), 172, 355, 438
 உயர்நிலைமாடம், 301
 உயிர்புரைபூகியொடெண்ணி, 366
 உயிருறுப்புயிரிமெய் (பெரியபுறம்),
 உருவுமுதன்மும்மை, 256 [164
 உருவேயுணர்வே, 256
 உலகவழக்கமும் (அகத்தியம்), 381
 உலங்கொடோளினை, 350
 உவர்க்கடல்ன்ன, 268
 உற்றதுபிறர்க்குற, 457
 உறுபுகழ், 441
 ஊரொனப்படுவது, 423
 ஔத்தலும் படுத்தலும், 359
 எந்தைவருக, 391
 எம்மொடுதம்மைப், 95
 எயிறுப்பல், 182
 எரியினன்னசெந்தலை, 440
 எருமை நாற்கால் (நே. சொல்.
 வெண். 11), 398
 எழுத்தறியத்தீரும், (குறங். 392, பரி.
 மேற்.), 289
 எழுத்துக்குறியிடம், 90
 எழுதுவரிக்கோலத்தா (இ. வி. சூ.
 370, மேற்), 268
 என்னசொல்லினும், 55

எண்ணைகாணுமாறு, 164
 என்னொப்பாரிவ்வுலகிலில், 366
 எனைத்துமுற்றடுக்கினும் (அகத்தியம்),
 எனைமுற்றடுக்கினும், 354 354
 ஏதனையென்றோடுருக, 200
 ஏஏஅம்பன்மொழிந்தனன், 394
 ஏழியன்முறையது (அகத்தியம்), 290
 ஏனல்காவலாயினளியளே, 228
 ஏனல்காவலாயினளெனவே, 228
 ஏனல்காவலிவரும், 228
 ஐயேயெமக்கீங்கருள், 306 355
 ஓட்டார்செவிபுதைக்குள் ("பரியாண"),
 ஒண்டுவிநாராய், 333
 ஒல்லென்பெளவம், 94
 ஓதந்தார், 419
 ஓதமக்கோருறுதியுணராரோ, 422
 ஓஓபெரியன், 200, 422
 ஓங்கெழிலகல் கதிர், 268
 ஓங்கெழின்முதலாக், 268
 ஓமென்னுங்கல்லதர், 100
 கக்கனகன்மார்பன், 267
 கசதபங்வே (அவிநயம்), 101
 கட்டிலன்னலாக், 256
 கடறருணையர், 350
 கடிருணைப்பகழி, 456
 கடியமலர்மிசைபுத்து, 456
 கடியமிளகுதின்ற, 456
 கடியரமகளிராக்கு, 456
 கடியராமங்காக்கும், 456
 கடிவினைமுடிகென, 456
 கடும்பறைக்கருடா, 310
 கடுவன்முதுமகன், 359, 398
 கடைப்புடைக்கொள்ளியநீர், 301
 கண்களியாச்சென்று (நே. சொல்.
 வெண். 11.), 398
 கண்டல்வேழை, 310 377
 கண்டுபாண்மயங்கும் (அகத்தியம்),
 கண்ண்கருவினை, 413
 கண்புரைகாதலேம், 350
 காவலமென்றோரை, 408
 கருநெடுங்கண்டருங், 402
 கருமுகமந்தி, 266
 கல்லனைச்சுனைநீர், 301
 கல்லென்ன வன்னெஞ்சின், 91
 கல்லென் கொளவை, 94
 கலன்ன கொண்ட, 91
 கற்றதனும் பயன், 257
 கன்னித்தென்கரை (அகத்தியம்), 272

கூட்டுச்சாரோடுக்குறுமுயால், 301,
காடகமிறந்தார்க்கே, 182 [311
காண்டலுமிதுவே, 342
காணப்பட்ட, 256
காணுகழிதலும், 350
காணியவம்மினே, 200, 422
காணியவாவாழிய (இ. வி. சூ. 276,
உரை), 439
காதுசேர்தாழ்குழையாய் (நே.சொல்.
வெண். 68; யா. வி. 95, மேற்.),
413
காமவிதிகண்முகம், (நே சொல்.
வெண். 68), 413
காரியையுங்காவலன், 366
காலமறிதொழில் (அவிநயம்), 319
காலமும்வினையும் (அகத்தியம்), 339,
341
காலமொகருதவரினும் (அகத்தி
யம்), 326
காவலோனக் களிறஞ்சும், 317
காழ்வரைநில்லாக்களிறவன், 301
கிளக்குங்கிளவி, 457
குண்டுகட்டெருமை, 151
குயில்சேர்குளிர்கா, 301
குருசிலேயெம்மையுள்ளாய், 304
குறுத்தாட்டிதஞ், 154
குன்றவெண்மணல் (நே. சொல்.
வெண். 68), 413
குன்றவினையுள், 268
குன்றுகுடையா, 268
குன்றுகூதிர் (நே. எழுத். வெண். 7;
ஷட. சொல். வெண். 49), 268
கூதிகொண்டிருடுங்கும், 268
கூடாப்புறுநெஞ்சில், 420
கொடிசுவளை கொட்டை (நே.சொல்.
வெண். 68), 413
கொண்டவோர் குறியால், 256
கொய்தளிர்ந்தண்படலை, 396 [91
கொள்ளென்று கொடுக்கலராய்,
கொறுகொறுத்தாரென்று (நே.
சொல். வெண். 50), 395
கொன்றுருத்த, 355
சுதரம் வட்டம், 453
சரிசமழப்புச்சட்டி, 105
சலங்கொண்டனோயின், 359
சாந்துயரெவ்வம், 440
சாரனாடவென்றோழி, 340
சிங்களஞ்சோனகம், 272

சிலம்பன்றிருவேங்கடன், 268
சிலையன்செழுந்தழையன், 439
சிறப்புடைப்பொருளைத்தானெடுத்து
மொழிதல் [297
சிறிதுதவிர்ந்திக, 439
சிறியபெரிய (யா-வி. 38, மேற்.), 354
சிறுபைந்துவிடிற் (நே. சொல்.
வெண். 14), 402
சுரையாழ்வம்மி (நே. சொல். வெண்.
68), 412
சுழியோடெறிபுனம் (வி. 35, மேற்.),
சுறமறிவன், 171 [296
செம்பவழுமேய்ப்ப, 366
செய்ய்தொழிலிற், 91
செய்யுட்களோசை (மாபுராணம்), 91
செல்வமுஞ் சிறப்பும், 417
செவ்வன்றெறிகிற்பான் (தொல்.
எழுத். பாயிரம், இள. மேற்.), 342
சென்மதிபெரும, 439
சேர்ந்தனைசென்மோ, 350
சொல்லெ சொல்வகை, 20
சொல்லென்றெய்ய, 435
சோலையை யோரெழுத்தாம், 268
தகைமிகு குழைதருந், 440
தண்டுறைபூரயாக், 439
தண்டையிலினக்கிளி, 154
தண்ணந்துறைவர் ("வெண்மண
லெக்கி"), 154
தருநு எகரமுதலா (இ-வி. மேற்.), 275
தம்ப்படையை, 91
தலைமீது கொள்வம், 307
தன்னைபுணர்த்தின் (அவிநயம்), 127
தனக்குச் சரியென்ப (தொல். வேற்
றுமை. 15. ந.), 297
தனிநிலை முதனிலை, 90
தாதிவர்தாமரை, 330
தாழ்குழால், 309
தாழ்ந்தவுணர்வினராய், 416
தானமுயற்சிதர, 256
திரள்சேனை, 91
திரிந்ததன்றிரிபுமதுவாம், 227
திருத்தாரநன்றென்றேன் ("பண்டி
டக"), 153
திருமகளிவளென, 409
திரையவோ ("ஆழியிழைப்ப") 306,
துண்ணென்னுநெஞ்சம், 420
துணையினெஞ்சினென், 350
துனியென்கிளவி, 258

தெக்கக்காய்போல (நே. சொல். வெண். 68), 417

தெய்வவணக்கம், 372

தென்பாண்டிசூட்டம், 272

தொகுத்துக்கண்ணழித்தல், 20

தோழிவாழிதோழிவாழி, 268

தோன்றுதோற்றி (பனம்பாரம்), 51

தோன்றல், 309

நம்பாடணையாதநான், 301

நல்குமேநல்குமே, 394

நனந்தலைவந்தநல்லோர், 301

நாகியமன்கொள்ளான், 163

நாகுவேயொடுநக்கு, 316

நாய்கீர் ("ஆவாவென்றே"), 308

நாவுண்டெயுண்டு, 338

நிலவிரிகானல்வாய், 171

நிலனெனநீரென...காயமெனவறி
பூதம் (நே. சொல். வெண். 49),

நிலாச்சுருவினம், 171 [427]

நிலாவணங்கு நேர்மணல், (யா - வி.,

22, மேற்) 171

நின்றதோர் நறவேங்கை, 301

நின்னறநெறிதலைப்பட்ட, 330

நினைகுவின்னிரெல்லாம், 242

நினைமினீர்நீனில, 242

நினைபுமினீர்நிரெல்லாம், 242

நீத்தொழிந்தவாறெந்து, 268

நீரின்மணமையுந், 453

நீலுண்டுகிலிகை (நே. எழுத்.வெண்.

19), 155

நுண்ணறிவுடையோர், 264

துந்தைபுகரங்குறுகி, 105

துமரெங்குந்திதின்றி (இ - வி. சூ.

187, மேற்), 284

நெடிலேகுறிவினை, 93

நெறிநீரிருக்கழி, 289

நெந்தலொன்றி, 422

பகல்லன்ன பண்புரைஇ, 91

பசித்தேன் பழஞ்சோறுதா, 359

பசுப்போல்வார், 95

படைபடை யென்றஞ்சி, 151

பண்புகொள் செயன்மாலை, 268

பதினெண்மெய்யும் (அவிநயம்), 59

பறவந்துசால் (வனையாபதி), 456

பல்லார்தோடோய்ந்து, 404

பல்லுக்குத்தோற்றபனி (யா - வி.

- 4, மேற்), 297

பலவினியைந்தவும், (அகத்தியம்), 259

பலாஅஞ்சிலாஅம், 169

பழனக்கழனி நீர்நாடன், 457

பறறரையட்டகளத்து, 346

பறவாக்குளவி, 267

பாட்டின்பொருளைப், 289

பாடுகோபாடுகோ (நே.சொல். வெண். 59), 394

பாயா வேங்கை (தண்டி, 50, மேற்.),

பிறத்தல் பிணிப்படல், 440 [267]

பிறவிக்குருடனுக்கு, 453

புகன்மவன்றியும், 457

புயலேரொலிகூந்தல், 394

புலராப்பசலை, 343

புலவரான, 317

புலிகொல்யாளை, 372

புலினின்றி நந்தநீரல்லீரத்து, 366

புலிவிற்கெண்டை, 229

புலையென்றிந்த, 379

புள்ளினுன், 317

புள்ளுக்கொல்லென, 420

புள்ளைநன்னீழ் புலவுத்திரைவாய்,

பூட்டுவிட்கிதலை, 410 [301]

பூறுந்தொடையலகுடி, 243

பூமலர், 397

பூமன்னும்பொழில், 431

பூமேலாளாரென்பார், 268

பெயர்ச்சொற் றெருகுமாறு பேசு, 228

பெயரினும் வினையினும் (அகத்தியம்),

பெயரீய்ந்தவண்கை, 327 130

பெருந்தோட் சிறுமருங்குற், 402

பெருவேட்கையன், 350

பெற்றலுஞ் செல்வம், 342

பேய்பூதமநதி, 284

பேரிணர்க்கொத்தினோர் பிண்டி, 301

பொதுமபிற்பூவை, 183

பொழிப்பகலதுட்பம், 20

பொழிப்பெனப்படுவது, (நே. பாமி

ரம், வெண். 1), 55

பொற்றொடி தந்தபுனைமடல், 268

பொன்னிற் பிதிர்ந்த, 298

பொன்னெடுத்தேரொடுந் ("வானெ

டுங்கண்பனிகூடர"; (யா - வி 82,

மேற்.), 427

போம்புகழை, 340

மக்களுளிரட்டையாய், 350

மகடேவறிசொல், 254

மகிழ்வார்க்கு மல்லார்க்குந், 378

மடவரால், 309

மணியணிவரைகிகர், 409
 மதிநுதன்மாதர், 409
 மதிபவளமுத்தமுகம், 409
 மரைமலர் குலிகமொடு, 268
 மரையிதழ்புரையும், 155
 மல்லம்செல்வமொடு, 150
 மழவிளமரையான்பால், 397
 மற்றுச்சொனோக்கா (அகத்தியம்), 322
 மன்னுடை மன்றத்து (புளம்பாரம்),
 மாயக்கடவுட்குயர்க, 438 51
 மாவீழ்நொச்சி, 389
 மாறுக்காதலர் (நே. சொல். வெண்.
 மின்னன்ன, 91 [68], 418
 மீயிசைஞாயிறு, 397
 மீனாடுதண்டேறு, 413
 முத்துமழகலந்தேங்கி, 268
 முதல்வனும்பொருளும், 296
 முதற்காரணமும், 256
 முந்நாட்டிதையின், 400
 முழங்குகடலோதம், 400
 முற்றுச்சொற்றும் (அகத்தியம்), 332
 முன்னோர்மொழிபொருளே, 8 (a)
 முர்க்கனுமுதலையும், 377
 மூன்றைந்தின்மூன்றிட்ட, 284
 மேவார்த்தொலைத்த, 307
 மையத்தற்குமடவாட்கும், 297
 யாவிருங்கேட்க, 337
 யான்மிறனளியன், 440 [154
 யானையெருத்தத்து ("பன்மாடக்"),
 வடிவுபெயர்தன்மை, 256
 வடிவுமுதன்மும்மையின், 256
 வடுகரருவாளர் (நே. சொல். வெண்.
 9), 377
 வடுவென்றகண்ணாய், 440

வணக்கமதிசாரம், (நே. பா. 2), 55
 வயிரவூசியும் (அகத்தியம்), 258
 வருகதில், 420
 வருகதிலம்மதனே, 420
 வருதிபெயர்தி, 354
 வரையுபுள்ளினமான, 366
 வலம்புரித்தடக்கை மா.அல் ("கெட
 லருமா முனிவர்" யா.வி. 83, மேற்.),
 309
 வலம்பட்டவாய்வாளர், 91
 வழிபடுதெய்வ வணக்கஞ், 55
 வன்மையொருபுகான் (நே. எழுத்.
 வெண். 3; அநிநயம்), 59
 வாய்புரவிவழுதி, 340
 வாமமணிமேகலையார், 268
 வாளன்றுபடியா, 172
 வித்தம்மொழியினம் (பரிமாணம்), 401
 விலக்கிவீங்கிருள், 89
 விளிப்பது பயிரும், 330
 விளியிசைப்ப, 268
 வினைநிலையுரைத்தல் (அகத்தியம்), 294
 வினையின்பெயர், 285
 வினைவேட்கையிர், 350
 வெஞ்சொற்றீதென்றேவிடு, 228
 வெண்பா முதலாக, 412
 வெந்துப்பினன் (இ - வி. சூ. 250,
 மேற்.), 350
 வெயிலியல் வெஞ்சுரம், 119
 வேண்டார் வணக்கி ("பூத்தாழ்
 புறவு"), 154
 வேந்தன்பெரும்பதி, 254
 வைகையக்கிழவன், 396
 றனமுளவாய் தனியும்காரமுந்
 (அநிநயம்), 149

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி

எண்—சூத்திர எண்

அ (இடைநிலை), 140
 அஆ, 420
 அஇவனம் - ஐவனம், 124
 அஃகடிய - அவைகடியன, 89, 234
 அஃகாமை, 89
 அஃகு, 334
 அஃகுதல், 89
 அஃருவி, 137
 அஃகோ, 89
 அஃசிறிய, 234
 அஃதீய - அவைதீயன, 234
 அஃதே - அப்படியா, 59, 322
 அஃதோ, 89
 அஃபெரிய - அவைபெரியன, 234
 அஃறிணை, 260
 அஃறிணைச்சொல், 258
 அஃறிணைப்பன்மை, 167 [326
 அஃறிணைப்பன்மைப்பெயர், 299,
 அஃறிணையொருமைப் படர்க்கை,
 327 [278
 அஃறிணையொருமைப் பெயர்கள்,
 அகத்திக்காய், 165
 அகத்தியம், 48, 326, 332, 354
 அகத்தியனார், 130, 258, 259, 272,
 290, 294, 296, 299, 322, 339,
 341, 377, 381, 394
 அகநானூறு, 48
 அகலம் - விரிவு, 20, 202, 257, 274
 அகலியன், 376
 அகுதை, 379
 அங்கம் : ஒரு தேசம், 272
 அங்கா, 86
 அங்காப்பு, 76
 அங்கை, 153
 அச்சமாதல், 30
 அச்சன், 272
 அச்சு - உயிரா, 117, 145
 அச்சுதன், 257
 அசுரீர், 308
 அசைநிலை, 92, 394, 419

அசைநிலைமொழிகள், 440
 அசைநிலையிடைச்சொல், 92, 440
 அசோகு நால்வகைப் பூக்களையுடை
 யது, 55 [234
 அஞ்ஞான்மன - அவை தொங்கின,
 ஆட்டு, 202 [426
 அடகு - இலை, பண்ணை, மிணை, 267,
 அடிகள், 277, 304
 அடிச்சுவடு, 375
 அடிசில் : உணவுகளின் பொது, 388
 அடிநா, 79
 அடிப்பட்ட சான்றோர், 266
 அடிப்பாடு, 132, 266, 399 [418
 அடிமறிமாற்றுப் பொருள்கோள்,
 அடியணம், 81
 அடுக்கல், 271
 அடுக்கு, 196
 அரும்பம் (நாடிக. 107), 183
 அடை, 101, 259
 அடைகடல் - கடலினது அடை, 269
 அடைமொழி, 401
 அடையென்னும் பெயர் தாமரை
 முதலியவற்றிற்கு உரித்து, 387
 அண்ணம், 82, 83, 85
 அண்பல், 83
 அண்மை, 312
 அணம், 73
 அணி : காலமும் இடமும்காட்டும் ஓர்
 இடைச்சொல், 164
 அணிந்துரை, 1, 54
 அணியார் - அண்மையிலுள்ளார், 312
 அணியென்பது கவிப்பன முதலிய
 வற்றின் பொதுப்பெயர், 388
 அணு, 57, 73, 258, 260
 அணுமை (அணிமை), 134
 அனௌ, 90
 அத்தம், 148
 அதிதி, 165
 அத்திகோசத்தான், 129, 275
 அத்தை : முன்னிலையசை, 439

அத்தெள, 94
 அதிகரித்த முறை, 125
 அதிகாரப்புறநடை, 57
 அதிகாரம் : முறைமை, 55
 அதிகாரம் ஐந்து, 267, 461
 அதிகாரவடைவு, 20
 அதிகாரவரவுகாட்டல், 20
 அதிர்ப்பு, 164 [ஞர், 369
 அந்தணர், அரசர், வணிகா, வினை
 அந்திகொழுதுவருதல், 266
 அந்தில், 436
 அந்தோ, 420
 அந்தெள, 94
 அந்தம், 1148
 அநுகரணவோசை, 359
 அப்பி, 117
 அப்பிரம் - மேகம், 148
 அம்பர்கிழுத்தி, 276
 அம்பர்கிழான், 264, 275, 306
 அம்பலவன், 129
 அம்ம்பு, 91
 அம்ம என்பதன் பொருள், 437
 அம்மிப்பித்து, 398
 அம்மை, 304
 அமண்குடி, 210
 அமண்சேரி, 210
 அமண்தோட்டம், 210
 அமண்பாடி, 210
 அமராபரணன், சிறப்பு.
 அமரீர் - தேவர்களே, 308
 அமிழ்தன் : ஒரு தமிழாசிரியர், 392
 அமை - மூங்கில், 54
 அமைவு, 204
 அய்வனம் - ஐவனம், 124
 அயகண்டன் - அச்சுவக்கிரீவன், 155
 அயம் - ஆடு, 146
 அயன், 72, 146
 அயாஅ, 268
 அயிலுதல், 388
 அரக்கு, 93
 அரங்கத்தான், 129
 அரங்கம், 147
 அரங்கன், 147
 அரங்கின்கண் அகழ்ந்தான், 318
 அரங்கம், 91
 அரசர்பெருந்தெரு, 376
 அரசன் - அரசத்தொழிலை யுடை
 யான், 144

அரசனது ஆழி, 299 [296
 அரசனுவியற்றப்பட்ட தேவகுலம்,
 அரசி, 144, 276
 அரசியல், 409
 அரசூர், 276
 அரணியான், 150
 அரதம், 148
 அராயர், 91
 அரயர், 122
 அரன், 72, 146
 அரி, 72, 146
 அரிமானோக்கம், 18
 அரியகம், 452
 அருக்கன், 117
 அருகன், 72, 146
 அருத்தம், 148
 அருப்பம், 129
 அரும்பு, 91
 அருமணம், 272
 அருமணவன் - அருமணநாட்டிற் பிற
 ந்த யானை, 209, 275
 அருமந்தான், 238, 266
 அருவாட்டி, 276
 அருவாணட்டார், 272
 அருவாவடதலையார், 272
 அருவாள்வடதலையார், 272
 அருவாளன், 275, 304, 392
 அருள், 297
 அருளும் யோகி, 219
 அரை - ஒரு மரம், 201
 அரைசு, 122
 அரையங்காய், 201
 அரையர், 122
 அரோ, 440
 அல் - மெய்யெழுத்து, 271
 அல்கல், 271
 அல்வழிப்புணர்ச்சி, 151
 அலகு, 296
 அலவல், 229
 அலவன், 217, 275
 அலிக்கொற்றன், 175
 அலிபோயிற்று, 376
 அலிகாதான், 276.
 அலிகாதி, 276
 அவ்வந்தவையும், 198
 அவ்வலிய, 234
 அவ்வாறு - ஆறுஆறு, 128

அவ்வை, 117
 அவல், 289
 அவா, 238
 அவிநயப்புறநடை, 127
 அவிநயம், 269, 369
 அவிநயன், 259 [369
 அவிநயனார், 59, 101, 130, 149, 319,
 அவிநயனூல், 359
 அவிர், 223
 அவையத்தான், 275
 அவையத்தான், 275
 அவையிற்றால், 242 [242
 அவையிற்றுக்கண் - அவற்றின்கண்,
 அவையிற்றை, 242
 அழகன், 392
 அழன், 121, 461
 அழிதூஉ - அலி, 262, 304
 அழக்காறு, 451
 அழங்கற்காய், 228
 அழங்கற்சோறு, 228
 அழங்கற்பாக்கு, 228
 அழங்கறநேரை, 228
 அளகைநகர், 364
 அளபு - அளவு, 87
 அளவறுபுலமை அவிநயனார், 130
 அளவினம் பெயர்பெற்றன, 48
 அளவு, 71
 அளவைநான்கு, 289, 367
 அளவையாகுபெயா, 289
 அளிகுலம், 238
 அனைமறிபாப்புப் பொருள்கோள்,
 416
 அற்புதமூர்த்தி, சிறப்பு.
 அற்றுவருவது, 411
 அற்றைக்கூத்தன், 184
 அறத்திற்குக்கறக்கும், 268
 அறத்திற்குத்தக்கதருள், 297
 அறம், 72
 அறம் இரண்டு, 398
 அறிதியோ, 54
 அறிவிலி, 138
 அறிவிற்பெரியன், 298
 அறிவினல்வரும வினா, 384
 அறிவுமயமான உயிர், 449
 அறுமீன், 187
 அறுவகைவினா, 384
 அறை, 271
 அன்பாவோ, 306

அன்பு, 451
 அன்மொழிக்கும் ஆகு பெயர்க்கு
 முள்ள வேறுபாடு, 289
 அன்மொழித்தொகை, 368
 அன்றில், 318
 அன்று, 440
 அன்றேஅன்றே, 394
 அன்னம், 37
 அன்னவாமாறு, 69
 அன்னோ, 420
 அனந்தல், 256
 அனைத்திற்குளும், 144
 அனைத்துமொழிப் பொருளும், 369
 அனௌ, 90
 ஆ, 128, 171, 420
 ஆ-ஆ, 420
 ஆக்கச்சொல், 404
 ஆக்கப்பாடு, 164
 ஆக்கம், 346, 404
 ஆக்கல்மொழிப் பரியாயம், 285
 ஆக்கியோன்பெயர், 46
 ஆகுபெயர், 274, 289
 ஆகுபெயர்ப்பதது, 131
 ஆங்கக்கொண்டான், 164
 ஆங்கு, 436
 ஆசான், 43
 ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார், 105
 ஆசிரியரகத்தியனார், 258-9
 ஆசிரியரல்லாதவர், 30-34
 ஆசிரியரவியனார், 59, 73, 101,
 149, 263
 ஆசிரியரியல்பு, 25-9
 ஆசிரியவசனம், 20
 ஆசிரியன், 25, 384
 ஆசிரியன் பேரூர்கிழான் செயிற்
 றியன் இளங்கண்ணன் சாத்தன்,
 391
 ஆசிரியனமிழ்தன், 392
 ஆசீவகப்பள்ளி, 158
 ஆசவி, 138
 ஆடற்கட்பாட்டு, 300
 ஆடாவடகு-மகளிர் வினையாட்டு, 267
 ஆடி - கண்ணாடி, 17, 218
 ஆடிப்பாவை, 268
 ஆடு, 37
 ஆடுஉ., 158, 254, 275, 304
 ஆண்டைக்கு, 22, 196
 ஆண்டையர்கள், 277

ஆண்டையான், 275
 ஆண்பாற்சூரிய பெயர், 275
 ஆண்பாற்சொல், 258
 ஆண்பாற்படர்க்கைமுற்று, 324
 ஆண்பாற்பொருட்பெயர், 387
 ஆண்மைச்சினைப்பெயர், 282
 ஆண்மைச்சினைமுதற்பெயர், 282
 ஆண்மைமுதற்பெயர், 282
 ஆனொழிபெயர், 351
 ஆத்தி, 165
 ஆதன்சாத்தன், 151, 294
 ஆதன் தந்தை, 238
 ஆதாரமானபொருள், 274
 ஆகித்தன், 148
 ஆகிரைநாட்டு, 327
 ஆகிரைநீர், 268
 ஆகிரையாய், 306
 ஆகிரையான், 274, 324
 ஆகீண்டுமுற்றி, 377
 ஆந்தை - ஆதன் தந்தை, 238
 ஆப்டி, 176
 ஆம், 440
 ஆமணக்கு, 93
 ஆமா, 274, 387
 ஆமிலம், 148
 ஆமைமயிர், 398
 ஆய் - தாய், 158, 272
 ஆய்தக்குறுக்கம், 96
 ஆய்தப்புள்ளி, 89
 ஆய்வு, 182
 ஆயதம், 453
 ஆயம், 169
 ஆயன், 374
 ஆயன்சாத்தன், 151, 294
 ஆயிளையான், 275
 ஆயிரமுகத்தான், 53
 ஆர், 223
 ஆர்க்கு, 93
 ஆர்க்கோடு, 223
 ஆர்ங்கோடு, 223
 ஆர்வம், 39
 ஆரம், 121, 146, 273
 ஆரல், 226
 ஆரற்குறை, 226
 ஆரற்சுவர், 228
 ஆரியத்திற்கேயுரிய எழுத்தால்வரும்
 பதங்கள், 273
 ஆரியபடலம் : ஒருநூல், 48

ஆரியம், 258, 273
 ஆரியமொழி, 97
 ஆரியமொழிப்பதம், 145
 ஆவிரங்கோடு, 201
 ஆவிரை, 201
 ஆவிளங்கன்று, 387
 ஆழமுடைத்தாதல், 12
 ஆழாக்கு, 289
 ஆழி, 299
 ஆளி, 387
 ஆற்ற்டைக்குறை, 271
 ஆற்றுக்கரை, 390
 ஆற்றார், 238
 ஆறெழுக்கு, 18
 ஆறறிவுயிர், 448. [றல், 292
 ஆறனுருபு உருபுகளை ஏற்குமென்
 ஆறடல், 289 [372
 ஆறுதொடர்ச்சிப் பொருள்மயக்கம்,
 ஆறுபொருள், 319
 ஆறுவகைப் பொருட்சொற்கள், 372
 ஆறை, 238
 ஆன்கன்று, 238, 243, 389
 ஆன்கோடு, 237
 ஆன, 125
 ஆனித்திங்கள், 364
 ஆனேறு, 372
 ஆனைவணக்கி, 259
 இஃதோ, 375
 இக்காலத்து வழங்காத சொற்கள்,
 461
 இக்குதிரை சோனகன், 275
 இக, 130, 439
 இகக்கும், 40
 இகலன், 121, 275
 இகுட், 440
 இகுளை, 272
 இங்குலிகம், 268
 இச்சன்னுமிடைநிலை, 140, 144
 இசங்கிலை, 183
 இசை, 100
 இசைநிறை, 394, 419
 இசையெச்சம், 359
 இட்டம், 273
 இட்டு, 440
 இடக்கரடக்கல், 266
 இடங்கணம் - ஒருவகை உலோகம்,
 273
 இடத்திணைவழு, 374

இடத்திணைவழு இருபத்துநான்கு,
374

இடப்பெயர்ப் பகுபதம், 133

இடபம், 146

இடம்பூணி, 374

இடமடைத்தல், 284

இடமுன், 369

இடவழு, 374

இடவாகுபெயர், 289

இடுகாடு, 266

இடுகுறிச்சிறப்பு, 61

இடுகுறிப்பெயர், 61

இடுகுறிப்பொது, 61

இடுகுறியாய் மரபு காரணம், 274

இடுகுறியாற் பெயாபெற்ற நூல்கள்,
48

இடுகுறிவகைகள், 274

இடுவன, 274

இடை, 93, 101

இடைச்சொல், 419

இடைச்சொல் ஆறு, 269

இடைச்சொல்லியல்பு, 419

இடைச்சொற்பகுதி எட்டு, 419

இடைச்சொற்பொருள், 420

இடைத்திரிசொல், 267

இடைந்தது, 161

இடைநா, 78

இடைநிலை, 109

இடைநிலைமெய்ம்மயக்கம், 109

இடைநிலையாவன, 132

இடைப்பகாப்பதம், 130

இடைப்பதம், 164

இடைமாணுக்கர், 37

இடையண்ணம், 78

இடையன், 166

இடையியற்சொல், 270

இடையினம், 69

இணைந்து, 137

இத்துணைப்பகுதி, 56

இத்துணைப்பால், 262

இத்தை, 439

இதண் உரையாய், 304

இதழ், 73

இதழென்பது கண்ணிமை முதலிய

வற்றிற்குரித்து, 387

இதபயன், 319

இந்தவனந்தல், 256

இந்திரன், 290

இந்நெல் அவல், 289

இப்பட்டுச்சீனம், 289

இப்படாங்குழிப்பாடி, 289

இப்படாம்பட்டணவன், 289

இப்பதம் முடிந்தவாறு, 384

இப்பி, 445

இம்மரம் துலாம், 289

இமைக்காலம், 99

இயக்கன், 147

இயங்கியற்பொருள், 258

இயம், 388

இயம்பினார், 388

இயல்பு - முறைமை, 383

இயல்பு அகரவீறு, 164

இயல்புயிர், 264

இயல்புவழுக்கு, 266

இயலிசை, 372

இயற்குணப்பெயர், 269

இயற்கைப்பொருள், 258, 403

இயற்சொல், 270

இயற்பெயர், 289, 392

இயற்றதற்கருத்தா, 296

இயாத்திரை, 147

இரட்டுதாற்றெட்டு, 60

இரட்டும் - மிகும், 182

இரட்டைக்கிளவி, 395

இரண்டு தொடர்ச்சிப்பொருள், 372

இரண்டு தொடர்ச்சிப் பொருள்

மயங்கிய பல தொடர்த் தொகை

மொழி, 372 148]

இரண்டெழுத்து ஒன்றாய்வருதல்,

இரத்தாபுரசக்கரவாளம்: ஒரு நகரம்,

இரப்புகை, 406 129]

இராகம், 273

இராசபவித்திர பல்லவதரையன்: அ

விநயநூல் உரையாசிரியர், 359

இராப்பகல், 369

இராமன், 147

இராவணன், 147, 273

இருகூற்றெழுத்து, 100

இருடி, 146

இருதிணைக்கும் உரியபெயர், 281

இருதிணை முக்கூற்றெருமைத்தன்

மைவினை, 330

இருது, 275

இருந்து, 440

இருபஃது, 89, 93, 150, 194

இருபாற் பொதுச்சொல் 288

இருமடியேவல், 137
 இருமுதனிரனிறை, 413
 இருவகையான பெயர்ச்சொல், 157
 இல்பொருள், 232
 இல்முன், 238
 இல்லம், 399
 இல்லிக்குடம் - ஓட்டைக்குடம், 37
 இல்லைப்பொருள், 232
 இல்லைபொருள், 232
 இலக்கணப்போலி, 266
 இலக்கணமுடையன, 266
 இலக்கியங்கள், 387
 இலங்கை, 147
 இலத்தி, 374
 இலவங்கம், 357
 இலவங்கோடு, 218
 இலாபம், 147
 இலிடி - எழுத்து, 273
 இலேசு, 20, 318
 இலேபம் - பூச்சு, 273
 இலை, 289, 397
 இவ்வாடை கோலிகன், 289
 இவ்வாடை சாலிகன், 289
 இவ்வாடை சேணிகன், 289
 இவ்வாடை பஞ்சு, 289
 இவ்வாடை பட்டணவன், 289
 இவ்வியாணை பப்பரவன், 275
 இவ்விரண்டு, 70
 இவட்கிடப்பு, 130
 இழிசினர், 266
 இழிதிணை, 260
 இழுமெனல், 453
 இழை - தூலிழை, 23, 169
 இழைந்தது, 161
 இளங்கண்ணன், 391
 இளங்களைகட்டு, 404
 இளந்திரையம் - இளந்திரையனால்
 செய்கிக்கப்பட்ட தூல், 48
 இளநீர்த்ததாயிற்று, 431
 இளம்பூரண ஆசிரியா, 369
 இளம்பூரணர், 359, 369
 இளம்பெருங்கூத்தன், 402
 இளமைக்கட்செல்வம், 300
 இளமைப்பண்பறிசொல், 387
 இளநிரம்பு, 268
 இற்று, 460
 இறந்தகால இடைநிலை, 141
 இறவிக்காய், 165

இறினி, 127
 இறுதிநிலை, 91
 இறுதிநிலையளபெடை, 91
 இறை - விடை, 385
 இறைவனெடுவேட்டுவன், 158
 இன்னதற்கு, 319
 இன்னுழி, 408, 459
 இன்னொலி, 132
 இனமடைத்தல், 70
 இனமென்றதற்குக் காரணம், 71
 இனவெழுத்து, 70, 71
 இனி, 164, 420
 இளைத்துப்பால், 261
 இளையவல்ல, 451
 ஈ, 128, 406, 439
 ஈஇகை, 90
 ஈட்டம், 73
 ஈடு, 101
 ஈண்டைக்கு, 132
 ஈண்டையேன், 230
 ஈண்டைவழக்கிற்கு, 60
 ஈந்து, 385
 ஈம், 222
 ஈமக்குடம், 222
 ஈர்க்கென்பது தெங்கு முதலியவற்
 றிற்குவரும், 387
 ஈர்க்கொற்று, 160
 ஈரடிமொழிமாற்று, 417
 ஈரடை, 187
 ஈரநிஷயி, 445
 ஈராட்டையான், 184
 ஈரிலைப்போந்து, 187
 ஈருழுக்கு, 187
 ஈரெடை, 187
 ஈரொற்றுத் தொடர்மொழிகள், 93
 ஈழம், 279
 ஈழவக்கத்தி, 158
 ஈற்றுச்செய்கை, 135
 ஈற்றுநிலை, 106
 ஈறிற்று, 161
 ஈறுபகுத்த, 130
 உங்கை, 218
 உசா (உரிச்சொல்), 164
 உடம்படல, 10
 உடம்படுமெய், 161
 உடம்பு - மெய்யெழுத்து, 58
 உடம்போடுகடிய உயிர்க்குணங்
 கள், 451

உடைநிலைமயக்கம், 109, 117
 உடைவான், 94
 உண்கா, 66, 159
 உண்கிறவை, 142
 உண்கிறன, 142
 உண்கு, 144, 330
 உண்கும், 144, 330
 உண்கே, 66, 159
 உண்கோ, 66, 159
 உண்டி, 160
 உண்டு, 139, 144
 உண்டும், 139, 144, 331
 உண்ப, 144
 உண்மா, 144
 உண்மின், 144
 உண்முடிவெழுத்து, 256
 உண்ப்பாடு, 274
 உணாச்சிக்கட்கூர்மை, 300
 உணர்வெழுத்து, 256
 உணவெண் - எள், 210
 உத்தி, 4, 13
 உத்தி இன்னதென்பது, 14
 உத்தி முப்பத்திரண்டு, 13
 உத்திரட்டாதி, 129
 உத்திரட்டாதியான், 129
 உதி - ஒருமரம், 165
 உதிங்கோடு, 165
 உத்தி, 271
 உப்பளம், 400
 உப்புக்கூததது, 270
 உபமம், 273
 உம் உந்தாதல், 340
 உமமைத்தொகை, 367
 உமமையின்பொருள், 424
 உம்மையெச்சம், 359
 உமண்குடி, 210
 உமண்சேரி, 210
 உமண்தோட்டம், 210
 உமண்பாடி, 210
 உய்த்தல், 452
 உய்த்துணர் நிரனிறை, 413
 உய்த்துணரவைப்பு, 91
 உயர்திணைச்சொல், 258
 உயர்திணையும்மைத்தொகை, 371
 உயர்திணை வருவமைப்பு, 376
 உயராய்தம், 60
 உயா, 164
 உயிர், 62

உயிர் ஐந்துவகை, 443
 உயிர்க்குணம் முப்பத்திரண்டு, 451
 உயிர்க்கூறுபாடு, 443
 உயிர்த்தொழிற்குணம், 452
 உயிர்த்தொழிற்பண்பு, 452
 உயிர்ப்பண்பு, 451
 உயிர்ப்பொருள், 258
 உயிர்ப்பொருள் உயிரில் பொருள்
 களின் தொழிற்குணங்கள், 454
 உயிர்மெய், 88
 உயிர்மெய்க்குறில், 60
 உயிர்மெய் நெடில், 60
 உயிர்வினா, 66
 உயிரளபெடை, 90
 உயிரில்பொருட்குணம், 453
 உயிரில்பொருள், 258, 449
 உயிருக்குண்டி, 297
 உயிருணர்வுகள், 258
 உரப்பி, 145 - 6
 உரம், 73
 உரிச்சொல், 130, 269, 441
 உரிச்சொல் ஆறு, 269
 உரிச்சொல் இரண்டு, 269
 உரிச்சொல்லும் பெயரே, 130
 உரிச்சொற்கள், 441
 உரிச்சொற்பனுவல்கள், 387
 உரிஞ், 157, 203
 உரிஞ்சு, 78
 உரிஞாட்டம், 203
 உரிஞியானை, 206
 உரிஞியை, 203
 உரிஞினன், 136
 உரிஞவி, 137
 உரித்திரிசொல், 267
 உரிப்பகாப்பதம், 130
 உரியநெய், 153
 உரியரிசி, 173
 உரியவுப்பு, 173
 உரியாழாக்கு, 173
 உரியெண்ணெய், 173
 உரு, 375
 உருட்டு, 136
 உருபு, 88, 256
 உருபுகளாம் மொழி, 157
 உருபுப்பதங்கள், 241
 உருபுமயக்கம், 316
 உரும், 222
 உருவகம், 409

உருவிலி, 139
 உருவெழுத்து, 256
 உரைக்கிடை, 284
 உரைகாரன், 50
 உரைகோளாளன், 36
 உரைப்ப, 326
 உரைப்பகுதி ஆறு, 20
 உரைப்பகுதி இரண்டு, 20
 உரைப்பகுதி ஏழு, 20
 உரைப்பகுதிபத்து, 20
 உரைப்பகுதி பதின்மூன்று, 20
 உரைப்பகுதி பதினான்கு, 20
 உரைப்பகுதி மூன்று, 20
 உரையசை இடைச்சொல், 166
 உரையின் பொது இலக்கணம், 20
 உரைவகைகளும் அவற்றின்தொகைகளும், 20
 உரைவிரி, 372
 உரோமம், 147
 உலகு - சுங்கம், 97
 உலகமலையாமை, 12
 உலக மூன்றுமொருங்குணர்ந்தான், 398
 உலகியலறிவு, 25
 உலூதம், 273
 உலோஓ, 90
 உலோபம், 147, 273
 உவச்சத்தொழில், 144
 உவச்சன் - உவச்சத்தொழிலையுடையான், 144
 உவமத்தொகை, 365
 உவமத்தொழில், 166
 உவமப்பண்பு, 166
 உவமவுருபு, 366, 419
 உவமை, 146, 409
 உவர்ப்பு, 451
 உவற்றை, 249
 உவாப்பதினான்கு, 259, 368
 உழுக்கு, 187, 196
 உழுத்தி, 139, 144, 276
 உழுப்பு, 85
 உழவன், 144
 உழவையுயல்வான், 144
 உழைச்சி, 276
 உழைநரம்பு, 268
 உள்ளல், 229
 உளப்பாட்டுத்தன்மைப்பன்மைவினை, 331

உற - சார, 81
 உறழ்ச்சி, 123
 உறுப்புத்தற்கிழமை, 299
 ஊஉகம் - கருங்குரங்கு, 90
 ஊக்கம், 121, 451
 ஊட்டு, 136
 ஊண், 274, 289
 ஊணது, 144
 ஊணன், 144, 150
 ஊதுவன், 388
 ஊக்குளம், 372
 ஊர்கடிநதார், 456
 ஊர்கிழான் ஓணன், 391
 ஊர்த்து, 327
 ஊர்ப்புக்கார், 372
 ஊரம்மா, 372
 ஊரன், 242
 ஊழி, 274
 ஊற்றிறறு, 161
 ஊற்றிறறு, 161
 ஊறு, 444
 ஊறு எட்டு, 453
 ஊறுசுவை நாற்றம்ஒளிஒலி, 452
 எல்லு, 91
 எல்லு, 86, 89, 149, 157
 எகர ஓகரங்கள யிராகிருத்தத்திற்கும் உரியன, 149
 எகின் - அன்னம், 121, 214
 எகினக்கடிது, 214
 எகினக்கால், 214
 எகினம் - புளி, 272
 எங்கை, 107
 எச்சம், 20
 எச்சம்பத்து, 359
 எட்கடிது, 210
 எட்டுக்குட்டி - கரடிக்குட்டி, 183
 எட்டுப்பை, 210
 எட்டுருணை, 210
 எட்டாறபெருக்கின பத்து எண்பது, 194
 எட்டிப்புரவு, 158
 எட்டிப்பூ, 158
 எட்டிரன், 210
 எட்டு, 97, 259
 எட்பொரி, 210
 எடுத்தலோசை, 87, 131
 எடுத்துக்கோடல், 257
 எடுத்துச்சொல்லல், 145

எடுத்துவிட்டான், 377
 எடை, 101, 187, 190
 எண், 149
 எண்குணம், 192
 எண்டோளாய், 307
 எண்ணெய், 173
 எண்பதிற்றெக்கு, 196
 எண்பதிற்றுக்கழஞ்சு, 196
 எண்பதிற்றுத்தூணி, 196
 எண்பதிற்றுடமங்கு, 196
 எண்பதிற்றென்று, 196
 எண்பெருந்தொகை- எட்டுத்தொகை, 387
 எதிர்காலம், 144
 எதிர் தூல், 62
 எதிர்ப்பெயர் நிரல்கிறை, 413
 எதிர்பொழுது-எதிர்காலம், 143
 எதிர்மறை, 144
 எதிர்மறையெச்சம், 359
 எதிர்மறையெச்சம் இரண்டு, 359
 எதிர்முகவேற்றுமை, 290
 எதிர்மொழி, 386
 எதிர்வாதி, 384
 எதிர்வினை நிரலிறை, 413
 எம்பெருமான், 306
 எமரீர், 308
 எமன், 275
 எய்த்தல், 451
 எய்ப்பன்றி, 397
 எய்வன, 388
 எயின், 121
 எயின் ஞாற்சி, 211
 எயினக்கன்னி, 211
 எயினநாடு (நே. சொல். வெண். 7), 377
 எயினயாப்பு, 211
 எயினீட்சி, 211
 எரி, 97
 எருக்கங்கண்ணி, 404
 எருத்துக்கால், 182
 எருதேறன், 392
 எல்லவன், 140
 எல்லா, 268, 306
 எல்லாநங்கையும், 244
 எல்லாம், 281
 எல்லாவகை-எவ்வகை, 71
 எல்லாவற்றுக்கோடும், 237
 எல்லி, 271

எலுவன், 272
 எழால், 228
 எழுகடல், 179
 எழுகண், 179
 எழுகலம், 187
 எழுகழஞ்சு, 187
 எழுத்திலக்கணத்தின் பகுதி, 56
 எழுத்திலக்கணம், 127
 எழுத்திற்கேயுரிய பத்திலக்கணம், 127
 எழுத்தின் உருவம், 97
 எழுத்தின் எண், 57
 எழுத்தின் சாரியை, 125
 எழுத்தின் மிறப்பு, 73
 எழுத்தின் மாத்திரை, 98
 எழுத்தின் முறை, 72
 எழுத்தின்வகை, 57
 எழுத்து, 289
 எழுத்துக்கள் மிறப்பின் புறநடை, 87
 எழுத்துச்சாரியை, 252
 எழுத்துச்சுருக்கச் செய்யுள், 268
 எழுத்துப்பெருக்கச் செய்யுள், 268
 எழுத்துமுடிபு, 370
 எழுத்துவகை நான்கு, 256
 எழுபான், 60
 எழுமிறப்பு, 187
 எழுமதம், 10
 எழுவாய், 414
 எழுவாயுருபு, 284
 எள் எதுசாந்து (நேமி. சொல். வெண். 18), 299, 318
 எளிமை, 451
 எற்புச்சட்டகம், 183
 எற்புடம்பு, 183
 எற்றால், 107
 எறிவன், 388
 எறும்பு, 383, 446, 453
 எறும்புமுட்டைகொண்டு (புறநா 173), 383
 என் - எவன், 266, 420
 என் என்பதன்பொருள், 423
 என்கைஎறகை, 217
 என்கொல், 228
 என்றற்றெடுக்கத்தன, 242
 என்றூ, 56
 என்று என்பதன் பொருள், 423
 என்னைகாணுமாறு, 164

என, 423
 எனவென் எச்சம், 359
 எனைத்தும்பலவாம், 60
 எனைவகை-எத்தனைவகை, 55, 126, 138
 எனைவகை எழுத்திற்கும், 126
 எனைவகைப் பகுதிகளுள்ளும், 138
 எனைவகையோத்து, 257
 ஏ, 128
 ஏள, 107, 157
 ஏகம், 273 [421
 ஏகாரவிடைச் சொல்லின் பொருள்,
 ஏகாரவினா இடமுதல் ஐந்திலும் வரு
 வதன்று, 278
 ஏடென்பது பனை முதலியவற்றிற்கு
 உரியது, 387
 ஏதில், 420
 ஏதிலது, 420
 ஏதிலார், 420
 ஏதிலான், 420
 ஏதிலான், 420
 ஏது, 97, 296
 ஏந்தல், 275
 ஏரிகரை, 164
 ஏவல், 385
 ஏவல்வினை முதல், 296
 ஏவலாளன், 433
 ஏவற்கருத்தா, 296, 319
 ஏவன்மேலேவற்பகாப்பதம், 137
 ஏவினன், 136
 ஏவுதல் - மொழிதல், சிறப்பு.
 ஏவுவி, 137
 ஏழுதொடர்ச்சிப் பொருள்மயக்கம்,
 372
 ஏழை, 38
 ஏற்புழிக்கோடல், 153
 ஏற்றிற்று, 161
 ஏற்றை, 243, 266, 339, 345
 ஏறன், 392
 ஏறான், 274
 ஏறியபாணை, 343
 ஏறிற்று, 161
 ஏறு, 372
 ஏறுண்டான், 296
 ஏன், 420
 ஏன - மற்ற, 86, 125
 ஏனது, 420
 ஏனவை, 420

ஏனாதி, 138, 392
 ஏனாதி ஏறன், 392
 ஏனும், 125
 ஏனுழி, 420
 ஏனைய, 420
 ஏனோர், 420
 ஏனோள், 420
 ஏனோன், 420
 ஐ, 128
 ஐகார ஒளகாரக் குறுக்கங்கள், 94
 ஐகான், 60
 ஐஞ்சந்தி, 191
 ஐஞ்ஞாறு, 123
 ஐத - அழகுடையது, 54, 161
 ஐந்ததிகாரங்கள், 267, 461
 ஐந்தினைப்பெயர்கள், 275
 ஐந்திலக்கணம், சிறப்பு.
 ஐந்துதொடர்ச்சிப் பொருள்மயக்கம்,
 372
 ஐந்துவருக்கம், 145
 ஐம்பதுவிற்கும்கோசிகம், 405
 ஐம்பெருங்காப்பியம், 387
 ஐம்மஞ்சாடி, 191
 ஐம்மூன்று, 191
 ஐயப்பாடு, 434
 ஐயம், 101
 ஐயவோ, 306
 ஐயறிவுயிர், 448
 ஐயாட்டையான், 184, 274
 ஐயாவோ, 306
 ஐயாழாக்கு, 191
 ஐயெடை, 191
 ஐயொன்று, 191
 ஐயோடை, 191
 ஐவ்வட்டம், 191
 ஐவ்வட்டி, 191
 ஐவ்வண்ணம், 191
 ஐவ்விரல், 191
 ஐவ்வந்து, 198
 ஐவருக்கம், 145
 ஐவனம், 124, 387
 ஐவைந்து, 128, 198
 ஓக்கல், 407
 ஒக்குமொக்கும், 394
 ஒட்டுப்பெயர், 129, 294
 ஒடு, 101, 435
 ஒடுவங்காடு, 377
 ஒத்தபண்பு, 364

ஒத்தன், 268
 ஒத்தி, 268
 ஒதி, 97, 268
 ஒதி குறித்து, 175
 ஒதிங்கோடு, 165
 ஒதுங்குல்கு ருய், 304
 ஒதுங்கால், 311
 ஒதுங்கினா-ஒடுங்கினார் (கூர்ய. மிதிலை. 73), 271
 ஒப்ப, 326
 ஒப்பித்துக்கொண்டு, 460
 ஒருகாசு (குறுந். 67), 179
 ஒருகுறி - ஒருமுறை, 41
 ஒருசாரார், 55
 ஒருசிறை, 8
 ஒரு சின்னம், 178
 ஒருதலை, 135, 242, 269
 ஒருதலைதுணிதல், 10
 ஒருதலைதுணிவு, 10
 ஒருதலையன்று, 340
 ஒருபசிது, 194
 ஒருபண்டிற் குரிய பலசொல், 455
 ஒருபாற்கு, 243
 ஒருபுடை, 71
 ஒருபொருட்டிரட்சி, 299
 ஒருபொருட் பலபெயர், 396
 ஒருபொருட்பன்மொழி, 397
 ஒருபொருளாகருதிய பலபெயர்த் திரி சொல், 271
 ஒருமுதனிரனிறை, 413
 ஒருமைச்சினைப்பெயர், 281
 ஒருமைச்சினை முதற்பெயர், 281
 ஒருமைப்பெயர்கள், 282
 ஒருமைபன்மைகள், 328
 ஒருமைபன்மைப்பால்கள், 323
 ஒருமைமுதற்பெயர், 282
 ஒருமொழி, 258-9
 ஒருமொழிகள், 259
 ஒருமொழிகளின் வகை, 259
 ஒல், 420
 ஒல்காப்புலமை, 359
 ஒல்காப்பெருமைத் தொல்காப்பிய
 ஒல்லென, 419 [னார், 130
 ஒல்லென ஒலித்தது, 423
 ஒல்லையென்பது வினையெச்சம், 164
 ஒலித்தற்றெழுற்பண்பு, 458
 ஒலியனுவிட்டம், 73
 ஒலியெழுத்து, 256

ஒலிவளை, 372
 ஒழியிசையெச்சம், 359
 ஒழுக்கு, 18
 ஒற்ற. 79, 83
 ஒற்றளபெடை, 91
 ஒற்றில்வழி, 91
 ஒற்று, 181
 ஒற்றுமைநயம், 450
 ஒன்பதிற்றறிக்கு, 196
 ஒன்பதிற்றுக்கழஞ்சு, 196
 ஒன்பதிற்றுத்தூணி, 196
 ஒன்பதிற்றென்று, 196
 ஒன்பதின் கழஞ்சு, 196
 ஒன்பதின்மா, 196
 ஒன்பது விகாரச்சொற்கள், 268
 ஒன்றறிசொல், 258
 ஒன்றன் கூட்டத்தற்கழமை, 299
 ஒன்றன்கூட்டம், 243
 ஒன்று, 149
 ஒன்று ஊனப் பத்தாற் பெருக்கின
 தூறு தொள்ளாயிரம், 193
 ஒன்றானப்பத்தாற் பெருக்கின பத்து
 தொண்ணூறு, 193
 ஒன்றானமானபத்து ஒன்பது, 193
 ஓ, 128
 ஓஓ, 107, 157
 ஓஓதநதார், 419
 ஓக்கம், 318
 ஓகாரவிடைச்சொல்லின் பொருள், 422
 ஓங்கால், 311
 ஓடாக்குதிரை, 339
 ஓடாமலைச் செய்த, 339
 ஓடியபுரவி, 343
 ஓடு, 101
 ஓடை : ஒருகொடி, ஒருமரம், 271
 ஓணத்தான், 275
 ஓணன், 151, 259, 392
 ஓத்தி, 155, 268
 ஓத்தின் இலக்கணம், 15
 ஓத்து, 4, 257
 ஓதி, 97, 268
 ஓது - பூனை, 273
 ஓதுவான், 275
 ஓர்ப்பு, 451
 ஓரடை, 187
 ஓரறிவுயிர், 444
 ஓராட்டையான், 184

ஓராண்டு, 187
 ஓரும், 440
 ஓருழுக்கு, 187
 ஓரெடை, 187
 ஓரெழுத்துப்பதம், 127
 ஓரெழுத்தொருமொழி, 128
 ஓரொன்று, 98, 187
 ஓலம்போழ், 201
 ஓலைத்தாக்கு, 52
 ஓள, 128
 ஓளஉ, 107
 ஓளவியம், 101
 கஃசு - காற்பலம், 89
 கஃடு, 89
 கஃது, 89
 கஃபு, 89
 கஃறீது, 86, 149
 கஃறு, 89, 149
 கஃறெனல், 101
 கங்கன், 110, 275
 கங்கைகொண்ட சோழபுரம், 129
 கங்கையாடிப்போந்தேன், 385
 கச்சியான், 275
 கஞ்சன், 111
 கட்கம், 112
 கட்சி, 112, 148
 கட்சிரா, 112
 கடடி, 266
 கடடிமான், 140, 275
 கடடில், 268, 351
 கட்டு, 404
 கட்டுரைவன்மை, 25
 கட்டுவன, 388
 கட்ப, 112
 கட்புலனாகிய இமைக்காலம், 99
 கடகம், 121, 238, 377
 கடம்பன், 377
 கடம்பூர்க்குவழியாது, 374
 கடவுளால் ஆக்கப்பட்ட விமானம், 296
 கடறறிரை, 372
 கடாஅ, 90
 கடாம், 121
 கடாவ, 73
 கடாவிடை, 394
 கடான், 121
 கடடி, 164
 கடடிப்பகை, 372

கடிவான், 274
 கடு - ஓருமரம், 169, 189, 404
 கடுச்செதிள், 164
 கடுவன், 158
 கடைப்படி, 268, 451
 கடைமாணுக்கர், 37
 கண் - கணு, 241-2
 கண்கழிவருதும், 266
 கண்ணழித்தல், 20
 கண்ணி, 404
 கண்ணென்பது கமுகு முதலியவற்
 றிற்குரித்து, 387
 கண்மணி, 97
 கண்மீ, 238
 கண்வேல், 364
 கணக்கன், 144
 கணக்காயப்பள்ளி, 158
 கணக்கிச்சி, 144
 கணம், 162, 183
 கணவாட்டி, 138-9, 276
 கணவாளத்தொழில், 144
 கணவாளன், 144, 275
 கணி, 304
 கணியீர், 308
 கத்தி, 158
 கதி, 275
 கதிர்-நூற்குங்கருவி, 23
 கதிரவன், 140
 கந்தம், 273
 கந்தருவ நூலுடையார், 100
 கந்தன், 111
 கதிலபரணா, 158, 367, 371
 கதிலரது பாட்டு, 299
 கம், 222, 420
 கம்பன், 114
 கம்மக்கருவி, 296
 கம்மக்குடம், 222
 கம்மமைவு, 204
 கம்மழகிது, 204
 கமலபாதம், 238
 கமலம், 273
 கமுகந்தோட்டம், 377
 கமுகு, 387
 கயான், 121
 கரடி, 387
 கராஅ, 90
 கரிகாற்பெருவளத்தான், 259
 கரியது, 144

கரியவன், 140
 கரியன், 144
 கரியான்மலையான், 150
 கருங்குதிரை, 135, 259, 369
 கருங்குவளை, 259
 கருங்குழல், 368
 கருங்கோல், 228
 கருஞ்சாத்தன், 364
 கருடன், 275
 கருத்தன், 148
 கருத்தன்முதலாறு, 322
 கருத்தனம்பெயர்பெற்றதூல்கள், 48
 கருத்தாவாகுபெயர், 280
 கருத்துச்சினைப்பொருள், 260
 கருத்துப்பொருள், 372
 கருத்துமுதற்பொருள், 260
 கருத்துரை, 20
 கருநீலம், 253
 கருநெய்தல், 275
 கருப்பம், 148
 கருப்புவேலி, 360, 372
 கரும்பிற்குவேலி, 298, 318
 கரும்பு, 387
 கருமகருத்தா, 319
 கருமம், 365, 399
 கருவி, 296, 399
 கருவியாகுபெயர், 289
 கருவியிரண்டு, 296
 கருவூர்க்குவழியாது, 374
 கருவூரார், 268
 கருவூரான், 275
 கருவூரின் கிழக்கு, 272, 298, 318
 கரை-எல்லை, சிறப்பு.
 கல், 420
 கல்லாடமாமூலர், 367
 கல்லியானை, 205
 கல்லென, 420
 கலக்கலம், 198
 கலம், 121, 188
 கலவன், 121
 கலனே தூணி, 243
 கலனே முக்குறுணி, 367
 கலிங்கம், 272
 கலிங்கன், 275
 கலிங்கிசி, 276
 கலியாணம், 429
 கலுமுன், 121, 217, 275
 கலைக்கோட்டுத்தண்டு : ஒருநூல், 48

கவண்கால், 210
 கவரிமா, 387
 கவி, 191
 கவிப்பன், 388
 கவியுலக்கணம், 368
 கழக்கமுஞ்சு, 198
 கழச்சுக்கோல் (நே. எழுத். வெண்.
 14), 183
 கழஞ்சு, 130, 150, 188, 195, 198
 கழஞ்சேகால், 367
 கழலை, 368
 கழற்குடத்தின் இயல்பு, 30
 கழனி, 256
 கழான், 121
 கழி, 149
 கழிந்தகாலம், 144
 கழியீர், 308
 கழுமணி, 90
 களளர் கள்ளர், 294
 கள்ளி, 117
 கள-களா, 165
 களங்கனி, 165
 களபம் என்பது யானைக்குரித்து, 387
 களமன், 289
 களவியல் - இறையனாகப்பொருள்,
 48
 களி-கட்டுடியன், 38
 களிற்றியானை, 182
 களிற்றேனம், 182
 களிற்றெருத்தல், 397
 கற்க, 112
 கற்கப்படும் ஆசிரியர், 25-9
 கற்கறித்து நன்கட்டாய், 268
 கற்காநாட்டார், 270
 கற்சிறை, 112
 கற்பிக்கப்படா மாணுக்கர்வகை, 38
 கற்பிப்பி, 137
 கற்றி, 149
 கற்றை, 117
 கறி, 149, 228
 கறையான், 446
 கன், 216
 கன்கெடுத்தல், 144
 கன்று, 164, 238, 243, 276, 387
 கன்றென்பது பசு முதலியவற்றிற்கு
 உரித்து, 387
 கன்னக்கடிது, 216
 கன்னக்கருமை, 216

கன்னக்கடிது, 216
 கன்னடம், 272
 கன்னடன், 275
 கன்னடிச்சி, 276
 கன்னி, 117, 158, 211
 கனகசாதி, 238
 கனம் - மேகம், 273
 கனலொடுபுகை, 296
 கனி, 149
 கனைத்தும், 145 - 6
 கா, 238
 காட்சிச்சினைப்பொருள், 260
 காட்சிப்பொருள், 258
 காட்சிமுதற்பொருள், 260
 காட்டரண், 182
 காட்டு - உதாரணம், 21
 காட்டுவன், 275
 காடவன், 275
 காண்டுகையின் உறுப்பு ஐந்து, 21
 காண்டுகைச்சிறுறுப்பு மூன்று, 21
 காண்டுகைப்புரை, 21
 காதமை, 139
 காந்தளாகும் தோன்றி, 289
 காப்பான், 274
 காப்பியம், 148
 காம்போசம், 272
 காம்போதி, 272
 காய்நீண்டது, 123
 கார், 289
 கார்த்திகை - காந்தள், 289
 கார்த்திகைபூப்ப, 389
 கார்த்திகைவிளக்கு, 400
 கார்த்து, 327
 கார்ப்பருவம், 223
 காரகக்கருவி, 296
 காரணச்சிறப்புப்பெயர், 61
 காரணச்சொல், 404
 காரணப்பெயர், 61
 காரணப்பெயர் எட்டுவகை, 274
 காரணப் பொதுப்பெயர், 61
 காரணம், 274, 296
 காரம், 266
 காரறுத்தது, 289
 காரா, 135
 காரியவாகுபெயர், 289
 காரியானை, 205
 காரின்கூட்டுகொன்றை, 300
 காரை, 266

காரைக்காடு, 274, 377
 கால்வாய், 369
 காலக்கூறுபாடு, 381
 காலப்பெயர்ப்பகுபதம், 133
 காலமிரண்டென்பார், 381
 காலமில்லை என்பார், 381
 காலமுன், 122
 காலமுன்றுங்கண்டான், 398
 காலமுன்றென்பார், 381
 காலமொன்றென்பார், 381
 காலவழக்காய் வரும்பதங்கள், 256
 காலவழு, 374
 காலவழுமைப்பு, 382
 காலவாகுபெயர், 289
 காலிமாடு, 400
 காலியாத்தல், 404
 காலேகவண்ணன், 396
 காவி, 238
 காவிதி, 158
 காவிதிப்புரவு, 158
 காவிதிப்பு, 158
 காவிரி, 238
 காழ்ப்பு, 270, 453
 காழகவுடை, 71
 காளகவுடை, 71
 காளி, 101
 காற்கூறு, 43
 கான்கரை, 217
 கான்கோழி, 217
 கான்மாடு, 400
 கான்மேல நீர்பெய்து வருதும், 266
 கானவன், 275
 கிடக்கை, 72
 கிடப்பு, 130
 கிடர், 256
 கிணறு, 223
 கிணைப்பூசல் - பறைமுழக்கம், 354
 கிரி, 101
 கிழங்கம் பழஞ்சோறு, 238, 266
 கிழங்கன்ன பழஞ்சோறு, 238, 266
 கிழத்தி, 139, 276
 கிழமையிரண்டு, 299
 கிழாஅன், 275
 கிழார், 272
 கிள்ளி, 275
 கிள்ளிகுடி-கிள்ளியினது குடிமக்கள்
 இருக்குமூர், 368
 கிளக்குகுகிளவி, 457

கிளி, 37
 கிளிக்கால், 164
 கிளைப்பெயர் நான்கு, 275
 கின்று, 440
 கீதம், 273
 கிர்த்தி, 273
 கிரி, 101, 297, 387
 கிழ், 274
 கிழக்குளம், 225
 கிழகரை, 185
 கிழஞளம், 225
 கிழச்சேரி, 225
 கிழ்சார், 185
 கிழத்துறை, 225
 கிழ்நோக்கிய கிணறு, 400
 கிழப்பாடி, 225
 கிழபால், 185
 கிழவயிற்றுக் கழலை, 368
 கிழைச்சேரி, 401
 குங்குமம், 273
 குசுத்தி, 138
 குட்டநாட்டார், 272
 குட்டம், 121
 குட்டி என்பது சிங்க முதலியவற்
 றிற்குரித்து, 387
 குடக்கின்கட்குன்று, 300
 குடக்கு, 300
 குடகடல், 164, 185
 குடகம், சிறப்பு, 272
 குடத்தொடக்கத்தன், 319
 குடநாட்டார், 272
 குடபால், 185, 272
 குடம், 222
 குடா - கொடா, 268
 குடாது (முநா. 6), 238
 குடி, 210
 குடுமி, 275
 குடையொடு நிழல், 296
 குண்டுகை - குடுக்கை, 33
 குண்டுகெட்டு - ஆழமான கண்ணை
 யுடையது (நே. சொல். வெண். 4),
 139, 151, 327
 குணகடல், சிறப்பு, 164, 185
 குணத்தொகை, 364
 குணப்பெயர்கள், 460
 குணப்பெயர்ப் பகுபதம், 133
 குணபால், 185
 குணமூன்றும் கூறினான், 398

குணது, 238
 குணிப்பெயர்கள், 460
 குத்திற்று, 386
 குத்து, 131
 குத்துவன், 388
 குதிர - ஒரு மரம், 223
 குதை, 273
 குந்தத்தொழில், 144
 குந்தவன் - குந்தத்தொழிலால் உண்
 பவன், 144
 குப்பை, 210, 316
 குமமாயம், 299
 குமரி, சிறப்பு.
 குமாரி, 146
 குயக்கலம் - ஒருதூல், 274
 குயத்தி, 138
 குயிலார், 308
 குயிலீர், 308
 குயின் - மேகம், 121
 குயின் குழாம், 215
 குயின்மொழி, 259
 குரக்கடி, 183
 குரக்குக்கடி, 183
 குரக்குக்கால், 183
 குரகம் - குதிரை, 273
 குரங்கடி, 183
 குரங்கின்கடி, 183
 குரங்கின்கால், 183
 குரங்குக்கடி, 183
 குரங்குக்கால், 183
 குரங்குகெறி விளங்காய், 372
 குரல், 387
 குரல்நாமடி, 268
 குரல்ல்கள், 91
 குரலென்பது ஐயறிவுயிரின் மிதறு
 முதலியவற்றிற்குரித்து, 387
 குரவ்வவை - குரவை, 91
 குரவை, 91
 குராஅ, 90
 குரீஇ - குருவி, 90
 குருசில், 275
 குருட்டுக்கோழி, 183
 குருடுபோயிற்று, 376
 குருடன், 274
 குரும்பையென்பது தெங்கு, பனை கட்
 றிருத்து, 387
 குருளையென்பது ஆளி முதலியவற்
 றிற்குரித்து, 387

குறஉக்கண் - கொங்கை, 271
 குரை, 440
 குலம், 296
 குலிகம், 268
 குலையென்பது தெங்கு முதலியவற்
 றிற்குரித்து, 387
 குவளை, 404
 குழக்கன்று, 164, 270
 குழந்தைகை, 164
 குழம், 387
 குழல், 388
 குழலன், 274
 குழவி கை, 164
 குழவித்திங்கள், 387
 குழவியென்பது மக்களுக்கும் யானை
 முதலியவற்றிற்கும் உரித்து, 387
 குழவென்பது ஆவிளங்கன்றிற்கும்
 எருமைக்கன்றிற்கு முரித்து, 387
 குழாம், 215, 259, 299, 318
 குழி, 274
 குழிப்பாடி, 131, 289
 குழூஉ, 90, 210
 குழூஉக்குறி, 266
 குழூஉப்பெயர், 210
 குழை, 268
 குழைகொண்டு கோழியெறியும்
 வாழ்க்கையர், 407
 குழையொன்று, 398
 குளங்கரை, 219
 குளநெல், 400
 குளம்பல், 256
 குளி, 101
 குளிர்மதி, 259
 குற்றடி, 135
 குற்றம் பத்து, 11
 குற்றம் மூன்று, 398
 குற்றி, 377
 குற்றிகரக் குற்றுகரங்கட்கு மேற்
 புள்ளி கொடுத்தல் வழக்கு, 97
 குற்றியலிகரம், 92
 குற்றியலுகரம், 93
 குற்றியினல்லன், 377
 குற்றியிர், 60, 107, 135
 குற்றேவல், 297
 குற்றெற்று, 246
 குறத்தி, 276
 குறவன், 275
 குறள், 453

குறன்மஃகான், 98
 குறளன், 275
 குறள, 92
 குறிஞ்சிமலர், 259
 குறிப்பாற் பொருளுணர்த்துவன,
 268
 குறிப்பிசை, 100
 குறிப்பினற் பொருளைக்காட்டும்
 மொழிகள், 268
 குறிப்பு, 264
 குறிப்புச்சொல், 258
 குறிப்புநிலை, 460
 குறிப்புமொழிகள், 267
 குறிப்புவினைச் சொற்கள், 268
 குறிப்பெச்சம், 359
 குறிய, 92
 குறியது - குற்றெழுத்து, 89
 குறியவன், 149
 குறில், 63, 90
 குறிலிணைக்கீழ், 89
 குறுக்கம், 96
 குறுங்கானம்போப, 351
 குறுங்கூவி, 400
 குறுங்கொற்றன், 364
 குறுஞ்சூவி, 259
 குறுநிலக்குடிகள் பதினமர், 272
 குறும்பரம்பு, 390
 குறும்திற்கொற்றன், 183
 குறுமை, 274
 குன்றக்கூகை, 243, 259, 362
 குன்றக்கூறல், 459
 குன்றம், 272
 குன்றவன் - குறவன், 392
 குன்று, 300
 குன்றேருமா, 390
 கூ, 107, 128
 கூகை, 243, 259, 362
 கூட்டம், 243
 கூட்டெழுத்து, 146
 கூடம், 121
 கூடலார்கோ, 396
 கூத்தப்பெருஞ்சேந்தன், 396
 கூத்தன், 130, 184, 274
 கூத்து, 285
 கூதிர் - வடகாற்று, 239
 கூந்தலென்பது பெண்டிர்க்கும் ஷிஷ
 முதலியவற்றிற்கு முரித்து, 387
 கூயிற்று, 327

கூர்த்தது, 270
கூர்ப்பு, 270
கூரை, 228
கூவிளம் - வில்வம், 95
கூவுவி, 137
கூழுக்குக் குற்றேவல்செய்யும், 297
கூழை, 268
கூளி, 101
கூற்று, 3
கூறுபாடு, 56
கூறை, 228, 355, 383
கூன், 453
கூன்போயிற்று, 376
கூனன், 274
கூனாள், 276
கூடல், 101
கெடாமல் : எதிர் மறைத்தொழிற்
கெடர், 256 [பெயர், 167
கெண்டைநாண், 228
கெத்தன், 274
கேட்போர் - கேட்டார், சிறப்பு.
கேடு, 101
கேண்மியா, 86, 92, 170
கேணி, 272
கேழல், 228, 297
கேழற்பன்றி, 364, 397
கை, 128, 387
கைக்கிளை நரம்பு, 268
கைக்கு யாப்புடையது கடகம், 297
கைக்கோளன், 275
கைக்கோளிச்சி, 276
கைகால், 259
கைகுறியராயிருந்தார், 266
கைஞ்சீட்சி, 124
கைத்தாமரை, 364
கைதை, 101
கைதொட்டார், 388
கைப்பு, 274
கைபிழியெண்ணெய், 404
கைமாறி, 138
கையர், 272
கையிற்றெழுதார், 452
கையின்கண்ணிரல், 300
கையென்பது மக்களுக்கும் யானை
முதலியவற்றிற்கும் உரித்து, 387
கைவாரி, 138
கைவை, 101
கொக்குக்கடிது, 164

கொக்குக்கால், 181
கொங்கணன், 275
கொங்கன், 275
கொங்கிச்சி, 276
கொட்டு, 97, 259
கொட்டுவன், 388
கொட்டை, 413
கொடால், 425
கொடி, 318
கொடிதுஞ்சும், 319
கொடு, 406
கொடுந்தமிழ், 272
கொடும்புறமருதி, 282
கொண்டுக்கூட்டுப் பொருள்கோள்,
417
கொண்மூ - மேகம், 164, 259
கொணு, 160
கொம், 420
கொம்பன், 274
கொல், 130, 420
கொல் என்பதன் பொருள், 434
கொல்களிறு, 228
கொல்யானை, 259
கொல்லம், 272
கொல்லை, 223
கொல்லோ, 420
கொவ்வை, 101
கொழுச்சென்றவழி, 54
கொழுந்து, 289
கொழுநனையிலன், 318
கொளவோன், 3
கொள்ளக், 91
கொள்ளது நூறு, 300
கொள்ளு, 173
கொள்ளெனக்கொண்டான், 164
கொளலோகொண்டான், 200, 359
கொற்கடிது, 231
கொற்றந்தை, 275
கொற்றன் - கொற்றையுடையவன்,
130, 175, 275
கொற்றி, 297, 304
கொற்றிமகன், 259
கொற்றிரே, 308
கொறுகொறுத்தார், 395
கொன்றை, 300
கோ, 128, 157, 247, 275
கோக்கடிது, 164
கோக்கள், 277

கோங்கம்கோடு, 218
 கோங்கிலை, 183
 கோங்கு, 180
 கோட்கடுமை, 229
 கோட்டம், சிறப்பு., 24, 35, 158
 கோடல் - பாடங்கேட்டல், 39, 384
 கோடற்கூற்று, 3
 கோடி, 196
 கோடிற்று, 327
 கோடு, 138, 164-5, 201, 218, 223, 330
 கோடும், 138
 கோடுவாழ் விலங்கு, 387
 கோண்டலாம்-கோணுகிய துலாம்,
 கோணையுடைய துலாம், 372
 கோதை, 283
 கோபம், 273
 கோபுரம், 54
 கோமாள்கூறீர், 304
 கோயில், 266
 கோல், 183, 201, 289
 கோவி - பற்றிக்கொண்டு, சிறப்பு.
 கோலிகப்புடைவை, 158
 கோளிகன் - நெய்தற்றொழிலினன் ;
 அவன் நெய்த ஆடை, 289
 கோலோடுங்காற் சென்ற தூ உ ம்
 செல்வதூஉ மன்றே, 381
 கோவலம், 273
 கோவில், 266
 கோவை, 101
 கோழி, 182
 கோழியான், 275
 கோள், 256, 276
 கோறு, 138
 கோறும், 138
 கோன்குணம், 237-8
 கோனுழத்தி, 276
 கோனுழான், 275
 கோனுழைச்சி, 276
 கோனூர்கிழத்தி, 276
 கோனூர்கிழான், 275
 கௌ, 107
 கௌவை - துன்பம், 94
 சகடு, 105
 சகம், 257
 சகர இடைநிலை, 140
 சகரக்கிளவி, 364
 சங்கத்தான், 276

சங்கத்தான், 275 [273
 சச்சரை - ஒரு வாத்தியம்; டிளப்பு,
 சஞ்சு - பறவையின் மூக்கு, 273
 சட்டகம், 183, 256
 சட்டம், 273
 சட்டி, 105, 146
 சட்டை, 105
 சடகம், 121
 சண்டம் - கொடுமை, 273
 சத்தி, 148
 சத்திரம், 148
 சதங்கை, 105
 சதம் - இலை, 273
 சதுரம், 274, 453
 சந்தவின்பப்பொருட்டு, 302
 சந்தி, 191
 சந்தியாவன, 132
 சந்து, 105
 சம்பு, 105, 461
 சமண்மை, 359
 சமழ்ப்பு, 105, 461
 சமழ்மை, 359
 சரடு, 105, 461
 சரணம், 273
 சரி, 105, 461
 சருக்கம், 148
 சருப்பம், 148
 சருகு, 105
 சருச்சரை, 146
 சரோருகம், 164
 சலம் - கபடம், 273
 சலவாதி, 146
 சவடி, 105
 சவளி, 105
 சமூக்கு, 105
 சமங்கறகூரை, 228
 சமூங்கறகூரை, 228
 சளனை, 461
 சளி, 101, 461
 சன்மதிமுனி, சிறப்பு.
 சன்னாவி, 138
 சன்னாவி, 138
 சனகை - சனநாதபுரம், சிறப்பு.
 சனநாதபுரம், சிறப்பு.
 சனம், 274
 சா, 128
 சாட்கோல், 210
 சாட்டுவலம் - பசும்புற்றரை, 146

சாடி, 208

சாணம் - சாணைக்கல், உரைகல், கயிற்றூலாகிய பொருள் (சணம் - கயிறு), 266

சாணுகம், 374

சாத்தந்தை, 275

சாத்தற்குத்தக்காள் கொற்றி, 297

சாத்தன் - சாத்தையுடையான், 130, 152, 274-5, 294, 364, 391

சாத்தன்தாய் இவைசெய்வலோ, 379

சாத்திரே, 308 [228]

சாத்து - வாணிகாதிரள், 130, 153,

சாதவாகனம் : ஒரு தூல், 48

சாதவாகனன், 48

சாதி - சாதிக்காய், 273, 357

சாதிதொக்க பண்பு, 364

சாதிப்பெயர், 210 [38], 264

சாந்தரைக்கும் (நே. சொல். வெண்.

சாந்து, 299, 318

சாமை, 173

சார்க்கோடு, 223

சார்ங்கோடு, 223

சார்த்தப்படுவன, 263

சார்த்தின், 376

சார்பு, 389

சார்புதூல், 8 [59-60]

சார்பெழுத்தின் தொகை வகை விரி,

சார்பெழுத்தின் அறப்பிடமும் முயற்

சுயிடமும், 86

சாரல், 101

சாரியையாவன, 125

சாரியையுருபுகள், 419

சாவி, 387 [ஆடை, 289]

சாவிகன் - சாவியன் ; அவன் நெய்த

சாலேகம் - சாலகம் ; பலகணி, 396

சாலை, 146, 169, 223

சான்ரூர், 158

சான்ரீர் (புறநா. 195), 308

சான்ரோர், 184

சான்ரோரிலக்கணம், 372

சி, 128 [273]

சிக்கணம் - மழ மழ வென்றுள்ளது,

சிக்கனோக்கச் சூத்திரம், 18

சிக்கனோக்கு, 351

சிக்கம், 146, 273

சிக்களம், 272

சித்தி, 147

சித்திரப்பாவை, 39

சித்திரம், 54

சித்திரைரீர், 268

சித்திரையாடும், 289

சிந்தாமணி - சீவகசிந்தாமணி, 48

சில்லசில, 169

சில்லெழுத்து, 54

சிலேடை, 359

சிலை, 101, 453

சிற்பம், 452

சிற்றடை, 135

சிற்றனை, 135

சிற்பு - ஒன்றற்கேயுரியது, 47

சிற்புடைப்பொருளைத் தானெடுத்து

மொழிதல் : ஓர் உத்தி, 57, 297

சிற்புப்பாயிரஞ் செய்தற்குரியோர், 50 [46]

சிற்புப்பாயிரத்தின் இலக்கணம்,

சிற்புப்பாயிரம் அறராற் செய்யப்

படுதற்குக் காரணம், 51

சிறியாணங்கை, 259

சிறுகருங்காக்கை, 402

சிறுகாலை, 400

சிறுகுளம், 272

சிறுநெய்தல், 200

சின், 440

சின்னம், 179

சினத்தன், 38

சினை, 314-5

சினைப்பெயர், 282

சினைப்பெயர் நான்கு, 281

சினைப்பெயர்ப் பகுபதம், 133

சினைப்பொருள், 258

சினைமுதற்பெயர் நான்கு, 281

சினைமுதன் மூன்றும் சினை, 131

சினையலகூற்றிற்று, 221

சினையறிசொற்கள், 387

சினையாகுபெயர், 289

சி, 129, 138

சீத்தான், 136

சீதநாட்டார், 272

சீந்தில், 387

சீப்பி, 137

சீய்த்தான், 136

சீயக்கன், சிறப்பு.

சீயம், 387

சீர் - இயல்பு, 31

சீலை, 101

சீனம், 131, 289

கக்கிலம், 148
 சுக்குக்கடிது, 180
 சுகிர்த்து, 429
 சுட்டு, 385
 சுட்டெழுத்துக்கள், 65
 சுண்ணமொழிமாற்று, 412
 சுண்ணம்பு, 93
 சுரகுரு : ஒரு சோழன், 296
 சுரிகை, 399
 சுருணை, 210
 சுருள், 228
 சுவர், 228
 சுவையாறு, 453
 சுழியிற்று, 327 [சுரித்து, 387
 சுளையென்பது பலா முதலியவற்றின்
 சுற, 171
 சுறவால் ஏறுண்டான், 296
 கூ, 128
 சூத்திர இலக்கணம், 17
 சூத்திரந்தோற்றல் முதலிய உரை
 வகை பதின்மூன்று, 20
 சூத்திரநிலை, 18
 சூத்திரம், 4, 146
 சூத்திரவகை ஆறு, 19
 சூர்கொடியை, 304
 சூல், 228
 சூலம், 273
 சூலி, 259
 சூலை - ஒரு நோய், 146
 சூழல், 228
 சூளாமணி : ஒருநூல், 48
 சூளை, 101
 சூகிலன், 121
 செகின், 121
 செகுத்தல், 318
 செங்கண்ணன், 276
 செங்கண்ணி, 276
 செங்கல், 228
 செங்கழுனி, 256
 செங்கழுநீர், 256
 செங்கானுரை, 402
 செஞ்செவியர், 407
 செட்டி, 275
 செட்டிச்சி, 139
 செகின், 164-5, 201, 218, 299
 செந்தமிழ், 270 [னிநிலம், 272
 செந்தமிழ் நிலத்தைச்சார்ந்த பன்
 செந்தமிழ்நிலம், 272

செந்தாமரை, 400
 செந்துறைச்செந்துறை, 268
 செந்நாய், 166
 செப்பஞ்செய்தல், 24
 செப்பத்தாற் பொருள்தருவன, 268
 செப்பு, 385, 387
 செப்புவழு, 374
 செப்புவழுமைப்பு, 385
 செம் - செம்முதல், 206
 செம்பருத்தி, 390
 செம்பினேற்றை, 266
 செம்பொன்பதின்னொடி, 390
 செம்போத்து, 400
 செய், 272, 289
 செய்கு, 332
 செய்கும், 332
 செய்குஞ்ஞன்றி, 123
 செய்குஞ்ஞண்டது, 123
 செய்தி, 31
 செய்யவன், 140
 செய்யுட்சொல், 258, 267
 செய்யுட்டொடை, 132
 செய்யுட்பொருள், 258
 செய்யுமென்முற்று, 347
 செய்யுள், 267
 செய்யுளதுஅடி, 299
 செய்வி, 137 [சுள், 48
 செய்வித்தோனும் பெயர்பெற்ற நூல்
 செய்விப்பி, 137
 செயற்கைப்பொருள், 258, 404
 செயிற்றியன் : ஒரு புலவர், 391
 செல், 231
 செல்சாத்து, 228
 செல்லக், 91
 செல்வி, 137
 செல்விற்று, 327
 செலவு, 238
 செவ்வன் இறை, 385
 செவ்வெண், 426
 செவிகருவியாக, 69
 செவிடு, 367
 செவிப்புலன், 256
 செவிப்புலனாகிய நொடிக்காலம், 99
 செவியறை, 139
 செவியிலி, 139, 283
 செழுசெழுத்தார், 395
 செற்கடிது, 231
 செற்றம், சிறப்ப.

செறி, 101
 செறிதல், 344
 செறு, 280
 செறும்பு, 202
 சென்மியா, 92
 சென்று, 144
 சென்று தேய்ந்திறுதல், 11
 சென்றும், 144
 சென்னி, 275
 சென்னிகுலந்தி - காவேரி, 268
 சே, 128, 157, 164, 398
 சேங்கன்று, 135
 சேங்கிலை, 183
 சேங்கோடு, 165
 சேணிகள் - ஒருசாதியான் ; அவன்
 நெய்த ஆடை, 289
 சேதம் - வெட்டுதல், 273
 சேதாம்பல், 135
 சேந்தமங்கலம், 238
 சேந்தன், 393, 396
 சேந்தை - சேந்தமங்கலம், 238
 சேம்பிலை, 183
 சேமாநி, 138
 சேய், 158, 275
 சேய்மை, 312
 சேயார், 312
 சேர்ப்பன், 264
 சேரமான், 140
 சேரமான் சேரலாதன், 392
 சேரன், 275
 சேரன் திருமணக்குட்டுவன், 259
 சேரி, 211, 377
 சேரியார், 351
 சேவழகிது, 161
 சேறி, 101, 144
 சேறு, 138, 144, 330
 சேறும், 138, 144, 331
 சேனாவரசி, 276
 சேனாவரையன், 275
 சேனை, 146, 259
 சே, 128
 சையம், 101
 சோரி, 101
 சொல், 269
 சொல் எண்வகைத்து, 269
 சொல் தன்னைத்தான் விளக்கின
 வாறு, 258
 சொல்லாகுபெயர், 289

சொல்லிலக்கணம், 372
 சொல்லுப, 326
 சொல்லெச்சம், 359
 சொல்வகை, 20
 சொல்விளம்பி, 266
 சொற்கடிது, 231
 சொற்கள் ஆறுவகை, 157
 சொற்களின்வகை, 258
 சொற்கூறுசெய்து, 417
 சொற்பகுத்து ஆராய்தல், 374
 சொற்பொருள், 20, 372
 சொற்றொழிற்பண்பு, 457
 சொறி, 101
 சொன்றி, 266, 272
 சொன்னான், 256
 சோ, 128, 157, 161
 சோஅழகிது, 161
 சோனும், 238, 266
 சோதனை, 20
 சோமன், 273
 சோரி, 101
 சோழன், 275
 சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தான்,
 259
 சோழனும், 238
 சோழிச்சி, 276
 சோழியன், 275
 சோறு, 385
 சோறுஅடாநின்றது, 399
 சோனகன், 275
 சௌரி, 101
 சௌளம், 273
 சூமன், 104
 சூட்பு, 169
 சூண், 113
 சூபகக்கருவி, 296 [213, 441
 சூபகம் (நே எழுத். வெண், 21),
 சூபகமாகச் சூததிரித்தது, 213
 சூபகவகை, 107
 சூலம், 104
 சூற்சி, 211, 242
 சூனாகுணம், சிறப்பு.
 சூனம், 273
 சூகிழ்ந்தது, 104
 சூண்டுக்கால, 183
 சூரி, 213, 226
 சூரோரோன, 420
 சூரோவென, 420

ஞெள்ளா, 157, 167, 206
 ஞெளிந்தது, 104
 ஞேயம் - அறியப்பட்டது, 273
 ஞௌங்கிற்று, 104
 டகரஇடைநிலை, 140
 தக்கணம் (தெற்கு), 146
 தக்கோலம், 357
 தகர், 166
 தகரஇடைநிலை, 140
 தகரஞாழல், 368, 372
 தகுதிவழக்கு, 266
 தச்சன், 144
 தச்சனாலியற்றப்பட்ட வையம்(குறுந்.
 61), 295
 தச்சனாற்செய்த மாடம், 318
 தச்சிச்சி, 140, 144
 தஞ்சம், 259
 தஞ்சை - தஞ்சாவூர், 238
 தட்டு, 299
 தடக்கை, 164
 தடந்தோள், 238
 தடி, 299
 தண்டலங்கிழவன், 359
 தண்டு, 162
 தத்தம்பொருளா, 419
 தத்துவம், 148
 தந்திரவுத்தி, 13, 459
 தந்துரை, 1
 தந்தையைக்கண்டு தலையின் வணங்
 கினன், 417
 தம்பிரே, 308
 தமரீர், 308
 தமள், 276
 தமன், 275
 தமாலம், 273
 தமிழ்து - தனித்து, 60
 தமிழ்க்கடல், சிறப்பு.
 தமிழ்ச்சிறப்பெழுத்துக்கள், 149
 தமிழ்திரிநிலங்கள், 272
 தமிழ்நாட்டு மூவேந்தர், 398, 424
 தமிழ்மொழி விரியெண் ஒன்பதினாயி
 ரத்தெண்பத்து நான்கு, 269
 தமிழுக்கூத்து, 224
 தமிழ்ச்சேரி, 224
 தமிழத்தோட்டம், 224
 தமிழப்பல்லவதரையர், 164, 224
 தமிழ்ப்பிள்ளை, 224
 தமிழினது தன்மை, 54

தமிழர், 174
 தரவு, 163
 தருசாடி, 369
 தருப்பணம், 129, 148
 தருமம், 148
 தரை, 146
 தரையர், 164
 தலம், 146
 தலை, 223
 தலைக்கோட்டுத்தண்டு: ஒரு நூல், 48
 தலைச்சூத்திரம், 55, 127, 419
 தலைமாணக்கர், 37
 தவ, 259
 தவம், 260
 தவனைப்பாய்த்து, 18
 தழீஇ, 164
 தள்ளை, 272
 தளவநகை, 372
 தளிரடி, 372
 தற்கிழமை ஐந்து, 299
 தற்கை, 217
 தற்கூட்டு, 94
 தற்செய்கை, 399
 தற்சேர்ந்தார், 372
 தறுகணன், 38
 தறை, 270
 தன்மை-ஆற்றல், சிறப்பு.
 தன்மைச்சொல், 258
 தன்மைப்பன்மை விருதிகள், 331
 தன்மைப்பெயர் நான்கு, 281
 தன்மையாற் பெயர்பெற்ற நூல்
 கள், 48
 தன்மையெழுத்து, 256
 தனதடம், 238
 தனித்திணைவழுப் பன்னிரண்டு, 374
 தனித்துவழங்கு இடுகுறி, 274
 தனிநிலையுடையபெடை, 90
 தனியிடவழு, 374
 தனியேநின்ற பொதுமொழிகள், 259
 தனியேநின்று ஒருபொருள்தந்த ஒரு
 மொழிகள், 259
 தனியேநின்று பல பொருள் தந்த
 தொடாமொழிகள், 259
 தா, 184, 206
 தாது, 97, 267
 தாபிசை, 415
 தாம், 246, 440
 தாம்பூலம், 387

தாமக்கண்ணியார், 390
தாமம், 199
தாமரை, 164, 259
தாமரைக்கண்ணியார், 390
தாய், 282
தாய்ச்சென்றன், 223
தாய்தந்தை, 369
தாயிற்று, 327
தாரநரம்பு, 268
தாரம், 273
தாரா, 164
தாலி, 151, 368
தாவடிபோயினர், 351
தாழ்க்கொற்று, 160
தாழ்குழல், 368, 372
தாழ்குழால், 309
தாழக்கோல், 164, 224
தாழி, 164, 208, 222
தாழியாணை, 205
தாள், 157
தாமென்பது கமுகு முதலியவற்
றிற்கு உரித்து, 387
தான், 246, 440
தானம், 71, 260
தானி, 289
தானியாகுபெயர், 289
தானென்பது ஆவது என்னும் பொரு
ளில் வருதல், 90 ; சந்தவின்பப்
பொருட்டு வருதல், 302
தீங்கள்-மாதம், 270
திசைச்சொல், 145, 267, 272
திட்டி, 146
திட்டை, 383
திட்பம், 17
திடம், 146
திண்டிமம், 273
திண்ணியன், 158
திணிதோளான், 275
திணிதோளான், 276
திணிதோளி, 276
திணைப்பெயர் முதலியவை, 302
திணைபால்மரபுவழுவமைப்பு, 376
திணைபால்வழுவமைப்பு, 378
திணையென்பது பொருள், 260
திணையெந்து, 275
திணையையம், 375
திணைவழுவழுவமைப்பு, 374
திதலை, 271

திரட்சி, 183, 299
திரள், 57, 73, 202, 210, 258
திரள்கள், 91
திரிகை, 319
திரிசொல், 271
திரிபு, 8
திரிபுத்தற்கிழமை, 299
திரிபுவிசாரம், 145
திருடி, 276
திரும், 334
திருமகள், 150
திருமினன், 136
திருமுனி, 137
திருவிளி, 138-9
திருவேங்கடன், 268
திரையனார்-திரையனல் அமைக்கப்
பட்ட ஊர், 372
தில், 130, 259, 430
தில்லங்காய், 201
தில்லை-ஒரு மரம், 201
திலகம், 273
திமல், சிறப்பு.
தினடி, 137
தின்றன், 136
தின்றி-தின்றாய், 160
தினப்பாடு-தின்னுதல், 274
தினம், 146
தினை, 173
தீ, 266
தீ ஈகாரஈற்று உரிச்சொல், 164
திக்கதி, 164
திச்சிறை, 164
திச்சுடம், 382
தித்திண்டுகையார்-வேங்கைமரம், 268
தித்தொழில், 164
திது, 164, 223
தீநீர், 151
திப்புண், 164
திம்பால், 364
திம்பூ, 357
திர்க்கம், 273
திரம், 273
திரை, 101
திவியபால், 364
திற்று-தின்னச்செய், 136
தின-தின்னப்படு உணவு, 274
தினன், 150
து, 128

துஞ்சினார், 266
 துடி, 365, 453
 துடிதுடித்து (நே. சொல். வெண். 50),
 395
 துடியன், 218
 துடியிடை, 365, 368
 துடம், 420
 துண், 420
 துண்டம், 202
 துணிவு, 20
 துணிவுரை, 20
 துணைக்கருவி, 319
 துணைக்காரணம், 296
 துத்தநாம்பு, 268
 துத்தி, 271
 தும்டி, 447
 துய்த்தல், 452
 துரங்கம், 273
 துரை, 101, 273
 துலாம், 196, 290, 372
 துவர்ப்பு, 270
 துவரை, 228
 துள், 206
 துள்ளல், 229
 துள்ளுந்துடியன், 218
 துளக்கல், 27
 துளவம், 272
 துறை, 51
 துறைவன், 275
 துன், 206
 துன்னாசி (ஐந்-ஐம். 21), 54
 துன்னாசிக்குடா (நே. சொல். வெண்.
 11), 398
 தூ, 128, 157
 தூக்கு, 52
 தூங்கல்கூறுய், 304
 தூங்கால், 311
 தூண், 202
 தூணி, 195-6
 தூதுளங்காய், 201
 தூதுளை, 201
 தூமக்கண்ணன், 238
 தூரம், 273
 தூரை, 101
 தூலம், 148, 273
 தூளி, 273
 தூறு, 71, 101
 தெங்கு, 266, 270

தெம்மன்னர், 235
 தெம்முனை, 235
 தெய்ய, 435
 தெய்வங்கொள்கை, 25
 தெய்வ வணக்கம், 244
 தெரிநிலை முதலான பதினாறு, 420
 தெருவு, 163
 தெலிங்கம், 272
 தெலிங்கன், 275
 தெலிங்கிச்சி, 276
 தெவ்-தெவ்வல், 106, 157, 203, 205
 தெவ்வவர், 91
 தெவ்வார்-பகைவர், 91
 தெவ்வியானை, 205
 தெவ்வுக்கடிது, 236
 தெள்கியாது, 92
 தெள்கு, 93, 180
 தெளிவு, 383
 தெம்மென, 375, 460
 தெம்மெனவுணர்தல், 375
 தென்கடல், 185
 தென்கிழக்கு, 185
 தென்குமரி, 185
 தென்பாண்டி நாட்டார், 302
 தென்பால், 185
 தென்மலை, 185
 தென்மேற்கு, 185
 தென்மலை, 185
 தெனாது (புறநா. 6), 238
 தே, 128
 தேக்கடிது, 213
 தேக்குடம், 213
 தேங்காய், 186
 தேங்குடம், 213
 தேச்சாடி, 213
 தேஞ்சாடி, 213
 தேனான்மது, 213
 தேனெரி, 213
 தேத்தாழி, 213
 தேந்தாழி, 213
 தேனீண்டது, 213
 தேனெரி, 213
 தேப்பாளை, 213
 தேமாண்டது, 213
 தேமுரி, 213
 தேய்ப்படி, 137
 தேய்வி, 137
 தேர், 223

தேர்த்தட்டு, 271, 299
 தேரதுசெதிள், 299
 தேரது தடி, 299
 தேரின்செலவு, 238
 தேரை, 101
 தேவகுலம் (மணி. 26: 72), 295
 தேவர், 260
 தேவர் முப்பத்துமூவர், 398
 தேவராலயதிரு, 295
 தேவன், 275
 தேவி, 268, 274
 தேறியவான் பொருள், 343
 தேனுழான், 275
 தேனாகிழத்தி, 276
 தேனூர்கிழான், 275
 இதழியல், 90
 தைநீராடினார் (நே. சொல். வெண்.
 11), 268
 தைநீராடுப, 351
 தையல், 101
 தையான், 275
 தோகாநிலைத் தொடர்மொழி, 373
 தோகாநிலைவகை, 259
 தொகுத்தல், 48
 தொகுத்தரை, 20
 தொகுத்து வழங்கிடு குறி, 274
 தொகைச்சூத்திரம், 258
 தொகைச்சொற்பொருள், 369 [372
 தொகைச்சொற்பொருள் மயங்கல்,
 தொகைநிலைத் தொடர்மொழி, 360
 தொகைநிலைமொழிகள், 267
 தொகைநிலைவகை, 259
 தொகைப்பதம், 131
 தொகைவகைவிளி, சிறப்பு.
 தொகைவிளி, 48
 தொடார், 388
 தொடக்கத்தன், 242, 319
 தொடர்மொழி, 258
 தொடர்மொழி அடிமறிமாற்று, 418
 தொடர்மொழிகளின் வகை, 259
 தொடர்மொழித் தொடர்மொழிகள்,
 259 [259
 தொடர்மொழிப் பொதுமொழிகள்,
 தொடர்மொழியாய் நின்று ஒரு
 பொருளதந்த ஒருமொழி, 259
 தொடரிய, 256
 தொடரெழுத்துப் பதம், 127
 தொடி, 259, 268, 368, 374, 390

தொடுவன, 388
 தொடை, 132
 தொண்ணூறு, 193
 தொய்யில், 101, 271
 தொல்காப்பியம் (நே. எழுத். வெண்.
 24), 48, 274, 359, 302, 388
 தொல்காப்பியனார், 59, 105, 130,
 319, 357, 364, 371, 377, 448
 தொல்சீர, சிறப்பு.
 தொல்லோர, 405
 தொழில்கள் ஆறு, 398, 452
 தொழிலாகுபெயர், 289
 தொழிலாறும் தோற்றினன், 398
 தொழிலைச் சினையாகக்கூறுதல், 269
 தொழிற்குணப் பெயர், 269
 தொழிற்பண்பு, 454
 தொழிற்பெயர், 131, 139
 தொழிற்பெயர்ப் பகுபதம், 140
 தொழுத்தை, 284
 தொழும்பி, 304
 தொழும்பி, 304
 தொழும்பிரே, 308
 தொளகு-குழி, 92
 தொள்ளாயிரம், 193
 தொறு, 259, 274, 420
 தோஓகை, 90
 தோஓரை, 90
 தோட்டம், 210, 274, 377
 தோடு, 400 [குறித்து, 387
 தோடென்பது பனை முதலியவற்றின்
 தோய்தயிர், 400
 தோயல், 101
 தோரை, 228, 453
 தோல், 165, 183, 260
 தோழீரே, 308
 தோறமம், 27
 தோறு, 420
 தோன்றல், 158
 தோன்றலே, 304
 தோன்றல், 309
 தொளவை, 101
 ந, 420
 நக்கடகம், 420
 நக்கீரர், 420
 நக்குடகம், 420
 நகம், 146
 நங்கை, 259
 நச்செள்ளையார், 420

நடடம், 273
 நடக்கு-நடப்பேன், 139
 நடக்கும்-நடப்பேம், 139
 நடக்கொற்ற, 160
 நடத்தி, 139
 நடத்தும், 139
 நடந்தது, 144
 நடந்தான், 139
 நடந்து-நடந்தேன், 139
 நடந்தும்-நடந்தேம், 139
 நடப்பல், 139
 நடமின், 139
 நடைத்து, 327
 நத்தம், 454
 நந்து, 445
 நநாகர், 420
 நநாகனார், 420
 நநான்கு, 128
 நப்பாலத்தனார், 420
 நப்பிஞ்ஞை, 420
 நப்பின்னை, 420
 நம்பான்-நம்பனே, 306
 நம்பி, 158, 239, 241, 275, 351
 நம்பிப்பூ, 158
 நம்பிப்பேறு, 158
 நம்பி, 159, 241
 நம்பிரே, 308
 நமர்நால்வரும், 398
 நமன், 264, 276
 நமன், 264, 275
 நரகன், 260
 நரகி, 260
 நரம்பு, 268
 நல்லாசிரியரீயல்பு, 48
 நல்லிளங்கோசர், 355
 நலிதல், 87
 நலிரம், 271
 நற்கு-நன்மை, 71
 நறவம்-கள், ஒரு கொடி, 271
 நன்காடு, 266
 நன்றுசொன்னாய், 359
 நன்னூல், 48
 நன்னூலின் கால்முதலியன, சிறப்பு.
 நாகம், 146
 நாகர்க்குப்பலி, 318
 நாகர்பலி, 372
 நாகன்றேவன்போத்து, 390
 நாகா, 157, 159, 167, 206

நாகியமன், 163
 நாகியாது, 163
 நாகின்வளர்ச்சி, 163
 நாகிர்-நாகரே, 308
 நாகு, 86, 149, 163, 358
 நாட்டியத்தான்-நாட்டுவியத்தானென்
 பதன் மருஉ, 266 *^
 நாட்டியம், 148
 நாட்டுவியத்தான் - நாட்டை ஏவு
 வோன், 266
 நாடகி, 377
 நாடகநம்பி, 392
 நாடுரி-நாழியுரி, 173
 நாண், 228
 நாமம், 273
 நாய்க்கு நட்புடையன், 297
 நாய்கீர், 308
 நாயிறுபட்டு, 345
 நாரை, 402
 நாலயாளை, 190
 நால்வகைப்பூக்களினால் மிக்குடைய
 அசோகு, 55
 நால்வகையளவை, 367
 நாலடிநானூறு-நாலடியார், 48
 நாலறிவுயிர், 447
 நாலியாளை, 190
 நாலுழக்கு, 190
 நாலெடை, 190
 நாலொன்று, 190
 நாவல் - போர்க்கு அழைத்தல், 100
 நானி, 387
 நாழி, 131
 நாழியுரி, 173
 நாளினர்கள், 277
 நாளோதி-பஞ்சாங்கி, 138
 நாற்கணம், 162, 182
 நாற்கலம், 190
 நாற்கவி, 190
 நாற்கழஞ்சு, 190
 நாற்பது, 190
 நாற்பெருந்திசை, 185
 நாற்றமிரண்டு, 453
 நான்குகரை, சிறப்பு.
 நான்குதொடர்ச்சிப் பொருண்மயக்
 கம், 372
 நான்முகன்-அருகன், 55
 நிகண்டு, 48
 நிகழ்பொழுது, 142

நிமித்தம், 296
 நிமித்து-நிமித்தம், 48
 நியதி, 393
 நியதியில்லை, 319 [413
 நிரனிறைப் பொருள்கோள் நான்கு,
 நிரை, 101
 நில-நிலா, 171
 நிலத்தின் இயல்பு, 25-6
 நிலப்பனை, 156
 நிலம்கிடக்கும், 382
 நிலம்பதினெட்டு, சிறப்பு.
 நிலம்பதினேழு, சிறப்பு.
 நிலம்முப்பது, 272
 நிலம்வல்லென்றது, 408
 நிலீஇயர்-நிற்க, 139
 நிலைப்பதம்-நிலைமொழி, 242, 252
 நிலைமொழிப்பதம், 242
 நிலையாமை கடைப்பிடி, 268
 நிலையிற்பொருள், 258
 நிறத்தின்கண்ணழில், 300
 நிறீஇ, 413
 நிறுவி, 144
 நிறைகோலின் இயல்பு, 25
 நின்ற, 440
 நின்றபயனின்மை, 11
 நின்றவற்றும், 375
 நினைகுமின், 242
 நீ உன்னதல், 246
 நீக்கந்தழுவி நிற்கும்போலி, 298
 நீகான்-மாலுமி, 119
 நீட்டலளவுப்பெயர், 210
 நீதினி, 146
 நீயிர்பெரிதுமறிநிர், 268
 நீர் உம்மாதல், 246
 நீர்கள், 279
 நீர்காலியாத்தல், 404
 நீர்குளிரும், 382
 நீர்நாய், 387
 நீர்ப்பொருள், 223
 நீர்மை, 101
 நீரைக்கட்டினான், 295
 நீலம், 266, 289
 நுகம், 121 [நிற்கு உரித்து, 387
 நுகும்பென்பது பனை முதலியவற்
 துட்பம், 17
 நுட்பவுரை, 20
 நுண்ணிறவு, 264
 நுண்பொருட்டு, 54

நுதலியபொருள், 46
 நுதலென்பது மக்களுக்கும் யானைக்
 கும் ஒரு சார் புட்கும் உரித்து, 387
 நுமன், 276
 நுமன், 275
 நுரை, 101
 நுவல்வோன்-ஆசிரியன், 3
 நுவலாநுவற்சி: ஓர் அணி, 359
 நுளையன், 275
 நுனிநா, 82
 நூல்: ஒரு நூலின்பெயர் (நிறம்.
 4:101), 48
 நூல்கற்பவர், 41-4
 நூல்பல, 228
 நூல்யாப்பு, 49
 நூல்வகை மூன்று, 5
 நூலின் அழகு பத்து, 12
 நூலின் இயல்பு, 4
 நூலுரை, 372
 நூலெச்சம்-ஒருவகையுரை, 20
 நூலென்னும் பெயர்க்காரணம், 23-4
 நூலோதி-நூலை ஒதுபவன், 138
 நூற்கடல், 228
 நூற்பயன், 9
 நூற்பயிற்சி, 40
 நூற்பெயர்வகை, 48
 நூறு-பொடி, 101, 299
 நூறுவிற்கும்பட்டு, 405
 நூன்முகம்-முகவுரை, 1
 நூனம், 273
 நெஞ்சன்-மனம், 228
 நெட்டிலைத்தெங்கு, 135, 402
 நெட்டுயிர், 60
 நெட்டெழுத்து, 135
 நெடியவன், 140
 நெடில், 64
 நெடுங்கழுத்தல், 282
 நெடுஞ்செழியன், 259
 நெடுவேட்டுவன், 158
 நெய்க்குடம், 400
 நெய்யரி - பன்னாடை, 37
 நெரி, 101, 213
 நெருநல், 130
 நெருநை-நேற்று, 130
 நெல்லது குப்பை, 318
 நெல்லதுசோறு, 299
 நெல்லென்பது சாலி முதலியவற்
 றிற்கு உரித்து, 387

நெற்கடிது, 231
 நெறிசெய்தான், 372
 நே, 128
 நேர்ச்சி, 297
 நேர்மை, 101
 நே, 128
 நையும், 94
 நைவு, 101
 நொ, 107, 128, 161
 நொக்கொற்று, 164
 நொடிக்காலம், 99
 நொய்க்குடம், 400
 நொய்து, 101
 நொய்ம்மை, 453
 நொவ்வு, 101, 163
 நொவ்வுவி, 137
 நொவ்வே, 304
 நொள்கிற்று, 454
 நோ, 128
 நோக்கு, 20
 நோக்குடைமை, 259
 நோக்குமது-நோக்குவது, 18
 நோய்ப்பகை, 223
 நோவு, 101
 நெளவி, 101
 பஃருழிசை, 169
 பக்கம், 146
 பக்கல், 405
 பக்குவம், 148
 பகல்லன்ன, 91
 பகாதுமின்று, 259
 பகாப்பதம், 127, 129
 பகுபதத்திற்கும் தொடர்மொழிக்கும்
 வேற்றுமை, 259
 பகுபதம், 127, 129
 பங்கயம், 146, 164
 பங்கயன், 146
 பங்கு, 107
 பசல், 122
 பசித்தேன் பழஞ்சோறுதா, 359
 பசு, 37
 பசுநங்கை, 392
 பசுமண் (குறள். 660), 209
 பஞ்சி, 23
 பட்டணவன் : ஒருசாதியான்; அவன்
 நெய்த ஆடை, 289
 பட்டது, 454
 பட்டம், 121, 271

பட்டாங்கு, 409
 பட்டி, 158
 பட்டினவன், 275
 படர்க்கைச்சொல், 258
 படர்க்கைமுற்று, 267
 படர்ச்சி, 45
 படல இலக்கணம், 16
 படலம், 4
 படவன், 275
 படாஅகை-பெருங்கொடி, 90
 படிமன்-பொய்யன், 38
 படுத்தலோசை, 131
 படுத்தார், 388
 படுபொருள், 297
 படைத்தலைவி, 276
 படைமுன், 238
 படையதுகுழாம், 318
 படையென்பது எய்வன முதலிய
 வற்றிற்குவரும், 387
 பண்டமாற்று, 100
 பண்டி, 158
 பண்டுகாடுமன், 431
 பண்டு கூரியதோர் வாண்மன், 431
 பண்டைச்சான்றோர், 184
 பண்ணியமா, 339
 பண்பதிகாரப்பட்டமை, 135
 பண்பாகுபெயர், 289
 பண்பிற்கியல்பு, 135
 பண்பு, 442
 பண்புத்தற்கிழமை, 299
 பண்புத்தொகை, 364
 பண்புப்பகாப்பதம், 134
 பண்பொட்டுப்பெயர், 294
 பணைத்தோள், 164
 பத்தல், 271
 பத்துஅழகு, 12
 பத்துக்குறும், 11
 பத்துங்கொடால், 425
 பத்துப்பாட்டு, 387
 பத்துமானிடம், 351
 பதக்குப்பெரிது, 180
 பதங்களிபண்டு, 150
 பதவம், 385
 பதவியலில் எழுத்துவிதி கூறினமை, [149
 பதிகம், 1
 பதிற்றெக்கு, 196
 பதிற்றிரண்டு, 196
 பதிற்றுக்கழஞ்சு, 196

பதிற்றுக்கோடி, 196
 பதிற்றுத்தாணி, 196
 பதிற்றுப்பத்து, 196
 பதிற்றுமுக்கு, 196
 பதிற்றென்பது, 196
 பதின்கலம், 196
 பதின்கழஞ்சு, 196
 பதின்கோடி, 196
 பதின்துலாம், 196
 பதினமடக்கு, 196
 பதினமர், 196
 பதினழி, 196
 பதினெண் கீழ்க்கணக்கு, 387
 பதினெண் பூமி, 272-3
 பதினெண்மொழி, 272
 பதினேழ்நிலம், 272
 பதுமம், 148
 பந்தம், 146
 பந்து, 199
 பந்துத்திரட்சி, 183
 பந்தது, 91
 பப்பத்து, 198
 பப்பரவன், 275
 பயந்தது, 8
 பயற்றது கும்மாயம், 299
 பயறு, 228, 299
 பயனுரை, 20
 பயனொடுபடுத்தல், 20
 பயனொடுபுணர்த்தல், 20
 பயிர், 223
 பயிற்சொல், 268
 பயிற்றினார், 388
 பயின்-பிசின், 119
 பரண், 209
 பரண்கால், 210
 பரணர், 158, 259, 367, 371
 பரணியார், 144
 பரணியான், 144
 பரணியான், 144
 பரணியான் பாரவன், 150
 பரத்தி, 276
 பரதவன், 275
 பரம்பு, 390
 பரமர், 72
 பரமானுக்கள், 57
 பரல், 228
 பரவன், 275
 பரிமாணனார் : ஒரு புலவர், 401

பரியகம், 452
 பரியாயம், 272, 295
 பரியாயமொழிகள், 295
 பரிவிவி, 138
 பரீஇகம், 90
 பருகுவனன்ன ஆர்வம், 39
 பருங்கி, 107
 பருத்திக்குண்டுகையினியல்பு, 33
 பருதி, சிறப்பு.
 பருத்தின்விழுக்காடு, 18
 பருந்தது, 91
 பருதூல், 374
 பருப்பதம், 148
 பருப்பொருட்டு, 54
 பரேளரம் (நீ. எழுத். வெண். 3), 90
 பஸ்காமற்கு, 405
 பஸ்சாத்து, 153
 பஸ்சாலை, 169
 பஸ்படை, 169
 பஸ்பொருட்டிரட்சி, 299
 பஸ்யாணை, 169
 பஸல்லணி, 169
 பஸ்பல, 169
 பஸ்பலவதரையர், 164
 பஸ்பலவம், 272
 பஸ்பலன், 209
 பஸ்பலாயம், 169
 பஸ்பலிழை, 169
 பஸ்பலகைச்சொற்கள், 267
 பஸ்பலகைப்பட்ட தாது, 267
 பஸ்பலகைப்பண்டி, 167
 பஸ்பலினை, 169
 பல, 259, 396
 பலகலை, 169 [271
 பலகுணந்தழுவிய ஒருரித்திரிசொல், 271
 பலசாலை, 169
 பலசான்ருர், 169
 பலபண்டிற்சூரிய ஒருசொல், 456
 பலபொருட்டு, 327
 பலபொருள்கருதிய ஓரிடைத்திரி
 சொல், 271 [சொல், 271
 பலபொருள்குறித்த ஒருபெயர்த்திரி
 பலபொருள்விருவின, 377
 பலபொருளொருசொற்கள், 389
 பலம், 146, 273
 பலர், 259
 பலர்பாற்சொல், 258
 பலவகைப்பண்டி, 441

பலவடிக்கொண்டு கூட்டு, 417
 பலவறிசொல், 258
 பலவினீட்டத்தற்கிழமை, 299
 பலி, 318, 372
 பலியன், 121
 பவணந்தி, சிறப்பு.
 பவளக்கோட்டு நீலயாணை, 398
 பழஞ்சூத்திரத்தின்கோள், 8
 பழஞ்சோறு, 238, 266
 பழந்தீவம், 272
 பழையனார், 275
 பழையனாருடைச்சி, 276
 பழையனாருடையான், 275
 பள்ளி, 158
 பள்ளிகள், 277
 பற்பல, 169
 பற்றுக்கோடு, 60
 பறவாக்குளவி-காட்டுமல்லிகை, 267
 பறழ் என்பது பன்றி முதலியவற்
 றிற்கு உரித்து, 387
 பறி, 266
 பறைபட்டது, 454
 பறையன், 376
 பன்னாட்டி, 169
 பன்மணி, 169
 பன்மைச்சினைப்பெயர், 282
 பன்மைச்சினை முதற்பெயர், 282
 பன்மைப்பெயர்கள், 286
 பன்மைமுதற்பெயர், 281
 பன்றி, 166, 397
 பன்றிகாட்டார், 272
 பன்னிருகிசை, 272
 பன்னிருநாடு, 272
 பன்னிருநிலம், 272
 பன்னிருபடலம் : ஒருதால், 48
 பனஞ்செறுப்பு, 202
 பனஞ்சோறு, 202
 பனந்திரள், 202
 பனந்துண்டம், 202
 பனந்தூண், 202
 பனம்பாரம் : ஒருதால், 52
 பனம்பாரணி : ஒரு புலவர், 52
 பனாட்டு, 202
 பனுவல், 23, 53
 பனுவல்கள, 387
 பனைக்கொடி, 202
 பனைசை-பனைபூர், 238
 பனைத்திரள், 202

பனையங்கோல், 202
 பனையின்கண் அன்றில், 318
 பனைபூர், 238
 பா, 128, 268
 பாகன், 374
 பாகு, 426
 பாகுபாடு, 56
 பாசடை, 136
 பாசிழை, 136
 பாட்டு, 285, 289, 299, 300
 பாடங்கேட்குமுறை, 39
 பாடஞ்சொல்வதன் இலக்கணம், 35
 பாட்டி, 273
 பாடலார் : ஓர் இலக்கண நூலாசிரி
 யர், 9
 பாடவுரை, 20
 பாடற்கண்யாழ், 300
 பாடாப்பாணன், 339
 பாடி, 101, 131, 211, 289
 பாடினி, 358
 பாடு, 164, 274
 பாண், 209
 பாண்குடி, 210
 பாண்சேரி, 210
 பாண்டிநாடு, 238, 266
 பாண்டியன், 275
 பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன், 259
 பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதலுரு
 மிப் பெருவழுதி, 129, 391
 பாண்தோட்டம், 210
 பாண்பாடி, 210
 பாணன், 339, 358, 377
 பாதிரி, 300
 பாப்புக்கால், 183
 பாப்புத்தோல், 183
 பாம்பின்ரோல், 183
 பாம்புக்குப்பகை கீரி, 297
 பாம்புபாம்பு, 373
 பாய்த்து-பாய்தல், 18
 பாய்த்துள்-பாய்தல், 365
 பாயாவேங்கை-வேங்கைமரம், 50
 பாயிரத்தின் பெயர்கள், 1
 பாயிரம் இருவகை, 2
 பாயிரம் தூற்கு இன்றியபையாக
 தென்பது, 53
 பார்ப்பன், 144
 பார்ப்பனக்கன்னி, 158
 பார்ப்பனச்சேரி, 377

பார்ப்பனி, 139, 144
 பார்ப்பனியார், 288
 பார்ப்பார், 288
 பார்ப்பான், 158
 பார்ப்பான் கள்ளண்ணன், 357
 பார்ப்பான் பாராயணன், 259, 392
 பார்ப்பினி, 139
 பார்ப்பிர், 308
 பார்ப்பென்பது பறவை தவழ்வன,
 கோவொழி விலங்குகளுக்கு உரி
 த்து, 387
 பாரதம், 48
 பாரம், 146
 பாரவன், 150
 பாராயணன், 259, 392
 பால், 268
 பால் இடவழுவமைப்பு, 379
 பால் ஐந்து, 261
 பால் ஐயம், 275
 பால்வழு, 374
 பாலா, 268
 பாலாறு, 268 [374
 பாலிடத்திணைவழு இருபத்துநான்கு,
 பாலிடவழு, 374
 பாவட்டங்காய், 201
 பாவட்டை, 201
 பாவை, 39, 268
 பாழ்க்கிணறு, 223
 பாழ்க்கொல்லை, 223
 பாழ்க்கிணறு, 223
 பாழ்ச்சாலை, 223
 பாழ்த்தலை, 223
 பாழ்த்துறு, 71
 பாழ்ப்பயிர், 223
 பாழி, 272
 பாளிடம், 174, 426
 பாளை என்பது தெங்கு முதலியவை
 கட்டு உரித்து, 387
 பாற்றிணைவழுப் பன்னிரண்டு, 373
 பாற்று, 327
 பாற்றுக்கால், 182
 பாறு-பருந்து, 182
 பாறை, 164
 பான்மொழி, 365
 பானம், 273
 பாணை, 208
 பீங்கலம் : ஒரு தூல், 459
 பிடி, 101

பிண்டகுத்திரம், 19
 பிண்டப்பொருள், 315
 பிண்ணுக்கு, 93
 பிணக்கன், 38
 பிணக்கிச்சி, 276
 பிணை, 304
 பிணாவே, 304
 பிரமகோட்டம், 158
 பிரிநிலையெச்சம், 359
 பிருங்கி, 107
 பிரேளிகை, 268
 பிலத்தான், 275
 பிழைபாடு, 41
 பிள்ளையென்பது மக்களுக்கும் பூனை
 முதலியவற்றிற்கும் உரித்து, 387
 பிற, 295, 440
 பிறக்கு, 440
 பிறரீர், 308
 பிறவுழி, 115
 பின், 216 [369
 பின்மொழிப்பொருள் கருதியவை,
 பின்மை, 238
 பின்னல், 229
 பீடம், 146
 பிடு, 101
 பிடை, 146
 பிர், 223
 பினம், 273
 புகழ்த்தமிழ், 272
 புகையுண்மையின் எரியுள்ளது, 298
 புட்கடிது, 232
 புட்கடுமை, 232
 புடை, 101
 புடைத்து, 83
 புடைதூல்-சார்புதூல், 8
 புடைவை, 158
 புண்ணியம்செய், 267
 புணர்ச்சிக்கூறுகள், 256
 புணர்பு-புணர்ச்சி, 8
 புணர்மொழி, 97
 புதல்வன்தாய், 267
 புதவு, 163
 புதியவன், 140
 புதுப்புனல், 401
 புரம்-உடம்பு, 24
 புரவு - அரசினை, வினை நிலம், 158
 புரள், 226
 புரி, 146

புருவச்சிலை, 364
 புரோஷை - யாணைக் கழுத்தின்
 புல், 387 [கயிறு, 90
 புல்லுப, 326
 புலத்தி, 140
 புலம்பு, 312
 புலவன், 275
 புலால், 426
 புலான், 121
 புலி, 295
 புலிப்பாய்த்துள், 365
 புலிவிற்கெண்டை (நெ. சொல்.
 வெண். 61), 220
 புலைக்கொற்றன், 175
 புலைச்சி, 138, 140
 புலைத்தி-வண்ணாத்தி, 140
 புலைமை, 138
 புலகுதி, 273
 புவிபுகழ்புலமை, 359
 புழன், 121, 228
 புழான், 121
 புழுங்கல், 228
 புழுங்கற்கறி, 228
 புழுங்கற்சோறு, 228
 புழுங்கற்பயறு, 228
 புழுங்கற்றுவரை, 228
 புள்கடுமை, 232
 புள்ளி, 89, 97
 புளி, 131
 புளிக்கறி, 174
 புளிகுசோறு, 174
 புளித்தயிர், 174
 புளிம்பாளிதம், 174
 புளியங்காய், 153
 புளியங்கோடு, 218
 புறநடைச்சூத்திரம், 19
 புறநானூறு, 48
 புறவன், 275
 புறவுரை, 1, 54
 புன்கங்காய், 183
 புன்குக்காய், 183
 புன்செய், 113
 புன்பயிர், 113
 புனல்நாட்டார், 272
 புணைகோதை, 259
 புனைந்துரை, 1
 பூ, 128, 201, 289
 பூக்குழாய், 326

பூங்குழல், 368
 பூங்குழாய், 326
 பூங்கொடி, 199
 பூசத்தான், 275
 பூசல், 254
 பூஞ்சோலை, 199
 பூட்கை, 166
 பூட்டுவிற் பொருள்கோள், 414
 பூடு, 101
 பூண், 150, 209
 பூண்டு, 304
 பூணன், 259
 பூணி, 374
 பூத்தொடுக்கும், 264
 பூதபுராணமுடையார், 91
 பூதம், 273
 பூதன்மந்தை, 238
 பூந்தாமம், 199
 பூந்தை, 238
 பூந்தோடு, 400
 பூம்பந்து, 199
 பூம்போது, 397
 பூமலர், 397
 பூவினியல்பு, 25
 பூழ், 223
 பூழிநாட்டார், 272
 பெடை, 101
 பெண்டு, 304
 பெண்ணெழிபெயர், 351
 பெண்பாற்சொல், 258
 பெண்மைச் சினைப்பெயர், 282
 பெண்மைச்சினை முதற்பெயர், 281
 பெண்மை முதற்பெயர், 282
 பெயம்முகில், 369
 பெயர்களின் பொதுவிலக்கணம், 61
 பெயர்ச்சொல், 130
 பெயர்ச்சொல்லிரண்டு, 269
 பெயர்த்திரிசொல், 269
 பெயர்த்து, 327
 பெயர் நான்குவகை, 61
 பெயர்நிரனிறை, 413
 பெயர்ப்பகாப்பதம், 130, 134
 பெயர்ப்பகுபத இடைநிலை, 140
 பெயர்ப்பகுபதம், 131
 பெயர் முதலிய எட்டு உருபு, 239
 பெயர் மூவகை, 304
 பெயர்வினையோத்து, 139, 264
 பெயரதிகாரம், 63

பெயரிடைச்சொல், 269
 பெயரிடைநிலை சந்தியானும் சாரியை
 யானும் முடியாவழி வரும், 140
 பெயரியந்தொல், 270
 பெயரெச்ச எதிர்மறை, 166
 பெயரெச்சம், 359
 பெயரெழுத்து, 256
 பெரிய பம்மம் : ஒரு தூல், 164
 பெருகி, 107
 பெருகு, 107
 பெருகூ, 107
 பெருங்காலயாணை, 282
 பெருங்கி, 107
 பெருங்கி, 107
 பெருங்குளர், 259
 பெருந்தலைச்சாத்தன், 402
 பெருந்திசை, 185
 பெருந்தேவி, 268, 351
 பெருவழுதி, 355
 பெற்றம், 351
 பெற்றி, 8
 பெறப்பாடு, 359
 பே, 128
 பேளகன், 90
 பேடர், 263
 பேடன், 263
 பேடியர், 263
 பேடு, 101, 263
 பேய்த்தேர், 384
 பேர், 130
 பேரம்-உடம்பு, 273
 பேரா, 135
 பேரூர்கிழான், 391
 பேழ்வாய், 243
 பேழைவாய், 243
 பை, 128
 பைங்கண், 135, 209
 பைசல், 122
 பைஞ்ஞன்று, 123
 பைதல், 101
 பைந்தார், 135
 பைம்பூல், 228
 பொருட்டென்பது தாமரைக்கும்
 கோங்கிற்கும் உரித்து, 387
 பொருடு, 387
 பொச்சாப்பு, 451
 பொத்தகம்-புத்தகம், 268, 433
 பொதியில், 238, 266

பொதுச்சொல், 223
 பொது சிறப்புக்கொண்டுமுடிதல், 259
 பொதுத்தொழிற் பண்பு, 454
 பொதுப்பாயிரத்தின் வகையைந்து, 3
 பொதுப்பெயர், 158, 281
 பொதுப்பெயர் பத்த, 303
 பொதுமொழி, 16, 288-9
 பொதுமொழிகளின் வகை, 259
 பொதுவில், 238, 266
 பொதுவினை, 329
 பொதுவும் சிறப்புமான ஈரெழுத்
 தான் வருவன, 273
 பொதுவெழுத்தான் வருவன, 273
 பொதுவெழுத்துப் பதம், 145
 பொய்ஞ்ஞின்றன், 123
 பொய்தல், 101
 பொரி-எருமைக்கன்று, 387
 பொருட்குணம், 131
 பொருட்டு, 54
 பொருட்பயன் நான்கு, 48
 பொருட்பெயர்ப் பகுபதம், 133
 பொருண்முதல் மூன்றும்முதல், 131
 பொருண்முதலாயு, 320, 400
 பொருண்மை, 131
 பொருண்மைப்பன்மை, 296
 பொருந், 106, 157, 334
 பொருந்கடிது, 206
 பொருநக்கடுமை, 206
 பொருநினன், 136
 பொருநுவி, 137
 பொருப்பன், 242
 பொருபோர், 363
 பொருள், 72, 259
 பொருள்களின்வகை, 258
 பொருள்கோட்பகுதி எட்டு, 410
 பொருள்கோட்பகுதி ஐந்து, 410
 பொருள்கோட்பகுதி ஒன்பது, 410
 பொருள்கோட்பகுதி நான்கு, 410
 பொருள் நான்கு, 398
 பொருள்நிலை, 394
 பொருள் முதலிய மூன்று, 20
 பொருளாகுபெயர், 289 [274
 பொருளாதி அறுபொருள் இடுகுறி,
 பொருளாதி அறுவகைப் பொருட்
 பெயர்கள், 130
 பொருளாதி ஆறு, 269
 பொருளாதி ஏழு, 131
 பொருளாள், 276

பொருளாற் பெயர்பெற்றவை, 48
 பொருளைந்து, சிறப்பு.
 பொழிப்பு முதலிய ஏழு, 20
 பொழிப்புரை, 20
 பொள், 420
 பொற்கட்டி, 266
 பொற்றகு, 241
 பொற்றகுடம், 150, 362, 372
 பொற்கொல்லர், 266
 பொற்றூண், 150
 பொற்றூலி, 151, 368
 பொற்றூலி ஆகுபெயரன்று, 290
 பொற்றறை, 271
 பொற்றெடி, 259, 268, 368
 பொறி ஐந்து, 398
 பொறியிலி, 139
 பொறையுயிர்த்தல், 351
 பொறையுயிர்த்தார், 266
 பொன், 203
 பொன்கழஞ்சு, 150
 பொன்மணி, 372
 பொன்மதிற் சனகை, சிறப்பு.
 பொன்மலை, 151
 பொன்னாங்கட்டி, 266
 பொன்னாள், 276
 போ, 128, 440
 போலூர்கிழவன், 343
 போக்கிச்சொல்லுதும், 302
 போகம், 273
 போத்து, 358, 390
 போத, 88
 போதந்தார், 258
 போதத்துவைத்தது, 229
 போதம்-நூனம், 273
 போதல், 101
 போதுக, 383
 போந்து, 187
 போய்க்கொண்டான், 223
 போர் நேர்ந்தார், 372
 போலி, 56, 124, 237, 298
 போலிமொழிகள், 228
 போலும், 440
 போவுஷி, 137
 போழ், 201
 போனவோத்து, 322
 போனான், 256
 பொளவம்-கடல், 94, 101
 மஃகான், 59, 60, 98

மஉவல்-மௌவல், 124
 மக்கட்கட்டு, 158
 மக்கட்குணம், 158
 மக்கட்குப்பகை வெகுளி, 297
 மக்கள், 158, 260
 மக்காள, 311
 மக, 164
 மகக்கண், 241
 மகக்கு, 241
 மகட்பெற்றான், 254
 மகடுஉ, 158, 254, 274, 304
 மகத்துக்கை, 251
 மகரக்குறுக்கம், 95
 மகவான், 241
 மகவென்பது மக்களுக்கும் முசு முத
 வியவற்றிற்கும் உரித்து, 387
 மகவை, 241
 மகள், 158
 மகற்பெற்றான், 254
 மகன், 158
 மங்கலமரபு, 266
 மங்கலம், 86, 91
 மச்சிகன், 71
 மஞ்சிகன், 71
 மஞ்ச-மேகம், 91, 122
 மஞ்சோயுகையோ, 384
 மஞஞ்சு, 91
 மஞ்ஞை, 117
 மட்கட்டி, 266
 மட்கண், 241
 மட்கு, 241
 மட்குடம், 153, 208
 மட்சாடி, 208
 மட்டாழி, 208
 மட்டை, 117
 மட்பாணை, 208
 மடங்கு, 196
 மடம், 40 [நிற்கு உரித்து, 387
 மடல் என்பது பனை முதலியவற்
 மடவரால், 309
 மடவீர், 308
 மடற்பாணையின் இயல்பு, 37
 மடி-சோம்பலையுடையவன், 38
 மடிவி, 137
 மடையன், 94
 மண், 157, 206
 மண்ணு, 91
 மண்ணமைவு, 204

மண்ணழித்து, 204
 மண்ணுங்கட்டி, 266
 மண்ணான், 241
 மண்ணியானை, 205
 மண்ணை, 117, 241
 மண்மகள், 97
 மண்முரசு, 150
 மணி, 150, 169, 372
 மணிப்பூண், 150, 209
 மணிமௌலி, 90
 மதம் ஏழு, 10
 மதி, 130, 439
 மதுரையான், 275
 மயக்கநிரலிறை, 413
 மயங்கக்கூறல், 66
 மயரிகள், 277
 மயல், 122
 மயான், 217
 மயானம், 146
 மயிர்த்து, 327
 மயிலியல், 259
 மயிலே மயிலே, 394
 மயிலை, 296
 மரக்கண், 242
 மரக்கு, 242
 மரக்கோட்டம், 24
 மரத்ததுகுழாம், 299
 மரத்துக்குறை, 251
 மரபியல், 400
 மரபு, 387
 மரபு காரணப் பெயர், 274
 மரபுப்பெயர், 274
 மரபுவழு, 374, 387
 மரபுவழுவமைப்பு, 394, 409
 மரமல்லெகின், 214
 மரயாழ், 218
 மரல், 387
 மரவங்கோடு, 218
 மரவட்டு, 218
 மரவடி, 218
 மரவாட்டம், 218
 மரவிலை, 218
 மரவேர், 153
 மராடி, 256
 மரு, 238
 மருத்துப்பை, 183
 மருத்துவமாணி, 158
 மருதங்கன்று, 389

மருதயாற்றின் தெற்கு, 272
 மருதி, 282-3
 மருவார், 355
 மருவூர், 318
 மருவூரார் தைநீராடினார், 268
 மருவூரான், 275
 மருவூரின் மேற்கு, 272, 298, 318
 மருஉமொழி, 238, 266
 மரைமா, 387
 மல்லற்செல்வம், 150
 மலாடர், 272
 மலாடார், 272
 மலாடு-மலையமானாடு, 238, 266
 மலாடுநாட்டார், 272
 மலை, 130
 மலைத்தலை (பட்டினப். 6), 153
 மலை நிற்கும், 282
 மலையமானாட்டார், 272
 மலையமானாடு, 266
 மலையன், 144
 மலையன், 144
 மலையன்மன்னவன், 150
 மலையாட்டி, 140
 மலையாமை, 12
 மலையான், 144
 மலையின் இயல்பு, 25
 மலையின் பெயர்கள், 271
 மலையின் கணைக்கம், 218
 மலைவாம்பிற, 296
 மலைவீழருவி, 151
 மவ்வல்-மௌவல், 124
 மழகளிறு, 164
 மற்று என்பதன் பொருள், 432
 மற்றை, 126
 மற்றையது என்பதன் பொருள், 433
 மற்றொன்று விரித்தல், 145
 மற்றோற்றோடு, 394
 மற்றாடு, 377
 மற்றியென்பது ஆடு முதலியவற்றிற்
 மறு, 126 [குறித்து, 387]
 மறுதலை, 52
 மறை, 385
 மறைத்துவழங்கு இடுகுறி, 274
 மறைநிலை, 20
 மறையன், 121
 மன், 52, 130, 259, 359
 மன் என்பதன் பொருள், 431
 மன்றம், 52

மன்னர்கலம்-முடி (தலைமயிர்), 268
 மன்னு, 167
 மன்னுடைமன்றம், 52
 மனக்கோட்டம், 24
 மனுக்கள், 277
 மனெள உகம், 90
 மர, 128, 170, 247, 389
 மா என்பதன் பொருள், 438
 மாங்கன்று, 389
 மாங்கோடு, 165
 மாட்சி, 4, 25, 157
 மாட்டெறிந்துணர்த்துதல், 241
 மாடக்கு-மாடத்துக்கு, 54
 மாடம், 121, 318
 மாடா, 157
 மாணக்கர்வகை, 36 - 7
 மாணக்கர் வழிபடுமுறைமை, 45
 மாணக்கராதற்குரியர், 36
 மாணக்கராதற்குரியரல்லாதார், 38
 மாணி, 158
 மாத்திரைச்சுருக்கச் செய்யுள், 268
 மாதா, 440
 மாந்தோட்டம், 377
 மாபுராணமுடையார், 91
 மாமூலர், 367
 மார்பது, 144
 மார்பன், 144, 268
 மார்பான், 144
 மார்வின்கொண்டு முடிதல், 326
 மாரிவண்கை, 365
 மால், 158
 மாலை, 130
 மாவும்நாயும் வளர்ந்தன, 389
 மாள, 439
 மாற்றம், 457
 மாறுகோள், 10
 மான்கோடு, 237
 மான்மலை, 238
 மானம்-அளவு, எல்லை, செருக்கு,
 ஞானம், 273
 மானிடம், 260
 மிகத்தெளி கேள்வி அகத்தியனார், 130
 மிகல்-இரட்டல், 91
 மிகுதி, 383
 மிகுதியாற் பெயர்பெற்றவை, 48
 மிகை, 144, 162, 185
 மிசை, 101
 மிடறு, 73

மிடி, 359
 மியா, 86, 92, 130, 170, 439
 மியா முதலிய இடைச்சொல், 439
 மிருகம், 146
 மிலேவ, 90
 மிளகு, 173
 மிறிளி, 127
 மின்கடிது, 216
 மின்னனு, 91
 மீ, 128
 மீக்கொள், 164
 மீக்கோள், 177
 மீகண், 177, 236, 266
 மீகான், 119
 மீகை, 101
 மீங்குழி, 177
 மீச்செல், 164
 மீசை, 101
 மீத்தா, 164
 மீந்தோல், 177
 மீப்பாய் (புறநா. 30 : 11), 177
 மீப்போ, 164
 மீளி, 275
 மீற்கண், 212
 மீன்கண், 212
 மீனம், 273
 மீனவன், 140
 முக்கழஞ்சு, 189
 முக்காலமும் மயங்கிவருதல், 383
 முக்காலி, 187
 முக்குடை, 257
 முக்கோணம், 453
 முகம், 121
 முகவுரை, 1
 முகில், 369
 முச்செவிடு, 367
 முசு-ஒருவகைக் குரங்கு, 95, 304
 முட்டிமை, 236
 முட்டை, 274, 383
 முடக்கொற்றன், 282
 முடக்கொற்றி, 282
 முடத்தி, 282
 முடத்தெங்கின் இயல்பு, 37
 முடவன், 282
 முடிபெழுத்து, 256
 முடியுடை மூவர், 272
 முடிவிடக்கூறல், 459
 முதல், 314-5

முதல்நாவினிம்பு, 76
முதல்நிலை, 101
முதல்நூல், 6
முதல்தூலாற் பெயர்பெற்ற தூல
முதலெழுத்து, 58 [கள், 48
முதலெழுத்துக்களின் முயற்சிப்
முதற்கருவி, 319 [அறிப்பு, 75
முதற்காரணம், 296
முதற்குறிப்பு எழுத்து மாத்திரமும்
மொழி மாத்திரமுமாய் வருதல்,
முதற்பெயர் நான்கு, 281 [268
முதற்பொருள், 258
முதலிலையளபெடை, 90
முதலின்ற எழுத்தால் அறியப்படு
மொழிகள், 268
முதலின்ற மொழியாலறியவரும்
செய்யுள், 268
முதியாள்கூத்தல் : ஒரு மூலிகை, 259
முந்நாழி, 189
முப்பத்திரண்டு உத்தி, 13
முப்பத்துமூவர், 398
முப்பெயர்வினிகள், 159
முப்பொருள், 72
மும்மொழி, 189
முயற்கோடு, 398
முயற்சி, 71 [யாது, 298
முயற்சியிற் பிறத்தலான் ஒலி நிலை
முயன்மோவாய் : ஒரு மூலிகை, 259
முயிற்றுப்படி, 183
முயிற்றுக்கால், 183
முயிற்றுமயிர், 183
முயிறு, 182
முரசு, 151
முரஞ்சு, 122
முரஞ்சு, 91
முரண்ணு, 91
முரள், 445
முரன்னு, 91
முரி, 213, 226
முருட்டுக்கால், 182
முருட்டுப்புலையன், 182
முருடு, 182
முரைஞ்சு, 122
முழா, 453
முழுமை, 257
முள்காத்தல், 95
முன்னர், 458
முற்றியதம், 89

முற்றிநிறுமலான் முற்று, 322
முற்று இரண்டு, 322
முற்றுவினைப்பதம், 131
முறைக்காரணம், 72
முறைப்பெயர் இரண்டு, 282
முறைப்பெயர் நிரனிறை, 413
முறையல்கூற்று, 221
முறையீடு, 100
முறைவினை நிரனிறை, 413
முன், 122
முன்படை, 238
முன்மொழிப் பொருள் குறித்தமை,
முன்றில், 238, 266 [369
முன்னல், 407
முன்னல், 229
முன்னற்கடுமை, 229
முன்னிலைச்சொல், 258
முன்னிலைப்பெயர் ஐந்து, 281
முன்னிலைமுற்று, 267
முன்னிலையேவல், 160
முன்னிலைவினை, 160
முனிகள், 274
முனியீர், 308
முனைவன், 6
மு, 128
முங்கா-ஒருவகைக்கிரி, 107, 164
மூலத்தான், 275
மூவகைத்தகுதி வழக்கு, 268
மூவராவார்க்கொருகருத்தன், 137
மூவராவொருகருத்தன், 137
மூவறிவுயிர், 446
மூவறுமொழி, சிறப்பு.
மூவாட்டையான், 268
மூவினம், 211
மூவுலகு, 189
மூவுழக்கு, 189
மூவெடை, 189
மூவொன்று, 189
மூழ்ந்த, 417
மூன்றறிந்த அடுக்குமொழிகள், 267
மூன்றுதொடர்ச்சிப் பொருண்மயக்
மெய், 62 [கம், 372
மெய்க்கதி, 223
மெய்க்கீர்த்தி, 223
மெய்ச்சொல், 223
மெய்க்குஞ்ஞன்று, 123
மெய்த்தெய்வம், 223
மெய்ந்நன். 123

மெய்ப்படுத்தார், 388
 மெய்மயக்கம், 110
 மெய்யன் மேற்றிசை நின்றான், 392
 மெய்வாய் மூக்குக்கண் செவி, 452
 மெருள், 101
 மெல்கி, 29
 மெல்லினம், 68
 மெலி, 93
 மென்மை, 74
 மே, 128
 மேகம், 146
 மேடு, 101
 மேதினி, 146
 மேல்சார், 185
 மேல்நோக்கிய மரம், 400
 மேல்பால், 185
 மேலனவற்றை, 325
 மேலில் - மேற்குத்திரத்தில், 103
 மேலைச்சேரிக்கோழி, 401
 மேலையதிகாரம், 303
 மேற்றலை, 185
 மேற்று, 327
 மை, 128
 மைஞ்சு, 122
 மைஞ்ஞீலம், 123
 மைந்தன், 391
 மைப்புறம், 86, 94, 149
 மையல், 122
 மொடு மொடுத்தார், 395
 மொயம்பு, 93
 மொழி, 101
 மொழிகள் பதினெட்டு, சிறப்பு.
 மொழிசுவன், 242
 மொழிச்சாரியை, 252
 மொழிபெயர்ப்பு, 48
 மொழிமனார், 371
 மொழிமாற்றுப் பொருள்கோள், 412
 மொழிவகை, 258
 மொழிவன், 242
 மோ, 128, 130, 439
 மோகம், 147
 மோழை, 101
 மௌவல்-மூல்லை, 90
 மௌவி, 101
 மௌவல், 94, 101, 124, 149
 மௌனம், 273
 மயன், 163
 மயனார், 103

யவன, 167
 யா, 128, 159, 165, 440
 யாக்கோடு, 165
 யாக்கோடு, 165 [றும், 259
 யாங்ஙனம் பொருள்கொண்டு முற்
 யாப்பருக்கலமுடையார், 413
 யாப்பு, சிறப்பு., 46, 211
 யாப்புறவு, 133
 யாளுதலிய அசைநிலை இடைச்சொற்
 யார், 266 [கள், 440
 யாவகைப் பெயரும், 61
 யாவின, 162
 யாவின காலமுதல் நான்கினும் வரு
 யாழ், 157, 300 [வதன்று, 278
 யாழ்ப்பத்தற்றுளை, 271
 யாழ், 439
 யாழின்புறம், 238
 யாற்றுநீர்ப் பொருள்கோள், 411
 யாற்றுநீர் முதலிய பொருள்கோள்
 கள் அமையத் தொடர்ந்த தொடர்
 மொழிகள், 418
 யாற்றுப்புனல், 411
 யானெழுகும், 382
 யான்எம்மூர்ப்புகுவல், 379
 யானம், 273
 யானை என்பது படர்க்கையில்
 பலர்பாலொழிந்த பாலில் வருதல்,
 யானைக்கூடம், 372 [283
 யானைக்கோடு, 164
 யானைப்பட்டம், 271
 யானைப்பாகர், 266
 யானைமேய்ப்பான், 374
 யானையெக்காத்தான், 164
 யானையைத் தன் எல்லைக்கு அடை
 யாளமாக நிறுத்தல், சிறப்பு.
 யுகம், 103
 யுகம், 103
 யுகி, 103
 யுகிப்பயிற்சொல், 268
 யூபம், 273
 யோகம், 103
 யோகி, 103
 யோகினி, 273
 யௌவனம், 273
 வக்கிரம், 148
 வகைக்குத்திரம், 18-9, 258
 வச்சிரம், 148
 வசமித்தா, 379

வஞ்சியூர்க்குவழியாது, 384
 வட்கடிது, 232
 வட்கடுமை, 232
 வட்டக்கடல், 164
 வட்டக்கல், 218, 364
 வட்டச்சுனை, 164, 218
 வட்டத்தாழி, 218
 வட்டப்பாறை, 164, 218
 வட்டம், 121, 164, 191, 274, 289,
 வட்டவடி, 218 [453]
 வட்டவாரி, 218
 வட்டி, 191
 வட்டு, 218
 வடகடல், 164
 வடகலை, 164
 வடசொற்கள், 157, 269, 273
 வடபால், 185
 வடமலை, 185
 வடமற்றது, 219
 வடமேற்கு, 185
 வடமேறிற்று, 219
 வடமொழிப்பெயர்கள், 157
 வடமொழி பதினெண் பூமிக்கும்
 விண்ணிற்கும் புவனதிகட்கும்
 பொது என்பது, 273
 வடமொழிமுடிபு, 145 [459]
 வடமொழிமுதலான பிறகலைக்கடல்,
 வடமொழியென்பதன்பொருள், 273
 வடவிலக்கணம், 145
 வடவேங்கடம், 185
 வடாது, 238
 வடாதுவேங்கடம், 268
 வடிவு பல்வகை, 453
 வடிவெழுத்து, 256
 வடுகக்கண்ணன், 370
 வடுகங்கண்ணன், 370
 வடுகந்தை, 238, 275
 வடுகரசர், 268, 351
 வடுகரசர்க்குச் சிறந்தார் சோழிய
 வடுகன்றந்தை, 238 [வரசர், 297]
 வடுகு, 272
 வண்டின்கால், 238, 243
 வண்டுக்கால், 183
 வண்ணக்கர், 266
 வண்ணம், 191
 வண்ணமைந்து, 453
 வண்ணாத்தி, 139-40
 வண்ணப்பட்டி, 158

வண்ணப்பெண்டிர், 158
 வண்ணரத்தொழில், 144
 வண்ணாரப்பட்டி, 158
 வண்ணாரப்பண்டி, 158
 வண்ணன், 144
 வணிகரே, 405
 வத்தராயன் (உதயணன்), 146
 வந்ததுகார், 321
 வந்ததுபோக்கு, 321
 வந்தனை, 273
 வந்திகள், 294
 வந்தியோன், 256
 வந்து-காற்று, 144
 வந்தும், 144
 வம்-வா, 144
 வயக்களிறு, 164
 வயா, 164
 வயான், 121, 209, 217, 275
 வயிரகடகம், 238, 377
 வயிரிகள், 277
 வயிறுக்குத்திற்று, 385
 வயின், 121
 வரக்கூறு, 91
 வரகு, 91
 வரம்பிலறிவன், சிறப்பு.
 வரலாற்று முறைமை, 374
 வரவு, 163
 வரால், 226
 வராற்றுகை, 226
 வரிமுறை, 101
 வரிவடிவு, 97
 வரிற்றொள்ளும், 217
 வரீஇகம், 90
 வருங்கெடர், 256
 வருடை, 387
 வருது, 144, 330
 வருதும், 144
 வரும்வணிகள், 86
 வருவித்தான், 144
 வரைபுகுபுள்ளினம், 366
 வல், 230
 வல்லங்கிழுத்தி, 276
 வல்லங்கிழான், 275
 வல்லநாய், 230
 வல்லப்பலகை, 230
 வல்லம் எறிந்த நல்லிளங்கோசர்
 வல்லன், 209 [தந்தை, 355]
 வல்லாறு, 89

வல்லினம், 67
 வல்லென்றது, 408
 வல்லையென்பது வினையெச்சம், 164
 வல்லோர், 267
 வலன், 209
 வலி, 93
 வலித்தல், 267
 வலியன், 121
 வலியான், 209, 217, 275
 வலைச்சி, 138, 140
 வலையன், 144
 வவ், 334
 வவ்வுவி, 137
 வழக்கடிப்பாடு, 399
 வழக்கறிதல், 40
 வழக்கியல், 266
 வழக்கு, 13, 393
 வழக்குச்சொல், 258, 267
 வழக்குப்பன்மை, 101
 வழக்குப்பொருள், 258
 வழங்கினார், 288
 வழாநிலை, 374
 வழிதூல், 7
 வழிபடுவோன், 36
 வழிபாடு, 45
 வழு, 374
 வழுதுணங்காய், 201
 வழுதுணை, 201
 வழுநிலை, 374
 வழுஉச்சொல், 11
 வள, 233
 வள்ளுவப்பயன், 274
 வளமைக்கண் விருந்து, 300
 வளவன், 95
 வளவா, 167
 வளி, 266
 வளிடளரும், 382
 வளை, 169, 372
 வளைஇயம், 90
 வளைக்குப்பொன், 318
 வன்மரம், 230
 வன்மை, 274
 வன்றோல், 230
 வனிதை, 146
 வா, 128
 வா அகை, 90
 வாக்கியம், 148
 வாச்சியம், 148

வாசி, 448
 வாசுதேவக்கோட்டம், 158
 வாசுதேவகோட்டம், 158
 வாணிகநகரம், 377
 வாணிகமுடையான், 144
 வாணிகன், 144
 வாணிச்சி, 144
 வாதி, 384
 வாய்பாடு, 139, 277
 வாய்ப்புசிவருதம், 266
 வாயிலாய், 306
 வாரணம்-பன்றி, 271
 வாரம், 273
 வாராமலானும், 328
 வாரியோள், 256
 வாரு, 206
 வாருக்கடர், 256
 வாருங்கெடர், 256
 வாருங்கோள், 256
 வாலன், 211, 274
 வாலிது, 35
 வாழ், 334
 வாழ்த்து, 93
 வாழ்வி, 137
 வாழிகொற்று, 167
 வாழிய, 144, 167
 வாழியர், 144
 வாழும்வளவன், 95, 149
 வாளளறியும், 399
 வாளாற்கொண்ட கொடி, 318
 வாளி, 131, 139, 275, 277
 வான், 209
 வான்மதி, 243
 வானவன், 140
 வானவன்வளவன், 150
 வானவில், 153
 வானன், 133
 விகற்பம், 160
 விகாரமாவன, 132
 விகாரமூன்று, 152
 விகாரமாறு, 154
 விகாரமொழிகள், 267
 விசயம், 146
 விசாகம், 121
 விசேடவுரை, 20
 விசைத்து, 359, 419
 விடபம், 146
 விடம், 146

விடலை, 158, 277, 289
 விடுத்தல்-விடை கூறல், 40
 விடைகொடுத்தல், 20
 விண்டு, 113, 271
 விண்ணென விசைத்தது, 359, 419
 விதத்தல், 164
 விதந்துசொல்லல், 164
 விதந்தோதல், 107, 322, 324
 விதப்பு, 62, 185, 319
 விதவாதுவருவன, 324
 விதி, 157
 விதிச்சூத்திரங்கள், 259
 விதியுயிர், 164
 விமானம், 296
 வியங்கோள், 267, 329, 337
 வியங்கோள்முற்று, 267
 வியங்கோளுக்கும் ஏவலுக்குமுள்ள
 விரல், 191 [வேறுபாடு, 337
 விரல் என்பது மக்களுக்கும் கரடி
 முதலியவற்றிற்கு முரித்து, 387
 விரித்தல், 49
 விரியின்தொகை, 60
 விரிவுரை, 20
 விருத்தி, 146
 விருத்தியுரை, 22
 விருந்து, 300
 விரை, 274
 விரைஇ, 90
 விரைவு, 383
 வில்லவன், 140
 வில்லி, 131, 139, 219, 275, 277
 வில்ங்கு, 287
 வில்ங்குமா, 247
 விலேள, 90
 விழவு, 163
 விழி, 102
 விழுக்காடு, 18
 விள-விளாமரம், 157, 164
 விளக்கு, 289
 விளக்கோடு, 165
 விளங்காய், 372
 விளங்கோடு, 165
 விளரிநரம்பு, 267
 விளி, 100, 102
 விளிப்பதும் பயிரும், 350
 விளியதிகாரம், 306
 விளை, 102
 விற்கொள், 254

விறழூட்டு, 410
 விறலி, 358
 வினாதோற்றல், 20
 வினாவழு, 374
 வினாவழுவற்கு, 384
 வினாவின்றியும் செப்புநிகழ்தல், 385
 வினாவினைக்குறிப்பு, 348
 வினாவுத்தரச்செய்யுள், 268
 வினாவெதிர்வினாதல், 385
 வினாவெழுத்துக்கள், 66
 வினைக்குறிப்பு, 320
 வினைக்குறிப்பு மொழிகள், 268
 வினைக்குறை, 345
 வினைச்சொல், 130, 269
 வினைநூர், 369
 வினைத்திரிசொல், 267
 வினைத்தொகை, 363
 வினைநிரனிறை, 413
 வினைப்பகாப்பதம், 130, 136
 வினைப்பெயர், 131, 139, 144
 வினைமுற்றிற்கும் வினையாலணையும்
 பெயர்க்கும் வேறுபாடு, 285
 வினைமுற்று ஒன்றே இருபத்தேழு
 கூறுதல், 323
 வினையிடைச்சொல், 269
 வினையியற்சொல், 270
 வினையுருபு, 419
 வினைபெச்சப் பகுதி, 342
 வினையெச்சம், 267, 341, 359
 வீ, 128
 வீடொன்று, 398
 வீணை, 102
 வீரணுக்கன், 275
 வீரணுக்கிச்சி, 276
 வீரம், 273
 வீரன், 242
 வீழ், 106, 115, 223
 வீழ் என்பது ஆல் முதலியவற்றிற்
 குறித்து, 387
 வீழ்க்குறை, 118, 223
 வீழங்குறை, 118, 223
 வீழி, 102
 வீளை, 102
 வெஃகாமை, 89
 வெஃகுதல்-விரும்புதல், 89
 வெருளி, 297
 வெட்டுவன, 388

வெண்கொற்றப் படைத்தலைவன், [392]
 வெண்கலம், 113
 வெண்கோழி முட்டை, 417
 வெண்சோறு, 113
 வெண்ணாண், 113
 வெண்டயிர், 113
 வெதிர், 223
 வெந்நெய், 117
 வெய்யயர், 91
 வெய்யவன், 140
 வெரிந், 111
 வெரிநியாணை, 208
 வெருகு-காட்டுப்பூனை, 387
 வெருள், 95
 வெல்லும்வில்லி, 219
 வெள்ளாடு, 266
 வெள்ளியாணை, 205
 வெள்ளெனவிளர்த்தது, 423
 வெள்ளேறக்காவதி, 392
 வெள்ளொக்கலர், 407
 வெளி, 102
 வெளிது, 318
 வெளிப்படை, 268
 வெளிப்படைச்சொல், 258
 வெளிப்படைநிலை, 460
 வெளிப் படைமொழிகள், 267
 வெளிற்றுப்பன்றி, 182
 வெளிற்றுப்பனை, 182
 வெற்பன், 131
 வெற்றிலை, 135
 வெற்றெனத்தொடுத்தல், 11
 வே, 128
 வேள், 307
 வேங்கடம், சிறப்பு, 268
 வேங்கை, 259
 வேங்கைப்பூ, 369
 வேங்கைமலர், 367
 வேட்கைரீர், 238
 வேட்கையவா, 238
 வேடியர், 266
 வேணவா, 238
 வேணுட்டார், 272
 வேணீர், 238
 வேணு, 273
 வேத்தியல், 409
 வேதா, 157

வேப்பங்காய், 183
 வேம்பின்காய், 183
 வேய், 115, 157
 வேய்க்கண், 241
 வேய்க்குறை, 118, 223
 வேய்க்குறை, 118, 223
 வேய்த்தோள், 151, 223
 வேய்ப்புறம், 71
 வேயல், 71
 வேயனையதோள், 151
 வேர், 157, 289
 வேர்க்குறை, 118, 223
 வேர்க்குறை, 118, 223
 வேரல், 71
 வேல், 157
 வேலி, 361, 372
 வேலை, 146
 வேழக்கரும்பு (நே. சொல். வெண்.
 வேள், 106, 275, 277 [62], 364
 வேளாண்மை, 144
 வேளாளன், 144
 வேளை, 102
 வேற்றுமைகள், 290
 வேற்றுமை செய்தலாவது, 290
 வேற்றுமைத்தொகை, 362
 வேற்றுமைநயம், 450
 வேற்றுமைப்புணர்ச்சி, 151
 வேற்றுமையுருபு, 419
 வேற்றுமை யேழென்பார், 290
 வேறில்லையுண்டு, 338
 வேறு, 138
 வேறும், 138
 வேனிற்கட் பாதி, 300
 வேனிற்று, 327
 வை, 128
 வைகல், 102
 வைப்பு, 91
 வையம், 296
 வையைக்கு வடக்கு, 372
 வையையாற்றின் வடக்கு, 272, 298
 வையம்-பகைமை, 273
 வெள, 107, 128, 157, 161
 வெளக்கொடியை, 304
 வெளவுதல், 102
 வெளவுவி, 137
 வெளவே, 304

பிழையும் திருத்தமும்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
4	23	மிகைப்பட	மிகைப்பட
13	13	களைக்கோட்டு	கலைக்கோட்டு
14	15	இடங்களின் மன்னை	இடங்களின் மன்னை
„	„	பன்னிபாரம்	பன்னிபாரம்
30	6	விரியான்	விரியான்
31	12	தனிலிலை	தனிலிலை முதனிலை
36	12	வைத்து	வைத்தது
„	20	யிடைமீ	யிடைமீ
„	29	ஞக்க	ஞக்க
„	43	ஞம்மு	ஞம்மு
38	30	யென்னும்	யென்னும்
„	31	லென்னும்	லென்னும்
39	2	வாகையால்	வாகையால்
40	11	நிலையோ	நிலையாலோ
43	11	ஐ ஒள	ஐ ஒள
49	24	றுயிர்மெய்	றுயிர்மெய்
61	23	பிறிதொரு	பிறிதொரு
62	18	(சேவக. 2790)	
„	19	கோகவரைமார்பா	“கோலவரைமார்பா” (சேவக. 2790)
„	28	இருப்பது	இருபஃது
63	12	வீழருவி	மலைவீழருவி
64	3	எளியங்காய்	புளியங்காய்
67	14	இவ்வீற்று	இவ்வீற்று
78	27	மூன்னும்	மூன்னும்
83	23	ஒகாரத்துடனே	ஒகாரத்துடனே
98	7	ளாயின	ளாயின
103	2	விளியிருக	விளியிருக
107	28	கோனை	கோனை
112	12	மீரிரண்டாகும்	மீரிரண்டாகும்
124	16	¹⁶ ருமகற்றி	ருமகற்றி
„	„	நிரு	¹⁶ நிரு
125	22	கமைந்தார்	கமைந்தார்
144	9	ஒழுங்கு	ஒருங்கு
147	31	வீற்றிருந்த	வீற்றிருந்த
„	33	விதியோ	விதியோ
„	36	மவத்தோடு	மவத்தோடு
„	37	என ஒடு	என ஒடு ஒடு
154	32	ரமழித்	ரமழித்
162	22	நிச்சமாய்	எச்சமாய்
174	36	கணையுருள்	கணையுருள்
179	17	முள்ளான்	முள்ளான்
184	25	அழங்கிழை	அணங்கிழை
215	17	தன்னு	தன்னை

